

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 61

19 iunie 2018

Cuprins

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2016-2017

Ședințele dintre 3 și 6 octombrie 2016

Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în JO C 314, 21.9.2017.

TEXTE ADOPTATE

Ședințele dintre 24 și 27 octombrie 2016

Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în JO C 326, 28.9.2017.

Textele adoptate din 27 octombrie 2016 privind descărcările de gestiune referitoare la exercițiul financiar 2014 au fost publicate în JO L 333, 8.12.2016.

TEXTE ADOPTATE

I Rezoluții, recomandări și avize

REZOLUȚII

Parlamentul European

Marți, 4 octombrie 2016

2018/C 215/01 Rezoluția Parlamentului European din 4 octombrie 2016 referitoare la viitorul relațiilor ACP-UE după 2020 (2016/2053(INI)) 2

Miercuri, 5 octombrie 2016

2018/C 215/02 Rezoluția Parlamentului European din 5 octombrie 2016 referitoare la următoarele etape în vederea îndeplinirii obiectivelor globale și a angajamentelor UE în materie de nutriție și securitate alimentară în lume (2016/2705(RSP)) 10

2018/C 215/03 Rezoluția Parlamentului European din 5 octombrie 2016 referitoare la Parchetul European și Eurojust (2016/2750(RSP)) 18

2018/C 215/04	Rezoluția Parlamentului European din 5 octombrie 2016 referitoare la necesitatea unei politici europene de reindustrializare, în contextul recentelor cazuri Caterpillar și Alstom (2016/2891(RSP))	21
Joi, 6 octombrie 2016		
2018/C 215/05	Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2016 referitoare la Rwanda: cazul lui Victoire Ingabire (2016/2910(RSP))	29
2018/C 215/06	Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2016 referitoare la Sudan (2016/2911(RSP))	33
2018/C 215/07	Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2016 referitoare la Thailanda, în special la situația lui Andy Hall (2016/2912(RSP))	37
2018/C 215/08	Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2016 referitoare la standardele internaționale de raportare financiară IFRS 9 (2016/2898(RSP))	40
2018/C 215/09	Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2016 referitoare la Siria (2016/2894(RSP))	44
2018/C 215/10	Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2016 referitoare la punerea în aplicare a Acordului de la Paris și Conferința ONU din 2016 de la Marrakesh, Maroc, privind schimbările climatice (COP 22) (2016/2814(RSP))	46
2018/C 215/11	Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2016 referitoare la punerea în aplicare a Regulamentului privind materialele și obiectele destinate să vină în contact cu produsele alimentare (Regulamentul (CE) nr. 1935/2004) (2015/2259(INI))	57
2018/C 215/12	Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2016 referitoare la monitorizarea aplicării dreptului Uniunii: raportul anual pe 2014 (2015/2326(INI))	65
2018/C 215/13	Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2016 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei privind introducerea pe piață a semințelor de porumb modificat genetic Bt11 în vederea cultivării (SYN-BTØ11-1) (D046173/01 – 2016/2919(RSP))	70
2018/C 215/14	Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2016 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei privind introducerea pe piață a semințelor de porumb modificat genetic 1507 (DAS-Ø15Ø7-1) în vederea cultivării (D046172/00 – 2016/2920(RSP))	73
2018/C 215/15	Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2016 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei privind reînnoirea autorizației pentru introducerea pe piață a semințelor de porumb modificat genetic MON 810 (MON-ØØ81Ø-6) în vederea cultivării (D046170/00 – 2016/2921(RSP))	76
2018/C 215/16	Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2016 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei de autorizare a introducerii pe piață a produselor din porumb modificat genetic MON 810 (MON-ØØ81Ø-6), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (D046169/00 – 2016/2922(RSP))	80

2018/C 215/17	Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2016 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin, constau în sau sunt fabricate din bumbac modificat genetic 281-24-236 × 3006-210-23 × MON 88913 (DAS-24236-5×DAS-21Ø23-5×MON-88913-8), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (D046168/00 – 2016/2923(RSP))	83
---------------	--	----

Mărți, 25 octombrie 2016

2018/C 215/18	Rezoluția Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la strategia UE față de Iran în urma încheierii acordului nuclear (2015/2274(INI))	86
2018/C 215/19	Rezoluția Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la combaterea corupției și acțiunile subsecvente rezoluției CRIM (2015/2110(INI))	96
2018/C 215/20	Rezoluția Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la drepturile omului și migrația în țările terțe (2015/2316(INI))	111
2018/C 215/21	Rezoluția Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la răspunderea întreprinderilor pentru încălcări grave ale drepturilor omului în țări terțe (2015/2315(INI))	125
2018/C 215/22	Rezoluția Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la o strategie a UE pentru gazul natural lichefiat și pentru stocarea gazelor (2016/2059(INI))	133
2018/C 215/23	Rezoluția Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la uniformizarea controalelor în domeniul pescuitului în Europa (2015/2093(INI))	143
2018/C 215/24	Rezoluția Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la îmbunătățirea conectării și accesibilității infrastructurii de transport din Europa Centrală și de Est (2015/2347(INI))	152
2018/C 215/25	Rezoluția Parlamentului European din 25 octombrie 2016 conținând recomandări adresate Comisiei referitoare la crearea unui mecanism al UE pentru democrație, statul de drept și drepturile fundamentalePe (2015/2254(INL))	162

Miercuri, 26 octombrie 2016

2018/C 215/26	Rezoluția Parlamentului European din 26 octombrie 2016 referitoare la revizuirea la jumătatea perioadei a CFM 2014-2020 (2016/2931(RSP))	178
2018/C 215/27	Rezoluția Parlamentului European din 26 octombrie 2016 referitoare la semestrul european pentru coordonarea politicilor economice: punerea în aplicare a priorităților pentru 2016 (2016/2101(INI))	182
2018/C 215/28	Rezoluția Parlamentului European din 26 octombrie 2016 referitoare la acizii grași trans (AGT) (2016/2637(RSP))	190

Joi, 27 octombrie 2016

2018/C 215/29	Rezoluția Parlamentului European din 27 octombrie 2016 referitoare la situația din nordul Irakului/ Mosul (2016/2956(RSP))	194
2018/C 215/30	Rezoluția Parlamentului European din 27 octombrie 2016 referitoare la situația jurnaliștilor în Turcia (2016/2935(RSP))	199
2018/C 215/31	Rezoluția Parlamentului European din 27 octombrie 2016 referitoare la securitatea și neproliferarea nucleară (2016/2936(RSP))	202

2018/C 215/32	Rezoluția Parlamentului European din 27 octombrie 2016 referitoare la Serviciul european de voluntariat și promovarea voluntariatului în Europa (2016/2872(RSP))	208
2018/C 215/33	Rezoluția Parlamentului European din 27 octombrie 2016 referitoare la evaluarea Strategiei UE pentru tineret pentru perioada 2013-2015 (2015/2351(INI))	212
2018/C 215/34	Rezoluția Parlamentului European din 27 octombrie 2016 referitoare la modul în care PAC poate îmbunătăți crearea de locuri de muncă în zonele rurale (2015/2226(INI))	228

II Comunicări

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Parlamentul European

Marți, 4 octombrie 2016

2018/C 215/35	Decizia Parlamentului European din 4 octombrie 2016 privind cererea de ridicare a imunității lui Giorgos Grammatikakis (2016/2084(IMM))	241
---------------	---	-----

Marți, 25 octombrie 2016

2018/C 215/36	Decizia Parlamentului European din 25 octombrie 2016 privind cererea de ridicare a imunității lui Jean-Marie Le Pen (2016/2108(IMM))	243
2018/C 215/37	Decizia Parlamentului European din 25 octombrie 2016 privind cererea de apărare a privilegiilor și imunităților lui Jane Collins (2016/2087(IMM))	245
2018/C 215/38	Decizia Parlamentului European din 25 octombrie 2016 privind cererea de apărare a privilegiilor și imunităților lui Mario Borghezio (2016/2028(IMM))	247

III Acte pregătitoare

PARLAMENTUL EUROPEAN

Marți, 4 octombrie 2016

2018/C 215/39	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 4 octombrie 2016 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (12256/2016 – C8-0401/2016 – 2016/0184(NLE))	249
2018/C 215/40	Rezoluția Parlamentului European din 4 octombrie 2016 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene (COM(2016)0462 – C8-0283/2016 – 2016/2165(BUD))	250
2018/C 215/41	Rezoluția Parlamentului European din 4 octombrie 2016 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (cererea prezentată de Finlanda – EGF/2016/001 FI/Microsoft) (COM(2016)0490 – C8-0348/2016 – 2016/2211(BUD))	252

2018/C 215/42 Rezoluția Parlamentului European din 4 octombrie 2016 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (cererea din partea Suediei– EGF/2016/002 SE/Ericsson) (COM(2016)0554 – C8-0355/2016 – 2016/2214(BUD)) 256

2018/C 215/43 P8_TA(2016)0368
Asistența juridică pentru persoanele suspectate și persoanele acuzate în cadrul procedurilor penale și pentru persoanele căutate în cadrul procedurilor privind mandatul european de arestare ***I
Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 4 octombrie 2016 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind asistența judiciară provizorie pentru persoanele suspectate sau acuzate care sunt private de libertate și asistența judiciară în cadrul procedurilor aferente mandatului european de arestare (COM(2013)0824 – C7-0429/2013 – 2013/0409(COD))

P8_TC1-COD(2013)0409

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 4 octombrie 2016 în vederea adoptării Directivei (UE) 2016/... a Parlamentului European și a Consiliului privind asistența juridică gratuită pentru persoanele suspectate și persoanele acuzate în cadrul procedurilor penale și pentru persoanele căutate în cadrul procedurilor privind mandatul european de arestare 260

2018/C 215/44 P8_TA(2016)0369
Comerțul cu anumite bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse și tratamente ***I
Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 4 octombrie 2016 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1236/2005 al Consiliului privind comerțul cu anumite bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse și tratamente cu cruzime, inumane sau degradante (COM(2014)0001 – C7-0014/2014 – 2014/0005(COD))

P8_TC1-COD(2014)0005

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 4 octombrie 2016 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2016/... al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1236/2005 al Consiliului privind comerțul cu anumite bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante 261

2018/C 215/45 Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 4 octombrie 2016 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Consiliului privind aprobarea încheierii de către Oficiul European de Poliție (Europol) a Acordului privind cooperarea strategică dintre Ministerul Securității Publice din Republica Populară Chineză și Europol (08364/2016 – C8-0217/2016 – 2016/0808(CNS)) 262

Miercuri, 5 octombrie 2016

2018/C 215/46 Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 octombrie 2016 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de autorizare a Republicii Austria și a României să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Republicii Peru la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (COM(2016)0367 – C8-0234/2016 – 2016/0168(NLE)) 263

2018/C 215/47 Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 octombrie 2016 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de autorizare a anumitor state membre să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Kazahstanului la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (COM(2016)0368 – C8-0232/2016 – 2016/0169(NLE)) 264

2018/C 215/48	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 octombrie 2016 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de autorizare a anumitor state membre să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Republicii Coreea la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (COM(2016)0372 – C8-0233/2016 – 2016/0173(NLE))	265
---------------	--	-----

Marti, 25 octombrie 2016

2018/C 215/49	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Consiliului privind lansarea schimbului automatizat de date în ceea ce privește datele ADN în Danemarca (11219/2016 – C8-0340/2016 – 2016/0813(CNS))	266
---------------	---	-----

2018/C 215/50	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Consiliului privind lansarea schimbului automatizat de date în ceea ce privește datele dactiloscopice în Danemarca (11220/2016 – C8-0341/2016 – 2016/0814(CNS)) . . .	267
---------------	--	-----

2018/C 215/51	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Populară Chineză privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere pentru titularii de pașapoarte diplomatice (15470/2015 – C8-0110/2016 – 2015/0293(NLE))	268
---------------	---	-----

2018/C 215/52	P8_TA(2016)0394 Anumite state membre care se confruntă cu dificultăți grave sau sunt amenințate de astfel de dificultăți cu privire la stabilitatea lor financiară ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1303/2013 în ceea ce privește anumite dispoziții referitoare la gestiunea financiară pentru anumite state membre care se confruntă cu dificultăți grave sau sunt amenințate de astfel de dificultăți cu privire la stabilitatea lor financiară (COM(2016)0418 – C8-0238/2016 – 2016/0193(COD)) P8_TC1-COD(2016)0193 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 octombrie 2016 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2016/... al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1303/2013 în ceea ce privește anumite dispoziții referitoare la gestiunea financiară pentru anumite state membre care se confruntă cu dificultăți grave sau sunt amenințate de astfel de dificultăți cu privire la stabilitatea lor financiară	269
---------------	---	-----

2018/C 215/53	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării regulamentului Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 91/2003 privind statisticile din transportul feroviar, în ceea ce privește colectarea datelor privind mărfurile, călătorii și accidentele (10000/1/2016 – C8-0365/2016 – 2013/0297(COD))	270
---------------	--	-----

2018/C 215/54	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1365/2006 privind statistica transportului de mărfuri pe căi navigabile interioare în ceea ce privește acordarea de competențe delegate și de executare Comisiei pentru adoptarea anumitor măsuri (09878/1/2016 – C8-0358/2016 – 2013/0226(COD))	271
---------------	--	-----

2018/C 215/55	Amendamentele adoptate de Parlamentul European la 25 octombrie 2016 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind cadrul juridic al Uniunii referitor la încălcările dispozițiilor vamale și la sancțiunile aferente (COM(2013)0884 – C8-0033/2014 – 2013/0432(COD))	272
---------------	---	-----

2018/C 215/56	Rezoluția Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 3/2016 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2016: securitatea instituțiilor (12600/2016 – C8-0409/2016 – 2016/2121(BUD))	297
---------------	---	-----

Miercuri, 26 octombrie 2016

2018/C 215/57	Decizia Parlamentului European de a nu formula obiecțiuni la Regulamentul delegat al Comisiei din 4 octombrie 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții în ceea ce privește standarde tehnice de reglementare pentru tehnici de minimizare a riscului pentru contracte derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o contraparte centrală (C(2016)06329 – 2016/2930(DEA))	299
---------------	--	-----

2018/C 215/58	Rezoluția Parlamentului European din 26 octombrie 2016 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2017 (11900/2016 – C8-0373/2016 – 2016/2047(BUD))	301
---------------	--	-----

2018/C 215/59	Rezoluția Parlamentului European din 26 octombrie 2016 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (cererea prezentată de Estonia – EGF/2016/003 EE/petrol și produse chimice) (COM(2016)0622 – C8-0389/2016 – 2016/2235(BUD))	316
---------------	--	-----

2018/C 215/60	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 octombrie 2016 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unei directive a Parlamentului European și a Consiliului privind accesibilitatea site-urilor web și a aplicațiilor mobile ale organismelor din sectorul public (09389/1/2016 – C8-0360/2016 – 2012/0340(COD))	320
---------------	---	-----

2018/C 215/61	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 octombrie 2016 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 228/2013, (UE) nr. 652/2014 și (UE) nr. 1143/2014 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivelor 69/464/CEE, 74/647/CEE, 93/85/CEE, 98/57/CE, 2000/29/CE, 2006/91/CE și 2007/33/CE ale Consiliului (08795/2/2016 – C8-0364/2016 – 2013/0141(COD))	321
---------------	---	-----

Legenda simbolurilor utilizate

- * Procedura de consultare
- *** Procedura de aprobare
- ***I Procedura legislativă ordinară (prima lectură)
- ***II Procedura legislativă ordinară (a doua lectură)
- ***III Procedura legislativă ordinară (a treia lectură)

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus în proiectul de act.)

Amendamentele Parlamentului:

părțile noi de text sunt evidențiate prin caractere ***cursive aldine***. Părțile de text eliminate sunt indicate prin simbolul **■** sau sunt tăiate. Înlocuirile sunt semnalate prin evidențierea cu caractere ***cursive aldine*** a textului nou și prin eliminarea sau tăierea textului înlocuit.

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2016-2017

Ședințele dintre 3 și 6 octombrie 2016

Procese-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în JO C 314, 21.9.2017.

TEXTE ADOPTATE

Ședințele dintre 24 și 27 octombrie 2016

Procese-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în JO C 326, 28.9.2017.

Textele adoptate din 27 octombrie 2016 privind descărcările de gestiune referitoare la exercițiul financiar 2014 au fost publicate în JO L 333, 8.12.2016.

TEXTE ADOPTATE

Marți, 4 octombrie 2016

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

P8_TA(2016)0371

Viitorul relațiilor ACP-UE după 2020

Rezoluția Parlamentului European din 4 octombrie 2016 referitoare la viitorul relațiilor ACP-UE după 2020 (2016/2053(INI))

(2018/C 215/01)

Parlamentul European,

- având în vedere Acordul de parteneriat între membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 („Acordul de la Cotonou”) și revizuirile sale din 2005 și 2010 ⁽¹⁾,
- având în vedere Acordul de la Georgetown din 1975 de creare a grupului statelor ACP, precum și revizuirea sa din 1992 ⁽²⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 8 octombrie 2003 intitulată „Pentru integrarea deplină a cooperării cu țările ACP în bugetul UE” (COM(2003)0590),
- având în vedere Documentul comun de consultare al Comisiei Europene și Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 6 octombrie 2015, intitulat „Către un nou parteneriat între Uniunea Europeană și țările din Africa, zona Caraibilor și Pacific după 2020” (JOIN(2015)0033),
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind relațiile ACP-UE, în special cea din 11 februarie 2015, referitoare la activitatea Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE ⁽³⁾, cea din 13 iunie 2013 ⁽⁴⁾, referitoare la a doua modificare a Acordului de la Cotonou din 23 iunie 2000, cea din 5 februarie 2009, referitoare la impactul acordurilor de parteneriat economic (APE) asupra dezvoltării ⁽⁵⁾, precum și cea din 1 aprilie 2004, referitoare la bugetizarea Fondului european de dezvoltare ⁽⁶⁾,
- având în vedere rezoluțiile anterioare privind Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE și mai ales cea din 9 decembrie 2015 referitoare la „Patruzeci de ani de parteneriat: evaluarea impactului asupra comerțului și dezvoltării din țările ACP și perspective pentru relații durabile între țările ACP și Uniunea Europeană” ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/03_01/pdf/mn3012634_en.pdf

⁽²⁾ http://www.epg.acp.int/fileadmin/user_upload/Georgetown_1992.pdf

⁽³⁾ JO C 310, 25.8.2016, p. 19.

⁽⁴⁾ JO C 65, 19.2.2016, p. 257.

⁽⁵⁾ JO C 67 E, 18.3.2010, p. 120.

⁽⁶⁾ JO C 103 E, 29.4.2004, p. 833.

⁽⁷⁾ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/2015_acp2/pdf/101905en.pdf

Marți, 4 octombrie 2016

- având în vedere rezoluțiile sale precedente referitoare la coerența politicilor în favoarea dezvoltării (CPD),
- având în vedere declarația comună din 9 decembrie 2015 a copreședinților Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE privind viitorul relațiilor ACP-UE ⁽¹⁾,
- având în vedere Strategia globală a UE pentru afaceri externe și politica de securitate, înaintată Consiliului European la reuniunea din 28-29 iunie 2016,
- având în vedere Comunicarea comună a Comisiei Europene și a Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 21 martie 2012, intitulată „Către un parteneriat reînnoit pentru dezvoltare UE-Pacific” (JOIN(2012)0006),
- având în vedere Comunicarea comună a Comisiei Europene și a Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 26 iunie 2012, intitulată „Strategia de parteneriat comună UE-Caraibe” (JOIN(2012)0018),
- având în vedere Strategia comună Africa-UE, adoptată de țările africane și șefii de stat și de guvern în cadrul summitului de la Lisabona din 9 decembrie 2007 ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 octombrie 2015 referitoare la rolul autorităților locale în cooperarea pentru dezvoltare în țările în curs de dezvoltare ⁽³⁾,
- având în vedere declarația comună ACP-UE din 20 iunie 2014 referitoare la Agenda generală pentru perioada de după 2015 ⁽⁴⁾,
- având în vedere Declarația de la Sipopo la cel de al șaptelea summit al șefilor de stat și de guvern din țările ACP, din 13-14 decembrie 2012, intitulată „Viitorul grupului ACP într-o lume în schimbare: provocări și oportunități” ⁽⁵⁾,
- având în vedere cea de a treia Conferință internațională privind finanțarea pentru dezvoltare din 13-16 iulie 2015 și Agenda de acțiune de la Addis Abeba, aprobată de Adunarea Generală a ONU la 27 iulie 2015 ⁽⁶⁾,
- având în vedere summitul Organizației Națiunilor Unite privind dezvoltarea sustenabilă și documentul final adoptat de Adunarea Generală a ONU la 25 septembrie 2015, intitulat „Transformarea lumii în care trăim: Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă” ⁽⁷⁾,
- având în vedere cea de a 41-a sesiune a Consiliului comun ACP-UE, desfășurată la Dakar, în Senegal, la 28 și 29 aprilie 2016,
- având în vedere cel de al optulea summit al șefilor de state și de guverne ACP de la Port Moresby, Papua Noua Guinee, din 31 mai-1 iunie 2016, în cadrul căruia s-a adoptat Comunicatul de la Waigani privind perspectivele viitoare ale grupului de state ACP și Declarația de la Port Moresby, prin care s-a acceptat raportul final al Grupului de persoane eminente pentru analizarea perspectivelor grupului ACP,
- având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare și avizele Comisiei pentru afaceri externe, Comisiei pentru comerț internațional și Comisiei pentru bugete (A8-0263/2016),

⁽¹⁾ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/2015_acp2/pdf/1081264en.pdf

⁽²⁾ http://www.africa-eu-partnership.org/sites/default/files/documents/eas2007_joint_strategy_en.pdf

⁽³⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0336.

⁽⁴⁾ <http://www.acp.int/content/acp-eu-stand-together-post-2015-development-agenda>

⁽⁵⁾ http://www.epg.acp.int/fileadmin/user_upload/Sipopo_Declaration.pdf

⁽⁶⁾ Rezoluția Adunării Generale a ONU A/RES/69/313

⁽⁷⁾ Rezoluția Adunării Generale a ONU A/RES/70/1.

Marti, 4 octombrie 2016

- A. întrucât forța și acquis-ul Acordului de la Cotonou se bazează pe o serie de caracteristici unice: este un document obligatoriu din punct de vedere juridic, are o forță numerică fără precedent, de 79+28 de state membre, este cuprinzător prin cei trei piloni de cooperare pentru dezvoltare, cooperare politică și cooperare economică și comercială, are un cadru instituțional comun și dispune de un buget extins sub forma Fondului european de dezvoltare (FED);
- B. întrucât obiectivul general al Acordului de la Cotonou „de reducere și, în cele din urmă, de eradicare a sărăciei, în conformitate cu obiectivele dezvoltării durabile și integrării progresive a țărilor ACP în economia mondială” este ferm ancorat la articolul 1 din respectivul acord; întrucât parteneriatul se bazează pe un set de valori și principii fundamentale, care includ respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, democrația bazată pe statul de drept și pe un sistem de guvernare transparent și responsabil;
- C. întrucât peste 80 % dintre țările cel mai puțin dezvoltate (LDC) provin din regiuni ACP, fapt care conferă o importanță deosebită parteneriatului UE-ACP;
- D. întrucât, după semnarea Acordului de la Cotonou, s-au produs schimbări în peisajul politic și economic al grupului ACP și în cadrul Uniunii Europene;
- E. întrucât viitorul relațiilor ACP-UE ar trebui să se bazeze pe o nouă reflecție asupra potențialului și a obstacolelor viitoare pentru cooperarea UE-ACP;
- F. întrucât forța numerică a statelor membre ale ACP și UE nu s-a transpus suficient în acțiuni comune la nivelul forumurilor internaționale;
- G. întrucât parteneriatul ACP-UE a jucat un rol important în progresele înregistrate pentru atingerea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului (ODM);
- H. întrucât, pe de altă parte, rezultatele în ceea ce privește obiectivele de eradicare a sărăciei și de integrare a țărilor ACP în economia mondială nu au fost convingătoare până în prezent, având în vedere faptul că jumătate din statele membre ale ACP se numără încă printre țările cel mai puțin dezvoltate (LDC) și că statele membre ale ACP reprezintă împreună mai puțin de 5 % din comerțul mondial și aproximativ 2 % din PIB-ul mondial;
- I. întrucât relațiile comerciale constituie al doilea pilon al Acordului de la Cotonou, iar Acordurile de parteneriat economic (APE) reprezintă instrumentele sale;
- J. întrucât acordurile de parteneriat economic (APE) sunt definite la articolul 36 din Acordul de la Cotonou ca instrumente care „vizează promovarea integrării progresive și armonioase a țărilor ACP în economia mondială”, în special prin folosirea deplină a integrării regionale și a comerțului sud-sud”; întrucât includerea APE în Acordul de la Cotonou promovează coerența politicilor pentru dezvoltare;
- K. întrucât acordul ține seama de importanța din ce în ce mai mare a integrării regionale pentru țările ACP și pentru cooperarea ACP-UE, precum și de rolul său în încurajarea păcii și securității, promovarea creșterii și abordarea provocărilor transfrontaliere;
- L. întrucât Acordul de la Cotonou vizează noile provocări globale legate de schimbările climatice, migrație, pace și securitate (cum ar fi combaterea terorismului, a extremismului și a criminalității internaționale), dar a produs puține rezultate concrete în aceste domenii;
- M. întrucât reuniunile instituțiilor comune ale ACP și UE, și în special Consiliul comun de miniștri, au produs puține rezultate concrete și au avut o participare redusă și un nivel de reprezentare modest;
- N. întrucât UE finanțează aproximativ 50 % din costurile secretariatului ACP; întrucât serie de state membre ale ACP nu își achită în totalitate contribuțiile de membru;

Marți, 4 octombrie 2016

- O. întrucât dialogul politic privind elementele esențiale, menționate la articolele 8 și 96 din Acordul de la Cotonou, reprezintă un mijloc concret juridic de apărare a valorilor comune ale parteneriatului ACP-UE și de promovare a democrației și a drepturilor omului, fundamentale pentru o dezvoltare sustenabilă;
- P. întrucât este absolut necesar să se garanteze în continuare condiționalitatea legată de drepturile omului și să se consolideze dialogul politic în cadrul noului acord;
- Q. întrucât, în pofida recunoașterii importanței lor, implicarea parlamentelor naționale, a autorităților locale, a societății civile și a sectorului privat în dialogul politic a fost destul de limitată; întrucât rolul propriu-zis al grupului ACP este limitat la cazurile în care se invocă articolul 96; întrucât dialogul politic și în special articolul 96 au fost folosite într-o fază avansată a crizei politice și nu preventiv;
- R. întrucât, în ciuda recunoașterii clare a rolului parlamentelor naționale, al autorităților locale, al societății civile și al sectorului privat în Acordul de la Cotonou, ca urmare a revizuirii acestuia în 2010, participarea acestora la deliberările privind politicile și activitățile ACP-UE a fost limitată;
- S. întrucât organizațiile societății civile se confruntă cu o legislație tot mai restrictivă și cu alte obstacole care le limitează activitățile și marja de manevră;
- T. întrucât prezența în regiunile ACP a țărilor și a teritoriilor de peste mări (TTPM) asociate Uniunii Europene, ale căror relații speciale cu UE impun o distanțare de abordarea tradițională în materie de ajutor pentru dezvoltare pentru a se ține seama mai mult de apartenența lor la familia europeană; întrucât TTPM, deși au un statut special, continuă să beneficieze de cel de al 11-lea Fond european de dezvoltare (FED), la fel ca și țările ACP;
- U. întrucât FED este finanțat prin contribuții directe de la statele membre ale UE și nu este supus normelor bugetare obișnuite ale UE; întrucât Parlamentul European nu are nicio putere asupra bugetului FED în afara acordării descărcării de gestiune pentru plățile deja efectuate, și nici nu dispune de drepturi oficiale de control bugetar în ceea ce privește programarea FED;
- V. întrucât în cadrul celui de al 11-lea FED, circa 900 de milioane de euro sunt alocate pentru Instrumentul financiar pentru pace în Africa iar aproximativ 1,4 miliarde de euro din rezerva FED vor fi folosite pentru Fondul fiduciar al UE pentru Africa;
- W. întrucât mobilizarea resurselor naționale în țările ACP și fondurile din diaspora pot constitui o sursă esențială pentru finanțarea dezvoltării;
- X. întrucât includerea FED în bugetul UE ar permite controlul democratic, ar consolida vizibilitatea și ar crește transparența folosirii fondurilor pentru dezvoltare ale UE; întrucât, pe de altă parte, natura multianuală a programării FED permite resurselor să fie previzibile și întrucât includerea în bugetul UE ar duce la scăderea fondurilor pentru dezvoltare destinate țărilor ACP în favoarea altor priorități ale politicii externe și s-ar putea considera că slăbește parteneriatul privilegiat UE-ACP; întrucât includerea FED în bugetul UE ar putea, de asemenea, să pericliteze finanțarea Instrumentului financiar pentru pace în Africa și a altor inițiative importante, cum ar fi Fondul fiduciar pentru Africa, cu excepția cazului în care este creat un instrument specific pentru finanțarea cheltuielilor de securitate legate de cooperarea pentru dezvoltare;
1. susține că cooperarea ACP-UE reprezintă o realizare unică și valoroasă, care a consolidat legăturile între populația și țările ACP și UE și între parlamentele lor în ultimii 40 de ani; subliniază (având în vedere dovada angajamentului țărilor ACP pentru o acțiune comună ca grup) că, pentru a crește eficiența cooperării și pentru a o adapta noilor provocări, trebuie adoptată o nouă structură, care să mențină acele părți din acquis-ul ACP-UE care au un caracter universal, (cum ar fi angajamentul față de drepturile omului, egalitatea de gen, dezvoltarea umană, buna guvernare și democrația, statul de drept și schimbul de practici optime într-un cadru comun), iar principalele activități trebuie realizate în conformitate cu principiul subsidiarității: cu alte cuvinte, trebuie să se desfășoare în cadrul acordurilor regionale care sunt adaptate nevoilor regionale specifice și intereselor reciproce existente între UE și regiunea în cauză;

Marti, 4 octombrie 2016

2. subliniază că atât cadrul comun, cât și acordurile regionale ar trebui să fie obligatorii din punct de vedere juridic; subliniază că, pentru a îmbunătăți eficacitatea acestora, pentru a reduce suprapunerile și a evita duplicarea cadrelor politice, acordurile regionale cu țările din Africa, zona Caraibilor și Pacific ar trebui concepute astfel încât să țină seama de organizațiile regionale și subregionale, de exemplu, Uniunea Africană, Comunitățile economice regionale, strategiile sau acordurile regionale, cum ar fi acordurile de parteneriat economic (APE), și ar trebui să permită includerea altor țări, precum țările din nordul Africii, sau crearea de grupări în funcție de interesele sau nevoile specifice (de exemplu, stadiul de dezvoltare, ca în cazul țărilor cel mai puțin dezvoltate sau caracteristicile geografice, pentru statele insulare mici în curs de dezvoltare);

Obiective, principii și modalități de cooperare

3. solicită încheierea unui nou acord, în centrul căruia să fie plasate Agenda 2030 și Obiectivele de Dezvoltare Sustenabilă (ODS); solicită, de asemenea, crearea unor mecanisme de monitorizare solide, pentru a garanta că implementarea acordului contribuie la realizarea ODS și le promovează;

4. solicită un mecanism de monitorizare, responsabilitate și evaluare inter pares a ACP-UE pentru controlul periodic al implementării ODD în statele membre, cu reprezentanți ai ACP și UE nu numai din partea instituțiilor guvernamentale, ci și din partea parlamentelor, autorităților regionale și locale, societății civile și comunităților științifice, care să prezinte anual concluzii și recomandări privind procesele de revizuire și acțiunile ulterioare de la nivel național, regional și global;

5. subliniază, de asemenea, că ar trebui ca politicile bazate pe cunoaștere (knowledge-based policies) să fie pe deplin luate în considerare în planificarea, adoptarea și punerea în aplicare a politicilor publice sectoriale prevăzute în cadrul viitorului acord;

6. cere ca combaterea și în cele din urmă eradicarea sărăciei și a inegalităților, precum și promovarea dezvoltării sustenabile, să fie obiective fundamentale ale cooperării ACP-UE; insistă, însă, că noul acord trebuie să fie în primul rând un proiect politic bazat pe principiul asumării responsabilității și să depășească în mod clar mentalitatea de tip donator-beneficiar; consideră că această cooperare ar trebui să aibă loc în domenii de interes comun, unde se preconizează avantaje reciproce, nu doar în termeni economici, ci și în ceea ce privește pacea și securitatea, drepturile omului și statul de drept, buna guvernare și democrația, migrația, mediul, schimbările climatice și alte aspecte legate de prosperitatea populațiilor din țările ACP și UE;

7. susține din nou că coerența politicilor pentru dezvoltare (CPD) reprezintă un element esențial pentru realizarea noii agende pentru dezvoltare durabilă; consideră că natura cuprinzătoare a Acordului de la Cotonou promovează CPD și ar trebui, prin urmare, păstrată în noul acord; subliniază nevoia de a menține dispozițiile specifice legate de CPD și de a consolida dialogul în acest domeniu în cadrul noului acord; reamintește propunerea sa de numire a unor coraportori permanenți pentru CPD în cadrul Adunării Parlamentare Paritare;

8. consideră că respectarea principiilor privind eficacitatea ajutoarelor convenite la nivel internațional este esențială pentru realizarea Agendei 2030 și consideră că ar trebui inclusă o referire la acestea într-un viitor acord;

9. cere ca elementele esențiale din Acordul de la Cotonou vizând drepturile omului, principiile democratice și statul de drept să rămână fundamentul valoric al noului acord; pledează ca în lista elementelor esențiale să fie adăugată și buna guvernare ca răspuns la noul ODD 16 dedicat păcii, justiției și instituțiilor eficiente; reamintește importanța punerii în aplicare pe deplin a articolului 9 din Acordul de la Cotonou;

10. subliniază că dialogul politic reprezintă un element fundamental al Acordului de la Cotonou și că articolele 8 și 96 oferă mijloace juridice concrete pentru a susține elementele esențiale ale relațiilor ACP-UE, deși, în trecut, nu au fost întotdeauna folosite eficient; cere ca dialogul politic să rămână un pilon juridic central atât în cadrul global, cât și la nivelul regional al noului acord; solicită o utilizare mai eficientă, mai sistematică și mai proactivă a dialogului politic pentru a preveni crizele politice;

Marți, 4 octombrie 2016

11. reamintește că, la articolul 97, Acordul de la Cotonou prevede o procedură de consultare și adoptarea de măsuri adecvate în cazul unor situații grave de corupție; regretă faptul că acest articol nu a fost invocat decât o singură dată până în prezent; solicită consolidarea acestei proceduri în cadrul viitorului acord de parteneriat între UE și țările ACP, astfel încât aceasta să devină cu adevărat operațională;

12. subliniază, în acest sens, că dialogul politic este o bază importantă pentru îmbunătățirea situației populației din țările partenere; regretă folosirea insuficientă a acestui instrument și eficiența sa scăzută până acum; solicită, prin urmare, o mai bună monitorizare a situației drepturilor omului și a altor elemente esențiale și fundamentale ale acordului, solicită ca această monitorizare să se bazeze pe includere și participare și cere o evaluare periodică, bienală sau multianuală, precum și rapoarte comune privind respectarea acestor elemente de toate statele ACP-UE, pentru a face publice rezultate, pentru a le critica sau a le aprecia; cere ca rezultatele acestor rapoarte să fie prezentate la reuniunile generale ACP-UE, să fie folosite ca bază a dialogului politic și să fie consultate în cadrul examinărilor naționale, regionale și mondiale în ceea ce privește monitorizarea punerii în aplicare a ODD;

13. solicită o mai mare participare a parlamentelor naționale și regionale, precum și a autorităților locale, atât în țările ACP, cât și în statele membre ale UE, în toate etapele politicilor și activitățile ACP-UE, de la planificarea și programarea viitoare, până la implementare, evaluare și monitorizare, în special din perspectiva principiului subsidiarității;

14. îndeamnă toate părțile la noul acord să se angajeze să consolideze autonomia și capacitatea guvernelor locale și regionale, pentru ca acestea să fie în măsură să-și îndeplinească misiunile în mod eficient și să acționeze ca agenți semnificativi pentru dezvoltarea țărilor ACP;

15. cere o mai mare implicare în dialogul politic, în programare și implementare, precum și un sprijin pentru consolidarea capacităților societății civile locale, în special pentru grupurile vizate direct de politici; subliniază, în acest context, pericolul pe care îl reprezintă reducerea spațiului de acțiune al societății civile în unele țări și necesitatea de a include grupuri precum minorități, tineret și femei care nu își pot organiza propriile interese sau care nu sunt recunoscute de guvernul din țara lor, în pofida unui interes democratic legitim;

16. consideră că sectorul privat poate juca un rol esențial în procesul de dezvoltare și poate contribui la finanțarea pentru dezvoltare, cu condiția ca investițiile să fie făcute respectând oamenii, formele tradiționale de proprietate sau de folosire a acestora și mediul înconjurător, în conformitate cu principiile directoare ale ONU privind întreprinderile și drepturile omului; solicită, prin urmare, ca investițiile private să fie sprijinite de Banca Europeană de Investiții (BEI), cu condiția ca investițiile să respecte legislația internațională privind drepturile omului, normele sociale și cele de protecție a mediului; subliniază că, în noul parteneriat, ar trebui să se acorde prioritate micilor producători și agricultori și asigurării unui mediu favorabil pentru microîntreprinderi și IMM-uri; solicită, totodată, ca pozițiile exprimate de sectoarele private locale și naționale să fie luate în considerare la elaborarea politicilor, precum și în etapele de programare și implementare;

Viitoarele instituții ale ACP-UE

17. solicită ca reuniunile comune ale Consiliului ACP-UE să includă dezbateri politice punctuale și urgente, inclusiv cu privire la subiecte sensibile, pentru a adopta o serie de concluzii comune pe temele respective; invită ministerele relevante din statele membre ale UE și ACP să participe mai mult la nivel de miniștri, pentru a conferi reuniunilor legitimitatea politică necesară și pentru a oferi principiului parteneriatului vizibilitatea necesară;

18. cere ca noul acord de cooperare să cuprindă o dimensiune parlamentară puternică, prin Adunarea Parlamentară Paritară (APP), care să susțină un dialog parlamentar deschis, democratic și cuprinzător (inclusiv cu privire la subiecte sensibile și dificile), să promoveze proiecte politice comune (regionale), oferindu-le o bază de susținere democratică prin participarea diverselor părți interesate, care să supravegheze activitatea structurii executive și cooperarea pentru dezvoltare, să promoveze democrația și drepturile omului și să aducă astfel o contribuție importantă la noul parteneriat de cooperare, pe poziții de egalitate; subliniază importanța implicării timpurii a Adunării Parlamentare Paritare în toate discuțiile relevante referitoare la parteneriatul ACP-UE post-2020;

Marti, 4 octombrie 2016

19. consideră cu tărie că APP ar trebui să asigure reprezentarea adecvată democratică și proporțională și participarea tuturor forțelor politice în dezbaterile sale; solicită, prin urmare, delegațiilor naționale la APP să includă reprezentanți parlamentari din întregul spectru politic național și să garanteze prezența opoziției;

20. solicită APP să se alinieze noii structuri regionale, concentrându-se astfel pe activitățile din cadrul forurilor regionale dedicate chestiunilor de interes regional, implicând în mod substanțial parlamentele naționale și regionale, păstrând, totodată, reuniuni comune ale ACP-UE regulate, însă mai puțin frecvente; solicită includerea unor reuniuni tematice cu societatea civilă, autoritățile locale și sectorul privat în sesiunile APP, în vederea unor dezvoltării și amplificării dezbaterilor privind tematici de pe agenda APP;

21. invită Biroul APP să adopte o orientare mai strategică a programului de lucru a Adunării; solicită ca rapoartele elaborate de viitoarea Comisie a APP să stabilească o legătură clară cu cele 17 ODD, pentru a permite continuarea monitorizării fiecăruia dintre acestea; solicită o aliniere a rezoluțiilor comune în cadrul forului general al ACP-UE pentru dezbaterile temelor internaționale urgente, a întârzierilor în aspecte importante pentru ODD și a încălcărilor drepturilor omului; solicită, de asemenea, alinierea rezoluțiilor la reuniunile regionale sau de alt tip privind teme de actualitate și chestiuni urgente și de interes special pentru o regiune sau un grup specific de țări; în acest context, reamintește VP/ÎR importanța politică a prezenței Consiliului la nivel ministerial la sesiunile APP; solicită ca, la reuniunile Consiliului mixt, să fie invitați copreședinții Adunării Parlamentare Paritare a ACP-UE în vederea asigurării unui flux de informații eficiente și reciproce și a îmbunătățirii cooperării instituționale;

22. cere să se facă mai multe eforturi pentru a îmbunătăți controlul APP asupra programării pentru dezvoltare în temeiul principiilor privind eficacitatea dezvoltării și acțiunile ulterioare acestui control; invită Comisia și guvernele să promoveze implicarea parlamentelor naționale, a autorităților locale și regionale, a actorilor societății civile, a sectorului privat și a diasporei în toate diferitele faze ale controlului programării dezvoltării, precum și să furnizeze în timp util și într-un mod transparent parlamentelor naționale toate informațiile disponibile pentru a le ajuta să-și exercite controlul democratic;

23. consideră că, ori de câte ori este posibil, parteneriatul ACP-UE ar trebui să încerce să stabilească relații cu alți parteneri la nivel global (cum ar fi Uniunea Africană și ONU) și cu alte puteri internaționale și să depună eforturi pentru a consolida coordonarea și cooperarea, fără a suprapune acțiunile sau misiunile, cu scopul de a aborda provocările legate de războaie, conflicte interne, insecuritate, fragilitate și tranziție;

Finanțarea viitoare

24. este convins că expirarea simultană a Acordului de la Cotonou și a cadrului financiar multianual al Uniunii (CFM) oferă o oportunitate pentru a decide în sfârșit cu privire la includerea în buget a Fondului european de dezvoltare (FED) pentru a îmbunătăți eficiența și eficacitatea, transparența, controlul democratic, responsabilitatea, vizibilitatea și coerența finanțării dezvoltării de către UE; subliniază totuși că această includere în buget ar trebui condiționată de: (i) o delimitare garantată a fondurilor pentru dezvoltare care să mențină nivelul de finanțare pentru țările în curs de dezvoltare și (ii) o soluție permanentă și separată pentru finanțarea de către UE a cheltuielilor de securitate legate de cooperarea pentru dezvoltare și coerente cu aceasta; subliniază faptul că FED, chiar dacă ar fi inclus în buget, ar trebui să includă indicatori care să fie aliniați la cooperarea UE pentru dezvoltare; îndeamnă ambele părți să modernizeze instrumentele de finanțare și să promoveze, dacă este posibil, sprijinirea bugetului general și a celui sectorial;

25. subliniază că bugetul Uniunii prevede deja instrumente destinate anumitor parteneri și că includerea FED în buget poate fi concepută astfel încât să reflecte și să promoveze relația privilegiată ACP-UE în vederea promovării dezvoltării durabile; invită Comisia să prezinte o foaie de parcurs care abordează aspectele menționate mai sus, înainte de a-și prezenta propunerile necesare pentru următorul CFM;

Marți, 4 octombrie 2016

26. reamintește faptul că viitoarele relații ACP-UE trebuie să fie de natură politică, de exemplu prin susținerea proiectelor politice comune în diverse foruri internaționale, și să nu se limiteze la modelul donator-beneficiar; subliniază, prin urmare, că principiile UE în materie de ajutor pentru dezvoltare trebuie aplicate egal tuturor țărilor în curs de dezvoltare și că țările ACP avansate trebuie, așadar, să nu mai primească ajutorul pentru dezvoltare acordat de UE, în aceleași condiții ca țările care nu sunt membre ale ACP; consideră că un nivel mai ridicat de autofinanțare a țărilor ACP ar fi în concordanță cu ambițiile ACP de a fi un jucător autonom și subliniază în acest context importanța includerii în noul acord a unor instrumente ameliorate pentru consolidarea capacității țărilor ACP de a finanța sectoare vitale ale economiei; solicită părților să-și dubleze eforturile în vederea consolidării capacității țărilor ACP de a mobiliza și de a utiliza resursele interne, în special prin consolidarea sistemelor fiscale, buna gestionare a resurselor naturale, industrializarea și prelucrarea materiilor prime destinate piețelor locale, regionale și internaționale;

27. subliniază că cel de al 11-lea FED reprezintă principala sursă de finanțare pentru Instrumentul financiar pentru pace în Africa (APF), deși, când a fost creat APF în 2003, acesta trebuia să fie o soluție provizorie; solicită crearea unui instrument special de finanțare a cheltuielilor de securitate legate de cooperarea pentru dezvoltare;

28. ia act de Comunicarea Comisiei din 7 iunie 2016 privind stabilirea unui nou cadru de parteneriat cu țările terțe bazat pe Agenda europeană privind migrația; ia act de faptul că bugetul UE și contribuția FED la pachetul de 8 miliarde de euro este format exclusiv din ajutoarele care au fost deja planificate; solicită să nu se pună în pericol asistența pentru dezvoltare acordată beneficiarilor și să se finanțeze inițiativele legate de migrație cu credite noi;

29. solicită crearea unui instrument dedicat tuturor TTPM, care să fie adecvat statutului lor specific și apartenenței lor la familia europeană; solicită stabilirea unei cooperări consolidate între țările ACP și TTPM pentru a participa la dezvoltarea durabilă și favorabilă incluziunii a regiunilor lor, care să permită o mai bună integrare a TTPM în mediul lor regional;

Dimensiunea comercială: acordurile de parteneriat economic (APE)

30. reamintește că APE reprezintă o bază pentru cooperarea regională și că aceste acorduri trebuie să constituie instrumente pentru dezvoltarea și integrarea regională; subliniază, prin urmare, relevanța unor prevederi vizând sustenabilitatea, obligatorii din punct de vedere juridic, referitoare la drepturile omului și la standardele sociale și de mediu, în toate acordurile de parteneriat economic; subliniază importanța creării unor sisteme eficiente de monitorizare care să cuprindă un amplu evantai de membri ai societății civile pentru a identifica și a preveni orice eventuale efecte negative cauzate de liberalizarea comerțului;

31. solicită un acord post-Cotonou care să servească drept acord politic global în cadrul căruia să se stabilească cerințe minime obligatorii pentru APE, pentru a asigura continuitatea legăturilor APE din actualul Acord de la Cotonou cu dispozițiile legate de sustenabilitate privind buna guvernare, respectarea drepturilor omului, inclusiv în rândul persoanelor cele mai vulnerabile, precum și respectarea standardelor sociale și de mediu, și pentru că acest lucru ar oferi un cadru pentru dezvoltare sustenabilă și pentru coerența politicilor; solicită un proces comun de control și monitorizare parlamentare privind impactul APE, precum și mecanisme structurate de monitorizare ale societății civile;

o

o o

32. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Consiliului ACP, Vicepreședintei Comisiei/Înaltă Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, precum și Biroului Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE.

Miercuri, 5 octombrie 2016

P8_TA(2016)0375

Obiectivele globale și angajamentele UE în materie de nutriție și securitate alimentară în lume

Rezoluția Parlamentului European din 5 octombrie 2016 referitoare la următoarele etape în vederea îndeplinirii obiectivelor globale și a angajamentelor UE în materie de nutriție și securitate alimentară în lume (2016/2705(RSP))

(2018/C 215/02)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948, în special articolul 25, care recunoaște dreptul la hrană ca parte a dreptului la un nivel de trai decent,
- având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, în special articolul 11, care recunoaște dreptul la „un nivel de trai suficient”, inclusiv la hrană suficientă, precum și „dreptul fundamental [...] de a fi la adăpost de foame”,
- având în vedere Protocolul opțional la Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, adoptat în 2008, prin care dreptul la hrană devine un drept exercitabil la nivel internațional,
- având în vedere Declarația privind securitatea alimentară mondială, adoptată în cadrul summitului mondial privind alimentația din 1996, organizat la Roma de Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO),
- având în vedere Orientările privind dreptul la hrană, adoptate de FAO în 2004, care oferă statelor îndrumări cu privire la modalitățile de implementare a obligațiilor acestora legate de dreptul la hrană,
- având în vedere studiul FAO intitulat „Global food losses and food waste” (Pierderile alimentare și risipa de alimente la nivel global), publicat în 2011, care oferă informații precise privind cantitatea de alimente risipite sau pierdute în fiecare an,
- având în vedere cea de-a doua Conferință internațională privind nutriția, care a avut loc la Roma în perioada 19-21 noiembrie 2014, precum și documentele finale ale acesteia, Declarația de la Roma privind alimentația și Cadrul de acțiune pentru securitate alimentară și nutriție în cazul crizelor prelungite,
- având în vedere Inițiativa pentru securitatea alimentară de la Aquila adoptată de G8 în 2009,
- având în vedere mișcarea „Scaling-Up Nutrition” – SUN (Îmbunătățirea nutriției), care încearcă să valorifice capacitatea și disponibilitatea părților interesate de la nivel internațional de a sprijini inițiativele și prioritățile guvernelor naționale în lupta împotriva subnutriției,
- având în vedere rezoluția Adunării Mondiale a Sănătății (AMS) nr. 65.6 din 2012 privind Planul cuprinzător de punere în aplicare referitor la alimentația mamelor, a sugarilor și a copiilor de vârstă mică,
- având în vedere provocarea lansată la Rio+20 de Secretarul General al ONU sub deviza „Zero Hunger Challenge” (Provocare foame zero), prin care li se solicită guvernelor, societății civile, comunităților religioase, sectorului privat și instituțiilor de cercetare să colaboreze în vederea eradicării foametei și eliminării celor mai grave forme de malnutriție,
- având în vedere Rezoluția A/RES/70/259 de la 1 aprilie 2016 a Adunării Generale a ONU, intitulată „Deceniul de acțiune al Națiunilor Unite privind alimentația (2016-2025)”, care are ca obiectiv intensificarea acțiunilor menite să pună capăt foametei și să eradicheze malnutriția la nivel mondial, precum și să asigure accesul universal la o alimentație mai sănătoasă și mai sustenabilă pentru toți oamenii, oricine ar fi ei și oriunde ar locui,

Miercuri, 5 octombrie 2016

- având în vedere Rezoluția A/RES/70/1 din 25 septembrie 2015 a Adunării Generale a ONU, intitulată „Transformarea lumii în care trăim: Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă”,
- având în vedere obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD), caracterul interconectat și integrat al acestora, în special ODD 1 (eradicarea sărăciei sub toate formele sale peste tot în lume), ODD 2 (eradicarea foametei, garantarea securității alimentare, îmbunătățirea alimentației și promovarea agriculturii durabile) și ODD 12 (asigurarea unor modele de consum și de producție durabile),
- având în vedere Parteneriatul de la Busan pentru eficacitatea cooperării pentru dezvoltare, de la 1 decembrie 2011 ⁽¹⁾, în special punctul 32, care se referă la necesitatea de a „recunoaște rolul central al sectorului privat în promovarea inovării, crearea de bunăstare, venituri și locuri de muncă, mobilizarea resurselor naționale și contribuția adusă în acest fel la reducerea sărăciei” (ODD 1),
- având în vedere articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană, care prevede că acțiunea externă a Uniunii Europene trebuie să contribuie la îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare durabilă, la apărarea drepturilor omului și a egalității de gen,
- având în vedere articolul 208 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care reiterează că Uniunea trebuie să țină seama de obiectivele cooperării pentru dezvoltare la punerea în aplicare a politicilor care pot afecta țările în curs de dezvoltare,
- având în vedere Convenția privind asistența alimentară, care a fost ratificată de Uniunea Europeană la 13 noiembrie 2013,
- având în vedere Pactul global „Alimentație pentru creștere” susținut în cadrul summitului „Alimentație pentru creștere”, care a avut loc la Londra la 8 iunie 2013,
- Având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 octombrie 2012 intitulată „Abordarea UE în materie de reziliență: să învățăm din crizele în domeniul securității alimentare” (COM(2012)0586),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 12 martie 2013 intitulată „Consolidarea nutriției mamei și a copilului în cadrul asistenței externe: un cadru de politică al UE” (COM(2013)0141) și Concluziile Consiliului privind nutriția și securitatea alimentară în cadrul asistenței externe din 28 mai 2013,
- având în vedere Planul de acțiune privind alimentația – reducerea numărului de copii sub cinci ani care suferă de un retard de creștere cu 7 milioane până în 2025 (SWD(2014)0234), adoptat de Comisie în 2014,
- având în vedere primul raport intermediar referitor la Planul de acțiune al Comisiei privind alimentația,
- având în vedere raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din 2 decembrie 2014, intitulat „Îndeplinirea angajamentelor politice ale UE în materie de securitate alimentară și nutrițională: primul raport bienal” (COM(2014)0712),
- având în vedere evaluarea globală comună a UE, a FAO și a Programului Alimentar Mondial (PAM), din martie 2016, intitulată „O analiză globală a situației securității alimentare și nutriționale în zonele în care se înregistrează crize alimentare”,
- având în vedere orientările voluntare ale Comitetului pentru securitatea alimentară mondială privind guvernarea responsabilă a proprietății funciare, a pescuitului și a pădurilor în contextul securității alimentare naționale din 11 mai 2012,
- având în vedere Cadrul de acțiune pentru securitate alimentară și nutriție în cazul crizelor prelungite ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 7 iunie 2016 referitoare la Noua alianță pentru securitatea alimentară și nutriție ⁽³⁾,

⁽¹⁾ <http://www.oecd.org/development/effectiveness/49650173.pdf>

⁽²⁾ FAO (2015), Cadrul de acțiune pentru securitate alimentară și nutriție în cazul crizelor prelungite.

⁽³⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0247.

Miercuri, 5 octombrie 2016

- având în vedere Rezoluția sa din 27 septembrie 2011 referitoare la un cadru de politică al UE în vederea sprijinirii țărilor în curs de dezvoltare în eforturile acestora de a răspunde provocărilor pe care le ridică securitatea alimentară ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 27 noiembrie 2014 referitoare la malnutriția și subnutriția infantilă în țările în curs de dezvoltare ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 30 aprilie 2015 referitoare la Expo Milano 2015: să hrănim planeta, energie pentru viață ⁽³⁾,
 - având în vedere Pactul privind politica alimentară urbană adoptat la Milano la 15 octombrie 2015 ⁽⁴⁾, propus de consiliul local din Milano și semnat de 113 orașe din lume, care a fost transmis Secretarului General al ONU, Ban Ki-Moon, și care ilustrează rolul central al orașelor în elaborarea politicilor alimentare,
 - având în vedere întrebarea adresată Comisiei referitoare la următoarele etape în vederea îndeplinirii obiectivelor globale și a angajamentelor UE în materie de nutriție și securitate alimentară în lume (O-000099/2016 – B8-0717/2016),
 - având în vedere propunerea de rezoluție a Comisiei pentru dezvoltare,
 - având în vedere articolul 128 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât ODD 2 și țintele sale asociate au ca scop eradicarea foametei și a malnutriției până în 2030, în special prin asigurarea de oportunități pentru micile exploatații agricole și prin creșterea productivității acestora, precum și dezvoltarea unei agriculturi și a unor sisteme alimentare sustenabile și rezistente la schimbările climatice, capabile să hrănească o populație mondială estimată la 8,5 miliarde de persoane până în 2030, protejând în același timp biodiversitatea, mediul și interesele și bunăstarea micilor exploatații agricole;
- B. întrucât micile exploatații agricole constituie, datorită investițiilor și producției lor, cel mai mare actor din sectorul privat în domeniul agriculturii, securității alimentare și nutriției;
- C. întrucât dreptul fundamental la hrană nu poate fi respectat pe deplin decât atunci când sărăcia și inegalitățile sunt reduse drastic, egalitatea este garantată, iar reziliența la șocuri este sporită, în special prin crearea unor rețele de securitate socială bazate pe drepturi și prin asigurarea participării depline a grupurilor vulnerabile, a accesului sigur la terenuri și a controlului asupra acestuia, precum și a gestionării resurselor și a altor active productive, pentru micile exploatații agricole și comunitățile pastorale,
- D. întrucât producția agricolă industrială a dus la creșterea emisiilor de gaze cu efect de seră, la extinderea monoculturilor și, prin urmare, la o reducere semnificativă a agrobiodiversității și la o eroziune accelerată a solului, în timp ce fermele familiale și micile exploatații agricole și-au demonstrat capacitatea de a oferi produse diversificate și de a crește producția de alimente în mod sustenabil prin aplicarea unor practici agroecologice;
- E. întrucât au fost făcute progrese în ceea ce privește reducerea malnutriției, dar acestea sunt în continuare prea lente și inegale și întrucât 795 de milioane de persoane la nivel mondial nu beneficiază în prezent de suficientă hrană pentru a duce o viață activă în condiții decente; întrucât o persoană din trei suferă de malnutriție sub o formă sau alta;
- F. întrucât, în 2012, AMS a aprobat un set de șase obiective globale în materie de alimentație pentru 2025, și anume reducerea cu 40 % a numărului de cazuri de retard de creștere în rândul copiilor cu vârsta sub cinci ani, reducerea cu 50 % a cazurilor de anemie în rândul femeilor aflate la vârstă reproductivă, reducerea cu 30 % a cazurilor de copii cu greutate scăzută la naștere, prevenirea creșterii ratei de supraponderalitate la copii, creșterea cu cel puțin 50 % a ratei de alăptare exclusivă în primele șase luni de viață și reducerea cazurilor de slăbire cu emaciare musculară la copii la sub 5 %;

⁽¹⁾ JO C 56 E, 26.2.2013, p. 75.

⁽²⁾ JO C 289, 9.8.2016, p. 71.

⁽³⁾ JO C 346, 21.9.2016, p. 88.

⁽⁴⁾ <http://www.foodpolicymilano.org/wp-content/uploads/2015/10/Milan-Urban-Food-Policy-Pact-EN.pdf>

Miercuri, 5 octombrie 2016

- G. întrucât alăptatul reprezintă cea mai naturală și cea mai bună metodă de hrănire a nou-născuților și a copiilor de vârstă fragedă, în special în țările în curs de dezvoltare, însă lipsa de cunoștințe și rezervele motivate cultural fac în continuare ca numărul bebelușilor alăptați să fie insuficient;
- H. întrucât, în cadrul summitului „Alimentație pentru creștere” din 2013, UE și-a asumat angajamentul de a reduce cazurile de retard de creștere cu cel puțin 7 milioane până în 2025 și s-a angajat să aloce 3,5 miliarde EUR pentru perioada 2014-2020 în vederea atingerii acestui obiectiv;
- I. întrucât aporturile nutriționale necorespunzătoare în primele 1 000 de zile de viață ale unui copil au consecințe majore în materie de sănătate, precum și consecințe sociale și economice, și întrucât, la nivel mondial, un copil din șase este subponderal, 41 de milioane de copii cu vârsta mai mică de cinci ani sunt supraponderali sau obezi, iar malnutriția este responsabilă de aproximativ 45 % din decesele copiilor cu vârsta sub cinci ani, ceea ce înseamnă pierderea inutilă a aproximativ 3 milioane de tineri vieți pe an; întrucât subnutriția cronică afectează în jur de 161 de milioane de copii în lume;
- J. întrucât adesea femeile sunt mai vulnerabile la deficiențe nutriționale, acest lucru având mai multe consecințe grave, printre care se numără subminarea productivității și capacității lor de a-și întreține familiile, perpetuând astfel ciclului intergenerațional al malnutriției;
- K. întrucât se preconizează că populația mondială va ajunge la 8,5 miliarde de persoane până în 2030;
- L. întrucât este esențial, pentru îndeplinirea obiectivelor globale și a angajamentelor UE privind nutriția și securitatea alimentară la nivel mondial, să se ia măsuri eficiente de combatere a acaparării terenurilor în țările în curs de dezvoltare, inclusiv prin opțiuni concrete de asigurare a securității proprietății funciare;
- M. întrucât subnutriția și proasta alimentație sunt, de departe, cei mai importanți factori de risc responsabili de povara morbidității la nivel mondial;
- N. întrucât combaterea malnutriției implică elaborarea unei politici agricole sustenabile care să favorizeze diversificarea culturilor, cu scopul de a furniza alimente nutritive și de a diversifica alimentația; întrucât, în acest scop, controlul și proprietatea asupra semințelor, precum și accesibilitatea acestora, sunt esențiale pentru reziliența micilor exploatații agricole și a fermelor familiale în ceea ce privește securitatea alimentară;
- O. întrucât exercitarea dreptului la hrană depinde, printre altele, de accesul la terenuri și la alte resurse productive;
- P. întrucât acordurile comerciale de investiții ar putea avea efecte negative asupra securității alimentare și pot agrava malnutriția dacă darea în arendă sau vânzarea de teren arabil unor investitori privați are ca efect împiedicarea accesului populațiilor locale la resursele productive indispensabile pentru asigurarea mijloacelor de subsistență sau are ca efect exportul și vânzarea pe piețele internaționale a unor mari cantități de alimente, astfel încât statul gazdă exportator să devină mai dependent de fluctuațiile prețurilor la produsele de bază pe piețele internaționale și mai vulnerabil în fața acestora;
- Q. întrucât producția de biocombustibili a introdus noi presiuni în sistemul alimentar global, generând concurență pentru terenuri și apă;
- R. întrucât producția nesustenabilă de carne are un impact negativ asupra securității alimentare; întrucât, la nivel mondial, o treime din cereale sunt utilizate ca hrană pentru animale, în timp ce extinderea pășunilor și a culturilor alimentare reprezintă o cauză majoră a defrișărilor, în special în America de Sud ⁽¹⁾;
- S. întrucât 240 de milioane de persoane din 45 de țări cu venituri reduse și/sau afectate de conflicte se confruntă cu penuria de alimente și de apă și 80 de milioane de persoane sunt afectate de o criză alimentară, dintre care 41,7 milioane din cauza fenomenului El Niño din 2016, cel mai puternic înregistrat în ultimele decenii;

⁽¹⁾ Surse: Raport al Raportorului special privind dreptul la alimentație, Olivier De Schutter, 24 ianuarie 2014, http://www.srfood.org/images/stories/pdf/officialreports/20140310_finalreport_en.pdf

Miercuri, 5 octombrie 2016

- T. întrucât, potrivit UNICEF, 2 000 de copii cu vârsta mai mică de cinci ani mor în fiecare zi de boli cauzate de poluarea apei și întrucât jumătate din paturile de spital din lume sunt ocupate de persoane care suferă de boli cauzate de calitatea proastă a apei potabile;
- U. întrucât, până în 2050, 70 % din populația lumii va locui în orașe și, mai mult ca oricând, va fi esențială o abordare la nivel atât local, cât și mondial, a problemei alimentației;
- V. întrucât securitatea nutrițională este o premisă esențială a unei creșteri sustenabile și favorabile incluziunii, întrucât consecințele economice ale malnutriției pot însemna pierderi anuale de aproximativ 10 % din PIB și întrucât, potrivit raportului FAO pe 2015 privind nutriția la nivel mondial, fiecare dolar cheltuit pentru a intensifica intervențiile în domeniul nutriției aduce un profit de 16 dolari;
- W. întrucât privatizarea semințelor prin clauze legate de drepturile de proprietate intelectuală (DPI) și organismele modificate genetic amenință suveranitatea alimentară a țărilor,
1. reafirmă că este important ca actorii mondiali, naționali și locali, guvernamentali, neguvernamentali și privați, inclusiv organismele de cercetare științifică și industrială, precum și donatorii, să întreprindă acțiuni cu adevărat coordonate și accelerate pentru a aborda problema malnutriției, cu scopul de a îndeplini Agenda 2030 și ODD 2 în vederea eradicării foametei; îndeamnă comunitatea internațională, UE și țările în curs de dezvoltare să se abțină de la a elabora strategii în domeniul nutriției bazate exclusiv pe aportul caloric sau pe prescrierea unor remedii medicale (cum ar fi suplimentele alimentare) și să abordeze cauzele profunde ale foametei și ale malnutriției; subliniază, în acest sens, legăturile dintre agricultură, alimentație și sănătate;
 2. constată că incidența deceselor cauzate de pneumonie în rândul copiilor din țările în curs de dezvoltare alăptați de mamele lor este de 15 ori mai mică decât în cazul copiilor care nu beneficiază de alăptare la sân, în timp ce incidența deceselor cauzate de diaree este de 11 ori mai mică în cazul copiilor alăptați;
 3. invită Comisia, Consiliul, statele membre și comunitatea internațională, precum și guvernele țărilor în curs de dezvoltare să mobilizeze imediat investiții financiare pe termen lung în domeniul securității alimentare și nutriționale și al agriculturii durabile și să îmbunătățească securitatea alimentară și nutriția printr-o mai bună guvernanta și o responsabilitate sporită, prin politici alimentare și nutriționale sistemice, bazate pe drepturi și care să țină seama, pe de o parte, de dimensiunea de gen, agricultura durabilă, accesul la resursele naturale și utilizarea acestora, serviciile publice de aprovizionare cu apă și de salubritate și igienă, și, pe de altă parte, de crearea și extinderea dispozitivelor de protecție socială favorabile incluziunii și bazate pe drepturi la prestații, vizând în special grupurile cele mai vulnerabile și cele mai marginale;
 4. subliniază necesitatea de a aborda problemele sistemice care cauzează malnutriția în toate formele sale; constată cu îngrijorare că promovarea în trecut a agriculturii bazate pe export era practică în detrimentul exploatațiilor familiale care produc culturi alimentare destinate consumului local; consideră că reluarea investițiilor în producția locală de alimente, concentrate în special pe producătorii de alimente la scară mică și pe practicile agroecologice, reprezintă o condiție esențială pentru succesul strategiilor din domeniul nutriției; consideră că este la fel de important să se instituie sisteme de protecție socială care să le permită tuturor persoanelor să aibă acces permanent la alimente nutritive;
 5. constată cu îngrijorare că o treime din alimentele produse la nivel mondial – aproximativ 1,3 miliarde de tone – sunt irosite; observă că cea mai mare cantitate este irosită în America de Nord și Oceania, unde se pierd aproape 300 kg de produse alimentare pe persoană; constată că, în total, Uniunea Europeană produce anual 88 de milioane de tone de deșeuri alimentare, în timp ce la nivel mondial 842 de milioane de oameni, adică 12 % din populația mondială, suferă de foame; subliniază necesitatea de a adapta toate sistemele alimentare pentru a elimina pierderile sau deșeurile alimentare;
 6. îndeamnă Comisia și statele membre să acorde atenție în activitățile lor coerenței politicilor în favoarea dezvoltării și, în consecință, să țină seama de implicațiile politicilor lor comerciale, agricole, energetice etc. pentru securitatea alimentară la nivel mondial;

Miercuri, 5 octombrie 2016

7. regretă profund practica acaparării terenurilor de către investitorii străini, care afectează micii fermieri locali și contribuie la insecuritatea alimentară la nivel local, regional și național și la sărăcie;
8. invită comunitatea internațională și UE să colaboreze cu țări individuale pentru a sprijini elaborarea și punerea în aplicare a unor obiective naționale în materie de nutriție adaptate contextului, fezabile și solide, în conformitate cu obiectivele de dezvoltare durabilă, pentru a reduce retardul de creștere și malnutriția; îndeamnă Comisia și delegațiile UE să promoveze strategii și abordări naționale coordonate în materie de nutriție și securitate alimentară și să încurajeze îmbunătățirea monitorizării acestora de către țările partenere, precum și îmbunătățirea gradului lor de răspundere;
9. invită UE și comunitatea internațională să pledeze la nivel mondial pentru „dreptul la alăptare” și să atragă atenția în campaniile de informare privind sănătatea mamei și a copilului asupra importanței alăptării;
10. invită statele membre și instituțiile UE să depună toate eforturile pentru a sensibiliza opinia publică europeană cu privire la problema persistentă a subnutriției la nivel mondial, care afectează mai ales copiii și femeile;
11. subliniază că producția locală de alimente ar trebui să aibă prioritate în măsurile de combatere a subnutriției și atrage atenția asupra importanței sprijinului pentru micii agricultori și femeile implicate în agricultură, ca producători de alimente; invită UE ca, în contextul strategiei sale globale privind alimentația, să ofere asistență țărilor în curs de dezvoltare și micilor agricultori pentru dezvoltarea piețelor locale și a accesului la acestea, pentru dezvoltarea lanțurilor valorice locale și a instalațiilor locale de prelucrare a alimentelor, în combinație cu politici comerciale care să susțină aceste eforturi;
12. subliniază faptul că, în situația în care agricultura convențională se bazează pe monocultură, trecerea de la sistemele de culturi diversificate la sisteme simplificate bazate pe cereale a contribuit la malnutriția determinată de carențele de micronutrienți în multe țări în curs de dezvoltare; solicită UE să se angajeze, în concordanță cu recomandările Raportului special al ONU privind dreptul la alimentație, în favoarea unei schimbări fundamentale în sensul agroecologiei, ca o modalitate de a permite țărilor să-și asigure hrana necesară și să-și îmbunătățească nutriția, ocupându-se, totodată, de problemele legate de climă și sărăcie; în special, invită UE și guvernele țărilor în curs de dezvoltare să sprijine diversitatea genetică a culturilor prin crearea unor sisteme de schimb de semințe la nivel local, adoptarea unor reglementări privind semințele conforme cu Tratatul internațional privind resursele fitogenetice pentru alimentație și agricultură, precum și să investească într-o gamă variată de culturi alimentare nutritive, locale și sezoniere, în acord cu valorile culturale;
13. subliniază faptul că acapararea terenurilor ca urmare a achiziționării de mari suprafețe de teren în țările în curs de dezvoltare reprezintă o nouă amenințare la adresa securității alimentare și a nutriției; invită Comisia să întreprindă măsuri concrete și să elaboreze un plan de acțiune pentru a combate acapararea terenurilor și a asigura punerea în aplicare efectivă a orientărilor FAO privind proprietatea funciară;
14. îndeamnă UE să elimine măsurile publice de stimulare a producției de biocombustibili pe bază de culturi alimentare, în conformitate cu principiul coerenței politicilor în favoarea dezvoltării;
15. subliniază faptul că investițiile în domeniul alimentației rămân, în esență, insuficiente, având în vedere că intervențiile care vizează în mod special alimentația nu au primit în 2014 decât 0,57 % din asistența oficială pentru dezvoltare la nivel mondial, ceea ce reprezintă numai 1,4 % din nevoile totale;
16. așteaptă de la Comisie ca aceasta să-și onoreze angajamentul de a investi 3,5 miliarde EUR pentru a reduce cazurile de retard de creștere cu cel puțin 7 milioane până în 2025; evidențiază că, din cele 3,5 miliarde EUR promise, doar 400 de milioane sunt dedicate sprijinirii intervențiilor care vizează în mod special alimentația, în timp ce restul de 3,1 miliarde sunt prevăzute pentru intervențiile care iau în considerare alimentația în domenii conexe, cum ar fi agricultura, securitatea alimentară, genul, apa, salubritatea, igiena și educația, dar care nu abordează neapărat în mod direct cauzele imediate ale subnutriției infantile;

Miercuri, 5 octombrie 2016

17. subliniază că retardul de creștere, stabilit atunci când înălțimea copilului este prea mică în raport cu vârsta și care apare atunci când alimentația necorespunzătoare cronică și infecțiile repetate în primele 1 000 de zile de viață împiedică creșterea și dezvoltarea normală, este unul dintre obstacolele majore din calea dezvoltării umane;
18. invită Comisia și Consiliul să-i asigure UE o poziție de lider în procesul politic și să promoveze la nivel mondial și regional realizarea obiectivelor în materie de nutriție convenite la nivel internațional, care sunt clare și ambițioase; îndeamnă delegațiile UE și Comisia să promoveze strategii naționale coordonate în materie de alimentație și securitate alimentară, integrând, totodată, în cooperare cu țările partenere, obiectivele în materie de nutriție stabilite la nivel mondial în toate programele de dezvoltare și strategiile de țară relevante;
19. solicită UE să asigure sisteme durabile de producție alimentară și să pună în aplicare practici agricole ce au o capacitate de rezistență, care să sporească productivitatea și producția, pentru a preveni denaturarea comerțului pe piețele agricole mondiale, în conformitate cu mandatul Runde de la Doha pentru dezvoltare, precum și pentru a integra cele mai afectate țări în piața mondială a comerțului, cu scopul de a aborda insecuritatea alimentară;
20. consideră că revizuirea cadrului financiar al UE trebuie să ia în considerare faptul că securitatea și siguranța alimentară vor constitui o provocare în următorii ani, având în vedere presiunea tot mai mare ce se exercită asupra resurselor; consideră că acest lucru ar putea ajuta la combaterea tendințelor de malnutriție atât în țările terțe, cât și în statele membre ale UE;
21. recunoaște că, pe lângă retardul de creștere, și alte manifestări ale malnutriției, cum ar fi slăbirea cu emaciare musculară (greutate scăzută în raport cu înălțimea) și carențele de micronutrienți trebuie abordate prin intermediul politicilor agricole durabile și al sistemelor de sănătate; atrage atenția asupra faptului că fenomenul slăbirii cu emaciare musculară în Asia de Sud, care se situează la aproape 15 %, este atât de grav încât se apropie de nivelul unei probleme grave de sănătate publică;
22. subliniază că ajutorul umanitar care vizează combaterea slăbirii cu emaciare musculară trebuie să fie completat de strategii ale Comisiei care să lege acțiunile umanitare de cele pentru dezvoltare; îndeamnă Comisia să stabilească o contribuție, în cadrul programelor pentru dezvoltare, pentru a respecta un angajament și un obiectiv definite recent cu scopul de a soluționa imediat și efectiv problema slăbirii cu emaciare musculară la copiii cu vârsta sub cinci ani;
23. subliniază importanța promovării unor programe de educație nutrițională în școli și la nivelul comunităților locale;
24. invită Comisia să stabilească un cadru de politică clar în vederea sprijinirii în mai mare măsură a dispozitivelor naționale de protecție socială, în conformitate cu angajamentele naționale, regionale și internaționale, care s-au dovedit a fi, în mai multe țări, un mijloc esențial de creștere a capacității de rezistență și de reducere a subnutriției;
25. subliniază că alăptatul, cea mai naturală și mai bună sursă de hrană pentru nou-născuți și copiii de vârstă mică, ar trebui garantat printr-un sprijin real oferit femeilor, asigurându-li-se un nivel adecvat de alimentație și condiții bune de muncă, rețele de sprijin social și pentru familie și dreptul la concediu de maternitate plătit;
26. accentuează că este necesară o investiție suplimentară estimată la 7 miliarde de dolari SUA pe an pentru a atinge obiectivele mondiale legate de retardul de creștere, anemia la femei și alăptare și că o astfel de investiție ar permite, în raport cu 2015, salvarea vieții a 3,7 milioane de copii, scăderea numărului de copii care prezintă retard de creștere cu cel puțin 65 de milioane și scăderea numărului femeilor care suferă de anemie cu 265 de milioane;
27. invită Comisia să se afirme în mai mare măsură ca lider în domeniul securității alimentare și al nutriției, întărindu-și angajamentele prin alocarea unei sume suplimentare de 1 miliard EUR pentru intervențiile care vizează în mod special nutriția cu scopul de a atinge obiectivele AMS și ODD stabilite în acest domeniu, elaborând o strategie clară cu privire la modul de punere în aplicare și de integrare a acestor obiective în planurile și politicile sale, precum și propunând o foaie de parcurs clară pentru alocarea fondurilor promise pentru perioada 2016-2020;
28. invită Comisia și donatorii din rețeaua pentru îmbunătățirea parametrilor de nutriție (SUN) să prezinte în continuare rapoarte periodice cu privire la progresele înregistrate în cadrul angajamentelor privind alimentația pentru creștere, folosind o abordare metodologică comună de urmărire a resurselor, astfel cum s-a convenit în cadrul reuniunii rețelei SUN de la Lusaka în 2013;

Miercuri, 5 octombrie 2016

29. subliniază necesitatea ca toate politicile UE să respecte principiul coerenței politicilor în favoarea dezvoltării; solicită, prin urmare, ca politica comercială și de dezvoltare a UE să respecte marja de manevră politică și cea din domeniul politicii economice a țărilor în curs de dezvoltare, pentru ca acestea să elaboreze politicile necesare pentru promovarea dezvoltării durabile și a demnității cetățenilor lor, inclusiv în ceea ce privește suveranitatea alimentară, respectând dreptul producătorilor locali de alimente de a deține controlul asupra terenurilor, semințelor și apei lor și respingând privatizarea resurselor naturale;
30. solicită elaborarea unor indicatori specifici pentru punerea în aplicare a planului de acțiune al UE, inclusiv a unor indicatori care să evalueze cheltuielile ce țin cont de alimentație și pe cele care o îi sunt destinate în mod specific, redefinind codul privind alimentația de bază definit de Comitetul de asistență pentru dezvoltare (CAD) al OCDE și stabilind un indicator al CAD pentru intervențiile în care se ține cont de alimentație; insistă, în acest sens, asupra necesității de a stabili măsuri riguroase de monitorizare și de răspundere, asigurând astfel transparența și monitorizarea eficace a progreselor înregistrate;
31. invită Comisia să încurajeze micii agricultorii să încerce și să adopte practici agricole cu o capacitate de rezistență mai mare și mai productive (cele care respectă criteriile legate de schimbările climatice și principiile agroecologice), care contribuie la schimbarea tendinței de degradare a mediului și îmbunătățesc fiabilitatea și adecvarea mijloacelor agricole de trai, o condiție necesară pentru îmbunătățirea securității alimentare și a nutriției;
32. subliniază faptul că dreptul la apă completează dreptul la hrană și că rezoluția ONU din 2010 încă nu a dus la o acțiune decisivă pentru a include dreptul la apă în rândul drepturilor omului;
33. subliniază importanța cooperării cu fermierii privind soiurile de culturi la prețuri accesibile, adaptate la nivel local și îmbunătățite, precum și a asigurării unei capacități de producție a semințelor rezilientă și adaptabilă, în proprietate internă, care să se poată autosusține și să nu depindă de finanțare din partea donatorilor pentru a supraviețui;
34. solicită UE și statelor sale membre să nu sprijine culturile de OMG-uri atunci când își îndeplinesc angajamentele privind nutriția și securitatea alimentară în lume;
35. invită Comisia și alți donatori și organisme să îmbunătățească colectarea datelor defalcate și complete care țin cont de alimentație, pentru a canaliza mai bine acțiunile viitoare;
36. insistă asupra necesității unei abordări holistice a provocării pe care o reprezintă subnutriția și care necesită adoptarea unor măsuri într-o gamă largă de sectoare economice și sociale; subliniază, prin urmare, importanța încheierii unor parteneriate cu mai multe părți interesate și a rolului esențial pe care îl joacă sectorul privat în îmbunătățirea securității alimentare, în intensificarea intervențiilor care vizează alimentația, în special prin inovare și investițiile în agricultura sustenabilă, precum și în îmbunătățirea practicilor sociale, economice și de mediu din sistemele agricole și alimentare;
37. invită Comisia să acționeze în continuare ca un lider în rândul donatorilor în ceea ce privește eradicarea malnutriției, accelerându-și eforturile depuse pentru realizarea angajamentelor asumate și pledând activ pentru verificarea progreselor înregistrate în raport cu angajamentele din 2013 privind alimentația pentru creștere, precum și pentru asumarea unor angajamente suplimentare care să vizeze eliminarea deficitului de finanțare în domeniul nutriției;
38. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și Uniunii Africane, FAO și Organizației Mondiale a Sănătății.
-

Miercuri, 5 octombrie 2016

P8_TA(2016)0376

Parchetul European și Eurojust

Rezoluția Parlamentului European din 5 octombrie 2016 referitoare la Parchetul European și Eurojust (2016/2750(RSP))

(2018/C 215/03)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de regulament al Consiliului de instituire a Parchetului European (COM(2013)0534),
 - având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2014 referitoare la propunerea de Regulament al Consiliului de instituire a Parchetului European ⁽¹⁾,
 - având în vedere documentul de lucru al Comisiei sale pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne din 14 martie 2014 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) (PE530.084),
 - având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 29 aprilie 2015 referitoare la propunerea de Regulament al Consiliului de instituire a Parchetului European ⁽²⁾,
 - având în vedere propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin intermediul dreptului penal (COM(2012)0363),
 - având în vedere propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) (COM(2013)0535),
 - având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 85, 86, 218, 263, 265, 267, 268 și 340,
 - având în vedere întrebările adresate Consiliului și Comisiei privind Parchetul European și Eurojust (O-000092/2016 – B8-0715/2016 și O-000093/2016 – B8-0716/2016),
 - având în vedere articolul 128 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât articolul 86 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede că, pentru a combate infracțiunile care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, Consiliul, hotărând prin regulamente adoptate în conformitate cu o procedură legislativă specială, poate institui un Parchet European, după obținerea aprobării din partea Parlamentului European;
- B. întrucât, potrivit recentului „Studiu și rapoarte privind discrepanțele în materie de TVA între statele membre ale UE-28: Raportul final pe anul 2016” (TAXUD/2015/CC/131), o sumă covârșitoare de 159,5 miliarde EUR reprezentând venituri din taxa pe valoare adăugată (TVA) a fost pierdută în întreaga UE în 2014;
- C. întrucât este important ca UE și toate statele sale membre să depisteze și să urmărească penal într-un mod eficace și disuasiv fraudele care afectează interesele financiare ale UE, protejând astfel contribuabilii din toate țările membre care contribuie la bugetul Uniunii;
- D. întrucât Eurojust a facilitat coordonarea și cooperarea dintre autoritățile naționale de anchetă și urmărire penală în tratarea cazurilor care afectează mai multe state membre, iar Eurojust a contribuit la construirea încrederii reciproce și la crearea unei punți de legătură între sistemele juridice și tradițiile de o mare diversitate din cadrul UE; întrucât Eurojust a facilitat executarea cererilor de cooperare și aplicarea instrumentelor de recunoaștere reciprocă, ameliorând, astfel, urmărirea penală transfrontalieră;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0234.

⁽²⁾ JO C 346, 21.9.2016, p. 27.

Miercuri, 5 octombrie 2016

- E. întrucât crima organizată transfrontalieră a crescut în ultimul deceniu, fiind săvârșită de grupuri extrem de mobile și flexibile care își desfășoară activitatea în mai multe state membre ale UE și în diverse domenii infracționale;
- F. întrucât, în cauza C-105/14 (Taricco și alții), Curtea de Justiție a UE a confirmat faptul că și veniturile obținute din TVA pot face obiectul fraudei, concept definit la articolul 1 din Convenția privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene;
1. Parlamentul își reiterează sprijinul de lungă durată pentru instituirea unui Parchet European eficient și independent pentru a reduce fragmentarea actuală a eforturilor naționale de asigurare a respectării legii pentru a proteja bugetul UE, consolidând, astfel, lupta împotriva fraudei în Uniunea Europeană;
 2. invită Consiliul să ofere un set clar și fără echivoc de competențe și proceduri privind Parchetul European bazat pe propunerea de directivă privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin intermediul dreptului penal (Directiva PIF); solicită Consiliului să își intensifice eforturile de a se ajunge la un acord cu privire la Directiva PIF, care include TVA-ul în domeniul său de aplicare și să redeschidă negocierile cu Parlamentul, pentru a permite instituirea Parchetului European; subliniază că Parchetul European ar trebui să aibă competența prioritară pentru infracțiunile definite în Directiva PIF; regretă profund faptul că Consiliul nu permite Parchetului European să fie competent în dosarele PIF atunci când finanțarea UE depășește 10 000 de euro, dar nu reprezintă 50 % sau mai mult din cofinanțare; invită, prin urmare, Consiliul să renunțe la reglementarea care privează Parchetul European de posibilitatea de a exercita competența pentru toate infracțiunile PIF în cazul în care pagubele la bugetul Uniunii sunt egale sau mai mici decât pagubele provocate unei alte victime; invită Consiliul să se asigure că Parchetul European este informat imediat de către autoritățile naționale cu privire la toate cazurile legate în vreun fel de Directiva PIF, atât înainte, cât și în timpul unei anchete;
 3. invită Consiliul să redeschidă dezbaterile asupra articolelor 17-20 din textul consolidat (11350/1/16) a propunerii de instituire a Parchetului European, cu scopul de a asigura o mai mare claritate și eficiență în ceea ce privește Parchetul European; invită Consiliul să clarifice competențele de urmărire penală ale Parchetului European și ale parchetelor naționale în cazurile de (a) concursul de infracțiuni (un grup organizat comite mai multor infracțiuni, de exemplu, spălare de bani, trafic de ființe umane), precum și (b) infracțiunile mixte (mai mult de o infracțiune comisă într-un act infracțional, de exemplu fraudă legată de TVA și spălarea de bani); regretă profund faptul că, în caz de dezacord între Parchetul European și autoritățile naționale judiciare de urmărire penală cu privire la competența instanțelor, decizia finală nu va fi luată de o instanță independentă, cum ar fi Curtea Europeană de Justiție; subliniază că eficiența Parchetului European va depinde de clarificarea competențelor și că, în cazul în care nu reușesc să realizeze acest lucru, organele legislative ale UE nu vor putea asigura eficacitatea Parchetului European, depășind, astfel, una dintre limitele maximale („red lines”) ale Parlamentului European;
 4. consideră că Parchetul European ar trebui să aibă la dispoziție suficiente măsuri de anchetă pentru a-și desfășura investigațiile; reamintește, în acest sens, acordul convenit de colegiitori cu privire la criteriile pe baza cărora statele membre pot solicita măsuri pentru cercetarea pe baza principiului recunoașterii reciproce enunțat în Directiva 2014/41/UE privind ordinul european de anchetă în materie penală;
 5. consideră că, pentru a asigura eficacitatea controlului jurisdicțional în conformitate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și cu tratatele, orice decizie operațională care afectează părți terțe, luată de Parchetul European, ar trebui să facă obiectul unui control jurisdicțional în fața instanței naționale competente; consideră că un control jurisdicțional direct exercitat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene ar trebui să fie posibil;
 6. constată că este deosebit de important să se evite orice efecte adverse din partea așa-numitei „legături naționale”; în acest context, invită Consiliul să se asigure că există garanții adecvate care asigură independența Parchetului European, cum ar fi o dispoziție care permite derogarea de la legătura națională din motive legate de buna funcționare a instituției;
 7. consideră că protecția drepturilor procedurale ale persoanelor suspectate și acuzate trebuie să fie garantată; în special, regulamentul ar trebui să prevadă drepturi suplimentare de apărare pentru persoanele suspectate de către Parchetul European, în special dreptul la asistență juridică, dreptul la informare și accesul la materialele cauzei, precum și dreptul de a prezenta dovezi și de a solicita Parchetului European să colecteze dovezi în numele persoanei suspectate;

Miercuri, 5 octombrie 2016

8. invită Comisia să prezinte estimări ajustate ale implicațiilor bugetare ale structurii colegiale în analiza sa a costurilor și a beneficiilor și să prezinte Parlamentului rezultatele „evaluării situației reale”, și reamintește că Parlamentul va lua în considerare aceste informații înainte de a lua o decizie finală;
 9. reamintește importanța rolul Eurojust în îmbunătățirea cooperării judiciare și a coordonării dintre autoritățile judiciare competente ale statelor membre și în sprijinirea anchetelor în care sunt implicate țări terțe, și invită Consiliul să clarifice relațiile dintre Eurojust și Parchetul European, în special implicațiile de structură colegială, precum și relația Parchetului European cu OLAF, în vederea diferențierii rolurilor respective care le revin în protejarea intereselor financiare ale UE;
 10. consideră că cel mai bine ar fi ca Parchetul European și Eurojust să își desfășoare activitatea în același loc, dacă se dorește ca colaborarea și schimbul de informații între acestea să funcționeze eficient;
 11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale.
-

Miercuri, 5 octombrie 2016

P8_TA(2016)0377

Necesitatea unei politici europene de reindustrializare în contextul recentelor cazuri Caterpillar și Alstrom

Rezoluția Parlamentului European din 5 octombrie 2016 referitoare la necesitatea unei politici europene de reindustrializare, în contextul recentelor cazuri Caterpillar și Alstrom (2016/2891(RSP))

(2018/C 215/04)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 9, 151, 152, 153 alineatele (1) și (2) și articolul 173,
- având în vedere articolele 14, 27 și 30 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective ⁽¹⁾,
- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), în special articolul 5 alineatul (3) din TUE și Protocolul nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 31 martie 2005 intitulată „Restructurare și ocuparea forței de muncă — anticiparea și asistarea restructurării în vederea dezvoltării ocupării forței de muncă: rolul Uniunii Europene” (COM(2005)0120) și avizul Comitetului Economic și Social European din 14 decembrie 2005,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 23 noiembrie 2010 intitulată „O agendă pentru noi competențe și locuri de muncă: o contribuție europeană la ocuparea integrală a forței de muncă” (COM(2010)0682),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1309/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul european de ajustare la globalizare (2014–2020) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1927/2006 ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 ianuarie 2013 conținând recomandări adresate Comisiei privind informarea și consultarea lucrătorilor, anticiparea și gestionarea restructurărilor ⁽³⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 13 decembrie 2013 intitulată „Cadrul de calitate al UE pentru anticiparea schimbărilor și restructurării”(COM(2013)0882),
- având în vedere Rezoluția sa din 15 ianuarie 2014 referitoare la reindustrializarea Europei în vederea promovării competitivității și a durabilității ⁽⁴⁾,
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 18 aprilie 2012 intitulat „Exploatarea potențialului de ocupare a forței de muncă al creșterii ecologice” (SWD(2012)0092),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 22 ianuarie 2014 intitulată „Pentru o renaștere industrială europeană” (COM(2014)0014),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 14 octombrie 2015 intitulată „Comerț pentru toți: Către o politică comercială și de investiții mai responsabilă” (COM(2015)0497),

⁽¹⁾ JO L 225, 12.8.1998, p. 16.

⁽²⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 855.

⁽³⁾ JO C 440, 30.12.2015, p. 23.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0032.

Miercuri, 5 octombrie 2016

- având în vedere comunicarea Comisiei din 10 octombrie 2012 intitulată „O industrie europeană mai puternică pentru creșterea și redresarea economiei” (COM(2012)0582) și obiectivul de reindustrializare de 20 %,
 - având în vedere Rezoluția sa din 16 decembrie 2015 referitoare la dezvoltarea unei industrii europene durabile a metalelor de bază ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 9 iunie 2016 referitoare la competitivitatea industriei europene de echipament feroviar ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 123 alineatele (2) și (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, în momentul de față, este absolut necesar ca diferitele politici ale UE să fie coerente în vederea definirii unei politici industriale propriu-zise, în special în lumina cazurilor Caterpillar și Alstom;
- B. întrucât, la 2 septembrie 2016, Caterpillar a anunțat un plan amplu de restructurare la nivel mondial; întrucât, în cadrul acestui plan, punctul de lucru Gosselies a fost obligat să își închidă porțile, ceea ce a însemnat disponibilizarea a 2 500 de lucrători direcți și periclitarea locurilor de muncă ale circa 4 000 de subcontractanți;
- C. întrucât reducerea costurilor de producție între 2013 și 2015 a făcut ca produsele fabricii să devină mai atractive decât produsele provenind din afara UE; întrucât, cu toate acestea, Caterpillar a decis să închidă fabrica pentru a muta producția către alte fabrici cu standarde mai scăzute în materie de protecție socială și a mediului decât cele aplicabile industriei europene;
- D. întrucât, dată fiind importanța acestui caz și dimensiunea sa europeană, Comisia a decis să înființeze un grup operativ alcătuit din serviciile competente, care să aibă rolul de interlocutor în procesul de închidere a Caterpillar;
- E. întrucât aceste două unități de producție nu sunt singurele vizate de restructurare; se așteaptă să aibă loc disponibilizări suplimentare la fabricile Alstom din Spania și Italia, dar și la fabrica Caterpillar din Irlanda de Nord;
- F. întrucât industria feroviară este coloana vertebrală a industrializării europene, având o istorie de peste 175 de ani; întrucât se preconizează că rata de creștere anuală a piețelor industriei de echipamente feroviare accesibile va fi de 2,8 % până în 2019; întrucât în industria europeană a echipamentelor feroviare lucrează, în mod direct, 400 000 de persoane la nivelul UE, o mare parte dintre acestea fiind angajate în IMM-uri; întrucât o industrie europeană puternică și inovatoare în domeniul echipamentelor feroviare este esențială pentru transferul modal către transportul feroviar, acest lucru fiind necesar pentru realizarea obiectivelor UE în materie de climă și energie;
- G. întrucât 65 % din cheltuielile pentru cercetare și dezvoltare ale întreprinderilor sunt generate de industria prelucrătoare și întrucât consolidarea bazei noastre industriale este esențială pentru a menține expertiza și know-how-ul în UE; întrucât dezvoltarea digitală, o prioritate a Planului Juncker, necesită o bază industrială puternică pentru a se concretiza;
- H. întrucât industria europeană, cum ar fi activitățile asigurate de Alstom și Caterpillar, reprezintă o valoare adăugată ridicată și o expertiză recunoscută; întrucât, în prezent, această industrie centrală și strategică a UE se confruntă cu o concurență acerbă la nivel global din partea unor țări care exportă produse cu costuri mai reduse pe piața europeană, adoptând o politică agresivă și de extindere rapidă pe toate continentele, adeseori beneficiind de sprijin politic și financiar din partea guvernelor lor;
- I. întrucât, în lumina cazului recent al întreprinderii Alstom, Comisia va efectua un studiu prospectiv pe 15 ani (2030) privind evoluția industriei feroviare în Europa, care va include diferite scenarii în legătură cu obiectivele de mediu ale statelor membre ale UE, împreună cu un studiu referitor la impactul diverselor scenarii asupra locurilor de muncă, a profesiilor și a aptitudinilor; întrucât Comisia trebuie să dea curs rapid recomandărilor din rezoluția Parlamentului

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0460.

⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0280.

Miercuri, 5 octombrie 2016

referitoare la industria europeană de echipament feroviar pentru a asigura locuri de muncă sigure și sustenabile și o creștere economică favorabilă incluziunii; întrucât orice măsuri luate în acest sens trebuie să fie facilitate printr-un dialog permanent cu părțile interesate și trebuie să cuprindă toate capitolele rezoluției;

- J. întrucât Comisia s-a angajat să prezinte în 2013 un raport complet referitor la aplicarea cadrului privind calitatea; reamintește, în acest context, cererea sa adresată Comisiei ca aceasta să prezinte, după consultarea partenerilor sociali, o propunere de act legislativ privind informarea și consultarea lucrătorilor, anticiparea și gestionarea restructurărilor;
- K. întrucât industria europeană trebuie să își mențină competitivitatea și capacitatea de a investi în Europa și întrucât aceasta are de înfruntat, de asemenea, provocări de natură socială și ecologică pe care trebuie să le depășească, rămânând totodată o referință mondială în materie de responsabilitate socială și ecologică;
- L. întrucât unele întreprinderi urmează strategii care se axează doar pe câștiguri financiare pe termen scurt, care tind să afecteze negativ inovarea, investițiile în C-D, ocuparea forței de muncă și înnoirea competențelor;
- M. întrucât o politică ambițioasă în materie de inovare, ce favorizează fabricarea de produse de înaltă calitate, inovatoare și eficiente din punct de vedere energetic și care promovează procese sustenabile, îi va permite UE să se descurce prin forțe proprii într-un context global din ce în ce mai competitiv;
- N. întrucât comerțul cu utilaje de construcții din UE a cunoscut perturbări grave în ultimii ani, ca urmare a reducerii investițiilor publice și private, dar și din cauza creșterii costurilor de producție din cauza creșterii prețurilor la materiile prime;
- O. întrucât comerțul echitabil cu produse industriale trebuie să respecte drepturile lucrătorilor și normele de mediu; întrucât investițiile în energia din surse regenerabile și în eficiența energetică reprezintă o forță motrice importantă pentru investițiile în produse industriale care să poată crea cercuri virtuozitate; întrucât inovarea și investițiile în C-D, locuri de muncă și reînnoirea competențelor sunt esențiale pentru a asigura o creștere sustenabilă;
- P. întrucât s-a demonstrat că inovarea în producție are un efect pozitiv asupra creșterii numărului de locuri de muncă în toate etapele ciclului economic industrial; întrucât participarea lucrătorilor la măsurile de inovare și la definirea strategiilor poate amplifica semnificativ succesul economic;
- Q. întrucât partea cea mai avansată și mai durabilă a sectorului siderurgic, care asigură fabricarea unor produse tehnologice cu valoare ridicată, respectă sănătatea lucrătorilor și a populației din împrejurimi și garantează standarde de mediu stricte, joacă un rol important pentru strategia industrială europeană;
- R. întrucât pierderea cunoștințelor de specialitate și a competențelor lucrătorilor subliniază faptul că Europa trebuie să își mențină capacitatea industrială necesară pentru a-și satisface nevoile fără a depinde de producători din țări terțe,
 - 1. își exprimă întreaga solidaritate și tot sprijinul pentru toți lucrătorii de la Caterpillar și Alstom și pentru familiile acestora, precum și pentru subcontractanții afectați, și regretă efectele negative pe care aceste decizii de închidere a unor unități de producție le au asupra economiilor și comunităților locale; solicită să se ia măsuri pentru a proteja acești lucrători și economiile locale afectate și să se acorde asistență regiunilor pentru ca ele să poată depăși această situație economică și socială dificilă;
 - 2. este convins că industria europeană ar trebui considerată un factor de importanță strategică pentru competitivitatea și sustenabilitatea UE; subliniază că doar o industrie puternică și rezistentă și o politică industrială orientată spre viitor vor permite UE să facă față diverselor provocări cu care se va confrunta, care includ reindustrializarea sa, tranziția sa spre sustenabilitate și crearea unor locuri de muncă de calitate; subliniază că Comisia și statele membre trebuie să anticipeze mai bine aceste situații socio-economice și să asigure competitivitatea rețelei noastre industriale;

Miercuri, 5 octombrie 2016

3. reamintește că în Europa funcționează modelul economiei sociale de piață, care urmărește obținerea unei creșteri economice sustenabile și favorabile incluziunii; regretă lipsa unei adevărate politici industriale a UE, care să protejeze, de asemenea, lucrătorii din UE; invită, prin urmare, Comisia să definească o strategie industrială europeană veritabilă pe termen lung pentru a atinge obiectivul privind creșterea ponderii sectorului industrial până la 20 % din PIB, astfel cum se prevede în Strategia Europa 2020;
4. îndeamnă statele membre să asigure, fie prin intermediul legislației, fie prin convenții colective, o protecție socială adecvată, condiții de muncă corespunzătoare și salarii care să permită persoanelor să trăiască decent, iar, în cazul demiterii lucrătorilor, să asigure o protecție eficace împotriva concedierilor ilegale;
5. reamintește că criza economică din Europa a demonstrat că industriile care investesc cel mai mult în inovare, C-D, eficiența energetică, economia circulară etc. sunt, totodată, cele care rezistă cel mai bine; subliniază, în acest context, impactul negativ al scăderii investițiilor publice și private și al scăderii consumului intern, ambele trebuind să fie încurajate pentru a stimula creșterea;
6. consideră că reducerea sarcinilor administrative și a costurilor de asigurare a conformității impuse întreprinderilor, precum și abrogarea legislației inutile și, totodată, asigurarea în continuare a unor standarde ridicate de protecție a consumatorilor, angajaților, sănătății și mediului trebuie să fie elemente de bază ale oricărei politici de reindustrializare a UE;
7. solicită ca această politică industrială a UE să fie bazată pe obiective și indicatori clari – printre care obiective ambițioase legate de eficiența energetică, resurse și climă – și o economie circulară și fondată pe ciclul de viață; subliniază că aceasta ar trebui să includă un mix inteligent de măsuri legate de ofertă și de cerere menite să relocalizeze economia din UE și să sporească rezistența acesteia și să reducă dependența sa de resurse; subliniază că această politică ar trebui să orienteze investițiile către creativitate, competențe, inovare și tehnologii sustenabile și să promoveze modernizarea bazei industriale europene printr-o politică ce ține seama de lanțul de valoare și include industriile de bază și actorii lor regionali și locali; consideră că o astfel de abordare ar putea să aducă avantaje în materie de rentabilitate pentru industria europeană și economia europeană în general;
8. subliniază că mulți ani de intervenții în sprijinul băncilor și al piețelor de capital din UE nu au avut un impact asupra locurilor de muncă și nu au îmbunătățit perspectivele economice; consideră că intervențiile publice ar trebui să treacă de la suprastimularea ofertei la politici concertate menite să stimuleze cererea, inclusiv prin măsuri fiscale și prin asigurarea creșterilor salariale;

Politica comercială – element-cheie pentru asigurarea unor condiții de concurență echitabile

9. subliniază că, pe de-o parte, mai multe sectoare ale economiei UE sunt larg deschise concurenților din țări terțe, dar că, pe de altă parte, țările terțe au introdus o serie de obstacole care discriminează societățile europene; subliniază că întreprinderile concurente din țările terțe, îndeosebi din China, se extind rapid și în mod agresiv în Europa și în alte regiuni din lume, fiind adesea susținute puternic din punct de vedere politic și financiar de țara lor de origine; subliniază faptul că aceste practici pot constitui concurență neloială și pune în pericol locurile de muncă din Europa; subliniază că China nu îndeplinește cele cinci criterii stabilite de UE pentru definirea statutului de economie de piață;
10. îndeamnă Comisia să adopte o politică comercială a UE care să fie coerentă cu obiectivele sale industriale și să țină seama de necesitatea de a garanta locurile de muncă industriale din Europa și de a evita noi relocări și continuarea procesului de dezindustrializare; invită Comisia să asigure condiții de concurență echitabile pentru operatorii de pe piață, atât din cadrul UE, cât și din exteriorul acesteia, garantând astfel condiții de concurență echitabile pentru toți;
11. reamintește necesitatea de a ajunge rapid la un acord privind revizuirea regulamentelor privind instrumentele de apărare comercială, pentru a le consolida semnificativ crescând capacitatea acestora de a reacționa și eficiența lor; solicită Comisiei să aibă în vedere potențialul impact social și economic pe care recunoașterea statutului de economie de piață în cazul economiilor centralizate sau al altor economii planificate l-ar avea asupra competitivității industriilor UE;

Miercuri, 5 octombrie 2016

12. subliniază că este necesar să se prevină ca politica comercială să stimuleze practicile anticoncurențiale, inclusiv dumpingul ecologic și în special dumpingul de produse ieftine și de proastă calitate care pun în pericol standardele europene și afectează industriile din UE; invită Comisia să ia în calcul mecanisme de ajustare la frontieră pentru a asigura condiții de concurență echitabile atunci când elaborează politici vizând îndeplinirea obiectivului Strategiei Europa 2020, dar și ca mijloc de evitare a dumpingului ecologic, a exploatarei lucrătorilor și a concurenței neloiale;

13. solicită Comisiei și statelor membre să realizeze studii privind negocierile comerciale, utilizând o abordare la nivel sectorial și regional, care să ajute și la o mai bună înțelegere a impactului asupra ocupării forței de muncă și a industriilor europene;

14. evidențiază tendința recentă a întreprinderilor de a-și readuce producția și serviciile în Europa și oportunitățile apărute în consecință pentru creștere și crearea de locuri de muncă; solicită Comisiei să reflecteze asupra modalităților de a crea un mediu prielnic pentru a ajuta firmele să profite de oportunitățile oferite de această „relocalizare”;

Politica în domeniul concurenței – element esențial pentru industriile UE

15. solicită Comisiei să elaboreze un cadru european competitiv și orientat spre exterior, care să atragă și să mențină investițiile private, să mențină lanțuri valorice europene puternice și să creeze locuri de muncă de calitate, pentru a oferi beneficii tangibile cetățenilor UE;

16. constată, de asemenea, că normele privind ajutoarele de stat trebuie să fie mai bine concepute pentru a favoriza inovarea și sustenabilitatea, precum și pentru a îndeplini obiectivele de promovare a unui nivel ridicat al ocupării forței de muncă și de sprijinire a politicilor sociale în conformitate cu articolul 9 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

17. subliniază că industria europeană este expusă concurenței mondiale și, prin urmare, încurajează ferm Comisia să ia urgent piața mondială ca referință atunci când definește piețe geografice în analizele sale și să nu își limiteze analizele la piețele naționale sau la piața internă, permițând astfel industriilor europene să creeze parteneriate de cercetare și dezvoltare sau alianțe strategice; solicită, în acest context, să se faciliteze restructurarea marilor producători europeni cu scopul de a permite apariția unor actori cu o masă critică suficientă pentru a face față concurenței internaționale;

Achizițiile publice – un instrument care trebuie ameliorat

18. solicită Comisiei să aplice mai bine reglementările UE privind achizițiile publice; reamintește că dispozițiile UE permit respingerea ofertelor care sunt anormal de scăzute sau în cazul cărora peste 50 % din valoare este realizată în afara UE;

19. consideră că achizițiile publice și etichetarea ecologică joacă un rol în preluarea produselor, serviciilor și inovațiilor sustenabile și pentru o bază industrială solidă în Europa; solicită concertarea eforturilor de către statele membre și Comisie pentru a asigura faptul că autoritățile contractante iau deciziile pe baza principiului „ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic”;

O utilizare mai bună a fondurilor UE, C&D și inovarea – modalitatea de promovare a unei noi politici industriale

20. invită Comisia să elaboreze, împreună cu statele membre, o strategie a Uniunii pentru o politică industrială coerentă și cuprinzătoare, care să urmărească reindustrializarea Europei și care să aibă la bază digitalizarea (în special integrarea tehnologiilor inteligente și a roboticii în lanțurile valorice industriale), sustenabilitatea, eficiența energetică și resurse adecvate; în acest scop, cere o cooperare mai strânsă și o convergență mai mare între statele membre în chestiuni fiscale, sociale și bugetare, astfel încât să se permită dezvoltarea unor proiecte industriale comune; consideră că cadrul european de reglementare ar trebui să permită industriilor să se adapteze la modificările respective și să ia măsuri anticipative, pentru a contribui la crearea de locuri de muncă, la creștere și la convergența regională;

21. îndeamnă Comisia să colaboreze cu diferitele sectoare industriale pentru a asigura utilizarea optimă a fondurilor structurale și de investiții europene, în special a Fondului european de dezvoltare regională (FEDR), în vederea sprijinirii proiectelor de cercetare și dezvoltare la nivel regional;

Miercuri, 5 octombrie 2016

22. consideră că fondurile UE oferă o posibilitate importantă de a finanța investiții sustenabile în infrastructura energetică și de transport public, precum și în utilizarea inteligentă a tehnologiilor informației și comunicațiilor; solicită îmbunătățirea aplicării diferitelor criterii, în special a criteriilor privind ocuparea forței de muncă, de mediu și sociale, legate de utilizarea fondurilor UE și de toate instrumentele financiare gestionate prin intermediul BEI;

23. solicită elaborarea unei agende a UE privind specializarea inteligentă și prioritizarea C&D în sectoarele în care UE poate fi lider; solicită crearea unor instrumente concrete care să permită UE și statelor membre să își conjuge eforturile în materie de C&D și să permită preluarea rezultatelor în economia locală; consideră că menținerea unei legături între sectorul cercetării și cel al industriei este esențială în scopul stimulării competitivității industriale a UE; invită, în acest sens, Comisia și statele membre să promoveze în mod activ și să încurajeze intensificarea colaborării dintre centrele de cercetare, universități și întreprinderi; solicită să se îmbunătățească mediul de cercetare prin mărirea bugetului alocat pentru CD&I, precum și printr-o mai bună conectare a diferitelor programe de finanțare disponibile la nivel național și la nivelul UE;

24. invită Comisia și Banca Europeană de Investiții să se axeze în special pe regiunile care au fost afectate în cel mai înalt grad de fenomenul dezindustrializării și să adopte în regim de urgență măsuri prin care să se accelereze acordarea de sprijin pentru proiecte în aceste regiuni, asigurând, totodată, sprijinirea proiectelor viabile și calitative; consideră că ar trebui valorificat mai mult potențialul Băncii Europene de Investiții de a acorda mai multe împrumuturi strategice, orientate spre proiecte de inovare și de transformare industrială, în special la nivelul industriei producătoare și al serviciilor conexe; invită, prin urmare, Comisia și statele membre să asigure îmbunătățirea accesului la finanțare pentru întreprinderile din UE, în special pentru microîntreprinderi și pentru IMM-uri, consolidând astfel capacitățile lor de a implementa proiecte, și să le ofere acestora servicii mai performante de consiliere și de asistență tehnică;

25. solicită Comisiei ca, în coordonare cu statele membre, să studieze modurile în care se poate face posibilă reconversia economică, asigurând totodată că societățile își asumă pe deplin responsabilitățile ecologice, respectă legislația în materie de mediu și aplică standarde de mediu ridicate; solicită ca întreprinderile să decontamineze siturile închise într-un interval de timp rezonabil și să le înlesnească autorităților locale posibilități de a le recupera;

26. invită Comisia să examineze posibilitatea de a facilita schimbul de bune practici între statele membre privind modul optim de tratare a cazurilor de închidere a întreprinderilor, încurajându-le să consulte exemplele prezentate în dispozițiile legale, pentru a încerca, dacă este fezabil, să organizeze căutarea unui cumpărător sau vânzarea sitului, pentru a menține fabricile în producție, în ciuda încetării activității decise de proprietarii inițiali;

27. consideră că evaziunea fiscală, inclusiv prin transferul de active corporale, active necorporale sau servicii între întreprinderi la prețuri inadecvate (prețuri de transfer) ar trebui împiedicată și este, de asemenea, o consecință a lipsei de coordonare la nivel european în chestiuni fiscale și comerciale; cere o cooperare și o convergență mai mari între statele membre în chestiuni fiscale, sociale și bugetare;

Restructurarea responsabilă din punct de vedere social și crearea de locuri de muncă de calitate în sectoarele orientate către viitor

28. salută inițiativele lansate de unele autorități locale, în colaborare cu parteneri sociali, cum ar fi cea din cazul Alstom, de a promova proiectele experimentale destinate lucrătorilor și întreprinderilor aflate în proces de restructurare, cu scopul de a garanta posibilități de evoluție profesională prin intermediul formării profesionale și al altor acțiuni, astfel încât să fie păstrate locurile de muncă de calitate;

29. subliniază necesitatea crucială de a asigura dezvoltarea competențelor tehnice, în special în sectorul producției industriale; subliniază faptul că este necesar să se pună în evidență importanța personalului tehnic calificat; consideră că este esențial, în vederea maximizării potențialului net de creare de locuri de muncă al economiei verzi, ca forța de muncă existentă să beneficieze de oportunități adecvate de a dobândi noile competențe necesare pentru economia circulară; reamintește că forța de muncă calificată este importantă pentru viabilitatea producției; subliniază importanța promovării unor sinergii mai pronunțate între sistemele de învățământ, universități și piața muncii, inclusiv contactul cu locurile de muncă și cooperarea cu întreprinderile, pentru crearea de rețele interactive inovatoare;

Miercuri, 5 octombrie 2016

30. invită toate autoritățile competente să asigure faptul că toți actorii implicați respectă pe deplin reglementările naționale și europene cu privire la informarea și consultarea lucrătorilor, în special pe durata proceselor de restructurare și, de asemenea, să garanteze protecția mediului și siguranța la locul de muncă;
31. subliniază că întreprinderile trebuie să își îndeplinească obligațiile legale care le revin în temeiul legislației europene și naționale, acordând prioritate acțiunilor de informare și de consultare a lucrătorilor și oportunității de a examina soluțiile alternative prezentate de partenerii sociali;
32. consideră că orice demers de restructurare ar trebui explicat și justificat părților implicate, după caz, inclusiv în ceea ce privește alegerea măsurilor prevăzute în legătură cu obiectivele și opțiunile alternative; solicită un dialog la nivel local la care să participe toate părțile interesate pentru a discuta cele mai bune soluții în caz de restructurare;
33. subliniază importanța unui dialog social susținut, la toate nivelurile, bazat pe încredere reciprocă și răspundere comună, ca unul dintre cele mai bune instrumente pentru găsirea unor soluții consensuale și a unor perspective comune în anticiparea, prevenirea și gestionarea procesului de restructurare;
34. subliniază, în caz de restructurare, că trebuie protejate interesele lucrătorilor afectați în ceea ce privește sănătatea și condițiile lor de muncă, protecția socială, recalificarea și reintegrarea lor pe piața muncii;
35. constată că restructurarea are un impact care se răsfrânge cu mult dincolo de întreprindere, cu efecte neprevăzute asupra comunităților și a țesutului economic și social al statelor membre;
36. invită Comisia să consulte partenerii sociali cu privire la eficiența legislației privind disponibilizările colective, ținând seama de cazurile Caterpillar și Alstom;
37. regretă financiarizarea treptată a economiei reale, orientată către o perspectivă financiară pe termen scurt și nu către menținerea unui mediu industrial inovator care poate asigura locuri de muncă de calitate și sustenabile, precum și beneficii pe termen lung pentru societate; regretă că această abordare a avut ca rezultat pierderea a numeroase locuri de muncă în sectorul de prelucrare; invită Comisia să se consulte cu partenerii sociali în legătură cu posibilitatea de a revizui legislația existentă privind concedierile colective, luând în considerare aspectele aferente cazurilor Caterpillar și Alstom, în special implicarea în procedură a tuturor lucrătorilor și subcontractanților, precum și în legătură cu măsuri eficiente pentru a evita concedierile colective nelegale care nu se bazează pe motive economice reale, inclusiv posibilitatea unor sancțiuni – de exemplu, suspendarea accesului la programele finanțate de UE sau solicitarea rambursării ajutoarelor publice acordate;
38. invită grupul operativ al Comisiei să ancheteze modul în care a fost efectuată procedura de consultare cu comitetul european de întreprindere; invită Comisia ca, ținând seama de anchetă, să aibă în vedere necesitatea de a revizui Directiva privind comitetele europene de întreprindere;
39. ia act de faptul că FEG este un instrument esențial al UE în era globalizării pentru sprijinirea statelor membre în politicile lor de recalificare profesională a lucrătorilor și pentru restabilirea structurilor economice într-o regiune în privința lucrătorilor care suferă consecințele negative ale globalizării sau crizei economice; Reamintește importanța recomandărilor formulate de Parlament în Rezoluția sa din 15 septembrie 2016 referitoare la activitățile, impactul și valoarea adăugată a Fondului european de ajustare la globalizare între 2007 și 2014 ⁽¹⁾;
40. subliniază totuși că FEG este un instrument care este mobilizat abia după ce au avut loc deja disponibilizările și că statele membre și UE trebuie să depună eforturi mai susținute pentru a crea un mediu economic și legislativ care să stimuleze competitivitatea și să creeze locuri de muncă durabile și pe termen lung;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0361.

Miercuri, 5 octombrie 2016

41. invită Comisia să informeze Parlamentul despre strategia sa privind principalele sectoare industriale din Europa, în special sectorul echipamentelor feroviare și sectorul utilajelor, în vederea creării unui mediu de piață mai favorabil, și despre acțiunile pe care intenționează să le întreprindă pentru a păstra locurile de muncă de calitate, know-how-ul și investițiile în Europa;

42. constată că, în cazurile de restructurare, lucrătorii mai tineri și cei mai în vârstă sunt mai frecvent vizați de concedieri decât alte grupe de vârstă; subliniază că, în cazul concedierilor, angajatorii trebuie să respecte legislația în materie de anti-discriminare, în special cu privire la discriminarea pe motive de vârstă;

43. menționează că tranziția la o economie verde are un potențial ridicat de creare de locuri de muncă la nivel local, care să nu poată fi mutate în altă parte și în domenii care să nu poată fi delocalizate; constată că există dovezi solide potrivit cărora tranziția la economia verde va avea, în ansamblu, un efect pozitiv asupra ocupării locurilor de muncă, reflectând ideea că activitățile economice sustenabile, precum economiile de energie, implică utilizarea mai intensivă a forței de muncă decât activitățile pe care le înlocuiesc și ar putea avea potențialul de a le permite regiunilor să devină mai autonome;

o

o o

44. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei prezenta rezoluție.

Joi, 6 octombrie 2016

P8_TA(2016)0378

Rwanda, cazul Victoire Ingabire**Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2016 referitoare la Rwanda: cazul lui Victoire Ingabire (2016/2910(RSP))**

(2018/C 215/05)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 23 mai 2013 referitoare la Rwanda: cazul lui Victoire Ingabire ⁽¹⁾,
 - având în vedere Carta africană a drepturilor omului și popoarelor,
 - având în vedere Carta africană privind democrația, alegerile și guvernarea,
 - având în vedere Principiile și orientările referitoare la dreptul la un proces echitabil și la asistență juridică în Africa,
 - având în vedere Convenția ONU împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante,
 - având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 1966, ratificat de Rwanda în 1975,
 - având în vedere rezultatul evaluării periodice universale din 2015 referitoare la Rwanda și la observațiile finale din 2016 ale Comisiei ONU pentru drepturile omului,
 - având în vedere Acordul de la Cotonou;
 - având în vedere declarația Înaltului Reprezentant Federica Mogherini din 3 decembrie 2015, în numele UE, cu privire la revizuirea constituțională din Rwanda,
 - având în vedere declarația comună locală a UE din 18 decembrie 2015 referitoare la referendumul privind un proiect de constituție în Rwanda,
 - având în vedere declarația de presă din 16 martie 2016 a Forțelor Democratice Unite referitoare la apelul formulat de prizonierul politic Victoire Ingabire Umuhoza,
 - având în vedere raportul organizației Freedom House pe 2015 privind Rwanda,
 - având în vedere Raportul de țară al organizației Amnesty International intitulat „Rwanda 2015/2016”,
 - având în vedere Raportul din 2013 al organizației Amnesty International intitulat „Justiția în pericol: procesul în primă instanță a lui Victoire Ingabire” din 2013,
 - având în vedere răspunsul vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant Catherine Ashton din 4 februarie 2013 la întrebarea cu solicitare de răspuns scris E-010366/2012 cu privire la Victoire Ingabire,
 - având în vedere Raportul din 29 septembrie 2016 al organizației Human Rights Watch intitulat „Rwanda: o activistă din opoziție dispărută”;
 - având în vedere raportul din 2014 referitor la Rwanda al Raportorului special al ONU privind dreptul la libertatea de întrunire pașnică și de asociere,
 - având în vedere articolul 135 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Rwanda se numără printre puținele țări din Africa care joacă un rol-cheie în ceea ce privește realizarea obiectivelor de dezvoltare ale mileniului, în special în domenii cum ar fi egalitatea de gen, capacitatea femeilor, educația primară universală, mortalitatea infantilă și maternă, incidența HIV și sustenabilitatea mediului;

⁽¹⁾ JO C 55, 12.2.2016, p. 127.

Joi, 6 octombrie 2016

- B. întrucât puternica creștere economică înregistrată a fost acompaniată de îmbunătățirea substanțială a standardelor de viață, lucru evidențiat de scăderea cu două treimi a mortalității infantile și de obținerea unei rate de școlarizare de aproape 100 % în învățământul primar;
- C. întrucât s-au depus eforturi la nivel economic și politic pentru a îmbunătăți economia țării, astfel încât să crească gradul de industrializare, iar economia să devină mai orientată spre servicii;
- D. întrucât, la 30 octombrie 2012, Victoire Ingabire, președinta Forțelor Democratice Unite (FDU), a fost condamnată la opt ani de închisoare pentru conspirație în vederea vătămării autorităților prin mijloace teroriste și de minimalizarea genocidului din 1994, pe baza relațiilor sale cu Forțele Democratice pentru Eliberarea Rwandei (FDER);
- E. întrucât, în septembrie 2016, s-a interzis accesul unei delegații a Parlamentului European la liderul de opoziție închis Victoire Ingabire; întrucât, deși obiectivul principal al vizitei era rolul femeilor în societate și capacitatea acestora, ministrul afacerilor externe și cooperării a considerat că „nu există niciun motiv special pentru care dna Victoire Ingabire, un deținut care se supune orientărilor și normelor naționale în materie de privare de libertate, să primească o vizită din partea deputaților UE aflați în misiune oficială”;
- F. întrucât misiunea a luat act de faptul că rămân încă provocări importante în domeniu, cum ar fi accesul la educație în zonele rurale, drepturi de proprietate mai echitabile și un acces mai bun la locurile de muncă din afara agriculturii și întrucât situația drepturilor omului, în special în ceea ce privește participarea politică și libertatea de exprimare în Rwanda, rămâne îngrijorătoare, în timp ce societatea civilă independentă este încă lipsită de putere;
- G. întrucât multe organizații din domeniul drepturilor omului au denunțat judecata în primă instanță a dnei Victoire Ingabire, dat fiind că s-au observat nereguli grave, iar ea nu a fost tratată echitabil; întrucât, în raportul său, organizația Amnesty International face referire la declarații publice prejudiciabile făcute de președintele Rwandei înaintea procesului dnei Victoire Ingabire, precum și la faptul că procesul s-a bazat în mare măsură pe mărturisiri ale unor deținuți din Camp Kami, despre care există alegeri că ar fi un loc în care se folosește tortura; întrucât, după ce în 2012 au depus mărturie împotriva lui Victoire Ingabire înaintea Înaltei Curți din Rwanda, patru martori ai acuzației și un coaculpat au declarat în 2013 în fața Curții Supreme că mărturiile lor au fost falsificate;
- H. întrucât, la 13 septembrie 2012, Victoire Ingabire Umuhoya a fost nominalizată, împreună cu alte două personalități politice din Rwanda, Bernard Ntaganda și Deogratias Mushyayidi, pentru Premiul Saharov pentru libertatea de gândire al Parlamentului European pentru 2012;
- I. întrucât, în 2015, dna Ingabire a făcut apel în fața Curții Africane a Drepturilor Omului și Popoarelor, acuzând guvernul Rwandei de încălcarea drepturilor sale; întrucât, în martie 2015, Rwanda s-a retras de sub jurisdicția Curții Africane, susținând că instanțele Rwandei erau capabile să trateze toate cazurile locale; întrucât, la 29 februarie 2016, guvernul Rwandei și-a retras declarația prin care se permitea persoanelor fizice să formuleze plângeri direct în fața Curții Africane a Drepturilor Omului și Popoarelor, cu doar câteva zile înainte de momentul în care s-ar fi audiat de către judecători o cauză introdusă împotriva guvernului Rwandei de către Victoire Ingabire;
- J. întrucât, potrivit FDU-Inkingi, partidul lui Victoire Ingabire, condițiile de detenție a dnei Ingabire s-au deteriorat semnificativ începând cu aprilie 2016; întrucât acesteia i se refuză accesul la mese provenite din exterior și la mese pentru urmarea unui regim alimentar specific, iar certificatul său medical a fost anulat;
- K. întrucât, printre altele, FDU-Inkingi nu a putut să se înregistreze ca partid politic conform legii, iar mai mulți membri ai acestuia au fost amenințați, arestați și reținuți;
- L. întrucât mai mulți membri ai partidelor de opoziție sunt reținuți în închisori; întrucât Illuminée Iragena, o asistentă medicală și activistă politică legată de FDU-Inkingi, este dată dispărută de cinci luni și există temeri cu privire la siguranța ei; întrucât Léonille Gasengayire, trezorierul FDU-Inkingi, a fost arestat la 23 august 2016 și acuzat de incitare la insurecție publică;

Joi, 6 octombrie 2016

- M. întrucât Rwanda ocupă locul 161 din 180 în clasamentul mondial al libertății presei pe 2016; întrucât libertatea presei a continuat să se deterioreze, jurnaliștii independenți fiind adesea hărțuiți, amenințați și arestați; întrucât jurnaliștii exilați și cei străini sunt din ce în ce mai frecvent victime ale unor tentative extrajudiciare de intimidare, ale violențelor și ale dispariției forțate pentru criticarea unor funcționari publici în articolele lor;
- N. întrucât, în octombrie 2014, guvernul a suspendat pe o perioadă nedeterminată serviciul radiofonic în limba kinyarwanda al British Broadcasting Corporation (BBC), în urma difuzării unui documentar de televiziune BBC controversat despre genocidul din 1994 din Rwanda;
- O. întrucât consolidarea democrației, inclusiv prin garantarea independenței magistraților și participarea partidelor de opoziție, este esențială, în special în perspectiva alegerilor prezidențiale ce vor avea loc în 2017;
- P. întrucât carențele sistemului judiciar din Rwanda manifestate în desfășurarea procesului lui Victoire Ingabire i-au subminat capacitatea de a soluționa cauze în care sunt implicate figuri politice de rang înalt;
- Q. întrucât Rwanda este un actor extrem de important din Regiunea Marilor Lacuri și poate juca un rol esențial în cadrul procesului de stabilizare, inclusiv prin combaterea comerțului ilicit cu minereuri și alte resurse naturale; întrucât raportul pe 2015 al Grupului de experți al ONU pentru Republica Democratică Congo (RDC) recomandă ca guvernul din Rwanda să investigheze și să-i urmărească în justiție pe cei implicați în comerțul ilegal cu staniu, tantal și tungsten, precum și spălarea în Rwanda a minereurilor provenind din RDC;
1. condamnă ferm procesele motivate politic, urmărirea în justiție a opozițanilor politici și ingerințele care denaturează rezultatul proceselor; îndeamnă guvernul Rwandei să extindă realizările economice și sociale în domeniul drepturilor omului, pentru a se îndrepta până la capăt către o democrație modernă și integratoare; îndeamnă autoritățile rwandeze să garanteze că procesul în apel al lui Victoire Ingabire este echitabil și în conformitate cu standardele instituite de legislația rwandeză și internațională; subliniază că procesul și acuzațiile nu se pot baza pe legi vagi și imprecise, care permit abuzurile, ca în cazul lui Victoire Ingabire;
 2. își exprimă profunde îngrijorare în legătură cu respingerea de către Curtea Supremă din Rwanda a apelului și cu sentința prin care Victoire Ingabire a fost condamnată la 15 ani de închisoare și înăsprirea condițiilor de detenție ale acesteia; este încredințat că apelul judecat în Rwanda nu s-a desfășurat în conformitate cu standardele internaționale, printre care și dreptul dnei Ingabire la prezumția de nevinovăție;
 3. subliniază că retragerea Rwandei de sub jurisdicția Curții Africane a Drepturilor Omului (ACHPR) în martie 2016, cu numai câteva zile înainte de termenul fixat pentru apelul înaintat de dna Ingabire este de circumstanță și urmărește să limiteze accesul direct la Curte al persoanelor și ONG-urilor;
 4. le reamintește autorităților rwandeze că UE și-a exprimat îngrijorarea în legătură cu respectarea drepturilor omului și a dreptului la un proces echitabil în cadrul dialogului politic oficial purtat cu Rwanda în temeiul articolului 8 din Acordul de la Cotonou; solicită revizuirea promptă și imparțială a cazului dnei Ingabire, pe baza faptelor și în conformitate cu legea, fără niciun fel de restricții, ingerințe neavenite, presiuni sau amenințări; solicită protejarea, în închisoare, a drepturilor lui Victoire Ingabire, printre care accesul ei la reprezentare juridică și la o alimentație și un tratament corespunzător;
 5. condamnă orice intimidare, arestare, detenție și urmărire în justiție a liderilor, membrilor și activiștilor partidelor politice, precum și a jurnaliștilor și a altor persoane percepute drept critici ai guvernului rwandez numai pentru că și-au exprimat opiniile; îndeamnă, în acest sens, autoritățile rwandeze să revizuiască și să-și ajusteze legislația națională pentru a garanta libertatea de exprimare, cu precădere articolele 463 și 451 din Codul penal, care restrânge libertatea de exprimare;
 6. cheamă guvernul rwandez să-și demonstreze voința de a cerceta abuzurile prezumtive îndreptate împotriva activiștilor din opoziție și a jurnaliștilor și să asigure conformitatea centrelor militare de detenție cu legislația rwandeză și standardele internaționale; îndeamnă autoritățile rwandeze să elibereze fără întârziere toate persoanele și pe ceilalți activiști reținuți sau condamnați exclusiv pentru că și-au exercitat drepturile la libertatea de exprimare, de asociere și de întrunire pașnică și să asigure separația puterilor executivă, legislativă și judiciară, în special independența magistraților;

Joi, 6 octombrie 2016

7. îndeamnă autoritățile rwandeze să-și intensifice eforturile depuse pentru cercetări în cauzele *Illuminée Iragena*, *John Ndabarasa*, *Léonille Gasangayire* și a altor persoane cu privire la care există temeri că au fost forțate să dispară, pentru a dezvălui unde se află și a le elibera sau a le judeca, dacă sunt în detenție, precum și pentru a asigura echitatea proceselor opozațiilor sau criticilor reali sau prezumtivi ai guvernului, printre care cele ale lui *Frank Rusagara*, *Joel Mutabazi*, *Kizito Mihigo* și ale celorlalți coinculpați în aceste cauze;
 8. îndeamnă autoritățile rwandeze să garanteze, în 2017, alegeri pașnice, credibile și transparente, și îi solicită guvernului să coopereze cu opoziția la pregătirea acestor alegeri; își exprimă sprijinul pentru misiunea de observare pe termen lung a alegerilor prezidențiale din 2017, concentrată îndeosebi asupra spațiului politic și a libertăților fundamentale;
 9. le reamintește autorităților rwandeze că democrația se bazează pe guverne pluraliste, pe o opoziție funcțională, pe media și pe magistrați independenți, pe respectarea drepturilor omului și pe libertatea de exprimare și întrunire; cheamă, în acest sens, Rwanda, să-și deschidă spațiul politic, să se ridice la nivelul acestor standarde și să amelioreze situația drepturilor omului; se așteaptă ca Rwanda să transpună în practică recomandările Raportorului special al ONU pentru libertatea de întrunire pașnică și de asociere (2014);
 10. cheamă autoritățile rwandeze să-și revizuiască urgent declarațiile, permițând persoanelor și ONG-urilor să depună plângeri la Curtea Africană a Drepturilor Omului și să revină sub jurisdicția acesteia;
 11. le solicită UE și partenerilor săi internaționali să sprijine în continuare poporul rwandez în eforturile sale de edificare a păcii și stabilității în țară și în întreaga regiune;
 12. îi solicită Comisiei să-și evalueze în continuare și regulat sprijinul acordat instituțiilor guvernamentale rwandeze, pentru a asigura că acest sprijin promovează pe deplin drepturile omului, libertatea de exprimare și de asociere, pluralismul politic și o societate civilă independentă;
 13. îi încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, VP/ÎR *Federica Mogherini*, Consiliului de Securitate al ONU, Secretarului General al ONU, instituțiilor Uniunii Africane, Comunității Africii de Est, Adunării Parlamentare mixte ACP-UE, statelor membre ale UE, apărătorilor lui *Victoire Ingabire* și Președintelui Rwandei.
-

Joi, 6 octombrie 2016

P8_TA(2016)0379

Sudan**Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2016 referitoare la Sudan (2016/2911(RSP))**

(2018/C 215/06)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Sudan,
 - având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice,
 - având în vedere declarația comună din 8 august 2016 emisă de UE, de reprezentanții Troicii (Norvegia, Regatul Unit și Statele Unite) și de Germania, în care este salutată semnarea de către „Apelul din Sudan” a foii de parcurs a AUHIP,
 - având în vedere „Raportul expertului independent privind situația drepturilor omului în Sudan” din 28 iulie 2016 și „Raportul raportorului special privind impactul negativ al măsurilor coercitive unilaterale impuse asupra exercitării drepturilor omului și privind misiunea sa din Sudan” din 4 august 2016,
 - având în vedere declarația din 27 iunie 2016 a purtătorului de cuvânt al Vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant (VP/ÎR) referitoare la anunțul guvernului sudanez privind încetarea unilaterală a ostilităților timp de patru luni,
 - având în vedere rezoluția Consiliului de Securitate al ONU 2296 referitoare la Sudan, adoptată în cadrul celei de-a 7728-a reuniuni din 29 iunie 2016,
 - având în vedere comunicatul din 13 iunie 2016 al Consiliului pentru pace și securitate al Uniunii Africane privind situația din Darfur,
 - având în vedere articolul 5 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și articolul 7 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, potrivit cărora nimeni nu va fi supus torturii sau pedepselor ori tratamentelor crude, inumane sau degradante,
 - având în vedere declarația din 9 aprilie 2015 a Înaltului Reprezentant, în numele Uniunii Europene, privind lipsa unui mediu favorabil alegerilor din Sudan din aprilie 2015,
 - având în vedere declarația „Apelului din Sudan” referitoare la „Instituirea unui stat al cetățeniei și democrației”,
 - având în vedere Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW) din 18 decembrie 1979,
 - având în vedere articolul 135 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât conflictul din Darfur durează de 13 ani și s-a soldat cu pierderea a peste 300 000 de vieți omenești, iar forțele guvernului sudanez continuă să atace civilii, mai ales în Jebel Marra; întrucât bombardarea generală și continuă a civililor, inclusiv atacurile ilegale ale forțelor sudaneze asupra satelor din Kordofanul de Sud, Nilul Albastru și Darfur, a cauzat victime și distrugerea infrastructurilor civile;
- B. întrucât Legea privind securitatea națională din 2010 a acordat guvernului sudanez puteri extinse, creând posibilitatea de a închide periodic deținuții în carceră, fără a fi acuzați de ceva, timp îndelungat, iar diferite organizații au fost închise cu forța și percheziționate;

Joi, 6 octombrie 2016

- C. întrucât, după cum s-a afirmat în evaluarea periodică universală a ONU din 21 septembrie 2016, Sudanul și-a reiterat angajamentul de a adera la Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante și la Convenția internațională privind protecția tuturor persoanelor împotriva dispariției forțate;
- D. întrucât cazurile de încălcare a drepturilor omului și de abuzuri la adresa acestora se intensifică în Darfur, în special în Kordofanul de Sud și Nilul Albastru, fiind semnalate cazuri de execuții extrajudiciare, utilizare excesivă a forței, răpire de civili și acte de violență sexuală sau bazată pe gen îndreptate împotriva femeilor, încălcări și abuzuri împotriva copiilor și arestări și detenții arbitrare;
- E. întrucât spațiul civic rezervat partidelor politice de opoziție, societății civile și apărătorilor drepturilor omului este limitat în Sudan; întrucât există relatări potrivit cărora Serviciul național de informații și securitate (SNIS) hărțuiește, urmărește și acuză în mod constant apărătorii drepturilor omului, studenții activiști și opoziții politici care își desfășoară activitățile lor legitime; întrucât, anul acesta, numeroși militanți ai societății civile au fost arestați în mod arbitrar, printre ei numărându-se patru reprezentanți ai societății civile sudaneze interceptați de funcționarii responsabili de securitate la aeroportul internațional de la Khartoum în timp ce se îndreptau spre o reuniune la nivel înalt cu diplomați privind drepturile omului, care a avut loc la Geneva la 31 martie 2016;
- F. întrucât grupurile de apărare a drepturilor omului au scos la lumină dovezi credibile privind atacuri cu arme chimice asupra civililor comise de către forțele guvernului sudanez, sătenii din regiunea Jebel Marra din Darfur dezvăluind efectele înfricoșătoare ale atacurilor suspectate de a fi fost comise cu arme chimice, dintre care cel mai recent a avut loc la 9 septembrie 2016 în satul Gamarah; întrucât au fost raportate, de asemenea, atacuri ale Forțelor de sprijin rapid (FSR), o unitate militară sudaneză formată din fostele miliții pro-guvernamentale aflate sub comanda Serviciului național de informații și securitate;
- G. întrucât, la 29 februarie 2016, Serviciul național de informații și securitate a efectuat o percheziție brutală a Centrului de formare și dezvoltare umană (TRACKS), o organizație a societății civile, în urma căreia directorul Khalfalah Alafif Muktar și militanții Arwa Ahmed Elrabie, Al-Hassan Kheiry, Imani-Leyla Raye, Abu Hureira Abdelrahman, Al-Baqir Al-Afif Mukhtar, Midhat Afifadeen și Mustafa Adam au fost arestați și acuzați de conspirație criminală și de faptul că poartă un război împotriva statului, acuzații pasibile de pedeapsa cu moartea; întrucât, potrivit relatărilor existente, directorul este într-o stare de sănătate precară și vizitele familiei nu sunt permise;
- H. întrucât autoritățile sudaneze restricționează sever libertatea religioasă; întrucât amenințările la adresa liderilor bisericii și intimidarea comunităților creștine au continuat într-un ritm accelerat în ultimii ani; întrucât lucrătorul ceh al organizației *Christian Aid*, Petr Jašek, pastorii sudanezi Hassan Abduraheem Kodi Taour, Kuwa Shamal și doctorandul Abdulmonem Abdumawla Issa Abdumawla din Darfur sunt ținuți în detenție de nouă luni deja de către SNIS și urmează să fie judecați în baza acuzațiilor de a fi atras atenția asupra presupuselor suferințe ale creștinilor în regiuni devastate de război ale Sudanului; întrucât în ultimii ani se înregistrează o creștere a numărului de procese bazate pe acuzații de apostazie și a numărului de sentințe de condamnare la moarte care rezultă în urma acestora;
- I. întrucât Forțele de Sprijin Rapid au fost desfășurate recent de-a lungul graniței de nord a Sudanului pentru a contracara fluxul de migranți ilegali; întrucât, la 31 august 2016, comandantul Forțelor de Sprijin Rapid a declarat că efectivele sale patrulează la această frontieră cu Egipt și Libia și a pretins, astfel, că Sudanul luptă împotriva migrației ilegale în numele UE; întrucât Delegația UE în Sudan a infirmat acest ajutor la 6 septembrie 2016;
- J. întrucât, la 24 august 2016, 48 de potențiali solicitanți de azil sudanezi au fost deportați din Italia în Sudan; întrucât în luna mai 2016 autoritățile sudaneze au deportat peste 400 de eritreeni care fuseseră arestați în drum spre Libia;
- K. întrucât autoritățile sudaneze condamnă în mod disproporționat femei și fete pentru infracțiuni definite necorespunzător; întrucât femeile se confruntă cu o discriminare sistemică și cu pedepse corporale și biciuire pentru încălcări vag definite ale codului vestimentar;

Joi, 6 octombrie 2016

- L. întrucât cosemnatarii „Apelului din Sudan” (reprezentanți ai partidelor politice și ai partidelor opoziției armate, inclusiv ai Partidului Național Umma, ai Forțelor Consensului Național și ai Frontului Revoluționar din Sudan) s-au angajat să depună eforturi pentru a pune capăt conflictelor violente dezlănțuite în diferite regiuni din Sudan și în direcția unor reforme juridice, instituționale și economice;
- M. întrucât Curtea Penală Internațională (CPI) a emis, în 2009 și 2010, două mandate de arestare împotriva președintelui al-Bashir, acuzându-l de responsabilitate pentru crime de război, crime împotriva umanității și acte de genocid; întrucât, deși nu este stat-parte la Statutul de la Roma al CPI, Rezoluția 1593 (2005) a Consiliului de Securitate al ONU îi solicită Sudanului să coopereze cu CPI, iar Sudanul trebuie să se conformeze, prin urmare, mandatului de arestare emis de CPI;
- N. întrucât, în iunie 2008, miniștrii de externe ai statelor membre ale UE reuniți în cadrul Consiliului Afaceri Generale și Relații Externe (CAGRE) au concluzionat că „Consiliul este pregătit să ia în considerare măsuri împotriva indivizilor responsabili de lipsa de cooperare cu CPI”;
- O. întrucât în momentul de față UE pune în aplicare împreună cu Sudanul un proiect privind „mai buna gestionare a migrației,
1. deplânge utilizarea armelor chimice împotriva civililor în zona Jebel Marra din Darfur de către guvernul Sudanului și subliniază că acest lucru reprezintă o încălcare gravă a normelor internaționale și, de asemenea, o crimă de război; reamintește că Sudanul este parte la Convenția privind armele chimice și solicită să se inițieze o anchetă internațională privind aceste acuzații, condusă de Organizația pentru Interzicerea Armelor Chimice; le reamintește autorităților sudaneze responsabilitatea pe care o au de a proteja drepturile omului;
 2. rămâne profund îngrijorat de execuțiile ilegale, răpirile și actele de violență pe criterii de gen și violență sexuală care se produc în permanență în zonele de conflict, în special în Darfur, Kordofanul de Sud și Nilul Albastru, precum și de situațiile grave de urgență umanitară cauzate de strămutările interne de foarte mare amploare; solicită să se pună capăt imediat bombardamentelor aeriene ale forțelor sudaneze asupra civililor;
 3. condamnă arestarea și detenția arbitrară a activiștilor și menținerea în detenție a apărătorilor drepturilor omului și a jurnaliștilor din Sudan; solicită guvernului Sudanului să garanteze exercitarea pașnică a libertăților de exprimare, de asociere și de întrunire; subliniază că dialogul național va avea sorți de izbândă numai dacă este purtat într-o atmosferă în care sunt garantate libertățile de exprimare, de asociere și de întrunire și libertatea presei;
 4. invită Uniunea Africană și guvernul Sudanului să cerceteze prompt toate acuzațiile de tortură, maltratare, detenție arbitrară și utilizare excesivă a forței și să le ceară socoteală persoanelor responsabile de aceste acțiuni, fără a recurge la pedeapsa sau moartea; solicită guvernului Sudanului să emită de îndată un moratoriu asupra tuturor execuțiilor și să abolească pedeapsa cu moartea și toate formele de pedepse corporale;
 5. își exprimă preocuparea deosebită în legătură cu restricțiile de acces impuse în continuare agențiilor și organizațiilor umanitare internaționale; cere ca guvernul Sudanului să depună toate eforturile posibile pentru a îmbunătăți accesul agențiilor umanitare internaționale la toate persoanele care doresc să obțină ajutor umanitar, în conformitate cu angajamentele asumate în cursul revizuirii periodice universale; îndeamnă guvernul Sudanului să coopereze constructiv cu organizațiile societății civile pentru a promova de îndată sensibilizarea la drepturile omului în Sudan;
 6. reafirmă că libertatea religioasă, libertatea de conștiință sau de credință constituie un drept universal al omului, care trebuie protejat oriunde și pentru fiecare persoană; cere ca guvernul Sudanului să abroge orice dispoziții legislative care pedepsesc sau discriminează persoanele din cauza convingerilor lor religioase, mai ales în cazul apostaziei și mai ales în ceea ce îi privește pe lucrătorul ceh al organizației *Christian Aid* Petr Jašek, pe pastorii sudanezi Hassan Abduraheem Kodi Taour, Kuwa Shamal și pe doctorandul Abdulmonem Abdumawla Issa Abdumawla din Darfur;
 7. își exprimă îngrijorarea cu privire la reprimarea tot mai aspră de către NISS a cetățenilor care sunt activi în cadrul societății civile și solicită Sudanului să elibereze imediat și necondiționat deținuții și să pună capăt imediat cazurilor de detenție arbitrară, să-și retragă toate acuzațiile care se bazează pe activitățile pașnice ale acestor persoane și să le permită ONG-urilor, cum ar fi TRACK, organizațiilor afiliate și studenților activiști să-și desfășoare activitatea fără teama reprimării;

Joi, 6 octombrie 2016

8. ia act de faptul că Sudanul a acceptat recomandările privind ratificarea Convenției împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante și intensificarea eforturilor în vederea prevenirii torturii și a tratamentelor inumane; solicită totuși guvernului sudanez să procedeze de urgență la revizuirea Legii privind securitatea națională, care permite plasarea în detenție a suspecților pe durate de până la patru luni și jumătate fără nicio formă de control jurisdicțional; solicită, de asemenea, guvernului sudanez să-și reformeze sistemul juridic în conformitate cu standardele internaționale privind drepturile omului;
9. invită guvernul sudanez să revoce imunitățile ample pe care le-a prevăzut în legislația Sudanului, să publice rezultatele activității celor trei comisii de anchetă de stat și să recunoască public amploarea cazurilor de ucidere care au avut loc în timpul reprimării protestelor împotriva austerității din septembrie 2013 și să le facă dreptate victimelor;
10. reamintește concluziile adoptate în iunie 2008 de CAGRE, în care este abordată lipsa permanentă de cooperare a guvernului sudanez cu Curtea Penală Internațională (CPI) și se atrage atenția asupra faptului că guvernul Sudanului are obligația și capacitatea de a coopera și că orice mandat de arestare emis de CPI ar trebui respectat; îl îndeamnă pe Omar al-Bashir să respecte dreptul internațional și să compare în fața CPI pentru crime de război, crime împotriva umanității și genocid;
11. invită statele membre ale Uniunii Africane, în special țările care l-au găzduit pe președintele Bashir (Republica Democrată Congo, Ciad, Africa de Sud, Uganda și Djibouti), să respecte Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale și deciziile CPI;
12. solicită UE să procedeze la aplicarea unor sancțiuni punitive persoanelor care se fac responsabile de continuarea crimelor de război și care refuză să coopereze cu Curtea Penală Internațională; solicită SEAE să întocmească fără întârziere o listă a persoanelor care să fie vizate de aceste sancțiuni;
13. observă că guvernul Sudanului a semnat la 16 martie 2016 acordul privind foaia de parcurs și a clarificat ulterior angajamentul său privind includerea altor părți interesate relevante în Dialogul național și susținerea în continuare a eventualelor decizii luate în comun de semnatarii din opoziție și mecanismul 7+7, grupul de coordonare al Dialogului național; insistă că este necesar ca toate părțile să-și respecte angajamentele și solicită să fie continuat dialogul în vederea încetării definitive a focului; solicită UE și statelor sale membre să-și mențină angajamentul privind sprijinirea eforturilor depuse de Uniunea Africană de a instaura pacea în Sudan și sprijinirea poporului sudanez în tranziția către o democrație reformată pe plan intern;
14. solicită a Misiunea Uniunii Africane și a Organizației Națiunilor Unite în Darfur (UNAMID) să asigure o prezență permanentă în Jebel Marra; invită UNAMID să ancheteze fără întârziere și să publice rezultatul acestei anchete cu privire la acuzațiile de încălcare a drepturilor omului și a dreptului internațional de către forțele guvernului sudanez și forțele de opoziție în Jebel Marra;
15. invită SEAE și Comisia să monitorizeze cu atenție asistența pentru dezvoltare acordată de UE în Sudan pentru a preveni sprijinirea directă sau indirectă a milițiilor locale și pentru a garanta că forțele RSF care patrulează frontiera Sudanului cu Egiptul și Libia nu pretind că ar combate migrația ilegală în numele UE;
16. îndeamnă, prin urmare, Comisia și statele membre vizate să asigure transparența deplină a proiectului privind o mai bună gestionare a migrației, desfășurat în comun cu Sudanul, inclusiv în ceea ce privește toate activitățile prevăzute și toți beneficiarii finanțării acordate de UE și de Sudan, precum și să întocmească un raport detaliat privind vizita unei delegații tehnice a UE care a avut loc în Sudan în mai 2016;
17. solicită UE și statelor sale membre să asigure informarea deplină a Parlamentului cu privire la dialogul instituit în cadrul Procesului de la Khartoum și să garanteze că activitățile finanțate prin intermediul Fondului fiduciar UE-Africa, îndeosebi cele care au ca scop dezvoltarea capacităților guvernului sudanez, se desfășoară cu respectarea deplină a acordurilor în vigoare, asigurând faptul că respectarea obligațiilor și a normelor internaționale este pe deplin clară pentru cetățenii și societățile civile din UE și Sudan;
18. constată cu îngrijorare că sunt încălcate în mod constant și frecvent drepturile femeilor din Sudan, în special articolul 152 din Codul penal; îndeamnă autoritățile sudaneze să semneze și să ratifice fără întârziere Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei;
19. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernului Sudanului, Uniunii Africane, Secretarului General al ONU, copreședinților Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE și Parlamentului Panafrican, precum și Organizației pentru Interzicerea Armelor Chimice.

Joi, 6 octombrie 2016

P8_TA(2016)0380

Thailanda, în special cazul lui Andy Hall**Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2016 referitoare la Thailanda, în special la situația lui Andy Hall (2016/2912(RSP))**

(2018/C 215/07)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Thailanda, în special cele din 20 mai 2010 ⁽¹⁾, 6 februarie 2014 ⁽²⁾, 21 mai 2015 ⁽³⁾ și 8 octombrie 2015 ⁽⁴⁾,
 - având în vedere răspunsul oferit de Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) Mogherini, în numele Comisiei la 19 noiembrie 2015 cu privire la situația lui Andy Hall,
 - având în vedere declarațiile pronunțate de delegația Uniunii Europene în acord cu șefii misiunii UE în Thailanda la 14 noiembrie 2014,
 - având în vedere comunicatul de presă al Biroului Înaltului Comisar al ONU pentru drepturile omului din 20 septembrie 2016,
 - având în vedere declarația lui Maurizio Bussi, Director regional al Organizației Internaționale a Muncii pentru Thailanda, Cambodgia și Republica Populară Democratică Laos din 21 septembrie 2016 privind condamnarea activistului pentru drepturi în domeniul muncii Andy Hall în Thailanda,
 - având în vedere evaluarea universală periodică a Thailandeii prezentată în fața Consiliului ONU pentru Drepturile Omului și recomandările acesteia din 11 mai 2016,
 - având în vedere Declarația universală a drepturilor omului din 10 decembrie 1948,
 - având în vedere Raportul pe 2014 referitor la migrația în Thailanda al Grupului de lucru tematic al ONU referitor la migrație,
 - având în vedere Declarația ONU privind apărătorii drepturilor omului și Rezoluția A/RES/70/161 din 17 decembrie 2015 a Adunării Generale a ONU,
 - având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP) din 1966, la care Thailanda este parte,
 - având în vedere Convenția ONU din 1984 împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante,
 - având în vedere Declarația Asociației Națiunilor din Asia de Sud-Est privind drepturile omului din 18 noiembrie 2012,
 - având în vedere Principiile directoare ale ONU privind comerțul și drepturile omului,
 - având în vedere articolul 135 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât apărătorul drepturilor lucrătorilor Andy Hall, cetățean UE, a fost condamnat la 20 septembrie 2016 la o pedeapsă de trei ani de închisoare cu suspendare și amendat cu 150 000 THB după ce și-a adus contribuția la un raport al ONG-ului finlandez Finnwatch care dezvăluia încălcările drepturilor lucrătorilor într-o fabrică thailandeză de procesare a ananasului, Natural Fruit Company Ltd;

⁽¹⁾ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 152.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0107.

⁽³⁾ JO C 353, 27.9.2016, p. 52.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0343.

Joi, 6 octombrie 2016

- B. întrucât Andy Hall a fost inițial incriminat pentru defăimare cu încadrare penală și pentru o infracțiune informatică legată de publicarea online a raportului și întrucât cele două cauze penale împotriva dlui Hall au fost autorizate să se desfășoare prin sistemul judiciar thailandez;
- C. întrucât ministerul thailandez al muncii și unii angajați ai Natural Fruit Company Ltd identificaseră o serie de încălcări ale drepturilor lucrătorilor săvârșite de companie în cursul audierilor anterioare din instanță;
- D. întrucât la 18 septembrie 2015 Tribunalul Prakanong din Bangkok, pronunțându-se în favoarea dlui Hall, a menținut respingerea celorlalte acțiuni în defăimare intentate împotriva sa, hotărârea fiind atacată de Natural Fruit Company Ltd și de Procurorul general al Thailandeii, cauza fiind acum pe rolul Curții Supreme; întrucât cele două acțiuni civile au fost suspendate până la soluționare celor două acțiuni penale;
- E. întrucât, potrivit unor relatări din media internațională și thailandeză, Rețeaua pentru drepturile lucrătorilor imigranți (MWRN), o organizație pentru care dl Hall este consultant, precum și dl Hall însuși și 14 crescători de pui din Myanmar, sunt amenințați cu acțiuni în instanță similare de defăimare și infracțiuni informatice de un furnizor thailandez de pui pentru piața europeană;
- F. întrucât la 28 septembrie 2016 autoritățile thailandeze au împiedicat prezentarea și lansarea publică, de către un număr de experți și cercetători străini în domeniul drepturilor omului, a ultimului raport de studiu al Amnesty International în care se furnizau dovezi privind torturarea sau abuzarea în mod regulat a opozițivilor politici, lucrătorilor migranți, celor suspecți de revoltă și a altor persoane la baze militare, secții de poliție și centre de detenție;
- G. întrucât aplicarea disproporționată a dispozițiilor de drept penal privind calomnia, care prevăd pedepse cu închisoarea împotriva apărătorilor drepturilor omului care dezvăluie presupuse încălcări ale drepturilor omului, limitează libertatea de exprimare încălcând obligațiile Thailandeii în temeiul Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP), la care este stat semnatar;
- H. întrucât în Thailanda trăiesc aproape 4 milioane de străini, din care 2,7 milioane sunt din Cambodgia, Laos sau Myanmar; întrucât deși migranților din aceste țări le-au fost acordate permise de muncă încă din 2001 în Thailanda încă mai sunt peste un milion de lucrători migranți neînregistrați;
- I. întrucât, potrivit declarației pronunțate de Human Rights Watch la 18 septembrie 2016, „drepturile omului și drepturile de muncă ale lucrătorilor migranți din Thailanda veniți din Myanmar, Cambodgia și Laos au fost încălcate sistematic cu impunitate de-a lungul anilor și” lucrătorii migranți beneficiază de puțină protecție sau nu se bucură de niciun fel de protecție din partea legilor thailandeze. În ciuda afirmațiilor guvernului că toți imigranții legali vor beneficia de protecție pe baza acestor legi;
- J. întrucât Thailanda a început implementarea unui Memorandum de înțelegere (MOU) privind cooperarea pentru angajarea lucrătorilor cu Cambodgia și Laos în 2006 și cu Myanmar în 2009; întrucât, deși potrivit sistemului MOU lucrătorii ar putea obține oferte de muncă și documente de călătorie înainte să migreze în Thailanda, numai 5 % din lucrători din aceste țări au trecut prin procesul MOU;
1. salută angajamentul ferm al UE față de poporul thailandez, cu care UE are legături politice, economice și culturale puternice și de durată;
 2. regretă verdictul de vinovăție împotriva lui Andy Hall și își exprimă îngrijorarea cu privire la procesul judiciar și la modul în care acesta poate afecta libertatea apărătorilor drepturilor omului de a-și desfășura activitatea;
 3. invită guvernul Thailandeii să ia toate măsurile necesare pentru a asigura respectarea și apărarea drepturilor, inclusiv a dreptului la un proces echitabil, ale dlui Hall și ale altor apărători ai drepturilor omului și să creeze un mediu favorabil exercitării drepturilor omului și, în mod deosebit, să se asigure că promovarea și apărarea drepturilor omului nu sunt incriminate;

Joi, 6 octombrie 2016

4. invită autoritățile thailandeze să se asigure că legile privind defăimarea din această țară respectă Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP), la care Thailanda este parte, precum și să revizuiască Legea privind infracțiunile informatice, a cărei formulare actuală este prea vagă;
5. felicită SEAE pentru activitatea sa în cazul lui Andy Hill și îl îndeamnă să continue monitorizarea îndeaproape a situației; îl invită pe Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să abordeze această chestiune în discuțiile cu guvernul thailandez în cadrul viitoarei reuniuni ministeriale ASEAN-UE, care va avea loc la Bangkok;
6. invită guvernul thailandez și instituțiile statului să respecte obligațiile constituționale și internaționale ale propriei țări în ceea ce privește independența sistemului judiciar, dreptul la respectarea garanțiilor procedurale și la un proces echitabil și dreptul la libertatea de exprimare, de asociere și de întrunire pașnică;
7. recunoaște progresele realizate de guvernul thailandez în ceea ce privește combaterea exploatării lucrătorilor și protecția lucrătorilor naționali și migranți, după cum o demonstrează în special sistemul consolidat de inspecție a muncii, legislația care vizează agențiile de muncă, măsurile de prevenire a servituții pentru datorii și a traficului de persoane, o politică de sancțiuni mai severă în ceea ce privește abuzurile de muncă, ratificarea Convenției nr. 187 a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) și semnarea, în martie 2016, a Convenției privind munca din domeniul maritim;
8. invită autoritățile thailandeze să adopte și să pună în aplicare, în legislație și în practică, o politică globală și pe termen lung privind imigrația pentru lucrătorii migranți slab calificați, în concordanță cu principiile drepturilor omului și ținând seama de nevoile de pe piața muncii; în acest context, propune ca prim pas revizuirea Legii privind raporturile de muncă pentru a le garanta lucrătorilor migranți același drept la libertatea de asociere ca cel de care beneficiază cetățenii thailandezi;
9. solicită protecția lucrătorilor migranți prin intermediul unor stimulente mai puternice pentru ca angajatorii să participe activ la procesul de regularizare, aplicându-se totodată amenzi consistente sau alte sancțiuni angajatorilor care nu participă la procesul de regularizare sau care încalcă dreptul muncii;
10. solicită Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) și Delegației UE la Bangkok, precum și delegațiilor statelor membre, să continue să monitorizeze situația drepturilor omului în Thailanda, să continue să colaboreze cu guvernul și societatea civilă și să utilizeze toate instrumentele disponibile pentru a asigura respectarea drepturilor omului, a apărătorilor drepturilor omului și a statului de drept în Thailanda;
11. îndeamnă UE și statele sale membre să se asigure că întreprinderile cu sediul pe teritoriul lor care desfășoară activități economice în Thailanda respectă standardele internaționale privind drepturile omului, printr-o monitorizare și raportare transparentă, în colaborare cu societatea civilă, și salută sprijinul pe care întreprinderea finlandeză de comerț cu amănuntul, S Group, i l-a acordat lui Andy Hill;
12. crede cu fermitate că întreprinderile ar trebui trase la răspundere pentru orice daune aduse mediului și orice abuzuri la adresa drepturilor omului de care sunt responsabile și că UE și statele membre ar trebui să susțină acest lucru ca pe un principiu fundamental;
13. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Comisiei, guvernului și parlamentului Thaiandei, parlamentelor și guvernelor statelor membre, Înaltului Comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului și guvernelor statelor membre ale Asociației Națiunilor din Asia de Sud-Est.

Joi, 6 octombrie 2016

P8_TA(2016)0381

Standardele internaționale de raportare financiară: IFRS 9

Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2016 referitoare la standardele internaționale de raportare financiară IFRS 9 (2016/2898(RSP))

(2018/C 215/08)

Parlamentul European,

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate ⁽¹⁾,
- având în vedere versiunea finală a proiectului de regulament al Comisiei (UE) .../... de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1126/2008 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Standardul Internațional de Raportare Financiară 9;
- având în vedere standardul internațional de raportare financiară (IFRS) 9 privind instrumentele financiare emis la 24 iulie 2014 de Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate (IASB), avizul favorabil al Grupului consultativ european pentru raportarea financiară (EFRAG) referitor la IFRS 9 ⁽²⁾, evaluarea IFRS 9 făcută de EFRAG pe baza principiului imaginii fidele și corecte și scrisorile cu comentarii din partea Băncii Centrale Europene și a Autorității Bancare Europene (ABE) referitoare la susținerea IFRS 9.
- având în vedere amendamentele la IFRS 4 emise la 12 septembrie 2016 de IASB cu titlul „Aplicarea IFRS 9 «Instrumente financiare» împreună cu IFRS 4 «Contracte de asigurări»”,
- având în vedere raportul din octombrie 2013 elaborat de Philippe Maystadt și intitulat „Ar trebui ca standardele IFRS să fie mai europene?”,
- având în vedere declarația liderilor G20 din 2 aprilie 2009,
- având în vedere raportul din 25 februarie 2009 al Grupului de experți la nivel înalt privind supravegherea financiară în UE, condus de Jacques de Larosière,
- având în vedere Rezoluția sa din 7 iunie 2016 referitoare la evaluarea Standardelor Internaționale de Contabilitate (IAS) și la activitățile Fundației pentru Standardele Internaționale de Raportare Financiară (IFRS), ale Grupului Consultativ European pentru Raportarea Financiară (EFRAG) și ale Consiliului de Supraveghere a Interesului Public (PIOB) ⁽³⁾,
- având în vedere scrisoarea din 8 ianuarie 2016 a Comisiei pentru afaceri economice și monetare adresată președintelui Comitetului european pentru risc sistemic (CERS) referitoare la „Implicațiile asupra stabilității financiare ale introducerii IFRS 9 – Cerere de analiză” și scrisoarea de răspuns din 29 februarie 2016,
- având în vedere scrisoarea din 16 iunie 2016 a Comisiei pentru afaceri economice și monetare adresată Comisarului european pentru stabilitate financiară, servicii financiare și uniunea piețelor de capital referitoare la avizul despre IFRS 9 și scrisoarea de răspuns din 15 iulie 2016,
- având în vedere studiile comandate de Comisia pentru afaceri economice și monetare cu privire la IFRS („Criterii de avizare favorabilă a IFRS în legătură cu IFRS 9”, „Semnificația IFRS 9 pentru stabilitatea financiară și normele de

⁽¹⁾ JO L 243, 11.9.2002, p. 1.

⁽²⁾ <http://www.efrag.org/Assets/Download?assetUrl=%2Fsites%2Fwebpublishing%2FSiteAssets%2FEndorsement%2520Advice%2520on%2520IFRS%25209.pdf>

⁽³⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0248.

Joi, 6 octombrie 2016

supraveghere”, „Efecte negative asupra titlurilor de stat grecești ale IAS 39 și IFRS 9: Un studiu de caz” și „Contabilitatea bazată pe pierderile preconizate în cazul deteriorării instrumentelor financiare: Abordările FASB și IASB IFRS 9”),

- având în vedere întrebarea adresată Comisiei privind standardele internaționale de raportare financiară: IFRS 9 (O-000115/2016 – B8-0721/2016),
 - având în vedere propunerea de rezoluție prezentată de Comisia pentru afaceri economice și monetare,
 - având în vedere articolul 128 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât criza financiară mondială a adus în atenția G20 și UE influența standardelor internaționale de raportare financiară (IFRS) asupra stabilității financiare și creșterii economice, mai ales normele referitoare la recunoașterea pierderilor suferite de sistemul bancar; întrucât G20 și raportul De Larosière au subliniat aspecte-cheie în ceea ce privește standardele contabile anterioare crizei, printre care se numără caracterul prociclic aferent principiului raportării la piață, recunoașterea profiturilor și pierderilor, subestimarea acumulării riscului în timpul perioadelor ciclice de evoluție favorabilă și lipsa unei metodologii comune transparente de evaluare a activelor nelichide și depreciate;
- B. întrucât Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate (IASB) a publicat IFRS 9 – instrumente financiare ca reacție urgentă la unele aspecte ale crizei financiare și la impactul acesteia asupra sectorului bancar; întrucât IFRS 9 intră în vigoare de la 1 ianuarie 2018 și înlocuiește IAS 39;
- C. întrucât EFRAG a emis un aviz favorabil față de IFRS 9, cu o serie de observații referitoare la utilizarea „valorii juste” în caz de dificultăți pe piață, lipsa bazei conceptuale privind abordarea referitoare la provizioanele pentru pierderi pe 12 luni și provizioanele nesatisfăcătoare privind investițiile pe termen lung; întrucât, din cauza datelor diferite de intrare în vigoare a IFRS 9 și a viitorului nou standard în materie de asigurări, IFRS 17, avizul a exprimat o rezervă în ceea ce privește aplicabilitatea standardului la sectorul asigurărilor;
- D. întrucât controversele și dezbaterile privitoare la impactul contabilității la valoarea justă asupra investițiilor pe termen lung sunt amplificate de absența unui studiu de impact cantitativ pe această temă;
- E. întrucât recunoașterea câștigurilor nerealizate pe baza contabilității la valoarea justă ar putea fi considerată o încălcare a Directivei privind menținerea capitalului și a Directivei privind contabilitatea; întrucât în perioada actuală Comisia întocmește o comparație între practicile statelor membre în ceea ce privește distribuirea dividendelor;
- F. întrucât principiul prudenței trebuie să fie principalul principiu călăuzitor pentru orice standard de contabilitate;
- G. întrucât standardul actual pare să fie la fel de complex, dacă nu chiar mai complex decât predecesorul său IAS 39; întrucât obiectivul inițial a fost reducerea complexității;
- H. întrucât noul standard în domeniul asigurărilor, IFRS 17, care îl înlocuiește pe IFRS 4, va intra cel mai probabil în vigoare după 2020; întrucât s-au exprimat motive de îngrijorare legate de neconcordanța între datele de intrare în vigoare ale IFRS 9 și IFRS 17; întrucât IASB a publicat ultimele amendamente la IFRS 4 în septembrie 2016, oferind două soluții opționale: abordarea suprapunerii și o scutire temporară acordată entității care face raportarea;
- I. întrucât Comisia pentru afaceri economice și monetare a analizat IFRS 9 – instrumente financiare prin organizarea unei audieri publice, comandând patru studii despre IFRS 9 și organizând activități de analiză în cadrul comisiei și al echipei sale permanente pentru IFRS;

Joi, 6 octombrie 2016

1. remarcă faptul că IFRS 9 – instrumente financiare reprezintă una dintre cele mai importante reacții ale IASB la criza financiară; ia act de eforturile de implementare aflate deja în curs;
2. recunoaște că IFRS 9 reprezintă un progres față de IAS 39, în măsura în care trecerea de la un model de deteriorare a capitalului bazat pe „pierderea suferită” la unul bazat pe „pierderea estimată” rezolvă problema situației „prea puțin, prea târziu” din cadrul procedurii de recunoaștere a creditelor neperformante; observă totuși că IFRS 9 presupune o doză mare de judecată personală în procesul de contabilitate; evidențiază faptul că există diferențe de opinie uriașe și puține îndrumări din partea auditorilor în această privință; cere, de aceea, autorităților de supraveghere europene să întocmească îndrumări în cooperare cu Comisia și EFRAG pentru a preveni orice abuz ca urmare a libertății de manevră a conducerii companiilor;
3. deși nu se opune Regulamentului Comisiei de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1126/2008 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Standardul Internațional de Raportare Financiară 9, reamintește solicitările făcute în privința IFRS 9 în rezoluția menționată anterior din 7 iunie 2016;
4. reamintește că o abordare în sensul unei mai bune legiferări presupune efectuarea unui studiu de impact; constată absența unui studiu de impact cantitativ temeinic pentru IFRS 9, fapt datorat în parte lipsei unor date fiabile; subliniază necesitatea de a înțelege mai bine impactul IFRS 9 asupra sectorului bancar și al asigurărilor și asupra piețelor financiare în general, dar și asupra sectorului financiar în ansamblu; de aceea, își reiterează cererea adresată IASB și EFRAG de a-și suplimenta capacitatea de analiză a impactului, mai ales în domeniul macroeconomiei;
5. reiterează cererea adresată CERS de Comisia pentru afaceri economice și monetare de a analiza implicațiile asupra stabilității financiare ale introducerii IFRS 9; reamintește promisiunea CERS de a răspuns acestei cereri în cursul lui 2017; apreciază că CERS a constituit o nouă echipă de lucru pentru IFRS 9; reamintește recomandările din raportul Maystadt privind extinderea criteriului „binelui public”, adică standardele de contabilitate nu ar trebui nici să pericliteze stabilitatea financiară, nici să stânjenească dezvoltarea economică a Uniunii;
6. observă cât este de important să se înțeleagă pe deplin interacțiunea dintre IFRS 9 și alte cerințe normative; salută evaluarea ABE aflată în desfășurare a impactului IFRS 9 asupra băncilor din UE, cu scopul de a înțelege mai bine efectul său asupra fondurilor proprii de reglementare, interacțiunea cu alte cerințe prudențiale și modul în care se pregătesc instituțiile pentru aplicarea IFRS 9; observă că băncile care folosesc abordarea standardizată ar fi probabil cel mai grav afectate de o reducere a capitalului propriu principal de rang 1; de aceea, invită Comisia să propună măsuri potrivite în cadrul prudențial până la sfârșitul lui 2017, adică să introducă în Regulamentul privind cerințele de capital un regim de eliminare progresivă care să atenueze impactul noului model pentru deteriorarea capitalului pe o perioadă de trei ani sau până la introducerea unei soluții corespunzătoare la nivel internațional, evitând orice impact neașteptat și nejustificat asupra indicatorilor capitalului propriu și activităților de creditare ale băncilor;
7. constată neconcordanța între datele de intrare în vigoare ale IFRS 9 și ale viitorului nou standard în domeniul asigurărilor IFRS 17; observă că IASB a formulat amendamente la IFRS 4, răspunzând unor preocupări, de reținut fiind cele legate de utilizarea abordării amânării opționale; cere Comisiei să trateze această chestiune în mod temeinic și satisfăcător, cu sprijinul EFRAG, asigurând un mediu concurențial echitabil în UE;
8. subliniază importanța investițiilor pe termen lung pentru creșterea economică; se arată preocupat de tratamentul contabil pe baza IFRS 9 al anumitor investiții financiare deținute direct sau indirect ca investiții pe termen lung, îndeosebi capitalul propriu, care ar putea contraveni obiectivului general de a promova investițiile pe termen lung; solicită Comisiei să se asigure că IFRS 9 este conform cu strategia UE de încurajare a investițiilor pe termen lung și că reduce prociclitarea și stimulentele pentru asumarea de riscuri excesive; invită Comisia să prezinte o evaluare nu mai târziu de decembrie 2017;

Joi, 6 octombrie 2016

9. salută inițiativa Comisiei de a compara practicile statelor membre în ceea ce privește distribuirea dividendelor; cere Comisiei să asigure conformitatea IFRS 9 cu Directiva privind menținerea capitalului și Directiva privind contabilitatea și să coopereze de câte ori este necesar cu IASB și organismele de standardizare naționale și din țările terțe pentru a obține sprijinul acestora pentru modificări sau, dacă nu obțin un asemenea sprijin, să opereze modificările care se impun în legislația UE;
 10. invită Comisia, împreună cu autoritățile de supraveghere europene (ASE), BCE, Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) și EFRAG, să monitorizeze atent implementarea IFRS 9 în UE, să pregătească un studiu de impact ex post nu mai târziu de iunie 2019 și să prezinte acest studiu Parlamentului European și să acționeze în conformitate cu dispozițiile sale;
 11. solicită IASB să efectueze o analiză post-implementare (API) a IFRS (pentru a identifica și evalua efectele neintenționate ale standardului, cu precădere asupra investițiilor pe termen lung);
 12. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei.
-

Joi, 6 octombrie 2016

P8_TA(2016)0382

Situația din Siria

Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2016 referitoare la Siria (2016/2894(RSP))

(2018/C 215/09)

Parlamentul European,

— având în vedere articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

- A. întrucât ostilitățile din Siria s-au intensificat, în special în Alep, care a suferit puternice bombardamente aeriene, inclusiv asupra unor centre medicale; întrucât situația a cunoscut o deteriorare dramatică și rapidă, în ciuda eforturilor depuse de comunitatea internațională pentru a obține încetarea ostilităților;
- B. întrucât Uniunea Europeană este unul dintre principalii furnizori de ajutor umanitar pentru persoanele care fug din calea violenței și distrugerilor fără precedent din Siria; întrucât lipsa de unitate internațională face mai dificilă găsirea unei soluții negociate la războiul din Siria;
- C. întrucât Uniunea Europeană trebuie să își continue eforturile și să-și asume colectiv, prin intermediul Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate/Vicepreședintă a Comisiei, un rol mai important în medierea unui acord de pace în Siria;
 1. condamnă categoric toate atacurile împotriva civililor și a infrastructurilor civile, continuarea asediilor în Siria și blocarea accesului umanitar la sirienii care au nevoie de ajutor; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la suferința umană din zonele asediate din Alep și din întreaga țară, care afectează multe femei și copii, care nu au acces la bunuri umanitare esențiale și care au nevoie disperată de alimente, apă potabilă și materiale medicale;
 2. regretă profund și condamnă categoric atacurile recente asupra unui convoi de ajutor umanitar de urgență și a unui depozit al Semilunii Roșii de lângă Alep, ca încălcări grave și alarmante ale dreptului internațional umanitar și, probabil, crime de război; omagiază memoria lucrătorilor umanitari care și-au pierdut viața în acțiunile lor în sprijinul populației din Alep și din întreaga Sirie și adresează condoleanțele cele mai sincere familiilor și prietenilor victimelor; solicită ca cei vinovați de crime de război și crime împotriva umanității să suporte consecințele și să fie trași la răspundere;
 3. solicită tuturor părților implicate în conflict, și în special Rusiei și regimului Assad, să înceteze toate atacurile împotriva civililor și a infrastructurilor civile, inclusiv cele de apă și de electricitate, să ia măsuri credibile și imediate pentru încetarea ostilităților, să ridice toate asediile și să permită accesul liber, rapid și în condiții de siguranță al agențiilor umanitare la toate persoanele care au nevoie de ajutor;
 4. salută inițiativa umanitară de urgență a UE pentru Alep, care, pe lângă mobilizarea fondurilor pentru nevoile umanitare stringente, urmărește să asigure evacuarea medicală a persoanelor rănite sau bolnave din estul Alepului, în special a femeilor, copiilor și persoanelor în vârstă; solicită insistent tuturor părților să emită de urgență autorizațiile necesare pentru furnizarea ajutorului umanitar și efectuarea evacuirilor medicale;
 5. solicită insistent tuturor participanților la Grupul internațional de sprijin pentru Siria să reia negocierile pentru a facilita instituirea unui armistițiu stabil și să își intensifice acțiunile în vederea instituirii unei soluții politice de durată în Siria; sprijină întru totul eforturile depuse de Trimisul special al ONU, Staffan de Mistura, în această privință;
 6. invită ÎR/VP să își intensifice eforturile pentru o strategie comună a UE în Siria, care să urmărească facilitarea unui acord politic în Siria și să includă instrumente de monitorizare și punere în executare, pentru a consolida respectarea acordurilor și a obligațiilor asumate în cadrul Grupului internațional de sprijin pentru Siria;

Joi, 6 octombrie 2016

7. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate/Vicepreședintă a Comisiei, precum și Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre ale UE, Organizației Națiunilor Unite, membrilor Grupului internațional de sprijin pentru Siria și tuturor părților implicate în conflictul din Siria.

Joi, 6 octombrie 2016

P8_TA(2016)0383

Conferința ONU din 2016 de la Marrakesh, Maroc, privind schimbările climatice (COP 22)

Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2016 referitoare la punerea în aplicare a Acordului de la Paris și Conferința ONU din 2016 de la Marrakesh, Maroc, privind schimbările climatice (COP 22) (2016/2814(RSP))

(2018/C 215/10)

Parlamentul European,

- având în vedere Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) și Protocolul de la Kyoto la aceasta,
- având în vedere Acordul de la Paris, Decizia 1/CP.21, cea de a 21-a Conferință a părților (COP 21) la CCONUSC și cea de a 11-a Conferință a părților care servește drept reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto (CMP 11), organizată la Paris, Franța, între 30 noiembrie și 11 decembrie 2015,
- având în vedere cea de a 18-a Conferință a părților (COP 18) la CCONUSC și cea de a opta Conferință a părților care servește drept reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto (CMP 8), care a avut loc la Doha, Qatar, între 26 noiembrie și 8 decembrie 2012, precum și adoptarea unui amendament la protocolul prin care se stabilește o a doua perioadă de angajamente în cadrul Protocolului de la Kyoto, care începe la 1 ianuarie 2013 și se termină la 31 decembrie 2020,
- având în vedere că Acordul de la Paris a fost deschis spre semnare la 22 aprilie 2016 la sediul Organizației Națiunilor Unite (ONU) din New York și va rămâne deschis până la 21 aprilie 2017, și că 180 de state care au semnat Acordul de la Paris, iar 27 de state și-au depus instrumentele de ratificare, totalizând 39,08 % din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) (situația la 7 septembrie 2016),
- având în vedere Rezoluția sa din 14 octombrie 2015 referitoare la un nou acord internațional de la Paris privind schimbările climatice ⁽¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 2 martie 2016 intitulată „Calea de urmat după Acordul de la Paris: evaluarea implicațiilor Acordului de la Paris” (COM(2016)0110),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 aprilie 2013 intitulată „O strategie a UE privind adaptarea la schimbările climatice” (COM(2013)0216) și documentele de lucru ale serviciilor Comisiei care o însoțesc,
- având în vedere concluziile Consiliului European din 23 și 24 octombrie 2014,
- având în vedere contribuțiile preconizate stabilite la nivel național (INDC) ale UE și statelor membre, transmise CCONUSC la 6 martie 2015 de către Letonia și Comisia Europeană,
- având în vedere al cincilea raport de evaluare (AR5) al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) și raportul său de sinteză,
- având în vedere Raportul de sinteză al Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP) din noiembrie 2014, intitulat „Raportul pe 2014 privind decalajele în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră” și Raportul pe 2014 al UNEP privind decalajele în ceea ce privește adaptarea,
- având în vedere Declarația liderilor adoptată la Summitul G7 din Schloss Elmau, Germania, între 7-8 iunie 2015, intitulată „Think ahead. Act together” („Gândim în perspectivă. Acționăm împreună”), în cadrul căreia și-au reiterat intenția de a adera la angajamentul de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră cu 40 %-70 % până în 2050 comparativ cu 2010, fiind necesar să se asigure că reducerea este mai aproape de 70 % decât de 40 %;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0359.

Joi, 6 octombrie 2016

- având în vedere declarația liderilor adoptată la summitul G7 din Ise-Shima, Japonia, desfășurat în perioada 26-27 mai 2016, care invită toate părțile să depună eforturi pentru intrarea în vigoare a Acordului de la Paris în 2016,
 - având în vedere raportul Comitetului european pentru risc sistemic din februarie 2016, intitulat „Too late, too sudden: Transition to a low-carbon economy and systemic risk” (Prea târziu, prea brusc: tranziția la o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon și riscul sistemic),
 - având în vedere enciclica „Laudato si”,
 - având în vedere documentul din decembrie 2015 al Comitetului internațional pentru gestionarea durabilă a resurselor, „10 key messages on Climate Change” (10 mesaje-cheie privind schimbările climatice),
 - având în vedere articolul 128 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Acordul de la Paris va intra în vigoare în cea de a 30-a zi de la data la care cel puțin 55 de părți la convenție, reprezentând în total un procent estimat de cel puțin 55 % din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră de la nivel global, și-au depus la ONU instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare;
- B. întrucât calea de reducere reprezentată de propunerile Comisiei pentru cadrul privind clima pentru 2030 nu este conformă cu obiectivele stabilite în Acordul de la Paris; întrucât, ca prim pas, obiectivele ar trebui să fie reajustate pentru a viza limita superioară a intervalului actual pentru 2050, și anume 95 % până în 2050;
- C. întrucât eforturile de atenuare a încălzirii globale nu ar trebui considerate un obstacol în calea eforturilor depuse în vederea obținerii unei creșteri economice, ci dimpotrivă, ar trebui considerate o forță motrice pentru asigurarea unei creșteri economice și a unor locuri de muncă noi și durabile;
- D. întrucât schimbările climatice pot accentua concurența pentru resurse precum alimentele, apa și pășunile, pot exacerba dificultățile economice și instabilitatea politică și ar putea deveni cel mai însemnat factor de strămutare a populațiilor, atât în interiorul frontierelor naționale, cât și la nivel transfrontalier în viitorul nu foarte îndepărtat; întrucât, prin urmare, chestiunea migrațiilor climatice ar trebui să capete un loc de frunte pe agenda internațională;
- E. întrucât cele mai grave efecte ale schimbărilor climatice vor fi resimțite în țările în curs de dezvoltare, în special în țările cel mai puțin dezvoltate și în statele insulare mici în curs de dezvoltare care dețin resurse insuficiente pentru a se pregăti pentru schimbările care apar și pentru a se adapta la acestea; întrucât, potrivit IPCC, Africa este deosebit de vulnerabilă la această provocare și, prin urmare, este deosebit de expusă la penuria de apă, la fenomenele atmosferice extrem de violente și la insecuritatea alimentară determinate de secetă și de deșertificare;
- F. întrucât, la 6 martie 2015, UE și statele sale membre au prezentat CPSN către CCONUSC, prin care se angajează să atingă un obiectiv obligatoriu de reducere internă a emisiilor de GES de cel puțin 40 % până în 2030, în comparație cu nivelurile din 1990, după cum se prevede în concluziile Consiliului European din 23 octombrie 2014 privind cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030,

Politici climatice pe o bază științifică solidă

1. reamintește că, potrivit datelor științifice prezentate în cadrul AR5 al IPCC pe 2014, încălzirea sistemului climatic este fără echivoc, schimbările climatice sunt o realitate, iar activitățile umane reprezintă cauza principală a încălzirii observate începând cu mijlocul secolului al XX-lea; este preocupat de faptul că se înregistrează deja efecte evidente, larg răspândite și semnificative ale schimbărilor climatice în sistemele naturale și umane de pe toate continentele și oceanele;
2. ia act de concluziile secretariatului CCONUSC, care afirmă că menținerea nivelurilor actuale de emisii globale de GES va consuma bugetul de carbon restant aferent unei mențineri a creșterii temperaturii medii globale la nu mai mult de 1,5 °C în cursul următorilor 5 ani; subliniază că toate țările ar trebui să accelereze tranziția la emisii nete de GES egale cu zero și la rezistența la schimbările climatice, după cum s-a convenit în Acordul de la Paris, pentru a evita cele mai grave efecte ale încălzirii globale;

Joi, 6 octombrie 2016

3. îndeamnă țările dezvoltate, în special UE, să își reducă drastic emisiile de GES și să nu se limiteze la angajamentele actuale, pentru a evita, în măsura în care este posibil, apariția la scară largă a unor emisii negative, dat fiind că tehnologiile încă nu au dovedit că au succes și încă nu s-au dovedit a fi acceptabile din punct de vedere social, eficiente din punctul de vedere al costurilor și sigure;

Urgența ratificării și punerii în aplicare a Acordului de la Paris

4. salută Acordul de la Paris privind schimbările climatice, considerându-l o realizare de referință pentru combaterea schimbărilor climatice și în ceea ce privește multilateralismul; consideră că reprezintă un acord ambițios, echilibrat, echitabil și cu aplicabilitate juridică obligatorie, iar adoptarea acordului și anunțarea comună a CPSN de către 187 de părți până la sfârșitul COP 21 au marcat un moment de cotitură în direcția unei acțiuni globale cuprinzătoare și colective și, după punerea în aplicare, se va accelera în mod definitiv și ireversibil tranziția către o economie globală rezistentă la schimbările climatice și neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei;

5. salută cu entuziasm angajamentul tuturor țărilor de a limita creșterea temperaturii medii la nivel mondial la o cifră mult sub 2 °C peste nivelurile preindustriale și de a continua eforturile în vederea limitării creșterii temperaturii la 1,5 °C, precum și obiectivul de a ajunge la un echilibru între emisiile antropice prin surse și eliminarea prin absorbanți a GES („emisii nete egale cu zero”) în a doua jumătate a acestui secol, pe o bază echitabilă;

6. reamintește că limitarea creșterii temperaturii globale la o cifră mult sub 2 °C nu garantează că se vor evita efecte negative semnificative asupra climei; recunoaște că trebuie să se ajungă la o înțelegere clară a implicațiilor specifice la nivel de politică ale limitării creșterii temperaturii globale la o medie de 1,5 °C; salută, prin urmare, pregătirea unui raport special al IPCC în 2018 în acest scop; subliniază că nu ar trebui să fie supraestimat potențialul absorbanților de a contribui la neutralitatea emisiilor;

7. reamintește că, pentru a limita creșterea temperaturii globale medii la un nivel sub 2 °C, continuând totodată eforturile de limitare a creșterii la 1,5 °C, este necesară decarbonizarea timpurie, iar emisiile globale de GES ar trebui să atingă un nivel maxim cât mai curând posibil; reamintește că emisiile globale ar trebui să fie eliminate treptat până în 2050 sau la scurt timp după; invită toate părțile în măsură să facă acest lucru să își pună în aplicare obiectivele și strategiile naționale de decarbonizare stabilind ca prioritate eliminarea treptată a emisiilor provenite din cărbune, care reprezintă cea mai poluantă sursă de energie, și invită UE să coopereze cu partenerii săi internaționali în această privință, furnizând exemple de bune practici;

8. subliniază că Acordul de la Paris, obligatoriu din punct de vedere juridic, și calea evidențiată pentru decarbonizare vor oferi o orientare fiabilă pentru procesul decizional, vor ajuta să se evite dependența costisitoare de investițiile în tehnologii cu emisii ridicate de dioxid de carbon, vor oferi certitudine și predictibilitate întreprinderilor și investitorilor și vor încuraja tranziția investițiilor de la combustibilii fosili la tehnologiile cu emisii scăzute de dioxid de carbon;

9. subliniază că și în absența unor dovezi științifice care să arate ce înseamnă limitarea încălzirii globale la 1,5 °C pentru fiecare sector și regiune, este clar că eforturile actuale ale țărilor nu sunt suficiente pentru a atinge limitele de siguranță pentru țările cele mai vulnerabile; îndeamnă toate țările, în special țările dezvoltate, să își intensifice eforturile comune și să își îmbunătățească contribuțiile stabilite la nivel național (CSN) în contextul dialogului de facilitare din 2018; în acest context, invită UE să își asume angajamente de reducere în continuare a emisiilor în CSN pentru 2030; reamintește că nu vor fi suficiente măsurile luate doar în Uniunea Europeană și, prin urmare, invită Comisia și Consiliul să-și intensifice activitățile de încurajare a altor parteneri să facă același lucru;

10. salută angajamentul asumat prin Acordul de la Paris de a reduce emisiile globale la un nivel net zero pe parcursul celei de a doua jumătăți a secolului; recunoaște că acest lucru înseamnă că majoritatea sectoarelor din UE trebuie să atingă nivelul de zero emisii mult mai devreme; subliniază că UE trebuie să exercite presiune asupra părților care nu urmează o cale care să respecte Acordul de la Paris;

11. solicită intrarea rapidă în vigoare a Acordului de la Paris și invită Comisia și statele membre să asigure ratificarea timpurie și rapidă pentru a nu întârzia intrarea în vigoare a acordului; invită, prin urmare, Comisia să raporteze cu regularitate Parlamentului și comisiilor responsabile cu privire la etapa la care s-a ajuns în cadrul procesului de ratificare și în special cu privire la motivele eventualelor obstacole pe care încă le întâmpină; salută faptul că o serie de state membre au inițiat deja procedurile naționale de ratificare, iar unele dintre ele le-au și finalizat;

Joi, 6 octombrie 2016

12. regretă, cu toate acestea, că suma tuturor CPSN (contribuții preconizate stabilite la nivel național) nu contribuie nici măcar la apropierea de obiectivul de 2 °C; subliniază că este nevoie de mai multă ambiție și solicită acțiuni concertate din partea UE și a altor poluatori pentru a alinia CPSN la angajamentele Acordului de la Paris; subliniază că este urgent necesar și extrem de important ca toate părțile, inclusiv UE, să își mărească angajamentele privind reducerea emisiilor din cadrul contribuțiilor stabilite la nivel național (CSN) din cinci în cinci ani, în conformitate cu mecanismul de creștere a nivelului de ambiție din Acordul de la Paris; consideră că CSN sunt instrumente esențiale pentru planificarea dezvoltării naționale în sinergie cu obiectivele de dezvoltare durabilă;

13. subliniază că este important ca UE să-și demonstreze adevărată adeziunea la Acordul de la Paris, printre altele prin revizuirea obiectivelor sale pe termen mediu și lung și a instrumentelor de politică, și ca acest proces să înceapă cât mai repede posibil, pentru a permite desfășurarea unor dezbateri cuprinzătoare în care Parlamentul ar trebui să joace un rol esențial, în parteneriat cu reprezentanți ai autorităților naționale, regionale și locale, ai societății civile și ai sectorului afacerilor; invită Comisia Europeană să pregătească o strategie pentru zero emisii pentru UE până la mijlocul secolului, definind un parcurs rentabil către atingerea obiectivului de emisii nete egale cu zero, adoptat în cadrul Acordului de la Paris;

COP 22 de la Marrakech

14. consideră că ar trebui să avanseze negocierile cu privire la elementele esențiale ale Acordului de la Paris, printre care un cadru consolidat privind transparența, detalii referitoare la bilanțul la nivel mondial, orientări suplimentare în ceea ce privește CPSN, o înțelegere privind diferențierea, pierderile și daunele, finanțarea combaterii schimbărilor climatice și sprijinirea capacității, o guvernanta cuprinzătoare pe mai multe niveluri, precum și un mecanism de facilitare a punerii în aplicare și a promovării respectării; îndeamnă Comisia și statele membre să respecte angajamentele convenite în cadrul Acordului de la Paris, în special în ceea ce privește contribuția UE la atenuare și la adaptare, precum și sprijinul acesteia în domeniul financiar, al transferului de tehnologie și în ceea ce privește consolidarea capacităților, în ciuda oricăror modificări de statut al statelor membre ale UE;

15. subliniază că timpul este esențial în eforturile comune de combatere a schimbărilor climatice și de onorare a Acordului de la Paris; subliniază că UE are atât capacitatea, cât și responsabilitatea de a oferi un exemplu și de a începe imediat activitatea de aliniere a obiectivelor sale privind clima și energia la obiectivul convenit la nivel internațional de limitare a creșterii temperaturii medii globale la un nivel sub 2 °C, continuând totodată eforturile de limitare a creșterii la 1,5 °C;

16. îndeamnă UE și statele membre să continue să se implice activ în așa-numita coaliție a marilor ambiții și să se angajeze să accelereze derularea negocierilor și să sprijine președinția marocană în intenția sa de a pune accentul pe contribuția energiei din surse regenerabile și pe măsurile de adaptare în lupta globală împotriva schimbărilor climatice;

17. subliniază necesitatea de a începe discuțiile cu privire la forma „dialogului de facilitare” din 2018, care va fi o ocazie esențială pentru eliminarea decalajelor persistente în ceea ce privește atenuarea, având în vedere actualele CPSN; consideră că UE ar trebui să joace un rol proactiv în cadrul acestui prim dialog de facilitare, pentru a realiza un bilanț al ambițiilor colective și al progreselor în punerea în aplicare a angajamentelor; invită Comisia și statele membre să prezinte cu mult timp înainte de dialogul de facilitare reduceri suplimentare ale emisiilor de gaze cu efect de seră, care să depășească angajamentele actuale în temeiul Acordului de la Paris și să contribuie în mod adecvat la eliminarea decalajelor în ceea ce privește atenuarea, în conformitate cu capacitățile UE;

18. reamintește că intensificarea acțiunilor de atenuare în perioada de dinaintea anului 2020 este o condiție prealabilă esențială pentru atingerea obiectivelor pe termen lung stabilite în Acordul de la Paris și un element cheie pentru evaluarea succesului COP 22 de la Marrakesh;

Ambițiile pentru perioada de dinainte de 2020 și Protocolul de la Kyoto

19. ia act de faptul că UE se află acum pe drumul cel bun în vederea depășirii obiectivelor sale pentru 2020 privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a atingerii obiectivului pentru 2020 privind energia din surse regenerabile și că au avut loc progrese semnificative în ceea ce privește intensitatea energiei datorită unor clădiri, produse, procese industriale și vehicule mai eficiente, economia europeană înregistrând, în același timp, o creștere în termeni reali de 45 % din 1990; subliniază, cu toate acestea, că este necesar în continuare un nivel mai ridicat de ambiție și acțiune pentru a menține stimulente suficiente pentru reducerile de emisii de gaze cu efect de seră necesare pentru a atinge obiectivele UE

Joi, 6 octombrie 2016

privind clima și energia pentru 2050; subliniază că în sectoarele transporturilor și agriculturii s-au înregistrat progrese slabe în materie de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră în contextul obiectivelor pentru 2020 și că este necesară o intensificare a eforturilor în ceea ce privește contribuțiile acestor sectoare la reducerile emisiilor până în 2030;

20. subliniază că obiectivele 20/20/20 pentru emisiile de gaze cu efect de seră, energia din surse regenerabile și economiile de energie au jucat un rol fundamental în stimularea acestui progres și în susținerea ocupării a peste 4,2 milioane de persoane în diverse industrii ecologice, înregistrându-se o creștere continuă în timpul crizei economice;

21. clarifică faptul că, deși a doua perioadă de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto are o extindere limitată, ar trebui considerată un pas intermediar foarte important și invită, prin urmare, părțile, inclusiv statele membre ale UE, să finalizeze procesul de ratificare cât mai curând posibil; observă că Parlamentul și-a realizat partea sa, dându-și acordul, și salută statele membre care au finalizat deja procesele lor interne;

Efortul global al tuturor sectoarelor

22. salută elaborarea la nivel mondial a unor scheme de comercializare a certificatelor de emisii, inclusiv a 17 scheme de comercializare a certificatelor de emisii care funcționează pe patru continente, reprezintă 40 % din PIB-ul mondial și contribuie la reducerea în mod rentabil a emisiilor la nivel global; încurajează Comisia să promoveze legături între EU ETS și alte scheme de comercializare a certificatelor de emisii în scopul creării unor mecanisme internaționale pentru piața emisiilor de carbon pentru a crește nivelul de ambiție în materie de climă și totodată pentru a contribui la reducerea riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon prin asigurarea unor condiții echitabile de concurență; solicită să se depună toate eforturile pentru a menține în EU ETS orice stat membru al cărui statut se modifică; invită Comisia să stabilească garanții pentru a asigura faptul că legătura cu EU ETS oferă contribuții permanente în ceea ce privește atenuarea și nu subminează obiectivul UE privind emisiile interne de gaze cu efect de seră;

23. subliniază faptul că, în conformitate cu concluziile IPCC, emisiile provenite din utilizarea terenurilor (pentru agricultură, pentru creșterea animalelor, pentru silvicultură și în alte scopuri) au un potențial rentabil semnificativ pentru atenuare și consolidarea rezilienței și că este necesară, prin urmare, consolidarea acțiunilor UE și a cooperării internaționale pentru a estima mai bine și a optimiza potențialul de sechestrare a carbonului asociat emisiilor provenite din utilizarea terenurilor și pentru a asigura o sechestrare în siguranță și durabilă a dioxidului de carbon; observă oportunitățile deosebite asociate agrosilviculturii în această privință; reamintește acordul important la care s-a ajuns cu privire la schimbarea indirectă a utilizării terenurilor (ILUC) la începutul legislaturii parlamentare și speră că contribuția Parlamentului la negocierile de la acel moment poate sta la baza unei soluții ambițioase în cadrul viitoarei revizuirii a normelor;

24. constată că defrișările și degradarea pădurilor sunt responsabile de 20 % din emisiile globale de gaze cu efect de seră și subliniază rolul pădurilor și al managementului forestier activ și sustenabil în atenuarea schimbărilor climatice și necesitatea de a consolida capacitățile de adaptare și reziliența pădurilor la schimbările climatice; subliniază că sunt necesare eforturi de atenuare care să se axeze pe sectorul pădurilor tropicale (REDD +); subliniază că obiectivul de a limita încălzirea globală la mai puțin de 2 °C se va dovedi, cel mai probabil, imposibil de realizat fără aceste eforturi de atenuare; solicită în plus UE să majoreze finanțarea internațională pentru reducerea defrișărilor în țările în curs de dezvoltare;

25. subliniază importanța menținerii drepturilor omului în centrul acțiunilor privind clima și insistă ca statele membre și Comisia să se asigure că negocierile privind măsurile de adaptare recunosc că sunt necesare respectarea, protejarea și promovarea drepturilor omului, incluzând, printre altele, egalitatea de gen, participarea deplină și egală a femeilor și promovarea activă a unei tranziții juste a forței de muncă care creează locuri de muncă decente și de calitate pentru toți;

26. solicită includerea exploatarea terenurilor, schimbării destinației terenurilor și silviculturii (LULUCF) în cadrul UE privind clima și energia pentru 2030, având în vedere că aceste emisii trebuie să fie luate în considerare separat pentru a evita ca absorbantul aferent LULUCF al UE să fie utilizat pentru a reduce efortul de atenuare în alte sectoare;

Joi, 6 octombrie 2016

27. amintește că transporturile sunt cel de-al doilea mare emițător de gaze cu efect de seră; regretă că în acordul de la Paris nu sunt menționate aviația și transporturile maritime internaționale; insistă asupra necesității de a adopta o gamă de politici care să vizeze reducerea emisiilor din acest sector; reiterează necesitatea ca părțile la CCONUSC să acționeze în sensul reglementării și plafonării eficiente a emisiilor generate de aviația și transporturile maritime internaționale, în acord cu nevoile și cu caracterul urgent al situației; solicită tuturor părților să colaboreze prin intermediul OACI și OMI pentru a elabora un cadru de politică la nivel mondial, care să permită un răspuns eficient, și să adopte măsuri de stabilire a unor obiective adecvate înainte de sfârșitul anului 2016, pentru a realiza reducerile necesare din perspectiva obiectivului de creștere cu mai puțin de 2 °C a temperaturii;

28. reamintește că emisiile de gaze cu efect de seră provenind din aviație au fost incluse în EU ETS la 1 ianuarie 2012, toți operatorii de aeronave care intră în domeniul de aplicare al ETS fiind obligați să obțină certificate de emisii de dioxid de carbon; ia act de adoptarea a două decizii de derogare temporară în 2013 și 2014, care reduc temporar domeniului de aplicare al EU ETS pentru a exclude zborurile internaționale și a-i da timp astfel OACI să elaboreze o măsură globală bazată pe piață (GMBM) pentru reducerea emisiilor generate de aviația internațională, precum și de faptul că această derogare expiră începând cu anul 2017;

29. solicită ca, în cadrul celei de-a 39-a sesiuni a Adunării OACI, care se desfășoară în prezent, să se adopte o GMBM a OACI echitabilă și solidă care să fie pusă în aplicare la nivel internațional începând din 2020; își exprimă dezamăgirea profundă față de propunerea actuală discutată în cadrul OACI și reamintește că orice modificare a legislației existente privind includerea aviației în EU ETS poate fi avută în vedere numai în cazul în care GMBM este ambițioasă și că, în orice caz, zborurile intra-europene vor fi în continuare acoperite de EU ETS;

30. subliniază că Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) a avertizat că orice întârziere în conștientizarea importanței pe care o are controlul emisiilor ar putea conduce la o punere în aplicare abruptă a constrângerilor de cantitate privind utilizarea surselor de energie cu consum ridicat de dioxid de carbon și că, astfel, costurile tranziției vor fi proporțional mai ridicate, antrenând și efecte potențiale asupra activității economice și instituțiilor financiare; invită Comisia să evalueze în continuare posibilele riscuri sistemice asociate cu o tranziție bruscă și să propună, dacă este necesar, cerințe și politici de transparență a pieței financiare pentru a atenua riscurile sistemice în măsura în care este posibil;

31. subliniază rolul central pe care îl va juca economia circulară în tranziția către o societate cu emisii scăzute de dioxid de carbon; observă că acțiunile care se concentrează doar asupra reducerii emisiilor, fără a avea în vedere contribuția la răspândirea surselor regenerabile de energie și o utilizare eficientă a resurselor, nu vor reuși să își atingă obiectivul; consideră că, având în vedere impactul asupra emisiilor de gaze cu efect de seră atât al exploatarea de materii prime, cât și al gestionării deșeurilor, tranziția către un model de economie circulară la nivel global trebuie să fie abordată în mod corespunzător în cadrul COP 22;

32. evidențiază importanța unei abordări holistice și sistemice pentru elaborarea și implementarea de politici de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și subliniază în special decuplarea creșterii economice și a bunăstării umane de consumul de resurse, dat fiind că utilizarea eficientă a resurselor reduce atât emisiile de gaze cu efect de seră, cât și alte presiuni asupra mediului și asupra resurselor facilitând totodată creșterea durabilă, în timp ce o politică axată exclusiv pe reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră nu va garanta simultan utilizarea eficientă a resurselor; subliniază faptul că o utilizare eficientă a resurselor facilitează obținerea de profit economic și ecologic; evidențiază faptul că economia circulară și, implicit, gestionarea adecvată a resurselor naturale pot fi extrem de utile în abordarea problemei climatice; afirmă, de exemplu, că extracția, prelucrarea, transportul, transformarea, utilizarea și eliminarea resurselor sunt în mod direct responsabile pentru o mare parte a utilizării de energie; afirmă că mărirea productivității resurselor printr-o eficiență îmbunătățită și reducerea risipei de resurse prin reutilizare, reprelucrare și reciclare ar putea contribui la o reducere majoră a consumului de resurse și, în același timp, a emisiilor de gaze cu efect de seră; în acest sens, face trimitere la activitatea Comitetului internațional pentru gestionarea durabilă a resurselor;

Reducerea emisiilor, altele decât cele de CO₂

33. salută declarația liderilor adoptată la summitul G7 de la Ise-Shima, Japonia, desfășurat în perioada 26-27 mai 2016, care subliniază importanța reducerii emisiilor de poluanți cu ciclu de viață scurt cu efecte nocive asupra climei, inclusiv negrul de fum, hidrofluorocarburile (HFC) și metanul, pentru a contribui la încetinirea ratei de încălzire pe termen scurt;

Joi, 6 octombrie 2016

34. solicită adoptarea în 2016, în temeiul Protocolului de la Montreal, a unui plan global ambițios de reducere treptată a HFC; reamintește că UE a adoptat o legislație ambițioasă pentru reducerea treptată a hidrofluorocarburilor cu 79 % până în 2030, dat fiind faptul că alternativele favorabile climei sunt disponibile pe scară largă, iar potențialul lor ar trebui exploatat pe deplin; constată că reducerea treptată a utilizării HFC reprezintă un obiectiv realizabil pentru acțiunile de atenuare din interiorul și din afara UE;

Industria și competitivitatea

35. subliniază că lupta împotriva schimbărilor climatice este prioritară și că aceasta ar trebui să fie dusă la nivel mondial, asigurând, în același timp, securitatea energetică, o creștere economică durabilă și crearea unor locuri de muncă sustenabile;

36. subliniază că investițiile din domeniul climei necesită un cadru juridic stabil și previzibil, precum și semnale clare în materie de politici;

37. salută faptul că China și alți concurenți majori ai UE din industriile energointensive introduc comercializarea de dioxid de carbon sau alte mecanisme de stabilire a tarifelor; consideră că, până în momentul în care se asigură condiții de concurență echitabile, UE ar trebui să mențină măsuri adecvate și proporționale pentru a asigura competitivitatea propriilor industrii și să prevină, acolo unde se impune, relocarea emisiilor de carbon, ținând seama de faptul că între politicile în domeniul energiei, industriei și climei trebuie să existe coerență;

38. subliniază că este important să se folosească mai bine programele și instrumentele existente, cum ar fi Orizont 2020, care sunt deschise la participarea țărilor terțe, în special în domeniul energiei, al schimbărilor climatice și al dezvoltării durabile, precum și că este important ca sustenabilitatea să fie integrată în programele relevante;

Politica energetică

39. solicită UE să exercite presiune pentru a convinge comunitatea internațională să adopte fără întârziere măsuri concrete, inclusiv un calendar, pentru eliminarea treptată a subvențiilor care dăunează mediului sau economiei, inclusiv a celor pentru combustibilii fosili;

40. subliniază faptul că un obiectiv mai ambițios pentru eficiența energetică în Uniunea Europeană poate contribui la atingerea unui obiectiv ambițios privind clima, și, în același timp, la reducerea riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon;

41. subliniază cât de importante sunt eficiența energetică și energiile din surse regenerabile pentru reducerea emisiilor și pentru a realiza economii de energie, pentru a asigura securitatea energetică și pentru a preveni și atenua sărăcia energetică în vederea protejării și ajutării gospodăriilor vulnerabile și sărace; solicită promovarea globală a măsurilor de eficiență energetică și dezvoltarea surselor de energie regenerabilă (de exemplu, prin stimularea producției proprii și a consumului din surse de energie regenerabilă) și reamintește că eficiența energetică și sursele de energie regenerabile sunt două dintre obiectivele principale ale uniunii energetice a UE;

Cercetarea, inovarea și tehnologiile digitale

42. subliniază că cercetarea și inovarea în contextul politicilor din domeniul schimbărilor climatice și al adaptărilor la acestea, precum și tehnologiile cu emisii reduse și ce utilizează resursele în mod eficient sunt fundamentale în combaterea schimbărilor climatice într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor, reduc dependența de combustibilii fosili și ar trebui să promoveze utilizarea materiilor prime secundare; încurajează, prin urmare, angajamentele globale în vederea creșterii și concentrării investițiilor în acest domeniu;

43. reamintește că cercetarea, inovarea și competitivitatea reprezintă unul dintre cei cinci piloni ai strategiei UE pentru uniunea energetică; ia act de faptul că UE este hotărâtă să rămână un lider global în aceste domenii, dezvoltând, în același timp, o cooperare științifică apropiată cu partenerii internaționali; subliniază că este important să se construiască și să se mențină o capacitate de inovare puternică atât în țările dezvoltate, cât și în cele emergente, pentru dezvoltarea unor tehnologii ecologice și sustenabile în domeniul energiei;

44. reamintește rolul de catalizator pe care tehnologiile digitale îl pot juca în transformarea sistemului energetic; subliniază că este important să se dezvolte tehnologii de stocare a energiei care să contribuie la decarbonizarea sectorului energetic și de termoficare a gospodăriilor;

Joi, 6 octombrie 2016

45. subliniază că este important ca numărul lucrătorilor calificați activi în sector să crească și să se promoveze cunoștințele și cele mai bune practici pentru a stimula crearea de locuri de muncă de calitate, sprijinind, în același timp, tranziția forței de muncă acolo unde este necesar;

46. solicită o utilizare mai bună a tehnologiilor, cum ar fi sateliții spațiali, pentru colectarea de date corecte privind emisiile, temperaturile și schimbările climatice; subliniază, în special, contribuțiile aduse de programul Copernicus; solicită, de asemenea, să se asigure o cooperare transparentă și schimbul transparent de informații între țări, precum și caracterul deschis al datelor pentru comunitatea științifică;

Rolul actorilor nestatali

47. subliniază acțiunile întreprinse de un număr tot mai mare de actori nestatali pentru decarbonizare și o mai mare reziliență la schimbările climatice; subliniază în consecință importanța unui dialog structurat și constructiv între guverne, mediul de afaceri, inclusiv întreprinderile mici și mijlocii, orașe, regiuni, organizații internaționale, societatea civilă și instituțiile academice și de a asigura implicarea lor în planificarea și punerea în aplicare a acțiunilor privind clima pentru a mobiliza o acțiune mondială fermă în vederea construirii unor societăți reziliente și cu emisii scăzute de dioxid de carbon; salută crearea „Planului global de acțiune împotriva schimbărilor climatice”, care se bazează pe „Agenda de acțiune Lima-Paris”, care implică șaptezeci de inițiative multipartite în diferite sectoare;

48. subliniază că zona actorilor nestatali pentru acțiunile pentru combaterea schimbărilor climatice (NAZCA) ar trebui să fie pe deplin integrată în cadrul CCONUSC; observă că autoritățile locale și regionale sunt cei mai mari contribuitori la „Agenda pentru acțiune de la Lima-Paris” și NAZCA și că și-au asumat deja angajamentul de a oferi rezultate în privința punerii în aplicare a Acordului de la Paris deopotrivă în materie de atenuare și de adaptare, asigurând coordonarea orizontală și integrarea politicii privind schimbările climatice, responsabilizarea comunităților locale și a cetățenilor, promovarea proceselor care determină schimbări la nivelul societății și inovație, în special prin inițiative precum Convenția globală a primarilor și memorandumul de înțelegere „Under 2”;

49. solicită UE și statelor sale membre să colaboreze cu toți actorii societății civile (instituții, sectorul privat, ONG-uri și comunitățile locale) pentru a dezvolta inițiative de reducere în sectoare cheie (energie, tehnologie, orașe, transporturi), dar și inițiative de adaptare și de reziliență ca răspuns la problemele de adaptare, în special în ceea ce privește accesul la apă, securitatea alimentară și prevenirea riscurilor; invită toate guvernele și toți actorii societății civile să sprijine și să consolideze această agendă de acțiune;

50. consideră că este important să se asigure că activitățile legale de lobby desfășurate în timpul negocierilor privind viitoarea COP 22 sunt caracterizate de o transparență maximă și că toate părțile interesate recunoscute în mod oficial se bucură de un acces egal la toate informațiile necesare;

51. reamintește părților și ONU că acțiunea individuală este la fel de importantă ca acțiunile guvernelor și instituțiilor; prin urmare, solicită o implicare mai mare în organizarea de campanii și acțiuni de sensibilizare și de informare a publicului cu privire la gesturile mari și mici care pot contribui la combaterea schimbărilor climatice în țările dezvoltate și în curs de dezvoltare;

Rezistența la schimbările climatice prin adaptare

52. subliniază că acțiunile de adaptare reprezintă o necesitate inevitabilă pentru toate țările dacă acestea doresc să reducă la minimum efectele negative și să valorifice pe deplin oportunitățile de creștere economică rezilientă la schimbările climatice și de dezvoltare durabilă; solicită, în consecință, stabilirea de obiective pe termen lung în materie de adaptare; reamintește că țările în curs de dezvoltare, și mai ales țările cel mai puțin dezvoltate și statele insulare mici în curs de dezvoltare, au contribuit cel mai puțin la schimbările climatice, sunt cele mai vulnerabile la efectele negative ale acestora și au cea mai mică capacitate de adaptare;

53. invită Comisia să revizuiască strategia UE privind adaptarea la schimbările climatice, adoptată în 2013; invită Comisia să propună un instrument obligatoriu din punct de vedere juridic în cazul în care măsurile luate de statele membre sunt considerate insuficiente;

Joi, 6 octombrie 2016

54. subliniază consecințele negative grave și adeseori ireversibile ale lipsei de acțiune, având în vedere că schimbările climatice afectează toate regiunile lumii în moduri diferite, dar foarte dăunătoare, care au ca urmare fluxuri migratorii și pierderea de vieți, precum și pierderi economice, ecologice și sociale; evidențiază faptul că impulsivitatea politică și financiară concertată la nivel global a inovațiilor în domeniul energiei ecologice și din surse regenerabile este fundamentală pentru atingerea obiectivelor în materie de climă și pentru facilitarea creșterii;

55. solicită recunoașterea în mod serios a problemei refugiaților climatici și a domeniului său de aplicare, cauzată de dezastre climatice datorate încălzirii globale; constată cu îngrijorare că, între 2008 și 2013, 166 de milioane de persoane au fost obligate să-și părăsească locuințele din cauza inundațiilor, furtunilor, cutremurelor sau altor catastrofe; atrage atenția în mod deosebit asupra faptului că evoluțiile în materie de climă din anumite părți ale Africii și ale Orientului Mijlociu ar putea contribui la instabilitate politică, la dificultăți economice și la escaladarea crizei refugiaților din bazinul Mării Mediterane;

56. salută eforturile mecanismului internațional pentru pierderi și daune din Varșovia, care este supus revizuirii în cadrul COP 22; solicită ca mecanismul să continue să conducă la consolidarea înțelegerii și expertiză privind modul în care schimbările climatice influențează modelele migrației, strămutării și mobilității umane și să promoveze aplicarea acestui tip de înțelegere și expertiză;

57. invită UE și toate celelalte țări să abordeze dimensiunea drepturilor omului și impactul social al schimbărilor climatice, pentru a asigura protejarea și promovarea drepturilor umane și a solidarității, precum și pentru a oferi sprijin țărilor mai sărace, ale căror capacități sunt puse la încercare din cauza efectelor schimbărilor climatice;

Sprijin pentru țările în curs de dezvoltare

58. subliniază importanța rolului pe care îl joacă și țările în curs de dezvoltare la realizarea obiectivelor Acordului de la Paris și necesitatea de a ajuta aceste țări să își pună în aplicare planurile în domeniul climei, exploatând pe deplin sinergiile între măsurile puse în aplicare, planul de acțiune de la Addis Abeba și Agenda 2030 cu obiectivele relative de dezvoltare durabilă;

59. subliniază necesitatea promovării accesului universal la energie sustenabilă în țările în curs de dezvoltare, în special în Africa, prin utilizarea sporită a energiei din surse regenerabile; subliniază că Africa are resurse naturale imense, care îi pot asigura securitatea energetică; subliniază că, în cele din urmă, dacă interconexiunile de energie electrică sunt stabilite cu succes, o parte a energiei Europei ar putea proveni din Africa;

60. subliniază că UE deține experiența, capacitatea și dimensiunea globală necesare pentru a fi liderul în domeniul construcției infrastructurii mai inteligente, mai ecologice și mai rezistente necesară pentru a realiza tranziția globală stimulată de Acordul de la Paris; solicită UE să sprijine eforturile țărilor în curs de dezvoltare pentru a realiza tranziția spre societăți cu emisii reduse de dioxid de carbon care să fie mai favorabile incluziunii, mai sustenabile din punct de vedere social și ecologic, mai prospere și mai sigure;

Finanțarea în domeniul climei

61. ia act de faptul că sunt necesare eforturi suplimentare pentru a asigura mobilizarea finanțării combaterii schimbărilor climatice pentru a îndeplini obiectivul de 100 de miliarde USD până în 2020; salută continuarea acestor eforturi până în 2025; îndeamnă toate părțile în măsură să facă acest lucru să își îndeplinească obligațiile de a oferi finanțare pentru combaterea schimbărilor climatice pentru a sprijini intensificarea eforturilor de reducere a gazelor cu efect de seră și de adaptare la efectele schimbărilor climatice, având în vedere amploarea și caracterul urgent al provocării; recunoaște că minimizarea impactului periculos asupra climei va necesita o creștere importantă a investițiilor în tehnologii cu emisii scăzute de dioxid de carbon și rezistente la schimbările climatice, precum și a eforturilor de eliminare treptată a subvențiilor pentru combustibili fosili; subliniază importanța stimulării unor fluxuri financiare mai largi prin stabilirea de tarife pentru emisiile de carbon și parteneriatele public-privat;

62. solicită angajamente concrete la nivel internațional și din partea UE pentru asigurarea unor surse suplimentare de finanțare a combaterii schimbărilor climatice, inclusiv prin introducerea unei taxe pe tranzacțiile financiare, prin rezervarea unor certificate de emisii EU ETS în perioada 2021-2030 și prin alocarea de venituri din măsurile UE și internaționale pentru emisiile generate de aviație și de transporturi maritime vizând finanțarea internațională a combaterii schimbărilor climatice și alimentarea Fondului verde pentru climă, care este destinat, printre altele, proiectelor de inovare tehnologică;

Joi, 6 octombrie 2016

63. salută angajamentul asumat în Acordul de la Paris de a stabili o compatibilitate între toate fluxurile financiare și dezvoltarea cu emisii scăzute de gaze cu efect de seră și rezilientă la schimbările climatice; consideră că acest lucru presupune ca UE să abordeze de urgență fluxurile financiare către combustibilii fosili și infrastructura cu nivel ridicat de dioxid de carbon;
64. așteaptă cu interes dialogul de facilitare pentru a identifica posibilitățile de a spori resursele și sprijinul financiar în vederea creșterii eforturilor de atenuare ale tuturor părților; recunoaște responsabilitatea tuturor părților, donatori și beneficiari, de a coopera pentru a intensifica sprijinul și a-l face mai accesibil și eficient;
65. invită Comisia să efectueze o evaluare completă a consecințelor posibile ale Acordului de la Paris pentru bugetul UE și să dezvolte un mecanism financiar dedicat și automat al UE, care să ofere sprijin suplimentar și adecvat pentru cota echitabilă a UE în atingerea obiectivului financiar internațional privind clima de 100 de miliarde USD;
66. solicită tarifarea la scară largă a emisiilor de carbon ca instrument aplicabil la nivel mondial pentru gestionarea emisiilor și alocarea de venituri din schema de comercializare a certificatelor de emisii investițiilor favorabile protecției climei, precum și de venituri provenite din tarifarea emisiilor de carbon a combustibililor de transport internațional; solicită în plus utilizarea parțială a subvențiilor din agricultură pentru a garanta investiții în producția și utilizarea de surse regenerabile de energie în ferme; subliniază importanța mobilizării capitalului din sectorul privat și a deblocării investițiilor necesare în tehnologiile cu emisii scăzute de carbon; solicită un angajament ambițios din partea guvernelor și instituțiilor de finanțare publice și private, inclusiv a băncilor, fondurilor de pensii și firmelor de asigurări, în favoarea alinierii practicilor de împrumuturi și investiții la obiectivul de menținere a creșterii temperaturii sub 2 °C și a redirectionării investițiilor în combustibilii fosili – inclusiv eliminarea treptată a creditelor la export pentru investiții în combustibili fosili; solicită garanții publice specifice în favoarea investițiilor ecologice, precum și acordarea de etichete și avantaje fiscale fondurilor de investiții ecologice și emițătorilor de obligații verzi;
67. subliniază importanța schimbului de practici în domeniul integrării aspectelor legate de sustenabilitate în sectoarele financiare la nivel european și internațional și solicită să se ia în considerare etichetarea produselor financiare, efectuată prin intermediul unei evaluări și raportări cu privire la expunerea acestora la riscurile legate de climă, precum și la contribuția acestora la tranziția înspre o economie cu emisii scăzute de carbon, astfel încât investitorii să poată avea informații fiabile și precise cu privire la aspecte din afara sectorului financiar;

Activitatea diplomatică în domeniul climei

68. salută atenția continuă acordată de UE activității diplomatice în domeniul climei, aceasta fiind esențială pentru creșterea vizibilității acțiunilor de combatere a schimbărilor climatice în țările partenere și în rândul opiniei publice la nivel mondial; subliniază faptul că UE, statele sale membre și Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) au o capacitate enormă în materie de politică externă și trebuie să își asume poziția de lider în cadrul forurilor privind schimbările climatice; subliniază că măsurile ambițioase și urgente în domeniul climei și punerea în aplicare a angajamentelor din cadrul COP 21 trebuie să rămână o prioritate a UE în cadrul dialogurilor bilaterale și biregionale la nivel înalt cu țările partenere, G7, G20, în cadrul ONU și în alte forumuri internaționale;
69. solicită UE să își concentreze eforturile pe care le depune în domeniul diplomației climatice pentru a asigura construirea unei arhitecturi robuste în temeiul Acordului de la Paris;

Parlamentul European

70. se angajează să ratifice Acordul de la Paris cât mai curând posibil și să se folosească de rolul internațional și apartenența la rețelele parlamentare internaționale pentru a urmări în mod consecvent progresul către ratificarea și punerea în aplicare rapide a Acordului de la Paris;
71. consideră că Parlamentul, care va trebui, de asemenea, să aprobe orice acord internațional, trebuie să facă parte integrantă din delegația UE; se așteaptă, prin urmare, să fie invitat să participe la reuniunile de coordonare ale UE din Marrakesh și să i se garanteze accesul la toate documentele pregătitoare din momentul începerii negocierilor;

Joi, 6 octombrie 2016

o

o o

72. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și secretariatului CCONUSC, cu rugămintea de a fi adusă la cunoștința tuturor părților care nu sunt membre ale UE.

Joi, 6 octombrie 2016

P8_TA(2016)0384

Punerea în aplicare a Regulamentului privind materialele care intră în contact cu alimentele**Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2016 referitoare la punerea în aplicare a Regulamentului privind materialele și obiectele destinate să vină în contact cu produsele alimentare (Regulamentul (CE) nr. 1935/2004) (2015/2259(INI))**

(2018/C 215/11)

Parlamentul European,

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1935/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind materialele și obiectele destinate să vină în contact cu produsele alimentare și de abrogare a Directivelor 80/590/CEE și 89/109/CEE ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 2023/2006 al Comisiei din 22 decembrie 2006 privind materialele și obiectele din plastic destinate să vină în contact cu produsele alimentare ⁽²⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 10/2011 al Comisiei din 14 ianuarie 2011 privind materialele și obiectele din plastic destinate să vină în contact cu produsele alimentare ⁽³⁾,
- având în vedere evaluarea europeană referitoare la punerea în aplicare a Regulamentului privind materialele și obiectele destinate să vină în contact cu produsele alimentare – Regulamentul (CE) nr. 1935/2004 realizată de Serviciul de Cercetare al Parlamentului European ⁽⁴⁾,
- având în vedere lucrările atelierului cu tema „Materialele care intră în contact cu alimentele – Cum se poate asigura siguranța alimentară și inovarea tehnologică în viitor?” organizat la 26 ianuarie 2016 în Parlamentul European ⁽⁵⁾,
- având în vedere Raportul privind situația actuală în materie de toxicitate a amestecurilor ⁽⁶⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu privind „Efectele combinate ale produselor chimice – Amestecuri chimice” (COM(2012)0252),
- având în vedere concluziile adoptate de Consiliu Miniștrilor Mediului la 22 decembrie 2009 cu privire la efectele combinate ale produselor chimice ⁽⁷⁾,
- având în vedere Decizia 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2020 „O viață bună, în limitele planetei noastre” ⁽⁸⁾ care, inter alia, recunoaște necesitatea ca UE să soluționeze efectele combinării substanțelor chimice și preocupările în materie de siguranță legate de perturbatorii endocriini în toate dispozițiile relevante din legislația Uniunii,
- având în vedere evaluarea „Situația științifică privind substanțele chimice perturbatoare ale sistemului endocrin (2012)” elaborată de Programul Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP) și OMS ⁽⁹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE)

⁽¹⁾ JO L 338, 13.11.2004, p. 4.⁽²⁾ JO L 384, 29.12.2006, p. 75.⁽³⁾ JO L 12, 15.1.2011, p. 1.⁽⁴⁾ PE 581.411.⁽⁵⁾ PE 578.967.⁽⁶⁾ Kortenkamp 2009. http://ec.europa.eu/environment/chemicals/effects/pdf/report_mixture_toxicity.pdf⁽⁷⁾ <http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=EN&f=ST%2017820%202009%20INIT>⁽⁸⁾ Al șaptelea program de acțiune pentru mediu al UE: JO L 354, 28.12.2013, p. 171, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32013D1386>⁽⁹⁾ <http://www.who.int/ceh/publications/endocrine/en/>

Joi, 6 octombrie 2016

nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei⁽¹⁾ (Regulamentul REACH),

- având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A8-0237/2016),
- A. întrucât Regulamentul (CE) nr. 1935/2004 („Regulamentul-cadru”) stabilește cerințele generale de siguranță pentru toate materialele destinate să vină în contact cu produsele alimentare (MCA) pentru a se asigura că substanțele nu trec în alimente în cantități suficient de mari pentru a pune în pericol sănătatea oamenilor sau pentru a provoca o modificare inacceptabilă în compoziția alimentului sau o alterare a proprietăților sale organoleptice;
- B. întrucât anexa I din Regulamentul-cadru enumeră 17 materiale și obiecte destinate să vină în contact cu produsele alimentare care pot fi cuprinse în măsuri speciale;
- C. întrucât, din cele 17 materiale, numai 4 sunt cuprinse în măsuri speciale UE: materiale plastice (inclusiv materiale plastice reciclate), ceramică, celuloză regenerată și materiale active inteligente;
- D. întrucât există o nevoie stringentă de revizuire a anumitor măsuri specifice ale UE, în special a Directivei 84/500/CEE a Consiliului privind produsele ceramice;
- E. întrucât, pentru celelalte 13 materiale din lista de la anexa I, există posibilitatea ca statele membre să adopte dispoziții naționale;
- F. întrucât multe state membre au introdus deja sau sunt actualmente în curs să elaboreze diferite măsuri pentru MCA rămase; întrucât principiul recunoașterii reciproce nu funcționează în cazul acestor măsuri naționale și, din această cauză, nu se poate asigura funcționarea cu eficacitate a pieței interne și nici un nivel ridicat de protecție a sănătății, ca cel preconizat de regulamentul-cadru și de tratate;
- G. întrucât materialele nereglementate prin măsuri specifice ale UE pot periclita sănătatea publică și pot provoca o scădere a încrederii consumatorilor, nesiguranță juridică și costuri mai mari de asigurare a conformității pentru operatori, care sunt adesea transferate, în aval, pe lanțul de aprovizionare, asupra consumatorilor, afectând astfel competitivitatea și inovarea; întrucât, în conformitate cu evaluarea punerii în aplicare europene din mai 2016, efectuată de Serviciul de cercetare al Parlamentului European (EPRS), există un consens larg în rândul tuturor părților interesate relevante potrivit căruia lipsa unor măsuri uniforme are efecte negative asupra sănătății publice, protejării mediului și bunei funcționări a pieței interne;
- H. întrucât principiile unei „mai bune legiferări” nu ar trebui să întârzie nicio măsură care vizează prevenirea sau reducerea consecințelor potențial grave sau ireversibile pentru sănătatea umană și/sau mediu, în conformitate cu principiul precauției consacrat în tratatele UE;
- I. întrucât în special perturbatorii endocrini și substanțele genotoxice din MCA prezintă probleme atât pentru sănătatea publică cât și pentru mediu; întrucât perturbatorii endocrini sau proprietățile genotoxice nu pot fi, în prezent, anticipate cu fiabilitate pornind de la compoziția chimică și, din această cauză, în vederea garantării siguranței MCA complexe din punct de vedere chimic ar trebui încurajată biotestarea, ca măsură premonitorie opțională; întrucât pentru a garanta evaluarea serioasă și rentabilă a siguranței MCA în beneficiul consumatorilor, mediului și producătorilor s-ar cere încurajată cercetarea cu privire la dezvoltarea unor teste, atât analitice cât și toxicologice;
- J. întrucât microorganismele dăunătoare (patogene sau care provoacă alterarea) care pot fi prezente în MCA sub formă de impurități și produsele biocide care pot fi, în consecință, utilizate pentru a reduce numărul acestora, reprezintă, de asemenea, un risc pentru sănătatea publică;

⁽¹⁾ JO L 396, 30.12.2006, p. 1.

Joi, 6 octombrie 2016

- K. întrucât unele alimente sunt în contact pe perioade lungi cu o gamă largă de materiale de ambalare;
- L. întrucât o coordonare mai eficace la nivelul tuturor prevederilor care au tangență cu utilizarea MCA ar putea contribui la o mai bună protecție a sănătății consumatorilor și la reducerea impactului MCA și, în special, a materialelor utilizate la ambalaje asupra mediului;
- M. întrucât o coordonare mai eficace la nivelul tuturor prevederilor care afectează MCA, inclusiv Regulamentul REACH, ar putea mări eficacitatea economiei circulare;
- N. întrucât măsurile speciale ar trebui să se bazeze pe dovezi științifice; întrucât mai multe incertitudini de ordin științific persistă și, deci, este nevoie de mai multă cercetare;
- O. întrucât, potrivit Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA), nanotehnologia și nanomaterialele reprezintă o nouă dezvoltare tehnologică și MCA constituie un sector în care s-au utilizat nanomateriale; întrucât proprietățile specifice ale nanomaterialelor pot afecta profilurile lor toxicocinetice și toxicologice, dar puține informații sunt disponibile cu privire la aceste aspecte; întrucât există, de asemenea, incertitudini care rezultă din dificultatea de a califica, detecta și măsura nanomaterialele în produsele alimentare și în matricele biologice, precum și din disponibilitatea limitată a datelor de toxicitate și a metodelor de testare;
- P. întrucât paradigma actuală de evaluare a riscurilor pentru mediu și sănătate la nivelul UE este limitată la evaluarea substanțelor individuale și nu ține seama de condițiile reale de expunere combinate și cumulate din diverse căi și tipuri de produse, cunoscute și sub numele de efect de „cocktail” sau de „amestec”;
- Q. întrucât, în conformitate cu Recomandarea Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO)/OMS (2009)⁽¹⁾, evaluările expunerii ar trebui să acopere întreaga populație, precum și diversele grupuri critice care sunt vulnerabile sau pentru care se preconizează o expunere mai mare decât pentru restul populației (de exemplu, sugarii și copiii);
- R. întrucât ar trebui să se asigure trasabilitatea MCA în toate etapele lanțului de aprovizionare, pentru a facilita monitorizarea, retragerea produselor cu defecte, informarea consumatorilor și atribuirea responsabilității;
- S. întrucât etichetarea reprezintă un instrument foarte direct și eficace de informare a consumatorilor cu privire la caracteristicile produselor;
- T. întrucât o abordare orizontală privind substanțele în toate sectoarele economice asigură coerența legislației și previzibilitate pentru întreprinderi;
- U. întrucât elaborarea unor metode de testare uniforme la nivelul UE pentru toate MCA ar contribui la creșterea nivelului de sănătate și de protecție a mediului în întreaga UE;
- V. întrucât introducerea unui control de siguranță pentru articolele prefabricate care intră în contact cu alimentele ar putea fi o modalitate de a suplimenta anumite măsuri speciale;

Punerea în aplicare a legislației UE privind MCA: succese și lacune

1. recunoaște că Regulamentul-cadru constituie o bază juridică solidă, cu obiective care continuă să fie pertinente;
2. subliniază că, deși ar trebui să se acorde o mare importanță adoptării de măsuri speciale pentru aceste 13 materiale încă reglementate la nivelul UE, toate părțile interesate subliniază că există deficiențe în punerea în aplicare și controlul respectării legislației în vigoare;
3. anticipează revizuirea viitoare a Centrului Comun de Cercetare al Comisiei privind dispozițiile naționale adoptate de statele membre pentru materialele nearmonizate; invită Comisia să utilizeze această revizuire ca un punct de plecare în elaborarea măsurilor necesare;

⁽¹⁾ Evoluții recente în evaluarea riscurilor implicate de substanțele chimice din alimente și impactul potențial al acestora asupra evaluării siguranței substanțelor utilizate în materialele care intră în contact cu alimentele – The EFSA Journal 2016; 14(1): 4357 (28 p.). <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4357>

Joi, 6 octombrie 2016

4. îndeamnă Comisia ca, la elaborarea măsurilor necesare, să țină seama de evaluare a punerii în aplicare europene a EPRS și de măsurile naționale deja în vigoare sau care sunt în curs de pregătire;
5. relevă faptul că, date fiind prevalența materialelor menționate pe piața UE și riscul pe care îl reprezintă pentru sănătatea umană, precum și în vederea menținerii pieței unice pentru MCA și produse alimentare, Comisia ar trebui să acorde prioritate elaborării de măsuri specifice la nivelul UE pentru hârtie, carton, lacuri și produse peliculogene, cerneluri și adezivi;
6. subliniază că trebuie să se acorde o atenție specială acelor materiale care intră în contact cu alimentele, fie direct, fie indirect, cu un risc mai ridicat de migrare, cum ar fi materialele în contact cu lichide și alimente bogate în grăsimi, precum și materialele care sunt în contact cu alimentele pe o perioadă lungă de timp;
7. opinează că adoptarea altor măsuri specifice la nivelul UE ar încuraja operatorii din sectorul de afaceri să dezvolte MCA sigure, reutilizabile și reciclate, contribuind prin aceasta la eforturile UE de instituire a unei economii circulare eficiente; relevă că o condiție prealabilă pentru aceasta ar fi o mai bună trasabilitate și eliminare treptată a substanțelor din MCA care ar putea reprezenta o amenințare la adresa sănătății publice;
8. subliniază, în acest context, că utilizarea MCA realizate din produse reciclate și re folosirea MCA nu trebuie să ducă la mărirea numărului de contaminanți și/sau reziduuri din produsul final;
9. are convingerea că, având în vedere accentul pus de UE în direcția unei economii circulare, ar trebui să fie dezvoltate sinergii mai bune între regulamentul-cadru privind MCA și economia circulară, care să includă măsuri specifice la nivelul UE pentru hârtia și cartonul reciclate; ia act de faptul că există o limită în ceea ce privește numărul de dați pentru care produsele din hârtie și carton reciclate pot fi reutilizate, necesitând, prin urmare, o aprovizionare constantă cu noi fibre de lemn;
10. dat fiind riscul de migrare din materialele care intră în contact cu alimentele și articolele realizate din hârtie și carton în alimente al uleiurilor minerale în alimente, sprijină, până la adoptarea unor măsuri specifice și la o posibilă interdicție a uleiurilor minerale în compoziția cernelurilor, cercetările care urmăresc prevenirea acestei migrări;
11. sprijină stabilirea unor ținte mai ambițioase privind reciclarea și reutilizarea tuturor materialelor în propunerea Comisiei de directivă de modificare a Directivei 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (COM(2015)0596); reamintește, însă, Comisiei că obiectivele de reciclare și reutilizare trebuie să fie însoțite de măsuri adecvate de control pentru a asigura gradul de siguranță al materialelor care intră în contact cu produsele alimentare;
12. subliniază situația dificilă în care întreprinderile mici și mijlocii se găsesc în lanțul de producție, dat fiind că, în lipsa unor prevederi legislative pertinente, ele nu sunt în măsură să primească sau să transmită informații care să garanteze că produsele lor sunt sigure;
13. consideră că este absolut necesar ca statele membre să implice toate părțile interesate în acest proces, în cazul în care sunt propuse cerințe specifice de siguranță pentru MCA;
14. recunoaște că actuala paradigmă de evaluare a siguranței MCA nu este suficientă, întrucât există o subestimare generală a rolului MCA în contaminarea alimentelor și o lipsă de informații privind expunerea umană;

Evaluarea riscurilor

15. este conștient de rolul important pe care îl joacă EFSA în evaluarea riscurilor substanțelor de utilizat în MCA reglementate prin măsuri specifice; recunoaște costurile pe care le implică o evaluare a riscurilor pentru o substanță anume, precum și resursele limitate ale EFSA; invită, prin urmare, Comisia, să mărească nivelul finanțării EFSA, ținând seama de munca suplimentară implicată, având în vedere necesitatea sporită de evaluări ale riscurilor conform descrierii de mai jos;
16. invită EFSA și Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) să coopereze și să-și coordoneze mai strâns activitatea pentru a utiliza în mod eficient resursele disponibile pentru a efectua evaluări cuprinzătoare;

Joi, 6 octombrie 2016

17. recunoaște că, pentru evaluarea corectă a riscurilor MCA, este necesar să se ia în considerare atât substanțele utilizate în fabricarea și prelucrarea lor, cât și substanțele adăugate neintenționat (NIAS), inclusiv impuritățile provenite din substanțele adăugate intenționat sau alte substanțe care rezultă din reacțiile chimice; recunoaște, în acest sens, că substanțele prime trebuie indicate clar EFSA și autorităților competente din statele membre; subliniază, prin urmare, importanța cooperării între organismele/laboratoarele științifice și salută intenția EFSA de a se concentra mai mult asupra materialelor și obiectelor finite și asupra procesului de fabricare, în locul substanțelor utilizate;

18. pune accentul pe importanța continuării cercetărilor științifice cu privire la NIAS deoarece, spre deosebire de substanțele periculoase cunoscute, identitatea și structura lor, în special în cazul materialelor plastice, sunt adesea necunoscute;

19. invită Comisia să examineze informațiile privind: (i) ipotezele actuale privind migrarea substanțelor prin bariere funcționale; (ii) pragul de concentrație de 10 ppb pentru substanțele care migrează în alimente utilizat de unele companii și autoritățile competente pentru a decide pentru ce produse chimice trebuie evaluate riscurile; (iii) măsura în care barierele funcționale devin mai puțin eficiente pe perioade lungi de depozitare, deoarece acestea pot doar încetini migrația; (iv) ipoteze actuale privind dimensiunea moleculară care afectează absorbția chimică prin intestin;

20. invită EFSA și Comisia să extindă conceptul de grupuri vulnerabile la femeile gravide și a celor care alăptează și să includă potențialele efecte ale expunerii în doze scăzute și a relațiilor doză-reacție de tip nemonoton în criteriile de evaluare a riscurilor;

21. regretă că EFSA, în actuala sa procedură de evaluare a riscurilor, nu ia în considerare așa-numitul „efect cocktail” sau efectul expunerilor multiple concurente și cumulative provenind din MCA și din alte surse, care pot genera efecte adverse chiar dacă nivelul individual al fiecărei substanțe din amestec este redus și invită insistent EFSA să facă acest lucru în viitor; îndeamnă, de asemenea, Comisia să țină seama de acest efect, inclusiv pe perioade de timp îndelungate, atunci când stabilește limitele de migrare considerate sigure pentru sănătatea umană;

22. solicită continuarea cercetărilor științifice privind interacțiunea dintre diverse substanțe chimice;

23. regretă, de asemenea, faptul că EFSA încă nu ia în considerare posibilitatea existenței microorganismelor dăunătoare în MCA; îndeamnă, în consecință, Grupul științific pentru pericole biologice (BIOHAZ) al EFSA să examineze problema microorganismelor în MCA prin pregătirea unui aviz al EFSA pe această temă;

24. atrage atenția asupra faptului că MCA sunt incluse în domeniul de aplicare al Regulamentul (UE) nr. 528/2012⁽¹⁾ (Regulamentul privind produsele biocide, „RPB”), deoarece biocidele pot fi prezente în materialele care intră în contact cu alimentele pentru a le păstra suprafața necontaminată de microbi (dezinfecțanți) și pentru a avea un efect de conservare asupra alimentelor (conservanți); remarcă, însă, că diferitele tipuri de produse biocide din MCA sunt reglementate de cadre juridice diferite și, în funcție de tipul produsului biocid, evaluarea de risc trebuie să fie efectuată de către ECHA sau EFSA sau de către ambele agenții;

25. invită Comisia să asigure coerența dintre regulamentele privind MCA și produsele biocide și să clarifice rolul ECHA și EFSA în această privință; de asemenea, invită Comisia să elaboreze o abordare consolidată și armonizată pentru evaluarea globală și autorizarea substanțelor utilizate ca produse biocide în MCA, cu scopul de a evita suprapunerile, insecuritatea juridică și dublarea eforturilor;

26. invită EFSA să ia în considerare faptul că, în 2009, Comitetul științific pentru riscuri sanitare emergente și noi (CSRSEN) a identificat unitățile de producție alimentară drept un loc esențial pentru promovarea dezvoltării de bacterii rezistente atât la antibiotice, cât și la produsele biocide; relevă, în consecință, faptul că MCA care conțin biocide pot contribui, de asemenea, la apariția unor bacterii rezistente la antibiotice la oameni;

⁽¹⁾ JO L 167, 27.6.2012, p. 1.

Joi, 6 octombrie 2016

27. subliniază faptul că MCA reprezintă o sursă importantă de expunere a oamenilor la substanțe chimice care prezintă motive de îngrijorare, inclusiv compuși perfluorurați (CPF) și perturbatorii endocrini (PE), precum ftalații și bisfenolurile, care au fost identificate în testele pe animale și în studiile epidemiologice ca având legătură cu boli cronice, precum și cu afecțiunile reproductive, tulburările metabolice, alergiile și tulburările legate de neurodezvoltare; remarcă faptul că migrarea unor astfel de substanțe chimice este deosebit de îngrijorătoare în cazul MCA, dată fiind nocivitatea lor potențială chiar și în doze foarte mici;

28. constată cu preocupare intensificarea efectelor pe care substanțele folosite în MCA le au asupra sănătății sugarilor și copiilor de vârstă mică;

29. îi solicită Comisiei să elimine decalajul privind evaluarea siguranței dintre legislația REACH și MCA, obligând întreprinderile să realizeze evaluări privind siguranța în raport cu aspecte ale sănătății umane legate de substanțele chimice utilizate în MCA în cursul proceselor de producție, utilizare și distribuție; consideră că acest aspect ar trebui clarificat în Regulamentul (CE) nr. 1935/2004;

30. invită Comisia să asigure o coordonare mai bună între legislația REACH și MCA și o abordare mai coerentă a acestora, în special cu privire la CMR (categoria 1A, 1B și 2) sau SVHC conform REACH, și să asigure că substanțele nocive eliminate treptat în temeiul REACH sunt eliminate și în cazul MCA; subliniază că, pentru a asigura excluderea oricăror pericole pentru sănătatea umană, Comisia trebuie să informeze Parlamentul și Consiliul, prin actualizări periodice, dacă anumite substanțe ce provoacă îngrijorare (ca SVHC, CMR, substanțele bioacumulative sau anumite categorii de perturbatori endocrini) care sunt interzise sau eliminate treptat în conformitate cu REACH sau orice alte prevederi legislative continuă să fie utilizate în MCA; îi solicită Comisiei să analizeze identificarea bisfenolului A (BPA) drept una dintre substanțele clasificate ca SVHC;

31. ia act de publicarea, de către Comisie, la 15 iunie 2016, a criteriilor științifice pentru determinarea proprietăților de perturbator endocrin ale substanțelor utilizate în compoziția produselor biocide și de protecție a plantelor; subliniază, însă, nevoia de criterii orizontale pentru toate produsele, inclusiv MCA, și îi solicită Comisiei să prezinte fără întârziere astfel de criterii; cere ca aceste criterii, odată intrate în vigoare, să fie luate în considerare în cadrul procedurii de evaluare a riscurilor pe care le prezintă MCA;

32. observă că, în urma recentului aviz al EFSA, Comisia a anunțat în sfârșit planul său de a introduce o limită de migrare de 0,05 mg/kg pentru BPA la ambalajele și containerele din materiale plastice, precum și la lacuri și produsele pelicologene folosite în containerele de metal; solicită, totuși, interzicerea BPA în toate MCA, având în vedere că numeroasele reevaluări ale EFSA din ultimul deceniu nu au răspuns de manieră eficientă tuturor preocupărilor legate de sănătate, iar EFSA va reevalua ⁽¹⁾ din nou, în 2017, riscurile legate de BPA, în urma publicării unui raport potrivit căruia doza zilnică tolerabilă (DZT) nu protejează feteșii sau copiii mici împotriva efectelor BPA asupra sistemului imunitar și recomandă ca consumatorii să fie sfătuiți să își reducă expunerea la BPA din alimente și din alte surse;

33. recunoaște, pe baza raportului de știință și politică din 2015 1a al Centrului Comun de Cercetare al Comisiei, problema pe care o reprezintă migrarea metalelor grele în alimente; înțelege că Comisia revizuieste limitele pentru plumb și cadmiu din Directiva 84/500/CEE privind materialele ceramice; îndeamnă insistent Comisia să prezinte o propunere legislativă prin care să introducă limite mai scăzute pentru eliberarea cadmiului și plumbului și regretă faptul că revizuirea Directivei 84/500/CEE nu a fost încă discutată în Parlament și Consiliu;

34. sprijină inițiativele de cercetare și inovare care încearcă să dezvolte substanțe noi pentru utilizarea MCA care s-au dovedit sigure pentru sănătatea umană; subliniază, însă, că, pentru moment, nicio alternativă mai sigură nu ar trebui să includă bisfenolul S (BPS) ca înlocuitor al bisfenolului A (BPA), deoarece B PS poate avea un profil toxicologic asemănător cu cel al BPA ⁽²⁾;

⁽¹⁾ https://www.efsa.europa.eu/en/press/news/160426a?utm_content=hl&utm_source=EFSA+Newsletters&utm_campaign=3bd764133f-HL_20160428&utm_medium=email&utm_term=0_7ea646dd1d-3bd764133f-63626997

⁽²⁾ Comisia pentru analize socio-economice (SEAC), Aviz referitor la un dosar privind anexa XV propunând restricții cu privire la bisfenolul A. p. 13. http://www.echa.europa.eu/documents/10162/13641/bisphenol_a_seac_draft_opinion_en.pdf

Joi, 6 octombrie 2016

35. sprijină, în particular, continuarea cercetării privind nanomaterialele, deoarece încă există incertitudini științifice în ceea ce privește efectele și capacitatea de a migra a acestor materiale și efectele lor asupra sănătății umane; consideră, de aceea, că nanomaterialele ar trebui să fie supuse unei autorizării atât pentru utilizarea în materialele plastice, cât și în toate materialele MCA și nu ar trebui să fie evaluate doar în vrac;

36. subliniază faptul că obstacolele la intrarea pe piață și, în special, cererile de autorizare în conformitate cu norme naționale care diferă, duc la pierderea unor oportunități de îmbunătățire a siguranței alimentare prin inovare;

Trasabilitatea

37. consideră că declarația de conformitate poate fi un instrument eficient pentru a asigura respectarea de către MCA a normelor relevante și recomandă ca toate MCA, armonizate sau nu, să fie însoțite de o astfel de declarație și de documentația adecvată, așa cum este cazul în prezent pentru MCA pentru care au fost adoptate măsuri speciale; consideră că condițiile de utilizare ar trebui să fie mai bine reflectate în declarațiile de conformitate pertinente;

38. regretă, cu toate acestea, că, în ciuda faptului că sunt obligatorii, declarațiile de conformitate nu sunt întotdeauna disponibile în scopul asigurării respectării legii și, atunci când sunt disponibile, nu prezintă un nivel de calitate suficient pentru a se asigura că sunt o sursă fiabilă de documentație de conformitate;

39. solicită ca trasabilitatea și conformitatea MCA importate din țări terțe să fie consolidate printr-o cerință privind identificarea adecvată și completă a documentelor și declarațiilor de conformitate; insistă asupra faptului că MCA importate trebuie să fie conforme standardelor UE, garantând în acest fel sănătatea publică și asigurând concurența echitabilă;

40. invită Comisia să stabilească obligativitatea menționării pe etichetă a prezenței intenționate a nanomaterialelor în MCA și să stabilească obligativitatea indicării pe etichetă a compoziției MCA utilizate pentru produsele organice și produsele destinate grupurilor sensibile;

Respectarea și aplicarea legii și controalele

41. își exprimă preocuparea cu privire la faptul că nivelul de aplicare a legislației referitoare la MCA diferă semnificativ în UE; evidențiază importanța elaborării unor orientări UE privind MCA care ar facilita o implementare armonizată și uniformă în statele membre, precum și o mai bună transpunere în practică; în acest sens, subliniază importanța împărtășirii datelor între statele membre; consideră că alte opțiuni de politică fără caracter legislativ, cum ar fi experiența industriei în autoevaluare, ar trebui să completeze măsurile pentru a îmbunătăți punerea în executare a Regulamentului-cadru privind MCA;

42. consideră că armonizarea în continuare a materialelor și articolelor care intră în contact cu alimentele poate contribui la crearea unui nivel uniform și ridicat de protecție a sănătății publice;

43. recomandă introducerea unor standarde uniforme ale UE pentru testarea analitică a anumitor categorii de materialele și articolele care intră în contact cu alimentele pentru a garanta că întreprinderile și autoritățile competente din UE pot realiza teste prin folosirea aceleiași metode; remarcă faptul că introducerea unor metode de testare uniforme ar garanta tratarea în același fel a MCA în întreaga piață internă, asigurându-se în acest fel standarde de monitorizare mai bune și niveluri de protecție mai ridicate;

44. subliniază că fiecărui stat membru îi incumbă responsabilitatea de a efectua controale în companiile care produc sau importă MCA; regretă totuși că anumite state membre nu impun companiilor să-și înregistreze activitatea de afaceri, permițându-le în acest fel să eludeze controalele de conformitate; invită Comisia să asigure că acele state membre care nu procedează încă în acest fel impun tuturor companiilor care produc sau importă MCA obligația de a-și înregistra oficial activitatea de afaceri în conformitate cu revizuirea Regulamentului (CE) nr. 882/2004; recunoaște existența unor mecanisme adecvate de înregistrare în mai multe state membre, care pot constitui exemple de bune practici;

45. invită statele membre să mărească frecvența și eficiența controalelor oficiale, pe baza riscului de neconformitate și a riscului asupra sănătății umane implicat, luând în considerare cantitatea de alimente, consumatorii vizați și durata contactului cu MCA, precum și tipul MCA, temperatura și orice alți factori pertinenti;

Joi, 6 octombrie 2016

46. insistă asupra necesității ca statele membre să asigure personalul și echipamentul necesar pentru efectuarea unor controale uniforme și stricte, precum și un sistem de sancțiuni disuasive pentru neconformitate, în acord cu revizuirea Regulamentului (CE) nr. 882/2004;

47. solicită o cooperare și o coordonare mai eficientă între statele membre și Comisie privind sistemul de avertizare rapidă pentru alimente și hrana pentru animale, astfel încât riscurile pentru sănătatea publică să poată fi soluționate rapid și eficient;

48. invită Comisia să studieze în continuare abordarea bazată pe controale de siguranță pentru articolele prefabricate care intră în contact cu alimentele sau alte proceduri de aprobare pentru articolele care intră în contact cu alimentele;

49. salută platforma Comisiei intitulată „O formare mai bună pentru o hrană mai sigură”; solicită extinderea activităților sale;

o

o o

50. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Joi, 6 octombrie 2016

P8_TA(2016)0385

Monitorizarea punerii în aplicare a dreptului Uniunii: Raport anual 2014**Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2016 referitoare la monitorizarea aplicării dreptului Uniunii: raportul anual pe 2014 (2015/2326(INI))**

(2018/C 215/12)

Parlamentul European,

- având în vedere cel de-al 32-lea raport anual privind monitorizarea punerii în aplicare a dreptului Uniunii (2014) (COM(2015)0329),
 - având în vedere raportul Comisiei intitulat „Raport de evaluare privind proiectul EU Pilot” (COM(2010)0070),
 - având în vedere raportul Comisiei intitulat „Al doilea raport de evaluare privind proiectul EU Pilot” (COM(2011)0930),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 martie 2002 privind relațiile cu reclamantul în legătură cu cazurile de nerespectare a dreptului comunitar (COM(2002)0141),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 2 aprilie 2012 intitulată „Actualizarea gestionării relațiilor cu petiționarii în ceea ce privește aplicarea dreptului Uniunii” (COM(2012)0154),
 - având în vedere Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană,
 - având în vedere Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană,
 - având în vedere rezoluția sa din 10 septembrie 2015 referitoare la cel de-al 30-lea și cel de-al 31-lea raport anual privind monitorizarea aplicării dreptului UE (2012-2013) ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 52 și articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și Comisiei pentru petiții (A8-0262/2016),
- A. întrucât articolul 17 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) definește rolul fundamental al Comisiei de „gardian al tratatelor”;
- B. întrucât, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din TUE, Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (CDFUE) are aceeași valoare juridică cu cea a tratatelor și se adresează instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, precum și statelor membre, atunci când acestea pun în aplicare dreptul Uniunii [articolul 51 alineatul (1) din CDFUE];
- C. întrucât, în conformitate cu articolul 258 primul și al doilea paragraf din TFUE, în cazul în care Comisia consideră că un stat membru a încălcat oricare dintre obligațiile care îi revin în temeiul tratatelor, aceasta emite un aviz motivat cu privire la acest aspect și în cazul în care statul în cauză nu se conformează acestui aviz în termenul stabilit de Comisie, aceasta poate sesiza Curtea de Justiție;
- D. întrucât Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană prevede un schimb de informații cu privire la toate procedurile în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, sub forma unor scrisori de punere în întârziere, însă nu include procedura informală „EU Pilot”, care precedă deschiderea unei proceduri formale de constatare a neîndeplinirii obligațiilor;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0322.

Joi, 6 octombrie 2016

- E. întrucât Comisia invocă articolul 4 alineatul (3) din TUE și principiul cooperării loiale între Uniune și statele membre pentru a se prevala de obligația sa de confidențialitate în raport cu statele membre în cadrul dosarelor EU Pilot;
- F. întrucât procedurile EU Pilot vizează o cooperare mai strânsă și mai coerentă între Comisie și statele membre, cu scopul de a remedia, pe cât posibil, într-o fază timpurie, situațiile de încălcare a legislației UE, fără a se recurge la procedurile oficiale de constatare a neîndeplinirii obligațiilor;
- G. întrucât, în 2014, Comisia a primit 3 715 plângeri care semnalau potențiale încălcări ale dreptului UE, cele mai multe dintre acestea fiind depuse împotriva Spaniei (553), Italiei (475) și Germaniei (276);
- H. întrucât, în 2014, Comisia a lansat 893 de noi proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, statele membre care au făcut obiectul celui mai mare număr de cauze deschise fiind Grecia (89), Italia (89) și Spania (86);
- I. întrucât articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene definește dreptul la bună administrare ca fiind dreptul oricărei persoane de a beneficia, în ce privește problemele sale, de un tratament imparțial, echitabil și într-un termen rezonabil din partea instituțiilor, iar articolul 298 din TFUE prevede că, în îndeplinirea misiunilor lor, instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii sunt susținute de o administrație europeană transparentă, eficientă și independentă;
- reamintește faptul că, potrivit articolului 17 din TUE, Comisia este responsabilă pentru asigurarea aplicării dreptului Uniunii, inclusiv a CDFUE [articolul 6 alineatul (1) din TUE], ale cărei dispoziții se adresează instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, precum și statelor membre, atunci când acestea pun în aplicare dreptul Uniunii;
 - recunoaște faptul că responsabilitatea principală pentru punerea în aplicare și aplicarea corectă a dreptului UE revine statelor membre, dar subliniază că acest lucru nu scutește instituțiile UE de obligația lor de a respecta dreptul primar al UE atunci când elaborează legislația secundară a UE;
 - subliniază rolul esențial al Comisiei, care supervizează aplicarea dreptului UE și prezintă un raport anual Parlamentului și Consiliului; solicită Comisiei să-și continue rolul activ, prin dezvoltarea unor diferite instrumente care să îmbunătățească implementarea și asigurarea respectării dreptului UE și conformitatea cu acesta în statele membre și să ofere în următorul său raport anual, pe lângă datele privind implementarea directivelor UE, și informații privind aplicarea regulamentelor UE;
 - recunoaște faptul că responsabilitatea principală pentru implementarea și aplicarea corectă a dreptului UE revine statelor membre și subliniază faptul că, la punerea în aplicare a dreptului UE, statele membre trebuie să respecte pe deplin și valorile și drepturile fundamentale consacrate în tratate și în Carta drepturilor fundamentale a UE; reamintește faptul că responsabilitatea pentru monitorizarea și evaluarea punerii în aplicare a dreptului UE revine Comisiei; în acest sens, solicită din nou statelor membre să recurgă în mod sistematic la tabelele de corespondență, dar subliniază că acest lucru nu scutește instituțiile UE de obligația lor de a respecta dreptul primar al UE atunci când elaborează legislația secundară a UE; reamintește Parlamentului să facă uz de rapoartele sale de punere în aplicare în ceea ce privește legislațiile sectoriale;
 - recunoaște că Parlamentul are un rol esențial în această privință și prin faptul că exercită un control politic asupra acțiunilor de asigurare a respectării legislației ale Comisiei, examinând rapoartele anuale privind monitorizarea aplicării dreptului UE și adoptând rezoluții parlamentare pe această temă; sugerează că ar putea contribui mai mult la transpunerea la timp și corectă a legislației UE, comunicându-și expertiza acumulată în procesul decizional legislativ prin intermediul unor contacte stabilite în prealabil cu parlamentele naționale;
 - observă că transpunerea la timp și corectă a dreptului UE în legislația națională și existența unui cadru legislativ intern clar ar trebui să constituie o prioritate pentru statele membre, astfel încât să se evite cazurile de încălcare a dreptului UE, oferind totodată cetățenilor și întreprinderilor beneficiile scontate printr-o aplicare efectivă și eficientă a acestuia;
 - subliniază rolul important pe care îl au partenerii sociali, organizațiile societății civile și alte părți interesate în elaborarea legislației și în monitorizarea și semnalarea deficiențelor de transpunere și aplicare a dreptului UE de către statele membre; ia act de recunoașterea de către Comisie a rolului acestor părți interesate, prin lansarea, în 2014, a unor noi instrumente care facilitează acest proces; încurajează părțile interesate să manifeste vigilență în acest sens pe viitor;

Joi, 6 octombrie 2016

8. recunoaște impactul unei aplicări efective a dreptului UE asupra consolidării credibilității instituțiilor UE; apreciază importanța acordată în raport anual al Comisiei petițiilor depuse de cetățeni, întreprinderi și organizații ale societății civile, un drept fundamental consacrat în Tratatul de la Lisabona, un element important al cetățeniei europene și o modalitate secundară importantă de monitorizare a aplicării dreptului UE și de identificare a eventualelor lacune din acesta, pe baza exprimării directe a opiniilor și experiențelor cetățenilor, alături de alegeri și referendumuri, care rămân principala cale a exprimării lor democratice;

9. consideră că termenele nerealiste de punere în aplicare a legislației pot determina incapacitatea statelor membre de a se conforma, ceea ce implică aprobarea tacită a întârzierii aplicării; îndeamnă instituțiile europene să convină asupra unor calendare mai adecvate privind punerea în aplicare a regulamentelor și a directivelor, prin care se ține seama în mod corespunzător de perioadele necesare pentru control și consultare; consideră că Comisia ar trebui să prezinte rapoarte, sinteze și revizuirii legislative la datele convenite de colegiatori și conform prevederilor legislației aplicabile;

10. salută faptul că noul Acord interinstituțional privind o mai bună legiferare conține dispoziții care vizează îmbunătățirea implementării și a aplicării dreptului UE și încurajarea cooperării mai structurate în această privință; sprijină apelul lansat în acord pentru mai bună identificare a măsurilor naționale care nu sunt strict legate de legislația Uniunii (o practică denumită „suprareglementare”); subliniază importanța intensificării transpunerii și necesitatea notificării și indicării clare de către statele membre a măsurilor naționale care suplimentează dispozițiile directivelor Uniunii; remarcă faptul că, la aplicarea dreptului UE, statele membre ar trebui să evite adăugarea poverilor inutile legislației UE, deoarece aceasta conduce la formarea unei concepții greșite despre activitatea legislativă a UE și mărește scepticismul nejustificat față de UE în rândul cetățenilor; atrage atenția, totuși, asupra faptului că acest lucru nu afectează în niciun caz prerogativele statelor membre de a adopta, la nivel național, standarde sociale și de mediu mai stricte decât cele convenite la nivelul UE;

11. subliniază faptul că Parlamentul ar trebui să joace un rol mai pregnant în realizarea analizei privind modul în care țările candidate și țările cu acorduri de asociere cu Uniunea Europeană respectă dreptul UE; propune, în acest sens, să se furnizeze asistență adecvată statelor respective, prin intermediul unei cooperări continue cu parlamentele lor naționale, în domeniul respectării și aplicării dreptului UE;

12. sugerează că Parlamentul ar trebui să elaboreze veritabile rapoarte și nu doar rezoluții referitoare la toate țările candidate, ca răspuns la rapoartele anuale privind progresele înregistrate publicate de Comisie, pentru a da posibilitatea tuturor comisiilor interesate să emită avize relevante; consideră că Comisia ar trebui să prezinte în continuare rapoarte privind progresele înregistrate pentru toate țările din vecinătatea UE care au semnat acorduri de asociere, pentru ca Parlamentul să efectueze o evaluare temeinică și sistematică a progreselor înregistrate de aceste țări cu privire la punerea în aplicare a acquis-ului UE, deoarece este legat de agenda de asociere;

13. salută cel de-al 32-lea raport anual al Comisiei privind monitorizarea punerii în aplicare a dreptului Uniunii și observă că mediul, transporturile, piața internă și serviciile au fost domeniile de politică în care cele mai multe cazuri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor deschise în 2013 au rămas pendinte în 2014; constată, totodată, că mediul, sănătatea, protecția consumatorilor, mobilitatea și transporturile au reprezentat în anul 2014, din nou, domeniile de politică în care s-au inițiat cele mai multe noi proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor; în vederea asigurării transparenței inter-instituționale, încurajează Comisia să ofere un mai bun acces Parlamentului la dosarele cazurilor de încălcare a dreptului UE;

14. ia act de faptul că, potrivit raportului anual, numărul de proceduri oficiale de constatare a neîndeplinirii obligațiilor a scăzut în ultimii cinci ani și că, potrivit Comisiei, acest lucru reflectă eficacitatea dialogului structurat cu statele membre prin intermediul EU Pilot; consideră, totuși, că scăderea din ultimii ani și cea estimată pentru anii următori se datorează în principal numărului tot mai redus de noi propuneri legislative din partea Comisiei; atrage atenția asupra faptului că Comisia nu inițiază proceduri de tip EU Pilot în cazul transpunerii tardive a directivelor;

15. reamintește că această evaluare ex post nu scutește Comisia de datoria de a monitoriza efectiv și la timp aplicarea și implementarea dreptului UE și observă că Parlamentul și-ar putea oferi asistența pentru verificarea aplicării legislației în cadrul controlului pe care îl exercită asupra Comisiei;

Joi, 6 octombrie 2016

16. constată că creșterea numărului de noi dosare EU Pilot în perioada examinată și scăderea numărului de cauze deschise pentru constatarea neîndeplinirii obligațiilor demonstrează, potrivit raportului anual, că sistemul EU Pilot și-a dovedit utilitatea și a avut un impact pozitiv prin promovarea unei asigurări mai eficiente a respectării dreptului UE; totuși reiterează că asigurarea respectării dreptului UE nu este suficient de transparentă și nu face obiectul unui control real din partea reclamanților și a părților interesate și regretă faptul că, în pofida solicitărilor sale repetate, Parlamentul continuă să aibă un acces inadecvat la informațiile despre procedura EU Pilot și despre cauzele pendinte; în acest sens, Parlamentul solicită Comisiei să ofere mai multă transparență privind informațiile referitoare la procedura EU Pilot, precum și la cauzele pendinte;

17. consideră că sancțiunile financiare pentru nerespectarea dreptului UE ar trebui să fie eficace, proporționale și disuasive, ținând seama de recurența neîndeplinirii obligațiilor din același domeniu și de faptul că drepturile juridice ale statelor membre trebuie respectate;

18. amintește că, într-o Uniune Europeană bazată pe statul de drept, pe certitudinea și previzibilitatea legilor, cetățenii UE trebuie să fie, de drept, primii cărora să li se aducă la cunoștință, în mod clar, accesibil, transparent și fără întârziere (prin intermediul internetului și al altor mijloace), dacă și ce norme naționale au fost adoptate prin transpunerea dreptului UE și care sunt autoritățile naționale răspunzătoare de implementarea corectă a acestora;

19. invită Comisia să interconecteze toate portalurile, punctele de acces și site-urile de informare într-un portal unic, care să ofere cetățenilor un acces facil la formulare de plângere online și informații ușor de înțeles privind procedurile pentru nerespectarea obligațiilor; solicită, de asemenea, Comisiei să includă în următorul său raport de monitorizare informații mai detaliate privind utilizarea acestor portaluri;

20. reamintește de obligația reciprocă de cooperare loială dintre Comisie și Parlament; solicită, așadar, o revizuire a acordului cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană pentru a permite transmiterea informațiilor referitoare la dosarele EU Pilot sub forma unui document (confidențial) către comisia Parlamentului European competentă pentru interpretarea și aplicarea dreptului UE;

21. reamintește că, în rezoluția sa din 15 ianuarie 2013 ⁽¹⁾, Parlamentul a solicitat adoptarea unui regulament al UE privind dreptul de procedură administrativă al UE în temeiul articolului 298 din TFUE, dar că, în pofida faptului că rezoluția a fost adoptată cu o majoritate covârșitoare (572 de voturi pentru, 16 împotriva, 12 abțineri), solicitarea Parlamentului nu a fost urmată de o propunere a Comisiei; invită Comisia să re-analizeze rezoluția Parlamentului, în vederea formulării unei propuneri de act legislativ privind dreptul de procedură administrativă;

22. regretă, în special, faptul că nu s-a luat nicio măsură în urma solicitării sale privind norme obligatorii sub forma unui regulament care să stabilească diferitele aspecte ale procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor și ale fazei sale preliminară, inclusiv notificările, termenele obligatorii, dreptul de a fi audiat, obligația motivării și dreptul oricărei persoane de a avea acces la propriul dosar, în vederea consolidării drepturilor cetățenilor și a garantării transparenței;

23. reamintește, în acest context, că Comisia pentru afaceri juridice a creat un grup de lucru pentru dreptul administrativ care a decis să elaboreze un proiect de regulament privind procedura administrativă a administrației Uniunii ca „sursă de inspirație” pentru Comisie, nu pentru a pune la îndoială dreptul de inițiativă al Comisiei, ci pentru a demonstra că punerea în aplicare a unui astfel de regulament ar fi utilă și fezabilă;

24. consideră că scopul acestui proiect de regulament nu este să înlocuiască legislația existentă a UE, ci mai degrabă să o completeze atunci când există lacune sau probleme legate de interpretare și să aducă mai multă accesibilitate, claritate și coerență în ceea ce privește interpretarea normelor existente, în beneficiul cetățenilor și al întreprinderilor, precum și al administrației și funcționarilor acesteia;

25. invită, prin urmare, din nou Comisia să prezinte o propunere legislativă privind dreptul de procedură administrativă al UE, luând în considerare demersurile Parlamentului European de până acum, în acest domeniu;

⁽¹⁾ JO C 440, 30.12.2015, p. 17.

Joi, 6 octombrie 2016

26. reamintește că instituțiile UE, chiar și atunci când acționează în calitate de membre ale unor grupuri de creditori internaționali („troici”), sunt obligate să respecte dispozițiile tratatelor și ale Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
 27. îndeamnă Comisia să considere asigurarea respectării legislației UE drept o adevărată prioritate politică, care să fie abordată în strânsă colaborare cu Parlamentul European, care are datoria de a garanta responsabilitatea politică a Comisiei și, în calitate de legislator, de a se asigura că este el însuși cât se poate de bine informat pentru a-și îmbunătăți în permanență activitatea sa legislativă;
 28. sprijină crearea în cadrul Parlamentului a unui proces pentru monitorizarea aplicării dreptului UE în statele membre, care să permită analizarea neîndeplinirii obligațiilor la nivelul fiecărei țări și să țină seama de faptul că, în cadrul Parlamentului, comisiile permanente relevante monitorizează punerea în aplicare a dreptului UE în domeniile lor de competență respective.
 29. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Comitetului Regiunilor, Comitetului Economic și Social European, precum și parlamentelor naționale.
-

Joi, 6 octombrie 2016

P8_TA(2016)0386

Introducerea pe piață a semințelor de porumb modificat genetic Bt11

Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2016 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei privind introducerea pe piață a semințelor de porumb modificat genetic Bt11 în vederea cultivării (SYN-BTØ11-1) (D046173/01 – 2016/2919(RSP))

(2018/C 215/13)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei privind introducerea pe piață a semințelor de porumb modificat genetic Bt11 în vederea cultivării (SYN-BTØ11-1) (D046173/01,
- având în vedere Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 18 alineatul (1),
- având în vedere avizul Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA) din 19 mai 2005 ⁽²⁾,
- având în vedere avizul de actualizare a concluziilor evaluării de risc și recomandările în materie de gestionare a riscurilor privind porumbul modificat genetic rezistent la insecte MON 810 emis la 6 decembrie 2012 de Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară ⁽³⁾;
- având în vedere avizul științific de completare a concluziilor evaluării riscurilor de mediu și recomandările în materie de gestionare a riscurilor privind cultivarea porumbului modificat genetic rezistent la insecte Bt11 și MON 810 adoptat la 6 decembrie 2012 de Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară ⁽⁴⁾;
- având în vedere avizul științific de actualizare a recomandărilor în materie de gestionare a riscurilor pentru a limita expunerea la polenul de porumb Bt a speciilor de lepidoptere nevazate și care trebuie conservate în habitate protejate emis de Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară la 28 mai 2015 ⁽⁵⁾,
- având în vedere articolele 11 și 13 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ JO L 106, 17.4.2001, p. 1.

⁽²⁾ Aviz al Grupului științific în materie de organisme modificate genetic cu privire la o cerere din partea Comisiei legată de notificarea (referința C/F/96/05.10) pentru introducerea pe piață a porumbului modificat genetic Bt11 rezistent la insecte pentru cultivare, furaje și procesare industrială, în conformitate cu partea C din Directiva 2001/18/CE, din partea Syngenta Seeds, The EFSA Journal (2005) 213, 1-33.

⁽³⁾ Grupul științific pentru organisme modificate genetic (OMG) din cadrul EFSA; avizul științific de actualizare a concluziilor evaluării de risc și a recomandărilor în materie de gestionare a riscurilor privind porumbul modificat genetic MON 810 rezistent la insecte. EFSA Journal 2012; 10(12):3017 [98 pp.], doi:10.2903/j.efsa.2012.3017.

⁽⁴⁾ Grupul științific pentru organisme modificate genetic (OMG) din cadrul EFSA; avizul de completare a concluziilor evaluării riscurilor de mediu și recomandările în materie de gestionare a riscurilor privind cultivarea porumbului modificat genetic rezistent la insecte Bt11 și MON 810. EFSA Journal 2012; 10(12):3016 [32 pp.], doi:10.2903/j.efsa.2012.3016.

⁽⁵⁾ Grupul științific pentru organisme modificate genetic (OMG) din cadrul EFSA; avizul științific de actualizare a recomandărilor în materie de gestionare a riscurilor pentru a limita expunerea la polenul de porumb Bt a lepidopterelor nevazate și care trebuie conservate în habitate protejate. EFSA Journal 2015; 13(7):4127 [31 pp.], doi:10.2903/j.efsa.2015.4127.

⁽⁶⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

Joi, 6 octombrie 2016

- având în vedere Rezoluția sa din 16 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind introducerea pe piață în vederea cultivării, în conformitate cu Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a unui produs din porumb (*Zea mays* L. linia 1507) modificat genetic pentru rezistență la anumite lepidoptere dăunătoare ⁽¹⁾,
 - având în vedere propunerea de rezoluție a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară,
 - având în vedere articolul 106 alineatele (2) și (3) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât o notificare (referința C/F/96/05.10) privind introducerea pe piață a porumbului modificat genetic Bt11 a fost prezentată în 1996 de către Syngenta Seeds SAS (fosta Novartis Seeds) (denumită în continuare „notificatorul”) autorității competente din Franța în conformitate cu Directiva 90/220/CEE a Consiliului ⁽²⁾; întrucât o notificare actualizată a fost trimisă în 2003 în temeiul Directivei 2001/18/CE;
- B. întrucât porumbul modificat genetic Bt11 exprimă proteina Cry1Ab, care este o proteină Bt (derivată din *Bacillus thuringiensis subsp. Kurstaki*), care conferă rezistență sfredelitorului european al porumbului (*Ostrinia nubilalis*) și sfredelitorului mediteranean al porumbului (*Sesamia nonagrioides*), precum și proteina Pat, care conferă toleranță la erbicidul glufosinat de amoniu;
- C. întrucât glufosinatul este clasificat drept toxic pentru reproducere și se încadrează, prin urmare, la criteriile de excludere din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009; întrucât pentru substanțele deja autorizate, criteriile de excludere se aplică în momentul reînnoirii autorizării; întrucât autorizarea glufosinatlui expiră în 2017; întrucât utilizarea glufosinatlui ar trebui, prin urmare, să ia sfârșit, în principiu, în 2017;
- D. întrucât, în temeiul articolului 26c alineatul (2) din Directiva 2001/18/CE, cultivarea porumbului modificat genetic Bt11 este interzisă în următoarele țări și regiuni: Valonia (Belgia); Bulgaria; Danemarca; Germania (exceptând scopurile de cercetare); Grecia; Franța; Croația; Italia; Cipru; Letonia; Lituania; Luxemburg; Ungaria; Malta; Țările de Jos; Austria; Polonia; Slovenia; Irlanda de Nord (Regatul Unit); Scoția (Regatul Unit); Țara Galilor (Regatul Unit).
- E. întrucât, în opinia Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA), dovezile arată că între 95 și 99 % din degajările de polen se depun pe aproximativ 50 de metri de la sursa de polen, deși mișcările verticale ale vântului sau rafalele din timpul polinizării pot ridica polenul la înălțimi foarte mari în atmosferă și îl pot distribui pe distanțe mari care pot fi de mai mulți kilometri;
- F. întrucât, într-un aviz din 2005, EFSA a considerat că porumbul nu avea specii sălbatice înrudite în Europa compatibile pentru încrucișare, considerându-se prin urmare în acel moment că nu se așteptau efecte involuntare asupra mediului prin cultivarea și răspândirea sa;
- G. întrucât teosintul, strămoșul porumbului cultivat, se găsește în Spania din 2009; întrucât populațiile de teosint ar putea primi ADN transgenic provenit de la porumbul modificat genetic MON 810, care este cultivat în Spania în anumite regiuni unde teosintul se răspândește pe scară largă; întrucât fluxul de gene poate trece la teosint, provocând producerea toxinei Bt și conferind o mai mare rezistență hibridilor de porumb și teosint în comparație cu plantele indigene de teosint; întrucât acest scenariu comportă riscuri majore pentru fermieri și mediu;
- H. întrucât autoritățile spaniole competente au informat Comisia despre prezența teosintului în câmpurile de porumb în Spania, inclusiv prezența foarte limitată în câmpuri de porumb modificat genetic; întrucât informațiile disponibile arată că teosintul a fost, de asemenea, identificat în Franța;
- I. întrucât, la 13 iulie 2016, Comisia a solicitat EFSA să evalueze înainte de sfârșitul lunii septembrie 2016 dacă, pe baza literaturii științifice existente, precum și a oricăror alte informații relevante, au apărut dovezi noi care ar putea schimba concluziile și recomandările din avizele științifice ale EFSA privind cultivarea de soiuri de porumb modificat genetic MON810, Bt11, 1507 și GA21;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0036.

⁽²⁾ Directiva 90/220/CEE a Consiliului din 23 aprilie 1990 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic (JO L 117, 8.5.1990, p. 15).

Joi, 6 octombrie 2016

- J. întrucât, la punctul 24 al proiectului de decizie de punere în aplicare a Comisiei se afirmă că, în ceea ce privește mortalitatea locală, EFSA a luat în considerare două niveluri de mortalitate locală „acceptabilă” (0,5 % și, respectiv, 1 %); întrucât, cu toate acestea, în avizul său științific adoptat la 28 mai 2015 de actualizare a recomandărilor în materie de gestionare a riscurilor pentru a limita expunerea la polenul de porumb Bt a lepidopterelor nevizate și care trebuie conservate în habitate protejate, EFSA stipulează în mod clar că „orice nivel de protecție specific utilizat aici cu titlu ilustrativ de către Grupul științific pentru OMG al EFSA servește exclusiv ca exemplu” și că „orice prag aplicat aici este în mod necesar ales arbitrar și ar trebui să facă obiectul unor modificări în conformitate cu obiectivele de protecție în vigoare în cadrul Uniunii”;
- K. întrucât, în proiectul său de decizie de punere în aplicare Comisia a ales un nivel al mortalității locale sub 0,5 %, prevăzând în anexă distanțe de izolare arbitrare de cel puțin 5 de metri între un câmp de porumb Bt11 și un habitat protejat, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (3) din Directiva 2004/35/CE, în pofida faptului că avizele EFSA afirmă clar, ca un fapt confirmat, că impunerea unei distanțe de izolare de 20 metri în jurul unui habitat protejat de la cultura cea mai apropiată de porumb Bt11/MON 810 ar putea să reducă mortalitatea locală chiar și a larvelor de lepidoptere nevizate extrem de extrem de sensibile la un nivel sub 0,5 %, această distanță fiind de patru ori mai mare decât cea propusă de Comisie;
- L. întrucât, în avizul său științific adoptat la 28 mai 2015, de actualizare a recomandărilor în materie de gestionare a riscurilor pentru a limita expunerea la polenul de porumb Bt a lepidopterelor nevizate și care trebuie conservate în habitate protejate, EFSA a precizat că „în prezent, nu există suficiente date disponibile pentru a include mortalitatea larvelor legată de Bt în contextul mortalității globale”;
1. consideră că proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei depășește competențele de executare prevăzute în Directiva 2001/18/CE;
 2. consideră că evaluarea de risc a cultivării realizată de EFSA este incompletă și că recomandările privind evaluarea de risc propuse de Comisie sunt inadecvate;
 3. consideră că proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei nu este conform cu dreptul Uniunii, dat fiind că nu este compatibil cu obiectivul Directivei 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului, care este, în conformitate cu principiul precauției, apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre și protejarea sănătății umane și a mediului în cazul în care se efectuează diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic în orice alte scopuri decât introducerea pe piață internă a Comunității și introducerea pe piață de organisme modificate genetic ca produse sau componente de produse, în interiorul Comunității;
 4. solicită Comisiei să își retragă proiectul de decizie de punere în aplicare;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Joi, 6 octombrie 2016

P8_TA(2016)0387

Introducerea pe piață a semințelor de porumb modificat genetic 1507**Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2016 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei privind introducerea pe piață a semințelor de porumb modificat genetic 1507 (DAS-Ø15Ø7-1) în vederea cultivării (D046172/00 – 2016/2920(RSP))**

(2018/C 215/14)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei privind introducerea pe piață a semințelor de porumb modificat genetic 1507 (DAS-Ø15Ø7-1) în vederea cultivării (D046172/00,
- având în vedere Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 18 alineatul (1),
- având în vedere avizul științific al Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA), modificat ultima dată la 24 februarie 2012, de actualizare a evaluării riscurilor de mediu și a recomandărilor în materie de gestionare a riscurilor privind cultivarea porumbului modificat genetic rezistent la insecte 1507 ⁽²⁾,
- având în vedere avizul științific al EFSA din 18 octombrie 2012 de completare a concluziilor evaluării riscurilor de mediu și a recomandărilor în materie de gestionare a riscurilor privind cultivarea porumbului modificat genetic rezistent la insecte 1507 ⁽³⁾,
- având în vedere avizul științific al EFSA din 6 decembrie 2012 de actualizare a concluziilor evaluării de risc și a recomandărilor în materie de gestionare a riscurilor privind porumbul modificat genetic rezistent la insecte MON 810 ⁽⁴⁾.
- având în vedere avizul științific al EFSA din 6 decembrie 2012 de completare a concluziilor evaluării riscurilor de mediu și a recomandărilor în materie de gestionare a riscurilor privind cultivarea porumbului modificat genetic rezistent la insecte Bt11 și MON 810 ⁽⁵⁾;
- având în vedere avizul științific al EFSA din 28 mai 2015 de actualizare a recomandărilor în materie de gestionare a riscurilor pentru a limita expunerea la polenul de porumb Bt a speciilor de insecte Lepidoptera nevizate și care trebuie conservate în habitate protejate ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ JO L 106, 17.4.2001, p. 1.

⁽²⁾ Grupul științific pentru organisme modificate genetic (OMG) din cadrul EFSA; avizul științific de actualizare a evaluării riscurilor de mediu și a recomandărilor în materie de gestionare a riscurilor privind cultivarea porumbului modificat genetic rezistent la insecte 1507. Jurnalul EFSA 2011; 9(11):2429 [73 pp.], doi:10.2903/j.efsa.2011.2429.

⁽³⁾ Grupul științific pentru organisme modificate genetic (OMG) din cadrul EFSA; avizul științific de completare a concluziilor evaluării riscurilor de mediu și a recomandărilor în materie de gestionare a riscurilor privind cultivarea porumbului modificat genetic rezistent la insecte 1507. Jurnalul EFSA 2012; 10(11):2934 [36 pp.], doi:10.2903/j.efsa.2012.2934.

⁽⁴⁾ Grupul științific pentru organisme modificate genetic (OMG) din cadrul EFSA; avizul științific de actualizare a concluziilor evaluării de risc și a recomandărilor în materie de gestionare a riscurilor privind porumbul modificat genetic rezistent la insecte MON 810. Jurnalul EFSA 2012; 10(12):3017 [98 pp.], doi:10.2903/j.efsa.2012.3017.

⁽⁵⁾ Grupul științific pentru organisme modificate genetic (OMG) din cadrul EFSA; avizul științific de completare a concluziilor evaluării riscurilor de mediu și a recomandărilor în materie de gestionare a riscurilor privind cultivarea porumbului modificat genetic rezistent la insecte Bt11 și MON 810; Jurnalul EFSA 2012; 10(12):3016 [32 pp.], doi:10.2903/j.efsa.2012.3016.

⁽⁶⁾ Grupul științific pentru organisme modificate genetic (OMG) din cadrul EFSA; avizul științific de actualizare a recomandărilor în materie de gestionare a riscurilor pentru a limita expunerea la polenul de porumb Bt a speciilor de insecte Lepidoptera nevizate și care trebuie conservate în habitate protejate. Jurnalul EFSA 2015; 13(7):4127 [31 pp.], doi:10.2903/j.efsa.2015.4127.

Joi, 6 octombrie 2016

- având în vedere articolele 11 și 13 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 16 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind introducerea pe piață în vederea cultivării, în conformitate cu Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a unui produs din porumb (*Zea mays* L. linia 1507) modificat genetic pentru rezistență la anumite lepidoptere dăunătoare ⁽²⁾,
 - având în vedere propunerea de rezoluție a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară,
 - având în vedere articolul 106 alineatele (2) și (3) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât o notificare (referința C/ES/01/01) privind introducerea pe piață a porumbului modificat genetic 1507 a fost prezentată în 2001 de către Pioneer Overseas Corporation și Dow AgroSciences Europe Ltd autorității competente din Spania în conformitate cu Directiva 90/220/CEE a Consiliului ⁽³⁾; întrucât în 2003 a fost prezentată, în temeiul Directivei 2001/18/CE, o notificare actualizată;
- B. întrucât porumbul modificat genetic 1507 exprimă proteina Cry1F, care este o proteină Bt (derivată din *Bacillus thuringiensis* subsp. *Kurstaki*), care conferă rezistență la sfredelitorul european al porumbului (*Ostrinia nubilalis*) și la anumite alte insecte lepidoptere, printre care sfredelitorul roz (*Sesamia* spp), *Spodoptera frugiperda*, buha ipsilon (*Agrotis ipsilon*) și sfredelitorul sud-vestic (*Diatraea grandiosella*), precum și proteina PAT, care conferă toleranță la erbicidele pe bază de glufosinat de amoniu;
- C. întrucât glufosinatul este clasificat drept toxic pentru reproducere și se încadrează, prin urmare, la criteriile de excludere din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009; întrucât, pentru substanțele deja autorizate, criteriile de excludere se aplică la reinnoirea autorizării; întrucât autorizarea glufosinatlui expiră în 2017; întrucât, prin urmare, utilizarea glufosinatlui ar trebui să ia sfârșit, în principiu, în 2017;
- D. întrucât, în temeiul articolului 26c alineatul (2) din Directiva 2001/18/CE, cultivarea porumbului modificat genetic 1507 este interzisă în următoarele teritorii: Valonia (Belgia); Bulgaria; Danemarca; Germania (exceptând scopurile de cercetare); Grecia; Franța; Croația; Italia; Cipru; Letonia; Lituania; Luxemburg; Ungaria; Malta; Țările de Jos; Austria; Polonia; Slovenia; Irlanda de Nord (Regatul Unit); Scoția (Regatul Unit); și Țara Galilor (Regatul Unit);
- E. întrucât, conform EFSA, dovezile arată că aproximativ 95-99 % din polenul diseminat se depune pe aproximativ 50 de metri de la sursa de polen, deși mișcările verticale ale vântului sau rafalele de vânt din timpul polenizării pot ridica polenul la înălțimi mari în atmosferă și îl pot distribui pe distanțe de mai mulți kilometri;
- F. întrucât Grupul științific pentru OMG din cadrul EFSA consideră că posibila evoluție a rezistenței lepidopterelor dăunătoare la proteina Cry1F este îngrijorătoare în contextul culturii porumbului 1507 deoarece evoluția acestei rezistențe poate conduce la noi practici de control al dăunătoarelor care ar putea avea efecte negative asupra mediului;
- G. întrucât teosintul, strămoșul porumbului cultivat, se găsește în Spania din 2009; întrucât populațiile de teosint ar putea primi ADN transgenic provenit de la porumbul modificat genetic MON 810, care este cultivat în Spania în anumite regiuni unde teosintul se răspândește pe scară largă; întrucât fluxul de gene poate trece la teosint, provocând producerea toxinei Bt, și poate conferi o mai mare rezistență hibridizilor de porumb și teosint în comparație cu plantele indigene de teosint; întrucât acest scenariu comportă riscuri majore pentru fermieri și mediu;

⁽¹⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0036.

⁽³⁾ Directiva 90/220/CEE a Consiliului din 23 aprilie 1990 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic (JO L 117, 8.5.1990, p. 15).

Joi, 6 octombrie 2016

- H. întrucât autoritățile competente din Spania au informat Comisia despre prezența teosintului în câmpurile de porumb din Spania, inclusiv despre prezența foarte limitată în câmpuri de porumb modificat genetic; întrucât informațiile disponibile arată, de asemenea, că teosintul a fost identificat și în Franța;
- I. întrucât, la 13 iulie 2016, Comisia a solicitat EFSA să evalueze înainte de sfârșitul lunii septembrie 2016 dacă, pe baza literaturii științifice existente sau a oricăror alte informații relevante, apar dovezi noi care ar putea schimba concluziile și recomandările din avizele științifice ale EFSA privind cultivarea porumbului modificat genetic MON 810, Bt11, 1507 și GA21;
- J. întrucât, la punctul 24 din proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei, se afirmă că EFSA a luat în considerare două niveluri de mortalitate locală „acceptabilă” (0,5 % și, respectiv, 1 %); întrucât, cu toate acestea, în avizul său științific din 28 mai 2015 de actualizare a recomandărilor în materie de gestionare a riscurilor pentru a limita expunerea la polenul de porumb Bt a lepidopterelor nevizate și care trebuie conservate în habitate protejate, EFSA subliniază de fapt în mod clar că „orice nivel de protecție specific utilizat aici cu titlu ilustrativ de către Grupul științific pentru OMG din cadrul EFSA este menit să servească exclusiv ca exemplu” și că „orice prag aplicat este în mod necesar ales arbitrar și ar trebui să facă obiectul unor modificări în conformitate cu obiectivele de protecție în vigoare în cadrul UE”;
- K. întrucât, în proiectul său de decizie de punere în aplicare, Comisia a ales un nivel al mortalității locale sub 0,5 % și, în anexa la acest proiect, prevede distanțe de izolare arbitrar de cel puțin 20 de metri între un câmp de porumb 1507 și un habitat protejat, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (3) din Directiva 2004/35/CE, în pofida faptului că avizele EFSA afirmă clar, ca un fapt confirmat, că impunerea în jurul unui habitat protejat a unei distanțe de izolare de 30 metri de la cultura cea mai apropiată de porumb 1507 ar putea să reducă mortalitatea locală, chiar și cea a larvelor de lepidoptere nevizate extrem de sensibile, la un nivel de sau sub 0,5 %, această distanță fiind mai mare decât cea propusă de Comisie;
- L. întrucât, în avizul său științific din 28 mai 2015 de actualizare a recomandărilor în materie de gestionare a riscurilor pentru a limita expunerea la polenul de porumb Bt a lepidopterelor nevizate și care trebuie conservate în habitate protejate, EFSA a precizat că „în prezent, nu există suficiente date disponibile pentru a include mortalitatea larvelor legată de Bt în contextul mortalității globale”,
1. consideră că proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei depășește competențele de executare prevăzute în Directiva 2001/18/CE;
 2. consideră că evaluarea de risc a cultivării realizată de EFSA este incompletă și că recomandările în materie de gestionare a riscurilor propuse de Comisie sunt inadecvate;
 3. consideră că proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei nu este conform cu dreptul Uniunii, dat fiind că nu este compatibil cu obiectivul Directivei 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului, care este, în conformitate cu principiul precauției, apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre și protejarea sănătății umane și a mediului în cazul în care se efectuează diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic în orice alte scopuri decât introducerea lor pe piața internă a Comunității sau introducerea pe piață de organisme modificate genetic ca produse sau componente de produse, în interiorul Comunității;
 4. solicită Comisiei să își retragă proiectul de decizie de punere în aplicare;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Joi, 6 octombrie 2016

P8_TA(2016)0388

Reînnoirea autorizației pentru semințele de porumb modificat genetic MON 810

Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2016 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei privind reînnoirea autorizației pentru introducerea pe piață a semințelor de porumb modificat genetic MON 810 (MON-ØØ81Ø-6) în vederea cultivării (D046170/00 – 2016/2921(RSP))

(2018/C 215/15)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei privind reînnoirea autorizației pentru introducerea pe piață a semințelor de porumb modificat genetic MON 810 (MON-ØØ81Ø-6) în vederea cultivării (D046170/00,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic ⁽¹⁾, în special articolul 23 alineatul (3),
- având în vedere articolele 11 și 13 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽²⁾,
- având în vedere avizul științific de actualizare a concluziilor evaluării de risc și a recomandărilor în materie de gestionare a riscurilor privind porumbul modificat genetic rezistent la insecte MON 810, care a fost emis la 6 decembrie 2012 de Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară ⁽³⁾;
- având în vedere avizul științific de completare a concluziilor evaluării riscurilor de mediu și a recomandărilor în materie de gestionare a riscurilor privind cultivarea porumbului modificat genetic rezistent la insecte Bt11 și MON 810, adoptat la 6 decembrie 2012 de Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară ⁽⁴⁾;
- având în vedere avizul de actualizare a recomandărilor în materie de gestionare a riscurilor pentru a limita expunerea la polenul de porumb Bt a speciilor de lepidoptere nevizate și care trebuie conservate în habitate protejate, emis la 28 mai 2015 de Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară ⁽⁵⁾,
- având în vedere avizul științific privind raportul anual de monitorizare a mediului după introducerea pe piață (PMEM) în legătură cu cultivarea în 2014 a porumbului modificat genetic MON 810, vândut de Monsanto Europe S.A., care a fost emis la 9 martie 2016 de Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 1.

⁽²⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

⁽³⁾ Grupul științific pentru organisme modificate genetic (OMG) din cadrul EFSA; avizul științific de actualizare a concluziilor evaluării de risc și a recomandărilor în materie de gestionare a riscurilor privind porumbul modificat genetic rezistent la insecte MON 810. EFSA Journal 2012; 10(12):3017 [98 pp.], doi:10.2903/j.efsa.2012.3017.

⁽⁴⁾ Grupul științific pentru organisme modificate genetic (OMG) din cadrul EFSA; avizul științific de completare a concluziilor evaluării riscurilor de mediu și a recomandărilor în materie de gestionare a riscurilor privind cultivarea porumbului modificat genetic rezistent la insecte Bt11 și MON 810. EFSA Journal 2012; 10(12):3016 [32 pp.], doi:10.2903/j.efsa.2012.3016.

⁽⁵⁾ Grupul științific pentru organisme modificate genetic (OMG) din cadrul EFSA; avizul științific de actualizare a recomandărilor în materie de gestionare a riscurilor pentru a limita expunerea la polenul de porumb Bt a speciilor de lepidoptere nevizate și care trebuie conservate în habitate protejate. EFSA Journal 2015; 13(7):4127 [31 pp.], doi:10.2903/j.efsa.2015.4127.

⁽⁶⁾ Grupul științific pentru organisme modificate genetic (OMG) din cadrul EFSA; avizul științific privind raportul anual de monitorizare a mediului după introducerea pe piață (PMEM) în legătură cu cultivarea în 2014 a porumbului modificat genetic MON 810, vândut de Monsanto Europe S.A. EFSA Journal 2016; 14(4):4446 [26 pp.], doi:10.2903/j.efsa.2016.4446.

Joi, 6 octombrie 2016

- având în vedere Rezoluția sa din 16 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind introducerea pe piață în vederea cultivării, în conformitate cu Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a unui produs din porumb (*Zea mays* L. linia 1507) modificat genetic pentru rezistență la anumite lepidoptere dăunătoare ⁽¹⁾,
 - având în vedere propunerea de rezoluție a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară,
 - având în vedere articolul 106 alineatele (2) și (3) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât la 11 și 18 aprilie 2007, Monsanto Europe S.A. a prezentat Comisiei trei cereri, în conformitate cu articolele 11 și 23 din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003, privind reînnoirea autorizației pentru produsele alimentare, ingredientele alimentare și furajele existente provenind din porumb MON 810, a autorizației pentru furajele care conțin și constau în porumb MON 810 și a autorizației pentru produsele care conțin sau constau în porumb MON 810 și care sunt destinate altor utilizări decât consumul uman și animal ca orice alt porumb, inclusiv cultivării; întrucât, după intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1829/2003, aceste produse au fost notificate Comisiei în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) literele (a) și (b) și cu articolul 20 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv și au fost incluse în registrul comunitar al produselor alimentare și al furajelor modificate genetic;
- B. întrucât, la 9 martie 2016, Monsanto Europe S.A. a trimis o scrisoare Comisiei prin care solicită ca partea din cerere referitoare la cultivare să fie analizată separat de restul cererii;
- C. întrucât porumbul modificat genetic MON 810, așa cum este descris în cerere, exprimă proteina Cry1Ab, derivată din *Bacillus thuringiensis* subsp. *kurstaki*, care conferă protecție împotriva anumitor lepidoptere dăunătoare, inclusiv împotriva sfredelitorului european al porumbului (*Ostrinia nubilalis*) și a sfredelitorului roz (*Sesamia* spp.);
- D. întrucât introducerea pe piață a semințelor de porumb modificat genetic MON 810 în vederea cultivării a fost autorizată inițial, în temeiul Directivei 90/220/CEE a Consiliului ⁽²⁾, prin Decizia 98/294/CE a Comisiei ⁽³⁾; întrucât, la 3 august 1998, Franța a acordat Monsanto Europe S.A. (denumită în continuare „Monsanto”) aprobarea pentru introducerea pe piață a produselor din porumb MON 810;
- E. întrucât, în temeiul articolului 26c alineatul (2) din Directiva 2001/18/CE, cultivarea porumbului modificat genetic MON 810 este interzisă în următoarele țări și regiuni: Valonia (Belgia); Bulgaria; Danemarca; Germania (exceptând scopurile de cercetare); Grecia; Franța; Croația; Italia; Cipru; Letonia; Lituania; Luxemburg; Ungaria; Malta; Țările de Jos; Austria; Polonia; Slovenia; Irlanda de Nord (Regatul Unit); Scoția (Regatul Unit); Țara Galilor (Regatul Unit);
- F. întrucât, conform Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA), dovezile arată că aproximativ 95 %-99 % din polenul diseminat se depune pe o rază de aproximativ 50 de metri de la sursa de polen, deși mișcările verticale ale vântului sau rafalele de vânt din timpul polenizării pot ridica polenul la înălțimi mari în atmosferă și îl pot distribui pe distanțe semnificative, de mai mulți kilometri;
- G. întrucât EFSA a exclus în mod arbitrar polenizarea încrucișată a porumbului din sfera avizelor sale științifice privind porumbul MON 810, ignorând astfel riscurile potențiale pentru diversitatea biologică;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0036.

⁽²⁾ Directiva 90/220/CEE a Consiliului din 23 aprilie 1990 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic (JO L 117, 8.5.1990, p. 15).

⁽³⁾ Decizia 98/294/CE a Comisiei din 22 aprilie 1998 privind introducerea pe piață a porumbului modificat genetic (Lat. *Zea mays* linia MON 810), conform Directivei 90/220/CEE a Consiliului (JO L 131, 5.5.1998, p. 32).

Joi, 6 octombrie 2016

- H. întrucât teosintul, strămoșul porumbului cultivat, se găsește în Spania din 2009; întrucât populațiile de teosint ar putea primi ADN transgenic provenit de la porumbul modificat genetic MON 810, care este cultivat în Spania în anumite regiuni unde teosintul se răspândește pe scară largă; întrucât se poate produce un flux de gene spre teosint, provocând producerea toxinei Bt și conferind o mai mare rezistență hibridilor de porumb și teosint în comparație cu plantele indigene de teosint; întrucât acest scenariu comportă riscuri majore pentru fermieri și mediu;
- I. întrucât autoritățile competente din Spania au informat Comisia despre prezența teosintului în câmpurile de porumb din Spania, inclusiv despre prezența foarte limitată în câmpuri de porumb modificat genetic; întrucât informațiile disponibile arată că teosintul a fost, de asemenea, identificat în Franța;
- J. întrucât, la 13 iulie 2016, Comisia a solicitat EFSA să evalueze înainte de sfârșitul lunii septembrie 2016 dacă, pe baza literaturii științifice existente, precum și a oricăror alte informații relevante, au apărut dovezi noi care ar putea schimba concluziile și recomandările din avizele științifice ale EFSA privind cultivarea soiurilor de porumb modificat genetic MON 810, Bt11, 1507 și GA21;
- K. întrucât, la punctul 22 din proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei se afirmă că, în ceea ce privește mortalitatea locală, EFSA a luat în considerare două niveluri de mortalitate locală „acceptabilă” (0,5 % și, respectiv, 1 %), dar, în avizul său științific adoptat la 28 mai 2015 de actualizare a recomandărilor în materie de gestionare a riscurilor pentru a limita expunerea la polenul de porumb Bt a lepidopterelor nevizate și care trebuie conservate în habitate protejate, EFSA stipulează, de fapt, în mod clar că orice nivel de protecție specific utilizat aici cu titlu ilustrativ de către Grupul științific pentru OMG al EFSA servește exclusiv ca exemplu și că orice prag aplicat este în mod necesar arbitrar și ar trebui să facă obiectul unor modificări în conformitate cu obiectivele de protecție în vigoare în cadrul Uniunii;
- L. întrucât, în proiectul său de decizie de punere în aplicare Comisia a ales un nivel al mortalității locale sub 0,5 %, prevăzând în anexă distanțe de izolare arbitrar de cel puțin 5 metri între un câmp de porumb MON 810 și un habitat protejat, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (3) din Directiva 2004/35/CE, în pofida faptului că EFSA afirmă clar, ca un fapt confirmat, că impunerea unei distanțe de izolare de 20 de metri în jurul unui habitat protejat de la cultura cea mai apropiată de porumb Bt11/MON 810 (distanță de patru ori mai mare decât cea propusă de Comisie) ar putea să reducă mortalitatea locală chiar și a larvelor de lepidoptere nevizate extrem de sensibile până la un nivel sub 0,5 %;
- M. întrucât, în avizul său științific adoptat la 28 mai 2015, de actualizare a recomandărilor în materie de gestionare a riscurilor pentru a limita expunerea la polenul de porumb Bt a lepidopterelor nevizate și care trebuie conservate în habitate protejate, EFSA a precizat că în prezent, nu există suficiente date disponibile pentru a plasa mortalitatea larvelor legată de Bt în contextul mortalității globale;
- N. întrucât se constată lacune persistente ale monitorizării mediului după introducerea pe piață (PMEM), EFSA observând că raportul PMEM pe 2014 indică nerespectarea parțială, la fel ca în alți ani, a cerințelor de creare a unor zone de refugiu în Spania, care să nu conțină porumb Bt, și că au fost identificate deficiențe metodologice similare celor constatate în rapoartele PMEM anuale anterioare privind porumbul MON 810, în legătură cu analiza chestionarelor destinate fermierilor și cu trecerea în revistă a literaturii de specialitate;
- O. întrucât, în fiecare an, Grupul științific pentru OMG din cadrul EFSA își reiterează insistent, dar în zadar, recomandările privind monitorizarea mediului după introducerea pe piață a porumbului MON 810, și anume de a se furniza informații mai detaliate cu privire la metodologia de eșantionare, de a se reduce riscul unei selecții eronate în cazul chestionarelor destinate fermierilor și de a se asigura identificarea tuturor publicațiilor științifice relevante; întrucât, pentru a îmbunătăți baza de eșantionare a anchetei în rândul fermierilor, Grupul științific pentru OMG reiterează în zadar în fiecare an importanța registrelor naționale privind cultivarea OMG-urilor și recomandările sale ca titularii de autorizație să caute modalități de a utiliza optim informațiile cuprinse în registrele naționale și să promoveze dialogul cu autoritățile responsabile de administrarea registrelor respective în situațiile în care se cultivă porumb MON 810,

Joi, 6 octombrie 2016

1. consideră că proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei depășește competențele de executare prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1829/2003;
 2. consideră că evaluarea de risc a cultivării realizată de EFSA este incompletă și că recomandările în materie de gestionare a riscurilor propuse de Comisie sunt inadecvate;
 3. consideră că acest proiect de decizie de punere în aplicare a Comisiei nu este în conformitate cu dreptul Uniunii, prin faptul că nu este compatibil cu obiectivul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003, care, potrivit principiilor generale prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 178/2002, constă în furnizarea unei baze prin care să se asigure un nivel ridicat de protecție a vieții și sănătății umane, a sănătății și bunăstării animale, a intereselor de mediu și ale consumatorilor în ceea ce privește produsele alimentare și furajele modificate genetic, asigurând în același timp funcționarea eficientă a pieței interne;
 4. solicită Comisiei să își retragă proiectul de decizie de punere în aplicare;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Joi, 6 octombrie 2016

P8_TA(2016)0389

Introducerea pe piață a produselor din porumb modificat genetic MON 810

Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2016 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei de autorizare a introducerii pe piață a produselor din porumb modificat genetic MON 810 (MON-ØØ81Ø-6), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (D046169/00 – 2016/2922(RSP))

(2018/C 215/16)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei de autorizare a introducerii pe piață a produselor din porumb modificat genetic MON 810 (MON-ØØ81Ø-6), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (D046169/00,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic⁽¹⁾, în special articolul 11 alineatul (3) și articolul 23 alineatul (3),
- având în vedere articolele 11 și 13 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie⁽²⁾,
- având în vedere votul care a avut loc la 8 iulie 2016 în cadrul Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală menționat la articolul 35 din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003, unde nu s-a emis niciun avis,
- având în vedere avizul științific al Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară din 6 decembrie 2012⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 decembrie 2015 referitoare la Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2279 a Comisiei din 4 decembrie 2015 de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin, constau în sau sunt fabricate din porumb modificat genetic NK603 × T25 (MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 3 februarie 2016 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin, constau în sau sunt fabricate din soia modificată genetic MON 87705 × MON 89788 (MON-877Ø5-6 × MON-89788-1), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 3 februarie 2016 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin, constau în sau sunt fabricate din soia modificată genetic MON 87708 × MON 89788 (MON-877Ø8-9 × MON-89788-1), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 3 februarie 2016 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin, constau în sau sunt fabricate din soia modificată genetic FG72 (MST-FGØ72-2), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 1.

⁽²⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

⁽³⁾ Grupul științific pentru organisme modificate genetic (OMG) din cadrul EFSA; Avizul științific de actualizare a concluziilor evaluării de risc și a recomandărilor în materie de gestionare a riscurilor privind porumbul modificat genetic rezistent la insecte MON 810. Jurnalul EFSA 2012; 10(12):3017 [98 pp.], doi:10.2903/j.efsa.2012.3017.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0456.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0040.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0039.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0038.

Joi, 6 octombrie 2016

- având în vedere Rezoluția sa din 8 iunie 2016 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin, sunt compuse sau fabricate din porumb modificat genetic Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21 și din soiuri de porumb modificat genetic care combină două sau trei dintre evenimentele Bt11, MIR162, MIR604 și GA21 și de abrogare a Deciziilor 2010/426/UE, 2011/893/UE, 2011/892/UE și 2011/894/UE ⁽¹⁾,
 - având în vedere propunerea de rezoluție a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară,
 - având în vedere articolul 106 alineatele (2) și (3) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât la 11 și 18 aprilie 2007, Monsanto Europe S.A. a prezentat Comisiei trei cereri, în conformitate cu articolele 11 și 23 din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003, privind reînnoirea autorizației pentru produsele alimentare, ingredientele alimentare și furajele existente fabricate din porumb MON 810, a autorizației privind furajele care conțin și constau în porumb MON 810 și a autorizației pentru porumb MON 810 din produsele care conțin sau constau în acest tip de porumb și care sunt destinate altor utilizări decât consumul uman și animal, ca orice alt porumb, inclusiv cultivarea; întrucât, după intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1829/2003, aceste produse au fost notificate Comisiei în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) literele (a) și (b) și cu articolul 20 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv și au fost incluse în registrul comunitar al produselor alimentare și al furajelor modificate genetic;
- B. întrucât, la 9 martie 2016, Monsanto Europe S.A. a trimis o scrisoare Comisiei prin care solicită ca partea din cerere referitoare la cultivare să fie analizată separat de restul cererii;
- C. întrucât porumbul modificat genetic MON-ØØ81Ø-6, așa cum este descris în cerere, exprimă proteina Cry1Ab, derivată din *Bacillus thuringiensis* subsp. *kurstaki*, care conferă protecție împotriva dăunătorilor reprezentați de anumite insecte lepidoptere, printre care se numără sfredelitorul european al porumbului (*Ostrinia nubilalis*) și sfredelitorul roz (*Sesamia spp*);
- D. întrucât, la 8 iulie 2016, proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei a fost supus la vot în cadrul comitetului permanent, dar nu s-a emis niciun aviz;
- E. întrucât două motive majore pentru votul negativ sau pentru abținerea de la vot din partea statelor membre au fost lipsa de studii pe termen lung privind furajele și toxicitatea și evaluarea insuficientă a riscurilor;
- F. întrucât proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei a fost votat în cadrul comitetului de apel la 15 septembrie 2016 și nici atunci nu s-a emis un aviz; 12 state membre reprezentând 38,74 % din populația UE au exprimat un vot favorabil, 11 state membre reprezentând 18,01 % din populația UE au votat împotriva, 4 state membre reprezentând 43,08 % din populația UE s-au abținut, iar un stat membru reprezentând 0,17 % din populația UE a fost absent de la vot;
- G. întrucât, la 22 aprilie 2015, în expunerea de motive a propunerii sale legislative de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1829/2003, Comisia a deplâns faptul că, de la intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1829/2003, deciziile de autorizare au fost adoptate de Comisie, în conformitate cu legislația aplicabilă, fără sprijinul avizelor comitetelor statelor membre și că returnarea dosarului către Comisie în vederea adoptării unei decizii finale, care a constituit de fapt o excepție în cadrul procedurii în ansamblu, a devenit o normă în procesul decizional referitor la autorizațiile privind produsele alimentare și furajele modificate genetic;
- H. întrucât propunerea legislativă din 22 aprilie 2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 a fost respinsă de Parlament la 28 octombrie 2015 pe motiv că, în timp ce cultivarea se face în mod obligatoriu pe teritoriul unui stat membru, comerțul cu OMG-uri nu ține cont de frontiere, ceea ce înseamnă că o interzicere la nivel național a „vânzării și utilizării”, astfel cum a propus Comisia, ar fi fost imposibil de pus în aplicare fără a reintroduce verificarea la frontieră a importurilor; întrucât Parlamentul a respins propunerea legislativă de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 și a invitat Comisia să își retragă propunerea și să prezinte o propunere nouă,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0271.

Joi, 6 octombrie 2016

1. consideră că proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei depășește competențele de executare prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1829/2003;
 2. consideră că proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei nu este în conformitate cu dreptul Uniunii, prin faptul că nu este compatibilă cu obiectivele Regulamentului (CE) nr. 1829/2003, care, în conformitate cu principiile generale prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 178/2002, constau în asigurarea unei baze prin care să se asigure un nivel ridicat de protecție a vieții și sănătății umane, a sănătății și bunăstării animale, a intereselor de mediu și ale consumatorilor în ceea ce privește produsele alimentare și furajele modificate genetic, asigurând în același timp funcționarea eficientă a pieței interne;
 3. solicită Comisiei să își retragă proiectul de decizie de punere în aplicare;
 4. solicită Comisiei să prezinte, în baza Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, o nouă propunere legislativă de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1829/2003, care să ia în considerare preocupările naționale exprimate frecvent, care nu se referă numai la aspectele siguranței organismelor modificate genetic pentru sănătate sau mediu;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Joi, 6 octombrie 2016

P8_TA(2016)0390

Introducerea pe piață a bumbacului modificat genetic 281-24-236 × 3006-210-23 × MON 88913

Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2016 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin, constau în sau sunt fabricate din bumbac modificat genetic 281-24-236 × 3006-210-23 × MON 88913 (DAS-24236-5×DAS-21023-5×MON-88913-8), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (D046168/00 – 2016/2923(RSP))

(2018/C 215/17)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin, constau în sau sunt fabricate din bumbac modificat genetic 281-24-236 × 3006-210-23 × MON 88913 (DAS-24236-5×DAS-21023-5×MON-88913-8), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (D046168/00,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic⁽¹⁾, în special articolul 7 alineatul (3) și articolul 19 alineatul (3),
- având în vedere articolele 11 și 13 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie⁽²⁾,
- având în vedere votul care a avut loc la 8 iulie 2016 în cadrul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală menționat la articolul 35 din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003, unde nu s-a emis niciun aviz,
- având în vedere avizul Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA) din 9 martie 2016⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 decembrie 2015 referitoare la Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2279 a Comisiei din 4 decembrie 2015 de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin, constau în sau sunt fabricate din porumb modificat genetic NK603 × T25 (MON-00603-6 × ACS-ZM003-2), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 3 februarie 2016 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin, constau în sau sunt fabricate din soia modificată genetic MON 87705 × MON 89788 (MON-87705-6 × MON-89788-1), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 3 februarie 2016 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin, constau în sau sunt fabricate din soia modificată genetic MON 87708 × MON 89788 (MON-87708-9 × MON-89788-1), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 1.

⁽²⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

⁽³⁾ Grupul științific pentru organisme modificate genetic (OMG) din cadrul EFSA; avizul științific cu privire la o cerere din partea Dow Agrosciences LLC (EFSA-GMO-NL-2009-68) de introducere pe piață a bumbacului 281-24-236 × 3006-210-23 × MON 88913 pentru alimente și furaje, import și procesare, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1829/2003. EFSA Journal 2016; 14 (4):4430 [21 pp.]; doi: 10.2903/j.efsa.2016.4430.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0456.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0040.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0039.

Joi, 6 octombrie 2016

- având în vedere Rezoluția sa din 3 februarie 2016 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin, constau în sau sunt fabricate din soia modificată genetic FG72 (MST-FGØ72-2), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 8 iunie 2016 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin, sunt compuse sau fabricate din porumb modificat genetic Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21 și din soiuri de porumb modificat genetic care combină două sau trei dintre evenimentele Bt11, MIR162, MIR604 și GA21 și de abrogare a Deciziilor 2010/426/UE, 2011/893/UE, 2011/892/UE și 2011/894/UE ⁽²⁾,
 - având în vedere propunerea de rezoluție a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară,
 - având în vedere articolul 106 alineatele (2) și (3) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, la 12 martie 2009, Dow AgroSciences Europe a prezentat autorității competente din Țările de Jos, în conformitate cu articolele 5 și 17 din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003, o cerere de introducere pe piață a produselor și ingredientelor alimentare și a furajelor care conțin, constau în sau sunt fabricate din bumbac 281-24-236 × 3006-210-23 × MON 88913;
- B. întrucât bumbacul modificat genetic DAS-24236-5×DAS-21Ø23-5×MON-88913-8, astfel cum este descris în cerere, exprimă proteina fosfotricin acetyl transferază (PAT), care conferă toleranță la erbicidele pe bază de glufosinat de amoniu, și proteina modificată CP4 5-enolpiruvil-sikimat-3-fosfat sintază (CP4EPSPS), care conferă toleranță la erbicidele pe bază de glifosat, proteinele Cry1F și Cry1Ac, care conferă protecție împotriva anumitor insecte lepidoptere dăunătoare, și întrucât Agenția Internațională pentru Cercetare în Domeniul Cancerului – agenția specializată în domeniul cancerului în cadrul Organizației Mondiale a Sănătății – a clasificat glifosatul drept substanță probabil cancerigenă pentru oameni la 20 martie 2015 ⁽³⁾;
- C. întrucât, la 8 iulie 2016, proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei a fost supus la vot în cadrul comitetului permanent, dar nu s-a emis niciun aviz;
- D. întrucât proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei a fost votat în cadrul comitetului de apel la 15 septembrie 2016 și nici atunci nu s-a emis un aviz; 11 state membre reprezentând 38,66 % din populația UE au exprimat un vot favorabil, 14 state membre reprezentând 33,17 % din populația UE au votat împotriva, 2 state membre reprezentând 28 % din populația UE s-au abținut, iar un stat membru reprezentând 0,17 % din populația UE a fost absent de la vot;
- E. întrucât, la 22 aprilie 2015, Comisia a deplâns, în expunerea de motive a propunerii sale legislative de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1829/2003, faptul că, de la intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1829/2003, deciziile de autorizare au fost adoptate de Comisie, în conformitate cu legislația aplicabilă, fără sprijinul avizelor comitetelor statelor membre și că returnarea dosarului către Comisie în vederea adoptării unei decizii finale, care constituie de fapt o excepție în cadrul procedurii în ansamblu, a devenit o normă în procesul decizional relativ la autorizațiile privind produsele alimentare și furajele modificate genetic;
- F. întrucât propunerea legislativă din 22 aprilie 2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 a fost respinsă de Parlament la 28 octombrie 2015 ⁽⁴⁾ deoarece, în timp ce cultivarea se face în mod obligatoriu pe teritoriul unui stat membru, comerțul cu OMG-uri nu ține cont de frontiere, ceea ce înseamnă că o interdicție la nivel național a „vânzării și utilizării”, astfel cum a propus Comisia, ar fi fost imposibil de pus în aplicare fără a reintroduce verificarea la frontieră a importurilor; întrucât Parlamentul a respins propunerea legislativă de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 și a invitat Comisia să își retragă propunerea și să prezinte o propunere nouă,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0038.

⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0271.

⁽³⁾ Volumul 112 de monografii ale IARC: evaluarea a cinci insecticide și erbicide organofosforice, 20 martie 2015.
<http://www.iarc.fr/en/media-centre/iarcnews/pdf/MonographVolume112.pdf>

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0379.

Joi, 6 octombrie 2016

1. consideră că acest proiect de decizie de punere în aplicare a Comisiei depășește competențele de executare prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1829/2003;
 2. consideră că acest proiect de decizie de punere în aplicare a Comisiei nu este în conformitate cu dreptul Uniunii, prin faptul că nu este compatibil cu obiectivul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003, care, în conformitate cu principiile generale prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 178/2002, constă în asigurarea unei baze prin care să se asigure un nivel ridicat de protecție a vieții și sănătății umane, a sănătății și bunăstării animale, a intereselor de mediu și ale consumatorilor în ceea ce privește produsele alimentare și furajele modificate genetic, asigurând în același timp funcționarea eficientă a pieței interne;
 3. solicită Comisiei să își retragă proiectul de decizie de punere în aplicare;
 4. solicită Comisiei să prezinte o nouă propunere legislativă în temeiul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, în vederea modificării Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 pentru a ține seama de preocupările naționale exprimate frecvent, care nu se referă numai la aspectele siguranței organismelor modificate genetic pentru sănătate sau mediu;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Mărți, 25 octombrie 2016

P8_TA(2016)0402

Strategia UE față de Iran în urma încheierii acordului nuclear

Rezoluția Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la strategia UE față de Iran în urma încheierii acordului nuclear (2015/2274(INI))

(2018/C 215/18)

Parlamentul European,

- având în vedere declarația comună făcută de Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR), Federica Mogherini, și de Ministrul iranian al Afacerilor Externe, Mohammad Javad Zarif, la 16 aprilie 2016, la Teheran,
- având în vedere Rezoluția 2231 (2015) a Consiliului de Securitate al ONU, adoptată la 20 iulie 2015,
- având în vedere concluziile Consiliului referitoare la Acordul privind programul nuclear al Iranului din 20 iulie 2015,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Iran, în special Rezoluția din 10 martie 2011 referitoare la abordarea UE privind Iranul⁽¹⁾, Rezoluția din 14 iunie 2012 referitoare la situația minorităților etnice din Iran⁽²⁾, Rezoluția din 17 noiembrie 2011 referitoare la Iran – cazuri recente de încălcare a drepturilor omului⁽³⁾ și Rezoluția din 3 aprilie 2014 referitoare la strategia UE privind Iranul⁽⁴⁾,
- având în vedere Cadrul strategic și Planul de acțiune ale UE privind drepturile omului și democrația; având în vedere rapoartele anuale ale UE privind drepturile omului,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la rapoartele anuale ale UE privind drepturile omului;
- având în vedere Rezoluția sa din 8 octombrie 2015 referitoare la pedeapsa cu moartea⁽⁵⁾,
- având în vedere raportul prezentat de raportorul special al ONU pentru situația drepturilor omului din Republica Islamică Iran din 10 martie 2016, declarațiile sale recente din 20 mai și 8 iunie 2016 prin care își exprimă îngrijorarea în privința încarcerării apărătorilor drepturilor omului și în privința valului recent de incitare la ură împotriva comunității Baha'i, precum și raportul Secretarului General al ONU din 3 martie 2016 referitor la situația drepturilor omului din Republica Islamică Iran,
- având în vedere Rezoluția Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite nr. 70/173 referitoare la „Situația drepturilor omului în Republica Islamică Iran” (A/RES/70/173), adoptată la 17 decembrie 2015,
- având în vedere declarația din 14 octombrie 2015 făcută de ÎR/VP, Federica Mogherini, referitoare la execuția unui infractor minor în Iran, și declarația din 20 mai 2016 referitoare la condamnarea apărătoarei iraniene a drepturilor omului, Narges Mohammadi,
- având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru comerț internațional (A8-0286/2016),

⁽¹⁾ JO C 199 E, 7.7.2012, p. 163.

⁽²⁾ JO C 332 E, 15.11.2013, p. 102.

⁽³⁾ JO C 153 E, 31.5.2013, p. 157.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0339.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0348.

Marți, 25 octombrie 2016

A. întrucât, în urma Acordului nuclear iranian și a evoluțiilor politice interne din Iran, există, în prezent, oportunitatea de a demara reforme în țară și de a îmbunătăți relațiile Iranului cu Uniunea Europeană;

Relațiile dintre Iran și UE

Dialogul politic

1. consideră că Planul comun de acțiune cuprinzător (JCPOA), cunoscut și sub denumirea de Acordul nuclear iranian, a fost o realizare remarcabilă pentru diplomația multilaterală și pentru diplomația europeană în special, care ar trebui nu doar să facă posibilă o îmbunătățire importantă a relațiilor dintre UE și Iran, ci și să contribuie la promovarea stabilității în întreaga regiune; consideră că toate părțile sunt acum responsabile pentru asigurarea aplicării sale stricte și integrale; salută înființarea Comisiei comune alcătuite din reprezentanți ai Iranului și ai E3/UE+3 (China, Franța, Germania, Federația Rusă, Regatul Unit și Statele Unite, împreună cu ÎR/VP); își exprimă sprijinul deplin pentru Înaltul reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate în rolul său de coordonator al Comisiei comune instituite în cadrul JCPOA și consideră că punerea strictă și deplină în aplicare a JCPOA continuă să fie deosebit de importantă;

2. salută vizita în Iran, la 16 aprilie 2016, a ÎR/VP, Federica Mogherini, împreună cu șapte comisari europeni, aceasta fiind o etapă importantă în stabilirea unei agende ambițioase pentru relațiile bilaterale dintre UE și Iran în domeniile de interes comun; observă că mai multe declarații ale Comisiei și delegații ale UE în Iran, din ultima făcând parte Vicepreședintele/Înaltul Reprezentant al UE și șapte comisari, s-au concentrat pe legăturile comerciale și economice;

3. reamintește că decizia Consiliului de a ridica toate sancțiunile vizând activitățile nucleare impuse Republicii Islamice Iran, ca urmare a respectării angajamentelor sale luate în cadrul Planului comun de acțiune cuprinzător, permite relansarea cooperării cu Iran și va crea oportunități și beneficii pentru ambele părți, oferind posibilitatea de a redeschide piața iraniană pentru întreprinderile europene; reamintește că Iranul are o populație mare, în general foarte bine educată și tânără, are una dintre cele mai diverse compoziții ale PIB-ului în regiune, are nevoie de investiții și reprezintă o piață potențială pentru bunurile europene de înaltă calitate;

4. salută deschiderea în relațiile cu Iranul; subliniază că relațiile UE-Iran trebuie să evolueze concomitent cu punerea în aplicare a acordului nuclear/JCPOA; reamintește că, potrivit prevederilor acordului, dacă Iranul nu pune în aplicare acordul, sancțiunile pot fi reintroduse; încurajează reînnoirea relației dintre UE și statele sale membre și Iran, ambele părți colaborând îndeaproape în chestiunile bilaterale și multilaterale pentru a asigura o mai mare stabilitate a regiunii și punerea în aplicare eficace a acordului nuclear; consideră că relațiile UE-Iran ar trebui dezvoltate printr-un dialog pe mai multe niveluri care să implice contacte politice, diplomatice, economice, academice, tehnice și interpersonale și la care să participe actori ai societății civile, ONG-uri și apărători ai drepturilor omului; sprijină deschiderea relațiilor UE-Iran în avantajul reciproc al ambelor părți, pe baza unei evaluări realiste a intereselor comune și a diferențelor, pentru a încuraja extinderea treptată a cooperării într-un climat de consolidare a încrederii, în primul rând în beneficiul populației Iranului și a UE; sprijină, în acest sens, angajamentul Uniunii Europene de a colabora din nou cu Iranul, pe baza „unui dialog al celor patru C”: un dialog cuprinzător, axat pe cooperare, în domeniile în care Iranul și UE au interese comune, critic, deschis și sincer în domeniile în care Iranul și UE nu sunt de acord, dar caută un numitor comun și constructiv în ansamblu din perspectiva tonului și a practicilor;

5. salută modificările instituționale operate de Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) pentru a reflecta rezultatele JCPOA, în special crearea grupului operativ pentru Iran în cadrul SEAE, cu scopul de a coordona diferitele fire de acțiune privind toate chestiunile legate de Iran; salută măsurile luate de SEAE pentru înființarea, după cum s-a solicitat în rezoluțiile anterioare ale PE, a unei delegații a UE la Teheran, permițând astfel UE să conlucreze cu autoritățile iraniene pentru a informa mai eficient publicul din această țară despre UE, pentru a contracara neînțelegerile și a consolida o cooperare tot mai strânsă între UE și Iran; subliniază, în acest sens, că comerțul și investițiile sunt competențe ale UE și că înființarea unei delegații a UE la Teheran ar facilita cooperarea UE-Iran în domeniile comerțului, educației, culturii, drepturilor omului și durabilității mediului, contribuind în mod considerabil la îndeplinirea așteptărilor ambelor părți; subliniază că, pe viitor, Euronews Farsi ar trebui să devină o punte de comunicare importantă între Uniunea Europeană și publicul vorbitor de persană;

Marti, 25 octombrie 2016

6. reamintește faptul că UE și Iran au decis să abordeze problemele de interes comun într-un mod constructiv; solicită ca strategia UE pentru reluarea colaborării cu Iranul să se bazeze, inițial, pe măsurile de consolidare a încrederii în domeniile tehnice care ar crea precedente pozitive de eforturi comune ale UE și ale Iranului și care pot deschide calea către o cooperare pe termen lung mai importantă;

7. insistă asupra importanței de a dezvolta dimensiunea parlamentară a relațiilor UE-Iran ca parte a strategiei de restabilire a încrederii reciproce; își reiterează, în acest sens, sprijinul pentru propunerea discutată de Parlament și Majlis vizând un dialog interparlamentar privind combaterea terorismului, ca o recunoaștere a provocărilor comune în ceea ce privește radicalizarea în Iran, în Orientul Mijlociu și în UE însăși; salută dialogul politic reînnoit dintre UE și Iran, inclusiv în ceea ce privește drepturile omului; încurajează derularea unui dialog privind drepturile omului în viitor cu participarea unor reprezentanți ai autorităților judiciare, ai forțelor de securitate și ai societății civile; recunoaște că, deși există suspiciuni și neîncredere de ambele părți, multe state membre au relații istorice îndelungate cu Iranul, iar Iranul nutrește ambiția de a avea relații bune cu UE, existând astfel posibilitatea de a dezvolta o relație bazată pe încredere și respect reciproc; recunoaște complexitatea propriilor politici interne ale Iranului și reiterează faptul că UE nu urmărește să se amestece în opțiunile politice interne ale acestei țări sau ale oricărei alteia, ci vizează o cooperare bazată pe respectarea reciprocă a standardelor și principiilor internaționale; consideră că normalizarea deplină a relațiilor poate avea loc doar prin intermediul punerii în aplicare permanente a Planului comun de acțiune cuprinzător (JCPOA) și al unui dialog regulat și susținut și că prioritatea imediată ar trebui să o constituie extinderea sferei relațiilor dintre UE și Iran în domeniile în care ambele părți doresc acest lucru; consideră, totuși, că obiectivul final trebuie să îl reprezinte instituirea unui parteneriat între Iran și UE;

8. reiterează opoziția fermă, îndelungată și bazată pe principii a Uniunii Europene față de pedeapsa cu moartea în toate cazurile și în toate circumstanțele și subliniază încă o dată că abolirea pedepsei cu moartea reprezintă un obiectiv-cheie în politica privind drepturile omului și politica externă ale UE; își menține o poziție foarte critică în ceea ce privește utilizarea frecventă a pedepsei cu moartea în Iran; consideră că reducerea aplicării pedepsei cu moartea este un obiectiv major în cadrul dialogului politic; solicită un moratoriu imediat asupra aplicării pedepsei cu moartea în Iran; ia act de faptul că majoritatea execuțiilor sunt pentru infracțiuni legate de droguri; înțelege provocările cu care se confruntă Iranul, ca una dintre principalele rute de tranzit pentru droguri din lume, întrucât 86 % din capturile de opiu la nivel mondial au avut loc pe teritoriul iranian; cu toate acestea, consideră că angajamentul privind chestiunile referitoare la pedeapsa cu moartea, cum ar fi aplicarea pedepsei cu moartea pentru infracțiunile legate de droguri și pentru persoanele cu vârsta sub 18 ani, ambele încălcând angajamentele internaționale acceptate în mod voluntar de Iran în temeiul drepturilor omului și al dreptului umanitar, ar putea sta la baza unei agende comune pentru a aborda acest aspect; invită membrii parlamentului iranian, ca un prim pas, să revizuiască articolul 91 din codul penal din 2013 pentru a aboli pedeapsa cu moartea în cazul persoanelor cu vârsta sub 18 ani; constată prezentarea în parlamentul iranian a unui proiect de lege care, dacă este aprobat, ar înlocui pedeapsa cu moartea pentru infracțiuni nonviolente legate de droguri cu închisoarea pe viață; ia act de faptul că, în cazul în care proiectul de lege este aprobat, numărul execuțiilor în Iran s-ar reduce în mod semnificativ;

9. subliniază faptul că eliminarea pedepsei cu moartea în cazul infracțiunilor legate de droguri ar reduce drastic numărul execuțiilor (cu până la 80 % conform estimărilor iraniene); invită UE și Iranul să coopereze în lupta împotriva comerțului ilicit cu droguri ca o modalitate de a aborda chestiunea execuțiilor din această țară, respectând, în același timp, normele privind drepturile omului; invită Comisia să acorde asistență tehnică și sprijin pentru consolidarea capacității administrative, vizând întărirea statului de drept în Iran, inclusiv prin promovarea reformării sistemului de justiție pentru a îmbunătăți răspunderea și alternativele la pedeapsa cu închisoarea și la pedeapsa cu moartea; invită Comisia să se asigure că asistența tehnică sau alte tipuri de asistență acordată Iranului nu este utilizată pentru a comite încălcări ale drepturilor omului;

Aspecte comerciale și economice

10. ia act de obiectivul declarat al Iranului de a avea o rată de creștere anuală de 8 %; consideră că investițiile europene sunt esențiale pentru ca Iranul să realizeze acest obiectiv; subliniază faptul că Uniunea Europeană nu se opune niciunei activități comerciale permise cu Iranul și nu se va opune colaborării dintre firmele internaționale sau instituțiile financiare cu Iranul, atât timp cât respectă întreaga legislație aplicabilă; subliniază că, pentru ca Iranul să își valorifice pe deplin potențialul economic, va trebui să ia măsuri pentru a crea un mediu economic transparent care să stimuleze investițiile internaționale și, de asemenea, să adopte măsuri de combatere a corupției la toate nivelurile, în special în ceea ce privește respectarea recomandărilor Grupului de Acțiune Financiară Internațională (GAFI), tratând aspecte cum ar fi întreruperea fluxurilor de capital către organizațiile teroriste; invită UE să sprijine pe deplin eforturile Iranului în acest proces, în special prin acordarea de sprijin pentru acțiuni care vizează încheierea unui tratat bilateral de investiții între UE și Iran;

Marți, 25 octombrie 2016

11. subliniază că schimburile comerciale și accesul reînnoit la sistemul comercial global bazat pe norme poate constitui o modalitate de a pune capăt izolării Iranului și că schimburile comerciale ar putea fi un instrument important de consolidare a dialogului politic și de stimulare a cooperării între țările din regiune, pentru a crește dezvoltarea regională, ocuparea forței de muncă și stabilitatea din întreaga regiune;

12. remarcă faptul că Iranul este a doua cea mai mare economie din Orientul Mijlociu, cu un PIB nominal estimat la 397 miliarde USD în 2015; remarcă, de asemenea, că comerțul UE cu Iranul reprezintă, în prezent, aproximativ 8 miliarde USD, estimându-se că va crește de patru ori în următorii doi ani; reamintește că UE era în trecut principalul partener comercial al Iranului și consideră că ar trebui să vizeze recuperarea acestui statut; sprijină extinderea relațiilor comerciale ale UE cu Iranul și solicită UE să dezvolte cooperarea comercială, financiară și economică cu Iranul, în vederea îmbunătățirii condițiilor de viață și a ocupării forței de muncă în rândul cetățenilor iranieni, precum și în vederea stimulării dezvoltării regionale; consideră că extinderea comerțului și a investițiilor în Iran poate să contribuie, pe termen lung, la promovarea păcii și a stabilității în întreaga regiune, dacă UE poate găsi oportunități pentru sisteme regionale de investiții, de exemplu, în domeniul conectivității energetice și a transporturilor;

13. consideră că, în ciuda încheierii a numeroase contracte cu companiile europene, Iranul nu este în măsură să își îndeplinească angajamentele din cauza unei lipse de lichidități, ceea ce înseamnă că procesul deschiderii Iranului este prins într-un cerc vicios;

14. constată că Iranul este cea mai mare economie mondială care nu face parte din OMC; sprijină cererea Iranului de a adera la OMC; observă că actualul mandat al UE pentru negocierile privind un acord comercial și de cooperare cu Iranul nu mai este de actualitate; invită Comisia să exploreze opțiuni pentru consolidarea legăturilor comerciale și investiționale cu scopul de a asigura în mai mare măsură respectarea de către Iran a normelor OMC și de a proteja investițiile europene; subliniază că un cadru de negocieri oficiale i-ar permite UE să utilizeze pe deplin poziția sa ca cea mai mare piață integrată și cel mai mare bloc economic și să creeze un forum pentru schimburi și dialog; invită UE să analizeze posibilitatea de a relua discuțiile de aderare ale Iranului la Organizația Mondială a Comerțului, deoarece apartenența la OMC ar contribui la liberalizarea în și mai mare măsură a economiei Iranului, ceea ce ar stimula creșterea, ar încadra această țară în sistemul mondial bazat pe norme și ar oferi un mecanism de sprijinire a reformelor economice necesare în Iran și ar obliga Iranul să își asume responsabilitatea pentru angajamentele internaționale asumate; invită Comisia să profite de aceste negocieri pentru a insista asupra reformelor-cheie în domeniul drepturilor lucrătorilor, bazate pe convențiile fundamentale ale OIM; își exprimă îngrijorarea în legătură cu întârzierea numirii unui președinte al grupului de lucru al OMC pentru aderarea Iranului; invită Comisia să își exercite pe deplin influența pentru a elimina acest obstacol fără întârziere și pentru a demara procesul de aderare a Iranului la OMC; consideră că, pentru a încheia procesul de aderare, Iranul ar trebui să fie eliminat de pe lista declarațiilor publice a Grupului de Acțiune Financiară Internațională (GAFI),

15. consideră că lipsa libertății de exprimare în mediul online, supravegherea sistemică și monitorizarea traficului de internet, precum și lipsa libertăților digitale reprezintă un obstacol pentru comerțul cu Iranul, precum și o încălcare a drepturilor și libertăților cetățenilor; subliniază potențialul pe care îl reprezintă un internet deschis și sigur în Iran pentru economia digitală; cere din nou instituirea unui regim european eficient de control al exporturilor, care să împiedice folosirea abuzivă a produselor cu dublă utilizare și a anumitor tehnologii pentru încălcarea drepturilor omului și împotriva UE;

16. subliniază, de asemenea, că este important ca Iranul să dezvolte relații economice și comerciale cu actori regionali pentru a constitui un ansamblu economic și comercial coerent, în conformitate cu normele Organizației Mondiale a Comerțului; subliniază că Uniunea Europeană poate pune la dispoziție cunoștințele sale de specialitate și poate oferi sprijin pentru dezvoltarea și consolidarea acestui dialog regional;

17. consideră că ridicarea sancțiunilor economice și financiare legate de activitățile nucleare impuse de UE și de comunitatea internațională prevăzută în JCPOA reprezintă un element important, care demonstrează că UE și-a pus în aplicare angajamentele față de Iran și că există voința de a consolida cooperarea economică pentru a obține beneficii economice reciproce; cu toate acestea remarcă faptul că, deși majoritatea sancțiunilor economice și financiare au fost ridicate între timp, unele dintre ele rămân în vigoare și nu sunt afectate de acordul nuclear; invită UE să încurajeze întreprinderile stabilite în UE să asigure deplina transparență a activităților lor în Iran; solicită să se pună accentul pe calitatea și pe cantitatea investițiilor și să se lanseze o inițiativă care să evalueze dacă noile investiții respectă Principiile directe ale ONU privind afacerile și drepturile omului, similară celei desfășurate cu ocazia ridicării sancțiunilor impuse Myanmarului/Birmaniei; constată că implementarea efectivă a Orientărilor privind responsabilitatea socială a întreprinderilor este esențială dacă se urmărește ca intensificarea relațiilor comerciale dintre UE și Iran să aibă un efect pozitiv asupra întregii societăți iraniene;

Marti, 25 octombrie 2016

18. reamintește că sancțiunile principale impuse de SUA și faptul că tranzacțiile sunt desfășurate în dolari americani creează incertitudine juridică pentru întreprinderile din UE care doresc să investească în Iran, ceea ce subminează obținerea de către poporul iranian a beneficiilor economice preconizate în JCPOA; insistă asupra necesității de a aborda această chestiune și alte aspecte financiare, în conformitate cu recomandările GAFI, cu scopul de a crea claritatea și certitudinea juridică necesare pentru ca întreprinderile din UE să își poată desfășura activitatea în Iran; invită la o schimbare de abordare în ceea ce privește comerțul cu Iranul; solicită ca euro să devină moneda utilizată pentru tranzacțiile cu Iranul pentru a împiedica autoritățile americane să impună sancțiuni, astfel cum s-a întâmplat în trecut, când au penalizat o serie de bănci europene; sprijină un dialog apropiat cu Statele Unite pentru a asigura continuitatea comerțului și investițiilor europene în Iran;

19. subliniază, în același timp, că sunt esențiale eforturi mai mari pentru a asigura un mediu favorabil investițiilor internaționale, pentru ca Iranul să își valorifice pe deplin potențialul economic; în acest sens, invită Iranul să asigure transparența sectorului său financiar și să combată corupția și spălarea banilor, în conformitate cu recomandările Grupului de Acțiune Financiară Internațională (GAFI); salută planul de acțiune al guvernului iranian în ceea ce privește recomandările GAFI, precum și reuniunile tehnice organizate la 12 iulie între funcționarii UE și cei iranieni pentru a stabili reformele necesare în acest sens;

20. salută faptul că JCPOA a avut deja rezultate pozitive, precum creșterea cu 43 % a schimburilor comerciale între Iran și UE în primele șase luni din 2016, comparativ cu aceeași perioadă din 2015, faptul că 30 de bănci iraniene s-au reconectat la SWIFT, precum și impactul pozitiv al JCPOA în consolidarea tendinței de diminuare a inflației și a ratelor dobânzii în Iran; salută faptul că un număr în creștere de mici bănci europene sunt, în prezent, active în Iran, facilitând creditarea IMM-urilor; solicită să se acorde o atenție deosebită rolului IMM-urilor din Europa și Iran în cadrul procesului de consolidare a relațiilor comerciale;

21. salută faptul că guvernul iranian dorește să atragă investiții străine, fiind necesare investiții străine directe în cadrul tuturor sectoarelor economice majore; remarcă faptul că este probabil să fie nevoie de peste 1 000 de miliarde USD pentru investițiile în infrastructură pe parcursul următorilor 10 ani, oferind oportunități întreprinderilor europene, inclusiv în sectoarele energiei, automobilelor și producției pentru transportatorii aerieni; salută cele 180 de delegații comerciale care au vizitat Teheranul de la semnarea JCPOA, inclusiv din partea a 15 state membre ale UE, ca semn al interesului în creștere pentru relațiile economice cu Iranul; invită UE și statele sale membre să exploreze utilizarea garanțiilor pentru credit la export cu scopul de a stimula comerțul, finanțarea proiectelor și investițiile în Iran; sprijină încheierea pozitivă a acordurilor între guvernul iranian și Airbus și Boeing, ca măsură de consolidare a încrederii în continuare, în urma adoptării JCPOA;

Cooperarea sectorială

22. remarcă faptul că Iranul deține a doua cea mai mare rezervă de gaze din lume și a patra cea mai mare rezervă de petrol din lume; consideră că cooperarea în domeniul energiei poate juca un rol semnificativ în diversificarea surselor de aprovizionare cu energie a UE și reducerea dependenței energetice a statelor membre de distribuitori unici, contribuind astfel la securitatea energetică a UE; consideră că ridicarea sancțiunilor economice are potențialul de a debloca cheltuieli importante în industria petrolului și a gazelor, precum și în alte sectoare ale economiei, care ar beneficia de investiții și de accesul la noi tehnologii; solicită întreprinderilor europene să investească în sectorul energetic iranian; solicită, în special, sprijinul UE în dezvoltarea tehnologiei pentru GNL în Iran; consideră că investițiile în Iran trebuie să respecte pe deplin angajamentele de decarbonizare pe termen lung ale UE;

23. observă că, în prezent, peste jumătate din nevoile energetice ale gospodăriilor iraniene sunt acoperite de gazele naturale; subliniază potențialul important al dezvoltării energiilor regenerabile în Iran, o țară care beneficiază de 300 de zile însorite pe an, în medie, și dispune de o capacitate de producție estimată de 13 ori mai mare decât consumul total de energie al Iranului; invită Comisia să sprijine dezvoltarea surselor regenerabile de energie în Iran, ca o contribuție la diversificarea mixului energetic al țării;

24. invită Iranul să adere la Inițiativa privind transparența în industriile extractive (EITI) și solicită ca, la baza cooperării UE-Iran în domeniul energiei, să stea în permanență obiectivul creșterii avantajelor de mediu și sociale, precum și a avantajelor economice atât pentru cetățenii Iranului, cât și pentru cetățenii UE;

25. subliniază faptul că Iranul se confruntă cu multe provocări în domeniul mediului, inclusiv lipsa apei și degradarea solurilor și că, pe lângă valorificarea potențialului deplin al cooperării comerciale, UE ar trebui să se angajeze în dezbateri cu Iranul pentru a spori gradul de protecție a mediului și pentru a promova dezvoltarea durabilă din punctul de vedere al

Marți, 25 octombrie 2016

mediului; solicită o cooperare în domenii cum sunt gestionarea conservării apei, inclusiv sprijinirea Iranului pentru salvarea lacului Urmia, lupta împotriva deșertificării, monitorizarea seismică, precum și combaterea poluării aerului și gestionarea deșeurilor; își exprimă, în acest context, îngrijorarea deosebită în privința nivelurilor de poluare a Mării Caspice și îndeamnă UE și statele sale membre să sprijine în mod activ eforturile depuse de guvernul iranian pentru a stopa degradarea gravă a acesteia; salută faptul că ONG-urile iraniene de mediu au dezvoltat parteneriate cu alte ONG-uri din regiune; salută participarea lor la UICN și la Convenția Ramsar; invită Comisia să asiste ONG-urile iraniene în dezvoltarea de proiecte de management participativ;

26. consideră că dialogul și cooperarea regionale pe probleme de mediu dintre Iran și vecinii săi sunt indispensabile pentru abordarea unor provocări precum poluarea aerului, deficitul de apă și deșertificarea; subliniază că UE ar trebui să faciliteze această cooperare regională, ca o măsură importantă de construire a încrederii, și să profite de dorința actorilor regionali de a beneficia de experiența europeană în acest domeniu;

27. ia act de studiile care menționează că s-ar putea ca energia nucleară să nu fie competitivă în Iran din cauza rezervelor reduse de uraniu și a costurilor de extracție; invită totuși Comisia să examineze posibilitățile de cooperare civilă în domeniul nuclear cu Iranul, în conformitate cu angajamentul din JCPOA, și să încurajeze Iranul să semneze Convenția privind securitatea nucleară; salută propunerea unor oficiali iranieni de a se iniția un dialog regional privind siguranța și securitatea programelor nucleare civile;

28. subliniază posibilitățile de cooperare în domeniul siguranței aviației, acordând asistență tehnică și acces la componentele necesare pentru ca firmele iraniene să fie înlăturate de pe lista neagră europeană;

29. observă că Iranul găzduiește 3 milioane de cetățeni afgani, dintre care doar 950 000 au un statut juridic oficial de refugiați în Iran, ceea ce înseamnă că Iranul este una dintre țările principale care găzduiesc refugiați; salută acordarea de către UE de fonduri suplimentare în valoare de 6,5 milioane EUR pentru a sprijini Iranul să asigure acces la educație și asistență medicală pentru populația afgană din țară; subliniază necesitatea adoptării unor măsuri concrete care să garanteze drepturile omului în cazul migranților afgani și al refugiaților afgani din Iran, inclusiv dreptul lor la respectarea garanțiilor procedurale și la egalitate în fața legii; consideră că cooperarea dintre UE și Iran cu privire la gestionarea refugiaților poate să amelioreze înțelegerea reciprocă, să promoveze o mai bună respectare a dreptului internațional, precum și a drepturilor omului ale solicitanților de azil și ale refugiaților înșiși, precum și să contribuie la soluționarea conflictelor cu scopul de a reduce cauzele actualelor și viitoarelor deplasări ale refugiaților; consideră că cooperarea dintre UE și Iran cu privire la gestionarea refugiaților ar trebui să îmbunătățească situația refugiaților din Iran și să prevină traficul de persoane; consideră că cooperarea UE-Iran ar trebui să includă și un dialog cuprinzător privind migrația, în special în privința abordărilor și priorităților de politici și legislative referitoare la migrația legală și neregulamentară, la solicitanții de azil și la refugiați, atât la nivel național, cât și la nivel regional;

30. recunoaște că, într-o țară unde se estimează că peste 60 % dintre persoane au vârsta sub 30 de ani, populația iraniană tânără, educată și dotată cu competențe tehnologice avansate și dinamismul societății iraniene pot oferi oportunități deosebite pentru promovarea contactelor interpersonale cu UE, pe baza principiilor reciprocității și respectului reciproc; consideră că programele de schimburi de tineri sunt printre activitățile care au cel mai mult succes în a apropia societățile și culturile; astfel, salută creșterea numărului studenților Erasmus Mundus proveniți din Iran în universitățile europene, ca modalitate de combatere a percepțiilor greșite și a stereotipurilor; solicită o cooperare aprofundată în domeniul educației, cercetării și inovării prin intensificarea schimburilor de studenți și de cercetători, inclusiv cooperarea între universități în domenii precum, printre altele, al mediului, al surselor regenerabile de energie, al justiției și al drepturilor omului, precum și al bunei guvernante; invită Comisia să mărească bugetul pentru studenții Erasmus Mundus din Iran; salută atelierele de lucru care au avut loc recent la universitatea din Teheran pentru a crește gradul de informare cu privire la posibilele beneficii pe care universitățile iraniene le pot obține prin participarea la Orizont 2020; invită guvernul iranian să numească un coordonator național pentru Orizont 2020, care să ofere asistență tehnică și consiliere privind candidatura universităților iraniene la proiecte Orizont 2020; invită Comisia să studieze posibilitatea de a facilita eliberarea vizelor pentru cadrele universitare și cercetătorii din Iran, pentru ca aceștia să studieze și să se formeze în universitățile europene; solicită instituirea unui program al UE pentru a reuni cercetători și studenți din Iran, din țările CCG și din Europa pentru a studia experiența și lecțiile învățate în privința integrării regionale în Europa;

Marți, 25 octombrie 2016

31. își exprimă profunda îngrijorare în privința arestării persoanelor cu dublă cetățenie UE-iraniană la intrarea lor în Iran și subliniază faptul că aceste arestări împiedică posibilitățile contactelor interumane; invită autoritățile iraniene să permită diasporei iraniene din Europa să călătorească în siguranță în țara ei de naștere;

Securitatea în regiune

32. subliniază influența importantă pe care au exercitat-o diverse persoane și diverse culturi ale Iranului de-a lungul a mii de ani, inclusiv asupra Europei; observă că, date fiind poziția sa geostrategică, mărimea populației și a economiei, rezervele de petrol și de gaze naturale, precum și influența sa în regiune, Iranul este un actor important în Orientul Mijlociu și în regiunea Golfului; subliniază că interesele iraniene strategice sunt cel mai bine deservite prin restabilirea stabilității regionale și că pentru realizarea acestora nu există și nu ar trebui să existe o concurență cu interesele altor actori principali din regiune;

33. consideră că acordul nuclear deschide posibilitatea de a coopera pentru soluționarea crizei de securitate din regiune; consideră că Iranul poate și ar trebui să joace un rol stabilizator în regiune; consideră că întreaga regiune poate beneficia de o normalizare a relațiilor cu Iranul; consideră că, în urma recunoașterii statutului Iranului ca actor regional major, acesta ar trebui să joace un rol stabilizator în regiune; subliniază că revizuirea politicii europene de vecinătate (PEV), instituită la 18 noiembrie 2015, include planuri de a implica țările terțe care sunt vecine țărilor partenere din vecinătatea UE, în contextul unui cadru extins de cooperare; îndeamnă, prin urmare, ca acest cadru tematic să fie instituit pentru a oferi cooperare între Uniune, țările partenere din vecinătatea sudică și actorii-cheie din regiune, cum ar fi Iranul, în privința problemelor regionale, precum securitatea, energia și gestionarea refugiaților;

34. invită toate statele din regiune, în special Arabia Saudită și Iranul, să se abțină de la discursurile ostile care alimentează conflictele și de la acțiunile de susținere a grupărilor armate ostile din regiune, inclusiv a aripilor militare a Hezbollah și a al-Nusra; își exprimă îngrijorarea cu privire la militarizarea crescândă din întreaga regiune și sprijină eforturile de consolidare a controlului armelor, de neproliferare și de combatere a terorismului, recunoscând în același timp preocupările legitime în materie de apărare, dar în contextul unei încercări de a promova respectarea deplină a suveranității tuturor țărilor din regiune; își exprimă îngrijorarea în legătură cu testările repetate ale rachetelor balistice efectuate de către Iran, care, deși nu încalcă JPCOA, vin în contradicție cu spiritul Rezoluției nr. 2231(2015) a Consiliului de Securitate al ONU;

35. consideră că dialogul politic dintre UE și Iran ar trebui să solicite Iranului, precum și altor actori majori din regiune, să joace un rol constructiv în soluționarea crizelor politice din Irak, Yemen, Siria, Liban și Afganistan, pe baza respectării dreptului internațional și a suveranității acestor țări; solicită un model de diplomatie a UE bazat pe priorități politice, mai degrabă decât pe priorități religioase, precum și pe principiul asigurării respectului, siguranței și securității popoarelor din toate țările Orientului Mijlociu, inclusiv a poporului din Israel și a poporului palestinian, cu scopul construirii unui Orient Mijlociu mai stabil și mai armonios; consideră că parteneriatul dintre UE și Iran în combaterea terorismului și a extremismului violent din regiune este un element important al dialogului politic;

36. consideră că nu se poate găsi o soluție la conflictele din Orientul Mijlociu, Africa de Nord și regiunea Golfului fără prezența tuturor actorilor la masa negocierilor; astfel, salută implicarea Iranului în negocierile de pace privind Siria prin participarea sa la Grupul internațional de sprijin pentru Siria (ISSG); regretă, cu toate acestea, faptul că eforturile iraniene nu au dus până în prezent la o îmbunătățire semnificativă a situației și invită Iranul să contribuie cel puțin la facilitarea în mai mare măsură a furnizării ajutorului umanitar pentru a îmbunătăți gradul de protecție a populației civile împotriva atacurilor și la căutarea în continuare a unei soluții pe termen lung la conflict; în acest context, constată că supraviețuirea regimului Assad din Siria a ajuns să depindă din ce în ce mai mult de Iran și, prin urmare, invită autoritățile iraniene să se folosească de poziția Iranului pentru a soluționa pașnic conflictul sirian;

37. salută disponibilitatea exprimată de Iran pentru a sprijini eforturile depuse în prezent pentru a aduce stabilitatea în Irak, îndeamnă Iranul să joace un rol semnificativ pentru a pune capăt violenței sectare și solicită eforturi suplimentare pentru a reuni toate milițiile care operează în țară sub autoritatea guvernului irakian, ținând astfel seama de toate interesele; subliniază că UE și Iranul se confruntă cu inamici comuni, și anume ISIS/Daesh, Al-Qaida, Al-Nusra și a alte organizații desemnate de CSONU ca fiind teroriste, inspirate de perversitatea extremistă a islamului; salută contribuția Iranului la lupta împotriva ISIS/Daesh, inclusiv sprijinul precoce acordat guvernului regional kurd din Arbil, și recunoaște contribuția decisivă a acestuia în Irak, prin care a stopat înaintarea ISIS/Daesh și a recuperat teritoriile supuse terorismului jihadist; totuși,

Marți, 25 octombrie 2016

și exprimă îngrijorarea în legătură cu informațiile potrivit cărora diverși activiști ai Al-Qaida au fost eliberați; ia act de acordul dintre Iran și Australia de a face schimb de informații privind lupta împotriva ISIS/Daesh;

38. consideră că rivalitățile regionale reprezintă un factor determinant în conflictele din câteva țări din regiune; este extrem de îngrijorat în legătură cu intensificarea violenței sectare în regiune și subliniază necesitatea unei implicări diplomatice susținute și ample a UE pentru a trata cauzele subiacente ale conflictului, prin acordarea de sprijin pe termen lung în scopul reconcilierii etno-sectare; constată cu îngrijorare accentuarea luptei dintre Iran și Arabia Saudită pentru influență politică și religioasă și avertizează cu privire la impactul acestei lupte asupra soluționării conflictelor și a securității în Orientul Mijlociu și în afara acestuia; consideră că apropierea și cooperarea constructivă dintre Iran și Arabia Saudită sunt esențiale pentru dezamorsarea tensiunilor regionale, ca o cale spre soluționarea conflictelor armate din Irak, Siria și Yemen, punând capăt fluxurilor migratorii generate de acestea, precum și pentru a aborda cauzele generatoare ale terorismului și extremismului care amenință regiunea, Uniunea Europeană și alte state; solicită UE să fie activă la nivel diplomatic pentru a dezamorsa tensiunile dintre Teheran și Riad, recurgând inclusiv la consolidarea încrederii, la diplomația informală și la măsuri de detensionare a situației, menite să contribuie la reluarea relațiilor diplomatice dintre Arabia Saudită și Iran ca o primă etapă în vederea normalizării relațiilor dintre cele două state; invită UE să colaboreze cu SUA și Rusia în acest scop și, în special, pentru a sprijini dezvoltarea unei noi infrastructuri regionale de securitate care să țină seama de percepțiile amenințărilor și de preocupările legitime în materie de securitate ale Iranului și ale Arabiei Saudite și care să ofere garanții de securitate atât Iranului, cât și țărilor din Consiliul de Cooperare al Golfului; subliniază că cooperarea privind securitatea maritimă în Golful Persic, inclusiv semnarea unei carte privind libertatea de navigație, ar putea fi o primă măsură de consolidare a încrederii pentru a dezvolta încrederea și cooperarea regională;

39. condamnă cu tărie solicitările repetate ale regimului iranian privind distrugerea Israelului și politica acestuia de negare a Holocaustului;

Aspecte socioeconomice, statul de drept, democrația și drepturile omului

40. consideră că moștenirea revoluționară a Iranului și constituirea acestuia ca stat islamic, precum și diferențele majore dintre Iran și UE în ceea ce privește sistemele politico-instituționale nu trebuie să reprezinte un impediment în calea deschiderii și a unui dialog sincer și direct și pentru găsirea unui numitor comun privind chestiunile legate de democrație, de statul de drept și de drepturile omului; solicită Republicii Islamice să extindă spațiul pentru pluralismul politic; subliniază că Parlamentul iranian (Majlis) este pro reforme și pro Europa și consideră că rezultatele alegerilor pentru Parlament și pentru Adunarea Experților din februarie 2016 reflectă voința poporului iranian, oferă ocazia extinderii cooperării cu Uniunea Europeană și cu statele sale membre, ducând astfel la relații constructive, precum și posibilitatea realizării unor reforme sociale, politice și economice pe plan intern; invită Iranul să permită fără restricții desfășurarea unor alegeri libere și corecte, cu respectarea standardelor internaționale;

41. constată că Iranul s-a deschis, deoarece are nevoie de sprijin în satisfacerea nevoilor cetățenilor săi și în păstrarea în țară a cetățenilor tineri cu un nivel ridicat de educație, aspect important pentru stabilitatea statului;

42. constată cu îngrijorare că Iranul înregistrează numărul cel mai mare de execuții în urma pedepsei cu moartea pe cap de locuitor din lume; subliniază că eliminarea pedepsei cu moartea în cazul infracțiunilor legate de droguri ar reduce drastic numărul execuțiilor; salută, în acest sens, posibilitatea ca parlamentul (Majlis) nou ales să aibă în vedere adoptarea unor acte legislative pentru a exclude unele infracțiuni legate de droguri de pe lista infracțiunilor pasibile de pedeapsă cu moartea;

43. remarcă faptul că adoptarea Codului Penal Islamic din 2013 le acordă judecătorilor mai multă libertate de a decide și că ratificarea Convenției ONU cu privire la drepturile copilului interzice executarea copiilor și permite tuturor delincvenților minori condamnați la moarte înainte de 2013 să solicite rejudecarea cauzei; solicită Iranului să asigure punerea deplină în aplicare a interdicției respective și informarea tuturor delicvenților vizați cu privire la acest drept; invită Iranul să declare un moratoriu asupra pedepsei cu moartea;

44. încurajează Iranul să coopereze pe deplin cu toate mecanismele ONU privind drepturile omului și să acționeze în sensul aplicării recomandărilor stabilite în acest context, inclusiv în privința evaluării periodice universale, permițând organizațiilor internaționale pentru drepturile omului să-și desfășoare misiunile; această evoluție va contribui în mod

Marti, 25 octombrie 2016

pozitiv la imaginea Iranului în ochii opiniei publice europene; subliniază că guvernul iranian s-a angajat într-un număr mai mare de proceduri speciale ale ONU, prin intermediul dialogului; solicită guvernului iranian să abordeze preocupările serioase subliniate în rapoartele raportorului special al ONU și ale Secretarului General al ONU privind situația drepturilor omului în Iran, precum și invitațiile specifice de acțiune, identificate în rezoluțiile Adunării Generale a ONU;

45. solicită SEAE și Comisiei să sprijine crearea unui mediu care să permită funcționarea corespunzătoare și independentă a organizațiilor societății civile; subliniază importanța afirmării cu tărie a orientărilor UE referitoare la drepturile omului, inclusiv în cazul apărătorilor drepturilor omului, în contextul relațiilor dintre UE și Iran;

46. invită Iranul să își respecte, să apere și să își îndeplinească angajamentele asumate în temeiul Constituției Republicii Islamice Iran, al Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice, al Convenției cu privire la drepturile copilului și al Pactului internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, asigurând respectarea drepturilor la libertatea de exprimare (atât online, cât și offline), de opinie, de asociere și de întrunire pașnică, de gândire, de conștiință, de religie sau de credință și garantând, în drept și în fapt, faptul că cetățenii își exercită drepturile individuale, sociale și politice fără a fi discriminați sau persecutați pe motive de sex, limbă, religie, opinii politice sau de altă natură, naționalitate, origine etnică sau socială, gen, orientare sexuală ori alt statut, după cum se prevede în aceste instrumente; subliniază că acest lucru include un drept fundamental la egalitate în fața legii, precum și dreptul la acces egal la educație, asistență medicală și oportunități profesionale;

47. salută reformele realizate în temeiul noului Cod de procedură penală, însă își exprimă îngrijorarea profundă în legătură cu faptul că acest cod nu asigură pe deplin mecanismele internaționale privind protejarea respectării garanțiilor procedurale; solicită Iranului să revizuiască Codul de procedură penală din 2014, cu scopul de a asigura includerea garanțiilor referitoare la un proces echitabil; solicită Iranului să revizuiască și să modifice legislația, astfel încât să se asigure că declarațiile obținute în urma torturii, a relelor tratamente sau a altor forme de constrângere să nu fie luate în considerare ca probe în cadrul procedurilor penale și că toate suspiciunile de tortură și alte rele tratament aduse în atenția autorităților sunt investigate automat;

48. solicită eliberarea tuturor prizonierilor politici; solicită Iranului să elibereze cetățenii UE reținuți sau condamnați în urma unui proces judiciar care nu a respectat standardele internaționale, printre ei numărându-se: Nazak Afshar, în vârstă de 58 de ani, reținută din martie 2016, Kamal Foroughi, în vârstă de 76 de ani, reținut din mai 2011, Homa Hoodfar, în vârstă de 65 de ani, reținută din iunie 2016 și Nazanin Zaghari-Ratcliffe, în vârstă de 37 de ani, reținută din aprilie 2016;

49. ia act că în Iran există o largă varietate de credințe și convingeri; constată că Constituția Republicii Islamice Iran apără în mod oficial o serie de minorități religioase și libertățile religioase fundamentale ale acestora; cu toate acestea, își exprimă îngrijorarea în legătură cu faptul că numărul de cetățeni închiși aparținând comunităților minoritare religioase sau din cauza convingerilor lor a crescut; invită autoritățile iraniene să se asigure că drepturile minorităților religioase și etnice sunt respectate și protejate pe deplin prin lege și că libertatea de religie este extinsă;

50. constată progresele înregistrate de femeile iraniene în domeniile educației, științei și cercetării, exemplificate prin faptul că majoritatea studenților din universitățile iraniene sunt femei; încurajează UE și statele sale membre să aducă în continuare în discuție problemele legate de egalitatea de gen în cadrul convorbirilor cu autoritățile iraniene; solicită să se asigure pe deplin egalitatea de gen prin adoptarea de măsuri pentru eliminarea discriminării existente a femeilor la nivel juridic și practic precum și participarea egală a femeilor la piața muncii și la toate domeniile vieții economice, culturale, sociale și politice; salută încercarea de a elabora un proiect de lege pentru protejarea femeilor împotriva violenței și speră că parlamentul nou ales va avea în vedere o legislație care să incrimineze pe deplin violența împotriva femeilor, inclusiv violența domestică și violul conjugal;

51. salută promisiunea din campanie a președintelui Rohani de a prezenta o carte a drepturilor cetățenilor, precum și declarațiile sale privind promovarea drepturilor minorităților etnice; consideră că această carte ar trebui aibă la bază și să fie în deplină concordanță cu obligațiile internaționale asumate de Iran în domeniul drepturilor omului; subliniază că respectarea statului de drept și a independenței sistemului judiciar este importantă, deoarece oferă securitatea juridică necesară pentru investițiile străine directe și este, înainte de toate, în interesul poporului iranian; invită sistemul judiciar să respecte procesul echitabil și garanțiile procedurale și să acorde suspectilor acces la un avocat; invită SEAE și Comisia să

Marți, 25 octombrie 2016

coopereze cu autoritățile iraniene în domenii precum reforma judiciară și reforma sistemului penitenciar, inclusiv a condițiilor de detenție, responsabilitatea guvernamentală, respectarea statului de drept, a libertății de exprimare, a drepturilor universale ale omului și a libertăților fundamentale, precum și lupta împotriva corupției;

o

o o

52. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Guvernului și Parlamentului Iranului, Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și SEAE.

Marți, 25 octombrie 2016

P8_TA(2016)0403

Combaterea corupției și acțiunile subsecvente rezoluției CRIM

Rezoluția Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la combaterea corupției și acțiunile subsecvente rezoluției CRIM (2015/2110(INI))

(2018/C 215/19)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, articolul 67 și articolele 82-89 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolele 5, 6, 8, 17, 32, 38 și 41, precum și articolele 47-50 și articolul 52,
- având în vedere concluziile Consiliului JAI din 16 iunie 2015 privind elaborarea strategiei de securitate internă reînnoite a Uniunii Europene 2015-2020,
- având în vedere concluziile Consiliului European din 25-26 iunie 2015 în materie de siguranță,
- având în vedere convențiile pertinente ale Organizației Națiunilor Unite împotriva infracționalității organizate transnaționale și Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției (UNCAC),
- având în vedere convențiile penale și civile ale Consiliului Europei privind corupția, deschise pentru semnare la Strasbourg, la 27 ianuarie 1999 și, respectiv, la 4 noiembrie 1999, precum și Rezoluțiile (98)7 și (99)5, adoptate de Consiliul de Miniștri al Consiliului Europei la 5 mai 1998 și 1 mai 1999, prin care se constituie Grupul de state împotriva corupției (GRECO),
- având în vedere Recomandarea CM/Rec (2014) 7 privind protejarea demascatorilor, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 30 aprilie 2014,
- având în vedere Convenția OCDE privind combaterea coruperii funcționarilor publici străini în tranzacțiile comerciale internaționale, deschisă spre semnare la Paris, la 17 decembrie 1997, precum și modificările care o completează și ultimele rapoarte de monitorizare pe țări,
- având în vedere Directiva 2013/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 august 2013 privind atacurile împotriva sistemelor informatice și de înlocuire a Deciziei-cadru 2005/222/JAI a Consiliului ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală ⁽³⁾,
- având în vedere Directiva 2014/62/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind protecția prin măsuri de drept penal a monedei euro și a altor monede împotriva falsificării și de înlocuire a Deciziei-cadru 2000/383/JAI a Consiliului ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ JO L 218, 14.8.2013, p. 8.

⁽²⁾ JO L 127, 29.4.2014, p. 39.

⁽³⁾ JO L 130, 1.5.2014, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 151, 21.5.2014, p. 1.

Marți, 25 octombrie 2016

- având în vedere Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal ⁽²⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1781/2006 ⁽³⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 513/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de instituire, în cadrul Fondului pentru securitate internă, a instrumentului de sprijin financiar pentru cooperarea polițienească, prevenirea și combaterea criminalității și gestionarea crizelor și de abrogare a Deciziei 2007/125/JAI a Consiliului ⁽⁴⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2015/2219 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind Agenția Uniunii Europene pentru Formare în Materie de Aplicare a Legii (CEPOL) și de înlocuire și de abrogare a Deciziei 2005/681/JAI a Consiliului ⁽⁵⁾,
- având în vedere Decizia 2007/845/JAI a Consiliului din 6 decembrie 2007 privind cooperarea dintre oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile ⁽⁶⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1142/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 de modificare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 în ceea ce privește finanțarea partidelor politice europene ⁽⁷⁾,
- având în vedere Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului ⁽⁸⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) ⁽⁹⁾,
- având în vedere Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin intermediul dreptului penal (COM(2012)0363),

⁽¹⁾ JO L 141, 5.6.2015, p. 73.

⁽²⁾ JO L 328, 6.12.2008, p. 28.

⁽³⁾ JO L 141, 5.6.2015, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 150, 20.5.2014, p. 93.

⁽⁵⁾ JO L 319, 4.12.2015, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 332, 18.12.2007, p. 103.

⁽⁷⁾ JO L 317, 4.11.2014, p. 28.

⁽⁸⁾ JO L 119, 4.5.2016, p. 89.

⁽⁹⁾ JO L 119, 4.5.2016, p. 1.

⁽¹⁰⁾ JO L 65, 11.3.2016, p. 1.

Mărți, 25 octombrie 2016

- având în vedere propunerea de regulament al Consiliului de instituire a Parchetului European (COM(2013)0534),
 - având în vedere hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțată în cauza C-105/14 (Taricco și alții) ⁽¹⁾, prin care aceasta a statuat că conceptul de „fraudă”, astfel cum este definit la articolul 1 din Convenția privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene, acoperă veniturile provenind din TVA,
 - având în vedere propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) (COM(2013)0535),
 - având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 29 aprilie 2015 referitoare la propunerea de Regulament al Consiliului de instituire a Parchetului European ⁽²⁾,
 - având în vedere propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului privind combaterea terorismului (COM(2015)0625),
 - având în vedere Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului ⁽³⁾,
 - având în vedere Raportul al Comisiei către Consiliu și Parlamentul European – Raportul anticorupție al UE, COM(2014)0038 din 3 februarie 2014,
 - având în vedere Raportul Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulat „Agenda europeană privind securitatea”, din 28 aprilie 2015 (COM(2015)0185),
 - având în vedere Raportul Europol SOCTA (evaluarea amenințării pe care o reprezintă infracționalitatea organizată) din martie 2013 și Raportul IOCTA (evaluarea amenințării pe care o reprezintă infracționalitatea organizată pe internet) din 30 septembrie 2015,
 - având în vedere Rezoluția sa din 9 iulie 2015 referitoare la agenda europeană privind securitatea ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 23 octombrie 2013 referitoare la crima organizată, corupție și spălarea de bani: recomandări cu privire la acțiunile și inițiativele care se impun (raport final) ⁽⁵⁾,
 - având în vedere studiul Serviciului de cercetare al Parlamentului European privind costul neintervenției UE în legătură cu infracționalitatea organizată și corupția,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertățile civile, justiție și afaceri interne și avizele Comisiei pentru dezvoltare și al Comisiei pentru control bugetar (A8-0284/2016),
- A. A întrucât crima organizată este o amenințare globală, care necesită, prin urmare, un răspuns comun, coordonat de UE și de statele sale membre;
- B. întrucât încă nu înțelegem pe deplin aspectele complexe ale criminalității organizate și pericolele prezentate de infiltrarea unor organizații criminale în contextul social, economic, de afaceri, politic și instituțional din statele membre;

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2015:555.

⁽²⁾ JO C 346, 21.9.2016, p. 27.

⁽³⁾ JO L 135, 24.5.2016, p. 53.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0269.

⁽⁵⁾ JO C 208, 10.6.2016, p. 89.

Marți, 25 octombrie 2016

- C. întrucât grupurile infracționale organizate au demonstrat o tendință și o capacitate deosebită de a-și diversifica activitățile, adaptându-se la zone geografice și la contexte economice și sociale diferite, exploatând slăbiciunile și vulnerabilitățile acestora, acționând simultan pe piețe diferite și profitând de diferențele dintre dispozițiile legislative din sistemele juridice ale statelor membre, pentru a-și face să prospere afacerile și pentru a-și maximiza profiturile;
- D. întrucât organizațiile criminale și-au schimbat modul de operare, folosindu-se de sprijinul unor angajați, instituții bancare, funcționari și politicieni care, deși nu sunt membri ai organizațiilor criminale, le susțin activitățile la diferite niveluri;
- E. întrucât organizațiile criminale au demonstrat o capacitate mare de adaptare, inclusiv prin utilizarea în propriul avantaj a beneficiilor oferite de noile tehnologii;
- F. întrucât caracterul periculos al forței de intimidare care poate fi exercitată prin simplul fapt de a aparține unei organizații nu este o prioritate în raport cu obiectivul combaterii „infracțiunilor finale” (infracțiunile a căror comitere constituie scopul existenței unei organizații) și întrucât acest lucru a permis o lacună de reglementare și operațională la nivel european, facilitând operațiunile transfrontaliere ale grupurilor infracționale organizate;
- G. întrucât, pe lângă mai multe pericole evidente pentru ordinea publică și siguranța publică reprezentate de formele de violență care sunt tipice pentru organizațiile criminale, criminalitatea organizată provoacă, de asemenea, grave probleme sub forma pătrunderii în economia legală și a comportamentului aferent care corupe funcționarii publici, ceea ce duce la infiltrarea instituțiilor și a administrației publice;
- H. întrucât beneficiile ilicite obținute din infracțiunile comise de organizațiile criminale sunt reciclate pe scară largă în economia legală europeană; întrucât un astfel de capital, odată reinvestit în economia reală, constituie o amenințare serioasă la adresa liberei inițiative și a concurenței, deoarece are un puternic impact de denaturare;
- I. întrucât grupurile infracționale obțin acces la politicieni și administratori pentru a valorifica resursele financiare aflate la dispoziția administrației publice și a influența activitățile sale cu complicitatea politicienilor, funcționarilor și a oamenilor de afaceri; întrucât influența acestora asupra politicienilor și administratorilor se face simțită mai ales în sectoarele achizițiilor publice și al lucrărilor publice, al finanțării publice, al eliminării resturilor și deșeurilor și în ceea ce privește contractele directe pentru achiziționarea tuturor tipurilor de bunuri și gestionarea serviciilor;
- J. întrucât obiectivul principal al criminalității organizate este profitul; întrucât mecanismele de aplicare a legii trebuie, prin urmare, să aibă capacitatea de a se axa asupra finanțării criminalității organizate, deseori indisolubil legată de corupție, fraudă, contrafacere și contrabandă;
- K. întrucât avertizorilor le revine un rol important în combaterea corupției, deoarece aceștia pot scoate la iveală cazuri de fraudă care ar rămâne altfel necunoscute; întrucât demascarea este considerată drept una dintre cele mai eficiente modalități de stopare și prevenire a infracțiunilor înainte ca acestea să aibă loc sau de dezvăluire a acestora atunci când s-au produs deja;
- L. întrucât nicio dispoziție legislativă de la nivel european nu ar trebui interpretată în sensul limitării activității de demascare;
- M. întrucât infracționalitatea organizată, corupția și spălarea banilor constituie amenințări grave pentru economia UE, reducând în mod semnificativ veniturile fiscale ale statelor membre și ale UE în ansamblu, precum și pentru dările de seamă în cazul proiectelor finanțate de la bugetul UE, deoarece organizațiile infracționale operează în sectoare diverse, multe dintre acestea fiind supuse controlului guvernamental;

Marți, 25 octombrie 2016

N. întrucât, în 2014, au fost semnalate, cu titlul de fraude în dauna bugetului european, un număr de 1 649 de nereguli, totalizând 538,2 milioane EUR, în legătură fie cu cheltuielile, fie cu veniturile, fără să existe, însă, date oficiale referitoare la procentul de fraude imputabile criminalității organizate;

Introducere

1. își asumă încă o dată cuprinsul și recomandările formulate în Rezoluția sa din 23 octombrie 2013 referitoare la infraționalitatea organizată, corupție și spălarea de bani; își reiterează, în special, apelul privind adoptarea unui plan de acțiune european pentru eradicarea infraționalității organizate, corupției și spălării banilor care, pentru a fi eficace, trebuie să dispună de resurse financiare adecvate și personal calificat;

2. salută programul de 18 luni al Consiliului UE pe perioada președințiilor olandeză, slovacă și malteză, în cadrul căruia figurează la loc de frunte pe ordinea de zi o abordare cuprinzătoare și integrată în ceea ce privește criminalitatea organizată; relevă faptul că lupta împotriva fraudei, corupției și spălării banilor trebuie să constituie o prioritate politică pentru instituțiile comunitare, iar pentru aceasta este fundamentală cooperarea polițienească și judiciară dintre statele membre;

3. intenționează să-și concentreze atenția asupra domeniilor specifice de intervenție prioritare pentru actualul context istoric;

Crearea unui cadru pentru transpunerea corectă a normelor existente, monitorizarea aplicării lor și evaluarea eficacității lor

4. reamintește că este oportun ca statele membre să transpună și să aplice instrumentele existente la nivel european și internațional în cadrul luptei împotriva infraționalității organizate, corupției și spălării banilor;

5. îi solicită Comisiei să finalizeze cât mai urgent evaluarea măsurilor de transpunere a acestor instrumente, să informeze în mod detaliat Parlamentul cu privire la rezultate și, dacă este necesar, să inițieze proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor; îi solicită Comisiei, în special, să prezinte un raport de evaluare a transunerii Deciziei-cadru 2008/841/JAI privind lupta împotriva crimei organizate și a Directivei 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal;

6. invită statele membre să transpună în mod corect Directiva Parlamentului European și a Consiliului privind ordinul european de anchetă în materie penală, un instrument care va avea de jucat un rol esențial în consolidarea cooperării polițienești și judiciare în UE;

7. încurajează statele membre să transpună cu promptitudine cea de a 4-a directivă privind combaterea spălării banilor;

8. recomandă aderarea UE la GRECO, în calitate de membru de plin drept; Cere ca UE să participe la Parteneriatul pentru o guvernare deschisă, să-și îndeplinească obligațiile ce decurg din Convenția ONU împotriva corupției, care este parte, și că sprijine asistența tehnică acordată de ONU pentru combaterea traficului de droguri și prevenirea criminalității (UNODC) în temeiul convenției ONU amintite; îndeamnă Comisia să prezinte Parlamentului, cât mai curând posibil, un raport privind progresele înregistrate în ceea ce privește pregătirile pentru aderarea la UE a GRECO, incluzând o analiză a provocărilor de natură juridică și a soluțiilor posibile în acest sens;

9. regretă că Comisia nu și-a publicat încă al doilea raport anticorupție, care urma să fie publicat la începutul anului 2016; îi solicită Comisiei să-l prezinte cât mai curând posibil; reiterează faptul că raportul anticorupție nu trebuie să se limiteze la situația din statele membre, ci trebuie să includă o secțiune referitoare la instituțiile Uniunii Europene; îi solicită, în consecință, Comisiei să identifice o modalitate adecvată de monitorizare a corupției în instituțiile, organismele și agențiile UE;

Marți, 25 octombrie 2016

10. invită Comisia să analizeze posibilitatea de a combina diferitele mecanisme de supraveghere la nivelul Uniunii, inclusiv mecanismul de cooperare și verificare, Raportul anticorupție al UE, tabloul de bord al UE privind justiția, într-un cadru mai larg de monitorizare a statului de drept, care ar putea fi aplicat tuturor statelor membre și instituțiilor, organismelor și agențiilor Uniunii Europene; consideră, în această privință, că instituțiile Uniunii Europene ar trebui să constituie un exemplu, promovând cele mai ridicate standarde de transparență și garanteze existența unor sancțiuni disuasive și eficiente pentru cei care nu le respectă; în solicită Comisiei să reglementeze lobbying-ul și să sancționeze conflictele de interese;
11. subliniază necesitatea unei abordări multidisciplinare pentru prevenirea și combaterea eficiente a criminalității organizate; subliniază, în acest sens, rolul Rețelei europene de prevenire a criminalității și necesitatea de a-i oferi sprijin financiar;
12. recomandă realizarea de către Comisie a unui studiu referitor la organismele naționale de drept care sunt cele mai avansate în ceea ce privește combaterea infracționalității organizate și a corupției, pentru a elabora o legislație europeană care să fie eficientă și inovatoare; îi solicită Comisiei să elaboreze un studiu privind practicile de anchetă folosite în statele membre pentru combaterea criminalității organizate, acordând o atenție deosebită folosirii unor instrumente cum ar fi interceptarea convorbirilor telefonice, localizarea zonală, procedurile de căutare, arestul cu întârziere, confiscarea cu întârziere, operațiunile sub acoperire și operațiunile de livrare controlată și supravegheată;
13. le solicită statelor membre să investească mai mult în cultura legalității, luând în considerare în special faptul că prima și cea mai eficientă formă de prevenire constă în educarea unor noi generații de cetățeni ai UE, în special prin promovarea unor acțiuni specifice în școli;

Prioritățile și structura operativă pentru lupta împotriva infracționalității organizate și a corupției

14. consideră că actualul ciclu politic al UE de luptă împotriva infracționalității organizate trebuie să pună accentul pe combaterea asocierii în vederea săvârșirii de infracțiuni (i.e., a apartenenței la o organizație infracțională), și nu exclusiv pe așa-numitele infracțiuni comise în realizarea unui scop (i.e., infracțiunile pentru a căror comitere sunt constituite astfel de organizații); în special, consideră că este necesar ca apartenența la o organizație criminală să fie considerată drept infracțiune, separat de comiterea unor infracțiuni finale (infracțiuni comise în realizarea unui scop); reiterează faptul că acest ciclu politic trebuie să includă printre prioritățile sale și lupta împotriva spălării banilor, corupția și traficul de ființe umane, în cadrul unei adevărate Strategii europene anticorupție;
15. cere ca prioritățile să fie definite în raport cu politicile europene de prevenire a infracționalității și cu cele economice, sociale, ocupaționale și din domeniul educației, garantând deplina implicare a Parlamentului;
16. solicită înființarea în cadrul Europol a unei unități specializate de combatere a grupurilor infracționale organizate care operează simultan în mai multe sectoare diferite; consideră că statele membre trebuie să se doteze cu mecanisme sigure și eficiente în actualul cadru instituțional, care să asigure dezvoltarea coordonată a activităților de cercetare în materie de infracționalitate organizată și respectul reciproc între autoritățile de aplicare a legii din statele membre;

Un cadru legislativ mai ferm

17. invită Comisia, pe baza evaluării transunerii și aplicării normelor existente, să propună măsuri legislative care să umple orice lacune care ar putea exista în ceea ce privește lupta împotriva infracționalității organizate și a corupției și să îmbunătățească cooperarea judiciară transfrontalieră; îi solicită, în special:
- (a) să revizuiască legislația existentă pentru a introduce sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive și pentru a clarifica definițiile comune ale infracțiunilor, inclusiv cea a apartenenței la „organizații sau asociații infracționale”, care ar putea fi concepute ca grupuri structurate, constituite pentru o perioadă de timp, alcătuite din mai mult de două persoane care acționează concertat, cu scopul de a obține în mod ilicit, direct sau indirect, o formă oarecare de avantaj financiar și/sau câștig material și care subminează grav coeziunea economică și socială a UE și a statelor sale membre;

Marti, 25 octombrie 2016

- (b) să prezinte o propunere legislativă urmărind combaterea infracțiunilor ambientale, pentru a răspunde mai ferm, în termeni penali, la incinerarea ilicită a deșeurilor și să considere evacuarea ilegală a „poluanților emergenți” drept o infracțiune penală susceptibilă să fie sancționată cu pedepse penale, în modul prevăzut în Directiva 2008/99/CE;
18. invită Comisia să elaboreze norme minime cu privire la definirea infracțiunilor și a sancțiunilor; solicită, în special:
- (a) definiții generale privind „funcționarul public”, infracțiunea de fraudă și infracțiunea de corupție, aplicabile orizontal; Reamintește că, în contextul negocierilor privind Directiva PIF, sunt incluse definiții referitoare la acești termeni, dar numai în sensul directivei; constată că aceste negocieri sunt actualmente blocate la Consiliu și solicită reluarea lor fără întârziere;
- (b) O nouă propunere legislativă privind un tip special de organizație infracțională, ai cărei membrii profită de puterea de intimidare a asociației și de condițiile care rezultă din aceasta, de supunere și tăcere, pentru a manipula sau a ține sub control într-un fel oarecare, direct sau indirect, activități economice, concesiuni, autorizări, contracte publice și servicii publice, sau să obțină profituri sau avantaje ilicite pentru ei înșiși sau pentru oricare alte persoane;
- (c) o propunere legislativă de instituire a unui program european dedicat protecției martorilor și a persoanelor care cooperează în cadrul procedurilor judiciare, prin raportarea organizațiilor infracționale și a organizațiilor descrise la litera (b);
- (d) o propunere legislativă care să definească și să instituie norme comune de protecție a avertizorilor; solicită ca această propunere să fie publicată înainte de sfârșitul lui 2017;
- (e) Inițiative legislative suplimentare pentru consolidarea drepturilor persoanelor suspectate sau puse sub acuzare în cadrul procedurilor penale, inter alia în ceea ce privește arestarea preventivă, pentru a garanta dreptul la un proces echitabil, astfel cum a fost recunoscut în Convenția europeană a drepturilor omului și Carta drepturilor fundamentale;
- (f) legislație specifică pentru combaterea exportului de materiale radioactive și de deșeuri periculoase, precum și a comerțului ilicit cu specii de faună și floră, dat fiind că, potrivit asociațiilor de protecție a mediului și ONG-urilor, atât infracționalitatea animalieră și forestieră, cât și traficul și exportul de materiale radioactive și periculoase către țările terțe joacă un rol important în finanțarea infracționalității organizate;

Eficientizarea cooperării judiciare și polițienești la nivel european

19. observă faptul că fenomenul criminalității organizate, al corupției și spălării banilor are de obicei o dimensiune transfrontalieră care necesită o strânsă cooperare între autoritățile naționale competente și între autoritățile naționale și agențiile UE relevante;
20. consideră că cooperarea polițienească și judiciară prin intermediul unui schimb de informații între autoritățile naționale este esențială pentru a lua măsuri eficiente de combatere a corupției și a infracționalității organizate;
21. invită Comisia să lanseze acțiuni specifice, menite să consolideze cooperarea europeană în lupta împotriva criminalității organizate, a corupției și a spălării de bani, precum și să sporească gradul de conștientizare cu privire la daunele umane, sociale și economice provocate de aceste activități;
22. regretă că cooperarea transfrontalieră polițienească și judiciară se caracterizează prin proceduri excesiv de îndelungate și birocratice, care împiedică eficiența și periclitează eficacitatea luptei împotriva infracțiunii organizate, a corupției și a spălării de bani la nivel european; le solicită statelor membre să intensifice, îmbunătățească și eficientizeze cooperarea polițienească și judiciară transfrontalieră și utilizarea în comun a informațiilor între ele și prin intermediul Europol și Eurojust, să asigure o formare și un sprijin tehnic adecvat, inclusiv prin CEPOL și Rețeaua europeană de formare judiciară, să promoveze admisibilitatea reciprocă a materialului probator în statele membre și să asigure recurgerea în mai mare măsură la echipe de anchetatori mixte;

Marți, 25 octombrie 2016

23. le solicită statelor membre să introducă, să utilizeze și să facă sistematic schimb cu toate datele considerate pertinente referitoare la persoanele condamnate pentru o infracțiune legată de infracționalitatea organizată care figurează în bazele de date europene existente și să invite agențiile Europol și Eurojust ale UE să faciliteze acest schimb de informații; solicită, în acest sens, ca infrastructura să fie raționalizată în vederea asigurării de comunicații securizate și a utilizării eficiente a tuturor instrumentelor existente ale Europol, cu respectarea deplină a legislației europene în materia protecției datelor;

24. subliniază că este stringent nevoie să fie creat un sistem mai eficient de comunicare și schimb de informații între autoritățile judiciare din UE, care să înlocuiască, dacă este necesar, instrumentele tradiționale de asistență juridică reciprocă în materie penală; invită Comisia să evalueze necesitatea unor măsuri legislative în acest domeniu, care să ducă la crearea unui sistem adecvat la nivelul UE pentru schimbul de informații între autoritățile judiciare din UE;

25. invită statele membre să împărtășească în mod sistematic toate datele PNR considerate necesare și relevante privind persoanele legate de infracționalitatea organizată;

Confiscarea activelor organizațiilor infracționale și promovarea reutilizărilor în scopuri sociale

26. consideră că folosirea unei metode comune pentru confiscarea activelor organizațiilor infracționale din UE ar constitui o măsură de descurajare a infractorilor; le cere statelor membre să transpună cu celeritate Directiva 2014/42/UE privind confiscarea activelor provenite din activități infracționale; invită Comisia să prezinte cât mai curând o propunere legislativă prin care să se garanteze recunoașterea reciprocă a ordonanțelor de sechestru și de confiscare, în legătură cu măsurile de protecție a activelor naționale;

27. le solicită Comisiei și statelor membre să adopte măsuri UE mai ferme cu privire la:

- (a) depistarea, înghețarea și confiscarea produselor provenind din infracțiuni, inter alia prin incriminarea transferului de proprietate asupra capitalurilor sau altor bunuri cu scopul de a evita măsurile de înghețare sau confiscare și acceptarea proprietății sau disponibilității acestor capitaluri, sau procedând la confiscare în lipsa condamnării definitive;
- (b) promovarea administrării activelor înghețate și a bunurilor confiscate și reutilizarea lor în scopuri sociale și ca compensații pentru familiile victimelor și întreprinderile afectate negativ prin cămătărie și racketeering;
- (c) dezvoltarea cooperării administrative, polițienești și judiciare pentru a depista și confisca activele provenite din activități infracționale din întreaga Uniune și să îmbunătățească situația birourilor naționale de recuperare a activelor, care ar trebui dotate cu resurse adecvate;

28. îndeamnă statele membre să-și intensifice cooperarea și schimbul de bune practici în acest domeniu în cadrul platformelor de întrunire existente, cum ar fi Comitetul consultativ pentru coordonarea în domeniul combaterii fraudei (COCOLAF) și altele;

Prevenirea infiltrării infracționalității organizate și a corupției în economia legală

29. reamintește că corupția constituie elementul favorizant al infiltrării infracționalității organizate în economia legală, mai ales prin adjudecarea licitațiilor pentru achiziții publice sau prin parteneriatele de tip public-privat;

30. solicită implementarea în întreaga UE a unui sistem complet de e-achiziții, cu scopul de a reduce riscul de corupție în cadrul achizițiilor publice;

31. le solicită statelor membre și instituțiilor europene să implementeze instrumente de monitorizare a achizițiilor publice, să întocmească liste negre cu toate întreprinderile care întrețin legături dovedite cu infracționalitatea organizată și/sau sunt angajate în practici corupte și să le interzică intrarea în raporturi economice cu autoritățile publice și să beneficieze de fonduri UE; solicită statelor membre să creeze structuri specializate la nivel național pentru a descoperi organizațiile criminale și să excludă din achizițiile publice entitățile implicate în practici de corupție sau de spălare de bani; subliniază că includerea pe „lista neagră” ar putea fi un mijloc eficient de a descuraja societățile de la implicarea în activități de corupție și

Marti, 25 octombrie 2016

le-ar stimula să-și îmbunătățească și să-și consolideze procedurile interne de asigurare a integrității; le solicită statelor membre să introducă un certificat anti-infracționalitate organizată pentru întreprinderi și să procedeze la un schimb automat de informații de acest tip la nivelul UE;

32. atrage atenția asupra faptului că 21 de state membre nu au transpus încă pachetul de directive ce vizează achizițiile publice; consideră că normele privind achizițiile publice sunt esențiale pentru a asigura transparența și răspunderea în unul dintre domeniile cele mai vulnerabile în fața corupției;

33. subliniază că transparența regulilor de contabilitate, care să poată fi evaluate, trebuie asigurată nu numai la nivelul guvernelor centrale, ci și la nivel regional și local în toate statele membre;

34. își exprimă preocuparea în legătură cu practica recurentă a societăților cu activități infracționale implicate în spălarea banilor de a prezenta oferte sub prețul de cost în cadrul licitațiilor pentru lucrări de mare amploare; îi solicită Comisiei să includă o evaluare economică a propunerilor prezentate de întreprinderile care beneficiază de contracte sau subcontracte de achiziții publice;

35. subliniază faptul că spălarea banilor prin intermediul structurilor complexe ale întreprinderilor și integrarea acestora în activități economice legale poate reprezenta o amenințare pentru ordinea publică a statului; invită statele membre să instituie măsuri, fără a greva întreprinderile mici și mijlocii, pentru a crește transparența tranzacțiilor monetare și a îmbunătăți trasabilitatea tranzacțiilor către persoane fizice pentru a urmări finanțarea criminalității și a terorismului (principiul urmăririi banilor – „follow the money”); invită statele membre să ia măsuri care să facă mai dificilă crearea de structuri dense și complexe de întreprinderi interconectate care, prin faptul că au tendința de a fi lipsite de transparență, pot fi utilizate abuziv pentru finanțarea activităților criminale sau teroriste și alte infracțiuni grave;

36. îndeamnă Comisia și statele membre să ceară contractanților să-și dezvăluie integral structura organizațională și beneficiarii reali înainte de a le atribui contracte, pentru a nu acorda sprijin întreprinderilor care practică planificarea fiscală agresivă, fraudă fiscală, evaziunea fiscală și corupția;

37. observă că achiziția de bunuri imobiliare în statele membre ale UE este una dintre metodele de spălare de bani proveniți din activități criminale, în cadrul căreia infractorii își maschează calitatea de beneficiar real prin intermediul unor societăți fictive străine; îndeamnă statele membre să garanteze că orice societate străină care intenționează să dețină un titlu de proprietate pe teritoriul lor să fie obligat să respecte aceleași standarde de transparență ca cele impuse companiilor înmatriculate în jurisdicția lor;

38. subliniază faptul că criza financiară a contribuit la presiunea asupra guvernelor europene; având în vedere provocările economice actuale, solicită garanții mai mari privind integritatea și transparența în cheltuielile publice;

39. îndeamnă statele membre să întreprindă măsurile necesare pentru asigurarea transparenței deciziilor privind licențele și autorizațiile de construcție de la nivel regional și local;

40. ia act de faptul că statele membre și Comisia au sarcina legală de a combate fraudă în conformitate cu articolul 325 din TFUE și salută includerea clauzelor antifraudă în propunerile legislative cu impact financiar;

41. își exprimă preocuparea în legătură cu creșterea fraudelor privind TVA, în special a așa-numitelor fraude de tip carusel; invită toate statele membre să participe la EUROFISC în toate domeniile de activitate ale acestuia, pentru a facilita schimbul de informații utile în vederea combaterii acestor tipuri de fraudă;

42. le solicită statelor membre să adopte acte legislative specifice și să ia măsuri corespunzătoare pentru prevenirea și combaterea activităților unor profesioniști, instituții bancare, funcționari și politicieni de orice nivel care, deși nu sunt afiliați la o organizație infracțională, sprijină, la diverse niveluri, activitatea acesteia; în acest sens:

Marți, 25 octombrie 2016

- (a) le recomandă statelor membre și instituțiilor europene să încurajeze rotația funcționarilor publici pentru a preveni corupția și infiltrarea infracționalității organizate;
- (b) solicită norme obligatorii care să instituie neeligibilitatea persoanelor care au fost condamnate sau care au participat la activități infracționale organizate, de spălare a banilor, de corupție sau la alte infracțiuni grave, infracțiuni în dauna administrației publice, infracțiuni prin asociere sau corupție pentru desfășurarea oricăror activități în cadrul administrației publice, inclusiv în cadrul instituțiilor, organismelor și agențiilor UE;
- (c) solicită aplicarea unor pedepse penale personalului de conducere și băncilor implicate în cazuri dovedite de spălare a unor mari sume de bani; invită Comisia să formuleze o propunere cu scopul de a asigura transparența absolută a fluxurilor bancare, nu numai pentru persoanele fizice, ci și pentru persoanele juridice și fiduciari;
43. consideră că sunt necesare norme paneuropene care să impună verificarea și monitorizarea tuturor surselor de finanțare a partidelor politice, pentru a se garanta legalitatea acestora;
44. consideră că este esențial ca dispozițiile legale menite să garanteze o mai mare transparență și trasabilitate a fluxurilor financiare să aibă un caracter mai strict, inclusiv cu ajutorul unei investigații preliminare și a unui audit final, pentru a verifica utilizarea corectă a acestora; invită statele membre să prezinte declarații naționale cu privire la sistemele lor de control; invită Comisia:
- (a) să corecteze plățile în cazul neregulilor comise de statele membre în utilizarea fondurilor europene;
- (b) să interzică temporar accesul la finanțare UE a instituțiilor și întreprinderilor care au fost găsite vinovate de utilizarea abuzivă a fondurilor UE;
- (c) să monitorizeze îndeaproape utilizarea fondurilor UE și să raporteze periodic Parlamentului European;
45. consideră că Comisia ar trebui să asigure cel mai înalt nivel de integritate în cadrul procedurilor de achiziții publice destinate realizării proiectelor finanțate din fondurile UE; reamintește că, pentru a determina dacă fondurile UE sunt utilizate în mod corespunzător și pentru a combate corupția, este esențial ca rezultatele proiectelor să fie monitorizate în cooperare cu organizațiile societății civile și să fie asigurată răspunderea autorităților locale;
46. reamintește faptul că transparența este instrumentul cel mai eficace pentru combaterea abuzurilor și fraudelor; invită Comisia să îmbunătățească reglementările în acest domeniu, instituind obligativitatea publicării datelor referitoare la toți beneficiarii fondurilor europene, inclusiv a datelor referitoare la subcontractări;
47. îi solicită Comisiei să inițieze o acțiune legislativă urmărind simplificarea procedurilor birocratice la nivel administrativ, astfel încât să garanteze o mai mare transparență și să combată corupția;
48. îi solicită Comisiei Europene să monitorizeze și să-i raporteze Parlamentului cu privire la procentul contractelor de achiziții publice atribuite direct în statele membre, precum și cu privire la condițiile juridice în care administrațiile naționale recurg în cele mai multe cazuri la atribuirea directă a contractelor;
49. recomandă statelor membre să depună eforturi pentru a institui mecanisme eficiente de asigurare a transparenței, de monitorizare și de răspundere în ceea ce privește modul în care utilizează fondurile UE; dat fiind că impactul pozitiv al fondurilor UE depinde de existența la nivel național și la nivelul UE a unor procese care să asigure transparența, monitorizarea eficientă și asumarea răspunderii, ar trebui să se analizeze modul în care monitorizarea și evaluarea pot deveni procese permanente și nu doar procese ex-post; în acest sens, ar trebui consolidat rolul Curții de Conturi;
50. consideră că ar trebui stabiliți indicatori calitativi și cantitativi care să fie comparabili, pentru a măsura impactul fondurilor UE și a evalua dacă aceste fonduri și-au atins obiectivele, precum și că trebuie colectate și publicate sistematic date cuantificate;

Marți, 25 octombrie 2016

Parchetul European (EPPO)

51. consideră că Parchetul European (EPPO) ar trebui să constituie un element central în lupta împotriva corupției în Uniunea Europeană; își reiterează apelul pentru înființarea, cât mai curând posibil, cu participarea a cât mai multor state membre cu putință, a unui EPPO care să fie eficient și independent de guvernele naționale și instituțiile UE și protejat împotriva influențelor și presiunilor politice;

52. reiterează importanța de a defini în mod clar responsabilitățile și competențele procurorilor naționali și ale viitorului Parchet European, precum și ale Eurojust și OLAF, în scopul de a evita orice conflict de competențe; solicită alocarea de resurse financiare și umane corespunzătoare pentru viitorul Parchet European, în conformitate cu atribuțiile sale; consideră că EPPO ar trebui să aibă competența de a urmări în instanță infracțiunile PIF, inclusiv fraudele în materie de TVA; în acest context, le solicită statelor membre să se conformeze hotărârii pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza Taricco (C-105/14) și să deblocheze la Consiliu negocierile cu privire la Directiva PIF cât mai curând posibil;

53. regretă că negocierile în curs la Consiliu sunt subminate de premisa fundamentală a unui EPPO independent și eficace;

54. invită Comisia să evalueze necesitatea unei eventuale revizuirii a mandatului viitorului Parchet European pentru a include în competențele sale, odată creat, combaterea infracționalității organizate;

Domenii specifice de intervenție

Contrafacerea

55. condamnă răspândirea fenomenului de contrafacere a mărfurilor, a produselor farmaceutice și agroalimentare în interiorul UE, implicând rețelele de distribuție administrate de infracționalitatea organizată transnațională; le solicită Comisiei și statelor membre să ia toate măsurile necesare pentru a preveni și combate contrafacerea bunurilor, medicamentelor și a produselor agro-alimentare; le solicită Comisiei și statelor membre să colecteze sistematic date referitoare la cazurile de fraudă și contrafacere, pentru a dispune de informații cu privire la amploarea și incidența lor și pentru a efectua schimburi de bune practici pentru identificarea și combaterea acestor fenomene;

56. invită Comisia și statele membre să studieze alte metode urmărind prevenirea și descurajarea fraudelor alimentare, cum ar fi listarea și condamnarea, într-un registru european, a operatorilor dovediți care au comis fraude cu alimente și medicamente;

57. solicită extinderea regimurilor actuale de trasabilitate și punerea sistematică în aplicare a trasabilității „continue” prevăzute în Regulamentul de bază (CE) nr. 178/2002 care vizează produsele alimentare, hrana pentru animale, animalele de la care se obțin produse alimentare și orice alte substanțe destinate sau prevăzute a fi încorporate într-un produs alimentar sau în hrana pentru animale;

Traficul de droguri

58. reamintește că traficul de stupefiante constituie o afacere deosebit de bănoasă pentru grupurile infracționale ce trebuie combătută fie prin reprimare, fie prin activități de prevenire; invită statele membre și instituțiile competente să abordeze legăturile dintre piețele drogurilor și alte activități criminale, precum și efectul acestora asupra economiei legale și a comerțului legal, astfel cum se arată în raportul Europol și al OEDT din 2016 privind piața drogurilor;

59. reamintește Comisiei că ar trebui să prezinte rapoarte cu privire la progresele înregistrate în punerea în aplicare a Planului de acțiune al UE în materie de droguri (2013-2016); invită Comisia să propună, pe această bază, un nou plan de acțiune pentru perioada 2017-2020;

Marți, 25 octombrie 2016

60. ia act de faptul că este prioritar să se evalueze noile politici privind drogurile ușoare și consideră că ar trebui avute în vedere strategii de depenalizare/legalizare pentru a combate în mod eficient organizațiile criminale; solicită UE să introducă această chestiune atât în politicile sale interne, cât și în cele externe, prin implicarea în dezbateră politică a tuturor agențiilor UE și internaționale relevante și a instituțiilor tuturor țărilor implicate;

Jocurile de noroc și aranjarea meciurilor

61. reamintește că organizațiile criminale recurg adesea la circuitele de jocuri de noroc legale și ilegale și la aranjarea meciurilor sportive în scopul spălării de bani; condamnă interesele infracționale care sunt asociate acestor fenomene și îndeamnă Comisia și statele membre să mențină sau să introducă o legislație prin care să le combată și să le prevină, incriminând penal aranjarea rezultatelor evenimentelor sportive; invită statele membre să coopereze în mod transparent și eficace cu organizațiile sportive și să-și intensifice comunicarea și cooperarea cu Eurojust și Europol pentru a combate aceste fenomene;

Paradisurile fiscale

62. relevă faptul că, în fiecare an, în UE se pierde suma de o mie de miliarde EUR din cauza evaziunii și eludării fiscale; subliniază că trebuie să se acorde o atenție deosebită paradisurilor fiscale și țărilor care practică prețuri cu taxele incluse netransparente și cu efecte negative, care reprezintă o problemă uriașă ce afectează fiecare cetățean european;

63. salută acordul internațional în cadrul G20 pentru aplicarea unui nou standard mondial în vederea unei mai mari transparențe fiscale, în conformitate cu standardele înalte aplicate deja de UE; solicită punerea sa rapidă în aplicare și monitorizarea eficace a fraudei și evaziunii fiscale la nivel internațional; salută faptul că, la nivelul UE, Comisia a semnat în februarie 2016 acorduri care implică schimbul de informații fiscale cu țări precum Andorra și Monaco, și că, în 2015, Comisia a semnat deja acorduri cu Elveția, Liechtenstein și San Marino;

64. reamintește responsabilitatea UE de a combate normele fiscale care facilitează evitarea plății impozitelor de către corporații transnaționale și persoane fizice și de a ajuta țările terțe să repatrieze fondurile ilicite și să urmărească penal făptuitorii; subliniază că UE trebuie să promoveze lupta împotriva paradisurilor fiscale, a secretului bancar și a spălării de bani, anularea secretului profesional excesiv, raportarea publică pentru fiecare țară în parte de către companiile multinaționale și introducerea unor registre publice ale beneficiarilor reali ai întreprinderilor ca o prioritate în toate forurile internaționale relevante; relevă că paradisurile fiscale constituie locuri privilegiate de acumulare și albire a produselor realizate prin activități infracționale și, ca atare, insistă asupra necesității unei abordări coordonate la nivelul UE;

65. prin urmare, Comisia este invitată să sporească gradul de sensibilizare cu privire la efectele grave ale susținerii corupției, să ia în calcul posibilitatea elaborării unui plan cuprinzător de descurajare a transferurilor de active către țări din afara UE care protejează anonimatul persoanelor corupte și să-și reevalueze relațiile economice și diplomatice cu aceste țări;

Infrațiunile împotriva mediului

66. își exprimă îngrijorarea cu privire la intensificarea activităților ilegale legate de mediu, care au legătură cu activități infracționale organizate, de tip mafiot, sau reprezintă rezultatul acestor activități, cum ar fi traficul cu deșeuri și eliminarea ilegală a acestora, inclusiv a deșeurilor toxice, și distrugerea patrimoniului natural; reamintește recomandarea sa privind elaborarea unui plan de acțiune comun pentru prevenirea și combaterea acestor forme de infracționalitate; relevă necesitatea punerii în executare a normelor existente cu privire la conservarea naturii și protecția mediului, inclusiv prin efectuarea unor inspecții de combatere a infracționalității la societățile contractante și subcontractante care beneficiază de contracte având ca obiect lucrări de infrastructură de amploare, finanțate de la bugetul UE;

67. îi solicită Comisiei să monitorizeze și să evalueze punerea în aplicare a Directivei 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal, pentru a asigura că statele membre sancționează aplicând pedepse penale eficace, proporționale și disuasive pentru orice fel de comportament ilegal cu consecințe negative asupra sănătății umane sau a mediului; invită Rețeaua UE pentru punerea în aplicare și respectarea legislației din domeniul mediului (IMPEL) să informeze în mod periodic Parlamentul în legătură cu acțiunile întreprinse de statele membre în cadrul punerii în aplicare a Directivei 2008/99/CE;

Marți, 25 octombrie 2016

68. reamintește faptul că criminalitatea organizată se folosește de societățile de construcții specializate în lucrări de amenajare a teritoriului pentru spălarea banilor și evacuarea ilicită a substanțelor toxice care provoacă poluarea mediului; îi solicită Comisiei să facă controale de combaterea a infraționalității la societățile contractante și subcontractante care beneficiază de contracte având ca obiect lucrări de infrastructură de amploare, finanțate de la bugetul UE, cu scopul de a preveni astfel de practici;

Criminalitatea cibernetică

69. reamintește că criminalitatea informatică este folosită pentru spălarea de bani și contrafacere; atrage atenția asupra faptului că aceasta reprezintă o sursă importantă de venit pentru multe organizații infracționale și că legislația Uniunii și cooperarea în acest sens dintre statele membre și cu agențiile Uniunii trebuie întărită; constată cu îngrijorare că, prin utilizarea frauduloasă a internetului în scopuri ilicite, ca promovarea traficului de droguri și de persoane, organizațiile infracționale au reușit să-și sporească volumul traficului ilicit;

Infraționalitatea organizată și terorismul

70. reamintește faptul că convergența din ce în ce mai mare și legătura dintre infraționalitatea organizată și terorism, precum și legăturile dintre organizațiile infracționale și cele teroriste constituie o amenințare tot mai mare pentru Uniune; le solicită statelor membre să se asigure că finanțarea și sprijinirea terorismului prin intermediul infraționalității organizate sunt sancționate și că autoritățile din statele membre implicate în proceduri penale iau în considerare în mod mai explicit legăturile dintre infraționalitatea organizată și activitățile teroriste, pe de o parte, și finanțarea terorismului, pe de altă parte;

71. subliniază că comerțul ilicit cu arme de foc, petrol, droguri și animale sălbatice, introducerea ilegală a migranților, comerțul cu țigări și mărfuri contrafăcute, cu opere de artă și cu alte obiecte culturale al rețelelor de infraționalitate organizată a devenit o modalitate foarte profitabilă pentru grupările teroriste de a obține finanțare; ia act de prezentarea de către Comisie a unui plan de acțiune împotriva traficului ilicit și utilizării de arme de foc și explozivi; insistă asupra necesității de a pune în aplicare acest plan de acțiune fără întârziere; le solicită statelor membre să ia măsurile necesare, evitând în același timp creșterea nejustificată a poverii administrative pentru actorii economici, pentru a se asigura că organizațiile teroriste și rețelele infracționale nu pot beneficia de niciun fel de tranzacții cu mărfuri;

72. reamintește că participarea la activități infracționale poate fi legată de infracțiuni teroriste; reamintește că, potrivit Biroului Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate (UNODC), traficul de droguri și de arme de foc ilegale, criminalitatea organizată transnațională și spălarea de bani au devenit părți integrante ale terorismului; consideră că combaterea cu eficacitate a terorismului reclamă consolidarea reglementărilor UE în materie de luptă împotriva infraționalității organizate și a spălării banilor, având în vedere și existența unor legături bazate pe avantaje reciproce între grupările teroriste și grupările infracționale organizate;

Infraționalitatea organizată, traficul cu ființe umane și introducerea ilegală a migranților

73. este preocupat în legătură cu profesionalizarea în creștere a activităților de introducere ilegală de persoane și creșterea asociată a profiturilor realizate de rețelele de călăuze și de traficanți ca rezultat al fluxului neîntrerupt de refugiați către Europa; le solicită Comisiei și statelor membre să contribuie la intensificarea colaborării internaționale cu scopul de a combate traficul în vederea eradicării introducerii ilegale de persoane și a minimizării influenței rețelelor de traficanți;

74. reamintește că, în ceea ce privește traficul de ființe umane, Uniunea Europeană a instituit un cadru juridic și politic specific, pentru a optimiza cooperarea și a face din trafic o prioritate pentru organisme și agenții precum Europol și Eurojust; salută concluziile primului raport privind progresele înregistrate în lupta împotriva traficului de ființe umane; invită Comisia să elaboreze, pe această bază și cât mai curând posibil, o strategie pentru perioada de după 2016;

75. condamnă infiltrarea infraționalității organizate în gestionarea fondurilor destinate primirii migranților și îndeamnă la acțiuni punctuale de combatere a introducerii ilegale a migranților și a traficului de ființe umane, în mare parte gestionat de rețele complexe ale organizațiilor infracționale aflate în țările de origine, de tranzit și de destinație ale victimelor;

Marți, 25 octombrie 2016

76. subliniază nevoia urgentă de a combate formele grave de exploatare prin muncă a lucrătorilor migranți din Uniune; recunoaște faptul că lipsa unor căi legale de migrație și obstacolele din calea accesului la justiție sunt unele dintre cauzele de bază ale traficului de persoane; ia act de faptul că Directiva privind sancțiunile împotriva angajatorilor cuprinde dispoziții importante de combatere a exploatării prin muncă a resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, dar aceste dispoziții depind de existența unor mecanisme de contestare echitabile, eficiente și accesibile la nivel național, iar punerea lor în aplicare se află încă la un nivel foarte redus;

Dimensiunea externă

77. invită UE să sprijine în continuare consolidarea administrației publice și adoptarea unui cadru legislativ adecvat de combatere a corupției în toate țările, în special în țările în situație de post-conflict și de tranziție, în care instituțiile statului sunt fragile; insistă asupra necesității de consolidare a rețelelor polițienești și judiciare regionale și specializate în țările în curs de dezvoltare, care să respecte parametrii care garantează standarde adecvate de protecție a datelor și de confidențialitate, și să facă schimb de bune practici și de know-how între Europol, Eurojust și Rețeaua judiciară europeană; subliniază necesitatea de a îmbunătăți reglementarea și aplicarea legii și de a promova protecția denunțătorilor, cu scopul de a reține infractorii responsabili pentru crimele lor, și faptul că un sistem adecvat pentru a proteja denunțătorii ar trebui stabilit atât în interiorul, cât și în afara UE; subliniază, în special, că este necesar un mecanism de raportare directă pentru cetățenii din țările care beneficiază de ajutorul acordat de UE și care atrag atenția asupra neregulilor din programele de ajutor finanțate de UE;

78. remarcă cu îngrijorare faptul că nici cele mai relevante convenții și inițiative internaționale care vizează combaterea corupției și a fluxurilor financiare ilicite nu reușesc să obțină rezultate concrete în faza de punere în aplicare; reamintește că elaborarea unei strategii anticorupție în cadrul politicii externe este esențială pentru a combate în mod eficient corupția și infracțiunile financiare; invită UE să promoveze ca o prioritate, în cadrul politicilor sale externe, transpunerea și punerea în aplicare corecte a Convenției Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate și a tuturor celorlalte instrumente internaționale relevante care vizează combaterea corupției și a spălării de bani;

79. invită Comisia să se asigure prin monitorizare constantă că ajutorul acordat de UE nu contribuie în mod direct sau indirect la corupție; consideră că asistența în materie de ajutor ar trebui să fie mai bine corelată cu capacitatea de absorbție a țării gazdă și cu necesitățile generale de dezvoltare ale acesteia pentru a evita risipirea masivă a resurselor pentru ajutor și activitățile de corupție legate de acestea; invită UE să abordeze corupția în mod direct prin programare și prin documente de strategie de țară și să coreleze sprijinul bugetar cu obiective clare de combatere a corupției; în acest scop, subliniază necesitatea de a crea mecanisme solide pentru a monitoriza punerea în aplicare; invită Comisia să elaboreze o strategie puternică, globală și cuprinzătoare pentru gestionarea riscurilor asociate corupției în țările în curs de dezvoltare în scopul de a preveni situația în care ajutorul pentru dezvoltare ar contribui la corupție și să aplice pe deplin strategia antifraudă emisă în anul 2013, în special în contextul punerii în aplicare a ajutorului acordat de UE în toate modalitățile acestuia, inclusiv FED și fonduri fiduciare, și în contextul delegării proiectelor de dezvoltare către terțe părți; observă cu îngrijorare că abordarea UE privind corupția în țările ACP oferă prea puține orientări strategice cu privire la consolidarea sistemelor de care dispun țările pentru a o preveni și controla; consideră că este necesară o mai bună coordonare a abordărilor Serviciului European de Acțiune Externă și ale Direcției Generale Cooperare Internațională și Dezvoltare în ceea ce privește combaterea eficientă a corupției în țările în curs de dezvoltare;

80. reamintește importanța coerenței dintre politicile interne și externe ale UE și indică necesitatea de a integra lupta împotriva criminalității organizate în strategiile de dezvoltare și de securitate ca modalitate de reinstaurare a stabilității în țările în curs de dezvoltare;

81. subliniază că respectarea dreptului popoarelor și a guvernelor de a decide asupra propriilor sisteme economice, alimentare și agricole reprezintă soluția pentru combaterea activităților infracționale care provoacă foamete și sărăcie; îndeamnă comunitatea internațională să combată activ speculațiile financiare cu alimente, cum ar fi achizițiile la prețuri scăzute în zone agricole vaste și acapararea terenurilor de către mari întreprinderi agricole multinaționale, luând în considerare impactul negativ asupra micilor producători;

Marti, 25 octombrie 2016

82. invită țările în curs de dezvoltare ca, în contextul propriei agende pentru combaterea corupției, să crească transparența și responsabilitatea în contractele pentru resurse, în raportarea financiară și auditul întreprinderilor, precum și în colectarea veniturilor și alocarea acestora;

83. invită UE să își intensifice sprijinul pentru a ajuta țările bogate în resurse naturale să pună în aplicare principiile Inițiativei privind transparența în industriile extractive (EITI) referitoare la îmbunătățirea transparenței și la răspunderea în sectoarele petrolului, gazelor și mineritului; încurajează călduros instituirea unui cadru juridic eficace care să susțină aplicarea corespunzătoare a EITI de către societățile implicate în lanțurile de aprovizionare din sectoarele petrolului, gazelor și mineritului.

84. solicită Comisiei sale pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne să monitorizeze recomandările formulate în rezoluțiile sale privind combaterea corupției; invită Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne să evalueze, în curs de doi ani, măsurile legislative întreprinse de Comisia în acest domeniu, având în vedere recomandările menționate mai sus;

o

o o

85. îi încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Marți, 25 octombrie 2016

P8_TA(2016)0404

Drepturile omului și migrația în țările terțe**Rezoluția Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la drepturile omului și migrația în țările terțe (2015/2316(INI))**

(2018/C 215/20)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația universală a drepturilor omului (DUDO) din 1948, în special articolul 13,
- având în vedere Convenția privind statutul refugiaților din 1951 și protocolul adițional la aceasta,
- având în vedere semnarea Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice din 1966 și a Pactului internațional privind drepturile economice, sociale și culturale din 1966 și a protocoalelor adiționale la acestea;
- având în vedere Convenția privind statutul apatrizilor din 1954 și Convenția privind reducerea apatridiei din 1961,
- având în vedere Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială din 1966,
- având în vedere Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei din 1979 și protocolul opțional la aceasta,
- având în vedere Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante din 1984 și Protocolul opțional la aceasta,
- având în vedere Convenția cu privire la drepturile copilului din 1989 și protocoalele la aceasta,
- având în vedere Convenția internațională privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și ale membrilor familiilor acestora din 1990,
- având în vedere Convenția internațională privind protecția tuturor persoanelor împotriva dispariției forțate din 2006,
- având în vedere Convenția privind drepturile persoanelor cu handicap din 2006 și protocolul adițional la aceasta,
- având în vedere raportul Înalțului Comisar al Organizației Națiunilor Unite din 3 august 2015 intitulat „Promovarea și protecția drepturilor omului, inclusiv căi și mijloace de a promova drepturile omului în cazul migranților”,
- având în vedere Rezoluția Adunării Generale a ONU din 18 decembrie 2014 privind protecția migranților,
- având în vedere activitatea din cadrul mecanismelor internaționale privind drepturile omului, inclusiv diferitele rapoarte ale Raportorului special al ONU pentru drepturile omului în cazul migranților, François Crépeau, precum și aceea a altor raportori speciali pertinenti ai ONU, mecanismul de revizuire periodică universală și activitatea altor organisme prevăzute în tratate,
- având în vedere activitatea și rapoartele Oficiului Înalțului Comisar pentru Drepturile Omului (OHCHR), inclusiv principiile și orientările recomandate privind drepturile omului la frontierele internaționale și Raportul privind situația migranților aflați în tranzit,
- având în vedere Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului,

Marti, 25 octombrie 2016

- având în vedere Principiile de la Dhaka referitoare la recrutarea și recurgerea în mod responsabil la lucrătorii migranți,
- având în vedere articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere rapoartele Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 18 noiembrie 2011 intitulată „Abordarea globală în materie de migrație și mobilitate” (COM(2011)0743),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 mai 2015, intitulată „O Agendă europeană privind migrația” (COM(2015)0240),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 14 octombrie 2015 intitulată „Gestionarea crizei refugiaților: stadiul de realizare a acțiunilor prioritare din cadrul Agendei europene privind migrația” (COM(2015)0510),
- având în vedere Decizia Comisiei din 20 octombrie 2015 de instituire a unui Fond fiduciar de urgență al UE pentru stabilitate și pentru abordarea cauzelor profunde ale migrației nereglementare și ale strămutărilor de persoane în Africa (C(2015)7293),
- având în vedere concluziile reuniunii Consiliului European din 25 și 26 iunie 2015 și ale reuniunii acestuia din 15 octombrie 2015,
- având în vedere Concluziile Consiliului privind planul de acțiune privind drepturile omului și democrația 2015-2019, adoptate la 20 iulie 2015,
- având în vedere Concluziile Consiliului privind măsuri de gestionare a crizei refugiaților și a migrației, adoptate la 9 noiembrie 2015,
- având în vedere declarația politică și planul de acțiune adoptate în cadrul Summitului privind migrația, desfășurat la Valetta la 11-12 noiembrie 2015,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind aspectele legate de migrație, în special cea din 17 decembrie 2014 referitoare la situația din Mediterana și la necesitatea unei abordări globale a migrației de către UE ⁽¹⁾, cea din 29 aprilie 2015 referitoare la cele mai recente tragedii din Mediterana și politicile UE în materie de migrație și azil ⁽²⁾, precum și cea din 12 aprilie 2016 privind abordarea globală a migrației ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 9 septembrie 2015 referitoare la autonomizarea fetelor prin educație în UE ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 martie 2016 referitoare la situația refugiaților și a solicitanților de azil în UE ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 5 iulie 2016 referitoare la combaterea traficului de ființe umane în contextul relațiilor externe ale Uniunii ⁽⁶⁾,
- având în vedere declarația finală a celui de-al doilea summit al președinților Adunării Parlamentare a Uniunii pentru Mediterana pe tema imigrației, azilului și drepturilor omului în regiunea Euromed, adoptată la 11 mai 2015 ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 decembrie 2015 referitoare la Raportul anual 2014 privind drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ JO C 294, 12.8.2016, p. 18.

⁽²⁾ JO C 346, 21.9.2016, p. 47.

⁽³⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0102.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0312.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0073.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0300.

⁽⁷⁾ http://apum.parlement.ma/Future_Meetings/Docs/IIISummit-of-Speakers_Lisbon-11MAY2015/DeclaracaoCimeira_EN.pdf

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0470.

Marți, 25 octombrie 2016

- având în vedere Rezoluția Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE din 9 decembrie 2015 referitoare la migrație, drepturile omului și refugiații umanitari ⁽¹⁾,
 - având în vedere diferitele rapoarte ale organizațiilor societății civile privind situația drepturilor omului în cazul migranților,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru dezvoltare (A8-0245/2016),
- A. întrucât drepturile omului sunt inerente tuturor ființelor umane, fără nicio deosebire;
- B. întrucât migrația este un fenomen global și multidimensional cauzat de o serie de factori, cum ar fi condițiile economice (inclusiv evoluția distribuției bogăției și a integrării economice la nivel regional și global), sociale și politice, situația în ceea ce privește condițiile de muncă, violența și securitatea, deteriorarea treptată a mediului și impactul negativ al dezastrelor naturale; întrucât acest fenomen trebuie să fie abordat într-o manieră coerentă și echilibrată, dintr-o perspectivă de ansamblu care ține seama de dimensiunea sa umană, inclusiv de aspectul său pozitiv asupra evoluției demografice și a dezvoltării economice;
- C. întrucât rutele migratorii sunt deosebit de complexe și pot apărea adesea atât în interiorul regiunilor, cât și între acestea, și întrucât migrația internațională este în creștere, în ciuda crizei economice mondiale; întrucât, potrivit ONU, fluxurile de migrație internaționale devin mai intense, în ciuda crizei economice mondiale; întrucât, în prezent, circa 244 de milioane de oameni sunt considerați a fi migranți internaționali;
- D. întrucât drepturile consacrate în Declarația universală a drepturilor omului (DUDO) și în alte convenții internaționale sunt universale și indivizibile;
- E. întrucât migrația este, de asemenea, rezultatul globalizării în creștere și al interdependenței piețelor;
- F. întrucât diferiții factori care influențează migrațiile prevestesc efectele acestora și impun elaborarea unor politici adecvate;
- G. întrucât schimbările la nivelul fluxurilor de migrație, mai ales în perioade de criză, au efecte importante de ordin economic, social și politic, atât pentru țările de origine, cât și pentru țările de destinație a migranților;
- H. întrucât este esențial să existe mecanisme efective de monitorizare și control ale intrării și ieșirii străinilor, precum și analize și proiecții despre efectele migrațiilor, ca bază necesară pentru elaborarea oricăror politici de gestionare a migrației;
- I. întrucât factorii din spatele migrației sunt din ce în ce mai diversificați, putând fi multidimensionali și bazându-se pe rațiuni de ordin economic, de mediu, culturale, politice, familiale sau personale; întrucât un număr crescând de migranți se confruntă cu strămutări forțate și au nevoie de protecție specială deoarece fug de fragilitatea statală, de conflicte, de persecuții politice sau religioase, printre altele;
- J. întrucât devine mai dificil să se facă deosebire între refugiați, solicitanți de azil și migranți, inclusiv datorită faptului că multe țări nu dispun de instrumentele și cadrele juridice și instituționale adecvate;

⁽¹⁾ JO C 179, 18.5.2016, p. 40.

Marți, 25 octombrie 2016

- K. întrucât autoritățile țărilor de tranzit și de destinație, precum și ale centrelor de cazare, trebuie să fie sensibilizate și pregătite pentru a acorda migrașilor și solicitanșilor de azil un tratament diferenșiat și flexibil;
- L. întrucât mișcările migratorii au căpătat un caracter mondial și regional și întrucât fluxurile migratorii sud-sud, dintre care 80 % sunt între țări care au o frontieră comună și foarte puține diferenșe în ceea ce privește veniturile, au depășit deja ușor fluxurile sud-nord;
- M. întrucât Europa a fost dintotdeauna o regiune de destinație pentru migrașii, dar și una de origine a acestora; întrucât, pe lângă migrașii expatriașii din prezent, care provin din clasele sociale superioare, europenii au migrașii în străinătate și din cauza dificultășilor economice, a conflictelor sau persecușiei politice; întrucât actuala criză economică și financiară i-a determinat pe mulșii europeni să emigreze, inclusiv înspre economii emergente din zona sudică;
- N. întrucât femeile și copiii sunt din ce în ce mai numeroși în rândul migrașilor, tendinșă și mai accentuată în rândul refugiașilor; întrucât tot mai mulșii migrașii și refugiașii au studii superioare, iar „exodul de creiere” era deja estimat la 59 de milioane de persoane în 2010; întrucât Asia este continentul cel mai afectat, însă continentul african este cel care plătește cel mai mare preș, deoarece numără doar 4 % absolvenșii, iar 31 % dintre aceștia migrează ⁽¹⁾;
- O. întrucât, potrivit Înaltului Comisariat al Nașionilor Unite pentru Refugiașii, instabilitatea din anumite regiuni și conflictele generează o criză umanitară care afectează peste 65 de milioane de persoane refugiate și strămutate, în special în țările în curs de dezvoltare;
- P. întrucât Înaltul Comisar al ONU pentru Refugiașii (ICNUR) estimează că există cel puțin zece milioane de apatrizii;
- Q. întrucât articolul 13 din Declarașia universală a drepturilor omului (DUDO) prevede că orice persoană are dreptul de a circula în mod liber și de a-și alege reședinșa în interiorul granișelor unui stat, dar și de a părăsi orice țară, inclusiv a sa, și de a reveni în țara sa;
- R. întrucât colaborarea și schimbul de informașii și bune practici între statele de origine, de tranzit și de destinație sunt esenșiale în prevenirea și combaterea migrașiei ilegale și a traficului de persoane, pentru că permit identificarea intereselor și preocupărilor comune;
- S. întrucât o abordare holistică a migrașiei ar trebui să abordeze provocărilor globale privind dezvoltarea, pacea în lume, drepturile omului și schimbările climatice, acordând o atenșie deosebită îmbunătășirii condișilor umanitare din țările de origine pentru a permite populașiei locale să trăiască în zone mai sigure;
- T. întrucât drepturile refugiașilor sunt stabilite în Convenșia de la Geneva și în protocoalele la aceasta;
- U. întrucât condișile de viașă se deteriorează în numeroase tabere de refugiașii din Orientul Mijlociu și Africa, inclusiv în ceea ce privește sănătatea, și întrucât adesea securitatea refugiașilor nu este garantată în aceste tabere, în special în ceea ce privește persoanele vulnerabile și îndeosebi în cazul femeilor și al minorilor;
- V. întrucât, potrivit Băncii Mondiale, în 2013 transferurile de bani de la migrașii internașionali se ridicau la peste 550 de miliarde de dolari, din care 414 miliarde de dolari au fost transferate către țările în curs de dezvoltare;

⁽¹⁾ Raportul ONU privind migrașia internașională pentru 2015, disponibil la: http://www.un.org/en/development/desa/population/migration/publications/migrationreport/docs/MigrationReport2015_Highlights.pdf

Marți, 25 octombrie 2016

- W. întrucât xenofobia, discriminarea și violența care vizează migrații, sentimentele de respingere a migraților, discursul de incitare la ură și infracțiunile motivate de ură au crescut în mod semnificativ în țările ACP;
- X. întrucât un răspuns concret, bine organizat și adecvat la problemele migrației reprezintă o oportunitate pentru indivizi și state; întrucât acest răspuns trebuie să fie bazat pe principiile combaterii sărăciei, promovării dezvoltării durabile și respectării drepturilor și demnității migraților și refugiaților; întrucât el trebuie să se bazeze pe o strânsă colaborare între țările de origine, de tranzit și de destinație;
- Y. întrucât migrația este un element dinamic relevant pentru contracararea crizei demografice și reducerea procentajului populației de vârstă activă din anumite țări;
- Z. întrucât numărul migraților în situație neregulamentară este dificil de estimat, fapt care nu înlesnește crearea unor indicatori privind condițiile lor de viață și de muncă, aceștia fiind cei care au cel mai mult nevoie de protecție, întrucât fără statut și fără recunoaștere juridică sunt deosebit de vulnerabili în fața abuzurilor, exploatării și refuzului respectării celor mai elementare drepturi ale omului,
- AA. întrucât migrația internațională poate fi folosită ca instrument pentru a rezolva probleme specifice de deficit de pe piața muncii;
- AB. întrucât migrații contribuie la creșterea diversității și a bogăției culturale a țărilor gazdă; întrucât pentru ca acest lucru să se întâmple este necesar ca ei să fie pe deplin integrați în comunitățile care îi primesc, astfel încât ele să poată beneficia de potențialul economic, social și cultural; întrucât factorii decizionali politici trebuie să informeze urgent opinia publică în legătură cu influența pozitivă a migraților asupra societății la nivel economic, cultural și social, astfel încât să prevină sentimentele xenofobe și discriminatorii;
- AC. întrucât politicile adecvate de primire și integrare garantează că efectele episoadelor traumatizante experimentate de migrați de-a lungul vieții nu vor fi exacerbate sau prelungite;
- AD. întrucât dezvoltarea socioculturală este posibilă doar prin integrare și întrucât acest lucru impune un angajament serios atât din partea migraților, care trebuie să fie receptivi la adaptarea în societatea gazdă, fără a renunța neapărat la identitatea lor culturală de origine, cât și din partea instituțiilor și a comunităților din țările gazdă, care trebuie să fie pregătite pentru a primi migrați și a le satisface nevoile;

Provocări și riscuri legate de respectarea drepturilor migraților

1. își exprimă profunda solidaritate cu privire la persoanele obligate să-și părăsească țara din cauza conflictelor, a persecuțiilor, a încălcării drepturilor omului și a unei situații de mizerie, printre alți factori; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la încălcările grave ale drepturilor omului cu care se confruntă mulți migrați în numeroase țări de tranzit sau de destinație; subliniază că demnitatea și drepturile omului ale migraților trebuie respectate;
2. evidențiază că UE și statele sale membre trebuie să ofere un exemplu de promovare și apărare a drepturilor omului în cazul migraților, în special pe propriul teritoriu, astfel încât să prezinte credibilitate în discuțiile pe tema migrației și a drepturilor omului în țările terțe;
3. reamintește că majoritatea refugiaților și a migraților de la nivel mondial sunt găzduiți de țări în curs de dezvoltare; recunoaște eforturile depuse de țările terțe în ceea ce privește primirea migraților și a refugiaților; subliniază că sistemele de sprijin ale acestor țări se confruntă cu provocări critice care pot duce la apariția unor amenințări serioase la adresa protecției populației strămutate tot mai numeroase;

Marți, 25 octombrie 2016

4. reamintește că „orice persoană are dreptul de a părăsi orice țară, inclusiv propria sa țară” și de „a reveni în țara sa” ⁽¹⁾; subliniază faptul că statutul social și naționalitatea persoanei în cauză nu ar trebui în niciun caz să afecteze acest drept și că fiecare individ are dreptul de a-și exercita cu demnitate opțiunea pentru migrație; solicită tuturor guvernelor să abordeze lipsa de protecție a drepturilor omului cu care se confruntă migrații; solicită guvernelor și parlamentelor naționale să elimine cadrele juridice punitive care caracterizează migrația ca infracțiune penală și să pună în aplicare soluții pe termen scurt, mediu și lung pentru a asigura siguranța migraților; denunță limitările sau interdicțiile de ieșire sau de întoarcere din anumite țări, precum și consecințele apatridiei asupra accesului la drepturi;
5. constată că numărul tot mai mare de refugiați din întreaga lume este depășit de numărul și mai mare al persoanelor strămutate în interiorul țărilor; subliniază că acestea din urmă nu trebuie să fie discriminate doar pentru că au încercat să-și asigure siguranța fără a traversa frontiere internaționale și subliniază, prin urmare, că drepturile acestor persoane trebuie respectate, inclusiv accesul la sănătate și la educație;
6. reamintește importanța identificării persoanelor apatride pentru a le acorda protecția prevăzută de dreptul internațional; îndeamnă statele, în acest sens, să instituie proceduri de determinare a statutului de apatrid și să facă schimburi de bune practici, inclusiv cu privire la legislație și la practicile de prevenire a noilor cazuri de copii apatrizi;
7. atrage atenția asupra necesității permanente ca UE să ia în considerare chestiunea apatridiei în cadrul politicii sale de relații externe, în special având în vedere faptul că apatridia constituie o cauză majoră a strămutărilor forțate; reamintește angajamentul asumat în Cadrul strategic și Planul de acțiune ale UE privind drepturile omului și democrația, publicat în 2012, vizând „instituirea unui cadru comun la Comisie și la SEAE care să permită abordarea chestiunilor privind apatridia și detenția arbitrară a migraților cu țările terțe”;
8. își exprimă îngrijorarea cu privire la detenția arbitrară și la maltratarea migraților și a refugiaților și reamintește că detenția trebuie să se limiteze la cazurile de necesitate absolută și că, în orice caz, trebuie garantate măsuri de protecție corespunzătoare, inclusiv accesul la procedurile judiciare adecvate;
9. solicită statelor să își recunoască obligațiile prevăzute de dreptul internațional în materie de azil și migrație și să adopte la nivel național legile necesare pentru o punere în aplicare eficace a acestor obligații, inclusiv prin întreprinderea posibilității de a solicita protecție internațională; solicită ca legislațiile să țină seama de gradul și natura persecuției și discriminării suferite de către migrații;
10. reamintește că migrații au dreptul de a nu fi returnați în țări unde riscă să fie maltratați și torturați; reamintește că expulzările colective și returnările sunt interzise în temeiul dreptului internațional; își exprimă preocuparea cu privire la tratamentul aplicat migraților care sunt trimiși înapoi în țara de origine sau într-o țară terță fără o monitorizare adecvată a situației lor și solicită, în orice caz, să se țină seama de dificultățile întâmpinate la întoarcerea în aceste țări;
11. recomandă crearea de programe de reintegrare pentru migrații care se întorc în țările de origine;
12. subliniază importanța respectării dreptului migraților, indiferent de statutul acestora, de a avea acces la justiție și la căi de atac eficace, fără teama de a fi denunțați autorităților competente în materie de migrație, plasați în detenție și deportați; este preocupat de lipsa unor mecanisme de control și monitorizare a procedurilor legate de încălcarea drepturilor migraților, precum și a unor garanții de calitate în ce privește informația și asistența juridică furnizate migraților și solicitanților de azil; recomandă ca personalul autorităților responsabile în materie de azil, personalul centrelor de azil, precum și alți lucrători și asistenți sociali care intră în contact cu persoanele care caută protecție internațională să fie formați în mod corespunzător pentru a lua în considerare circumstanțele generale și personale și chestiunile de gen pe care le implică cererile de protecție;
13. invită Comisia Europeană și SEAE să îmbunătățească schimbul de bune practici cu țările terțe, în special prin instruirea lucrătorilor umanitari să identifice într-un mod mai eficient diferitele caracteristici, origini și experiențe ale migraților, în special ale celor mai vulnerabili, pentru a le oferi o protecție și o asistență mai bune, în funcție de nevoile acestora;

⁽¹⁾ Articolul 13 alineatul (2) al Declarației Universale a Drepturilor Omului (DUDO).

Marți, 25 octombrie 2016

14. subliniază faptul că noțiunile de țări sigure și de țări de origine sigure nu trebuie să împiedice examinarea individuală a cererilor de azil; solicită ca, în toate circumstanțele, migranții care au nevoie de protecție internațională să fie identificați și să-și vadă cererea luată în considerare, insistă ca aceștia să aibă garanții adecvate privind nereturnarea și să aibă acces la un mecanism de depunere a contestațiilor;
15. atrage atenția asupra violenței fizice și psihologice și asupra necesității de a recunoaște formele specifice de violență și de persecuție la care sunt supuse femeile migrante și copiii migranți, cum ar fi traficul, disparițiile forțate, abuzurile sexuale, mutilarea genitală, căsătoriile timpurii sau forțate, violența domestică, sclavia, crimele de onoare și discriminarea sexuală; reamintește numărul fără precedent și în continuă creștere al victimelor violenței cu caracter sexual și violului, utilizat inclusiv ca armă de război;
16. este preocupat de practicile de recrutare a copiilor în grupările armate; insistă asupra necesității de a promova politici de dezarmare, reabilitare și reintegrare a acestora;
17. subliniază că separarea de membrii familiei, inclusiv în cazul detenției, expune femeile și copiii unor riscuri mai mari;
18. reamintește că femeile și tinerele fete neînsoțite, femeile care sunt cap de familie, femeile însărcinate, persoanele cu dizabilități, precum și cele în vârstă sunt deosebit de vulnerabile; subliniază faptul că fetele tinere care fug de conflicte și de persecuție sunt supuse unui risc crescut de căsătorie forțată și timpurie și de a aduce copii pe lume timpuriu, de viol, de abuz sexual și fizic și de prostituție, chiar și atunci când au ajuns în așa-numitele locuri sigure; solicită, în acest sens, acordarea de protecție și asistență specializată în timpul șederii acestora în centrele de primire, îndeosebi în ceea ce privește aspectele de ordin sanitar;
19. recomandă ca chestiunile de gen să fie integrate în politicile privind migrația, inclusiv pentru prevenirea și pedepsirea traficului, precum și a tuturor celorlalte forme de violență și discriminare care vizează femeile; solicită realizarea rea integrală, de iure și de facto, a egalității ca element cheie în prevenirea acestor acte de violență în scopul înlesnirii autonomiei și independenței acestora;
20. este preocupat de rapoartele și mărturiile tot mai numeroase care atestă intensificarea violenței împotriva copiilor migranți, inclusiv tortura și detenția, precum și dispariția acestora; subliniază că, în conformitate cu avizul Comitetului ONU pentru drepturile copilului, detenția copiilor exclusiv din cauza statutului lor de migrant sau al statutului de migrant al părinților constituie o încălcare a drepturilor copilului și că nu este niciodată în interesul acestora;
21. reamintește că copiii migranți sunt deosebit de vulnerabili, în special atunci când nu sunt însoțiți, și că au dreptul la o protecție specială bazată pe interesul superior al copilului, în conformitate cu normele de drept internațional; subliniază necesitatea de a include problema minorilor neînsoțiți în cooperarea pentru dezvoltare prin promovarea integrării acestora în țările în care sunt stabiliți, în special prin accesul acestora la educație și la îngrijiri medicale, prevenind riscurile de violență, abuz, exploatare și neglijență;
22. își exprimă îngrijorarea cu privire la dificultățile privind înregistrarea copiilor născuți în afara țării lor de origine, fapt care poate duce la un risc sporit de apatridie; solicită, în acest sens, ca nașterea lor să fie declarată, indiferent de statutul de migrant al părinților;
23. îndeamnă UE să coopereze îndeaproape cu UNICEF, cu ICNUR și cu toate organizațiile și instituțiile internaționale competente pentru a depune toate eforturile în vederea sporirii capacităților de protecție a copiilor de migranți și a familiilor acestora, indiferent de statutul lor în ceea ce privește migrația, pe tot parcursul călătoriei lor, prin finanțarea unor programe de protecție, îndeosebi în materie de instituții de învățământ și de îngrijire medicală, prin punerea la dispoziție a unor spații specifice pentru copii și a unui sprijin psihologic, asigurând identificarea legăturilor familiale și reintegrarea pentru copiii neînsoțiți sau separați de familiile lor și aplicând principiile nediscriminării, neincriminării, evitării detenției, neaplicării unor sancțiuni nejustificate, reintegrării familiei, protecției fizice și juridice și dreptului la protecția identității;

Marti, 25 octombrie 2016

24. reamintește că rețelele criminale profită de lipsa căilor legale de migrație, de instabilitatea regională și de conflicte, precum și de vulnerabilitatea femeilor, a fetelor și a copiilor care încearcă să fugă, pentru a-i supune la trafic și la exploatare sexuală;
25. atrage atenția asupra tipurilor specifice de violență și a formelor specifice de persecuție la care sunt supuși migranții LGBTI; solicită sprijin pentru instituirea unor mecanisme de protecție sociojuridice specifice pentru migranți și solicitanții de azil LGBTI pentru a asigura că se ține seama de vulnerabilitatea acestor persoane și a asigura că cererea lor de protecție este examinată în mod riguros, chiar și în cazul unui recurs;
26. reamintește că drepturile economice, sociale și culturale și în special drepturile la sănătate, la instruire și la locuință sunt drepturi ale omului la care toți migranții și în special copiii, trebuie să poată avea acces, indiferent de statutul lor în ceea ce privește migrația;
27. își exprimă îngrijorarea cu privire la încălcările dreptului muncii și la exploatarea migranților; recunoaște că educația, șansele de a găsi un loc de muncă și reîntregirea familiei reprezintă elemente importante ale procesului de integrare; sprijină necesitatea combaterii tuturor formelor de muncă forțată a migranților și, în special, condamnă toate formele de exploatare a copiilor;
28. este preocupat de practicile discriminatorii care prea adesea afectează anumite minorități socioculturale, lingvistice și religioase, ceea ce contribuie la accesul inegal al migranților la drepturi;
29. solicită statelor gazdă să protejeze dreptul de acces al femeilor migrante la sănătatea sexuală și reproductivă;
30. atrage atenția asupra necesității de a evita crearea de cartiere izolate pentru migranți, prin promovarea incluziunii și a dreptului de a beneficia de toate oportunitățile vieții în societate;
31. consideră că dreptul la instruire și dreptul la muncă favorizează autonomia și integrarea migranților, la fel ca și dreptul la viața de familie și la reîntregirea familiei; insistă asupra importanței de a garanta protecție socială pentru lucrătorii migranți și familiile acestora; observă că integrarea efectivă a migranților trebuie să se bazeze pe o evaluare riguroasă a pieței muncii și a potențialului său viitor, pe o protecție mai bună a drepturilor omului și a drepturilor la muncă în cazul lucrătorilor migranți, precum și pe un dialog constant cu actorii de pe piața muncii;
32. observă că învățarea limbii țării gazde poate să îmbunătățească în mod semnificativ calitatea vieții migranților, precum și independența economică și culturală a acestora și chiar să ușureze accesul la informații cu privire la drepturile pe care aceștia le au în societatea gazdă; consideră că predarea limbilor străine trebuie să fie garantată de către autoritățile țării de primire; recomandă ca migranții să fie implicați în ansamblul proceselor decizionale politice și sociale;
33. consideră că accesul la un loc de muncă, la formare profesională și la un statut independent sunt elemente esențiale pentru includerea și capacitatea migranților; solicită să se depună eforturi sporite în cazul femeilor migrante, adesea subreprezentate, pentru a depăși obstacolele din calea includerii și a capacitării lor;
34. amintește că țările gazdă trebuie să promoveze capacitatea migranților, în principal a femeilor migrante, prin oferirea de cunoștințe și competențe sociale necesare, în special a celor legate de formarea profesională și de învățarea limbilor, în cadrul unei abordări ce vizează includerea socioculturală;
35. consideră că toți lucrătorii ar trebui să primească un contract într-o limbă pe care o înțeleg și să fie protejați împotriva înlocuirii contractului; subliniază că acordurile bilaterale între țările de origine și de destinație ar trebui să consolideze protecția drepturilor omului;
36. consideră că este important să se elaboreze politici naționale coerente și cuprinzătoare în materie de migrație, care să ia în considerare dimensiunea de gen, să abordeze toate etapele procesului de migrație să fie coordonate în cadrul guvernului și să fie dezvoltate în cadrul unor procese de ample consultări cu instituțiile naționale pentru drepturile omului, cu sectorul privat, cu organizațiile patronale și ale lucrătorilor, cu societatea civilă și cu migranții înșiși, precum și cu sprijinul organizațiilor internaționale;

Marți, 25 octombrie 2016

37. reamintește, în acest sens, că toate persoanele au dreptul la condiții de muncă sigure și echitabile și la respectarea deplină a drepturilor lucrătorilor, în conformitate cu standardele și instrumentele internaționale referitoare la drepturile omului și cu convențiile fundamentale ale OIM;

38. evidențiază că munca precară din țările gazdă, de obicei rezervată migranților, și în special femeilor migrante, sporește vulnerabilitatea acestora; reamintește că exploatarea prin muncă este adesea o consecință a traficului, dar că poate apărea și în absența acestei infracțiuni; este preocupat, în acest sens, de impunitatea de care se bucură mulți angajatori din țările gazdă, deși sunt răspunzători de încălcarea normelor internaționale ale dreptului muncii în ceea ce privește lucrătorii migranți; este preocupat de faptul că, în unele țări, legislația muncii permite practici care încalcă normele internaționale; consideră că toate eforturile de eradicare a exploatării prin muncă a migranților trebuie să vizeze deopotrivă urmărirea penală eficace a angajatorilor abuzivi și protecția victimelor acestui tip de exploatare;

39. atrage atenția asupra necesității de a se recunoaște calificările obținute de către migranți în țările lor de origine pentru a facilita independența și includerea socială a acestora în diferitele sectoare ale societății, îndeosebi pe piața muncii; subliniază necesitatea de a recunoaște dreptul tuturor migranților, inclusiv al celor care sunt în situație neregulamentară, de a forma organizații de apărare a drepturilor lucrătorilor și de a adera la acestea, inclusiv la sindicate, și de a recunoaște aceste structuri;

40. încurajează întreprinderile să pună în aplicare Principiile directoare ale ONU privind întreprinderile și drepturile omului pentru a evita ca activitățile lor să aibă consecințe negative asupra drepturilor omului și a răspunde la orice astfel de impact în momentul în care apare, precum și pentru a încerca să prevină sau să atenueze orice consecință negativă asupra drepturilor omului legată în mod direct de activitățile lor;

41. invită Uniunea să-și continue eforturile diplomatice comune alături de SUA și de alți parteneri internaționali pentru a colabora în mod activ cu țările terțe cu scopul de a răspunde nevoii urgente de o strategie comună privind actuala provocare globală a migrației;

42. solicită Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să întreprindă orice măsuri de ordin practic care sunt necesare pentru a se asigura un angajament eficient din partea țărilor terțe implicate;

43. subliniază că este necesar ca UE să își intensifice politicile externe de instaurare a păcii și a stabilității în zonele în care războiul și conflictele declanșează fluxuri de migrație masive către Uniunea Europeană;

44. reamintește că Uniunea Europeană și statele sale membre au datoria de a întreprinde acțiuni pozitive pentru a elimina cauzele de bază ale crizei, care conduc la aceste fenomene de migrație în masă;

45. solicită îmbunătățirea condițiilor umanitare din țările de origine și de tranzit pentru a permite populației locale și refugiaților să trăiască în zone mai sigure;

46. îndeamnă părțile beligerante să pună capăt atacurilor împotriva civililor, să îi protejeze și să le permită să părăsească în siguranță zonele afectate de violență sau să fie asistați de organizații umanitare;

47. subliniază impactul pe care ISIS și evoluția acestei organizații îl au asupra afluxului masiv de solicitanți de azil legali și de migranți neregulamentari; recunoaște rolul crucial pe care îl au politicile în materie de securitate și de luptă împotriva terorismului în combaterea cauzelor profunde ale migrației;

48. reiterează declarația recentă a Înalțului Comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați referitoare la faptul că foarte mulți migranți sunt victime ale terorismului și ale unor încălcări grave ale drepturilor omului și că, prin urmare, acești refugiați ar trebui să fie tratați în mod corespunzător;

Marți, 25 octombrie 2016

49. reamintește că programele de reinstalare sub egida ICNUR constituie un instrument util pentru a gestiona în mod ordonat sosirea persoanelor care au nevoie de protecție internațională în numeroase țări din lume; subliniază că, în măsura în care nu este posibilă reinstalarea, toate statele ar trebui încurajate să instituie și să pună în aplicare programe de admitere umanitară sau cel puțin să creeze condiții care să le permită refugiaților să rămână aproape de țara lor de origine;

50. ia act de nevoia tot mai mare și de deficitul persistent de finanțare pentru ajutoarele umanitare trimise în țări din apropierea Siriei, care au impus Programului alimentar mondial să-și reducă rațiile alimentare pentru refugiați; le solicită statelor membre ale ONU, Uniunii Europene și statelor sale membre ca cel puțin să își onoreze angajamentele financiare asumate; subliniază importanța concentrării asistenței pentru refugiaților acordate în aceste țări asupra furnizării mijloacelor de trai, a securității refugiaților, a accesului acestora la drepturile de bază, și în special a accesului la servicii de sănătate și educație, în cooperare cu ICR, cu Programul Alimentar Mondial și cu organismele competente;

51. reamintește că migrația și dezvoltarea sunt legate și că cooperarea pentru dezvoltare în domeniul educației, al sănătății, al dreptului muncii, al reducerii sărăciei, al drepturilor omului, al democratizării și al reconstrucției în urma unui conflict, precum și lupta împotriva inegalităților, a sărăciei, a consecințelor schimbărilor climatice și a corupției sunt factor-cheie în prevenirea migrației forțate; observă că acapararea terenurilor și a resurselor pot avea repercusiuni importante asupra crizelor umanitare și consideră că crizele sociale, politice și umanitare pot împinge oamenii să aleagă calea migrației; consideră că migrația este recunoscută la nivel mondial ca fiind un instrument puternic care favorizează dezvoltarea sustenabilă și integratoare;

52. invită UE și comunitatea internațională să identifice măsuri specifice care pot fi luate de guverne pentru a mări potențialul migrației legale ca factor de stimulare a dezvoltării; subliniază că este nevoie de conducere politică și de o susținere puternică, mai ales în țările de destinație, pentru a combate xenofobia și pentru a facilita integrarea socială a migranților;

53. consideră că migrația are cauze profunde (îndeosebi economice, politice, sociale și legate de mediu); consideră că ajutorul pentru dezvoltare ar trebui să aibă în vedere în mod eficient aceste cauze profunde, prin creșterea cooperării pentru dezvoltare, îmbunătățirea procesului de consolidare a capacităților, sprijinirea soluționării conflictelor și promovarea respectării drepturilor omului; subliniază că aceste cauze sunt legate de intensificarea conflictelor și a războaielor, de încălcările drepturilor omului și de lipsa unei bune guvernări;

54. subliniază importanța gestionării migrațiilor prin intermediul unei cooperări locale și regionale, cu ajutorul societății civile;

O abordare bazată pe respectarea drepturilor omului

55. solicită tuturor actorilor implicați în dezvoltarea politicilor și în luarea deciziilor în materie de azil și migrație să nu permită o contopire a termenilor de „migrant” și de „refugiat”; reamintește necesitatea de a acorda o atenție deosebită refugiaților care fug de conflicte sau de persecuții și ca atare au drept la azil atâta timp cât nu se pot întoarce în țările lor de origine; reamintește că majoritatea refugiaților caută adăpost în țările și regiunile învecinate țării lor de origine; consideră, prin urmare, că aceștia trebuie să facă obiectul unei abordări globale în contextul politicii externe a Uniunii;

56. le solicită statelor să ratifice toate tratatele și convențiile internaționale privind drepturile omului și să aplice standardele privind drepturile migranților care se regăsesc în diferite instrumente juridice, inclusiv în principalele instrumente internaționale privind drepturile omului, precum și în alte instrumente care abordează chestiuni legate de migrație, cum ar fi Convenția ONU din 1951 privind statutul refugiaților și protocoalele la aceasta și Convenția internațională privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și a membrilor familiilor acestora; în acest sens, consideră că neratificarea acestora din urmă de către statele membre ale Uniunii subminează politica Uniunii în domeniul drepturilor omului și angajamentul pe care și l-a asumat cu privire la indivizibilitatea acestor drepturi;

Marți, 25 octombrie 2016

57. reamintește că deschiderea unor căi sigure și legale de migrație este cea mai bună modalitate de a preveni traficul de ființe umane și că strategiile de dezvoltare trebuie să recunoască migrația și mobilitatea ca factori de dezvoltare atât a țării de primire, cât și țării de origine, prin intermediul transferurilor de bani și a investițiilor; invită, în acest sens, UE și țările terțe cel mai dezvoltate să coopereze pentru a deschide canale legale de migrație, bazându-se pe bunele practici ale anumitor state, îndeosebi pentru a promova reunificarea familiei și mobilitatea, inclusiv din motive economice, pentru toate nivelurile de calificare, inclusiv pentru migranții cel mai puțin calificați, pentru a lupta împotriva muncii la negru;

58. salută dispozițiile specifice privind migranții, solicitanții de azil, persoanele strămutate și apatride din cadrul Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO) pentru perioada 2014-2020; solicită Comisiei să continue a lua în considerare protecția și promovarea drepturilor migranților ca o prioritate în evaluarea la jumătatea perioadei a instrumentului pentru drepturile omului în perioada 2017-2018; invită SEAE și statele membre să își onoreze angajamentele asumate în cadrul Planului de acțiune al UE pentru drepturile omului și democrație adoptat în iulie 2015 și să includă și să îmbunătățească garanțiile drepturilor omului în toate acordurile, procesele și programele legate de migrație cu țările terțe; consideră că orice acord sau program ar trebui să fie însoțit, de asemenea, de o evaluare independentă privind drepturile omului atunci când acest lucru este posibil și să facă obiectul unei evaluări periodice; recomandă să se elaboreze și să se desfășoare campanii de comunicare și de sensibilizare cu privire la oportunitățile pe care migrația și migranții le pot reprezenta pentru societate, atât în țările de origine, cât și în țările de primire; reamintește, în acest sens, că IEDDO ar trebui să continue să finanțeze proiecte menite să întărească combaterea rasismului, a discriminării, a xenofobiei și a altor forme de intoleranță, inclusiv intoleranța religioasă;

59. invită UE să adopte orientări specifice privind drepturile migranților în plus față de orientările sale privind drepturile omului și, în acest context, să efectueze evaluări ale impactului și să instituie mecanisme de monitorizare a politicilor de dezvoltare și politicile în materie de migrație pentru a asigura eficacitatea politicilor publice în raport cu migranții; subliniază importanța integrării drepturilor omului în toate politicile legate de migrație în cadrul relațiilor externe ale UE, în special în ceea ce privește afacerile externe, dezvoltarea și ajutorul umanitar; reamintește necesitatea de a respecta drepturile omului în toate politicile externe ale UE, în special în politicile privind comerțul, dezvoltarea, mediul și migrația, de a urmări obiectivele prevăzute la articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană și la punerea în aplicare a clauzelor privind drepturile omului în toate acordurile Uniunii, inclusiv în acordurile comerciale; solicită, în acest sens, ca orice cooperare cu țările terțe în domeniul migrației să fie însoțită de o evaluare a sistemelor lor de asistență pentru migranți și solicitanții de azil, a sprijinului acordat refugiaților și a capacității și angajamentului acestora de combatere a traficului de ființe umane; invită UE și statele sale membre să se apropie de țări care, precum Canada, pun în aplicare politici eficiente de relocare; subliniază că nu ar trebui să se aplice nicio politică în acest domeniu care ar fi în detrimentul politicilor de asistență pentru dezvoltare;

60. încurajează includerea libertății de circulație și a dreptului la educație, sănătate și locuri de muncă ca priorități tematice în cadrul instrumentelor de finanțare pentru cooperarea externă a UE și solicită să se sprijine țările în curs de dezvoltare pentru a adopta politici pe termen lung care să respecte aceste drepturi; invită Comisia și SEAE să acorde o atenție deosebită drepturilor migranților în cadrul strategiilor de țară în materie de drepturile omului;

61. dorește să vadă drepturile migranților și ale refugiaților incluse ca element separat pe ordinea de zi a dialogurilor Uniunii cu țările terțe pertinente și dorește ca finanțarea europeană a proiectelor ce au ca scop protejarea persoanelor vulnerabile, a ONG-urilor, a apărătorilor drepturilor omului, a ziariștilor și avocaților care militează pentru apărarea drepturilor migranților să constituie o prioritate;

62. invită, în acest sens, statele să asigure accesul observatorilor independenți, ONG-urilor și instituțiilor și organizațiilor naționale și internaționale, precum și mass-mediei, în toate locurile de primire și de detenție a migranților; încurajează delegațiile Uniunii și ambasadele statelor membre, precum și delegațiile care vizitează Parlamentul European, să supravegheze situația migranților din aceste locuri și să intervină pe lângă autoritățile naționale competente pentru a garanta respectarea drepturilor migranților și transparența în fața publicului;

Marti, 25 octombrie 2016

63. afirmă că traficanții de persoane prezintă multor refugiați o imagine distorsionată; reiterează importanța combaterii traficului de persoane, a întreruperii fluxului de bani și a dezmembrării rețelelor de traficanți, deoarece aceste măsuri vor avea un efect pozitiv asupra situației drepturilor omului în cazul refugiaților din țările terțe care încearcă să fugă din calea războiului și a terorii;

64. face apel la o cooperare strânsă în ceea ce privește apărarea drepturilor migranților cu organizațiile internaționale competente și cu alte instituții și organizații active în gestionarea migrației, în special în țările cele mai afectate, pentru a le ajuta să primească migranții cu demnitate și cu respectarea drepturilor acestora;

65. subliniază necesitatea de a intensifica cooperarea cu aceste organizații în vederea prevenirii traficului de migranți și de persoane, prin consolidarea formării, a acțiunilor de întărire a capacităților și a mecanismelor de schimburi de informații, inclusiv printr-o evaluare a impactului „rețelelor de funcționari de legătură în materie de imigrare” și prin cooperarea pe care o instituie cu țările terțe, promovând cooperarea în materie penală și încurajând ratificarea Protocoalelor de la Palermo în acest domeniu pentru a favoriza cooperarea în materie penală, a identifica suspectii și a veni în ajutor anchetelor judiciare, în parteneriat cu autoritățile naționale;

66. îi solicită Parlamentului European să fie implicat mai îndeaproape în elaborarea unei abordări orizontale, a drepturilor omului în politicile în domeniul migrației și ca aceste aspecte să fie integrate în raportul anual al Uniunii privind drepturile omului și democrația în lume, inclusiv în partea sa referitoare la abordarea de la țară la țară; solicită un control parlamentar mai strict al acordurilor de muncă încheiate cu țări terțe, precum și al activităților de cooperare externă ale agențiilor competente ale Uniunii; solicită să se țină seama mai bine de rapoartele experților și de datele colectate de Biroul European de Sprijin pentru Azil privind țările de origine ale refugiaților;

67. recunoaște rolul și contribuția societății civile în cadrul dialogului politic; subliniază importanța consultării societății civile în toate politicile externe ale Uniunii, acordând o atenție deosebită participării depline, transparenței și diseminării corecte a informațiilor cu privire la toate politicile și procesele referitoare la migrație; reamintește necesitatea creșterii participării organizațiilor femeilor la soluționarea conflictelor la nivel decizional, precum și a necesității ca refugiatele, femeile strămutate și migrantele să ia parte la luarea deciziilor care le privesc; invită Comisia și SEAE să sprijine capacitatea instituțiilor naționale pentru drepturile omului în țările terțe pentru ca acestea să-și poată intensifica eforturile de protejare a drepturilor migranților și să lupte împotriva tratamentelor inumane și degradante, precum și a discursurilor de incitare la ură împotriva migranților, astfel cum se menționează în Declarația de la Belgrad adoptată de 32 de mediatori și instituții naționale pentru drepturile omului;

68. invită țările gazdă să acorde mai multă importanță asociațiilor migranților care ar trebui să se implice în mod direct în programele de dezvoltare din cadrul comunităților;

69. invită statelor membre să își onoreze angajamentul de a aloca 0,7 % din venitul național brut (VNB) ajutorului pentru dezvoltare; solicită ca acest ajutor să nu fie condiționat de cooperarea în materie de migrație și le solicită UE și statelor membre ale acesteia să nu includă fondurile utilizate pentru primirea refugiaților în ajutorul pentru dezvoltare;

70. subliniază că programele de asistență pentru dezvoltare nu ar trebui să fie folosite doar pentru gestionarea migrației și a frontierelor; îndeamnă ca proiectele de dezvoltare ale UE destinate migranților și solicitanților de azil să pună în aplicare principiul potrivit căruia nimeni nu este lăsat deoparte, punându-se accentul pe accesul la servicii sociale de bază, în special la sănătate și educație, și acordându-se o atenție specială persoanelor și grupurilor vulnerabile, precum femeile, copiii, minoritățile și popoarele indigene, persoanele LGBT și persoanele cu dizabilități;

71. observă aspectele pozitive ale migrației pentru dezvoltarea țărilor de origine ale migranților, cum ar fi banii transferați de migranți, care pot reprezenta o contribuție importantă la dezvoltarea familiei și a comunității; invită statele să minimizeze costurile transferurilor de fonduri;

72. solicită UE și statelor membre să asigure o coerență eficientă și efectivă a politicilor în favoarea dezvoltării și să acorde prioritate respectării drepturilor omului în politicile lor din domeniul migrației în ceea ce privește țările terțe;

Marți, 25 octombrie 2016

73. îndeamnă UE să integreze dimensiunea migrației în cadrul post-Cotonou, care va stabili relațiile viitoare dintre UE și țările ACP; constată că o mai mare implicare a țărilor terțe în proiectarea și negocierea instrumentelor AGMM (abordare globală în materie de migrație și mobilitate) ar consolida natura „partenerială” a acestor instrumente, îmbunătățind participarea locală la acestea și eficiența lor;

74. solicită reducerea datoriilor țărilor sărace, pentru a le ajuta să elaboreze politici publice care să garanteze respectarea drepturilor omului; insistă că trebuie facilitată găsirea unor soluții sustenabile la problemele legate de datorii, inclusiv a unor standarde pentru realizarea în mod responsabil a activităților de creditare și împrumut, printr-un cadru juridic multilateral pentru procesele de restructurare a datoriei suverane, în vederea atenuării poverii datoriei și a evitării datoriilor nesustenabile, astfel încât să se creeze condițiile necesare pentru protecția drepturilor omului pe termen lung.

75. salută integrarea migrației în obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD), și anume în ODD 10, care stabilește cadrul pentru politica de dezvoltare globală până în 2030; reamintește că statele s-au angajat să coopereze la nivel internațional pentru „asigurarea unei migrații legale, desfășurate în condiții de siguranță și ordine, care să presupună respectarea deplină a drepturilor omului și aplicarea unui tratament uman migranților indiferent de statutul lor, refugiaților și persoanelor strămutate”; observă că strămutarea forțată nu reprezintă numai o problemă umanitară, ci și o provocare în ceea ce privește dezvoltarea și că, prin urmare, ar trebui să existe o mai bună coordonare între actorii umanitari și actorii din domeniul dezvoltării; consideră că punerea în aplicare a ODD reprezintă o ocazie de a consolida abordarea bazată pe drepturi în politicile din domeniul azilului și migrației și de a institui orientări în materie de migrație în strategiile de dezvoltare; invită comunitatea internațională să adopte indicatori cuantificabili ai ODD în ceea ce privește migrația, precum și să colecteze și să publice date defalcate privind accesul migranților la locuri de muncă decente, la asistență medicală și la educație, în special în țările de destinație aflate în curs de dezvoltare, pentru a îmbunătăți guvernanta în materie de migrație;

76. subliniază necesitatea ca Uniunea și statele sale membre să sprijine țările cel mai puțin dezvoltate în lupta împotriva schimbărilor climatice, pentru a preveni agravarea mizeriei în aceste țări și creșterea numărului de persoane strămutate din motive de mediu;

77. solicită participarea activă a Uniunii la dezbaterile privind termenul de „refugiat climatic”, precum și la posibila elaborare a unei definiții în conformitate cu dreptul internațional;

78. atrage atenția asupra necesității de a coordona mai eficient și de a evalua punerea în aplicare, impactul și continuitatea diferitelor instrumente financiare disponibile în UE pentru țările terțe în materie de migrație, care cuprind domenii precum politica migrației, cooperarea pentru dezvoltarea internațională, politica externă, politica de vecinătate și ajutorul umanitar, și care, între 2004 și 2014, au mobilizat mai mult de un miliard de euro pentru mai mult de 400 de proiecte;

79. subliniază impactul instrumentelor de cooperare ale UE în domeniul imigrației, azilului și protecției drepturilor omului; având în vedere crearea Fondului fiduciar de urgență pentru stabilitate și pentru combaterea cauzelor profunde ale migrației neregulate și ale fenomenului strămutărilor de persoane în Africa, solicită o evaluare și monitorizare a acestui fond și a acordurilor similare, cum ar fi Declarația UE-Turcia și procesele de la Khartoum și Rabat;

80. subliniază că acordurile cu țările terțe trebuie să axeze sprijinul pe soluționarea crizelor sociale, economice și politice care duc la migrație;

81. subliniază importanța unei colaborări mai strânse a Uniunii Europene cu țările terțe în cadrul abordării globale a chestiunii migrațiilor și mobilității (AGMM) pentru a consolida caracterul de parteneriat al acestor instrumente, eficiența și contribuția lor la soluționarea sfidărilor specifice migrației;

82. consideră că este necesar să se îmbunătățească coerența abordării globale a chestiunii migrației și a mobilității, să se includă mecanisme riguroase de monitorizare și supraveghere a respectării drepturilor omului în toate acordurile externe și să se acorde prioritate proiectelor din țările de origine și de tranzit menite să îmbunătățească drepturile omului în cazul migranților;

Marți, 25 octombrie 2016

83. încurajează UE să semneze parteneriate de mobilitate cu partenerii săi cei mai apropiați;
84. solicită Comisiei și statelor membre să ia în considerare politici de returnare a migraților numai către țările în care aceștia pot fi primiți în condiții de siguranță deplină, cu respectarea deplină a drepturilor lor fundamentale și procedurile și solicită, în acest sens, să se privilegieze returnarea voluntară în locul celei forțate; subliniază necesitatea ca acordurile încheiate cu țări terțe în cadrul acestor politici să cuprindă clauze de salvagardare care să garanteze că migrații care se întorc în țara de origine nu urmează a se confrunta cu încălcări ale drepturilor lor sau cu riscul de persecuții; recunoaște importanța evaluărilor periodice pentru a exclude astfel de acorduri cu țări care nu respectă normele internaționale în materie de drepturile omului;
85. solicită inițierea de acțiuni care să vizeze rețelele de contrabandă și să pună capăt traficului de persoane; solicită crearea unor căi legale și sigure, inclusiv prin instituirea unor coridoare umanitare pentru persoanele care solicită protecție internațională; solicită instituirea unor programe permanente și obligatorii de reinstalare și acordarea de vize umanitare persoanelor care fug din zonele de conflict, inclusiv pentru ca acestea să aibă posibilitatea de a intra într-o țară terță pentru a solicita azil; solicită instituirea mai multor căi legale și elaborarea unor reguli generale care să reglementeze intrarea și șederea pentru a permite migraților să lucreze și să caute un loc de muncă;
86. insistă asupra nevoii de a elabora și de a pune mai bine în aplicare cadre de protecție pentru migrații aflați în dificultate, în tranzit și la frontierele Uniunii;
87. salută operațiunile de combatere a traficului de migrați și de persoane și sprijină consolidarea gestionării frontierelor externe ale UE; subliniază necesitatea unei foi de parcurs cuprinzătoare și concrete pentru o acțiune rapidă și pe termen lung care să includă cooperarea țărilor terțe în vederea combaterii rețelelor de crimă organizată formate din traficanți de migrați;
88. subliniază că traficul de migrați este legat de traficul de ființe umane și constituie o încălcare majoră a drepturilor omului; reamintește că lansarea misiunilor, cum ar fi EURONAVFOR MED, este o modalitate de a lupta în mod eficient împotriva traficului de migrați; invită UE să continue și să intensifice astfel de operațiuni;
89. consideră că este necesar să se reflecteze asupra întăririi securității și politicii frontierelor și asupra modului de îmbunătățire a viitorului rol al Frontex și al EASO; lansează un apel la solidaritate și la angajamente sub formă de contribuții suficiente la bugetele și activitățile acestor agenții;
90. subliniază nevoia de a îmbunătăți funcționarea hotspot-urilor și a punctelor de intrare de la frontierele externe ale Uniunii;
91. invită Uniunea Europeană să integreze protecția datelor în acordurile privind partajarea și schimbul de informații la frontiere și pe rutele de migrație;
92. solicită Uniunii Europene și țărilor gazdă să creeze instrumente eficiente pentru coordonarea, alinierea fluxurilor de informații, colectarea, încrucișarea și analiza datelor;

o

o o

93. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Organizației Națiunilor Unite, Consiliului Europei, Uniunii Africane, Organizației Statelor Americane și Ligii Statelor Arabe.
-

Marți, 25 octombrie 2016

P8_TA(2016)0405

Răspunderea întreprinderilor pentru încălcări grave ale drepturilor omului în țări terțe**Rezoluția Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la răspunderea întreprinderilor pentru încălcări grave ale drepturilor omului în țări terțe (2015/2315(INI))**

(2018/C 215/21)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului ((DUDO) și alte tratate și instrumente ale Organizației Națiunilor Unite ((ONU), în special Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, adoptate la New York la 16 decembrie 1966,
- având în vedere Convenția europeană a drepturilor omului,
- având în vedere articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere articolele 2, 3, 8, 21 și 23 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),
- având în vedere articolele 81, 82, 83, 114, 208 și 352 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Cadrul strategic al UE privind drepturile omului și democrația, adoptat de Consiliul Afaceri Externe la 25 iunie 2012 ⁽¹⁾, precum și Planul de acțiune privind drepturile omului și democrația 2015-2019, adoptat de Consiliu la 20 iulie 2015 ⁽²⁾,
- având în vedere orientările UE cu privire la drepturile omului,
- având în vedere rezoluțiile sale privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 decembrie 2015 referitoare la Raportul anual 2014 privind drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 martie 2015 referitoare la Raportul anual 2013 privind drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 octombrie 2013 referitoare la corupția din sectorul public și sectorul privat: impactul asupra drepturilor omului în țările terțe ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 februarie 2013 referitoare la responsabilitatea socială a întreprinderilor: un comportament responsabil și transparent al întreprinderilor și o creștere economică durabilă ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 februarie 2013 referitoare la responsabilitatea socială a întreprinderilor: promovarea intereselor societății și a unei căi spre o redresare economică sustenabilă și cuprinzătoare ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția 26/9 a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului din 26 iunie 2014, prin care s-a decis crearea unui grup de lucru interguvernamental deschis, pentru a elabora un instrument internațional obligatoriu juridic privind societățile transnaționale și alte întreprinderi în ceea ce privește drepturile omului,

⁽¹⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-11855-2012-INIT/en/pdf>

⁽²⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10897-2015-INIT/en/pdf>

⁽³⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0470.

⁽⁴⁾ JO C 316, 30.8.2016, p. 141.

⁽⁵⁾ JO C 181, 19.5.2016, p. 2.

⁽⁶⁾ JO C 24, 22.1.2016, p. 28.

⁽⁷⁾ JO C 24, 22.1.2016, p. 33.

Marti, 25 octombrie 2016

- având în vedere principiile directoare ale Organizației Națiunilor Unite privind afacerile și drepturile omului, orientările revizuite ale Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) pentru întreprinderile multinaționale, Declarația tripartită a Organizației Internaționale a Muncii (OIM), de stabilire a principiilor privind întreprinderile multinaționale și politica socială, cadrul Consiliului internațional pentru raportare integrată (IIRC), cele zece principii ale inițiativei „Pactul global” a Organizației Națiunilor Unite, precum și standardul ISO 26000 intitulat „Orientări privind responsabilitatea socială” elaborat de Organizația Internațională pentru Standardizare și Manualul de utilizare pentru IMM-urile europene privind standardul ISO 26000 referitor la responsabilitatea socială, elaborat de Oficiul european pentru standardizare în domeniul artizanatului și al IMM-urilor,
 - având în vedere proiectul intitulat „Realizarea valorii pe termen lung pentru întreprinderi și investitori”, care este în curs de implementare în cadrul inițiativei principiilor ONU pentru investiții responsabile și al „Pactului global” al ONU,
 - având în vedere Recomandarea Consiliului Europei adresată statelor membre cu privire la drepturile omului și mediul de afaceri, adoptată la 2 martie 2016,
 - având în vedere comunicarea Comisiei referitoare la o strategie UE 2011-2014 (COM(2011)0681) reînnoită și Cartea verde a Comisiei intitulată „Promovarea unui cadru european pentru responsabilitatea socială a întreprinderilor” (COM(2001)0366) și definiția responsabilității sociale a întreprinderilor (RSI) din cuprinsul acesteia, precum și comunicările sale subsecvente din 2006 și 2011,
 - având în vedere obligațiile extrateritoriale ale statelor care decurg din principiile convenite la Maastricht,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A8-0243/2016),
- A. întrucât Uniunea se întemeiază pe valorile respectului pentru demnitatea umană, libertate, democrație, egalitate, statul de drept, precum și pentru drepturile omului, inclusiv a drepturilor persoanelor care aparțin minorităților; întrucât acțiunea sa pe scena internațională (inclusiv politica sa comercială) „se bazează pe [aceste] principii”;
- B. întrucât principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului se aplică tuturor statelor și tuturor întreprinderilor, transnaționale sau nu, indiferent de dimensiune, de sector, localizare, proprietate și structură, cu toate că mecanismele de control și sancționare efective constituie, în continuare, o provocare în ceea ce privește implementarea principiilor directoare ale ONU în lume; întrucât, în rezoluțiile sale din 6 februarie 2013, Parlamentul European a atras atenția asupra caracteristicilor speciale ale IMM-urilor de care politicile în materie de RSI ar trebui să țină seama în mod corespunzător și de nevoia unei abordări flexibile a RSI, adaptată la potențialul lor;
- C. întrucât Pactul global al ONU ⁽¹⁾, cu cele zece principii, cere întreprinderilor să accepte, să sprijine și să aplice, în sfera lor de influență, un set de valori fundamentale în domeniul drepturilor omului, standardelor de muncă, mediului și combaterii corupției, angajându-se să respecte aceste valori și să le integreze din proprie inițiativă în operațiunile lor comerciale;
- D. întrucât corporațiile sunt unul dintre principalii actori ai mondializării economice, ai serviciilor financiare și ai schimburilor comerciale internaționale și trebuie să respecte toate legile aplicabile și tratatele internaționale în vigoare, precum și drepturile omului; întrucât comerțul și drepturile omului se pot consolida reciproc, iar comunitatea de afaceri, având obligația de a respecta drepturile omului, poate avea, de asemenea, un rol important de jucat prin oferirea de stimulente pozitive în promovarea drepturilor omului, a democrației, a standardelor de mediu și a răspunderii întreprinderilor;

⁽¹⁾ <https://www.unglobalcompact.org/what-is-gc/mission/principles>

Marți, 25 octombrie 2016

- E. întrucât, însă, aceste întreprinderi pot uneori să provoace sau să contribuie la încălcări ale drepturilor omului și să afecteze drepturile grupurilor vulnerabile, precum minoritățile, populațiile indigene, femeile și copiii, sau să contribuie la problemele de mediu;
- F. întrucât încălcarea drepturilor omului de către corporații constituie o preocupare la nivel mondial și întrucât toate corporațiile din lume au datoria să respecte drepturile omului, iar instituțiile europene au, în același timp, sarcina primordială de a reglementa responsabilitatea corporațiilor care au legături cu UE;
- G. întrucât numeroase corporații care operează la nivel internațional, europene sau nu, care desfășoară activități în țări terțe, fac afaceri substanțiale sau își au sediul în Europa și/sau pot fi deținute de corporații europene, posedă active sau bunuri în Europa, controlează alte corporații din Europa, atrag investiții din partea unor instituții din Europa sau utilizează servicii financiare furnizate de instituții din Europa; întrucât mondializarea și dezvoltarea tehnologiei au determinat corporațiile să-și externalizeze unele activități către furnizorii locali sau să utilizeze bunuri ori servicii din lanțurile lor de aprovizionare și producție care sunt produse sau prestate de alte corporații, din numeroase țări diferite și, așadar, în mai multe jurisdicții, cu sisteme juridice, standarde și niveluri de protecție a drepturilor omului sau niveluri de transpunere în practică diferite;
- H. întrucât protejarea drepturilor omului trebuie să fie o prioritate pentru statele membre și pentru Uniunea însăși; întrucât Uniunea Europeană a jucat un rol esențial în negocierea și punerea în aplicare a unei serii de inițiative privind responsabilitatea globală, care merg mână în mână cu promovarea și respectarea standardelor internaționale; întrucât încălcarea drepturilor omului necesită căi de atac eficiente; întrucât este nevoie de un sistem de căi de atac mai eficient și mai echitabil atât în dreptul internațional, cât și în legislațiile naționale, pentru a trata cazurile de încălcare a drepturilor omului comise de întreprinderi;
- I. întrucât încă nu există o abordare holistică în ceea ce privește răspunderea corporațiilor pentru abuzurile din domeniul drepturilor omului; întrucât victimele abuzurilor în materia drepturilor omului în care sunt implicate companii internaționale se confruntă cu numeroase piedici în ceea ce privește accesarea căilor de atac judiciare, inclusiv cu obstacole procedurale sub aspectul admisibilității și al dezvăluirii elementelor de probă, al cheltuielilor judiciare adesea prohibitive, al lipsei unor standarde clare privind răspunderea corporațiilor implicate în abuzuri legate de drepturile omului;

Corporațiile și drepturile omului

1. remarcă faptul că intensificarea fenomenului mondializării și a internaționalizării activităților comerciale și a lanțurilor de aprovizionare va mări importanța rolului jucat de corporații în privința asigurării respectării drepturilor omului și generează situații în care reglementările, normele internaționale și cooperarea sunt vitale pentru a preveni abuzurile în materie de drepturi ale omului comise în țări terțe; este profund îngrijorat de cazurile de încălcare a drepturilor omului în țări terțe, inclusiv ca rezultat al unor decizii manageriale ale unora dintre corporațiile și întreprinderile comerciale din UE, ca și ale unor persoane, actori ne-statali și state deopotrivă; le reamintește entităților corporative că le revine responsabilitatea de a respecta drepturile omului în cadrul tuturor activităților desfășurate la nivel mondial, indiferent de locul în care se află utilizatorii serviciilor sau produselor lor și indiferent dacă țara gazdă își respectă propriile obligații în domeniul drepturilor omului;
2. remarcă faptul că progresul rapid a tehnologiei reclamă urgent atenție și un cadru juridic adecvat;
3. reafirmă că trebuie urgent acționat în mod continuu, eficace și coerent la toate nivelurile, inclusiv la nivel național, european și internațional, pentru a găsi o soluție eficace la abuzurile comise de corporațiile internaționale în legătură cu drepturile omului, atunci când se produc, și pentru a aborda problemele juridice ce rezultă din dimensiunea extraterritorială a întreprinderilor și din comportamentul lor, precum și la incertitudinea privind atribuirea responsabilității pentru încălcarea drepturilor omului, legată de aceasta;

Contextul internațional

4. salută adoptarea principiilor directoare ale ONU și sprijină ferm implementarea lor la scară mondială; subliniază că aceste principii directoare au fost aprobate în unanimitate de ONU, cu sprijinul deplin al statelor membre ale UE, al Organizației Internaționale a Muncii (OIM) și al Camerei Internaționale de Comerț și că s-a convenit să li se asocieze o „combinație inteligentă” de instrumente normative și acțiuni voluntare; solicită ca aceste principii și alte standarde internaționale de responsabilitate socială a întreprinderilor să fie în mod constant aduse în discuție de reprezentanții UE în

Marti, 25 octombrie 2016

cadrul dialogurilor privind drepturile omului cu țări terțe; mai mult decât atât, le solicită companiilor să implementeze principiile directoare ale ONU, inclusiv prin instituirea unor politici privind procesele de convenită diligență și a unor garanții în ceea ce privește gestionarea riscurilor și prin căi de atac eficiente atunci când activitățile lor au generat un impact negativ asupra drepturilor omului sau au contribuit la un astfel de impact;

5. recunoaște că Pactul global al ONU, standardul ISO 26000 privind responsabilitatea socială, Declarația tripartită a OIM de stabilire a principiilor privind întreprinderile multinaționale și politica socială și orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale reprezintă instrumente ce pot stimula responsabilitatea în activitățile comerciale ale întreprinderilor;

Solicitări adresate corporațiilor și obligația lor de a respecta drepturile omului

6. le solicită companiilor, europene sau nu, să depună diligențele cuvenite în legătură cu drepturile omului și să-și integreze constatările în politicile și procedurile interne, implementând și repartizând în mod corespunzător resurse și competențe; subliniază că pentru îndeplinirea acestui obiectiv este necesar să fie alocate resurse suficiente; subliniază că asigurarea transparenței și comunicarea privind măsurile adoptate pentru a preveni încălcările drepturilor omului în țările terțe sunt cruciale pentru a garanta un control democratic adecvat și pentru a permite consumatorilor să acționeze în cunoștință de cauză;

7. recunoaște importanța majoră a RSI și salută utilizarea din ce în ce mai susținută a instrumentelor bazate pe RSI și angajamentul voluntar al întreprinderilor; subliniază, însă, cu fermitate, că respectarea drepturilor omului constituie o datorie morală și o obligație legală impusă corporațiilor și conducerii acestora și trebuie să fie integrată într-o perspectivă economică pe termen lung, indiferent de locul în care își desfășoară activitatea și oricare ar fi mărimea sau sectorul lor industrial; recunoaște că îndatoririle legale specifice ale corporațiilor trebuie adaptate corect la mărimea și capacitățile lor și că UE și statele membre trebuie să urmărească obiectul realizării unei protecții optime a drepturilor omului prin cele mai eficiente măsuri și nu doar printr-o inflație de reglementări administrative și birocratice formale;

8. este încredințat că aplicarea orientărilor RSI trebuie să se desfășoare într-un cadru suficient de flexibil pentru cerințele specifice ale fiecărui stat membru și ale regiunilor și mai ales pentru capacitatea IMM-urilor; salută cooperarea activă a Comisiei, cu participarea Parlamentului și a Consiliului, împreună cu alte organisme internaționale, vizând să realizeze, pe termen lung, o convergență fundamentală a inițiativelor în materie de RSI, precum și schimbul și promovarea de bune practici ale întreprinderilor în materie de RSI, precum și să asigure progresul orientărilor oferite în cadrul standardului internațional ISO 26000, astfel încât să garanteze o definiție unică, coerentă și transparentă a RSI la nivel mondial; îndeamnă Comisia să contribuie în mod efectiv la îndrumarea și coordonarea politicilor statelor membre, reducând astfel riscul ca întreprinderile care funcționează în mai mult de un stat membru să suporte costuri suplimentare din cauza divergenței dispozițiilor;

9. reiterează faptul că trebuie să se acorde atenție caracteristicilor specifice ale IMM-urilor, care își desfășoară activitatea preponderent la nivel local și regional, în cadrul unor sectoare specifice; consideră, așadar, că este fundamental ca politicile Uniunii în materie de RSI, inclusiv planurile naționale de acțiune privind RSI, să țină cont în mod corespunzător de exigențele specifice ale IMM-urilor și de principiul „a gândi mai întâi la scară mică” și să recunoască abordarea informală și intuitivă a IMM-urilor privind RSI; își exprimă încă o dată opoziția față de orice inițiativă care poate genera obligații administrative sau financiare suplimentare pentru IMM-uri; sprijină, în schimb, adoptarea de măsuri care să permită IMM-urilor să pună în practică acțiuni comune;

10. reamintește că, dacă se constată că companiile au provocat un rău sau au contribuit la producerea lui, ele trebuie să fie răspunzătoare moral, dar și juridic, și trebuie să le ofere persoanelor sau comunităților afectate căi de atac eficiente sau să participe la acestea; relevă că aceste căi de atac includ măsuri de restituire, despăgubire, reabilitare, reparație și garanții privind nerepetarea;

11. salută practica de a include răspunderea pentru respectarea drepturilor omului în cerințe contractuale cu caracter obligatoriu între întreprinderi și clienții și furnizorii lor, persoane juridice sau persoane fizice; observă că astfel de cerințe pot fi, în majoritatea cazurilor, puse în executare prin mijloace judiciare;

Marți, 25 octombrie 2016

Solicitări adresate statelor membre și obligația lor de a proteja drepturile omului

12. salută călduros pregătirea unui tratat ONU cu efecte obligatorii privind întreprinderile comerciale și drepturile omului; regretă orice comportament obstructionist legat de acest proces și le solicită UE și statelor membre să se angajeze în mod constructiv în aceste negocieri;

13. reamintește că statele și întreprinderile au roluri diferite, dar complementare în ceea ce privește protecția drepturilor omului; reamintește că statele, acționând în limitele propriei lor jurisdicții, au obligația de a proteja drepturile omului, inclusiv împotriva încălcărilor comise de întreprinderi, chiar dacă acestea operează în țările terțe; reamintește cu fermitate că, acolo unde survin abuzuri în legătură cu drepturile omului, statele trebuie să le acorde victimelor acces la o cale de atac eficientă; reamintește, în acest context, că respectarea drepturilor omului de către țările terțe, inclusiv prin garantarea unei căi de atac eficiente persoanelor aflate sub jurisdicția lor, constituie un element esențial al relațiilor externe ale UE cu țările respective;

14. le cere Comisiei și statelor membre să garanteze coerența politicilor în ceea ce privește întreprinderile și drepturile omului la toate nivelurile: între diferitele instituții ale UE, între instituții și între UE și statele membre și, în special, în raport cu politica comercială a Uniunii; le solicită Comisiei și statelor membre să includă în mod explicit principiul menționat anterior în toate tratatele pe care le semnează, în concordanță cu angajamentele internaționale asumate în legătură cu drepturile omului; observă că realizarea acestui obiectiv necesită o cooperare intensă între diferitele direcții generale ale Comisiei și Serviciul European de Acțiune Externă;

15. invită UE, statele membre, țările terțe și toate autoritățile naționale și internaționale să adopte în regim de urgență și pe scară cât mai largă instrumente obligatorii pentru protecția efectivă a drepturilor omului în acest domeniu și să se asigure că sunt respectate pe deplin toate obligațiile naționale și internaționale care decurg din normele internaționale menționate anterior; își exprimă speranța că eforturile depuse la nivel european în legătură cu RSI pot să constituie un exemplu pentru alte țări; își exprimă convingerea că băncile naționale de dezvoltare trebuie să constituie un exemplu în ceea ce privește standardele verificabile în materie de respectare a drepturilor omului pe care le aplică;

16. invită toate statele, inclusiv UE și statele membre, să implementeze rapid și cu hotărâre principiile directoare ale ONU în toate domeniile lor de competență, inclusiv prin elaborarea unor planuri de acțiune; regretă faptul că, în pofida Comunicării Comisiei din 2011 privind RSI, nu toate statele membre au adoptat declarații sau măsuri legate de RSI care menționează drepturile omului și nici nu și-au publicat planurile privind întreprinderile și drepturile omului și îndeamnă UE să-și publice planul; invită statele membre să elaboreze sau să revizuiască planurile de acțiune naționale în conformitate cu orientările furnizate de Grupul de lucru al ONU privind drepturile omului și corporațiile; solicită ca aceste planuri să fie elaborate pe baza unor evaluări de referință care să identifice lacunele din legislație, să instituie mecanisme de monitorizare a implementării și eficacității planurilor, politicilor și practicilor cu participarea semnificativă părților interesate;

17. le solicită statelor membre să legifereze într-un mod coerent, holistic, eficace și cu efecte obligatorii, astfel încât să-și îndeplinească îndatorirea de a preveni, investiga și sancționa încălcările drepturilor omului comise de corporațiile care funcționează sub jurisdicția lor, asigurând căi de atac eficiente, inclusiv în cazul celor comise în țările terțe;

18. le solicită UE și statelor membre să stabilească norme clare potrivit cărora societățile înființate pe teritoriul lor sau aflate sub jurisdicția lor trebuie să respecte drepturile omului în cadrul tuturor operațiilor lor, în toate țările și în toate împrejurările în care acționează, precum și în raport cu relațiile de afaceri, inclusiv în afara UE; consideră că companiile, în funcție de mărimea și capacitățile lor, alături de bănci și de celelalte instituții financiare și de creditare active în țări terțe, trebuie să se asigure că dispun de sisteme funcționale de evaluare a riscurilor și să diminueze efectele potențial negative legate de drepturile omului, condițiile de muncă, protejarea mediului și aspectele ținând de dezastrele naturale ale operațiilor și lanțurilor lor valorice; le solicită statelor membre să evalueze periodic cât de adecvate sunt aceste legi și să soluționeze toate neajunsurile;

19. reamintește că recente evoluții legislative la nivel național, de exemplu, Legea britanică privind sclavia modernă, cu prevederi privind transparența în lanțurile de aprovizionare și Legea franceză privind obligația de diligență reprezintă pași importanți în direcția obligației de diligență în materie de drepturi ale omului și că UE a luat deja astfel de măsuri în acest

Mărti, 25 octombrie 2016

sens (Regulamentul UE privind lemnul, Directiva privind raportarea nefinanciară, propunerea Comisiei de regulament de instituire a unui sistem al Uniunii pentru autocertificarea cu privire la diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare al importatorilor responsabili de staniu, tantal și tungsten, minereurile acestora și aur provenind din zone de conflict și zone cu risc ridicat); invită Comisia și statele membre, precum și toate statele, să ia act de acest model cu privire la introducerea obligației de diligență în materie de drepturi ale omului;

20. subliniază că obligația de diligență în materie de drepturi ale omului ar trebui să urmeze pașii menționați în Principiile directoare ale ONU și ar trebui să fie ghidată de anumite principii generale legate de identificarea proactivă a riscurilor pentru drepturile omului, cum ar fi proiectarea unor planuri de acțiune riguroase și demonstrabile pentru a preveni sau a reduce aceste riscuri, reacții adecvate la abuzuri cunoscute, precum și transparență; subliniază că politicile trebuie să țină seama de mărimea companiilor și de capacitățile funcționale ce rezultă din aceasta, acordând o atenție specială întreprinderilor mici și mijlocii; subliniază faptul că ar trebui garantată în toate etapele consultarea cu actorii relevanți, precum și dezvăluirea tuturor informațiilor relevante legate de proiect sau de investiții părților interesate implicate;

21. invită toate statele, și îndeosebi UE și statele membre, să întreprindă prioritar o acțiune imediată, și anume să instituie obligația de diligență în materie de drepturi ale omului pentru întreprinderile care sunt deținute sau controlate de stat și/sau care beneficiază de sprijin substanțial și de servicii din partea agențiilor de stat sau a instituțiilor europene, precum și pentru întreprinderile care furnizează bunuri sau servicii prin contracte de achiziții publice,

22. le solicită UE și statelor sale membre să oblige întreprinderile care utilizează materii prime sau produse de larg consum în cadrul prezentei legislaturi care ar putea proveni din zone afectate de conflicte să dezvăluie sursele și utilizarea acestor materiale prin etichetarea produselor, oferind informații complete privind conținutul și originea acestora și cerându-le furnizorilor lor, fie ei europeni sau nu, să dezvăluie aceste date; cere sprijin cu privire la așa-numita obligație de diligență în cazul așa-numitelor minereuri provenite din zone de conflict pentru importatorii de minereuri și metale 3TG pe baza Orientărilor OCDE privind diligența necesară referitoare la existența unui lanț de aprovizionare responsabil în cazul minereurilor provenite din zone afectate de conflicte și cu risc ridicat; cere să se analizeze includerea în acest proces a diligenței necesare referitoare la existența unui lanț de aprovizionare;

23. remarcă cu satisfacție că, în urma revizuirii Directivei contabile existente (2014/95/UE) în ceea ce privește dezvăluirea de informații nefinanciare și de informații despre diversitate, întreprinderile mari și grupurile de întreprinderi vor avea obligația, începând din 2017, să comunice informații despre politicile, riscurile și rezultatele legate de respectarea drepturilor omului și aspectele conexe; îndeamnă statele membre să implementeze pe deplin Directiva revizuită privind contabilitatea cu respectarea orizontului de timp adoptat, inclusiv crearea unor mecanisme adecvate, eficiente, care să garanteze că companiile se conformează cerințelor în materie de raportare; îndeamnă Comisia să elaboreze orientări clare pentru companii cu privire la noile cerințe în materie de raportare nefinanciară; recomandă ca acestea să includă și să descrie în detaliu elementele esențiale minime care trebuie dezvăluite pentru a contribui la o înțelegere mai amplă și mai cuprinzătoare a principalelor riscuri și consecințe în materie de drepturi ale omului ale activităților unei întreprinderi și în cadrul lanțului valoric global;

Accesul la căi de atac eficiente

24. invită Comisia să examineze în detaliu, cu consultarea tuturor părților interesate, inclusiv a societății civile și a corporațiilor, barierele existente în calea justiției în cauzele intentate la instanțele din statele membre pentru încălcarea prezumtivă în străinătate a drepturilor omului de către întreprinderile cu sediul UE; insistă asupra faptului că evaluarea ar trebui să vizeze identificarea de măsuri eficiente care să elimine sau să reducă aceste bariere sau să promoveze adoptarea lor;

25. le solicită statelor membre să ia toate măsurile adecvate, în cooperare cu partenerii internaționali, pentru a se asigura, prin mijloace legislative, judiciare, administrative sau prin alte mijloace adecvate, că dacă survin încălcări ale drepturilor omului, victimele au acces la o cale de atac eficientă, atunci când o corporație cu sediul în statele date deține, conduce sau controlează companii responsabile de încălcări ale drepturilor omului în alte țări; le solicită statelor menționate să adopte măsurile necesare pentru a elimina obstacolele juridice, practice și de altă natură care ar putea determina negarea

Marți, 25 octombrie 2016

accesului la o cale de atac și să stabilească mijloace procedurale adecvate cu ajutorul cărora persoanele afectate din țările terțe să aibă acces la justiție atât în instanțele civile, cât și în cele penale; în acest sens, invită statele membre să destrame vâlul personalității juridice, care poate să-i ascundă pe proprietarii efectivi ai anumitor corporații;

26. le cere UE și tuturor statelor, în special statelor membre ale UE, să ia măsuri în ceea ce privește povara financiară și sarcinile procedurale în litigiile civile; salută Recomandarea 2013/396/UE a Comisiei, adoptată la 11 iunie 2013 ⁽¹⁾, și încurajează toate statele membre să se conformeze; consideră că instrumentul oferit prin aceeași recomandare ar putea reduce cheltuielile de judecată pentru victimele încălcărilor drepturilor omului; încurajează aplicarea acestui tip de cale de atac pentru toate victimele abuzurilor în materie de drepturi ale omului și din țările terțe și solicită standarde care să le permită asociațiilor reprezentative să formuleze pretenții în numele victimelor prezumtive;

Solicitări adresate Comisiei

27. este conștient că „responsabilitatea socială a întreprinderilor” nu este o chestiune independentă, ea cuprinzând o gamă largă de domenii politice și juridice diferite;

28. salută inițiativele fără caracter obligatoriu din sectorul privat lansate de serviciile Comisiei, care vizează gestionarea responsabilă a lanșurilor de aprovizionare, dar subliniază că inițiativele fără caracter obligatoriu din sectorul privat sunt în sine insuficiente; solicită adoptarea urgentă a unor norme cu caracter obligatoriu și executoriu, a sancțiunilor conexe și a unor mecanisme independente de monitorizare;

29. salută noul sistem de preferințe generalizate (SPG +), intrat în vigoare la 1 ianuarie 2014 ⁽²⁾, considerându-l un instrument de politică comercială a UE pentru promovarea drepturilor omului și a drepturilor muncii, a protecției mediului și a bunei guvernări în țările în curs de dezvoltare vulnerabile; salută, în special, mecanismul riguros și sistematic de monitorizare a SGP + și solicită să se pună accent pe aplicarea efectivă la nivel național a convențiilor enumerate în convenție;

30. subliniază faptul că UE și statele sale membre trebuie să salveze drepturile omului; ia act de faptul că, în general, acordurile comerciale pot contribui la consolidarea sistemului comercial mondial bazat pe norme și că comerțul trebuie să meargă mână în mână cu valorile, astfel cum a precizat Comisia în noua sa strategie comercială „Comerț pentru toți”; reamintește că este necesar să se evalueze posibilele consecințe în materie de drepturile omului ale acordurilor comerciale și de investiții și să se includă, pe această bază, toate clauzele și garanțiile privind drepturile omului necesare pentru a reduce și a lua măsuri legate de riscurile identificate de impact asupra drepturilor omului; cere ca Comisia să ia toate măsurile necesare și să facă pașii posibili pentru a acționa în mod holistic și coerent și solicită insistent includerea sistematică în acordurile comerciale și de investiții a unor norme privind răspunderea întreprinderilor în caz de încălcare a drepturilor omului, care să fie aplicate la nivel național, precum și includerea unor trimeri la principiile și orientările recunoscute la nivel internațional;

31. invită Comisia să prezinte de urgență o propunere legislativă privind controlul exporturilor de produse cu dublă utilizare, întrucât tehnologiile produse de companiile europene generează încă încălcări ale drepturilor omului în întreaga lume;

32. solicită crearea unui corpus legislativ coerent, care să includă normele privind accesul la justiție, jurisdicția, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială, legislația aplicabilă, precum și asistența judiciară în situațiile transfrontaliere care implică țări terțe;

33. încurajează reflecția asupra extinderii normelor jurisdicționale în temeiul Regulamentului Bruxelles I ⁽³⁾ la pârâții din țări terțe în cadrul acțiunilor întreprinse împotriva companiilor care au o legătură clară cu un stat membru oarecare, deoarece își au sediul sau fac afaceri substanțiale acolo, sau își au locul principal de desfășurare a activității în UE, ori a companiilor pentru care UE constituie deșeurul principal;

⁽¹⁾ JO L 201, 26.7.2013, p. 60.

⁽²⁾ <http://ec.europa.eu/trade/policy/countries-and-regions/development/generalised-scheme-of-preferences/>

⁽³⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=URISERV:l33054&from=EN>

Marți, 25 octombrie 2016

34. solicită ameliorarea accesului la probe prin proceduri consolidate privind dezvăluirea materialului probator;

35. reamintește că, atunci când corporațiile comit încălcări grave ale drepturilor omului, aceste acțiuni pot implica o răspundere penală individuală și solicită urmărirea persoanelor responsabile de aceste infracțiuni la instanțele de nivel adecvat; le solicită statelor membre să ia măsuri în ceea ce privește obstacolele juridice, procedurale și practice care împiedică autoritățile de urmărire judiciară să cerceteze și să urmărească în justiție companiile și/sau pe reprezentanții acestora implicați în infracțiuni legate de abuzuri în materie de drepturi ale omului;

36. invită Consiliul și Comisia să acționeze în conformitate cu articolul 83 din TFUE, pentru a stabili norme minime cu privire la definirea infracțiunilor și a sancțiunilor penale în cazul infracțiunilor deosebit de grave cu o dimensiune transfrontalieră, care implică încălcări grave ale drepturilor omului comise de corporații în țări terțe, având în vedere natura și impactul unor astfel de infracțiuni și necesitatea particulară de a le combate pornind de la o bază comună;

37. subliniază că respectarea integrală a drepturilor omului în cadrul lanțului de producție este fundamentală și nu este la alegerea consumatorilor; recomandă crearea unei etichete pentru „produse certificate ca fiind obținute fără abuzuri” la nivelul UE, la care participarea ar urma să fie voluntară și care să fie menită să sensibilizeze într-o mai mare măsură producătorii și consumatorii, care să fie monitorizată de un organism independent, reglementat prin norme stricte și cu atribuții de inspecție, pentru a putea verifica și certifica că nu s-au produs abuzuri în nicio etapă a lanțului respectiv de producție; consideră că UE și statele membre ar trebui să promoveze această etichetă care atestă lipsa abuzurilor; recomandă ca produselor etichetate ca fiind „obținute fără abuzuri” să li se acorde beneficii;

38. solicită cu fermitate Comisiei să lanseze o campanie la nivelul UE, prin introducerea și promovarea etichetei de „produs obținut fără abuzuri”, îndemnându-i pe consumatorii europeni să opteze pentru utilizarea produselor și companiilor care obțin această etichetă și, de asemenea, îndemnând toate corporațiile și întreprinderile să adopte cele mai bune practici cu privire la respectarea drepturilor omului și chestiunile legate de acestea;

39. invită Comisia și statele membre să raporteze regulat cu privire la măsurile luate pentru a garanta protecția efectivă a drepturilor omului în contextul activităților comerciale, rezultatele obținute, lacunele existente încă în ceea ce privește protecția, precum și să recomande acțiuni viitoare pentru a soluționa aspectele problematice;

o

o o

40. îi încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Reprezentantului Special al UE pentru drepturile omului și Serviciului European de Acțiune Externă.

Marți, 25 octombrie 2016

P8_TA(2016)0406

Strategia UE pentru gazul natural lichefiat și pentru stocarea gazelor**Rezoluția Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la o strategie a UE pentru gazul natural lichefiat și pentru stocarea gazelor (2016/2059(INI))**

(2018/C 215/22)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 februarie 2016 intitulată „O strategie a UE pentru gazul natural lichefiat și pentru stocarea gazelor” (COM(2016)0049),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 25 februarie 2015 intitulată „O strategie-cadru pentru o uniune energetică rezilientă cu o politică prospectivă în domeniul schimbărilor climatice” (COM(2015)0080) și anexele la aceasta,
- având în vedere Strategia energetică 2030 din 22 ianuarie 2014, intitulată „Un cadru pentru politica privind clima și energia în perioada 2020-2030” (COM(2014)0015),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 23 iulie 2014 intitulată „Eficiența energetică și contribuția sa la securitatea energetică și cadrul pentru politica privind schimbările climatice și energia pentru 2030” (COM(2014)0520),
- având în vedere Al cincilea raport de evaluare al IPCC – Raportul Grupului de lucru I „Schimbările climatice 2013: bazele științelor fizice”,
- având în vedere Directiva 2014/94/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi ⁽¹⁾,
- având în vedere Acordul de la Paris din decembrie 2015 realizat cu ocazia celei de a 21-a Conferințe a părților (COP 21) la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 15 decembrie 2011, intitulată „Perspectiva energetică 2050” (COM(2011)0885),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 8 martie 2011, intitulată „Foaie de parcurs pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii scăzute de dioxid de carbon până în 2050” (COM(2011)0112),
- având în vedere cel de-al treilea pachet legislativ privind energia,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 februarie 2016 intitulată „O strategie a UE pentru încălzire și răcire” (COM(2016)0051),
- având în vedere Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE,
- având în vedere Raportul special nr. 16/2015 al Curții de Conturi Europene, intitulat „Sunt necesare eforturi suplimentare pentru îmbunătățirea securității aprovizionării cu energie, prin dezvoltarea pieței interne a energiei”,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 decembrie 2015 intitulată „Către o uniune europeană a energiei” ⁽²⁾,

⁽¹⁾ JO L 307, 28.10.2014, p. 1.⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0444.

Marti, 25 octombrie 2016

- având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și avizul Comisiei pentru afaceri externe, precum și cel al Comisiei pentru comerț internațional, al Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și al Comisiei pentru transport și turism (A8-0278/2016),
- A. întrucât gazele pot juca un rol important în cadrul sistemului energetic al UE în următoarele decenii, în producția industrială și ca sursă de încălzire a clădirilor, precum și ca sprijin pentru energia din surse regenerabile, chiar dacă UE își îndeplinește obiectivele privind emisiile de gaze cu efect de seră, eficiența energetică și sursele regenerabile și face tranziția către o economie cu emisii reduse de CO₂, în care rolul gazelor va scădea treptat în favoarea energiilor curate;
- B. întrucât gazul natural este un combustibil fosil care emite cantități semnificative de metan pe parcursul ciclului său de viață (producție, transport, consum), dacă nu este gestionat în mod adecvat; întrucât metanul are un potențial de încălzire globală semnificativ mai mare decât CO₂ într-un interval de 20 de ani și, prin urmare, are un impact considerabil asupra schimbărilor climatice,
- C. întrucât Uniunea Europeană și-a luat angajamentul de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră cu 80-95 % sub nivelurile din 1990, până în anul 2050;
- D. întrucât se prevede că dependența Europei de importurile de gaze va crește în următorii ani, în anumite state membre ea atingând deja 100 % în situațiile în care nu există sau există un număr limitat de furnizori alternativi sau de rute de aprovizionare alternative;
- E. întrucât gazele naturale lichefiate (GNL) reprezintă o oportunitate pentru Europa, atât din perspectiva creșterii competitivității, prin tragerea în jos a prețurilor gazelor naturale, cât și din cea a creșterii siguranței aprovizionării; întrucât gazele naturale sunt și o soluție de rezervă flexibilă în completarea surselor regenerabile în producția de energie electrică;
- F. întrucât utilizarea gazelor naturale în transporturi (GNC și GNL), astfel cum se prevede în Directiva 2014/94/UE privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi, ar genera mari beneficii pentru mediu;
- G. întrucât UE ar trebui să continue în mod activ dezvoltarea propriilor resurse convenționale interne de gaze, precum cele descoperite în Cipru;
- H. întrucât UE, al doilea importator de GNL din lume, ar trebui să joace un rol mai proactiv în diplomația internațională a energiei;
- I. întrucât este important să se promoveze o propunere integrată pentru utilizarea resurselor energetice interne, precum zăcămintele de gaze naturale din zona economică exclusivă a Ciprului, și să fie susținută crearea unui terminal pentru lichefierea GNL-ului în Cipru, pentru a exploata, de asemenea, zăcămintele din zonele învecinate;
- J. întrucât UE încă nu e în stare să exploateze la maximum beneficiile unei piețe interne integrate a energiei deoarece nu există suficiente interconexiuni, iar al treilea Pachet privind energia a fost implementat incomplet;
- K. întrucât strategia-cadru pentru o uniune energetică rezilientă cu o politică prospectivă în domeniul schimbărilor climatice definește cinci dimensiuni care se susțin reciproc și sunt strâns interconectate, și anume: securitatea energetică; integrarea completă a pieței europene a energiei electrice, eficiența energetică; decarbonizarea economiei; și cercetarea, inovarea și competitivitatea; întrucât strategia ar trebui să promoveze, de asemenea, prețuri la energie accesibile pentru toți;

Introducere

1. salută Comunicarea Comisiei intitulată „O strategie a UE pentru gazul natural lichefiat (GNL) și stocarea gazelor”; consideră că o piață a energiei care să integreze în totalitate GNL-ul și depozitele de stocare a gazelor va contribui în mod semnificativ la atingerea obiectivului primordial: o uniune energetică rezilientă;

Marți, 25 octombrie 2016

2. reamintește că strategia UE pentru GNL și stocarea gazelor reprezintă unul din elementele uniunii energetice, care își propune să concretizeze ambiția UE de a trece rapid la un sistem energetic sustenabil, sigur și competitiv, precum și să pună capăt dependenței de furnizorii externi de gaze naturale; subliniază că unul dintre obiectivele uniunii energetice este să facă din UE liderul mondial al energiilor din surse regenerabile;
3. întrucât, în conformitate cu Acordul de la Paris COP 21, politica UE în privința gazelor trebuie să fie adaptată pentru a respecta obiectivul stabilit de a limita creșterea temperaturii globale la 1,5 °C peste nivelurile din perioada preindustrială; întrucât se preconizează că gazele vor continua să joace un rol în cadrul sistemului energetic al UE până în anul 2050, atunci când, în conformitate cu Acordul de la Paris și cu Perspectiva energetică a UE, emisiile de gaze cu efect de seră vor trebui reduse cu 80-95 % sub nivelurile din 1990, mai ales în producția industrială și ca sursă de încălzire a clădirilor; întrucât rolul gazului se va diminua și trebuie să fie eliminat treptat pe termen lung, pe măsură ce UE își îndeplinește obiectivele ambițioase privind emisiile de gaze cu efect de seră, eficiența energetică și energia din surse regenerabile și face tranziția către o economie sustenabilă;
4. consideră că securitatea energetică poate fi asigurată cel mai eficient printr-o mai bună coordonare a politicilor energetice naționale, prin instituirea unei uniuni energetice reale, cu o piață unică a energiei și o politică energetică comună, precum și prin cooperarea între statele membre în acest domeniu, în conformitate cu principiul solidarității și cel al încrederii; consideră, în acest context, că o mai bună integrare a politicii energetice ar trebui să servească statelor membre, respectând ținutele asumate de UE și obligațiile sale internaționale, precum și obiectivele declarate, și nu ar trebui să intre în conflict cu interesele statelor membre sau ale cetățenilor acestora; sprijină eforturile de a defini o poziție comună a UE în cadrul instituțiilor și cadrelor multilaterale din domeniul energiei;
5. consideră că toți cetățenii UE trebuie să aibă acces la aprovizionarea cu energie sigură și la prețuri accesibile; subliniază, în acest context, evoluțiile actuale de pe piețele mondiale de GNL, unde o ofertă excedentară a condus la scăderea prețurilor, oferind o posibilitate de a impune costuri mai mici de energie consumatorilor UE printr-o aprovizionare cu gaze relativ mai ieftină; subliniază faptul că energia sigură, la prețuri abordabile, sustenabilă reprezintă o forță motrice esențială în economia europeană și este esențială pentru competitivitatea industrială; invită UE și statele sale membre, ca parte a strategiei sale energetice, să acorde prioritate eliminării sărăciei energetice și să optimizeze aprovizionarea cu energie prin schimbul de bune practici la nivelul UE;
6. subliniază că o strategie a UE pentru GNL trebuie să fie în concordanță cu strategia-cadru pentru o uniune energetică rezilientă, astfel încât să contribuie la o mai mare siguranță a aprovizionării cu energie, la decarbonizare, la sustenabilitatea economiei pe termen lung și la asigurarea unor prețuri la energie accesibile și competitive;
7. este de acord cu evaluarea Comisiei că statele membre din regiunea Mării Baltice și din Europa Centrală și de Est, precum și Irlanda – în ciuda eforturilor uriașe de dezvoltare a infrastructurii realizate de anumite state membre – se bazează încă, în mare măsură, pe un furnizor unic, fiind expuse la șocuri și întreruperi;
8. recunoaște că disponibilitatea GNL-ului, inclusiv a infrastructurii de conducte aferente, în aceste state membre ar îmbunătăți considerabil situația actuală a securității aprovizionării, nu doar din punct de vedere fizic, ci și economic, contribuind la obținerea unor prețuri mai competitive;
9. invită Comisia și statele membre să promoveze și să stimuleze o utilizare mai bună și mai eficientă a infrastructurii existente, inclusiv a celei de stocare a gazelor;
10. atrage atenția asupra potențialului tehnologiei de transformare a energiei electrice în gaze pentru stocarea energiilor din surse regenerabile și posibilitatea utilizării acestora ca gaz neutru din punctul de vedere al emisiilor de dioxid carbon în transporturi, încălzire și producere a energiei electrice;
11. subliniază necesitatea de a face sistemul de gaze al UE mai divers și mai flexibil, contribuind astfel la obiectivul fundamental al uniunii energetice: o aprovizionare cu gaze sigură, rezilientă și competitivă; solicită Comisiei să elaboreze o strategie care să vizeze reducerea dependenței de gaze a UE pe termen lung, reflectând angajamentele sale de a diminua emisiile de gaze cu efect de seră cu 80-95 % sub nivelurile din 1990, până în anul 2050 și subliniază, în acest sens, că

Marți, 25 octombrie 2016

abordarea eficienței energetice ca „prim combustibil” și eliminarea treptată a subvențiilor pentru combustibili fosili ar reduce în mod semnificativ dependența UE de combustibilii fosili importați;

12. reamintește că Parlamentul a solicitat în mod repetat stabilirea, pentru anul 2030, a unor ținte obligatorii în domeniul climei și al energiei de cel puțin 40 % pentru reducerea internă a emisiilor de gaze cu efect de seră, de cel puțin 30 % pentru energia din surse regenerabile și de 40 % la eficiența energetică, care să fie transpuse în practică prin ținte naționale individuale;

13. subliniază necesitatea de a promova utilizarea cea mai eficientă a terminalelor de GNL existente dintr-o perspectivă transfrontalieră, înainte de a sprijini noile terminale de regazeificare pentru a evita riscul de blocaj tehnologic sau acumularea de active depreciate în infrastructura de combustibili fosili și a garanta că consumatorii nu vor fi nevoiți să suporte costurile niciunui nou proiect; consideră că Comisia trebuie să își revizuiască temeinic analiza privind cererea de gaze și evaluările riscurilor și nevoilor;

Completarea infrastructurii lipsă

Infrastructura de GNL

14. reamintește că UE în ansamblu este aprovizionată suficient cu terminale de regazeificare GNL și recunoaște că, din cauza scăderii cererii interne de gaze în ultimii ani și a prețului global relativ ridicat al GNL, numeroase terminale de regazeificare GNL ale UE se confruntă cu rate de utilizare scăzute; subliniază că toate statele membre, în special cele dependente de un furnizor unic, ar trebui să aibă acces la GNL, fie direct, fie indirect, prin intermediul altor state membre;

15. subliniază că, în majoritatea cazurilor, ar trebui să se dea prioritate soluțiilor generate de piață și utilizării infrastructurii existente de GNL la nivel regional; cu toate acestea, constată că soluțiile pot fi diferite, în funcție de caracteristicile naționale și ale pieței, precum gradul de interconectivitate, disponibilitatea soluțiilor de stocare și structura pieței;

16. subliniază că, pentru a evita acumularea de active devalorizate, ar trebui efectuată o analiză temeinică a opțiunilor de aprovizionare cu GNL și a soluțiilor alternative din perspectivă regională, precum și din perspectiva sustenabilității ecologice, luând în considerare obiectivele Uniunii în materie de climă și energie, înainte de a decide construirea de noi infrastructuri, pentru a garanta utilizarea în cel mai eficient mod a infrastructurii existente;

17. subliniază importanța cooperării regionale cu prilejul construirii de noi terminale și interconexiuni GNL și subliniază că statele membre cu ieșire la mare ar trebui să coopereze îndeaproape cu țările fără ieșire la mare, pentru a evita investițiile excesive în proiecte inutile și neeconomice; subliniază că, în acest sens, o utilizare optimă a coridoarelor vest-est și sud-nord, cu o capacitate îmbunătățită de flux inversat, ar înmulți opțiunile de aprovizionare cu GNL; consideră că informațiile și cunoștințele ar putea fi dezvoltate în comun, pe probleme cum ar fi instalațiile de stocare a energiei și procedurile de licitație pentru GNL și interconectori; crede cu tărie că strategia UE trebuie să garanteze accesibilitatea GNL la nivel regional pe întreg teritoriul Europei;

18. îndeamnă Comisia și statele membre să pună în practică strategii pentru a sprijini facilitățile care pot fi folosite în viitor pentru a gestiona transferul și stocarea gazelor naturale din surse regenerabile.

19. subliniază că strategia ar trebui să includă, de asemenea, utilizarea GNL ca alternativă la dezvoltarea infrastructurii de distribuție și transport de gaze în zonele în care aceasta nu este rentabilă în prezent; constată că instalațiile de GNL mici pot asigura infrastructura optimă pentru a crește utilizarea gazelor naturale în zonele în care investițiile în infrastructura de gaze naturale sunt neprofitabile, inclusiv pentru creșterea utilizării gazului pentru a genera căldură și, prin urmare, a reduce așa-numitele emisii la scală redusă;

20. îndeamnă Comisia și statele membre să implementeze integral proiectele cheie de interes comun (PIC) și să acorde prioritate în primul rând celor mai eficiente proiecte din punct de vedere economic și ecologic identificate de cele trei grupuri regionale la nivel înalt; afirmă răspicat că nu este de ajuns să se construiască terminale GNL necesare și compatibile cu cererea de gaze; o infrastructură de conducte de suport cu tarife corespunzătoare este indispensabilă pentru ca beneficiile să se extindă dincolo de granițele țărilor de destinație;

Marți, 25 octombrie 2016

21. salută faptul că proiectele importante privind GNL (de exemplu, coridorul nord-sud) sunt definite ca proiecte de interes comun; solicită Comisiei să includă pe deplin țările balcanice în planificarea reconstrucției viitoare a conductei de gaze și a rețelei TEN-E pentru a asigura un rol-cheie sectorului energiei al UE în regiunea respectivă;

22. susține propunerea Comisiei făcută cu prilejul revizuirii Regulamentului privind securitatea aprovizionării de a revizui scutiunile existente în materie de fluxuri inversate la interconexiuni și salută rolul tot mai important al Agenției pentru cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energetic (ACER) în acest proces; semnalează personalul insuficient și lipsa resurselor cu care se confruntă ACER; subliniază nevoia de a dota ACER cu resursele necesare, în special personal suficient, pentru a-i permite agenției să își îndeplinească sarcinile care i-au fost atribuite prin legislație;

Infrastructuri de stocare

23. reamintește că geologia este un factor determinant major în construirea de noi depozite de stocare a gazelor și ia act de capacitățile excedentare ale depozitelor europene de stocare a gazelor naturale; subliniază că gradul de utilizare al depozitelor existente ar putea fi mărit simțitor prin cooperare regională și printr-un nivel adecvat al interconexiunilor de gaze, precum și prin eliminarea blocajelor interne; subliniază necesitatea de a asigura aplicarea celor mai înalte standarde de mediu în planificarea, construirea și utilizarea infrastructurii de depozitare a GNL;

24. reamintește că accesibilitatea transfrontalieră a depozitelor de gaze este unul dintre instrumentele esențiale pentru a implementa principiul solidarității energetice în perioadele în care există deficite de gaz și în situații de criză;

25. scoate în evidență că o utilizare mai extensivă a capacității de stocare a Ucrainei nu va fi posibilă decât într-un cadru comercial și juridic corespunzător, stabil și în condițiile în care este garantată integritatea infrastructurii de aprovizionare în Ucraina, sub rezerva disponibilității unui nivel adecvat de interconexiuni de gaz, astfel încât energia să poată circula liber peste granițe, fără bariere fizice; în plus, subliniază că, întrucât sectorul industrial dependent de gaze al Ucrainei se redresează pe termen scurt, va fi nevoie de aprovizionări suplimentare cu gaz de import; consideră că UE ar trebui să sprijine Ucraina în tranziția de la dependența de gazele naturale rusești la GNL;

Conectarea la piețe a GNL și a capacităților de stocare

26. subliniază importanța muncii depuse de grupurile la nivel înalt, precum Grupul la nivel înalt pentru conectarea rețelelor de gaze în Europa Centrală și de Sud-Est (CESEC), Planul de interconectare a pieței energiei din zona baltică (BEMIP) și grupul pentru Europa de Sud-Vest; consideră că acest tip de coordonare regională voluntară este extrem de eficient și salută rolul de facilitator al Comisiei în aceste acorduri; subliniază necesitatea executării pragmatice și la timp a planurilor de acțiune aprobate și îndeamnă la o monitorizare atentă a implementării;

27. subliniază importanța găsirii unor opțiuni de aprovizionare cu energie eficiente din punctul de vedere al costurilor pentru a crește securitatea aprovizionării pentru Peninsula Iberică, regiunea de sud-sud-est, statele baltice și Irlanda, care nu sunt bine conectate și/sau integrate în piața internă a energiei și merită să beneficieze de tot sprijinul din partea UE în numele principiului solidarității; subliniază, de asemenea, necesitatea de a sprijini țările cele mai vulnerabile, care continuă să rămână insule energetice, precum Cipru și Malta, să își diversifice sursele și rutele de aprovizionare; în acest context, subliniază că stocarea GNL-ului și a gazelor trebuie să contribuie la încetarea izolării energetice de orice tip care afectează statele membre și regiunile UE;

28. solicită producția de gaze în regiunile mediteraneeana, caspică și a Mării Negre, precum și interconectării țărilor fără ieșire la mare din Europa Centrală și de Sud-Est la aceste capacități noi, pentru a diversifica sursele de aprovizionare în aceste regiuni; observă că acest fapt va stimula concurența între mai multe surse de aprovizionare cu gaze și va înlocui importurile volumelor de gaze naturale aflate sub contracte de indexare în funcție de prețul petrolului, mărind astfel puterea de negociere a statelor membre; subliniază că nicio sursă unică de energie nu va satisface vreodată nevoile energetice ale UE, iar diversitatea este esențială, atât pe piețele interne, cât și pe cele internaționale; consideră, prin urmare, că dezvoltarea resurselor interne convenționale de gaz descoperite în Cipru ar trebui urmărită în mod activ;

Marți, 25 octombrie 2016

29. susține ambiția Comisiei de a furniza mai multe informații și asistență promotorilor de proiecte cu privire la diferitele opțiuni de finanțare a proiectelor, de exemplu, prin Fondul european pentru investiții strategice (FEIS), Mecanismul pentru interconectarea Europei (MIE) și fondurile structurale și de investiții europene (fondurile ESI), și cu privire la diverse soluții tehnice;

30. observă că găsirea unor soluții rentabile economic și sustenabile ecologic ar trebui să fie un principiu de bază pentru optimizarea la nivelul UE și la nivel regional și invită Comisia, statele membre și autoritățile naționale de reglementare să aloce resursele limitate disponibile pentru dezvoltarea infrastructurii de importanță critică, astfel încât să atragă investiții private pentru infrastructura de GNL și interconectori;

31. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că, în 2015, importurile de gaze din Rusia au fost cu 7 % mai mari decât în 2014 și că 41 % din importurile de gaz din țări terțe în 2015 au provenit din Rusia; subliniază că GNL și stocarea gazelor, împreună cu o eficiență mărită și utilizarea energiei din surse regenerabile, joacă un rol vital în reducerea dependenței de gazul rusesc;

32. își exprimă îngrijorarea cu privire la propunerea de dublare a capacității conductei Nord Stream și la efectele contraproductive pe care aceasta le-ar putea avea asupra securității energetice, diversificării surselor de aprovizionare și principiului solidarității între statele membre; evidențiază implicațiile geopolitice ale proiectului care contravine principiilor unei uniuni energetice complet integrate, sigure, competitive și sustenabile și, ca atare, nu ar trebui să beneficieze de sprijin financiar din partea UE sau de derogări de la legislația Uniunii; subliniază că o dublare a capacității conductei de gaze Nord Stream ar oferi unei singure companii o poziție dominantă pe piața europeană de gaze, ceea ce ar trebui evitat;

33. consideră că dacă, contrar intereselor europene, Nord Stream 2 va fi totuși construită va fi necesară o evaluare temeinică a accesibilității terminalelor GNL și o situație detaliată a Coridorului de gaze Nord-Sud;

Finalizarea pieței interne a gazelor: aspecte comerciale, juridice și normative

Să facem UE să devină o piață atractivă pentru GNL

34. îndeamnă statele membre să implementeze integral cel de-al treilea pachet privind energia și codurile de rețea de gaze;

35. subliniază rolul important pe care îl joacă nodurile de rețea de gaze bine interconectate pe piețele de gaze, ceea ce ar asigura o piață unică integrată, unde gazul poate circula liber dincolo de frontiere, în conformitate cu semnalele prețului pieței;

36. subliniază că rezervele semnificative de gaze din țările nord-africane și recente descoperiri din zona est-mediteraneană îi conferă regiunii o oportunitate de a se poziționa ca un centru dinamic pentru transportul gazului în Europa; consideră că dezvoltarea noii capacități de GNL în zona mediteraneană ar putea constitui baza unui nod de rețea la infrastructurii;

37. insistă asupra ideii că finalizarea pieței interne a gazelor și eliminarea obstacolelor normative va mări mult lichiditatea piețelor de gaze; îndeamnă părțile interesate să finalizeze codul de rețea privind normele referitoare la transmiterea armonizată a structurilor tarifare la gaze cât mai curând posibil;

38. reamintește că este nevoie permanent de o cooperare activă între guverne, autoritățile naționale de reglementare și principalele părți interesate de investițiile transfrontaliere, având în vedere în permanență o perspectivă europeană, pe lângă interesele naționale;

Stocarea gazelor pe piața internă

39. evidențiază necesitatea de a întocmi structuri tarifare armonizate pe tot teritoriul UE și de a crește transparența în definirea tarifelor pentru a atinge o rată de utilizare mai mare a depozitelor existente de stocare a gazelor; consideră că codul de rețea privind normele referitoare la transmiterea armonizată a structurilor tarifare la gaze ar trebui să țină seama de nevoia de armonizare;

Marți, 25 octombrie 2016

40. susține propunerea Comisiei de a permite introducerea în sistem a biometanului și a altor gaze regenerabile care corespund standardelor de calitate ale UE aplicabile în materie de transport, distribuție și stocare a gazelor; recomandă, în această privință, să se ia în considerare parametrii tehnici, calitatea gazelor, eficiența economică, economiile de scară și posibile soluții de rețea locale sau regionale;

41. îndeamnă statele membre să transpună complet cel de al treilea pachet privind energia, în special în ceea ce privește dispozițiile referitoare la acordarea accesului pentru biometan la rețea și la spațiile de depozitare; evidențiază în acest sens Directiva 2009/73/CE, conform căreia statele membre ar trebui să asigure, ținând cont de cerințele de calitate necesare, accesul nediscriminatoriu al biogazului sau al gazului provenind din biomasă sau al altor tipuri de gaz la sistemul de gaze naturale, cu condiția ca acest acces să fie în permanență compatibil cu normele tehnice și normele de siguranță aplicabile;

42. încurajează operatorii de GNL și de depozite, în cooperare cu autoritățile naționale de reglementare, să dezvolte noi produse și servicii flexibile, conforme cu legislația actuală a UE, pentru a crește atractivitatea regazeificării și a stocării și pentru a utiliza instalațiile de GNL și spațiile de stocare existente la nivel maxim;

Optimizarea rolului stocării pentru securitatea aprovizionării cu gaze

43. subliniază rolul serviciilor imediate, de mare flexibilitate, oferite de înmagazinarea gazelor în unele state membre și subliniază rolul diferit pe care îl poate juca înmagazinarea într-o situație de întrerupere a aprovizionării în comparație cu GNL-ul, în cazul căruia logistica lanțului de aprovizionare ar putea să nu ofere aceeași capacitate de reacție;

44. subliniază importanța eliminării barierelor normative din calea dezvoltării conceptelor regionale de depozitare; crede că unele depozite ar putea oferi servicii internaționale personalizate, adică servicii de stocare asociate cu transportul transfrontalier; propune ca grupurile regionale la nivel înalt să coopereze mai intens pentru a găsi soluții inovatoare cu privire la modalitatea de a folosi active valoroase din punct de vedere strategic în mod eficient la nivel regional și european;

Rolul UE pe piețele internaționale de GNL

45. ia act de tendința globală apărută recent de a crește capacitatea de lichefiere și de potențialul impact al acestora asupra piețelor europene de gaze naturale;

46. consideră că, prin impunerea sa ca o piață importantă, UE poate contribui la evoluția normelor de comercializare a gazului în vederea îmbunătățirii flexibilității și convergenței piețelor gazelor naturale la nivel mondial;

47. sprijină Comisia, Serviciul European de Acțiune Externă și statele membre în angajamentul lor activ în cadrul diplomației în domeniul energiei pentru promovarea unei piețe a gazului bazate pe norme, transparentă și funcțională;

48. subliniază că, pentru a respecta valorile fundamentale ale UE și eficacitatea acțiunii externe a UE, este foarte important să se reducă sau să se elimine dependența UE de importurile de gaze și petrol din regimuri autoritare care încalcă drepturile omului;

49. solicită o mai mare convergență și sinergie la nivel instituțional, în special o mai bună integrare a priorităților externe în materie de securitate energetică în politicile urmărite de vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) și o mai bună coordonare dintre VP/ÎR și comisarii responsabili; invită VP/ÎR ca, împreună cu statele membre, să intensifice cooperarea existentă și să stabilească noi modalități de cooperare în domeniul energiei cu furnizorii actuali și potențiali, precum și cu statele de tranzit și cu alți actori cheie; invită, în acest context, VP/ÎR să informeze regulat Parlamentul cu privire la punerea în aplicare a Planului de acțiune al UE privind diplomația în domeniul energiei;

50. subliniază necesitatea de a elimina barierele din calea comerțului mondial liber cu GNL, a cărui producție trebuie să fie sustenabilă; îndeamnă, în acest context, factorii de decizie politică americani să crească siguranța investițiilor prin introducerea unor criterii și termene clare în procesul de autorizare a exporturilor de gaze către țări cu care nu sunt semnate acorduri de liber schimb;

Marti, 25 octombrie 2016

51. subliniază necesitatea conștientizării impactului asupra mediului și climei și a impactului social al GNL-ului importat în cadrul forurilor mondiale de liber schimb; subliniază, în special, necesitatea de a garanta că sunt reduse la minimum emisiile fugitive de metan;

52. subliniază că utilizarea GNL poate conduce, de asemenea, la o reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră provenite din transportul maritim și rutier, cu condiția să se depună toate eforturile pentru reducerea la minimum a pierderilor de metan de-a lungul întregului ciclu de viață al combustibilului, inclusiv pe parcursul fazelor de producție, distribuție și combustie; solicită, prin urmare, să se adopte măsurile corespunzătoare pentru a reduce la minimum pierderile de metan în întregul lanț de GNL prin utilizarea celor mai bune tehnologii disponibile și să se asigure o finanțare corespunzătoare a cercetării și dezvoltării în acest sens;

53. subliniază că comerțul joacă un rol-cheie în securitatea energetică și că parteneriatele energetice puternice, consolidate prin includerea unor capitole privind energia în acordurile comerciale ale UE, constituie instrumente esențiale; consideră că este deosebit de important faptul ca politica comercială a UE să crească diversificarea energetică a statelor membre și a UE și să le reducă dependența de energia importată de la un număr prea mic de furnizori; subliniază că UE ar trebui să analizeze oportunitatea unor noi parteneriate, să le revizuiască pe cele existente și să desfășoare negocieri concrete privind energia cu alți parteneri în zone precum Asia Centrală, Africa de Nord și cele două Americi, fără a se limita la acestea; remarcă faptul că UE ar trebui să joace un rol mai proactiv în diplomația internațională din domeniul energiei; solicită o mai mare coerență între politica comercială și cea energetică ale UE; subliniază nevoia de a spori transparența în cadrul negocierilor internaționale privind GNL; consideră că negocierile actuale și viitoare cu parteneri precum SUA și Australia trebuie să includă o puternică componentă energetică; subliniază că UE ar trebui să colaboreze îndeaproape cu partenerii internaționali pentru crearea unei piețe globale a GNL competitivă și transparentă;

54. reamintește că, pentru a înfrunța provocările curente și pentru a pune în aplicare obiectivele sale în materie de energie și de schimbări climatice în contextul constrângerilor globale în aceste domenii de politică, UE și statele membre trebuie, de asemenea, să ia măsuri comune pe scena internațională, în temeiul cadrelor juridice existente și al convențiilor multilaterale, prin prezentarea chestiunilor legate de securitatea energetică și de sustenabilitate în forurile comerciale internaționale, inclusiv cu țările partenere dependente de importurile de gaz; subliniază că, în același timp, UE ar trebui să sprijine și să promoveze eficiența energetică;

55. consideră că a duce o politică comercială care să genereze oportunități semnificative pentru întreprinderile private și publice din statele membre ale UE în tehnologii energetice curate, sigure și eficiente este deosebit de important, în special în lumina creșterii cererii de energie la nivel mondial; solicită reduceri importante de tarife în ceea ce privește tehnologiile curate în cadrul Inițiativei privind produsele ecologice și, de asemenea, în cadrul acordurilor de liber schimb încheiate de UE, care trebuie să rezolve problema barierelor netarifare din calea comerțului în domeniul surselor de energie;

56. subliniază importanța pentru securitatea energetică a UE a capitolului „Energie și materii prime” din acordul Parteneriatul transatlantic pentru comerț și investiții (TTIP); salută eforturile Comisiei de a elimina restricțiile la export în UE la gazul provenit din SUA;

57. consideră că cei 12,2 miliarde de metri cubi pe an adăugați pe piață în 2016 prin intermediul Sabine Pass LNG pe coasta de est a Statelor Unite ale Americii, împreună cu, eventual, o capacitate de încă 74 miliarde de metri cubi adăugați prin intermediul diferitelor proiecte ale SUA înainte de 2020, reprezintă o oportunitate semnificativă pentru Europa de a crește legăturile comerciale cu SUA în domeniul energiei; consideră că încheierea lucrărilor cu privire la capitolul „Energia și materiile prime” din TTIP va stimula în mod semnificativ opțiunile de furnizare de gaze ale UE;

58. este de părere că întreprinderile europene ar trebui să poată opera pe piețele energetice din țările terțe în aceleași condiții ca întreprinderile autohtone; subliniază că întreprinderile din țările terțe care își desfășoară activitatea pe piețele europene de energie trebuie să respecte legislația europeană; subliniază că astfel de entități trebuie să aibă o structură transparentă, care să permită identificarea acționarilor.

59. subliniază nevoia de a asigura cele mai înalte standarde de mediu în ceea ce privește planificarea, construirea și folosirea infrastructurilor de GNL, precum și în exploatarea rezervelor și surselor autohtone, precum și de a respecta normele internaționale în domeniul muncii privind sănătatea și siguranța la locul de muncă; subliniază că este necesar să crească conștientizarea cu privire la impactul asupra mediului, climei și la impactul social al GNL-ului importat; reamintește nevoia de a implica comunitățile locale și de a se baza pe evaluări realiste ale consumului și – în cazul construcției – ale

Marți, 25 octombrie 2016

capacității preconizate a noilor infrastructuri; subliniază că tranziția la GNL oferă posibilitatea de a pune capăt dependenței de cărbune a transporturilor maritime; solicită Uniunii Europene să ofere sprijin financiar proiectelor europene în acest scop;

60. subliniază că, date fiind perspectivele de creștere a ofertei de GNL în anii următori, această strategie ar putea fi completată cu o evaluare a nevoilor în ceea ce privește navele transportatoare de GNL și cu măsuri care să permită industriei navale a UE să beneficieze de această oportunitate, contribuind, astfel, la scopul de a crește procentul din PIB deținut de acest sector la 20 % în 2020; solicită să se monitorizeze standardele de siguranță pentru transportul de GNL și, dacă este necesar, ca acestea să devină mai stricte, în contextul măsurilor de prevenire a terorismului;

Sustenabilitatea și utilizarea GNL drept combustibil alternativ în transporturi și în producerea de energie termică și electrică

61. recunoaște potențialul GNL ca combustibil alternativ, atât în transportul rutier, cât și în transportul maritim; subliniază că folosirea pe scară mai largă a GNL în transportul de mărfuri ar putea contribui la diminuarea emisiilor globale de CO₂, SO_x și NO_x, în special prin cantitatea mai mare de motoare care utilizează GNL în transportul maritim;

62. subliniază faptul că rețeaua densă a infrastructurii de alimentare este o premisă pentru dezvoltarea pe scară largă a infrastructurii de GNL ca un combustibil alternativ în sectorul transporturilor; invită în acest context Comisia și statele membre să asigure transpunerea integrală a Directivei 2014/94/UE privind combustibilii alternativi, inclusiv crearea de puncte de realimentare cu GNL de-a lungul coridoarelor TEN-T și în porturile maritime și interioare, înlocuind combustibilii convenționali, mai poluanți. subliniază totuși, în acest context, că GNL-ul nu ar trebui să ia locul surselor regenerabile de energie, pentru a rămâne consecvenți cu obiectivele în materie de sustenabilitate;

63. solicită dezvoltarea unor rute maritime, în special în arhipelagul Azore, care, având în vedere poziția sa geografică, ar putea servi ca stație de alimentare cheie pentru rutele transatlantice de GNL; îndeamnă Comisia să aloce fonduri pentru sprijinirea proiectelor europene în acest sens;

64. solicită Comisiei să creeze, împreună cu statele membre și cu regiunile lor, un proiect comun de „Coridoare albastre de GNL pentru insule” pentru sectorul maritim, inclusiv porturi în rețeaua globală TEN-T pentru a construi infrastructurile de GNL necesare și pentru a conecta respectiva rețea la rețeaua centrală TEN-T;

65. solicită, de asemenea, statelor membre să garanteze transpunerea Directivei 2014/94/UE în ceea ce privește construirea de puncte de realimentare cu GNL pentru a garanta că autovehiculele alimentate cu acest carburant pot circula în aglomerațiile urbane/suburbane și în alte zone dens populate, cel puțin de-a lungul rețelei centrale TEN-T, garantând, astfel, că vehiculele respective pot circula în întreaga Uniune;

66. subliniază nevoia de a stabili specificații tehnice comune pentru punctele de realimentare cu GNL pentru navele maritime, navele de navigație interioară și autovehicule, așa cum prevede Directiva 2014/94/UE; cere să se elaboreze norme armonizate riguroase în materie de siguranță pentru stocarea, buncherarea și utilizarea la bord a GNL în întreaga Uniune și să se facă formări în acest sens, prevăzând, de asemenea, posibilitatea de a realiza operațiuni simultane de buncherare și de manipulare a mărfurilor; remarcă faptul că această activitate ar trebui să se desfășoare în strânsă cooperare cu Organizația Maritimă Internațională (OMI) și cu Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă (EMSA);

67. subliniază necesitatea de a asigura o finanțare adecvată în materie de cercetare și dezvoltare pentru dezvoltarea unor tehnologii mai performante pentru navele de navigație interioară, navele maritime și autovehicule cu scopul de a asigura o tranziție rapidă spre o flotă cu emisii mai reduse de carbon, precum și pentru a dezvolta sisteme fără pilot de instalare a punctelor de realimentare cu GNL; invită, de asemenea, Comisia și statele membre să creeze stimulente pentru proiectarea de nave și autovehicule alimentate cu GNL sau pentru conversia celor alimentate cu carburanți convenționali în vederea utilizării de GNL;

68. invită Comisia și statele membre să creeze stimulente pentru transportul feroviar al GNL, deoarece, pe de o parte, acest lucru va reduce transportul rutier și, pe de altă parte, va contribui la transportul ecologic și în condiții de siguranță al unui combustibil cu emisii scăzute de poluanți;

Marți, 25 octombrie 2016

69. invită Comisia, după consultarea părților interesate, să analizeze dacă, în paralel cu Regulamentul (CE) nr. 443/2009 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile de CO₂ pentru autoturismele noi, s-ar putea stabili un echivalent de CO₂ pentru emisiile de hidrocarburi, nu în ultimul rând în vederea informării consumatorilor;

70. observă că utilizarea tehnologiei GNL la scară mică în unele sectoare, precum transportul de cursă lungă sau aplicațiile industriale de înaltă performanță, ar putea nu doar contribui la atingerea obiectivelor climatice, ci ar putea aduce, de asemenea, avantaje economice notabile;

71. ia act de faptul că GNL, în special GNC, este o soluție deja existentă, viabilă și pentru transportul în comun, care poate contribui la reducerea poluării atmosferice și sonore și care poate conduce la îmbunătățirea condițiilor de trai, în special în aglomerațiile urbane;

72. ia act de faptul că, deși GNL și GNC pot prezenta soluții viabile de tranziție pentru a reduce impactul transportului asupra mediului, avantajele lor pe termen lung pot fi valorificate pe deplin doar dacă se promovează simultan și o tranziție lină spre folosirea biogazului lichefiat (BGL) și a altor forme regenerabile de energie, asigurând, de asemenea, interoperabilitatea sistemelor de GNL și BGL; subliniază că strategia UE pentru GNL trebuie să se încadreze în obiectivele și prioritățile europene mai ample în domeniul climei și al energiei și să fie în conformitate cu Acordul COP21, punând accentul pe reducerea cererii, pe îmbunătățirea eficienței energetice și pe eliminarea treptată a combustibililor fosili;

73. subliniază că o rețea eficientă de infrastructuri de realimentare este o condiție prealabilă pentru utilizarea semnificativă a GNL drept combustibil alternativ în sectorul transporturilor; solicită Comisiei și statelor membre să creeze stimulente în vederea dezvoltării acestei infrastructuri pentru a elimina lacunele existente în domeniul aprovizionării și pentru a crea o rețea completă de alimentare;

74. subliniază importanța infrastructurii de GNL în porturile maritime și în cele interioare pentru promovarea multimodalității, întrucât această infrastructură poate fi utilizată de navele maritime, de cele de navigație interioară și de camioane pentru a continua transportul carburantului pe cale terestră; îndeamnă operatorii naționali și regionali să coopereze îndeaproape, cu scopul de a spori multifuncționalitatea și exploatabilitatea acestei infrastructuri;

75. consideră că încurajarea utilizării gazelor naturale ca un combustibil alternativ în transporturi este o provocare importantă la nivel mondial și pledează pentru obținerea unui angajament de a reduce emisiile prin intermediul Organizației Aviației Civile Internaționale (OACI) și al Organizației Maritime Internaționale (OMI);

o

o o

76. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, statelor membre, Secretariatului Comunității Energiei și părților contractante ale Comunității Energiei.

Marți, 25 octombrie 2016

P8_TA(2016)0407

Uniformizarea controalelor în domeniul pescuitului în Europa**Rezoluția Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la uniformizarea controalelor în domeniul pescuitului în Europa (2015/2093(INI))**

(2018/C 215/23)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, care prevede necesitatea asumării unui angajament „pentru dezvoltarea durabilă a Europei”, inclusiv pentru asigurarea unui „nivel înalt de protecție și de îmbunătățire a calității mediului”, precum și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 11, 43 și 191,
- având în vedere articolul 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului („Regulamentul privind controlul”),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind politica comună în domeniul pescuitului, în special articolele 15 și 36,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 768/2005 de instituire a Agenției Comunitare pentru Controlul Pescuitului,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1010/2009 al Comisiei de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2015/812 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește obligația de debarcare, în special articolele 7 și 9,
- având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 404/2011 al Comisiei de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului,
- având în vedere poziția sa din 5 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului ⁽¹⁾,
- având în vedere poziția sa din 6 iulie 2016 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 768/2005 de instituire a unei Agenții Comunitare pentru Controlul Pescuitului ⁽²⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 12 mai 2016 referitoare la trasabilitatea produselor pescărești și de acvacultură în restaurante și în comerțul cu amănuntul ⁽³⁾,
- având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit (A8-0234/2016),

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0083.⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0307.⁽³⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0222.

Mărti, 25 octombrie 2016

- A. întrucât domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 1224/2009 de stabilire a unui sistem comunitar de control este Uniunea Europeană;
- B. întrucât formularele de inspecție din diferitele modele de rapoarte de inspecție prevăzute de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 404/2011 nu sunt armonizate între ele, folosind diferite denumiri pentru aceleași subiecte, ceea ce, prin urmare, creează dificultăți operaționale în transferul de informații între autorități;
- C. întrucât ultimele protocoale privind schimbul de date, care sunt esențiale pentru punerea în aplicare a jurnalelor de bord electronice, au fost finalizate în iulie 2010, iar jurnalele de bord electronice sunt obligatorii din ianuarie 2010;
- D. întrucât există o reală inegalitate sau pescarii resimt o inegalitate în ceea ce privește regularitatea, frecvența, severitatea, rigurozitatea și eficiența cu care se realizează controalele din domeniul pescuitului în Europa, precum și în ceea ce privește durata acestora și metodele de control utilizate, fiind nevoie, prin urmare, de un tratament egal și nediscriminatoriu;
- E. întrucât eforturile în ceea ce privește controalele în domeniul pescuitului ar trebui să conteze în mod obligatoriu pe participarea deplină și activă a reprezentanților din domeniul pescuitului;
- F. întrucât un sistem pe bază de puncte penalizează navele de pescuit și nu proprietarii de nave, pescarii sau alte persoane din întregul lanț de producție;
- G. întrucât domeniul pescuitului este una dintre principalele părți interesate de o gestionare sustenabilă a mărilor și a oceanelor;
- H. întrucât, dincolo de posibilele variații regionale, la nivelul statelor membre, există diferențe semnificative de punere în aplicare a normelor europene, în special a celor care decurg din Regulamentul privind controlul, și întrucât fiecare stat membru are propriul sistem juridic și propriile structuri administrative și judiciare, care se reflectă în mod inevitabil în sistemele de sancționări administrative și/sau penale pentru nerespectarea normelor PCP și în faptul că aceste sisteme conduc la discrepanțe și nedreptăți între statele membre;
- I. întrucât au fost identificate riscuri care țin de faptul că autoritățile naționale de inspecție nu au întotdeauna acces la datele relevante pentru a realiza inspecții eficiente ale vaselor străine și întrucât diferitele abordări privind controalele și sancțiunile pun probleme statelor membre atunci când urmăresc împreună cu statele de pavilion încălcările identificate;
- J. întrucât este necesară intensificarea controlului produselor care ajung în Uniunea Europeană, provenind din pescuitul ilegal nedeclarat și nereglementat, precum și garantarea unui nivel echivalent al controlului respectivelor produse pescărești în toate statele membre;
- K. întrucât punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1224/2009 și a sancțiunilor aferente ține de responsabilitatea statelor membre;
- L. întrucât unele statele membre nu dispun de unități cu inspecțori specializați în domeniul pescuitului;
- M. întrucât Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului (EFCA), care a fost înființată cu scopul de a promova cele mai înalte standarde comune de control în cadrul politicii comune privind pescuitul, are un rol eficient în punerea în aplicare uniformă a sistemului de control, în ciuda resurselor limitate pe care le are la dispoziție;
- N. întrucât Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime (FEPAM) poate contribui la îmbunătățirea și modernizarea controlului în domeniul pescuitului, în special prin intermediul liniilor bugetare 11 06 62 02 [controlul și punerea în aplicare a politicii comune în domeniul pescuitului (PCP)] și a politicii maritime integrate (PMI)] și 11 06 64 (EFCA);
- O. întrucât a fost pusă în aplicare obligația de debarcare, motiv pentru care operatorii din domeniul pescuitului sunt practic pedepsiți pe nedrept deoarece, în ciuda faptului că folosesc mijloace și instrumente admise în temeiul legislației Uniunii și că încearcă prin orice mijloace să evite captura accidentală, aceștia pot fi pedepsiți pentru simplul fapt că această captură depășește limita maximă admisă de legislația europeană și națională;

Marți, 25 octombrie 2016

- P. întrucât tehnicile și echipamentele utilizate pentru pescuit s-au schimbat și au evoluat, iar sistemele și tehnicile utilizate pentru monitorizare trebuie de asemenea să fie actualizate pentru a fi eficiente; reamintește că FEPAM ar putea fi folosit în acest sens;
- Q. întrucât obligația de debarcare este o problemă fundamentală în ceea ce privește controlul, care necesită o atenție specială din partea legiuitorului și a autorităților responsabile cu efectuarea controalelor;
- R. întrucât tehnologiile de urmărire de la distanță ieftine, cum ar fi sistemul de identificare automată (AIS), permit controlul voluntar, facilitează monitorizarea și sporesc siguranța pescarilor;
- S. întrucât pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN), reprezintă, la fel ca și comerțul cu peștele prins în urma pescuitului INN, o activitate infracțională la scară mondială;
- T. întrucât piețele de licitație a peștelui au un rol esențial în sectorul peștelui și al fructelor de mare și un rol central în controlul peștelui debarcat;
- U. întrucât statele membre au sisteme juridice diferite și întrucât probele colectate trebuie să fie admisibile și utilizabile în aceste sisteme diferite, specifice fiecărui stat membru care efectuează urmărirea penală;
- V. întrucât cei mai buni aliați pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind controlul sunt pescarii cu o bună pregătire, care sunt încurajați, care înțeleg avantajele acestor controale și care le respectă în mod activ,

I – Obstacolele care stau în calea armonizării

1. subliniază importanța asigurării unui control eficace al activităților de pescuit pentru a garanta o exploatare durabilă a resurselor marine vii și pentru a menține condiții de concurență echitabile pentru flotele UE; solicită statelor membre să asigure punerea efectivă în aplicare a Regulamentului privind controlul;
2. subliniază că lupta ambițioasă a UE împotriva pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN) la nivel mondial ar trebui corelată cu aplicarea efectivă a Regulamentului privind controlul în propriile ape;
3. subliniază diversitatea domeniilor de aplicare ale controalelor, precum și a locurilor în care se efectuează acestea și, prin urmare, natura discriminatorie a controalelor în domeniul pescuitului, unele state membre organizând controale începând cu echipamentele de pescuit și până la consumator, iar altele numai în anumite segmente ale lanțului de aprovizionare, excluzând, de exemplu, aspectele care țin de transportul capturilor;
4. recunoaște îmbunătățirea semnificativă a regimului de control instituit prin actualul Regulament privind controlul, în combinație cu Regulamentul privind pescuitul INN, în ceea ce privește consolidarea a numeroase regulamente care erau separate anterior, introducerea posibilității de a folosi noile tehnologii, etapele preliminare pentru armonizarea sancțiunilor, clarificarea rolurilor Comisiei și ale statelor membre, o mai bună trasabilitate și alte progrese;
5. reamintește că acceptarea regulamentelor de către pescari este influențată de anumiți factori precum: dacă aceștia consideră că efectele punerii în aplicare sunt echitabile, dacă regulamentele impuse au sens și dacă există compatibilitate între regulamente și sistemele și practicile tradiționale de pescuit;
6. consideră că este nevoie de clarificarea, clasificarea și reglementarea activităților de pescuit în diferitele spații maritime;
7. ia act de diversitatea modurilor de organizare a controalelor, anumite state membre segmentându-le între diferite administrații, iar altele realizându-le cu ajutorul unui organism administrativ unic, precum și de diferențele existente între instrumentele, echipamentele și mijloacele umane, logistice și financiare utilizate pentru efectuarea controalelor; constată, de asemenea, că aceste circumstanțe împiedică gestionarea transparentă și accesul la informație;

Marți, 25 octombrie 2016

8. subliniază că eficacitatea controalelor variază și în funcție de diversitatea foarte mare a zonelor de pescuit din UE, care includ de la zone limitate și izolate, ale căror resurse piscicole sunt împărțite în general între statele membre învecinate, până la zone de pescuit foarte îndepărtate; în acest context, subliniază caracteristicile specifice ale regiunilor ultraperiferice (RUP), ale căror vaste zone economice exclusive (ZEE) preponderent oceanice, combinate cu tipul de resurse piscicole exploatare (în majoritate specii de adâncime și pelagice migratoare de talie mare) și cu lipsa de resurse alternative, justifică în mod clar o consolidare a acțiunilor de control în aceste regiuni foarte dependente de pescuit și extrem de vulnerabile în fața activităților devastatoare ale flotelor recunoscute pentru nerespectarea normelor PCP;
9. îndeamnă statele membre să pună în aplicare pe deplin și în mod adecvat Regulamentul privind controlul, pentru a avea o imagine clară asupra componentelor care trebuie să fie îmbunătățite în cadrul viitoarei revizuirii și, prin urmare, pentru a asigura și pe viitor un Regulament privind controlul care să fie funcțional și ușor de aplicat;
10. constată o diferență de abordare între controalele bazate pe evaluarea riscurilor și controalele aleatorii ale activității piscicole și ale circuitului de comercializare a capturilor;
11. constată că actuala complexitate a măsurilor tehnice și numărul mare de dispoziții – posibil chiar contradictorii, cu multe derogări și excepții – care se regăsesc în diverse texte juridice îngreunează nu numai înțelegerea acestora, ci și controlul și aplicarea lor;
12. reamintește că majoritatea controalelor aleatorii se efectuează în momentul debarcării, deși inspecțiile pe mare indică o rată de încălcare a normelor aparent mai mare decât în cazul celor efectuate pe uscat, deoarece se bazează pe evaluarea riscurilor;
13. reamintește că, întrucât obligația de debarcare reprezintă o schimbare fundamentală pentru domeniul pescuitului, Regulamentul Omnibus (UE) 2015/812 prevede o perioadă de adaptare de doi ani înainte ca încălcările obligației de debarcare să fie considerate încălcări grave; solicită prelungirea acestui termen dacă este necesar;
14. ia act de faptul că statele membre, și, uneori, chiar și regiunile, transpun normele în legislația națională și regională în mod diferit, din cauza numărului mare de dispoziții facultative existente în Regulamentul (CE) nr. 1224/2009; subliniază că unele dintre dispozițiile acestuia sunt dificil de aplicat în practică, fie din cauză că normele nu sunt adecvate în raport cu realitatea, de exemplu date fiind caracteristicile definitorii ale sectorului piscicol (flota, instalațiile de pescuit, zonele de pescuit și speciile-tintă), care diferă semnificativ de la un bazin maritim sau stat membru la altul sau de la o pescărie la alta, fie din cauza unor contradicții care pot conduce la interpretări diferite din partea inspectorilor;
15. constată că nivelul încălcărilor diferă de la un stat membru la altul și că, pentru aceeași încălcare, sancțiunile pot fi de natură administrativă sau penală; subliniază că licența de pescuit bazată pe numărul de puncte și pe o penalizare ulterioară prin scăderea punctelor în cazul nerespectării este instrument european relevant deoarece poate asigura un cadru pentru sancționarea infracțiunilor grave, dar că, în lipsa armonizării necesare, aceasta agravează situația deja inechitabilă între diverșii operatori din statele membre; solicită să se elimine aceste diferențe la nivel de sancțiuni;
16. constată că lipsa de încredere și de transparență între statele membre reprezintă unul dintre principalele elemente care explică lipsa schimbului de date în ceea ce privește regulamentul; încurajează soluționarea acestei situații pentru a asigura condiții de concurență echitabile în rândul tuturor pescarilor;
17. reamintește că EFCA asigură aplicarea unor standarde comune în domeniul controlului, inspecției și supravegherii și facilitează cooperarea operațională între statele membre prin intermediul planurilor de desfășurare comune; reiterează importanța consolidării mandatului EFCA, în scopul stabilirii unor măsuri operaționale comune de control în domeniul pescuitului, care să permită coordonarea eficientă a activităților mai multor autorități locale, regionale și naționale și a agențiilor europene care desfășoară activități de pază de coastă la nivel european; solicită ca EFCA să își extindă eforturile în sprijinul acestei misiuni;

Marți, 25 octombrie 2016

18. consideră că punerea în aplicare de către EFCA a unui „trunchi comun” al planului de formare a inspectorilor din domeniul pescuitului este un punct esențial pentru standardizarea formării și a procedurilor de control și solicită utilizarea unui astfel de trunchi comun de către toate statele membre; ia act de faptul că statele membre nu dispun de același cadru de referință pentru formare – cu excepția cazului în care ele optează în mod voluntar pentru acest lucru -, ceea ce înseamnă că modalitățile de recrutare, calificările profesionale și obiectivele sunt diferite;
19. constată că pescarii sunt formați și informați în mod diferit în statele membre și că nu s-a pus în aplicare niciunul dintre instrumentele de simplificare sau de accesibilitate cu privire la obiectivele și conținutul Regulamentului privind controlul; consideră că această situație conduce la o lipsă de conștientizare ce constituie un obstacol major în calea aplicării armonizate a legislației, care ar fi de dorit; încurajează ferm punerea în aplicare a acestor instrumente în cel mai scurt timp posibil;
20. constată că, deși consumatorii au devenit în ultimii ani mai conștienți de originea și proveniența a ceea ce cumpără, datorită unui program eficient de sensibilizare a publicului elaborat de Comisia Europeană, aceștia nu pot obține informații adecvate despre produsele pescărești care sunt servite la restaurant, întrucât pentru această ultimă parte a lanțului comercial nu există cerințe obligatorii;
21. subliniază că folosirea noilor tehnologii de monitorizare și de transmitere și comunicare a informației în timp real este esențială pentru îmbunătățirea supravegherii maritime; solicită adoptarea de măsuri pentru ca instrumentele utilizate de statele membre să fie compatibile din punct de vedere tehnic, precum și descurajarea partajării parțiale a bazelor de date privind controlul și, prin urmare, descurajarea inegalității și a pierderii eficacității;
22. subliniază că lipsește o evaluare a imposibilității reale de a aplica anumite norme din cauza nivelului tehnologic diferit al navelor, al logisticii de pe uscat și al organizării sectorului în diverse porturi;
23. subliniază rolul FEPAM, în special prin bugetul său dedicat revizuirii obiectivelor PCP, care se ridică la 580 de milioane EUR pentru perioada 2014-2020;
24. subliniază necesitatea de a garanta că piața comunitară este uniformă și că cerințele de control sunt îndeplinite într-un mod echivalent în statele membre, cu un nivel uniform al calității în cadrul controalelor interne și externe la nivelul statelor membre și fără nicio variație în funcție de frontiera prin care intră produsele în UE;

II – Propuneri de remediere

25. se declară în favoarea simplificării și îmbunătățirii legislației Uniunii, precum și a unei reduceri a sarcinii administrative pentru realizarea obiectivului privind „o mai bună legiferare”, în special prin revizuirea limitată și orientată a Regulamentului (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului, prevăzută pentru 2017 și preconizată să aibă loc cel târziu în 2017, asigurându-se în același timp un regulament eficient și în măsură să prevină, să identifice și să sancționeze încălcările în domeniul PCP și punându-se accentul îndeosebi pe o mai bună aplicare a normelor între diferitele state membre, prin căutarea în special a unor soluții pentru o mai bună armonizare, cu condiția ca această simplificare să se bazeze pe cadrul de control solid existent și să nu aducă atingere celor mai înalte standarde de protecție a muncii, a mediului, a sindicatelor sau a societății;
26. consideră că regionalizarea prevăzută de noua PCP trebuie să fie realizată în cadrul unui sistem de control solid și armonizat; se opune cu fermitate reducerii stricteții Regulamentului privind controlul și consideră că statele membre pot beneficia deja de flexibilitatea oferită de cadrul existent;
27. solicită ca, la această revizuire, instituțiile europene să colaboreze cu reprezentanții domeniului pescuitului, în special cu cei din sectorul pescuitului de coastă, artizanal și tradițional, a cărui protecție și promovare trebuie să reprezinte obiectivul oricărei legislații noi;
28. subliniază nevoia de a purta discuții cu diferitele autorități naționale, regionale și ale regiunilor ultraperiferice la elaborarea sau revizuirea instrumentelor juridice;

Marti, 25 octombrie 2016

29. susține că o cooperare mai strânsă între statele membre ar constitui un progres către o mai bună armonizare a controalelor; subliniază, în acest sens, importanța grupului de experți privind respectarea obligațiilor în cadrul sistemului Uniunii de control în domeniul pescuitului;
30. reamintește Comisiei nevoia de a crea un mediu juridic și operativ înainte de a pune în aplicare normele obligatorii, evitându-se astfel situațiile paradoxale;
31. consideră că Comisia trebuie să asigure transpunerea uniformă și exactă și să verifice condițiile de aplicare a legislației existente, de exemplu, prin stabilirea unui procent minim de loturi supuse verificării de către fiecare stat membru; consideră, de asemenea, că procedurile de control trebuie să fie transparente, imparțiale și standardizate, ceea ce ar plasa statele membre într-o poziție de egalitate în ceea ce privește controlul la care sunt supuși pescarii, precum și că normele privind controlul ar trebui să fie mai simple, mai cuprinzătoare și mai coerente;
32. susține o intensificare a controalelor pentru a se evita importul de pește provenit din pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat, prin crearea, printre alte măsuri, a unor echipe naționale de inspectori specializați în domeniul pescuitului, care să aibă cea mai bună capacitate de detectare a riscurilor, precum și prin stabilirea unui procent minim de loturi care trebuie supuse verificării;
33. consideră că este necesară colectarea, gestionarea și utilizarea unor date de bună calitate privind obligația de debarcare, în scopul de a controla și de a evalua eficacitatea punerii în aplicare a obligației de debarcare și de a asigura conformitatea colectării datelor cu cerințele rezultate în urma revizuirii PCP;
34. invită statele membre și autoritățile de control în domeniul pescuitului maritim ale acestora să înființeze echipe de inspectori specializați în domeniul pescuitului; sprijină și solicită o cooperare mai strânsă între statele membre prin intermediul schimburilor între inspectori, al schimbului de metode și date legate de control și al partajării analizelor riscurilor și a informațiilor privind cotele navelor aflate sub pavilion;
35. reamintește că statele membre sunt responsabile pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind controlul; solicită statelor membre să își respecte obligațiile și să colaboreze strâns unele cu celelalte pentru a face schimb de bune practici și de date și pentru a permite interoperabilitatea sistemelor de control;
36. consideră că o aplicare uniformă și previzibilă a diferitelor tipuri de inspecții posibile, prin definirea completă, armonizarea și explicarea acestor inspecții, ar contribui la asigurarea condițiilor de concurență echitabile necesare în domeniul pescuitului din UE;
37. subliniază că, în anumite regiuni, bazinele sunt administrate în comun cu țări terțe și solicită consolidarea cooperării dintre statele membre ale Uniunii și țările terțe;
38. consideră că este necesară consolidarea colaborării și coordonării dintre statele membre, Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului și Comisie;
39. solicită ca EFCA și instituțiile de formare din statele membre să pună în aplicare o programă de formare europeană uniformă pentru inspectorii din domeniul pescuitului, pe baza unei programe analitice comune și a unor norme standardizate, care ar putea fi finanțată parțial de FEPAM;
40. solicită o traducere și o diseminare pe scară largă a „trunchiului comun” elaborat de EFCA, de exemplu prin organizarea de formări în domeniul aplicării pentru autoritățile naționale, cu sprijinul FEPAM; propune ca acest manual să conțină exemple de bune practici aplicate de către inspectori;
41. subliniază importanța evaluării și certificării inițiativelor unor părți terțe privind formarea în domeniul controlului;
42. propune îmbunătățirea acțiunilor de formare și de informare a pescarilor, care ar putea fi integrate în cadrul organizațiilor lor profesionale și în cadrul grupurilor de acțiune costieră (GAC), pentru a îmbunătăți înțelegerea obiectivului și a importanței generale a normelor și a consolida astfel cultura înțelegerii și respectării lor; recomandă, în acest sens, consultarea efectivă cu comisiile consultative; propune crearea unor baze de date online pentru informații și documente relevante pentru pescuit (inclusiv sistemul de puncte de penalizare), în măsura în care normele aplicabile privind protecția datelor permit acest lucru, oferind astfel tuturor acces la norme și posibilitatea de a le citi și înțelege; solicită Comisiei să efectueze o evaluare a cursurilor de formare disponibile în Europa pentru cei care doresc să devină pescari, precum și să își exprime concluziile prin intermediul unei comunicări;

Marți, 25 octombrie 2016

43. sugerează examinarea ideii privind crearea unui registru electronic al EFCA (un ghișeu unic al EFCA), care să pună la dispoziție formulare-tip gata de imprimat sau electronice pentru inspecții sau pentru centralizarea rapoartelor de inspecție; constată că acest registru electronic al EFCA ar putea, de asemenea, să fie folosit pentru primirea și centralizarea certificatelor de captură eliberate de statele membre și de țările terțe;
44. propune îmbunătățirea sistemelor publice de comunicații ale agențiilor de control și subliniază importanța diseminării periodice a activităților desfășurate și a rezultatelor obținute, precum și a furnizării în permanență de informații în legătură cu normele aplicate resurselor piscicole, cum ar fi dimensiunile minime, precum și zonele și perioadele în care activitățile de pescuit sunt închise;
45. subliniază necesitatea de consolidare a rolului EFCA, în special a bugetului, a competențelor și a resurselor sale umane; sugerează să se revizuiască criteriile de intervenție a acestora prevăzute la articolele 94 și 95 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 și, în special, să i se acorde dreptul de a interveni în cazul resurselor piscicole supra-exploatate și care nu ating nivelul producției maxime durabile (MSY);
46. subliniază importanța consolidării și intensificării controalelor, în special în statele membre în care punerea în aplicare a Regulamentului privind controlul s-a dovedit a fi deficitară până în prezent, cu scopul de a combate pescuitul ilegal, de a respecta normele prevăzute de PCP și de a spori calitatea datelor obținute;
47. reamintește importanța capacității de a face schimb de informații în timp real, în special în timpul operațiunii de control efectuate de agenție, în colaborare cu statele membre și coordonate de agenție cu ajutorul unor planuri de acțiune comune;
48. subliniază că este important ca prezența EFCA alături de statele membre să crească, inclusiv în regiunile ultraperiferice;
49. sugerează ca cel puțin doi reprezentanți ai Parlamentului European să facă parte din Consiliul de administrație al agenției, care este alcătuit deja din șase reprezentanți ai Comisiei și câte unul din partea fiecărui stat membru, și ca această reprezentare să fie paritară (număr egal de femei și bărbați) și să fie propusă de Comisia pentru pescuit din Parlamentul European dintre membrii săi;
50. recomandă extinderea controalelor – de exemplu, extinderea monitorizării – la nivelul întregului lanț de producție și alocarea responsabilităților de control pe mare unui singur organism administrativ, pentru a evita suprapunerea controalelor, cu risipa implicită de resurse umane, logistice și financiare, și care creează confuzie și presiuni inutile asupra diverșilor operatori din sectorul pescuitului; solicită, de asemenea, o colaborare oficială între instituțiile statelor membre, astfel încât întregul lanț de producție din domeniul pescuitului să poată fi controlat în mod eficace;
51. solicită Comisiei să evalueze dacă este adecvată asocierea punctelor de penalizare cu autorizațiile de pescuit; subliniază că acest sistem conduce la transferarea punctelor împreună cu autorizația în cazul vânzării navei, ceea ce poate devaloriza anumite nave și astfel poate împiedica eventuala revânzare a acestora, de exemplu, către tinerii pescari care doresc să își înființeze propriile afaceri;
52. recomandă adoptarea unor măsuri specifice în vederea unui consum mai conștient și responsabil în restaurante, fără a exclude obligativitatea restaurantelor de a furniza informații minime despre produse, permițând, în același timp, un control indirect din partea consumatorului;
53. propune inspecții autonome sau regionale pentru apele interioare, inspecții de stat pentru pescuitul maritim de până la 12 mile marine și inspecții comunitare pentru restul apelor maritime;
54. consideră că controalele bazate pe evaluarea riscurilor ar trebui să se întemeieze pe o listă de criterii minime transparente, concrete și măsurabile definite la nivel european;
55. solicită armonizarea sancțiunilor, menținându-le, în același timp, la un nivel proporțional, nediscriminatoriu și cu efect de descurajare; preferă sancțiuni economice, inclusiv suspendarea temporară a activității, mai degrabă decât sancțiuni penale, însă este de părere că, în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, ar trebui să se acorde prioritate stimulentele pentru pescarii care respectă normele PCP, pentru prevenirea încălcărilor;

Marti, 25 octombrie 2016

56. reamintește că sancțiunile se încadrează în sfera de competență a statelor membre și că Uniunea nu are din punct de vedere juridic posibilitatea de a impune o armonizare prin intermediul Regulamentului (CE) nr. 1224/2009; cu toate acestea, subliniază importanța sistemului de puncte pentru încadrarea sancțiunilor și solicită statelor membre să inițieze o mai bună armonizare a sancțiunilor, în special a sancțiunilor penale, pentru a elimina inegalitățile existente;
57. consideră că sistemul capturilor accidentale duce, de fapt, la o responsabilitate obiectivă și absolută pentru operatorii din domeniul pescuitului, care vor fi trași la răspundere chiar dacă au acționat în mod absolut legal și au fost foarte atenți să evite capturile accidentale;
58. afirmă că principiile generale ale dreptului Uniunii Europene sunt incompatibile cu un sistem în care unei persoane îi este atribuită o răspundere obiectivă cu privire la o situație pe care nu a provocat-o, nici cu intenție, nici din neglijență;
59. încurajează Comisia și statele membre să ia în considerare dezvoltarea unei sancțiuni minime armonizate, aplicabilă în cazul încălcărilor grave și/sau al infracțiunilor repetate;
60. sprijină impunerea unor sancțiuni mai severe în cazul pescuitului ilegal nedeclarat și nereglementat;
61. solicită crearea unor mecanisme care să evidențieze bunele practici pentru a încuraja respectarea normelor;
62. consideră că interpretarea anumitor dispoziții care conduce la o pedeapsă pentru depășirea limitei admise de captură accidentală, fără a lua măcar în calcul absența neglijenței sau a intenției în practicarea unor activități legale, contravine, în mod evident, principiilor fundamentale ale Uniunii Europene, garantate în temeiul dreptului primar prin articolul 6 din TUE;
63. solicită Comisiei să stabilească orientările privind criteriile de aplicare și de interpretare, pentru a evita tratamentul inegal dintre un stat membru și altul, în special în cazul unor capturi accidentale în legătură cu care operatorii din domeniul pescuitului, dovedind bună-credință și caracterul total accidental al capturii, se autodenunță;
64. consideră că, dacă actorii din domeniul pescuitului primesc sprijin pentru a investi în tehnologii și echipamente moderne compatibile între statele membre și ușor de actualizat, controalele vor deveni mai corecte, mai echitabile și mai eficiente;
65. încurajează instituirea unor mecanisme de finanțare care să intensifice utilizarea tehnologiilor ieftine cu scopul de a permite controlul voluntar și de a spori monitorizarea și siguranța pescarilor, în special în domeniul pescuitului artizanal la scară mică;
66. subliniază importanța tehnologiilor electronice (raportare electronică și sisteme electronice de monitorizare) care reprezintă un mijloc potențial eficient din punct de vedere al costurilor pentru a extinde observarea activităților pe mare;
67. își exprimă dezacordul cu privire la instalarea la bord de sisteme obligatorii de supraveghere video;
68. atrage atenția Comisiei în legătură cu faptul că utilizarea noilor tehnologii de observare a Pământului, cum ar fi sateliții Sentinel, ar fi un avantaj pentru controlul în domeniul pescuitului;
69. recomandă efectuarea unor controale echivalente produselor pescărești importate, pescuitului de pe mal și pescuitului recreativ, precum și flotei europene care pescuiește în apele din afara UE și flotelor țărilor terțe care pescuiesc în apele europene, astfel încât să existe un nivel echivalent de acces pentru întreaga piață europeană; propune obligativitatea schimbului de date cu privire la pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN);
70. susține că resursele bugetare disponibile, în special în cadrul FEPAM, trebuie să fie realiste, coerente și suficiente pentru atingerea obiectivelor controalelor;
71. recomandă să se asigure, în special prin acordarea de finanțare din partea FEPAM, continuitatea piețelor de licitație a peștelui care sunt vitale pentru teritorii, deoarece acestea contribuie la transparență și la trasabilitate și facilitează controlul activităților de pescuit;

Marți, 25 octombrie 2016

72. sprijină includerea impactului pescuitului de agrement în Regulamentul revizuit privind controlul;
73. solicită stabilirea unui sistem de monitorizare, de transmitere a informațiilor și de analiză a datelor, care să fie compatibil în întreaga Uniune; solicită, de asemenea, Comisiei să elaboreze cadrul pentru schimbul de informații și de date, în conformitate cu normele aplicabile privind protecția datelor; subliniază faptul că un cadru transparent pentru schimbul de date și de informații este esențial pentru garantarea existenței unor condiții de concurență echitabile;
74. subliniază că punerea în aplicare a obligației de debarcare trebuie să fie însoțită de o flexibilitate adecvată în ceea ce privește controlul acesteia, deoarece ar trebui luate în considerare schimbările fundamentale pe care această obligație le impune activităților de pescuit, în special în ceea ce privește pescuitul mai multor specii; reamintește importanța aplicării progresive a sancțiunilor și a sistemului de puncte în cazul încălcărilor grave legate de nerespectarea obligației de debarcare, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/812 în ceea ce privește obligația de debarcare;
75. subliniază că informațiile referitoare la aplicarea și la modul de aplicare a sancțiunilor de către statele membre în cazul diferitelor tipuri de încălcări, precum și la aplicarea coerentă a acestor sancțiuni, indiferent de statul de pavilion al navei, trebuie să fie disponibile pentru actorii implicați și publicul larg, respectând totodată viața privată a celor implicați;

o

o o

76. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
-

Marți, 25 octombrie 2016

P8_TA(2016)0408

Îmbunătățirea conectării și accesibilității infrastructurii de transport din Europa Centrală și de Est

Rezoluția Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la îmbunătățirea conectării și accesibilității infrastructurii de transport din Europa Centrală și de Est (2015/2347(INI))

(2018/C 215/24)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 9 septembrie 2015 referitoare la implementarea Cărții albe privind transporturile 2011: evaluarea situației actuale și calea de urmat pentru realizarea unei mobilități sustenabile ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 2 decembrie 2015 referitoare la mobilitatea urbană durabilă ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 10 mai 2012 referitoare la viitorul aeroporturilor și al serviciilor aeriene regionale în UE ⁽³⁾,
 - având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 170 din acesta,
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1315/2013 ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 ⁽⁵⁾,
 - având în vedere raportul publicat de Comisie în martie 2015 și intitulat „Siguranța rutieră în Uniunea Europeană” ⁽⁶⁾,
 - având în vedere concluziile Reuniunii miniștrilor din țările dunărene din 3 decembrie 2014 privind refacerea și întreținerea eficientă a infrastructurii căilor navigabile dunărene și ale afluenților săi navigabili ⁽⁷⁾,
 - având în vedere declarația de la Łańcut din 3 martie 2016 privind consolidarea cooperării în sectorul transportului în Carpați și continuarea proiectului de dezvoltare Via Carpatia ⁽⁸⁾,
 - având în vedere „Procesul de la Berlin” și Conferința statelor din Balcanii de Vest din 2014, Summitul de la Viena din 2015 și Conferința de la Paris din 2016,
 - având în vedere Planul de acțiune pentru o strategie a Uniunii Europene pentru regiunea Dunării (SEC(2010)1489),
 - având în vedere Planul de acțiune pentru o strategie a Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice (SWD(2015) 0177),
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism și avizul Comisiei pentru dezvoltare regională (A8-0282/2016),
- A. întrucât conectivitatea și accesibilitatea infrastructurii de transport au un impact major asupra creșterii și competitivității economice, ocupării forței de muncă și a coeziunii teritoriale a UE și a regiunilor sale; întrucât Europa Centrală și de Est este o parte esențială a pieței unice europene, cu potențial de a atrage investiții și de a contribui la creșterea economică în

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0310.

⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0423.

⁽³⁾ JO C 261 E, 10.9.2013, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 348, 20.12.2013, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 348, 20.12.2013, p. 129.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/transport/road_safety/pdf/vademecum_2015.pdf

⁽⁷⁾ <http://ec.europa.eu/transport/modes/inland/news/2014-12-04-danube-ministrial-meeting/conclusions.pdf>

⁽⁸⁾ <http://mib.gov.pl/files/0/1796967/deklaracjalancucka.pdf>

Marți, 25 octombrie 2016

- întreaga UE; întrucât toate modurile de transport, fără nicio excepție, ar trebui să contribuie la creșterea competitivității, intermodalitate și tranziția ecologică, în scopul de a deservi mai bine dezvoltarea pieței unice;
- B. întrucât îmbunătățirea conectivității și accesibilității infrastructurii de transport din Europa Centrală și de Est constituie un mijloc de realizare a obiectivelor politicii de coeziune, în special în ceea ce privește dezvoltarea economică dorită a regiunilor de frontieră;
- C. întrucât infrastructura de transport în majoritatea regiunilor din centrul și estul UE a rămas insuficient dezvoltată, în comparație cu cea a altor regiuni europene; întrucât infrastructura de transport slab dezvoltată din Europa Centrală și de Est coexistă cu cele mai dense și mai dezvoltate rețele din întreaga lume, aflate în centrul Europei; întrucât cetățenii se așteaptă ca statele membre, cu sprijinul UE, să coopereze pentru îmbunătățirea acestora;
- D. întrucât fondurile structurale și de investiții europene (fondurile ESI) au fost principala sursă de investiții în transportul public în Europa Centrală și de Est și întrucât Mecanismul pentru interconectarea Europei (MIE) reprezintă un instrument important de finanțare pentru dezvoltarea în continuare a infrastructurii de transport din regiune ca parte a coridoarelor rețelei centrale TEN-T; întrucât lipsa capacității administrative în administrațiile naționale, regionale și locale poate conduce la o absorbție scăzută a fondurilor UE și, astfel, statele membre din Europa Centrală și de Est, la fel ca în alte părți ale UE, nu au folosit întotdeauna la maximum fondurile UE din diferite motive, inclusiv din cauza pregătirii și eficienței insuficiente; întrucât ar trebui mobilizate consolidarea capacității și asistența tehnică pentru a stimula apariția mai multor proiecte bune și pentru a sprijini administrațiile publice în gestionarea fondurilor UE;
- E. întrucât intensificarea activității la proiecte importante, cum ar fi Via Carpatia și Rail Baltica, precum și dezvoltarea coridoarelor rețelei centrale Orient/Est-mediteranean și Baltic-Adriatic, a coridorului adriatico-ionic și a TRACECA ar oferi un stimul important pentru îmbunătățirea conectivității și accesibilității infrastructurii de transport în această parte a UE; întrucât sprijinul acordat unor comunicații mai strânse între țările terțe învecinate și statele membre ale UE din Europa Centrală și de Est, inclusiv în sectorul transportului și infrastructurii feroviare, va contribui la îmbunătățirea legăturilor feroviare dintre Uniunea Europeană, țările și regiunile învecinate și Asia;
- F. întrucât conexiunile de transport transfrontaliere bine dezvoltate sunt esențiale pentru competitivitatea regională și pentru promovarea dezvoltării IMM-urilor în zonele de frontieră și, în ceea ce privește, în special, transportul public, pentru sprijinirea incluziunii sociale a populațiilor vulnerabile din punct de vedere economic; întrucât multe state membre din Europa Centrală și de Est nu au încă legături bune de transport, în special legături feroviare, care să traverseze granițele naționale; întrucât legăturile ineficiente între diferitele moduri de transport și lipsa facilităților rețelei între transportul de bază și cel general înseamnă că există un nivel insuficient de interoperabilitate între diferitele moduri de transport, deși aceasta nu doar ar reduce prețurile pentru pasageri și pentru transportatorii de mărfuri și ar îmbunătăți flexibilitatea serviciilor de transport, ci, de asemenea, ar contribui la soluționarea preocupărilor ecologice și sociale;
- G. întrucât îmbunătățirea coordonată a infrastructurii de transport poate avea un impact pozitiv asupra mediului și a eficienței energetice a transportului,

Aspecte orizontale

1. subliniază necesitatea de a îmbunătăți conectivitatea și accesibilitatea infrastructurii de transport către, dinspre și în centrul și estul UE, luând în considerare nevoile economiei și principiile dezvoltării sustenabile; reamintește obiectivele TEN-T de a elimina legăturile lipsă și blocajele, precum și de a asigura conexiuni fără discontinuități pentru transportul pe distanțe lungi și transportul regional, în special în regiunile transfrontaliere, atât pentru călători, cât și pentru mărfuri; consideră că utilizarea fondurilor UE trebuie să reflecte nevoile reale de investiții pentru finalizarea rețelei centrale TEN-T în regiune până în 2030; subliniază că, în afară de crearea noilor infrastructuri, UE trebuie să investească în modernizarea și finalizarea infrastructurilor de transport existente;

Marți, 25 octombrie 2016

2. subliniază importanța planificării coordonate a proiectelor de către și între statele membre, ținând cont cât se poate de mult de planurile generale naționale de transport și de coordonarea cu țările candidate, odată cu realizarea unor evaluări realiste ale necesităților de transport, în concordanță cu Cartea albă a UE privind politica în domeniul transporturilor, și includerea analizei costuri-beneficii și a consultării părților interesate; subliniază faptul că condiționalitatea ex ante de a elabora planuri generale de transport a ajutat statele membre să își stabilească prioritățile investiționale în domeniul transporturilor; consideră că serviciile responsabile ale Comisiei trebuie să evalueze și să monitorizeze planurile generale respective pentru a se asigura că acestea respectă, de asemenea, obiectivele și prioritățile UE;
3. recomandă insistent o mai bună utilizare a politicilor și instrumentelor existente de cooperare regională, cum ar fi cooperarea teritorială europeană (CTE), Interreg și, în special, grupările europene de cooperare teritorială (GECT), pentru a îmbunătăți transportul transfrontalier între regiuni și a elimina blocajele;
4. consideră că strategiile macroregionale ale UE, precum cele deja create pentru regiunea Mării Baltice, regiunea Dunării și regiunea adriatico-ionică și o posibilă viitoare strategie pentru regiunea carpatică și regiunea Mării Negre, oferă un cadru inovator de guvernare pentru abordarea provocărilor politicii în domeniul transporturilor care nu pot fi rezolvate de către statele membre singure, pentru a asigura condiții de transport mai bune;
5. salută finalizarea planurilor de lucru inițiale pentru coridoarele rețelei centrale TEN-T din 2015, precum și adoptarea hărților noi care extind și mai mult rețeaua TEN-T către țările din Balcanii de Vest; subliniază că implementarea rețelei centrale ar trebui, de asemenea, să stimuleze dezvoltarea rețelei globale, în special în ceea ce privește conexiunile care au relevanță transfrontalieră și impact asupra consolidării coridoarelor; subliniază importanța nodurilor urbane și rolul acestora în creșterea fluxurilor de transport, atât de pasageri, cât și de mărfuri;
6. subliniază faptul că disparitățile în materie de dezvoltare și calitate a infrastructurii între regiunea Europei Centrale și de Est (ECE) și restul Europei pot fi reduse doar printr-o strategie clară, concretă și integrată la nivelul UE;
7. reamintește Comisiei de obligația sa, prevăzută de Cartea Albă din 2011 privind transportul până în 2020, în care a adoptat un plan de aplicare a 40 de măsuri concrete privind dezvoltarea unui sistem european de transport competitiv și eficient din punct de vedere al resurselor; reamintește că unul dintre obiectivele sale pe termen lung este de a transfera 30 % din transportul rutier pe distanțe mai mari de 300 km către transportul feroviar sau pe căi navigabile până în 2030, și mai mult de 50 % până în 2050, reducând astfel semnificativ traficul în Europa Centrală și de Est;
8. consideră că dezvoltarea unor noduri de transport reprezintă un element esențial pentru interconectarea transporturilor pe distanțe lungi, regionale și urbane, promovând astfel eficiența, intermodalitatea și dezvoltarea mediului de afaceri regional, având în vedere și oportunitățile vaste pe care digitalizarea le poate oferi pentru a crește performanța întregului lanț logistic, inclusiv punerea la dispoziție a datelor disponibile pentru toate părțile interesate (schimbul de date) în scopul dezvoltării de noi servicii și practici;
9. subliniază că la construirea și modernizarea infrastructurii rutiere din Europa Centrală și de Est ar trebui să se țină seama de nevoile cicliștilor, după caz; evidențiază importanța dezvoltării infrastructurii pentru biciclete în țările din Europa Centrală și de Est, ceea ce va crește gradul de siguranță, va reduce numărul de victime în accidente rutiere și va îmbunătăți calitatea vieții și starea de sănătate a populației din Uniunea Europeană; subliniază faptul că rețeaua de ciclism EuroVelo și în special Ruta nr. 13 (traseul „Cortina de fier”), Ruta est-europeană și Ruta Atlantic-Marea Neagră, combinată cu legăturile feroviare, oferă un potențial interesant pentru IMM-urile din turism din cadrul macroregiunilor din Europa de Est și Centrală și, prin urmare, ar trebui promovate;
10. subliniază că creșterea coerenței dezvoltării economice a statelor membre în vestul, centrul și estul UE necesită investiții mari; subliniază necesitatea unei mai bune coordonări între autoritățile europene și naționale, în special în ceea ce privește realizarea părții centrale a rețelei TEN-T; reamintește totuși că coordonarea necesară la nivel european trebuie să țină seama de provocările specifice din statele membre și de diferențele dintre economiile, sistemele de asigurări sociale,

Marți, 25 octombrie 2016

calitatea infrastructurii și schimbările demografice; subliniază potențialul de locuri de muncă într-un sector feroviar care funcționează mai bine; solicită eliminarea oricăror bariere arbitrare din calea liberei circulații a bunurilor și serviciilor și insistă ca țările să se abțină de la introducerea unor astfel de obstacole;

11. invită statele membre și Comisia să asigure sinergiile și complementaritatea reciprocă a finanțării în cadrul MIE, fondurilor ESI, instrumentului de asistență pentru preaderare și al instrumentelor BEI și BERD în momentul implementării proiectelor de infrastructură de transport în regiunile centrale și de est ale UE pentru a îmbunătăți în mod semnificativ utilizarea și diversificarea acestora; subliniază necesitatea schimbului și a diseminării experienței și cunoștințelor pentru pregătirea și utilizarea proiectelor atunci când finanțarea se face prin intermediul unor instrumente diferite (așa-numita combinare de fonduri); reamintește importanța de a utiliza mijloacele Fondului european pentru investiții strategice (FEIS) în timp util pentru a promova proiecte viabile din punct de vedere comercial și bazate pe piață; îndeamnă Comisia, BEI și Platforma europeană de consiliere în materie de investiții să își intensifice activitatea cu promotorii de proiecte din Europa Centrală și de Est, pentru a se asigura că FEIS va fi utilizat pentru proiecte de infrastructură de calitate în moduri de transport inovatoare și sustenabile; subliniază importanța FEIS în dezvoltarea proiectelor de infrastructură de transport de toate tipurile; subliniază faptul că, până în prezent, majoritatea proiectelor de infrastructură care sunt planificate pentru a fi finanțate de FEIS sunt în Europa de Vest; în ceea ce privește FEIS, invită, așadar, Comisia să încurajeze investitorii să sprijine platformele de proiecte axate pe proiectele de infrastructură de transport din Europa Centrală și de Est; subliniază importanța finanțării aferente politicii de coeziune pentru dezvoltarea infrastructurii de transport în țările din Europa Centrală și de Est, calitatea acestora fiind adeseori mult inferioară celei a rețelelor de transport din Europa Occidentală; solicită, în acest sens, garantarea resurselor și a nivelului de finanțare necesare în următorul cadru financiar multianual;

12. reamintește că 11 305 500 000 EUR au fost transferați din Fondul de coeziune în MIE, pentru a fi utilizați în sectorul transportului în statele membre care beneficiază de sprijinul Fondului de coeziune; subliniază faptul că ar trebui să se acorde prioritate utilizării acestor fonduri disponibile imediat, mai ales în contextul actualei rate de absorbție, față de participarea investițională a unor părți terțe în cazurile în care investițiile respective se bazează pe considerente politice, mai degrabă decât pe interese economice;

13. invită statele membre din Europa Centrală și de Est să asigure un nivel ridicat de transparență și un control strict al utilizării fondurilor UE și să publice informații detaliate privind alocarea lor cât de curând posibil;

14. atrage atenția asupra posibilităților pe care le oferă proiectele hibride de parteneriat public-privat prin conectarea surselor de finanțare a investițiilor în infrastructură care provin din granturi ale UE (până la 85 % din costurile eligibile totale), din finanțarea publică sub forma cofinanțării cu care beneficiarul trebuie să contribuie, precum și din fonduri ale întreprinderilor private; subliniază, în același timp, că fondurile și resursele bugetare ale UE sunt un factor care contribuie la consolidarea credibilității investițiilor, întrucât reduc riscurile pentru sectorul privat; evidențiază, în același timp, că sectorul privat beneficiază de contracte stabile, pe termen lung, care nu depind de fluctuațiile economice, politice și bugetare de la nivel național; încurajează statele membre, așadar, să utilizeze parteneriatele de tip public-privat (PPP), după caz, care pot fi o modalitate extrem de avantajoasă de a investi în infrastructură, îndeosebi în ceea ce privește punerea în aplicare a unor proiecte de infrastructură complexe care, pe de o parte, necesită o cheltuială considerabilă și generează profituri reduse, iar pe de altă parte, reprezintă dorința de a garanta furnizarea efectivă a unui serviciu public de înaltă calitate; în acest context, invită Comisia Europeană să furnizeze asistență tehnică statelor membre din regiunea ECE, având în vedere faptul că unele dintre aceste țări au o experiență redusă în folosirea instrumentelor financiare și în implicarea sectorului privat în proiecte de mare anvergură; în plus, solicită Comisiei să prezinte, în cooperare cu administrațiile naționale, regionale și locale, o imagine de ansamblu generală regulată a proiectelor de transport cu sumele aferente, cofinanțate din diverse fonduri ale UE;

15. invită Comisia și statele membre să eficientizeze și să simplifice procedurile de achiziții publice, să elaboreze linii directoare privind PPP, să asigure un cadru adecvat pentru ajutoarele de stat și să simplifice procedurile de acordare a autorizațiilor, pentru a facilita implementarea proiectelor de transport, în special a proiectelor transfrontaliere;

16. subliniază că fondurile ESI pot fi folosite pentru dezvoltarea legăturilor lipsă în zonele de frontieră din Europa Centrală și de Est și pentru consolidarea infrastructurilor existente, pentru a asigura accesul neîngrădit la piața unică și a promova mai mult creșterea economică; subliniază, în acest sens, dat fiind că transportul este un factor cheie al dezvoltării regionale, că infrastructura adecvată și finanțată corespunzător este o cerință de bază și indispensabilă pentru crearea coeziunii economice, sociale și teritoriale;

Marti, 25 octombrie 2016

17. reamintește că fondurile ESI pot fi utilizate, de asemenea, pentru a mări capacitatea administrativă a organismelor intermediare și a beneficiarilor pentru că, altfel, ar putea fi subminat sprijinul UE acordat investițiilor în domeniul transporturilor din regiune; ia act de faptul că, până în prezent, în special mecanismul de asistență JASPERS s-a dovedit util în acest sens și ar putea, așadar, să i se confere un caracter mai permanent, instituțional, mai curând decât să fie doar prelungit; subliniază că asistența tehnică oferită prin Platforma europeană de consiliere în materie de investiții ar trebui să vină în sprijinul promotorilor de proiecte publice și private, în vederea creării unei rezerve stabile de proiecte mature și bine structurate, pentru a beneficia de instrumentele financiare pe o perioadă îndelungată; reamintește faptul că coordonatorii europeni pentru coridoarele rețelei centrale au un mandat politic, dar nu au suficiente capacități administrative; invită Comisia și statele membre să ia măsuri de simplificare a gestionării publice a acestor resurse pentru a evita birocrăția inutilă;

18. invită Comisia și BEI să-și îmbunătățească cooperarea și să-și coordoneze eforturile pentru a asigura o consultare largă cu toți factorii interesați cu privire la finanțarea infrastructurii de transport, schimbul de bune practici, promovarea instrumentelor financiare, identificarea din timp a proiectelor potențiale și furnizarea de informații în mod periodic Parlamentului în legătură cu acestea; subliniază faptul că toate măsurile privind proiectele destinate îmbunătățirii conectivității și accesibilității infrastructurii de transport ar trebui să fie adoptate în regim de maximă urgență;

19. încurajează regiunile și statele membre să adopte sau să continue măsurile de trecere la opțiuni de transport mai ecologic; încurajează utilizarea fondurilor ESI pentru proiectele destinate creării cererii pentru opțiuni de transport public și mai sustenabil, de exemplu prin emiterea simplificată de bilete transfrontaliere și investiții în sisteme de puncte de reincărcare cu electricitate;

20. subliniază că ar trebui să se acorde o atenție egală coridoarelor de transport est-vest și nord-sud în cadrul rețelei europene TEN-T, care poate contribui la dezvoltarea economică a țărilor participante, prin crearea unor noi oportunități pentru crearea de locuri de muncă în IMM-uri, înființarea de întreprinderi inovatoare noi, schimburi comerciale, știință, cercetare și tehnologii, precum și pentru a spori siguranța rutieră și a reduce costurile cu transportul; subliniază importanța multimodalității și a inovării în domeniul transportului pentru dezvoltarea comerțului și a turismului, precum și pentru protecția mediului și sprijină integrarea căilor navigabile interioare în cadrul lanțului logistic multimodal, având în vedere faptul că legăturile dintre toate modurile de transport ar asigura dezvoltarea economică a zonei și ar reduce, de asemenea, blocajele din sistemul de transport;

21. salută extinderea rețelei TEN-T în țările din Balcanii de Vest; solicită Comisiei să asigure integrarea țărilor din Balcanii de Vest candidate la aderare în rețeaua TEN-T și cooperarea în domeniul legăturilor de transport cu Ucraina, Moldova și cu alte țări învecinate, inclusiv cele care fac parte din coridorul TRACECA; subliniază importanța adoptării criteriilor financiare, astfel încât țările în curs de aderare și cele candidate să poată beneficia de instrumentele financiare ale UE pe o scară mai largă, în special în cazul proiectelor transfrontaliere; subliniază faptul că, pentru a contribui la extinderea rețelei centrale în regiune, investițiile, în special prin Instrumentul de asistență pentru preaderare (IPA) și Cadrul de investiții pentru Balcanii de Vest, și măsurile de optimizare a traficului ar trebui să fie coordonate la nivel regional;

22. consideră că îmbunătățirea infrastructurii de transport și a conectivității în Europa Centrală și de Est este un instrument important de consolidare a stabilității, dezvoltării economice, cooperării regionale și a securității la granița de est a Uniunii și în Balcanii de Vest și de creștere a convergenței ascendente a condițiilor de transport pe piața internă; subliniază, în acest sens, importanța coridorului Orient/Est-mediteranean;

23. subliniază necesitatea absolută a menținerii zonei Schengen pentru un sistem de transport eficient și rentabil în UE, bazat pe libera circulație a mărfurilor, serviciilor și persoanelor între frontierele interne deschise; reamintește că, încă din iunie 2011, Comisia a îndemnat toate statele membre să ia decizia privind extinderea spațiului Schengen pentru a include Bulgaria și România;

24. subliniază necesitatea de a îmbunătăți conectivitatea și accesibilitatea infrastructurii de transport, astfel încât să se promoveze dezvoltarea sectorului turismului în UE; subliniază că o rețea de transport extinsă și eficientă constituie un atu important pentru sectorul turismului, contribuind la creșterea atractivității turistice a regiunilor; consideră că țările din Europa Centrală și de Est au un potențial enorm de dezvoltare a sectorului lor turistic, care ar putea fi valorificat mai bine cu ajutorul dezvoltării în continuare a infrastructurii de transport;

Marți, 25 octombrie 2016

25. subliniază aspectele favorabile de mediu și economice ale sinergiilor interconectării diferitelor moduri de transport în vederea unei mai bune utilizări a avantajelor inerente fiecărui mod;
26. subliniază faptul că dezvoltarea transporturilor combinate în Europa Centrală și de Est necesită îmbunătățirea coridoarelor de transport feroviar de mărfuri și sprijin pentru construirea de terminale intermodale cu acces public;
27. constată potențialul enorm al proiectelor internaționale de infrastructură, cum este „Noul Drum al mătășii”, în sensul sprijinirii Europei Centrale și de Est să valorifice mai bine posibilitățile oferite de economia globală; consideră că datorită situației sale geografice favorabile, Europa Centrală și de Est poate deveni un important centru logistic și un hub de comunicații între Europa și Asia;
28. subliniază faptul că o accesibilitate tot mai bună a transporturilor în Europa Centrală și de Est și investițiile necesare în acest scop ar trebui să dea un impuls dezvoltării de întreprinderi și afaceri locale; subliniază că procedurile de achiziții și implementarea proiectelor ar trebui să fie adaptate IMM-urilor; solicită Comisiei să acorde o atenție sporită problemei contractanților și subcontractanților majori implicați în proiecte, care se folosesc practici de cooperare neloiale, victimele lor fiind de cele mai multe ori lucrătorii necalificați;
29. susține că, la planificarea soluțiilor de infrastructură pentru Europa Centrală și de Est, este necesar să se țină seama de nevoile celor care locuiesc în regiuni slab populate și greu accesibile, cum sunt zonele montane; susține că lipsa accesului la transport poate conduce la excluziune socială și solicită Comisiei să ia în considerare nevoile celor care utilizează rute locale de transport; subliniază că profitabilitatea legăturilor de transport nu poate fi unicul criteriu de evaluare a utilității acestora;

Transportul rutier

30. reamintește că dezvoltarea unor drumuri transfrontaliere este esențială pentru a facilita cooperarea între populații și întreprinderi în regiunile de frontieră; invită statele membre să continue modernizarea drumurilor, să continue dezvoltarea legăturilor care lipsesc, să construiască spații de parcare sigure și accesibile și să consolideze conectivitatea regională și locală cu rețeaua TEN-T, întrucât includerea în rețeaua TEN-T constituie o bază importantă pentru creșterea economică a centrelor regionale;
31. subliniază necesitatea de a asigura sisteme echitabile de taxare rutieră în UE; subliniază că, având în vedere caracteristicile deosebite ale statelor membre, acestea ar trebui să continue să dispună de o anumită flexibilitate la crearea acestor sisteme, menținând totuși interoperabilitatea tehnică la un nivel adecvat; susține că aceste sisteme ar trebui concepute în cooperare cu comunitatea oamenilor de afaceri și cu utilizatorii rutelor comerciale și că acestora din urmă ar trebui să nu li se solicite să achite tarife suplimentare sau disproporționate care le-ar reduce gradul de profitabilitate al activității desfășurate;
32. invită Comisia și statele membre să răspundă nevoii urgente de consolidare a infrastructurii rutiere de-a lungul frontierei estice a UE, care pornește din Estonia, trece prin Letonia, Lituania, Polonia, Slovacia, Ungaria, România și Bulgaria și se termină în Grecia; consideră că aceste eforturi ar trebui să se bazeze pe planificarea deja realizată de mult timp în cadrul proiectului Via Carpatia, referitor la care reprezentanții țărilor vizate au semnat o declarație la Varșovia, la 3 martie 2016, privind continuarea cooperării pentru dezvoltarea coridorului și modernizarea rutei; consideră că, odată cu construirea Via Carpatia, regiunile periferice ale UE vor avea posibilitatea unei dezvoltări accelerate și vor putea recupera mult mai repede decalajul față de regiunile dezvoltate ale Uniunii; evidențiază faptul că, prin construirea rutei, vor fi stimulate investițiile și dezvoltarea afacerilor și, de asemenea, va fi îmbunătățită securitatea la nivelul întregii Uniuni, în special în contextul conflictului armat din Ucraina; consideră că ar trebui valorificată posibilitatea de a deschide coridorul Rin-Dunăre către nordul UE prin Via Carpatia și consideră că Via Carpatia ar trebui să primească o alocare bugetară corespunzătoare; solicită, prin urmare, includerea proiectului Via Carpatia în rețeaua centrală TEN-T pentru a-i asigura o finanțare corespunzătoare din partea Uniunii; încurajează, în același timp, statele membre să aloce finanțare acestui proiect, făcând uz de orice instrument financiar posibil, cum ar fi Mecanismul pentru interconectarea Europei și Fondul european pentru investiții strategice;

Marti, 25 octombrie 2016

33. reafirmă că un impact direct asupra siguranței rutiere îl are calitatea infrastructurii rutiere; consideră, așadar, că și siguranța rutieră ar trebui evaluată la construirea infrastructurii rutiere; își exprimă preocuparea legată de faptul că numărul accidentelor rutiere mortale și al vătămărilor corporale grave se menține la un nivel relativ ridicat în multe state membre din Europa Centrală și de Est; subliniază că măsurile de îmbunătățire a siguranței rutiere ar trebui să fie promovate și mai mult la nivelul statelor membre și la nivelul UE; consideră că ar trebui să se prevadă o finanțare adecvată pentru proiectele de reabilitare a infrastructurii din statele membre din Europa Centrală și de Est;

34. subliniază faptul că siguranța și sustenabilitatea sectorului transporturilor sunt priorități-cheie în dezvoltarea infrastructurii; prin urmare, invită Comisia și statele membre să continue să încurajeze digitalizarea și automatizarea în toate modurile de transport; solicită ca proiectele de investiții în infrastructură să cuprindă soluții de transport care să reducă riscul de deces sau de vătămare corporală gravă în accidente rutiere și, de asemenea, să se țină seama de nevoile persoanelor care locuiesc în apropierea rutelor cu un trafic rutier intens;

Transportul feroviar

35. subliniază importanța construirii, modernizării și întreținerii liniilor de cale ferată pentru o creștere sustenabilă și coerentă a transportului feroviar și pentru coeziune în regiunile din centrul și estul UE; subliniază rolul important pe care îl au de jucat căile ferate în reducerea impactului asupra climei, a poluării aerului și a accidentelor rutiere și se așteaptă ca aceste eforturi să aibă un impact pozitiv asupra dezvoltării industriale, a logisticii transportului de mărfuri, a calității serviciilor publice și a mobilității fiabile a călătorilor; invită statele membre să elimine blocajele la nivel național și transfrontalier și să-și dezvolte capacitățile operaționale cu scopul de a îndeplini obiectivele privind transferul modal prevăzute pentru 2030 și 2050 în Cartea albă privind transporturile din 2011;

36. subliniază că unele regiuni din Europa Centrală și de Est dispun de o rețea feroviară semnificativă care totuși necesită de urgență o modernizare a infrastructurii efectuată în timp util pentru a preveni o deteriorare viitoare ce i-ar putea împiedica funcționarea; critică insuficiența investițiilor în linii de cale ferată transfrontaliere și nivelul scăzut al serviciilor de transport feroviar de călători în numeroase zone de frontieră; invită statele membre să stabilească sau să restabilească legăturile lipsă și să elimine blocajele existente; sugerează să se efectueze un control al rețelei feroviare, cu ajutorul metodologiei de planificare a rețelei globale și sa rețelei centrale TEN-T, pentru a identifica posibilele legături suplimentare lipsă, în special la nivel transfrontalier, atât între statele membre ale UE, cât și între acestea și țările terțe vecine; Încurajează statele membre să dezvolte o cooperare strânsă și constructivă pentru a elimina aceste lacune și a îmbunătăți integrarea teritorială și coeziunea; solicită Comisiei să asigure sprijin financiar efectiv pentru toate eforturile de acest fel;

37. își reiterează sprijinul pentru implementarea cu prioritate a Sistemului european de management al traficului feroviar (ERTMS) pe toate coridoarele rețelei centrale TEN-T; consideră că implementarea completă și rapidă a sistemului ERTMS trebuie să fie o prioritate absolută a UE, în scopul de a crea un spațiu feroviar european pe deplin interoperabil, funcțional, eficient și atractiv, capabil să concureze cu alte moduri de transport;

38. solicită statelor membre să adopte strategii de dezvoltare a transportului feroviar clare și pe termen lung și să elimine barierele din calea proiectelor feroviare puse în practică cu finanțare din partea UE;

39. subliniază că este necesar să se intensifice ritmul investițiilor în îmbunătățirea calității căilor ferate, pentru a le face mai accesibile și atractive pentru transportul de călători și pentru cel de marfă, și să se mărească ponderea acestora în repartizarea modală, ceea ce corespunde obiectivului nr. 3 privind transferul către alte moduri de transport, astfel cum este formulat în Cartea albă a UE privind transporturile;

40. constată lipsa legăturilor rutiere-feroviare spre și dinspre porturi; subliniază că cele mai multe dintre aeroporturile din Europa de Est sunt situate în proximitatea infrastructurii feroviare și că integrarea este încă posibilă din punct de vedere tehnic; invită Comisia să sprijine pe deplin continuarea integrării legăturilor de transport multimodal (rutier-feroviar-aeroportuar) în Europa Centrală și de Est;

41. invită Comisia să continue să sprijine investițiile în material rulant în țările din Europa Centrală și de Est, dat fiind că astfel va fi posibilă recuperarea potențialului rețelei feroviare din sistemele de transport public din țările respective;

Marți, 25 octombrie 2016

42. evidențiază că dezvoltarea sustenabilă a unei infrastructuri europene de transport feroviar nu trebuie să se încheie odată cu simpla construcție a rețelei, ci trebuie să cuprindă și măsuri de întreținere, astfel încât să fie rentabilă pe termen lung; consideră că, dată fiind importanța activităților de întreținere, o parte semnificativă a resurselor financiare ar trebui dedicată acestor măsuri;

43. subliniază avantajele comune ale legăturii Rail Baltica („Calea ferată Baltică”), unul dintre proiectele prioritare în coridorul Marea Nordului-Marea Baltică, și importanța sa strategică deosebită pentru toate statele membre implicate, precum și pentru întreaga regiune, care pornește din Finlanda (cu posibila extindere în Golful Botnic), continuă în Estonia, Letonia, Lituania, Polonia și merge mai departe până în Germania, Țările de Jos și Europa de Sud; salută progresele înregistrate în construcția și pregătirea proiectului Rail Baltica și și subliniază că o bună cooperare între statele interesate și implicate este crucială pentru a avansa cu proiectul, fără alte întârzieri și regrese, și pentru a evita orice risc de neutilizare a resurselor financiare alocate pentru acest proiect; subliniază că, dacă normele Comisiei Europene nu sunt respectate, cofinanțarea UE reprezentând circa 85 % va fi pierdută, iar condițiile de finanțare viitoare nu vor mai fi niciodată la fel de favorabile cum sunt acum; îndeamnă statele implicate să recunoască și să consolideze întreprinderea comună „RB Rail”, aceasta fiind organismul cel mai potrivit pentru a gestiona un proiect transnațional de asemenea amploare, pentru a adresa cereri comune de finanțare către UE, pentru a continua atât achizițiile publice comune, cât și achizițiile publice naționale, pentru a coordona lucrările proiectului și, de asemenea, pentru a demonstra că sunt capabile să coopereze;

44. având în vedere stagnarea ponderii transportului feroviar pe piețele europene de transport de marfă și călători, subliniază importanța inițiativei „Shift2Rail”, în special în domeniul transportului de marfă, în scopul creșterii competitivității și a eficienței; consideră că ar trebui să existe investiții și pentru îmbunătățirea calității serviciilor de transport feroviar în domeniul transportului de mărfuri; salută inițiativele internaționale comune ale statelor membre din regiune în vederea dezvoltării și modernizării infrastructurii feroviare, cum ar fi crearea unui nou coridor, nr. 11, pentru transportul feroviar de mărfuri (așa-numitul „Coridor al chihlimbarului”), care să lege centrele comerciale și industriale din Polonia, Slovacia, Ungaria și Slovenia prin intermediul unei acțiuni comune de alocare a capacității de trafic pentru trenurile internaționale de marfă; subliniază că astfel de proiecte promovează căile ferate ca mijloc de transport internațional de mărfuri, stimulează competitivitatea transportului feroviar și asigură o mai bună utilizare a capacității existente de trafic internațional de mărfuri;

45. constată că există multe surse de finanțare disponibile pentru sectorul feroviar în cadrul a diferite programe ale UE; consideră că absorbția și utilizarea eficace a acestor surse de finanțare sunt esențiale din cauză că constrângerile financiare limitează drastic cuantumul fondurilor publice pe care guvernele naționale le pot investi în căile ferate;

46. atrage atenția asupra suplimentelor tarifare care se utilizează de regulă în Europa Centrală și de Est în transportul feroviar de călători la nivel regional transfrontalier, suplimente impuse adesea de companiile feroviare ca parte a tarifelor feroviare internaționale și care determină o scădere a atractivității utilizării legăturilor feroviare transfrontaliere;

47. subliniază că este necesar să se asigure că statele din Europa Centrală și de Est sunt interconectate cu rețeaua feroviară de mare viteză din Europa de Vest pentru a crește competitivitatea sectorului transportului feroviar și a sprijini creșterea economică în regiunile respective; invită Comisia și statele membre să încurajeze proiectele transfrontaliere de legături feroviare de mare viteză de-a lungul coridoarelor TEN-T;

48. subliniază necesitatea de a sprijini proiectele și investițiile realizate în comun cu țări terțe, pregătind terenul pentru exploatarea suplimentară a potențialului coridoarelor de transport feroviar care au fost modernizate cu ajutorul fondurilor UE, de exemplu, în legăturile dintre UE și țări din Asia;

Căi navigabile interioare

49. subliniază importanța transportului pe căile navigabile interioare ca mijloc rentabil și sustenabil de transport multimodal și de logistică pe întreg teritoriul UE; consideră, prin urmare, că este necesară modernizarea infrastructurii de transport pe căile navigabile interioare în vederea transportului de călători și de mărfuri, precum și îmbunătățirea interoperabilității cu alte moduri de transport;

Marți, 25 octombrie 2016

50. ia act de faptul că țările din Europa Centrală și de Est au un potențial ridicat de dezvoltare a căilor navigabile interioare și a porturilor fluviale și maritime; consideră că acest potențial poate fi exploatat doar în condițiile respectării *acquis*-ului Uniunii privind protecția mediului, biodiversității și apei și că utilizarea mai intensă a porturilor și a căilor ferate ar putea contribui la susținerea obiectivului de intensificare a transportului multimodal din regiune;

51. salută crearea programului NAIADES, precum și continuarea acestuia cu NAIADES II până în 2020, și subliniază importanța unei strategii și a unui plan de acțiune europene pentru căile navigabile interioare;

52. consideră că exploatarea multimodalității în porturile interioare este crucială pentru potențialul economic al acestora; subliniază rolul pe care îl joacă accesul adecvat pe „ultima porțiune” și legăturile feroviare corespunzătoare cu infrastructura feroviară de interconectare la terminalele de navigație interioară și cu nodurile de transport din zonele portuare pentru atragerea utilizatorilor;

53. subliniază rolul de principală cale navigabilă de transport al fluviului Dunărea pentru macroregiunea Dunării; remarcă faptul că potențialul de transport pe căi navigabile interioare al acestei regiuni ar trebui să fie exploatat în mai mare măsură și, prin urmare, reamintește necesitatea ca statele membre să mențină operabilitatea căilor navigabile interioare care se află sub responsabilitatea lor; invită statele riverane să asigure continuitatea navigabilității pe Dunăre și să pună în aplicare Planul general pentru refacerea și întreținerea șenalului navigabil adoptat în 2014, ținând, totodată, seama de aspectele de mediu și având grijă deosebită să conserve habitatele naturale, mediul, a biodiversitatea și apa și, prin urmare, păstrând și promovând astfel IMM-urile sustenabile din domeniile agriculturii, pescuitului și turismului; subliniază că legăturile dintre Oder, Elba și Dunăre ar putea să mărească capacitățile de transport și comunicare ale întregii regiuni pe axa nord-sud, ceea ce ar duce la crearea de locuri de muncă și la dezvoltarea IMM-urilor;

54. încurajează statele membre să își intensifice eforturile pentru a îmbunătăți alte căi navigabile interioare și a le încadra în clasa a IV-a de navigabilitate, în special tronsoanele fluviale care fac parte din rețeaua centrală TEN-T; subliniază că este necesară o adaptare substanțială a fluviului Elba care să îl facă în întregime navigabil, element esențial pentru coridorul Orient-Estul Mediteranei; subliniază că este necesar să se îmbunătățească navigabilitatea pe fluviul Oder, astfel încât acesta să fie încadrat în clasa a IV-a; evidențiază, de asemenea, importanța deosebită a căilor navigabile internaționale E40 și E70 în ceea ce privește mai buna integrare a țărilor din Europa Centrală și de Est pe rutele paneuropene de transport intern; subliniază că stabilirea unor legături multimodale bune între aceste căi navigabile și coridorul baltic-adriatic al rețelei centrale TEN-T ar atrage o creștere vertiginoasă a potențialului de investiții în regiunile estice ale Uniunii Europene;

Porturi maritime și aeroporturi

55. subliniază potențialul de a dezvolta în mai mare măsură un transport maritim atractiv către porturile din Marea Baltică, Marea Neagră și Marea Adriatică legat de conceptul „autostrăzilor maritime”; subliniază că este important să se mărească capacitățile din sectorul energetic, inclusiv combustibilii sustenabili pentru transport, și să se asigure legături feroviare eficiente cu hinterlandurile porturilor;

56. subliniază că dezvoltarea porturilor de la Marea Baltică, de la Marea Adriatică și de la Marea Neagră nu trebuie să fie împiedicată de alte infrastructuri submarine; este îngrijorat că realizarea unor proiecte precum Nord Stream poate compromite și bloca investițiile în regiune, în special în regiunea Mării Baltice; insistă asupra faptului că toate conductele submarine trebuie să respecte cerințele de pescaj la intrarea în porturi;

57. consideră că porturile maritime și aeroporturile servesc cel mai bine dezvoltării economice din partea centrală și estică a UE atunci când sunt noduri ale unui sistem de transport multimodal integrat și sunt interconectate cu o infrastructură feroviară performantă;

58. subliniază faptul că porturile din nordul Mării Adriatice trebuie să-și consolideze cooperarea, printr-o coordonare regională, pentru a promova în comun fluxurile de trafic pentru comerțul maritim din nordul Mării Adriatice și pentru a integra pe deplin porturile italiene cu cele din Slovenia (Koper) și Croația (Rijeka); în acest sens, invită Comisia să includă portul Rijeka în coridorul baltic-adriatic, pentru a permite conectarea completă în materie de transport a porturilor maritime din nordul Mării Adriatice cu Europa Centrală și Marea Baltică;

Marți, 25 octombrie 2016

59. reamintește că Comisia Europeană a identificat problema lacunelor în materie de conectivitate în recent elaborata Strategie în domeniul aviației pentru Europa; constată totuși că soluțiile propuse au un potențial limitat și încurajează Comisia Europeană să monitorizeze legăturile aeriene în interiorul UE, în special în regiunea ECE, și să elaboreze propuneri suplimentare menite să reducă decalajele în accesul la serviciile de transport aerian; consideră că trebuie să se dezvolte mai mult legăturile aeriene în interiorul acestei părți a UE, deoarece conectivitatea în cadrul UE13 este de 7,5 ori mai mică decât conectivitatea din interiorul UE15 ⁽¹⁾; este preocupat că, deși infrastructura aeroportuară din regiune este modernizată constant, marea majoritate a noilor rute aeriene sunt orientate numai spre vest; invită Comisia să analizeze dacă legislația relevantă este adecvată scopului urmărit și, dacă este necesar, să propună noi inițiative pentru a garanta un grad suficient de conectivitate între zonele periferice și centrul Europei;

60. subliniază că regiunea Europei Centrale și de Est se caracterizează printr-un număr mai mic și o calitate mai slabă a legăturilor aeriene în comparație cu partea de vest a UE; evidențiază că aceste lacune de conectivitate au fost identificate într-o analiză independentă efectuată la solicitarea Comisiei Europene;

61. invită Comisia să examineze conectivitatea aeriană între statele membre și în interiorul acestora și să instituie măsuri pentru îmbunătățirea serviciilor de transport aerian în ceea ce privește calitatea serviciilor pentru consumatori;

62. constată potențialul enorm al aeroporturilor de dimensiuni mici și mijlocii în ceea ce privește accesibilitatea transporturilor în Europa Centrală și de Est, în special pentru oamenii de afaceri și pentru turiști; reafirmă că, în ultimii ani, au fost construite și modernizate numeroase aeroporturi regionale în Europa Centrală și de Est, dar că potențialul acestora nu este valorificat îndeajuns din cauza inexistenței unor legături corespunzătoare între aceste aeroporturi și rutele majore de transport; evidențiază nevoia ca aceste aeroporturi să fie utilizate mai eficace cu ajutorul construirii de noi legături rutiere și feroviare;

63. recunoaște diferitele roluri ale aeroporturilor locale și regionale în dezvoltarea regiunilor din partea centrală și estică a UE și în facilitarea creșterii economice, a comerțului, a competitivității, a mobilității incluzive și turismului și a accesului neobstrucționat al persoanelor cu un handicap, precum și al persoanelor cu mobilitate redusă; subliniază contribuția aeroporturilor regionale la creșterea atractivității regiunilor în care se află acestea; susține că pentru orice nouă infrastructură cererea și potențialul de trafic trebuie să fie evaluate în mod corespunzător, iar utilizarea fondurilor UE trebuie să fie limitată strict la proiecte economic viabile și sustenabile; accentuează că sprijinul financiar pentru dezvoltarea capacităților existente ar trebui acordat în consecință; consideră că rolul aeroporturilor regionale va crește dacă acestea vor dispune de o infrastructură modernă și de o rețea de legături de transport (în special legături feroviare) care să fie bine corelate cu regiunea și cu țara, făcând posibil accesul rapid la aeroport din diferite zone ale orașelor aflate în apropiere; subliniază importanța dezvoltării aeroporturilor regionale și locale existente și a unora noi, care să contribuie la creșterea economică, inclusiv în sectorul turismului, în regiunile subdezvoltate și izolate, prin îmbunătățirea accesibilității și a conectivității, făcând aceste regiuni mai atractive pentru investiții și competitivitate și, prin urmare, accelerând dezvoltarea lor socioeconomică; Recomandă Comisiei să aibă în vedere dezvoltarea unei rețele de aeroporturi la nivel regional, astfel încât să se asigure o mai bună conectivitate în interiorul statelor membre și între acestea;

o

o o

64. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și Comitetului Regiunilor.

⁽¹⁾ Document de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește Comunicarea Comisiei intitulată „O strategie în domeniul aviației pentru Europa” (SWD(2015)0261).

Marți, 25 octombrie 2016

P8_TA(2016)0409

Crearea unui mecanism al UE pentru democrație, statul de drept și drepturile fundamentale

Rezoluția Parlamentului European din 25 octombrie 2016 conținând recomandări adresate Comisiei referitoare la crearea unui mecanism al UE pentru democrație, statul de drept și drepturile fundamentale Pe (2015/2254(INL))

(2018/C 215/25)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere preambulul la Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), în special al doilea, al patrulea, al cincilea și al șaptelea considerent,
- având în vedere îndeosebi articolul 2, articolul 3 alineatul (1), articolul 3 alineatul (3) al doilea paragraf și articolele 6, 7 și 11 din TUE,
- având în vedere articolele din TFUE legate de respectarea, promovarea și protecția democrației, a statului de drept și a drepturilor fundamentale în Uniune, printre care articolele 70, 258, 259, 260, 263 și 265,
- având în vedere articolul 4 alineatul (3) și articolul 5 din TUE, articolul 295 din TFUE, și Protocoloalele nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană și nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității anexate la TUE și TFUE,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (carta),
- având în vedere Carta socială europeană a Consiliului Europei, în special articolul E,
- având în vedere criteriile de la Copenhaga și ansamblul de norme ale Uniunii pe care o țară candidată trebuie să le respecte dacă dorește să adere la UE (acquis-ul), în special capitolele 23 și 24,
- având în vedere Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO), jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, convențiile, recomandările, rezoluțiile și rapoartele Adunării Parlamentare, ale Comitetului de miniștri, ale Comisarului pentru drepturile omului și ale Comisiei de la Veneția a Consiliului Europei,
- având în vedere Recomandarea Consiliului Europei nr. R(2000)21 din 25 octombrie 2000 și Principiile de bază ale Organizației Națiunilor Unite privind rolul barourilor din 1990, care solicită statelor să garanteze o profesie juridică liberă și independentă;
- având în vedere „Memorandumul de înțelegere între Consiliul Europei și Uniunea Europeană” din 23 mai 2007,
- având în vedere Convenția-cadru a Consiliului Europei pentru protecția minorităților naționale,
- având în vedere Carta pentru limbile regionale și minoritare a Consiliului Europei,
- având în vedere Criteriile statului de drept adoptate de Comisia de la Veneția în cadrul celei de-a 106-a Sesiuni plenare, la 18 martie 2016,
- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului,
- având în vedere tratatele ONU privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și jurisprudența organismelor instituite prin aceste tratate,
- având în vedere Convenția ONU privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor,
- având în vedere Abordarea ONU din aprilie 2008 referitoare la asistența pentru statul de drept,

Marți, 25 octombrie 2016

- având în vedere Obiectivele ONU pentru dezvoltarea sustenabilă, în special Obiectivul nr. 16,
- având în vedere cel de-al 25-lea Raport semestrial al COSAC din 18 mai 2016: Evoluțiile în procedurile și practicile Uniunii Europene relevante pentru controlul parlamentar,
- având în vedere publicațiile Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (ADF), inclusiv propunerea de înființare a unui Sistem de informații pentru drepturi fundamentale al Uniunii Europene (SEIDF), prezentată în documentul său intitulat „Viitorul drepturilor fundamentale în sistemul justiției și afacerilor interne al Uniunii Europene”, din 31 decembrie 2013,
- având în vedere avizul ADF din 8 aprilie 2016 privind dezvoltarea unui instrument integrat de indicatori obiectivi privind drepturile fundamentale, capabili să măsoare conformitatea cu valorile comune enumerate la articolul 2 din TUE, pe baza surselor de informații existente,
- având în vedere scrisoarea din 6 martie 2013 a miniștrilor afacerilor externe din Germania, Danemarca, Finlanda și Țările de Jos către Președintele Comisiei,
- având în vedere nota Președinției italiene din 15 noiembrie 2014 privind „Asigurarea respectării statului de drept în Uniunea Europeană”,
- având în vedere concluziile Consiliului Uniunii Europene și ale reuniunii statelor membre în cadrul Consiliului din 16 decembrie 2014 referitoare la asigurarea respectării statului de drept,
- având în vedere primul și al doilea dialog al Consiliului privind statul de drept din timpul Președințiilor neerlandeze și luxemburgheze ale Consiliului UE, din 17 noiembrie 2015 și respectiv din 24 mai 2016,
- având în vedere „Orientările privind acțiunile metodologice de întreprins pentru verificarea compatibilității cu drepturile fundamentale la nivelul grupurilor de pregătire ale Consiliului” din 19 decembrie 2014,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 19 octombrie 2010, intitulată „O strategie pentru punerea în aplicare efectivă a Cartei drepturilor fundamentale de către Uniunea Europeană”,
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 6 mai 2011, intitulat „Orientări operaționale privind luarea în considerare a drepturilor fundamentale în cadrul analizelor de impact ale Comisiei”,
- având în vedere actualul mecanism de monitorizare și instrumentele de evaluare periodică ale Comisiei, inclusiv Mecanismul de cooperare și verificare, Tabloul de bord pentru Justiție, rapoartele anticorupție și Monitorul Media,
- având în vedere Colocviul anual al Comisiei privind drepturile fundamentale,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 11 martie 2014 intitulată „Un nou cadru al UE pentru consolidarea statului de drept” (COM(2014)0158),
- având în vedere Acordul interinstituțional privind o mai bună legislație din 13 aprilie 2016,
- având în vedere Codul de bune practici pentru participarea civilă la procesul de luare a deciziilor al Consiliului Europei din 1 octombrie 2009,
- având în vedere Tabloul de bord al UE privind justiția pentru anul 2016 și Raportul Comisiei din 15 iulie 2016 intitulat „Monitorizarea aplicării dreptului Uniunii Europene – Raport anual pe 2015”,

Marți, 25 octombrie 2016

- având în vedere evaluarea realizată de Unitatea pentru valoarea adăugată europeană din cadrul Parlamentului, intitulată „Un mecanism al UE pentru democrație, statul de drept și drepturile fundamentale”,
 - având în vedere articolul 46 și articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul Comisiei pentru afaceri constituționale (A8-0283/2016),
- A. întrucât Uniunea se întemeiază pe valorile respectării demnității umane, libertății, democrației, egalității, statului de drept, precum și pe respectarea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor persoanelor care aparțin minorităților, consacrate în principiile și obiectivele sale fundamentale enunțate în primele articole din TUE și în criteriile de aderare la UE;
- B. întrucât instituțiile și organismele Uniunii și statele membre ar trebui să dea un exemplu, îndeplinindu-și cu adevărat obligațiile, și să evolueze către un consens și o cultură comună a statului de drept ca valoare universală în cele 28 de state membre și în instituțiile Uniunii, care să fie aplicată în mod egal de către toți cei implicați; întrucât respectarea deplină și promovarea acestor principii este o premisă esențială pentru legitimitatea proiectului european în ansamblu și o condiție fundamentală pentru a edifica încrederea cetățenilor în Uniune;
- C. întrucât, în conformitate cu Avizul 2/13 al Curții de Justiție a Uniunii Europene (Curtea de Justiție) din 18 decembrie 2014 ⁽¹⁾ și cu jurisprudența sa din domeniu, drepturile fundamentale recunoscute de cartă constituie elementul central al structurii juridice a Uniunii, iar respectarea acestora constituie o condiție a legalității actelor sale, astfel încât nu pot fi admise în Uniune măsuri incompatibile cu aceste drepturi;
- D. întrucât, în conformitate cu articolul 2, articolul 3 alineatul (1) și articolul 7 din TUE, Uniunea are posibilitatea de a acționa pentru a-și proteja „fundamentul constituțional” și valorile pe care se întemeiază;
- E. întrucât statul de drept este coloana vertebrală a democrației liberale europene și unul dintre principiile fondatoare ale Uniunii, care decurge din tradițiile constituționale comune ale tuturor statelor membre;
- F. întrucât toate statele membre, organismele instituțiilor, birourile și agențiile Uniunii și țările candidate au obligația de a respecta, proteja și promova aceste principii și valori, precum și datoria de a coopera loial;
- G. întrucât în conformitate, printre altele, cu Protocolul nr. 24 privind azilul pentru resortisanții din statele membre ale Uniunii Europene anexat la TUE și TFUE, cu considerentul 10 din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului ⁽²⁾ și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (precum M.S.S. împotriva Belgiei și a Greciei, hotărârea din 21 ianuarie 2011) și a Curții de Justiție (precum N.S. și M.E., hotărârea din 21 decembrie 2011 ⁽³⁾ și Aranyosi și Căldăraru, hotărârea din 5 aprilie 2016 ⁽⁴⁾), statele membre, inclusiv instanțele naționale, au obligația de a nu aplica dreptul UE în raport cu alte state membre în cazul în care există un risc clar de încălcare gravă sau o încălcare gravă și persistentă a statului de drept și a drepturilor fundamentale în statele membre respective;
- H. întrucât respectarea statului de drept în Uniune este o condiție necesară pentru protecția drepturilor fundamentale, pentru conformitatea cu toate drepturile și obligațiile derivate din tratate și din dreptul internațional, precum și pentru recunoașterea și încrederea reciprocă, constituind un factor esențial pentru domenii de politică precum piața internă, creșterea economică și ocuparea forței de muncă, combaterea discriminării, incluziunea socială, cooperarea polițienească și judiciară, Spațiul Schengen și politicile în materie de azil și migrație; în consecință, eroziunea statului de drept, a guvernării democratice și a drepturilor fundamentale reprezintă un pericol major pentru stabilitatea Uniunii, a Uniunii monetare și a Spațiului comun de libertate, securitate și justiție, precum și pentru prosperitatea sa;

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2014:2454.

⁽²⁾ Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, 18.7.2002, p. 1).

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2011:865.

⁽⁴⁾ ECLI:EU:C:2016:198.

Marți, 25 octombrie 2016

- I. întrucât modul în care este implementat statul de drept în statele membre are un rol esențial în edificarea încrederii reciproce între acestea și în sistemele lor juridice și, prin urmare, este esențial să se construiască un spațiu de libertate, securitate și justiție fără frontiere interne;
- J. întrucât Uniunea se bazează pe un set comun de valori și principii, iar definirea acestor valori și principii fundamentale, care permite înflorirea democrației și protecția drepturilor fundamentale, este un proces concret și permanent; deși pot evolua în timp, aceste valori și principii trebuie protejate și trebuie să stea la baza deciziilor politice, indiferent de diferitele majorități politice, rezistând variațiilor temporare; în consecință, independența și imparțialitatea sistemului judiciar, care are responsabilitatea de a interpreta aceste valori și principii, sunt vitale;
- K. întrucât cetățenii și rezidenții Uniunii nu sunt întotdeauna suficient de conștienți de toate drepturile pe care le au în calitate de cetățeni europeni; întrucât ei ar trebui să poată modela împreună valorile și principiile fundamentale ale Uniunii și, în primul rând, ar trebui să și le aproprieze;
- L. întrucât, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din TUE, Uniunea trebuie să respecte egalitatea statelor membre în fața tratatelor și întrucât respectarea diversității culturale și a tradițiilor naționale, în interiorul în statele membre, nu trebuie să împiedice un nivel uniform ridicat de protecție a democrației, a statului de drept și a drepturilor fundamentale în întreaga Uniune; întrucât principiul egalității și al nediscriminării este un principiu universal și reprezintă un pilon comun al tuturor politicilor și activităților Uniunii;
- M. întrucât protejarea statului de drept și o independență reală a sistemelor judiciare constituie factori esențiali pentru crearea unui mediu politic pozitiv, capabil să recâștige încrederea în instituții, precum și, în consecință, pentru crearea unui mediu favorabil investițiilor, creșterea predictibilității normative și pentru o creștere sustenabilă;
- N. întrucât creșterea eficienței sistemelor de justiție din statele membre este un aspect fundamental al statului de drept și este esențială pentru asigurarea unui tratament egal, sancționarea abuzurilor guvernelor și eliminarea arbitrarului, fiind considerată de către Comisie o componentă indispensabilă a reformelor structurale în cadrul Semestrului european, ciclul anual de coordonare a politicilor economice la nivelul Uniunii; întrucât independența profesiilor juridice este una dintre pietrele de temelie ale unei societăți libere și democratice;
- O. întrucât Nota orientativă a Secretarului General al ONU, intitulată „Abordarea ONU a asistenței pentru statul de drept”, recomandă ca statul de drept să includă cetățeni și o societate civilă care să contribuie la consolidarea acestuia și la responsabilizarea funcționarilor publici și a instituțiilor;
- P. întrucât studiul Serviciului european de cercetare parlamentară din cadrul Parlamentului intitulat „Costurile non-Europiei în domeniul criminalității organizate și al corupției” evidențiază faptul că integrarea mecanismelor existente de monitorizare ale UE, cum ar fi Mecanismul de cooperare și de verificare, Tabloul de bord al UE privind justiția și rapoartele privind combaterea corupției, într-un cadru mai larg de monitorizare a statului de drept ar genera economii de 70 miliarde EUR pe an;
- Q. întrucât guvernanta democratică și juridică a Uniunii nu are o bază legislativă atât de solidă precum guvernanta sa economică, în sensul că Uniunea nu este la fel de intransigentă și fermă în apărarea valorilor sale fundamentale ca atunci când acționează pentru a se asigura că reglementările sale economice și fiscale sunt implementate corespunzător;
- R. întrucât nerespectarea de către o țară candidată a standardelor, valorilor și principiilor democratice stabilite conduce la amânarea aderării la Uniune până la îndeplinirea completă a cerințelor, însă nerespectarea de către un stat membru sau o instituție a Uniunii a aceluiași standard are, în practică, consecințe reduse;

Marți, 25 octombrie 2016

- S. întrucât obligațiile care le revin țărilor candidate în conformitate cu criteriile de la Copenhaga continuă să se aplice statelor membre și după aderarea lor la Uniune, în temeiul articolului 2 din TUE și al principiului cooperării loiale stabilit la articolul 4 din TUE, și întrucât nu doar noile state membre, ci și cele vechi ar trebui, prin urmare, evaluate regulat pentru a verifica dacă legislațiile și practicile lor continuă să respecte criteriile respective și valorile comune ale Uniunii;
- T. întrucât aproximativ 8 % din cetățenii Uniunii aparțin unei minorități naționale și aproximativ 10 % vorbesc o limbă regională sau minoritară; întrucât nu există niciun cadru juridic al UE care să le garanteze drepturile ca minoritate; întrucât înființarea unui mecanism eficace pentru a monitoriza drepturile acestora în UE este foarte importantă; întrucât există o diferență între protejarea minorităților și politicile de combatere a discriminării; întrucât egalitatea de tratament este un drept de bază al tuturor cetățenilor, și nu un privilegiu;
- U. întrucât coerența și consecvența politicii interne și externe în materie de democrație, stat de drept și drepturi fundamentale sunt esențiale pentru credibilitatea Uniunii;
- V. întrucât există puține instrumente pentru asigurarea conformității deciziilor legislative și executive de politică ale instituțiilor Uniunii cu principiile fundamentale și valorile acesteia;
- W. întrucât Curtea de Justiție a pronunțat recent mai multe hotărâri care invalidau o serie de acte legislative ale Uniunii, decizii ale Comisiei și practici legislative, pentru faptul că încălcau cartă sau contraveneau principiilor tratatului privind transparența și accesul la documente, dar, în unele cazuri, instituțiile Uniunii nu s-au conformat întru totul literei și spiritului acestor hotărâri;
- X. întrucât aderarea Uniunii la CEDO reprezintă o obligație impusă prin tratat, în temeiul articolului 6 alineatul (2) din TUE;
- Y. întrucât promovarea și protejarea democrației pluraliste, respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, statul de drept, cooperarea politică și juridică, coeziunea socială și schimburile culturale se află în centrul cooperării dintre Consiliul Europei și Uniune;
- Z. întrucât necesitatea unor mecanisme mai eficiente și obligatorii pentru a asigura aplicarea integrală a principiilor și valorilor din tratate a fost recunoscută de Consiliu și de Comisie și a fost transpusă în practică prin crearea unui Dialog privind statul de drept, de către Consiliu și a unui Cadru UE pentru statul de drept de către Comisie;
- AA. întrucât Uniunea dispune de numeroase instrumente și procese pentru a asigura aplicarea corectă și integrală a principiilor și valorilor tratatelor, dar încă nu există o reacție rapidă și eficace din partea instituțiilor Uniunii; întrucât instrumentele existente ar trebui aplicate, evaluate și completate în cadrul unui mecanism pentru statul de drept pentru a fi adecvate și eficiente și a nu fi percepute ca fiind motivate politic sau arbitrare și vizând inechitabil doar anumite țări;
- AB. întrucât numărul de hotărâri ale Curții de Justiție care fac trimitere la cartă a crescut de la 43 în 2011 la 210 în 2014;
- AC. întrucât coerența între instituții și statele membre în respectarea democrației, statului de drept și a drepturilor fundamentale ar oferi avantaje evidente, cum ar fi mai cauze în instanță puțin costisitoare, o mai mare claritate pentru cetățenii Uniunii și drepturile lor, precum și o mai mare securitate juridică pentru statele membre în ceea ce privește implementarea;
- AD. întrucât unele guverne ale statelor membre neagă faptul că respectarea principiilor și valorilor Uniunii este o obligație prevăzută de tratate și că Uniunea are autoritatea de a asigura îndeplinirea acesteia;

Marți, 25 octombrie 2016

- AE. întrucât în situația în care un stat membru nu mai garantează respectarea democrației, a statului de drept și a drepturilor fundamentale sau în cazul unei încălcări a statului de drept, Uniunea și statele sale membre au datoria de a proteja integritatea și aplicarea tratatelor, precum și drepturile tuturor în jurisdicțiile lor respective;
- AF. întrucât societatea civilă joacă un rol important în clădirea și consolidarea democrației, în monitorizarea și limitarea puterii statului, precum și în promovarea bunei guvernante, a transparenței, a eficacității, a deschiderii, a reactivității și a responsabilității;
- AG. întrucât principiul subsidiarității nu poate fi invocat pentru respingerea oricărei intervenții a Uniunii pentru asigurarea respectării principiilor și valorilor din tratat de către statele membre;
- AH. întrucât acțiunea UE pentru a asigura respectarea de către statele membre și instituții a valorilor pe care se întemeiază și din care decurg drepturile europenilor este o condiție esențială pentru a aceștia să ia parte la proiectul european;
- AI. întrucât procesul continuu de integrare europeană și evoluțiile recente din anumite state membre au demonstrat că nerespectarea statului de drept și a valorilor fundamentale nu este prevenită corespunzător și că este necesară revizuirea și integrarea mecanismelor existente, precum și crearea unui mecanism eficace pentru a remedia deficiențele restante și a asigura respectarea, protecția și promovarea principiilor și valorilor tratatelor în întreaga Uniune;
- AJ. întrucât ar trebui să fie stabilit un nou Pact al UE pentru democrație, statul de drept și drepturile fundamentale (DSF) și întrucât Pactul UE pentru DSF ar trebui să fie bazat pe date verificate, ar trebui să fie obiectiv, independent de influențele externe, în special politice, ar trebui să fie nediscriminatoriu și să evalueze imparțial, ar trebui să respecte principiul subsidiarității, necesității și proporționalității, ar trebui să vizeze atât statele membre, cât și instituțiile Uniunii și ar trebui să se bazeze pe o abordare treptată, incluzând atât o componentă preventivă, cât și una corectivă;
- AK. întrucât Pactul UE pentru DSF ar trebui să urmărească oferirea unui cadru unic și coerent, bazându-se pe instrumentele și mecanismele existente, pe care să le integreze, și remediind toate lacunele rămase;
- AL. întrucât instituirea unui Pact al UE pentru democrație, statul de drept și drepturile fundamentale nu ar trebui să aducă atingere aplicării directe a articolului 7 alineatele (1) și (2) din TUE;
1. recomandă, până la o eventuală modificare a tratatului, crearea unui mecanism cuprinzător al Uniunii pentru democrație, statul de drept și drepturile fundamentale, care să includă toți actorii relevanți și solicite, prin urmare, Comisiei să prezinte, până în septembrie 2017, în temeiul articolului 295 din TFUE, o propunere în vederea încheierii unui Pact al UE pentru democrație, statul de drept și drepturile fundamentale (Pactul UE pentru DSF), în forma unui acord interinstituțional care să stabilească o serie de măsuri de facilitare a cooperării dintre instituțiile Uniunii și statele sale membre, în cadrul articolului 7 din TUE, integrând, aliniind și completând mecanismele existente, pe baza recomandărilor detaliate prezentate în anexă și incluzând opțiunea de a subscrie Pactului UE pentru DSF pentru toate instituțiile și organismele Uniunii care doresc să facă acest lucru;
 2. solicită Comisiei să se angajeze într-un dialog de substanță cu societatea civilă și să ia în considerare contribuția și rolul acesteia în elaborarea propunerii de acord interinstituțional;
 3. recomandă, în special, ca mecanismele Pactului UE pentru DSF să includă elemente preventive și corective și să se aplice în mod egal tuturor statelor membre și celor trei instituții principale ale Uniunii, cu respectarea principiilor subsidiarității, necesității și proporționalității;
 4. consideră că, deși scopul principal al Pactului UE pentru DSF este prevenirea și corectarea încălcărilor valorilor Uniunii, acesta ar putea eventual include și sancțiuni cu efecte disuasive concrete;

Marti, 25 octombrie 2016

5. consideră că concluziile și avizele ADF și jurisprudența Curții de Justiție reprezintă o bază adecvată pentru interpretarea articolului 2 din TUE și a sferei drepturilor consacrate în cartă;
6. reamintește că, în calitate de gardian al tratatelor, Comisia are datoria de a monitoriza și de a evalua punerea corectă în aplicare a dreptului Uniunii și respectarea principiilor și obiectivelor consacrate în tratate de către statele membre și toate instituțiile și organismele UE; recomandă, prin urmare, să se ia în considerare această sarcină a Comisiei în evaluarea respectării democrației, a statului de drept și a drepturilor fundamentale, în cadrul Ciclului de politică pentru democrație, statul de drept și drepturile fundamentale (Ciclul de politică pentru DSF);
7. solicită Comisiei să reunească, începând cu anul 2018, rapoartele sale tematice anuale, precum și rezultatele mecanismelor existente de monitorizare și ale instrumentelor de evaluare periodică, pentru a fi prezentate concomitent în cadrul Ciclului de politică pentru DSF;
8. consideră că este important să se promoveze un dialog continuu și să se acționeze în direcția unui consens mai puternic între Uniune și statele sale membre pentru a promova și proteja democrația, statul de drept și drepturile fundamentale, în vederea apărării valorilor comune consacrate în tratate și în cartă într-un mod total transparent și obiectiv; își exprimă convingerea că nu poate exista niciun fel de compromis referitor la drepturile fundamentale și la valorile consacrate în tratate și în cartă;
9. subliniază rolul esențial pe care Parlamentul și parlamentele naționale ar trebui să îl joace în evaluarea progreselor și monitorizarea respectării valorilor comune ale Uniunii, consacrate la articolul 2 din TUE; remarcă rolul esențial al Parlamentului în menținerea dezbaterii continue necesare în cadrul consensului comun al Uniunii referitor la democrație, statul de drept și drepturile fundamentale, ținând seama de schimbările din societatea noastră; consideră că implementarea acestor valori și principii trebuie să se bazeze, de asemenea, pe monitorizarea efectivă a respectării drepturilor fundamentale garantate în cartă;
10. recomandă ca orice dezbateri interparlamentară privind democrația, statul de drept și drepturile fundamentale să includă societatea civilă și consideră că participarea civică și forța societății civile ar trebui să fie luate în considerare ca indicatori pentru democrație;
11. solicită Comisiei să prezinte, până în iunie 2017, o nouă versiune a proiectului de acord de aderare a Uniunii la CEDO, pentru a respecta obligațiile stabilite la articolul 6 din TUE, luând în considerare Avizul 2/13 al Curții de Justiție; solicită, prin urmare Consiliului European să deschidă semnarea Cartei Sociale Europene părților terțe, astfel încât Comisia să poată începe negocierile pentru aderarea Uniunii la aceasta;
12. invită Ombudsmanul European, ținând seama de opinia societății, să evidențieze și să consolideze într-un capitol special, în cadrul raportului său anual, cauze, recomandări și decizii referitoare la drepturile fundamentale ale cetățenilor, precum și principiile democrației și statului de drept; invită Comisia să analizeze aceste recomandări specifice;
13. solicită Comisiei să ia măsuri pentru a asigura, în conformitate cu articolul 47 din cartă, accesul general la asistență juridică pentru persoanele și organizațiile care deschid cauze legate de încălcarea democrației, a statului de drept sau a drepturilor fundamentale de către guvernele naționale sau instituțiile Uniunii, completând, dacă este necesar, sistemele naționale și Directiva Parlamentului European și al Consiliului privind asistența juridică gratuită pentru persoanele suspectate și persoanele acuzate în procedurile penale și pentru persoanele căutate în cadrul procedurilor mandatului european de arestare;
14. salută reformarea Curții de Justiție, prin creșterea treptată a numărului de judecători pentru a face față volumului de muncă și a reduce durata procedurilor;
15. recomandă ca grupul de experți pentru democrație, statul de drept și drepturi fundamentale (Grupul de experți DSF), conform dispozițiilor acordului interinstituțional, să realizeze și o evaluare a accesului la justiție la nivelul Uniunii, incluzând aspecte precum independența și imparțialitatea instanțelor și judecătorilor, independența profesiei juridice, normele privind calitatea procesuală, durata și costurile litigiilor, adecvarea și eficacitatea sistemului de asistență judiciară, precum și existența fondurilor necesare pentru acesta, executarea hotărârilor instanțelor, sfera de aplicare a controlului jurisdicțional și căile de atac aflate la dispoziția cetățenilor, precum și posibilitatea unor acțiuni colective transfrontaliere; consideră, în acest sens, că atenția ar trebui concentrată asupra articolului 298 alineatul (1) din TFUE privind dreptul cetățenilor Uniunii de a dispune de o administrație europeană transparentă, eficientă și independentă;

Marți, 25 octombrie 2016

16. invită Comisia să colaboreze cu societatea civilă și să elaboreze și să realizeze o campanie de conștientizare, pentru a permite cetățenilor și rezidenților Uniunii să își aproprieze pe deplin drepturile care decurg din tratate și din cartă (cum ar fi libertatea de exprimare, libertatea de întrunire și dreptul de vot), oferind informații despre dreptul cetățenilor la utilizarea unei căi de atac judiciare și despre procedurile litigioase în cauzele legate de încălcarea democrației, a statului de drept sau a drepturilor fundamentale de către guvernele naționale sau instituțiile Uniunii;
17. solicită crearea unei fundații pentru democrație care să acorde granturi pentru susținerea actorilor locali care militează pentru democrație, statul de drept și drepturile fundamentale în Uniune;
18. subliniază că, dacă Uniunea stabilește în acordurile sale internaționale cerințe privind protecția și promovarea drepturilor omului, atunci aceasta trebuie să garanteze, totodată, că instituțiile și toate statele membre respectă statul de drept și drepturile fundamentale;
19. recomandă, de asemenea, ca Pactul UE pentru DSF să includă monitorizarea regulată a compatibilității acordurilor internaționale ratificate de statele membre și de Uniune cu dreptul primar și secundar al Uniunii;
20. consideră în plus că, dacă în viitor s-ar preconiza revizuirea tratatului, ar trebui introduse următoarele modificări:
- ar trebui să se prevadă ca articolul 2 din TUE și cartă să devină un temelie juridic pentru măsurile legislative adoptate prin procedura legislativă ordinară;
 - ar trebui să se permită instanțelor naționale, în temeiul articolului 2 din TUE și al cartei, să introducă acțiuni în fața Curții de Justiție cu privire la legalitatea acțiunilor întreprinse de statele membre;
 - ar trebui modificat articolul 7 din TUE pentru a prevedea sancțiuni împotriva statelor membre relevante și aplicabile, identificând drepturile statelor membre în culpă (pe lângă dreptul de a vota în Consiliu) care pot fi suspendate, cum ar fi sancțiunile financiare sau suspendarea finanțărilor Uniunii;
 - ar trebui să fie posibil ca, după adoptare și înainte de aplicare, legislația Uniunii să fie înaintată Curții de Justiție de către o treime din numărul de deputați în Parlamentul European;
 - ar trebui să se ofere persoanelor fizice și juridice direct și individual afectate de o anumită acțiune posibilitatea de a introduce o acțiune în fața Curții de Justiție pentru suspiciuni de încălcare a cartei fie de către instituțiile Uniunii, fie de către un stat membru, prin modificarea articolelor 258 și 259 din TFUE;
 - ar trebui să se elimine articolul 51 din cartă și să se transforme cartă într-o Declarație a Drepturilor a Uniunii;
 - ar trebui să se modifice cerința de unanimitate în domeniile legate de respectarea, protecția și promovarea drepturilor fundamentale, cum ar fi egalitatea și nediscriminarea;
21. confirmă că aceste recomandări respectă drepturile fundamentale și principiul subsidiarității;
22. consideră că orice implicație financiară a propunerilor solicitate pentru bugetul Uniunii ar trebui să fie acoperită de alocările bugetare existente; subliniază că, atât pentru Uniune și statele sale membre, cât și pentru cetățeni, adoptarea și materializarea acestor propuneri ar determina economii substanțiale de costuri și timp și ar promova încrederea și recunoașterea reciprocă a deciziilor și a acțiunilor statelor membre și ale Uniunii, fiind astfel benefice din punct de vedere economic și social;
23. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Comisiei și Consiliului, precum și parlamentelor și guvernelor statelor membre prezenta rezoluție și recomandările detaliate în anexă, precum și Comitetului Regiunilor pentru distribuirea către parlamentele și consiliile subnaționale.

Marți, 25 octombrie 2016

ANEXĂ

Recomandări detaliate pentru un proiect de Acord interinstituțional cu privire la o serie de dispoziții privind procedurile de monitorizare și procedurile subsecvente legate de situația democrației, a statului de drept și a drepturilor fundamentale în statele membre și în instituțiile UE

PROIECT DE ACORD INTERINSTITUȚIONAL

PACTUL UNIUNII EUROPENE PRIVIND DEMOCRAȚIA, STATUL DE DREPT ȘI DREPTURILE FUNDAMENTALE

Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană:

având în vedere preambulul la Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), în special al doilea, al patrulea, al cincilea și al șaptelea considerent,

având în vedere în special articolul 2, articolul 3 alineatul (1), articolul 3 alineatul (3) al doilea paragraf și articolele 6, 7 și 11 din TUE,

având în vedere articolele din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) legate de respectarea, promovarea și protecția democrației, a statului de drept și a drepturilor fundamentale în Uniune, printre care articolele 70, 258, 259, 260, 263 și 265,

având în vedere articolul 4 alineatul (3) și articolul 5 din TUE, articolul 295 din TFUE și Protocoalele nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană și nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității,

având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (carta),

având în vedere Carta Socială Europeană a Consiliului Europei, în special articolul E privind nediscriminarea,

având în vedere criteriile de la Copenhaga și ansamblul de norme ale Uniunii pe care o țară candidată trebuie să le respecte dacă dorește să adere la UE (acquis-ul), în special capitolele 23 și 24,

având în vedere Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO), jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, convențiile, recomandările, rezoluțiile și rapoartele Adunării Parlamentare, ale Comitetului de miniștri, ale Comisarului pentru drepturile omului și ale Comisiei de la Veneția a Consiliului Europei,

având în vedere Criteriile statului de drept adoptate de Comisia de la Veneția în cadrul celei de-a 106-a Sesiuni plenare, la 18 martie 2016,

având în vedere „Memorandumul de înțelegere între Consiliul Europei și Uniunea Europeană” din 23 mai 2007,

având în vedere Convenția-cadru a Consiliului Europei pentru protecția minorităților naționale,

având în vedere Carta pentru limbile regionale și minoritare a Consiliului Europei,

având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului,

având în vedere tratatele ONU privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și jurisprudența organismelor instituite prin aceste tratate,

având în vedere publicațiile Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (ADF), inclusiv propunerea de înființare a unui Sistem european de informații pentru drepturi fundamentale (SEIDF), prezentată în documentul din 31 decembrie 2013 intitulat „Viitorul drepturilor fundamentale în sistemul justiției și afacerilor interne al Uniunii Europene”,

Marți, 25 octombrie 2016

având în vedere Abordarea ONU din aprilie 2008 referitoare la asistența pentru statul de drept,

având în vedere Obiectivele ONU pentru dezvoltarea sustenabilă, în special Obiectivul nr. 16,

având în vedere cel de-al 25-lea Raport semestrial al COSAC din 18 mai 2016: „Evoluții ale procedurilor și practicilor Uniunii Europene relevante pentru controlul parlamentar”,

având în vedere scrisoarea din 6 martie 2013 din partea miniștrilor afacerilor externe din Germania, Danemarca, Finlanda și Țările de Jos către Președintele Comisiei,

având în vedere avizul ADF din 8 aprilie 2016 privind crearea unui instrument integrat de indicatori obiectivi privind drepturile fundamentale, capabili să măsoare conformitatea cu valorile comune enumerate la articolul 2 din TUE, pe baza surselor de informații existente,

având în vedere nota Președinției italiene privind „Asigurarea respectării statului de drept în Uniunea Europeană” din 15 noiembrie 2014,

având în vedere concluziile Consiliului Uniunii Europene și ale reuniunii statelor membre în cadrul Consiliului din 16 decembrie 2014 referitoare la asigurarea respectării statului de drept,

având în vedere „Orientările privind acțiunile metodologice de întreprins pentru verificarea compatibilității cu drepturile fundamentale la nivelul grupurilor de pregătire ale Consiliului” din 19 decembrie 2014,

având în vedere primul și al doilea dialog al Consiliului privind statul de drept din timpul Președințiilor neerlandeze și luxemburgheze ale Consiliului UE, din 17 noiembrie 2015 și respectiv din 24 mai 2016,

având în vedere actualul mecanism de monitorizare și instrumentele de evaluare periodică ale Comisiei, inclusiv Mecanismul de cooperare și verificare, Tabloul de bord privind justiția, rapoartele anticorupție și Monitorul Media,

având în vedere Comunicarea Comisiei din 19 octombrie 2010 intitulată „O strategie pentru implementarea efectivă a Cartei drepturilor fundamentale de către Uniunea Europeană”,

având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 6 mai 2011, intitulat „Orientări operaționale privind luarea în considerare a drepturilor fundamentale în cadrul analizelor de impact ale Comisiei”,

având în vedere Comunicarea Comisiei din 19 martie 2014 intitulată „Un nou cadru al UE pentru consolidarea statului de drept”,

având în vedere Colocviul anual al Comisiei privind drepturile fundamentale,

având în vedere Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016,

având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană (2012) ⁽¹⁾,

având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 8 septembrie 2015 referitoare la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană (2013-2014) ⁽²⁾,

- (1) întrucât este necesar un mecanism pentru democrație, statul de drept și drepturile fundamentale, care să fie obiectiv, imparțial, bazat pe date concrete și aplicat în mod egal și echitabil tuturor statelor membre, precum și instituțiilor Uniunii, și care să includă atât o dimensiune preventivă, cât și una corectivă;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0173.

⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0286.

Marți, 25 octombrie 2016

- (2) întrucât obiectivul principal al unui astfel de mecanism trebuie să fie prevenirea încălcărilor și a nerespectării democrației, a statului de drept și a drepturilor fundamentale, oferind, în același timp, instrumentele necesare pentru a face operațiunile în practică atât componenta preventivă, cât și cea corectivă a articolului 7 din TUE, precum și celelalte instrumente prevăzute în tratate;
- (3) întrucât trebuie evitată crearea de noi structuri și suprapunerea acestora, fiind preferabilă integrarea și încorporarea instrumentelor existente;
- (4) întrucât elaborarea definițiilor, standardelor și reperelor legate de democrație, statul de drept și drepturile fundamentale nu este o decizie unică, ci un proces permanent interactiv, bazat pe ample dezbateri și consultări publice, pe analize și modificări periodice și pe schimburi de bune practici;
- (5) întrucât numai un mecanism care se bucură de o largă susținere a cetățenilor Uniunii și le permite să își aproprieze procesul poate fi eficace;
- (6) întrucât statele membre sunt principalele responsabile pentru respectarea standardelor comune, însă, în cazul în care nu le respectă, Uniunea are datoria de a interveni pentru a-și proteja fundamentul constituțional și pentru a se asigura că valorile prevăzute la articolul 2 din TUE sunt garantate pentru toți cetățenii și rezidenții Uniunii, pe întreg teritoriul său;
- (7) întrucât este important ca toate nivelurile de guvernare să colaboreze îndeaproape, pe baza competențelor și responsabilităților lor, pentru a identifica într-un stadiu incipient posibilele amenințări sistemice la adresa statului de drept și pentru a consolida protejarea statului de drept;
- (8) întrucât există mai multe instrumente pentru a reacționa în cazul unui risc de încălcare gravă a valorilor Uniunii, însă trebuie stabilite pentru acestea criterii clare și obiective, pentru a le face suficient de puternice și de disuasive încât să împiedice încălcarea statului de drept și a drepturilor fundamentale; întrucât Uniunea nu dispune de un mecanism juridic obligatoriu prin care să monitorizeze cu regularitate respectarea valorilor și a drepturilor fundamentale de către statele membre și instituțiile Uniunii;
- (9) întrucât, în conformitate cu articolul 295 din TFUE, acest acord interinstituțional stabilește măsuri doar pentru facilitarea cooperării între Parlamentul European, Consiliul și Comisia și, în conformitate cu articolul 13 alineatul 92) din TUE, aceste instituții trebuie să acționeze în limitele competențelor care le sunt conferite prin tratate și în conformitate cu procedurile, condițiile și obiectivele prevăzute în acestea; întrucât acest acord interinstituțional nu aduce atingere prerogativelor Curții de Justiție în interpretarea autentică a dreptului Uniunii;

CONVIN URMĂTOARELE:**Articolul 1**

Valorile și principiile fundamentale ale Uniunii, și anume democrația, statul de drept și drepturile fundamentale, sunt susținute în întreaga Uniune prin Pactul Uniunii pentru democrație, statul de drept și drepturile fundamentale (Pactul UE pentru DSF), care constă în definirea, elaborarea, monitorizarea și asigurarea respectării acestor valori și principii și care se aplică atât statelor membre, cât și instituțiilor Uniunii;

Articolul 2

Pactul UE pentru DSF constă în:

- un Raport anual privind democrația, statul de drept și drepturile fundamentale (Raportul european privind DSF), cu recomandări specifice fiecărei țări care să includă informațiile oferite de ADF, de Consiliul Europei și de alte autorități relevante în acest domeniu;
- o dezbateră interparlamentară pe baza Raportului european privind DSF;
- măsuri pentru contracararea riscurilor și încălcărilor posibile, conform tratatelor, incluzând activarea componentei preventive sau a celei corective a articolului 7 din TUE;

Marți, 25 octombrie 2016

- un ciclu de politică pentru democrație, statul de drept și drepturile fundamentale (Ciclul de politică privind DSF) în cadrul instituțiilor Uniunii.

Articolul 3

Pactul UE pentru DSF se extinde pentru a include Cadru pentru statul de drept al Comisiei și Dialogul privind statul de drept al Consiliului într-un singur instrument al Uniunii.

Articolul 4

Raportul european privind DSF, referitor la situația democrației, statului de drept și drepturilor fundamentale în statele membre, este elaborat de către Comisie, în consultare cu grupul experților independenți (grupul de experți DSF) menționat la articolul 8. Comisia transmite Raportul european privind DSF Parlamentului European, Consiliului și parlamentelor naționale. Raportul european privind DSF este pus la dispoziția publicului.

Raportul european privind DSF conține o parte generală și recomandări de țară.

În cazul în care Comisia nu adoptă în timp util Raportul european privind DSF, inclusiv recomandările de țară, comisia competentă a Parlamentului European îi poate solicita oficial Comisiei să explice motivele întârzierii și să le adopte imediat, pentru a se evita agravarea întârzierii.

Articolul 5

Raportul european privind DSF integrează și completează instrumentele existente, în special Tabloul de bord al Justiției, Organismul de monitorizare a pluralismului mass-media, raportul anticorupție și procedurile de evaluare *inter pares* întemeiate pe articolul 70 din TFUE, și înlocuiește Mecanismul de cooperare și de verificare pentru Bulgaria și România.

Articolul 6

Raportul european privind DSF se elaborează utilizând o varietate de surse, precum și instrumentele existente pentru evaluarea, raportarea și monitorizarea activităților statelor membre, printre care:

- contribuții din partea autorităților competente ale statelor membre în materie de respectare a democrației, a statului de drept și a drepturilor fundamentale;
- ADF, în special instrumentul SEIDF;
- alte agenții specializate ale Uniunii, în special Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (AEPD), Institutul European pentru Egalitatea de Gen (IEEG), Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă (Eurofound) și Eurostat;
- experți, cadre universitare, organizații ale societății civile, asociații profesionale și sectoriale, cum ar fi cele ale judecătorilor, avocaților sau jurnaliștilor;
- indicatorii și reperate existente elaborate de organizații internaționale și ONG-uri;
- Consiliul Europei, în special Comisia de la Veneția, Grupul de state împotriva corupției (GRECO) și Congresul Autorităților Locale și Regionale al Consiliului Europei, precum și Comisia Europeană pentru Eficacitatea Justiției (CEPEJ);
- organizațiile internaționale, cum ar fi Organizația Națiunilor Unite, Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) și Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE)
- jurisprudența Curții de Justiție, a Curții Europene a Drepturilor Omului și a altor instanțe, tribunale și organisme statutare internaționale;
- toate rezoluțiile și contribuțiile relevante ale Parlamentului European, inclusiv raportul său anual cu privire la situația drepturilor omului în Uniune;
- contribuții din partea instituțiilor Uniunii.

Mărti, 25 octombrie 2016

Toate contribuțiile din sursele menționate în prezentul articol, precum și proiectul de Raport european privind DSF elaborat de grupul de experți DSF, inclusiv recomandările de țară, sunt puse la dispoziția publicului pe site-ul internat al Comisiei.

Articolul 7

Raportul european privind DSF este prezentat într-un format armonizat, este însoțit de recomandări de țară și se axează cu precădere asupra următoarelor aspecte:

- separarea puterilor;
- natura imparțială a statului;
- reversibilitatea deciziilor politice după alegeri;
- existența unor controale și echilibrări instituționale, care garantează că imparțialitatea statului nu este pusă sub semnul întrebării;
- perenitatea statului și a instituțiilor, bazată pe imuabilitatea Constituției;
- libertatea și pluralismul media;
- libertatea de exprimare și libertatea de întrunire;
- promovarea spațiului civic și a unor mecanisme eficiente pentru dialogul civic;
- dreptul la participare democratică activă și pasivă la alegeri și democrația participativă;
- integritatea și absența corupției;
- transparența și asumarea răspunderii;
- legalitatea;
- securitatea juridică;
- prevenirea abuzului de putere și a deturnării puterii;
- egalitatea în fața legii și nediscriminarea;
- accesul la justiție: independența și imparțialitatea, echitabilitatea proceselor, justiția constituțională (dacă este cazul), independența profesiei juridice;
- aspectele cu precădere problematice pentru statul de drept: corupția, conflictele de interese, colectarea datelor cu caracter personal și supravegherea;
- titlurile I și VI din Cartă;
- CEDO și protocoalele conexe.

Articolul 8

Evaluarea situației democrației, statului de drept și a drepturilor fundamentale în statele membre și elaborarea unor proiecte de recomandări specifice pentru fiecare țară se efectuează de către un grup de experți independenți (denumit în continuare „Grupul de experți DSF”), pe baza unei evaluări cantitative și calitative a datelor și informațiilor disponibile.

Marți, 25 octombrie 2016

8.1. Grupul de experți DSF este alcătuit din următorii membri:

- un expert independent desemnat de parlamentul național al fiecărui stat membru, care este un judecător calificat al curții constituționale sau curții supreme și care nu mai este în activitate;
- alți zece experți numiți de Parlamentul European cu o majoritate de două treimi, selecționați de pe o listă de experți nominalizați de:
 - (i) federația „All European Academies” (ALLEA);
 - (ii) Rețeaua europeană a instituțiilor naționale din domeniul drepturilor omului (REINDO);
 - (iii) Consiliul Europei, inclusiv Comisia de la Veneția, GRECO și Comisarul pentru drepturile omului al Consiliului Europei;
 - (iv) CEPEJ și Consiliul Barourilor Europene (CCBE);
 - (v) ONU, OSCE și OCDE.

8.2. Grupul de experți DSF alege un președinte dintre membrii săi.

8.3. Pentru a facilita redactarea proiectului de Raport european privind DSF și a proiectelor de recomandări de țară, Comisia asigură secretariatul grupului de experți DSF, dându-i posibilitatea de a funcționa eficient, în special prin colectarea surselor de date și informații ce urmează a fi analizate și evaluate, precum și prin oferirea de sprijin administrativ în cursul elaborării.

Articolul 9

Grupul de experți DSF evaluează fiecare stat membru cu privire la aspectele enumerate la articolul 7 și identifică eventualele riscuri și încălcări. Evaluarea se efectuează în mod anonim și independent de către fiecare membru al grupului, astfel încât să fie asigurată independența grupului de experți DSF și obiectivitatea Raportului european privind DSF. Cu toate acestea, membrii grupului de experți DSF se pot consulta între ei pentru a discuta metodele și standardele convenite.

Metodele de evaluare se reanalizează anual de către grupul de experți DSF și, dacă este necesar, sunt completate, perfecționate, extinse sau modificate, dacă este cazul printr-un acord comun între Parlamentul European, Consiliu și Comisie, în urma consultării cu parlamentele naționale, experți și societatea civilă.

Articolul 10

Adoptarea Raportului european privind DSF de către Comisie inițiază dezbateri interparlamentare și dezbateri în cadrul Consiliului, în vederea prelucrării rezultatelor Raportului european privind DSF și recomandărilor de țară, în următoarele etape:

- Parlamentul European organizează o dezbatere interparlamentară pe baza Raportului european privind DSF și adoptă o rezoluție. Dezbaterea ar trebui organizată astfel încât să se stabilească criterii de referință și obiective de îndeplinit și să se prevadă mijloace pentru evaluarea schimbărilor de la un an la altul în cadrul consensului existent al Uniunii privind democrația, statul de drept și drepturile fundamentale. Procedurile relevante ar trebui accelerate pentru crearea acestor mijloace, care vor permite nu doar o monitorizare imediată și eficientă a schimbărilor anuale, ci vor asigura și respectarea angajamentelor asumate de toți actorii implicați.
- Dezbaterea interparlamentară anuală este parte a unui dialog structurat multianual între Parlamentul European, Consiliu, Comisie și parlamentele naționale, care include societatea civilă, Agenția Uniunii Europene pentru Drepturi Fundamentale și Consiliul Europei;

Marti, 25 octombrie 2016

- Consiliul organizează anual o dezbateră, pornind de la Dialogul privind statul de drept și bazându-se pe Raportul european privind DSF, după care adoptă o serie de concluzii, invitând parlamentele naționale să prezinte un răspuns la rapoartele DSF, precum și propuneri sau reforme;
 - pe baza Raportului european privind DSF, Comisia poate decide să inițieze o acțiune pentru „nerespectarea sistemică a obligațiilor” în temeiul articolului 2 din TUE și al articolului 258 din TFUE, grupând mai multe cauze legate de nerespectarea obligațiilor;
 - pe baza Raportului european privind DSF, după consultarea Parlamentului European și a Consiliului, Comisia poate decide să prezinte o propunere de evaluare a implementării politicilor Uniunii de către statele membre în Spațiul de libertate, securitate și justiție, în temeiul articolului 70 din TFUE.
- 10.1. Pe baza Raportului European privind DSF, în cazul în care un stat membru respectă toate aspectele enumerate la articolul 7, nu mai este necesară nicio acțiune.
- 10.2. Pe baza Raportului anual privind DSF, în cazul în care un stat membru este deficitar într-unul dintre aspectele enumerate la articolul 7, Comisia inițiază imediat un dialog cu statul membru respectiv, ținând seama de recomandările de țară.
- 10.2.1. Dacă recomandările de țară referitoare la un stat membru includ, din partea grupului de experți, opinia că există un risc clar de încălcare gravă a valorilor menționate la articolul 2 din TUE și dacă există motive suficiente pentru invocarea articolului 7 alineatul (1) din TUE, Parlamentul European, Consiliul și Comisia discută imediat, fiecare în parte, problema și iau o decizie motivată, care este făcută publică.
- 10.3. Pe baza Raportului european privind DSF, dacă recomandările de țară referitoare la un stat membru includ, din partea grupului de experți, opinia că există o încălcare gravă și persistentă (rămasă neschimbată în decurs de cel puțin doi ani sau în curs de agravare) a valorilor menționate la articolul 2 din TUE și dacă există motive suficiente pentru invocarea articolului 7 alineatul (2) din TUE, Parlamentul European, Consiliul și Comisia discută imediat, fiecare în parte, problema și iau fiecare o decizie motivată, care este făcută publică.

Articolul 11

Comisia include drepturile fundamentale în evaluările de impact ale tuturor propunerilor legislative, în conformitate cu articolul 25 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare.

Grupul de experți DSF, creat în conformitate cu articolul 8, evaluează respectarea democrației, statului de drept și drepturilor fundamentale de către Parlamentul European, Consiliu și Comisie.

Articolul 12

Se înființează un grup de lucru interinstituțional pentru evaluările de impact („grupul de lucru”), în vederea îmbunătățirii cooperării interinstituționale în privința evaluărilor de impact și a creării unei culturi a respectării drepturilor fundamentale și statului de drept. Grupul de lucru se consultă cu experți naționali încă din stadiile incipiente, pentru a putea prevedea cu mai mare acuratețe provocările legate de implementare în statele membre, precum și pentru a contribui la depășirea diferențelor de interpretare și înțelegere dintre diferitele instituții ale Uniunii în ceea ce privește impactul drepturilor fundamentale și statului de drept asupra actelor legislative ale Uniunii. Pentru a asigura respectarea și promovarea democrației, a statului de drept și a drepturilor fundamentale, grupul de lucru se bazează pe „Orientările privind acțiunile metodologice de întreprins pentru verificarea compatibilității cu drepturile fundamentale de către grupurile de pregătire ale Consiliului”, elaborate de Consiliu, pe „Strategia pentru punerea în aplicare efectivă a Cartei drepturilor fundamentale de către Uniunea Europeană”, elaborată de Comisie, pe „Orientările operaționale privind luarea în considerare a drepturilor fundamentale în cadrul evaluărilor de impact ale Comisiei”, elaborate de Comisie, pe instrumentul #24 din setul de instrumente pentru o mai bună legiferare și pe articolul 38 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European.

Marți, 25 octombrie 2016

Articolul 13

Rapoartele anuale ulterioare ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei cu privire la impunerea respectării și conformitatea cu statul de drept și drepturile fundamentale în instituțiile Uniunii se prezintă împreună cu Ciclul anual de politică al Raportului european privind DSF:

- Raportul anual privind aplicarea cartei;
- Raportul anual privind aplicarea dreptului Uniunii;
- Raportul anual privind aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.

Articolul 14

Prezentul acord intră în vigoare la

Încheiat la ...

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliul Uniunii
Europene
Președintele

Pentru Comisia Europeană
Președintele

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

Miercuri, 26 octombrie 2016

P8_TA(2016)0412

Revizuirea CFM la jumătatea perioadei

Rezoluția Parlamentului European din 26 octombrie 2016 referitoare la revizuirea la jumătatea perioadei a CFM 2014-2020 (2016/2931(RSP))

(2018/C 215/26)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 311, 312 și 323 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 ⁽¹⁾, în special articolul 2,
- având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) 2015/623 al Consiliului din 21 aprilie 2015 de modificare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1311/2013 de stabilire a cadrului multianual pentru perioada 2014-2020 ⁽²⁾,
- având în vedere Acordul interinstituțional (AII) din 2 decembrie 2013 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 iulie 2016 referitoare la pregătirea revizuirii postelectorale a CFM 2014-2020: recomandările Parlamentului înainte de propunerea Comisiei ⁽⁴⁾,
- având în vedere propunerea Comisiei din 14 septembrie 2016 de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1311/2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 (COM(2016)0604) și documentul care o însoțește (SWD(2016)0299),
- având în vedere propunerea Comisiei din 14 septembrie 2016 de modificare a Acordului interinstituțional din 2 decembrie 2013 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară (COM(2016)0606),
- având în vedere declarația Comisiei din 25 octombrie 2016 referitoare la revizuirea la jumătatea perioadei a CFM,
- având în vedere propunerea de rezoluție a Comisiei pentru bugete,
- având în vedere articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

1. subliniază că insuficiența resurselor disponibile în actualul cadru financiar multianual (CFM) reprezintă o sursă de preocupare constantă pentru Parlamentul European; atrage atenția asupra numărului de crize noi și de priorități survenite în ultimii ani, în special criza migrației și a refugiaților, urgențele externe, chestiunile legate de securitatea internă, criza din agricultură, finanțarea Fondului european pentru investiții strategice (FEIS) și nivelul în permanență ridicat al șomajului, îndeosebi în rândul tinerilor; evidențiază, de asemenea, recenta ratificare de către UE a Acordului privind schimbările climatice;

2. subliniază, după efectuarea unei reexaminări a funcționării CFM în prima jumătate a actualei perioade de programare, prezentate în rezoluția sa din 6 iulie 2016, că un răspuns adecvat la aceste provocări necesită mobilizarea unor fonduri suplimentare considerabile din bugetul UE, care nu au putut fi asigurate integral în primii ani ai perspectivei actuale din cauza resurselor financiare limitate disponibile în actualul CFM; subliniază că bugetul UE trebuie să corespundă angajamentelor politice și obiectivelor strategice ale Uniunii Europene; reamintește, în acest context, articolul 311 din TFUE, care prevede că „Uniunea își asigură mijloacele necesare pentru atingerea obiectivelor sale și pentru realizarea politicilor sale”;

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 884.

⁽²⁾ JO L 103, 22.4.2015, p. 1.

⁽³⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0309.

Miercuri, 26 octombrie 2016

3. este de părere că revizuirea cadrului financiar multianual oferă o oportunitate unică de a reacționa la dificultățile bugetare care pun actualmente în pericol credibilitatea Uniunii Europene; prin urmare, face apel la Consiliu să își asume responsabilitatea care îi revine și să treacă de la vorbe la fapte, asigurând pentru anii rămași din perspectiva actuală un buget al UE realist, credibil, coerent și sustenabil; consideră că revizuirea trebuie să vizeze asigurarea unui echilibru între realizarea priorităților politice pe termen lung ale Uniunii și răspunsul la noile provocări emergente; își reiterează poziția de principiu, conform căreia nu ar trebui finanțate inițiative politice noi în detrimentul programelor și politicilor existente; subliniază necesitatea unui buget al UE mai transparent și mai accesibil pentru cetățenii europeni, astfel încât aceștia să își poată redobândi încrederea în proiectul european;

Un cadru pentru negocieri imediate privind revizuirea CFM

4. reamintește faptul că revizuirea post-electorală obligatorie a CFM a fost una dintre principalele solicitări ale Parlamentului din cursul negocierilor pentru stabilirea actualului cadru financiar multianual; salută, așadar, decizia Comisiei de a propune o revizuire a Regulamentului privind CFM și a AII, după realizarea unei evaluări a funcționării CFM 2014-2020, conform prevederilor de la articolul 2 din Regulamentul privind CFM; consideră că această propunere reprezintă un bun punct de plecare pentru negocieri;

5. reafirmă că rezoluția sa referitoare la CFM din 6 iulie 2016 constituie mandatul său pentru viitoarele negocieri pe tema CFM, incluzând toate aspectele legate de revizuirea la jumătatea perioadei a CFM, precum și elemente importante despre CFM-ul post-2020;

6. subliniază că este necesar ca toate modificările convenite în cursul acestei revizuii să fie transpuse în practică fără întârziere și integrate deja în bugetul UE pe 2017; îndeamnă Consiliul să răspundă în mod constructiv și cu rapiditate la propunerea Comisiei și să confere fără întârziere președinției sale un mandat de negociere; se declară dispus să înceapă imediat negocieri constructive cu Consiliul pe tema revizuirii la jumătatea perioadei a CFM în contextul procedurii de conciliere privind bugetul pe 2017 și pe baza unui calendar convenit de comun acord și a unor modalități de negociere specifice; regretă că, în timp ce concilierea bugetară este pe cale să înceapă, Consiliul nu este încă pregătit să demareze negocierile privind CFM; își reafirmă intenția de a ajunge la un acord privind ambele dosare înainte de sfârșitul anului 2016;

Răspunsul Parlamentului la propunerea Comisiei: către un acord ambițios privind revizuirea CFM

7. adoptă o atitudine favorabilă față de modificările propuse ale pachetului CFM, în special în ceea ce privește flexibilitatea; regretă însă că Comisia nu a propus o revizuire în sensul majorării a actualelor plafoane din CFM, care ar oferi o soluție clară și sustenabilă la nevoile în materie de finanțare estimate din perspectiva politicilor UE până la sfârșitul acestei perioade; subliniază poziția Parlamentului, potrivit căreia plafoanele de la rubricile 1a (Competitivitate pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă), 1b (Coeziune economică, socială și teritorială), 3 (Securitate și cetățenie) și 4 (Europa globală) sunt insuficiente și ar trebui majorate pentru a permite Uniunii să facă față provocărilor și să își îndeplinească obiectivele politice;

8. reamintește, în special, solicitările Parlamentului privind compensarea integrală a reducerilor aferente FEIS care au afectat programul Orizont 2020 și Mecanismul pentru interconectarea Europei, continuarea Inițiativei privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor la același nivel al creditelor anuale ca cel din 2014 și 2015 și o majorare substanțială a resurselor disponibile pentru a face față crizei migrației și a refugiaților de la rubricile 3 și 4; evaluează pozitiv pachetul total de consolidări specifice suplimentare propus de Comisie, care poate fi finanțat în limita marjelor disponibile până la finalul acestei perioade, dar subliniază că propunerea nu se ridică la înălțimea așteptărilor Parlamentului în ceea ce privește domeniile în cauză;

9. observă că propunerea Comisiei privind cifrele, estimată la 12,8 miliarde EUR, include diferite componente; subliniază îndeosebi plățile suplimentare pentru Orizont 2020 și MIE-Transporturi (0,4 miliarde EUR pentru fiecare), Erasmus+ și COSME (0,2 miliarde EUR pentru fiecare) și Inițiativa privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor (1 miliard EUR), care se ridică la o valoare totală de 2,2 miliarde EUR reprezentând credite noi; constată că o serie de propuneri legislative prezentate de Comisie în paralel cu revizuirea la jumătatea perioadei a CFM (extinderea FEIS, planul de investiții externe care include cadrul de parteneriat privind migrația și Wifi4EU) corespund unei sume suplimentare de

Miercuri, 26 octombrie 2016

1,6 miliarde EUR; reamintește că, la prezentarea proiectului de buget pe 2017, Comisia a încorporat deja o consolidare de 1,8 miliarde EUR pentru migrație și și-a actualizat planificarea financiară cu 2,55 miliarde EUR la rubrica 3, ca urmare a procedurilor legislative în curs; atrage, de asemenea, atenția că o parte a consolidărilor financiare propuse de la rubrica 1a și de la rubrica 4 se reflectă deja în scrisoarea rectificativă nr. 1/2017; observă, în fine, că ajustarea tehnică a pachetelor privind politica de coeziune, în valoare de 4,6 miliarde EUR, este rezultatul unui exercițiu tehnic realizat de Comisie și a fost deja autorizată ca parte a ajustării tehnice a cadrului financiar pentru 2017;

10. consideră că mobilitatea tinerilor este esențială pentru dezvoltarea conștiinței și a identității europene, în special pentru a combate amenințări precum populismul și răspândirea dezinformării; consideră nevoia de investiții suplimentare în tineretul european prin intermediul bugetului UE drept o cerință politică indispensabilă; susține implementarea de noi inițiative, precum programul propus recent „O legitimație de călătorie Interrail pentru Europa oferită cu ocazia împlinirii vârstei de 18 ani”, care ar consta în acordarea unei legitimații de călătorie Interrail gratuite fiecărui cetățean european, atunci când împlinește 18 ani; solicită ca, în contextul revizuirii la jumătatea perioadei a CFM, să se asigure finanțarea corespunzătoare a acestei propuneri;

11. este hotărât să soluționeze într-un mod lipsit de echivoc problema înscrierii în buget a plăților din instrumentele speciale ale CFM; reamintește conflictul nesoluționat în ceea ce privește interpretarea între Comisie și Parlament, pe de o parte, și Consiliu, pe de altă parte, care s-a aflat în prim-planul tuturor negocierilor bugetare din actualul CFM; își reiterează convingerea potrivit căreia creditele de plată rezultate din mobilizarea instrumentelor speciale în credite de angajament ar trebui să fie contabilizate peste plafoanele de plăți anuale ale CFM; consideră că, potrivit analizei și previziunii Comisiei, actualele plafoane de plăți ale CFM pot fi susținute doar recurgând la această soluție;

12. își exprimă preocuparea profundă cu privire la actualele întârzieri înregistrate la implementarea programelor UE din cadrul gestiunii partajate, demonstrate, în special, de PBR nr. 4/2016, care reduce cu 7,3 miliarde EUR nivelul creditelor de plată bugetate pentru 2016; se așteaptă ca aceste întârzieri să genereze o acumulare majoră de cereri de plată spre finalul actualului CFM; reamintește că, în exercițiul bugetar 2015, angajamentele restante au revenit la nivelul ridicat înregistrat anterior, iar sumele care trebuie finanțate din bugetele viitoare au crescut la 339 de miliarde EUR; este ferm convins că ar trebui depuse toate eforturile pentru a se evita acumularea facturilor neplătite și o nouă criză a plăților, așa cum s-a întâmplat în cursul perioadei precedente; în acest scop, sprijină ferm un nou plan de plată obligatoriu pentru perioada 2016-2020, care să fie elaborat și aprobat de cele trei instituții; consideră, în plus, că utilizarea integrală a marjei globale pentru plăți, fără nicio plafonare anuală, este o condiție prealabilă indispensabilă pentru a face față acestei provocări;

13. își reiterează poziția, pe care o susține de mult timp, potrivit căreia orice excedent rezultat din execuția insuficientă a bugetului UE sau din amenzi ar trebui să fie înscris în buget ca venit suplimentar la bugetul UE, fără ajustarea corespunzătoare a contribuțiilor bazate pe venitul național brut (VNB); regretă faptul că Comisia nu a inclus acest element în propunerea sa de revizuire a CFM la jumătatea perioadei;

14. subliniază că dispozițiile privind flexibilitatea s-au dovedit esențiale în primii ani ai actualului CFM pentru a finanța reacția la criza migrației și a refugiaților și noile inițiative politice peste limitele permise de plafoanele stricte ale CFM; salută, prin urmare, propunerea Comisiei de prelungire a acestor dispoziții; sprijină, în special, eliminarea limitărilor în ceea ce privește volumul și domeniul de aplicare aferente marjei globale pentru angajamente, astfel cum a solicitat și Parlamentul; observă că noile sume anuale propuse pentru instrumentul de flexibilitate și pentru rezerva pentru ajutoare de urgență sunt apropiate de nivelurile reale atinse în 2016 ca urmare a reportărilor, în timp ce cererea Parlamentului viza sume de două ori mai mari (2 miliarde EUR și, respectiv, 1 miliard EUR);

15. subliniază că execuția eficace a bugetului UE constituie cea mai importantă prioritate pentru Parlament; salută, în special, propunerea Comisiei privind retransferarea către bugetul UE a creditelor dezangajate rezultate în urma neexecuției măsurilor pentru care au fost inițial alocate și subliniază că aceasta a fost una dintre principalele solicitări formulate de Parlament în rezoluția sa privind CFM din 6 iulie 2016; subliniază că aceste sume dezangajate sunt în realitate credite care au fost deja autorizate de către autoritatea bugetară în scopul de a fi integral executate și, prin urmare, nu pot fi considerate

Miercuri, 26 octombrie 2016

o sarcină nouă sau suplimentară pentru bugetele naționale;

16. sprijină propunerea Comisiei de instituire a unei rezerve a UE pentru situații de criză ca instrument de reacție rapidă la situațiile de criză, precum și la evenimentele cu grave implicații umanitare sau de securitate; consideră că mobilizarea acestui instrument special în situațiile de criză va constitui o soluție clară și eficace pentru nevoile de finanțări suplimentare; este de acord cu propunerea Comisiei de a utiliza creditele dezangajate, dar susține că acestea nu pot reprezenta singura sursă de finanțare pentru acest instrument;

17. reafirmă principiul fundamental al unității bugetului UE, care este subminat de multiplicarea fondurilor multinaționale; solicită, prin urmare, ca acest principiu să se aplice rapid și, între timp, ca Parlamentul să fie în măsură să își exercite controlul parlamentar necesar asupra acestor fonduri;

18. consideră că revizia în curs a AII oferă o oportunitate excelentă de a asigura că cerințele privind votul pentru mobilizarea instrumentelor speciale din CFM sunt armonizate și aliniate cu cele care se aplică adoptării bugetului general al Uniunii; solicită modificarea corespunzătoare a dispozițiilor aplicabile;

Propuneri legislative paralele

19. aprobă întru totul intenția Comisiei de a simplifica normele financiare și consideră că acest element este o parte importantă a revizuirii la jumătatea perioadei a CFM; ia act, în acest sens, de propunerea Comisiei privind o revizuire completă a Regulamentului financiar, precum și modificarea unui număr de 15 regulamente sectoriale; subliniază că simplificarea ar trebui să vizeze îmbunătățirea și raționalizarea mediului de implementare pentru beneficiari; se angajează să acționeze în favoarea unui rezultat pozitiv în acest sens, într-un interval de timp adecvat;

20. observă că asupra propunerilor legislative privind extinderea FEIS, planul de investiții externe (incluzând cadrul de parteneriat privind migrația) și Wifi4EU, care au fost prezentate de Comisie simultan cu propunerile de revizuire la jumătatea perioadei a CFM, vor decide Parlamentul și Consiliul în cadrul procedurii legislative ordinare;

Către un CFM post-2020

21. atrage atenția că revizuirea la jumătatea perioadei a CFM ar trebui să fie totodată începutul unui proces de creare a consensului, care să ducă la un CFM post-2020; subliniază că în acest context ar trebui luate angajamente ferme, în special pentru a aborda reforma sistemului de resurse proprii, inclusiv introducerea unor resurse proprii noi care pot reduce în mod semnificativ procentul contribuțiilor bazate pe VNB la bugetul UE, și eliminarea treptată a tuturor formelor de corecții, precum și pentru a alinia durata CFM la ciclurile politice ale instituțiilor;

o

o o

22. invită Comisia să furnizeze autorității bugetare toate informațiile de interes privind implicațiile bugetare asupra actualului CFM ale referendumului organizat în Regatul Unit la 23 iunie 2016 și, ulterior, ale retragerii Regatului Unit din Uniunea Europeană, fără a aduce atingere rezultatului viitoarelor negocieri dintre cele două părți;

23. subliniază că pacea și stabilitatea sunt valori esențiale care trebuie menținute de către Uniune; subliniază că trebuie protejat Acordul din Vinerea Mare, care s-a dovedit a fi vital pentru pace și reconciliere; subliniază necesitatea adoptării unor măsuri și programe specifice, care să asigure sprijinul pentru regiunile afectate în mod deosebit în cazul unei ieșiri negociate din UE prin invocarea articolului 50 din Tratatul de la Lisabona;

24. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și celorlalte instituții și organe interesate, precum și guvernelor și parlamentelor naționale ale statelor membre.

Miercuri, 26 octombrie 2016

P8_TA(2016)0416

Semestrul european pentru coordonarea politicilor economice: transpunerea în practică a priorităților pe 2016

Rezoluția Parlamentului European din 26 octombrie 2016 referitoare la semestrul european pentru coordonarea politicilor economice: punerea în aplicare a priorităților pentru 2016 (2016/2101(INI))

(2018/C 215/27)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolul 121 alineatul (2) și articolul 136,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 18 mai 2016 privind recomandările specifice fiecărei țări din 2016 (COM(2016)0321),
- având în vedere concluziile Consiliului European din 28 și 29 iunie 2016 (EUCO 26/16),
- având în vedere Rezoluția sa din 25 februarie 2016 referitoare la semestrul european pentru coordonarea politicilor economice: analiza anuală a creșterii pentru 2016 ⁽¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 7 aprilie 2016, intitulată „Semestrul european 2016: evaluarea progreselor înregistrate în ceea ce privește reformele structurale, prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice, precum și rezultatele bilanțurilor aprofundate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1176/2011” (COM(2016)0095),
- având în vedere rapoartele Comisiei intitulate „Analiza anuală a creșterii pentru 2016” (COM(2015)0690), „Raportul privind mecanismul de alertă pentru 2016” (COM(2015)0691) și „Proiectul de raport comun privind ocuparea forței de muncă” (COM(2015)0700), recomandarea Comisiei de recomandare a Consiliului privind politica economică a zonei euro (COM(2015)0692) și propunerea Comisiei din 26 noiembrie 2015 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Programului de sprijin pentru reforme structurale pentru perioada 2017-2020 (COM(2015)0701),
- având în vedere Raportul celor cinci președinți din 22 iunie 2015, intitulat „Finalizarea Uniunii economice și monetare a Europei”,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 iunie 2015 referitoare la evaluarea cadrului de guvernare economică: bilanț și provocări ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 1 decembrie 2011 referitoare la semestrul european pentru coordonarea politicilor economice ⁽³⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 ianuarie 2015 intitulată „Utilizarea optimă a flexibilității în cadrul normelor prevăzute de Pactul de stabilitate și de creștere” (COM(2015)0012),
- având în vedere Regulamentul (UE) 2015/1017 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 iunie 2015 privind Fondul european pentru investiții strategice, Platforma europeană de consiliere în materie de investiții și Portalul european de proiecte de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1291/2013 și (UE) nr. 1316/2013 – Fondul european pentru investiții strategice ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0058.

⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0238.

⁽³⁾ JO C 165 E, 11.6.2013, p. 24.

⁽⁴⁾ JO L 169, 1.7.2015, p. 1.

Miercuri, 26 octombrie 2016

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 noiembrie 2014, intitulată „Un Plan de investiții pentru Europa” (COM(2014)0903),
 - având în vedere Cartea verde a Comisiei din 18 februarie 2015, intitulată „Crearea unei uniuni a piețelor de capital” (COM(2015)0063),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 17 iunie 2015 intitulată „Un sistem de impozitare a întreprinderilor echitabil și eficient în Uniunea Europeană: 5 domenii cheie” (COM(2015)0302),
 - având în vedere rezoluția sa din 5 februarie 2013 ⁽¹⁾ și raportul său din 15 septembrie 2016 ⁽²⁾ privind îmbunătățirea accesului la finanțare al IMM-urilor,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, Comisiei pentru dezvoltare regională și Comisiei pentru cultură și educație (A8-0309/2016),
- A. întrucât, potrivit previziunilor Comisiei din primăvara anului 2016, rata de creștere preconizată pentru 2016 este de 1,6 % în zona euro și de 1,8 % în UE;
- B. întrucât Europa se confruntă încă cu un deficit major în materie de investiții și întrucât este necesar să se mărească cererea internă și să se corecteze dezechilibrele macroeconomice, consolidându-se și mai mult investițiile în UE;
- C. întrucât șomajul în general (și șomajul structural în special) din UE este, în continuare, una dintre principalele provocări cu care se confruntă statele membre deoarece rata acestuia este, în prezent, foarte ridicată (10,5 milioane de șomeri de lungă durată în UE); întrucât, deși cifrele șomajului s-au îmbunătățit puțin în comparație cu anii anteriori, rata șomajului în rândul tinerilor și rata șomajului în general în țările de la periferia UE sunt, în continuare, mult mai mari decât ratele medii ale UE;
- D. întrucât scăderea prețurilor petrolului și slaba creștere economică de la începutul anului 2016 par să fie factori suplimentari al scăderii ratei inflației sub zero;
- E. întrucât evoluțiile politice, precum rezultatul referendumului din Regatul Unit și relațiile cu Rusia, și incertitudinile legate de evoluțiile economice mondiale au contribuit la reducerea investițiilor;
- F. întrucât valurile de refugiați din statele membre au afectat și ele investițiile din cadrul acestora;
- G. întrucât rata de reactivitate a statelor membre la recomandările care le sunt adresate în cadrul semestrului european este similară cu cea la recomandările unilaterale ale OCDE (29 % față de 30 % în 2014);
- H. întrucât Parlamentul European a subliniat, în cadrul rezoluției sale privind analiza anuală a creșterii pentru 2016, necesitatea de a se acorda o atenție deosebită zonei euro, dar a salutat combinarea îmbunătățită a politicilor; întrucât acesta a subliniat, de asemenea, importanța unor investiții mai mari, a unor reforme durabile și a responsabilității fiscale pentru a se promova în continuare niveluri mai ridicate ale creșterii și redresarea Europei,

Provocarea cu care se confruntă Europa în contextul încetirii activității economice mondiale

1. ia act cu îngrijorare de faptul că economia UE va crește într-un ritm mai scăzut decât s-a preconizat pe baza previziunilor economice europene din primăvara anului 2016, având în vedere că PIB-ul din zona euro se așteaptă se crească cu doar 1,6 % și să ajungă la 1,8 % în 2017;
2. subliniază că provocările cu care se confruntă UE sunt legate de deteriorarea mediului internațional, de nepunerea în aplicare a unor reforme durabile și de diferențele de performanță economică și socială în diverse părți ale Uniunii; subliniază necesitatea de a se îmbunătăți creșterea, coeziunea, productivitatea și competitivitatea; consideră că absența unor investiții durabile și obstacolele în calea finalizării pieței unice împiedică UE să-și realizeze întregul potențial de dezvoltare;

⁽¹⁾ JO C 24, 22.1.2016, p. 2.

⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0358.

Miercuri, 26 octombrie 2016

3. salută faptul că, în cadrul recomandărilor specifice fiecărei țări din 2016 ale Comisiei, aceasta a acordat o atenție deosebită celor trei priorități menite să consolideze și mai mult creșterea economică: sprijinirea investițiilor pentru inovare, dezvoltare și crearea de locuri de muncă, realizarea de reforme structurale echilibrate din punct de vedere social și încurajarea gestionării responsabile a finanțelor publice; subliniază însă că sunt necesare mai multe eforturi din partea Comisiei pentru sprijinirea sustenabilității finanțelor publice în conformitate cu Pactul de stabilitate și de creștere, utilizându-se pe deplin clauzele de flexibilitate ale acestuia, în conformitate cu Comunicarea Comisiei din 13 ianuarie 2015 (COM(2015)0012);

4. recunoaște importanța coerenței dintre instrumentele politicii de coeziune și cadrul mai larg de guvernare economică pentru sprijinirea eforturilor de redresare necesare pentru conformarea la normele semestrului european; subliniază însă că legitimitatea politicii de coeziune se bazează pe tratate și că această politică este expresia solidarității europene, având ca obiective principale consolidarea coeziunii economice, sociale și teritoriale din UE prin reducerea diferențelor dintre nivelurile de dezvoltare ale diferitelor regiuni, finanțarea investițiilor legate de obiectivele Strategiei Europa 2020 și apropierea UE de cetățenii săi; consideră, prin urmare, că măsurile care leagă eficiența fondurilor ESI de buna guvernare economică ar trebui să fie aplicate în mod judicios și echilibrat, dar numai în ultimă instanță, și că efectele acestora ar trebui să fie raportate; reamintește, de asemenea, că aplicarea unor astfel de măsuri ar trebui să fie întotdeauna justificată și transparentă și să țină seama de situația economică și socială a statului membru în cauză, pentru a evita limitarea investițiilor regionale și locale, care joacă un rol absolut esențial la nivelul economiilor statelor membre, în special al întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri), deoarece aceste investiții optimizează creșterea și crearea de locuri de muncă și stimulează competitivitatea și productivitatea, în special în perioade de presiuni puternice asupra cheltuielilor publice; în ceea ce privește cazurile celor două state membre care au făcut obiectul deciziilor Consiliului din 12 iulie 2016, care au avut ca urmare aplicarea unor sancțiuni în temeiul procedurii de deficit excesiv pe baza articolului 126 alineatul (8) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE), subliniază propunerea Comisiei din 27 iulie 2016 și decizia ulterioară a Consiliului din 8 august 2016 de a anula amenzile care ar fi putut fi impuse, având în vedere solicitările justificate ale statelor membre, mediul economic complex, eforturile de reformă ale ambelor țări și angajamentele asumate de acestea de a respecta normele din Pactul de stabilitate și creștere; consideră, în acest context, că propunerea de a suspenda o parte din angajamentele pentru 2017 privind fondurile ESI în cadrul măsurilor care leagă eficiența acestora de buna guvernare economică ar trebui să țină seama de opinia Parlamentului, exprimată în cadrul dialogului structurat;

5. salută abordarea Comisiei care constă în limitarea constantă a numărului de recomandări, precum și eforturile acesteia de simplificare a semestrului european prin includerea doar a domeniilor-cheie prioritare care au relevanță macroeconomică și socială la stabilirea obiectivelor în materie de politici pentru următoarele 18 luni; reafirmă că acest lucru facilitează punerea în aplicare a recomandărilor pe baza unui set cuprinzător și relevant de criterii economice și sociale existente; subliniază că reducerea numărului recomandărilor ar trebui să contribuie la o mai bună concentrare tematică; subliniază necesitatea de a reduce diferențele economice între state membre și de a realiza o convergență ascendentă a acestora;

6. sprijină pe deplin eforturile depuse pentru o mai mare implicare a statelor membre în procesul de formulare și punere în aplicare a recomandărilor specifice fiecărei țări, acesta fiind un proces de reformă continuu; consideră că, pentru o mai mare implicare la nivel național și pentru stimularea punerii în aplicare a recomandărilor specifice fiecărei țări, precum și având în vedere că autoritățile locale și regionale trebuie să pună în aplicare mai mult de jumătate din recomandările specifice fiecărei țări, acestea ar trebui să fie formulate mai clar, pe baza unor priorități bine definite și structurate la nivel european, la elaborarea cărora să participe, atunci când este cazul, parlamentele naționale și autoritățile regionale și locale; reafirmă că, dată fiind actuala distribuție a puterilor și a competențelor în diferitele state membre, capacitatea de a îndeplini recomandările specifice fiecărei țări s-ar putea îmbunătăți prin participarea activă a autorităților locale și regionale și, în acest sens, sprijină propunerea Comitetului Regiunilor privind un cod de conduită pentru implicarea autorităților locale și regionale în semestrul european; solicită statelor membre să asigure o examinare democratică adecvată a programelor lor naționale de reformă în cadrul parlamentelor lor naționale respective;

7. subliniază că, așa cum a arătat lunga criză economică a Europei, este necesar să se faciliteze investițiile în domenii precum educația, inovarea și cercetarea și dezvoltarea, consolidând în același timp competitivitatea UE prin implementarea unor reforme structurale durabile pentru promovarea creării unor locuri de muncă de calitate și prin punerea în aplicare a unor politici fiscale responsabile pentru a crea un mediu mai favorabil pentru locurile de muncă, întreprinderi (în special IMM-uri) și investiții; ia act de impactul Fondului european pentru investiții strategice după un an de funcționare; subliniază importanța de a se consolida utilizarea FEIS în regiunile mai puțin dezvoltate și în regiunile de tranziție, precum și caracterul cu adevărat complementar al investițiilor sale, intensificând în același timp eforturile de dezvoltare a platformelor de investiții, inclusiv la nivel regional;

Miercuri, 26 octombrie 2016

8. subliniază că ratele șomajului, care sunt în continuare prea ridicate, în special în rândul tinerilor, demonstrează că, în mai multe state membre, capacitatea de a crea locuri de muncă de calitate este încă limitată și indică faptul că este nevoie de măsuri suplimentare, luate în consultare cu partenerii sociali și în conformitate cu practicile naționale, pentru a se consolida investițiile în competențe, pentru a face ca piața muncii să devină mai favorabilă incluziunii și pentru a reduce excluziunea socială și inegalitățile din ce în ce mai mari în ceea ce privește veniturile și bogăția, menținând în același timp buna gestiune bugetară; constată că măsurile de stimulare pentru facilitarea accesului la finanțare, în special pentru IMM-uri, sunt vitale dacă se dorește ca nivelul ridicat al șomajului din multe state membre să fie abordat în mod eficient;

9. subliniază că, în situația economică actuală, în care excedentul de lichiditate se combină cu rate ale dobânzii care ating pragul zero, perspectivele de evoluție a cererii sunt modeste, iar investițiile și cheltuielile gospodăriilor și ale întreprinderilor sunt limitate, este necesară punerea în aplicare a noii combinații a politicilor propusă de Comisie pentru a crea creștere economică; subliniază că politica monetară nu poate stimula singură creșterea în absența investițiilor și a unor reforme structurale durabile;

Prioritățile și obiectivele recomandărilor din 2016

10. subliniază recomandarea Comisiei privind ieșirea a trei state membre din procedura aplicabilă deficitelor excesive; este de acord cu Comisia în privința faptului că excedentele importante și constante de cont curent indică necesitatea de a stimula cererea și investițiile, în special investițiile pe termen lung, pentru a face față provocărilor viitoare în ceea ce privește transportul și comunicațiile, economia digitală, educația, inovarea și cercetarea, schimbările climatice, energia, protecția mediului și îmbătrânirea populației; solicită Comisiei să continue să încurajeze politicile bugetare durabile și responsabile care stau la baza creșterii și a redresării economice în toate statele membre, insistând mai mult asupra investițiilor și cheltuielilor publice eficiente și sprijinind reformele structurale durabile și echilibrate din punct de vedere social;

11. constată că sunt necesare măsuri suplimentare pentru a spori oportunitățile de finanțare, în special pentru IMM-uri, și pentru a reduce creditele neperformante din zona euro în conformitate cu legislația UE, pentru ca bilanțurile băncilor să fie mai solide și, prin urmare, pentru a spori capacitatea băncilor de a acorda împrumuturi economiei reale; subliniază importanța de a se finaliza treptat și de a se pune în aplicare uniunea bancară, precum și de a se dezvolta uniunea piețelor de capital pentru a se crea un mediu stabil pentru investiții și creștere și a se evita fragmentarea pieței financiare a zonei euro;

12. subliniază că, până în prezent, investițiile au stagnat, nu au determinat o creștere durabilă și favorabilă incluziunii în UE și nu au contribuit la îmbunătățirea mediului de afaceri; consideră că politica monetară trebuie însoțită de politici fiscale adecvate, menite să consolideze creșterea în UE, în conformitate cu normele Pactului de stabilitate și de creștere, inclusiv clauzele de flexibilitate ale acestuia; constată că investițiile la nivelurile subnaționale de guvernare au scăzut puternic în ultimii ani, dar reprezintă încă aproximativ 60 % din investițiile publice din UE; subliniază că este necesar ca instrumentele politicii de investiții, de exemplu FEIS și fondurile ESI, să se combine și să se completeze într-o măsură adecvată pentru a spori valoarea adăugată a cheltuielilor Uniunii prin atragerea unor resurse suplimentare din partea investitorilor privați; subliniază, așadar, că Programul de sprijin pentru reforme structurale (PSRS) ar trebui să includă autoritățile regionale și locale la elaborarea proiectului de reformă structurală în cauză;

Răspunsuri și concluzii politice

13. subliniază că este necesar să se îmbunătățească capacitatea generală a UE de a înregistra creștere economică, de a crea și menține locuri de muncă de calitate și, astfel, de a reduce nivelurile ridicate de șomaj prin stabilirea unui cadru normativ favorabil creșterii; consideră că migrația ar putea juca un rol important pentru compensarea efectelor negative ale îmbătrânirii populației, în funcție de capacitatea statelor membre de a utiliza mai eficient competențele migranților și de a adapta sistemele de gestionare a migrației forței de muncă la nevoile angajatorilor;

14. subliniază importanța unor sisteme de educație favorabile incluziunii, care promovează inovarea și creativitatea și permit dobândirea unor competențe relevante pentru piața muncii, în special în cadrul formării profesionale; indică faptul că ar trebui să se mențină un echilibru adecvat, evitându-se în același timp o uniformizare descendentă a salariilor și a standardelor de muncă, între costurile economice, sociale și umane, în conformitate cu valorile de solidaritate și de subsidiaritate ale UE, acordându-se în același timp o atenție deosebită investițiilor în capitalul uman, cercetare și dezvoltare și îmbunătățirii sistemelor de educație și de formare profesională, inclusiv învățării pe tot parcursul vieții; consideră că este nevoie de politici bine concepute pentru a promova inovarea, cercetarea și dezvoltarea, astfel încât să se stimuleze

Miercuri, 26 octombrie 2016

productivitatea, să se creeze o creștere durabilă constantă și să se poată contribui la abordarea provocărilor structurale actuale, reducând în acest fel diferențele în materie de inovare în raport cu alte economii;

15. invită Comisia să acorde prioritate măsurilor care reduc obstacolele din calea unor fluxuri de investiții mai importante, obstacole care, la nivelul UE, sunt datorate lipsei de claritate în ceea ce privește strategiile care trebuie urmate, în special în următoarele domenii: energie, transport, comunicații și economia digitală; ia act de efectele asupra împrumuturilor bancare ale adoptării uniunii bancare, iar la nivel național, ale sistemelor juridice complicate, ale corupției, ale lipsei de transparență în sectorul financiar, ale birocrăției depășite, ale digitalizării inadecvate a serviciilor publice, ale alocării inadecvate a resurselor, ale existenței unor obstacole pe piața internă în sectorul bancar și în sectorul asigurărilor, precum și ale decalajului dintre sistemele de educație, pe de o parte, și cerințele pieței muncii și obiectivul de finalizare a pieței unice, pe de altă parte;

16. regretă, în ceea ce privește Strategia Europa 2020, care este primul program al UE în care a fost inclusă combaterea sărăciei, faptul că obiectivul de reducere a nivelului sărăciei în Uniune nu va fi atins; consideră că obiectivul de combatere a sărăciei ar trebui prevăzut încă din faza de elaborare a politicilor UE;

17. subliniază că este important să se evite o sarcină fiscală excesivă asupra muncii, având în vedere că un nivel excesiv de impozitare reduce dorința de reîncadrare în muncă a persoanelor inactice, a șomerilor, a persoanelor care pot aduce un al doilea venit în gospodărie și a celor cu un salariu scăzut;

18. ia act de discuțiile în curs dintre Comisie și statele membre privind metoda de calculare a deviației PIB;

19. indică faptul că ar trebui făcute eforturi pentru a înlătura obstacolele care există încă în calea investițiilor în statele membre și că ar trebui să se prevadă o combinație mai adecvată a politicilor, favorizându-le pe acelea care încurajează dezvoltarea durabilă, și să se acorde o atenție deosebită și reală cheltuielilor din domeniul cercetării și al dezvoltării; consideră că sprijinul public și privat acordat instituțiilor de cercetare și de învățământ superior sunt factori esențiali pentru sporirea competitivității economiei europene, iar deficiențele sau absența acestei infrastructuri creează dezavantaje importante pentru anumite state membre; subliniază că nu există o rețetă ideală universală pentru o politică de inovare a UE, însă că, pentru a depăși discrepanțele în materie de capacitate de inovare din UE, trebuie recomandate statelor membre politici de inovare diferențiate în mod adecvat și concepute pe baza unor modelele care s-au dovedit deja a fi de succes;

20. salută acordul din urma Conferinței de la Paris privind schimbările climatice (COP21) din decembrie 2015 și solicită statelor membre și Comisiei să îl pună în aplicare.

Contribuțiile sectoriale la semestrul european 2016*Politicile sociale și de ocupare a forței de muncă*

21. consideră că obiectivul Consiliului și al Comisiei ar trebui să fie acela de a face ca procesele de consolidare fiscală să fie însoțite de măsuri care contribuie la reducerea inegalităților și subliniază că procesul semestrului european ar trebui să ajute la găsirea de soluții pentru provocările sociale existente și emergente, asigurând astfel o economie mai eficientă; subliniază că investițiile sociale în capitalul uman trebuie să reprezinte acțiuni complementare esențiale, deoarece capitalul uman este unul dintre factorii de creștere și un motor al competitivității și al dezvoltării; solicită ca reformele structurale majore sugerate de recomandările specifice fiecărei țări să fie însoțite de o evaluare a impactului social, care să vizeze efectele lor pe termen scurt, mediu și lung cu scopul de a înțelege mai bine consecințele sociale, economice și legate de ocuparea forței de muncă și, în special, impactul asupra creării de locuri de muncă și asupra creșterii economice;

22. subliniază că șomajul, în special șomajul în rândul tinerilor, este în continuare o problemă majoră pentru societățile europene și că, potrivit Comisiei, rata șomajului a continuat să scadă treptat, dar rămâne peste nivelurile din 2008, înregistrându-se 21,2 milioane de șomeri în aprilie 2016 și existând diferențe foarte mari între statele membre; subliniază că este necesară o evaluare calitativă și cantitativă a locurilor de muncă create, pentru a evita o creștere a ratei de ocupare doar ca urmare a creării de locuri de muncă precare sau a diminuării forței de muncă; ia act de faptul că, deși au rezultate în ceea ce privește competențele și cunoștințele, sistemele de învățământ și formare din unele state membre nu sunt performante pe plan internațional și duc la deficite de competențe din ce în ce mai mari, ceea ce contribuie la dificultățile pe care încă le

Miercuri, 26 octombrie 2016

întâmpină 39 % din întreprinderi în găsirea unor angajați cu competențele necesare; insistă ca, în cadrul recomandărilor specifice fiecărei țări, să se acorde o mai mare prioritate depășirii dezechilibrelor structurale de pe piața forței de muncă, inclusiv a șomajului de lungă durată și a necorelării competențelor, și subliniază necesitatea de se a continua investițiile în sistemele de învățământ și de formare și dezvoltarea acestora, oferind societății instrumentele și capacitățile necesare pentru a se readapta la evoluția cererii de pe piața muncii;

23. subliniază că, între 2008 și 2014, numărul persoanelor din UE expuse riscului de sărăcie și de excluziune socială a crescut cu 4,2 milioane, ajungând la un total de peste 22 milioane (22,3 %); ia act de faptul că Comisia a declarat că „majoritatea statelor membre se confruntă încă cu moștenirea socială acută a crizei”; solicită un efort mai mare din partea Comisiei și a statelor membre în vederea reducerii sărăciei, a excluziunii sociale și a inegalităților din ce în ce mai mari, pentru a elimina disparitățile economice și sociale dintre statele membre și din cadrul societăților; este de părere că lupta împotriva sărăciei și a excluziunii sociale și reducerea inegalităților ar trebui să reprezinte una dintre prioritățile incluse în recomandările specifice fiecărei țări, fiind esențiale pentru obținerea unei creșteri economice de durată și a unui ritm de punere în aplicare sustenabil din punct de vedere social;

24. reamintește că, așa cum a menționat Parlamentul, reformele responsabile din punct de vedere social trebuie să se bazeze pe solidaritate, integrare, justiție socială și o repartizare echitabilă a bogăției, un model care asigură egalitate și protecție socială, protejează grupurile vulnerabile și îmbunătățește standardele de viață ale tuturor cetățenilor;

25. consideră că creșterea economică ar trebui să garanteze un impact social pozitiv; salută includerea a trei noi indicatori principali referitori la ocuparea forței de muncă în tabloul de bord macroeconomic; își reiterează solicitarea ca aceștia să fie plasați pe picior de egalitate cu indicatorii economici existenți, garantând astfel că dezechilibrele interne sunt mai bine evaluate și mărind eficiența reformelor structurale; solicită, în acest sens, pentru a se evita o aplicare selectivă, să fie posibil ca acești indicatori să declanșeze analize aprofundate și solicită, de asemenea, o mai bună înțelegere a legăturii cauză-efect între politici și acțiuni; propune introducerea unei proceduri privind dezechilibrele sociale în procesul de elaborare a recomandărilor specifice fiecărei țări, astfel încât să prevină uniformizarea descendentă a standardelor sociale, pe baza utilizării efective a indicatorilor sociali și a celor referitori la ocuparea forței de muncă în cadrul supravegherii macroeconomice; consideră că, în cazul plasării indicatorilor privind ocuparea forței de muncă și a indicatorilor economici pe picior de egalitate, acest lucru ar trebui să fie însoțit de creșterea rolului Consiliului EPSCO în cadrul semestrului european;

26. consideră că introducerea celor trei indicatori privind ocuparea forței de muncă arată că Strategia europeană privind ocuparea forței de muncă, inclusiv orientările privind ocuparea forței de muncă, joacă un rol important în procesul de guvernare economică al UE, dar că este necesar să se depună eforturi suplimentare, în special prin introducerea unor indicatori sociali;

27. recunoaște activitatea demarată de Comisie pentru a institui un pilon european al drepturilor sociale, dar reamintește că este necesar să se prezinte rezultatele procesului de consultare și să se ia noi măsuri eficiente menite să asigure o UE mai aprofundată și mai echitabilă și să joace un rol important în combaterea inegalității; subliniază, în această privință, raportul celor cinci președinți, care solicită o mai mare convergență economică și socială, dar recunoaște că nu există soluții universale; consideră, în acest sens, că fiecare politică comună ar trebui să fie adaptată pentru fiecare stat membru; consideră că acțiunea la nivel european ar trebui, de asemenea, să abordeze inegalitățile și diferențele de venit din interiorul statelor membre, precum și că aceasta trebuie să facă mai mult decât să se ocupe doar de situația celor care au cea mai mare nevoie de ajutor;

28. recunoaște că semestrul european pune în prezent un accent mai puternic pe ocuparea forței de muncă și pe performanțele sociale; respectându-le competențele, invită statele membre să ia măsuri urgente pentru a asigura locuri de muncă decente cu un venit decent, accesul la un venit minim adecvat și la protecție socială (care a redus deja rata sărăciei de la 26,1 % la 17,2 %) și servicii publice de calitate, și pledează pentru dezvoltarea și instituirea unui veritabil sistem de securitate socială sustenabil; invită Comisia să-și ofere sprijinul statelor membre și să facă schimb de bune practici cu acestea, în vederea îmbunătățirii capacității administrative de la nivel național, regional și local, întrucât acest lucru reprezintă o provocare-cheie pentru relansarea investițiilor pe termen lung și pentru asigurarea creării de locuri de muncă și a unei creșteri sustenabile;

29. subliniază că instituirea și gestionarea sistemelor de securitate socială reprezintă o competență a statelor membre, aceste procese fiind coordonate, însă nu armonizate, la nivelul Uniunii;

Miercuri, 26 octombrie 2016

30. recunoaște că stabilirea nivelului salariilor ține de competența statelor membre, care trebuie respectată în conformitate cu principiul subsidiarității;
31. constată că șomajul în rândul tinerilor a scăzut, dar subliniază că acesta se situează încă la niveluri extrem de ridicate, peste 4 milioane de persoane sub 25 de ani aflându-se în șomaj în UE, dintre care 2 885 000 în zona euro; regretă că, la peste trei de ani de la lansarea Inițiativei privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor, rezultatele punerii în aplicare a Garanției pentru tineret sunt atât de inegale și uneori ineficiente; invită Comisia să prezinte în octombrie 2016 o analiză amănunțită a punerii sale în aplicare, care să poată servi ca bază pentru continuarea programului;
32. reamintește că, în multe state membre, indemnizațiile de șomaj scad de la un an la altul, ca urmare, printre altele, a șomajului de lungă durată, sporind astfel numărul persoanelor aflate sub pragul sărăciei și al excluziunii sociale; solicită garantarea unor indemnizații de șomaj adecvate, care să le permită cetățenilor să ducă o viață demnă, precum și a unor acțiuni care să asigure buna integrare a acestor persoane pe piața forței de muncă;
33. subliniază că dezechilibrele sistemelor de pensii sunt de fapt o consecință a șomajului, a scăderii salariilor și a creșterii precarității locurilor de muncă; solicită, prin urmare, reforme care să garanteze o finanțare adecvată pentru un prim pilon al pensiilor puternic, care să asigure pensii decente, cel puțin la un nivel deasupra pragului de sărăcie;
34. reamintește încă o dată că libera circulație a persoanelor este esențială pentru consolidarea convergenței și a integrării între țările europene;
35. ia act de creșterea numărului de recomandări (vizând cinci state membre) privind regimurile de venituri minime; totuși, ținând seama de faptul că inegalitățile semnificative în materie de venituri nu afectează doar coeziunea socială, ci și creșterea economică sustenabilă (așa cum au declarat recent atât FMI, cât și OCDE), invită Comisia să îndeplinească promisiunea Președintelui Juncker din discursul său inaugural de a se asigura un venit adecvat pentru toți europenii printr-un cadru european privind un venit minim menit să acopere cheltuielile de trai de bază, respectând practicile naționale și principiul subsidiarității;
36. își exprimă îngrijorarea în legătură cu creșterea inegalităților la nivelul veniturilor, cauzată parțial de reformele ineficiente ale pieței muncii; invită Comisia și statele membre să pună în aplicare măsuri de îmbunătățire a calității locurilor de muncă în vederea reducerii segmentării pieței muncii, însoțite de măsuri de creștere a salariilor minime până la un nivel decent și de măsuri pentru consolidarea negocierilor colective și a poziției lucrătorilor în cadrul mecanismelor de stabilire a salariilor cu scopul de a reduce decalajele între salarii; atrage atenția asupra faptului că, în ultimele decenii, conducerea întreprinderilor a continuat să beneficieze de o parte din ce în ce mai mare din veniturile economice, în timp ce salariile lucrătorilor au stagnat sau au fost reduse; consideră că acest decalaj excesiv între salarii crește inegalitățile și dăunează productivității și competitivității întreprinderilor;
37. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că șomajul de lungă durată rămâne la un nivel ridicat, afectând 10,5 milioane de persoane în UE, și reamintește că integrarea acestora pe piața muncii este esențială pentru a garanta sustenabilitatea sistemelor de protecție socială și încrederea acestor persoane în forțele proprii; regretă, prin urmare, lipsa de acțiune din partea statelor membre în ceea ce privește punerea în aplicare a Recomandării Consiliului privind integrarea șomerilor de lungă durată pe piața forței de muncă; invită din nou Comisia să sprijine eforturile de a crea oportunități de învățare pe tot parcursul vieții favorabile incluziunii pentru lucrătorii și persoanele în căutarea unui loc de muncă de toate vârstele și să ia măsuri cât mai repede cu putință pentru a ameliora accesul la fondurile UE, precum și să mobilizeze, atunci când este cazul, resurse suplimentare;
38. consideră că protecția socială, inclusiv pensiile și serviciile precum asistența medicală, îngrijirea copiilor și îngrijirea pe termen lung, rămâne esențială pentru o creștere echilibrată și favorabilă incluziunii, pentru o durată mai mare a vieții profesionale și pentru crearea de locuri de muncă și reducerea inegalităților; invită, prin urmare, Comisia și statele membre să promoveze politici care să garanteze suficiența, adecvarea, eficiența și calitatea sistemelor de protecție socială pe tot parcursul ciclului de viață al unei persoane, garantând o viață decentă, combătând inegalitățile și încurajând incluziunea cu scopul de a eradică sărăcia, în special pentru persoanele excluse de pe piața forței de muncă și pentru cele mai vulnerabile grupuri;
39. evidențiază obstacolele și barierele, atât materiale, cât și digitale, cu care se confruntă încă persoanele cu dizabilități; speră că Actul privind persoanele cu dizabilități lansat de Comisie va fi implementat prompt și se va concentra efectiv asupra unor măsuri specifice de promovare a incluziunii și a accesului;

Miercuri, 26 octombrie 2016

Piața internă

40. salută faptul că numeroase recomandări specifice fiecărei țări sprijină o piață unică funcțională și integrată, inclusiv crearea unor oportunități de finanțare și de investiții care favorizează dezvoltarea întreprinderilor și, în special, a IMM-urilor; contribuind la crearea de locuri de muncă, la buna funcționare a guvernării electronice, la achizițiile publice și la recunoașterea reciprocă, inclusiv la recunoașterea reciprocă a calificărilor; subliniază că un element-cheie pentru a asigura un impact real al acestor politici este punerea în aplicare efectivă; consideră, în acest sens, că este esențial ca, la elaborarea acestor recomandări, Comisia să acorde un maximum de atenție introducerii unor reforme pe termen lung cu impact major mai ales asupra investițiilor sociale, a locurilor de muncă și a formării;

41. afirmă că piața unică este coloana vertebrală a economiei UE și subliniază, în acest context, că o piață unică favorabilă incluziunii, cu o guvernare îmbunătățită, care favorizează o reglementare de calitate și încurajează concurența, constituie un instrument esențial pentru a îmbunătăți creșterea economică, coeziunea, ocuparea forței de muncă și competitivitatea și pentru a menține încrederea sectorului economic și a consumatorilor; invită, așadar, Comisia să monitorizeze progresele înregistrate de statele membre și reafirmă importanța includerii oficiale a pilonului referitor la piața unică în cadrul semestrului european, pentru a permite monitorizarea continuă a indicatorilor pieței unice, astfel încât să poată fi urmărite și evaluate în mod sistematic progresele statelor membre în ceea ce privește punerea în aplicare a recomandărilor specifice fiecărei țări;

42. salută faptul că Comisia a adoptat hotărârea de a soluționa problema deficitului de coordonare fiscală la nivelul UE și, în special, de a aborda dificultățile cu care se confruntă IMM-urile ca urmare a complexității diferitelor reglementări naționale în materie de TVA; invită Comisia să evalueze fezabilitatea unei mai bune coordonări și, mai ales, să examineze posibilitatea introducerii unei abordări simplificate în materie de TVA pe piața unică digitală;

43. consideră regretabil faptul că încă există sau au fost introduse diferite bariere care împiedică buna funcționare a pieței unice integrate; atrage atenția, mai ales, asupra transpunerii și punerii în aplicare incomplete a Directivei privind serviciile de către mai multe state membre și invită Comisia să ia măsuri mai eficiente pentru a garanta punerea în aplicare a angajamentelor statelor membre în temeiul legislației UE; reamintește promisiunea Comisiei de a recurge, dacă va fi cazul, la proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor pentru a asigura punerea în aplicare pe deplin a legislației pieței unice referitoare la bunuri și servicii și la sfera digitală;

44. subliniază că sistemul de recunoaștere a calificărilor profesionale se axează pe principiul încrederii reciproce dintre sistemele juridice și pe verificarea reciprocă a calității calificărilor; remarcă faptul că sunt necesare eforturi suplimentare pentru a pune în aplicare mai eficient principiul recunoașterii reciproce a calificărilor profesionale; subliniază că o aplicare corespunzătoare a legislației și o mai bună legiferare sunt indispensabile, având în vedere fragmentarea pieței unice, care creează bariere în activitățile economice și limitează alegerea consumatorilor, și ar trebui să vizeze toate sectoarele economiei și legislația în vigoare și viitoare; salută, în acest context, exercițiul de cartografiere a calificărilor și profesiilor reglementate, care va permite crearea unei baze de date interactive publice, facilitând astfel implementarea planurilor naționale de acțiune ale statelor membre;

45. regretă că recomandările specifice fiecărei țări pun în evidență în continuare deficiențe legate de procedurile de achiziții publice, cum ar fi o concurență insuficientă și un deficit de transparență, în condițiile în care 21 de state membre nu au reușit să transpună integral pachetul legislativ, acest lucru ducând la distorsionarea pieței; solicită Comisiei să acționeze rapid pentru a garanta că statele membre își îndeplinesc obligațiile legale prin demararea procedurilor relevante de constatare a neîndeplinirii obligațiilor; invită Comisia să monitorizeze sistematic și în mod eficient și transparent procedurile administrative, pentru a garanta că acestea nu impun o sarcină disproporționată întreprinderilor și nu împiedică participarea IMM-urilor la procedurile de achiziții publice;

46. sprijină statele membre în eforturile lor de modernizare a serviciilor administrației publice, în special prin intermediul guvernării electronice, și solicită să se îmbunătățească cooperarea transfrontalieră, să se simplifice procedurile administrative și să se asigure interoperabilitatea administrațiilor publice în beneficiul tuturor întreprinderilor și cetățenilor; solicită în același timp Comisiei ca, în cazurile în care digitalizarea serviciilor publice este finanțată de la bugetul UE, să se angajeze într-o monitorizare mai eficientă a utilizării adecvate a fondurilor;

o

o o

47. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție președinților Consiliului, Comisiei, Eurogrupului și BCE, precum și parlamentelor naționale.

Miercuri, 26 octombrie 2016

P8_TA(2016)0417

Acizii grași trans

Rezoluția Parlamentului European din 26 octombrie 2016 referitoare la acizii grași trans (AGT) (2016/2637(RSP))

(2018/C 215/28)

Parlamentul European,

- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 30 alineatul (7),
 - având în vedere raportul Comisiei din 3 decembrie 2015 către Parlamentul European și Consiliu privind prezența acizilor grași trans în produsele alimentare și în regimul alimentar de zi cu zi al populației Uniunii (COM(2015)0619),
 - având în vedere raportul Centrului Comun de Cercetare intitulat „Acizii grași trans în Europa: care este situația actuală? O sinteză a dovezilor: 2003-2013”,
 - având în vedere avizul științific al Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA) din 2009 care oferă recomandări privind consumul alimentar de acizi grași trans,
 - având în vedere publicațiile OMS intitulate „Eficiența politicilor de reducere a consumului alimentar de acizi grași trans: o trecere în revistă sistematică a dovezilor ⁽²⁾”, „Eliminarea acizilor grași trans în Europa – O notă de informare ⁽³⁾” și „Efectele consumului de acizi grași trans asupra lipidelor din sânge și a lipoproteinelor: reexaminare sistematică și analiză meta-regresie” ⁽⁴⁾,
 - având în vedere întrebările adresate Consiliului și Comisiei privitoare la acizii grași trans (O-000105/2016 – B8-1801/2016 și O-000106/2016 – B8-1802/2016),
 - având în vedere propunerea de rezoluție a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară,
 - având în vedere articolul 128 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât acizii grași trans (AGT) sunt un anumit tip de grăsime nesaturată;
- B. întrucât AGT sunt grăsimi nesaturate care se găsesc în mod natural în produsele alimentare obținute de la rumegetoare, cum ar fi produsele lactate și carnea, și în anumite plante și produse de origine vegetală (praz, mazăre, salată și ulei de rapiță), precum și în uleiurile vegetale parțial hidrogenate produse industrial (uleiuri vegetale care sunt modificate cu adaos de atomi de hidrogen și sunt utilizate în prăjire, coacere și în produsele alimentare prelucrate cu scopul de a prelungi termenul de valabilitate);
- C. întrucât, în consecință, consumul de AGT este legat în principal de consumul de uleiuri parțial hidrogenate produse industrial și utilizate de industrie într-o gamă largă de băuturi și produse alimentare (atât produsele alimentare preambalate, cât și produsele alimentare care nu sunt preambalate, cum ar fi produsele alimentare vândute în vrac și alimentele servite la servicii de restaurant și catering);
- D. întrucât EFSA a concluzionat în 2010 că AGT proveniți de la rumegetoare au efecte similare celor din produsele industriale;

⁽¹⁾ JO L 304, 22.11.2011, p. 18.

⁽²⁾ Bulletin of the World Health Organization (Buletin informativ al OMS) 2013; 91:262–269H.

⁽³⁾ http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0010/288442/Eliminating-trans-fats-in-Europe-A-policy-brief.pdf?ua=1

⁽⁴⁾ <http://apps.who.int/iris/bitstream/10665/246109/1/9789241510608-eng.pdf>

Miercuri, 26 octombrie 2016

- E. întrucât grăsimile provenite de la rumegătoare conțin 3-6 % AGT;
- F. întrucât consumul uman de AGT care apar în mod natural de la rumegătoare este, în general, scăzut și întrucât OMS precizează că AGT care apar în mod natural nu sunt susceptibile să constituie un risc pentru sănătate în alimentația reală actuală, având în vedere consumul relativ scăzut;
- G. întrucât prezenta rezoluție se referă doar la acizii grași produși industrial;
- H. întrucât numeroase restaurante și centre de fast-food folosesc AGT în produsele alimentare prăjite, deoarece sunt ieftini și pot fi utilizați de mai multe ori în friteuzele comerciale;
- I. întrucât alți AGT sunt adăugați sau formați în timpul pregătirii unor produse alimentare (de exemplu biscuiți, prăjituri, gustări sărate și alimente prăjite);
- J. întrucât consumul frecvent de uleiuri de origine vegetală parțial hidrogenate produse pe cale industrială a fost asociat cu creșterea riscului de boli cardiovasculare (mai mult decât orice alte factor pe termen lung), infertilitate, endometrioză, calculi biliari, boala Alzheimer, diabet, obezitate și anumite tipuri de cancer;
- K. întrucât autoritățile europene ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a combate cauzele obezității;
- L. întrucât consumul ridicat de AGT crește riscul dezvoltării de boli coronariene (mai mult decât orice alt nutrimenț per calorie) – o boală care este modest estimată la aproximativ 660 000 de decese pe an în UE, circa 14 % din rata totală a mortalității;
- M. întrucât EFSA recomandă că „consumul de AGT ar trebui să fie cât mai scăzut posibil în contextul unei diete adecvate din punct de vedere nutrițional” ⁽¹⁾;
- N. întrucât OMS recomandă, mai specific, ca consumul de AGT să fie mai mic de 1 % din aportul zilnic de energie ⁽²⁾;
- O. întrucât Agenția pentru Alimentație și Medicamente din Statele Unite (FDA) a concluzionat, în iunie 2015, că uleiurile parțial hidrogenate nu sunt „considerate în general sigure” pentru utilizarea în alimentația umană;
- P. întrucât, în pofida disponibilității limitate a datelor la nivelul întregii UE, un studiu recent, care compilează date primite de la nouă state membre ale UE, arată că media zilnică a consumului de AGT se situează sub 1 % din aportul zilnic de energie, însă există un consum mai mare pentru anumite subpopulații din unele dintre statele membre respective ⁽³⁾;
- Q. întrucât analiza celor mai recente date puse la dispoziția publicului confirmă că, în ciuda anumitor informații cu privire la reducerea AGT din produsele alimentare, încă există o serie de produse alimentare care conțin niveluri ridicate de AGT, și anume peste 2 g AGT la 100 g de grăsime (de exemplu, biscuiți sau popcorn cu aproximativ 40-50 g TFA la 100 g de grăsime, precum și produsele alimentare care nu sunt preambalate, cum ar fi produsele de brutărie), pe anumite piețe alimentare din UE;
- R. întrucât anumite studii internaționale arată că politicile care vizează limitarea conținutului de AGT al alimentelor implică o reducere a nivelului de AGT, fără creșterea conținutului total de grăsimi; întrucât aceste politici sunt fezabile, realizabile și ar putea avea un efect pozitiv asupra sănătății publice;
- S. întrucât faptul că, din nefericire, doar unul din trei consumatori în UE are cunoștințe despre AGT arată că măsurile de etichetare nu au reușit să fie eficace și că trebuie luate măsuri pentru a crește gradul de sensibilizare prin intermediul sistemului educațional și campaniilor media;

⁽¹⁾ Jurnalul EFSA. 2010; 8(3):1461.

⁽²⁾ http://apps.who.int/iris/bitstream/10665/42665/1/WHO_TRS_916.pdf?ua=1 pg89, WHO/FAO raport tehnic seria 916

⁽³⁾ Mouratidou et al. „Trans Fatty acids in Europe: where do we stand?” („Acizii grași trans în Europa: care este situația actuală?”), JRC Science and Policy Reports 2014 doi:10.2788/1070.

Miercuri, 26 octombrie 2016

- T. întrucât legislația UE nu reglementează conținutul de AGT în produsele alimentare și nici nu impune etichetarea lui;
- U. întrucât Austria, Danemarca, Letonia și Ungaria au o legislație în vigoare care limitează conținutul de AGT din produsele alimentare, în timp ce majoritatea celorlalte state membre au ales măsuri voluntare, cum ar fi autoreglementarea, recomandări privind aportul alimentar sau criterii de compoziție pentru anumite produse tradiționale;
- V. întrucât există dovezi că introducerea de către Danemarca a unor limite legale pentru AGT industriali, stabilind o limită națională de 2 % din conținutul de acizi grași trans în uleiuri și grăsimi în 2003, s-a realizat cu succes, prin reducerea semnificativă a deceselor cauzate de bolile cardiovasculare ⁽¹⁾;
- W. întrucât verificarea listei cu ingrediente a produselor preambalate în ceea ce privește uleiurile parțial hidrogenate reprezintă singurul mod pentru consumatori de a identifica produsele care ar putea conține AGT; întrucât, în conformitate cu normele actuale ale UE, consumatorii pot fi derutați cu privire la diferența dintre uleiurile parțial hidrogenate (care, printre alți acizi grași, conțin AGT) și uleiurile hidrogenate complet (care nu conțin AGT, ci doar acizi grași saturați), dat fiind că Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 prevede că această informație trebuie să fie trecută pe lista de ingrediente a produselor alimentare preambalate;
- X. întrucât studii recente au demonstrat că persoanele cu un statut socioeconomic mai ridicat au o alimentație mai sănătoasă decât persoanele cu un statut socioeconomic mai redus și că acest decalaj are tendința să crească în același timp cu inegalitățile sociale;
- Y. întrucât, există tendința de a fi utiliza AGT în special în produse alimentare mai ieftine și întrucât persoanele cu venituri mai reduse sunt mai expuse la produse alimentare mai ieftine cu un conținut ridicat de AGT, măbind riscul de creștere a inegalităților în materie de sănătate;
- Z. întrucât ar trebui să se adopte decizii adecvate la nivelul UE în vederea reducerii consumului de AGT industriali;
- AA. întrucât organizațiile de sănătate, grupurile de consumatori, asociațiile de profesioniști din domeniul sănătății și întreprinderile alimentare au îndemnat ⁽²⁾ Comisia să prezinte o propunere legislativă care să limiteze cantitatea de AGT din alimente până la un nivel similar celui stabilit de autoritățile daneze (mai exact 2 g de AGT la 100 g de grăsimi);
1. reamintește că problema AGT constituie o prioritate pentru Parlament și își reiterează îngrijorarea cu privire la riscurile pe care AGT le prezintă pentru sănătatea umană;
 2. subliniază faptul că SUA au anunțat deja că producătorii de alimente vor trebui să elimine uleiurile parțial hidrogenate din produsele vândute pe piața internă de la mijlocul anului 2018, având în vedere concluzia din 2015 că acizii grași trans nu sunt recunoscuți, în general, ca fiind siguri;
 3. reamintește că există dovezi că limitarea AGT poate aduce beneficii rapide și semnificative pentru sănătate; subliniază, în acest context, succesul experienței în Danemarca, care a condus la o limită națională de 2 % de AGT în uleiuri și grăsimi în 2003;
 4. subliniază faptul că cea mai mare parte a populației europene – în special grupurile cele mai vulnerabile – nu dispun de informații cu privire la AGT și consecințele acestora asupra sănătății, ceea ce îi poate împiedica să facă alegeri informate;
 5. este preocupat de faptul că grupurile vulnerabile, inclusiv cetățenii cu un nivel scăzut de educație și un statut socioeconomic mai redus, tind într-o mai mare măsură să consume produse alimentare cu un nivel mai ridicat de AGT;

⁽¹⁾ Brandon J. et al. „Denmark’s policy on artificial trans fat and cardiovascular disease” („Politica Danemarcei privind grăsimile trans și bolile cardiovasculare”), Am J Prev Med 2015.

⁽²⁾ http://www.beuc.eu/publications/open_letter_industrially_produced_tfas_freueu.pdf

Miercuri, 26 octombrie 2016

6. ia act de faptul că toate strategiile de reducere a AGT existente par a fi asociate cu reduceri semnificative ale nivelurilor de AGT în produsele alimentare și regretă lipsa unei abordări armonizate la nivelul UE privind AGT; subliniază că acțiunile individuale ale statelor membre vor crea un mozaic de reglementări, care poate duce la efecte diferite asupra sănătății de la un stat membru la altul și, în plus, împiedica buna funcționare a pieței unice și inovarea din industria alimentară;
7. consideră, prin urmare, că aceste acțiuni nu ar trebui să fie luate doar la nivel național și că sunt necesare măsuri la nivelul UE pentru a reduce în mod considerabil consumul mediu de AGT;
8. subliniază faptul că, în opinia OMS ⁽¹⁾, o politică de etichetare a acizilor grași trans va fi probabil măsura cea mai costisitoare de pus în aplicare în mod eficient, în timp ce în țările care au introdus interdicții de utilizare a acizilor grași trans, impactul financiar al interdicției a fost minim, având în vedere costurile scăzute de implementare și de monitorizare;
9. consideră că lipsa de informare în rândul consumatorilor cu privire la impactul negativ al AGT asupra sănătății face din etichetarea obligatorie privind AGT un instrument important dar insuficient în comparație cu limitele obligatorii, în încercarea de a reduce consumul de AGT în rândul cetățenilor europeni;
10. subliniază, în plus, în acest sens, că o strategie de etichetare a acizilor grași trans afectează doar anumite alimente, neafectând produsele alimentare care nu sunt preambalate și alimentele din restaurante;
11. invită Comisia să stabilească, cât mai curând posibil, limite obligatorii ale UE privind AGT industriali (atât ca ingredient, cât și ca produs final) în toate alimentele pentru a reduce consumul lor în rândul tuturor grupurilor de populație;
12. solicită ca o astfel de propunere să fie introdusă în termen de doi ani;
13. solicită ca o astfel de propunere să fie însoțită de o evaluare a impactului, care să estimeze costurile de reformulare industrială pe care le-ar implica o limitare obligatorie și eventualul risc ca aceste costuri să fie transferate către consumatori;
14. ia act, în acest context, de anunțul Comisiei de a desfășura o evaluare de impact detaliată, cu scopul de a evalua costurile și beneficiile diverselor opțiuni de praguri și solicită Comisiei să ia în considerare în mod specific efectul asupra IMM-urilor;
15. invită sectorul industriei alimentare să acorde prioritate soluțiilor alternative care respectă normele de sănătate și de mediu, cum ar fi utilizarea uleiurilor îmbogățite, noi proceduri de modificare a grăsimilor sau combinații de înlocuitori ai AGT (fibre, celuloză, amidon, amestecuri de proteine etc.);
16. solicită, de asemenea, Comisiei să colaboreze cu statele membre pentru a îmbunătăți cunoștințele în ceea ce privește nutriția și a încuraja consumatorii și le permite să facă alegeri mai sănătoase, precum și să colaboreze cu industria pentru a încuraja o reformulare a produselor lor din perspectiva sănătății;
17. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ Eliminarea acizilor grași trans în Europa: O notă de informare, pag 6.

Joi, 27 octombrie 2016

P8_TA(2016)0422

Situația din nordul Irakului/Mosul

Rezoluția Parlamentului European din 27 octombrie 2016 referitoare la situația din nordul Irakului/Mosul (2016/2956(RSP))

(2018/C 215/29)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 27 februarie 2014 referitoare la situația din Irak ⁽¹⁾, Rezoluția sa din 18 septembrie 2014 referitoare la situația din Irak și Siria și la ofensiva grupării Statul Islamic, inclusiv la persecutarea minorităților ⁽²⁾, Rezoluția sa din 12 februarie 2015 referitoare la criza umanitară din Irak și Siria, în special în contextul Statului Islamic ⁽³⁾, Rezoluția sa din 12 martie 2015 referitoare la atacurile și răpirile recente comise de ISIS/Da'esh în Orientul Mijlociu, în special asupra asirienilor ⁽⁴⁾ și Rezoluția sa din 4 februarie 2016 referitoare la uciderea sistematică în masă a minorităților religioase de către așa-numita grupare ISIS/Daesh ⁽⁵⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului din 23 mai 2016 privind Strategia regională a UE pentru Siria și Irak, precum și pentru amenințarea reprezentată de Da'esh, din 14 decembrie 2015 privind Irakul, din 16 martie 2015 privind Strategia regională a UE pentru Siria și Irak, precum și pentru amenințarea reprezentată de ISIL/Daesh, din 20 octombrie 2014 privind criza ISIL/Da'esh din Siria și Irak, din 30 august 2014 privind Irakul și Siria, din 14 aprilie 2014 și din 12 octombrie 2015 privind Siria și din 15 august 2014 privind Irakul,
- având în vedere declarațiile Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) cu privire la Irak și Siria,
- având în vedere Rezoluția nr. 2091 (2016) referitoare la luptătorii străini din Siria și Irak, adoptată la 27 ianuarie 2016 de Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei,
- având în vedere reuniunea ministerială de la Paris din 20 octombrie 2016, convocată în scopul stabilizării situației din Mosul, care a reunit reprezentanții a 22 de țări, ai ONU, ai UE și ai Ligii Arabe și care a fost coprezidată de Franța și de Irak, obiectivul principal fiind elaborarea unui plan pentru a proteja civilii, a distribui ajutoarele și a aborda aspectele legate de guvernarea teritoriilor recent eliberate de sub controlul ISIS/Daesh,
- având în vedere Statutul de la Roma din 1998 al Curții Penale Internaționale și prevederile acestuia referitoare la jurisdicția pentru crima de genocid, crimele împotriva umanității, crimele de război și crima de agresiune,
- având în vedere Carta Organizației Națiunilor Unite,
- având în vedere articolul 123 alineatele (2) și (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, cu sprijinul coaliției internaționale împotriva ISIS/Daesh, al forțelor Peshmerga ale Guvernului Regional al Kurdistanului și al forțelor de mobilizare populară, armata irakiană a inițiat operațiunea de eliberare de sub controlul ISIS/Daesh a orașului Mosul, al doilea oraș ca mărime din Irak, și a multor orașe și sate aflate pe „culoarul Mosulului”;
- B. întrucât ISIS/Daesh a instituit un regim draconic în Mosul; întrucât, conform relatărilor recente ale locuitorilor care au reușit să fugă, populația suferă de foame și așteaptă cu disperare să fie eliberată;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0171.

⁽²⁾ JO C 234, 28.6.2016, p. 25.

⁽³⁾ JO C 310, 25.8.2016, p. 35.

⁽⁴⁾ JO C 316, 30.8.2016, p. 113.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0051.

Joi, 27 octombrie 2016

- C. întrucât câmpia Ninive, Tal Afar și Sinjar, precum și regiunea în ansamblu, au constituit patria ancestrală a creștinilor (caldeeni/siriaci/asirieni), a comunității yazidi, a arabilor sunniți și šiiti, a kurzilor, a comunității shabak, a turkmenilor, a comunității kaka'i, a comunității sabiene-mandeene și a altora, în care au locuit vreme de secole într-un spirit general de pluralism, stabilitate și cooperare comunitară, în ciuda perioadelor de violență și de persecuție externe, până la începutul acestui secol și la ocuparea celei mai mari părți a regiunii de către ISIS/Daesh în 2014;
- D. întrucât Mosul este un oraș multiethnic, în care majoritatea arabă sunnită trăiește alături de caldeeni/siriaci/asirieni, kurzi, yazidiți, populația shabak, kaka'i și turkmeni (șiiti și sunniți); întrucât și zonele din jurul orașului au un istoric de diversitate etnică și religioasă, creștinii fiind concentrați în câmpia Ninive, yazidiții, în jurul munților Sinjar, iar turkmenii musulmani, în Tal Afar; întrucât numărul creștinilor din Irak se ridica la peste 1,5 milioane în 2003, dar s-a diminuat la mai puțin de 200 000 – 350 000 în prezent, mulți dintre aceștia trăind în sărăcie; întrucât prezența creștinilor și a altor minorități în Irak a avut, în mod tradițional, o mare importanță socială, contribuind în mod semnificativ la stabilitatea politică, și întrucât dispariția acestor minorități din regiune va avea un efect destabilizator;
- E. întrucât Parlamentului, care, la 4 februarie 2016 a recunoscut că ISIS/Daesh comite acte de genocid împotriva creștinilor și yazidiților și împotriva altor minorități religioase și etnice, i s-au alăturat Consiliul European, Departamentul de Stat al SUA, Congresul SUA, Parlamentul Regatului Unit, Parlamentul Australiei și alte națiuni și instituții, care au recunoscut că atrocitățile comise de ISIS/Daesh împotriva minorităților etnice și religioase din Irak includ crime de război, crime împotriva umanității și acte de genocid;
- F. întrucât, potrivit Înalțului Comisar al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR), aproximativ 3,3 milioane de irakieni au fost deștrădăcinați de război începând cu 2014 și peste 1,5 milioane de persoane din Mosul sunt expuse riscului iminent de strămutare ca urmare directă a operațiunii de recucerire a zonei;
- G. întrucât UNHCR a deschis cinci tabere și este pregătit să găzduiască 45 000 de refugiați din Mosul și din zonele înconjurătoare, organizația preconizând să aibă 11 tabere deschise în săptămânile următoare, cu o capacitate de 120 000 de persoane, cu condiția să se poată rezerva terenurile necesare în zone sigure, departe de linia frontului; întrucât bugetul UNHCR pentru reacția la operațiunea din Mosul este finanțat, în prezent, în proporție de puțin peste 38 %; întrucât finanțarea este necesară nu doar pentru pregătirea inițială, ci și pentru organizarea strămutării la scară largă, care ar putea dura pe tot parcursul iernii;
- H. întrucât ar trebui asigurate condițiile de securitate necesare pentru toate persoanele care au fost obligate să-și părăsească ținutul de origine sau au fost strămutate forțat, pentru ca acestea să-și poată exercita dreptul de a se întoarce în teritoriul lor de origine cât mai curând posibil;
- I. întrucât Consiliul de cooperare creat în temeiul Acordului de parteneriat și cooperare UE-Irak s-a întrunit a doua oară la Bruxelles la 18 octombrie 2016 pentru a discuta problemele umanitare și de stabilitate imediate ale Irakului; întrucât, până în prezent, UE a acordat ajutor umanitar în valoare de 134 de milioane EUR în Irak, din care 50 de milioane EUR pentru Mosul;
- J. întrucât este important să se asigure securitatea pentru toate comunitățile, inclusiv pentru caldeeni/siriaci/asirieni și alte comunități amenințate din câmpia Ninive;
- K. întrucât articolul 2 din Constituția irakiană „garantează drepturile religioase depline ale tuturor persoanelor la libertatea credinței și practicilor religioase”;
- L. întrucât articolul 125 din Constituția irakiană garantează „drepturile administrative, politice, culturale și educaționale ale diferitelor naționalități, cum ar fi turkmenii, caldeeni, asirienii, precum și ale tuturor celorlalte grupe de populație”; întrucât prim-ministrul Irakului, Haider al-Abadi, a declarat la 15 aprilie 2015 că „dacă țara nu se descentralizează, se va dezintegra. Pentru mine, nu există limite în ceea ce privește descentralizarea”;

Joi, 27 octombrie 2016

- M. întrucât un nivel maxim de autonomie și protejarea securității pentru comunitățile din câmpia Ninive, din Tal Afar și din Sinjar în cadrul Republicii Federale Irak ar restabili și ar proteja drepturile fundamentale ale omului, inclusiv drepturile de proprietate, ale popoarelor autohtone din regiunea respectivă,
1. sprijină ferm lansarea de către Irak a operațiunii de eliberare a orașului Mosul de sub controlul ISIS/Daesh; consideră că această operațiune reprezintă o componentă decisivă a efortului internațional actual de a repurta o victorie de durată asupra ISIS/Daesh; își exprimă încrederea că Irakul va fi victorios în această luptă împotriva dușmanului comun și va elibera orașul Mosul și alte zone ale țării de sub controlul ISIS/Daesh;
 2. își reafirmă sprijinul deplin pentru independența, integritatea teritorială și suveranitatea Irakului și pentru dreptul său de a lua măsurile necesare pentru a păstra aceste valori;
 3. este preocupat de tensiunile recente dintre actorii regionali; solicită să se respecte pe deplin integritatea teritorială și suveranitatea Irakului și să nu se întreprindă nicio acțiune militară în Irak fără consimțământul guvernului irakian; subliniază că este important să se stimuleze dialogul dintre Irak și țările din regiune, pentru a edifica un Orient Mijlociu mai sigur;
 4. reamintește că autoritățile irakiene trebuie să ia măsuri concrete pentru a proteja populația civilă pe durata acestei campanii, inclusiv exercitând comanda și controlul asupra milițiilor și luând toate măsurile de precauție posibile pentru a evita pierderea de vieți omenești în rândul civililor și încălcarea drepturilor omului pe durata ofensivei; subliniază că forțele prezente pe teren au obligația de a respecta prevederile dreptului umanitar internațional și ale legislației în domeniul drepturilor omului pe durata desfășurării operațiunilor;
 5. își exprimă sprijinul pentru Republica Irak și poporul său în ceea ce privește recunoașterea unei provincii viabile și sustenabile din punct de vedere politic, social și economic în câmpia Ninive și în regiunile Tal Afar și Sinjar, în concordanță cu manifestările legitime de autonomie regională ale popoarelor autohtone;
 6. subliniază că dreptul de întoarcere în regiunea de origine a populațiilor autohtone strămutate din Câmpia Ninive, din Tal Afar și din Sinjar – multe dintre acestea strămutate în interiorul Irakului – ar trebui să reprezinte o prioritate politică a guvernului irakian, care să fie sprijinită de UE, inclusiv de statele sale membre, precum și de comunitatea internațională; subliniază că, cu sprijinul guvernului Irakului și al guvernului regional kurd, acestor populații ar trebui să li se restabilească pe deplin drepturile umane fundamentale, inclusiv drepturile lor la proprietate, care ar trebui să aibă întâietate în fața oricăror pretenții la dreptul de proprietate exprimate de către alții;
 7. subliniază că aceste comunități autohtone din Câmpia Ninive, din Tal Afar și din Sinjar – creștini (caldeeni/siriaci/asirieni), yazidiți, turkmeni și alții – au dreptul la siguranță, securitate și autonomie regională în cadrul structurii federale a Republicii Irak;
 8. condamnă ferm continuarea violențelor și a execuțiilor în masă comise de către ISIS/Daesh în Irak; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la informațiile persistente legate de utilizarea de către ISIS/Daesh a copiilor, a persoanelor în vârstă, a femeilor și a persoanelor vulnerabile ca scuturi în calea operațiunilor militare de eliberare care sunt în curs de desfășurare în nordul Irakului;
 9. ia act de faptul că, având în vedere posibilitatea izbucnirii unei crize umanitare de o amploare fără precedent după inițierea acțiunii ofensive în orașul Mosul, coordonatorul umanitar al ONU a tras un semnal de alarmă cu privire la lipsa resurselor financiare adecvate; salută implicarea UE în Irak, în special eforturile depuse în trecut de Uniune pentru a oferi ajutorul umanitar necesar și a îndepărta dispozitivele explozive improvizate (IED), acțiuni esențiale pentru a le permite refugiaților și persoanelor strămutate intern să se întoarcă în scurt timp la casele lor; cu toate acestea, solicită de urgență UE și statelor sale membre să-și intensifice eforturile pentru a asigura stabilizarea zonelor eliberate;
 10. îndeamnă guvernul Irakului și partenerii săi internaționali să acorde prioritate soluționării pașnice a chestiunilor legate de frontierele interne ale Republicii Irak aflate în dispută;
 11. solicită tuturor părților implicate în conflict să respecte dreptul internațional umanitar pe durata ostilităților și după acestea și, în conflict, să respecte principiile proporționalității, diferențierii și precauției; îndeamnă toate părțile la conflict să deschidă coridoare umanitare care să le permită civililor să fugă din calea conflictului și să le înlesnească această acțiune, pentru ca aceștia să nu rămână blocați în Mosul și să nu fie folosiți drept scuturi umane de ISIS/Daesh, să asigure accesul la locuri sigure și la asistența umanitară și să garanteze acordarea de ajutor și protejarea civililor pe durata procedurii de control de securitate, în conformitate cu normele aplicabile la nivel național și internațional, mai ales să se asigure că

Joi, 27 octombrie 2016

famiile nu sunt despărțite și copiii nu sunt expuși la riscuri, precum și să creeze un mecanism de monitorizare de către terți în cadrul ONU; solicită mai ales să se ia toate măsurile de precauție necesare pentru a asigura protejarea copiilor și a familiilor acestora de bombardamente, să se reducă la minimum numărul victimelor și să se protejeze infrastructura civilă, în special școlile și spitalele;

12. îndeamnă toți actorii care luptă împotriva ISIS/Daesh în Republica Irak să dezvolte o cooperare și un dialog politic sustenabil, pe termen lung și favorabil incluziunii, cu scopul de a oferi baza pentru un Irak fără mișcări radicale și extremiste; invită UE și statele sale membre, coaliția internațională împotriva ISIL, comunitatea internațională și actorii internaționali să colaboreze cu guvernele naționale și regionale din Republica Irak în vederea găsirii unei soluții durabile de securitate în Câmpia Ninive, Tal Afar și Sinjar;

13. solicită Uniunii Europene, Organizației Națiunilor Unite și întregii comunități internaționale să colaboreze cu guvernele naționale și regionale din Republica Irak pentru a monitoriza reintegrarea tuturor irakienilor, precum și a membrilor minorităților etnice și religioase care au fost strămutați;

14. invită SEAE, statele membre și comunitatea internațională să sprijine la nivel practic și diplomatic o structură post-conflict sustenabilă și incluzivă pentru regiune, având în vedere în special posibilitatea creării unei provincii autonome cuprinzând Câmpia Ninive, Sinjar și Tal Afar, care să fie constituită politic de către populațiile autohtone din regiune; reiterează importanța implicării organizațiilor de ajutorare religioase în acțiuni umanitare coordonate, în special pentru minoritățile etnice și religioase strămutate;

15. încurajează UE și statele sale membre, precum și comunitatea internațională să ofere asistență tehnică guvernului Irakului la punerea în aplicare a deciziei de creare a unei provincii a Câmpiei Ninive, în conformitate cu decizia cabinetului din 21 ianuarie 2014, și la descentralizarea în continuare, prin crearea, de asemenea, a unor provincii în Tal Afar și în Sinjar și la sprijinirea noilor administrații provinciale pentru ca acestea să-și realizeze întregul potențial;

16. invită SEAE să își ofere bunele oficii în cadrul negocierilor purtate după eliberare cu guvernul regional al Kurdistanului și cu guvernul irakian pentru a asigura acordarea drepturilor legitime minorităților etnice din regiune, în special creștinilor (caldeeni/siriaci/asirieni), yazidiților, turkmenilor, populațiilor shabak și kaka'i, precum și includerea acestor minorități în noua structură administrativă pentru a preîntâmpina izbucnirea unor noi conflicte;

17. încurajează statele membre ale UE, în colaborare cu guvernul irakian, să adauge forțele de securitate locale pe lista forțelor autorizate să primească asistență; consideră că forțele de securitate locale ar trebui să includă forțele locale care s-au angajat să protejeze comunitățile minorităților etnice și religioase foarte vulnerabile din Câmpia Ninive, din Tal Afar, din Sinjar și din alte locuri de amenințarea pe care o reprezintă salafismul jihadist;

18. reamintește că salvarea vieților civililor și respectarea dreptului internațional umanitar reprezintă un element politic fundamental al reconcilierii și dezvoltării, singura modalitate de a învinge ura și dezbinarea, și că este extrem de important să nu se alimenteze alte tensiuni între comunități și să se pună bazele unui Irak stabil și prosper;

19. îndeamnă coaliția militară condusă de Irak să ia toate măsurile necesare pentru a păstra dovezile crimelor de război și ale crimelor împotriva umanității comise de ISIS/Daesh, astfel încât cei vinovați să fie trași la răspundere;

20. subliniază că este deosebit de important să se asigure rapid și eficace siguranța, cu ajutorul unor rute cu adevărat sigure, pe care să poată fi asigurată protecția, inclusiv grație operațiunilor de deminare și restabilirii statului de drept, precum și să se furnizeze servicii de bază, cum ar fi asistența medicală, energia electrică și educația în zonele eliberate; avertizează că lipsa serviciilor de bază, a siguranței și a unei strategii pe termen lung de combatere a cauzelor profunde, precum și lipsa eforturilor de a asigura coeziunea socială ar putea conduce la reapariția forțelor extremiste; solicită, prin urmare, o corelare puternică a ajutorului umanitar cu cooperarea pentru dezvoltare, pentru a garanta continuitatea ajutorului, pornind de la ajutorul umanitar până la stabilizarea, reziliența și dezvoltarea Irakului;

Joi, 27 octombrie 2016

21. subliniază importanța Mosulului pentru întregul Irak și îndeamnă ca minoritățile să fie reprezentate în cadrul unei noi administrații a orașului Mosul; subliniază dreptul legitim al minorităților etnice și religioase la viața politică și la restituirea drepturilor lor de proprietate; pledează în favoarea conviețuirii pașnice a diferitelor minorități religioase și etnice care au fost prezente în număr mare și au coexistat pașnic dintotdeauna, în special yazidiții în Munții Sinjar, populațiile caldeene-siriace-asiriene în Câmpia Ninive și turkmenii în Tel Afar și în părți ale provinciei Kirkuk; solicită adoptarea unor măsuri care să garanteze întoarcerea în siguranță a refugiaților strămutați;
 22. îndeamnă guvernul irakian, cu sprijin din partea UE și a statelor sale membre, să ofere mijloace pentru deminarea zonelor ocupate anterior de ISIS/Daesh și să coopereze cu consiliile locale care reprezintă minoritățile pentru a asigura coordonarea funcțională și pentru a evita întârzierile care ar putea împiedica întoarcerea refugiaților și a persoanelor strămutate intern;
 23. subliniază necesitatea de a se continua, inclusiv după eliberarea Mosulului, să se combată răspândirea, în regiune și dincolo de granițele acesteia, a ideologiilor islamiste și jihadiste, inclusiv a salafismului jihadist, care constituie o instigare teologică și politică la crimele Daesh; invită statele membre să exercite presiuni pentru ca actele de genocid, crimele de război și crimele împotriva umanității comise în Irak, Siria, Libia și în alte părți de combatanții ISIS/Daesh să fie deferite Curții Penale Internaționale;
 24. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Reprezentantului special al UE pentru drepturile omului, guvernelor și parlamentelor statelor membre, guvernului și Consiliului Reprezentanților din Irak, guvernului regional din Kurdistan, precum și Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite.
-

Joi, 27 octombrie 2016

P8_TA(2016)0423

Situația jurnaliștilor din Turcia**Rezoluția Parlamentului European din 27 octombrie 2016 referitoare la situația jurnaliștilor în Turcia (2016/2935(RSP))**

(2018/C 215/30)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Turcia, în special rezoluția din 15 ianuarie 2015 referitoare la libertatea de exprimare în Turcia; arestările recente ale unor jurnaliști și directori media și presiunea sistematică exercitată împotriva mass-mediei ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 14 aprilie 2016 referitoare la Raportul privind Turcia din 2015 ⁽²⁾,
 - având în vedere raportul pe 2015 al Comisiei privind Turcia din 10 noiembrie 2015 (SWD(2015)0216),
 - având în vedere declarația comună din 16 iulie 2016 a Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant, Federica Mogherini, și a comisarului pentru politica europeană de vecinătate și negocieri privind extinderea, Johannes Hahn, referitoare la situația din Turcia,
 - având în vedere concluziile Consiliului din 18 iulie 2016 privind Turcia,
 - având în vedere declarația din 21 iulie 2016 a Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant, Federica Mogherini, și a comisarului Johannes Hahn privind declararea stării de urgență în Turcia,
 - având în vedere dialogul politic la nivel înalt UE-Turcia din 9 septembrie 2016,
 - având în vedere că respectarea statului de drept, inclusiv a libertății de exprimare, este una dintre valorile fundamentale ale UE,
 - având în vedere dreptul la libertatea de exprimare consacrat în Convenția europeană a drepturilor omului (CEDO) și în Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP), la care Turcia este parte,
 - având în vedere recomandările incluse în Avizul referitor la articolele 216, 299, 301 și 314 din Codul penal al Turciei, adoptat de Comisia de la Veneția la cea de a 106-a sesiune plenară a acesteia (Veneția, 11-12 martie 2016),
 - având în vedere articolul 123 alineatele (2) și (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, la 15 iulie 2016, în Turcia a avut loc o tentativă de lovitură de stat în care și-au pierdut viața peste 250 de persoane și peste 2 100 au fost rănite;
- B. întrucât apărarea democrației și asumarea pe deplin a angajamentului de a respecta drepturile omului și statul de drept sunt importante și este esențial ca Uniunea, Consiliul Europei și Turcia să coopereze în acest sens; întrucât Turcia este un partener-cheie al Uniunii Europene;
- C. întrucât, potrivit Federației Europene a Jurnaliștilor și Asociației Jurnaliștilor din Turcia, după tentativa de lovitură de stat din 15 iulie 2016, poliția turcă a arestat cel puțin 99 de jurnaliști și scriitori, dintre care majoritatea nu fuseseră puși sub acuzare pentru nimic până atunci, numărul jurnaliștilor reținuți în baza unor acuzații despre care se presupune că ar fi legate de exercitarea dreptului la libertatea de exprimare ajungând, la 20 octombrie 2016, la cel puțin 130; întrucât 64 dintre jurnaliștii arestați după 15 iulie 2016 au fost eliberați; întrucât ziaristilor deținuți li s-a refuzat dreptul la un avocat și sunt ținuti în condiții inumane, fiind maltratați și supuși amenințărilor; întrucât există informații conform cărora

⁽¹⁾ JO C 300, 18.8.2016, p. 45.⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0133.

Joi, 27 octombrie 2016

coredactorii-șefi ai cotidianului închis Özgür Gündem, Bilir Kaya și Inan Kizilkaya, au fost torturați în închisoare;

- D. întrucât înainte de tentativa eșuată deja existau numeroase restricții impuse mass-mediei și se exercita o presiune considerabilă asupra jurnaliștilor; întrucât, potrivit Comitetului de protecție a jurnaliștilor, în urma tentativei de lovitură de stat, autoritățile turce au închis birourile a peste 100 de posturi de televiziune, ziare, reviste, edituri și companii de distribuție, peste 2 300 de jurnaliști și de lucrători în mass-media rămânând astfel fără un loc de muncă; întrucât acreditarea de presă a peste 330 de jurnaliști a fost revocată;
- E. întrucât printre jurnaliștii aflați în detenție se numără, de exemplu, bine cunoscutul romancier Asli Erdogan, care a fost și membru al consiliului consultativ și editorialist al cotidianului kurd Özgür Gündem, care acum este închis, cadrul universitar și editorialistul Mehmet Altan și fratele său, Ahmet Altan, scriitor și fost redactor-șef al publicației săptămânale Taraf;
- F. întrucât, potrivit Human Rights Watch, multe dintre aceste acțiuni în justiție au fost întreprinse fără a exista vreo dovadă cu privire la participarea acuzaților la tentativa de lovitură de stat eșuată; întrucât trebuie să se asigure dreptul la un proces echitabil și întrucât sistemul judiciar nu a tratat cazurile legate de mass-media cu imparțialitate și independență,
1. condamnă cu fermitate tentativa de lovitură de stat din Turcia din 15 iulie 2016; sprijină instituțiile legitime din Turcia; deplânge numărul mare de victime; își exprimă solidaritatea cu victimele și familiile acestora;
 2. recunoaște că guvernul turc are dreptul și responsabilitatea de a reacționa la tentativa de lovitură de stat; subliniază, cu toate acestea, că lovitura de stat militară eșuată nu poate fi folosită ca scuză de către guvernul Turciei pentru a reprima opoziția pașnică și legitimă și pentru a împiedica jurnaliștii și mass-media să își exercite în mod pașnic libertatea de exprimare, prin acțiuni și măsuri disproporționate și ilegale;
 3. solicită autorităților turce să îi elibereze pe jurnaliștii și lucrătorii din domeniul mass-mediei împotriva cărora nu există dovezi clare privind săvârșirea de infracțiuni, printre care se numără jurnaliști cunoscuți precum Nazli Ilıcak, Sahin Alpay, Asli Erdogan, Murat Aksoy, Ahmet Altan și Mehmet Altan; subliniază că jurnaliștii nu trebuie reținuți pe motivul conținutului reportajelor lor sau al presupusei lor apartenențe, nici măcar în cazurile în care sunt aduse acuzații împotriva lor, și că este necesar să se ia măsuri pentru ca arestarea preventivă să rămână o excepție;
 4. reamintește că o presă liberă și pluralistă reprezintă un element esențial al oricărei democrații, la fel ca respectarea garanțiilor procedurale, prezumția de nevinovăție și independența sistemului judiciar; reamintește autorităților turce că relația cu mass-media și jurnaliștii trebuie tratată cu cea mai mare atenție, deoarece libertatea de exprimare și libertatea presei sunt fundamentale pentru funcționarea unei societăți democratice și deschise;
 5. regretă că starea de urgență a fost folosită și pentru a hărțui membrii familiilor jurnaliștilor care au fugit în străinătate sau care s-au ascuns, inclusiv prin anularea pașapoartelor lor sau reținerea temporară a acestora în locul celor care fuseseră acuzați;
 6. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la închiderea a peste 150 de organe de presă; solicită ca acestea să fie redeschise, să li se redea independența, iar angajații concediați să fie repuși în funcție, respectându-se garanțiile procedurale; invită autoritățile turce să pună capăt practicii de a utiliza necorespunzător dispozițiile din Codul penal pentru a-și numi oameni de încredere în organizațiile mass-media private și să oprească interferența executivului în organizațiile independente de știri, inclusiv în ceea ce privește deciziile editoriale, concedierea unor jurnaliști și redactori și presiunile și intimidările împotriva jurnaliștilor și agențiilor de presă critice; condamnă încercările autorităților turce de a intimida și de a expulza corespondenții străini;

Joi, 27 octombrie 2016

7. invită guvernul turc să restrângă domeniul de aplicare al măsurilor de urgență, pentru a nu mai folosi aceste măsuri cu scopul de a îngrădi libertatea de exprimare; solicită ca anchetele legate de presupusa implicare în tentativa de lovitură de stat să se desfășoare respectându-se garanțiile procedurale și în mod imparțial și pe baza unor dovezi convingătoare, nu pe baza vinovăției prin asociere, care poate avea drept rezultat pedepse colective;
 8. subliniază că Turcia se confruntă cu o amenințare teroristă reală; reamintește, cu toate acestea, că legislația turcă împotriva terorismului, definită în sens larg, nu ar trebui folosită pentru a pedepsi jurnaliștii pentru exercitarea dreptului lor la libertatea de exprimare; solicită punerea în aplicare de urgență a recomandărilor Comisiei de la Veneția din martie 2016 și realizarea reformei legislației privind combaterea terorismului;
 9. invită Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) și statele membre să monitorizeze în continuare îndeaproape implicațiile de ordin practic ale stării de urgență și să se asigure că toate procesele jurnaliștilor și scriitorilor sunt monitorizate;
 10. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, precum și președintelui, guvernului și parlamentului Turciei.
-

Joi, 27 octombrie 2016

P8_TA(2016)0424

Securitatea nucleară și neproliferarea

Rezoluția Parlamentului European din 27 octombrie 2016 referitoare la securitatea și neproliferarea nucleară (2016/2936(RSP))

(2018/C 215/31)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 17 ianuarie 2013 referitoare la recomandările Conferinței de revizuire a Tratatului de neproliferare cu privire la stabilirea Orientului Mijlociu ca zonă fără arme de distrugere în masă ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 10 martie 2010 referitoare la Tratatul de neproliferare a armelor nucleare ⁽²⁾,
 - având în vedere seminarele organizate de UE cu privire la neproliferare și dezarmare și reuniunile periodice ale Consorțiului UE pentru neproliferare,
 - având în vedere Strategia UE împotriva proliferării armelor de distrugere în masă, adoptată de Consiliul European la 12 decembrie 2003,
 - având în vedere că, la Conferința de revizuire a TNP din 2015, nu s-a reușit să se convină asupra unui document final,
 - având în vedere Concluziile Consiliului referitoare la cea de-a noua Conferință a părților de revizuire a Tratatului de neproliferare a armelor nucleare (8079/15),
 - având în vedere documentele adoptate la Summitul privind securitatea nucleară de la Washington în primăvara anului 2016,
 - având în vedere Rezoluția 2310 (2016) a Consiliului de Securitate al ONU cu ocazia aniversării a 20 de ani de la semnarea Tratatului de interzicere totală a experiențelor nucleare (CTBT),
 - având în vedere Declarația de la Tbilisi din 2016, adoptată prin consens de Adunarea Parlamentară a Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa,
 - având în vedere Rezoluția 66/61 a Adunării Generale a ONU din 13 decembrie 2011 referitoare la instituirea unei zone fără arme nucleare în regiunea Orientului Mijlociu,
 - având în vedere Decizia 2012/422/PESC a Consiliului din 23 iulie 2012 în sprijinul unui proces care să ducă la instituirea unei zone fără arme nucleare și orice alte arme de distrugere în masă în Orientul Mijlociu ⁽³⁾,
 - având în vedere Rezoluția 70/33 a Adunării Generale a ONU din 7 decembrie 2015 referitoare la progresul în direcția dezarmării nucleare multilaterale și raportul adresat Adunării Generale a ONU de către grupul de lucru deschis, adoptat la 19 august 2016 (A/71/371),
 - având în vedere articolul 123 alineatele (2) și (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât mediul de securitate global și, în special, cel al UE s-a deteriorat considerabil, devenind din ce în ce mai fluid, mai precar și mai puțin previzibil; întrucât observă că există amenințări convenționale, neconvenționale și hibride, generate de actori regionali și globali atât statali, cât și nestatali;

⁽¹⁾ JO C 440, 30.12.2015, p. 97.

⁽²⁾ JO C 349 E, 22.12.2010, p. 77.

⁽³⁾ JO L 196, 24.7.2012, p. 67.

Joi, 27 octombrie 2016

- B. întrucât pacea, securitatea și stabilitatea internaționale sunt grav afectate de diferite evoluții, inclusiv de deteriorarea relațiilor dintre statele care dețin arme nucleare, cum ar fi Federația Rusă și Statele Unite ale Americii, India și Pakistanul, precum și de continuarea dezvoltării capacităților nucleare de către Coreea de Nord;
- C. întrucât proliferarea armelor biologice și chimice de distrugere în masă este redusă și treptat oprită prin aplicarea efectivă la nivel internațional a interdicției și a obligațiilor cuprinse în Convenția privind armele biologice și toxice (BTWC) din 1972 și în Convenția privind armele chimice (CWC); întrucât, cu toate acestea, proliferarea armelor nucleare de distrugere în masă și a vectorilor acestora rămâne unul dintre cele mai serioase motive de îngrijorare pentru comunitatea mondială;
- D. întrucât, începând din ianuarie 2016, nouă state (Statele Unite ale Americii, Rusia, Regatul Unit, Franța, China, India, Pakistan, Israel și Republica Populară Democrată Coreeană – RPDC) dețin un număr total de aproximativ 15 395 de arme nucleare, față de circa 15 850 în 2015;
- E. întrucât printre priorități se numără împiedicarea teroriștilor sau a unor noi state să obțină sau să utilizeze arme nucleare, reducând și eliminând toate arsenalele nucleare, și avansarea către o lume fără arme nucleare;
- F. întrucât, în unele regiuni ale lumii, cum ar fi America Latină și Marea Caraibilor, Pacificul de Sud, Asia de Sud-Est, Africa și Asia Centrală, există deja o serie de tratate privind zonele fără arme nucleare;
- G. întrucât Conferința de revizuire a TNP din 2010 a readus în atenție impactul umanitar al armelor nucleare, evidențiat de guvernele Norvegiei, Mexicului și Austriei cu ocazia conferințelor succesive privind impactul umanitar al armelor nucleare și prin rapoartele redactate cu prilejul acestora, precum și prin angajamentul umanitar internațional inițiat de Austria și prezentat la Conferința de revizuire a TNP din 2015, care a fost aprobat de 127 dintre statele membre ale ONU;
- H. întrucât este necesar să se consolideze în continuare obiectivele de bază în materie de neproliferare și dezarmare ale celor trei piloni ai TNP, și anume neproliferarea, dezarmarea și cooperarea pentru utilizarea pașnică a energiei nucleare; întrucât statele care dețin arme nucleare și care sunt semnatare ale TNP își modernizează și își consolidează arsenalele de arme nucleare și întârzie să acționeze pentru a reduce sau elimina arsenalele lor nucleare și adeziunea la o doctrină militară care presupune intimidarea prin mijloace nucleare;
- I. întrucât s-au înregistrat oficial progrese în ceea ce privește securizarea materialelor fisile de uz civil prin intermediul summiturilor privind securitatea nucleară, care au fost organizate în cadrul unui proces complementar, în afara TNP, și care au contribuit la consolidarea TNP, crescând credibilitatea componentei privind neproliferarea a acestuia, dar întrucât refuzul recent al Rusiei de a coopera și deteriorarea relațiilor sale cu Statele Unite continuă să pună în pericol eforturile de securizare a materialelor fisile și de reducere a cantității acestora;
- J. întrucât Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare este un instrument internațional cu caracter juridic obligatoriu în domeniul protecției fizice a materialelor nucleare care stabilește măsuri legate de prevenirea, depistarea și pedepsirea infracțiunilor legate de materialele nucleare;
- K. întrucât Rusia și Statele Unite continuă să pună în aplicare noul Tratat pentru reducerea armelor strategice (START), care va expira în 2021 dacă nu va fi prelungit de ambele părți; întrucât, în discursul său din 2013 de la Berlin, președintele SUA, Barack Obama, a formulat o propunere semnificativă în vederea reducerii focoarelor nucleare, pe care a repetat-o în 2016 la Washington; întrucât aceste propuneri de a se angaja în negocieri privind încheierea unui acord în continuarea noului Tratat START nu s-au bucurat de reciprocitate din partea Federației Ruse și, până în prezent, nu a fost negociată nicio continuare la noul Tratat START pentru a aborda problema reducerii armelor nucleare nestrategice și strategice în vederea eliminării lor;
- L. întrucât exploziile pentru testarea armelor nucleare și/sau orice alte explozii nucleare reprezintă o amenințare pentru pacea și securitatea internațională și subminează regimul mondial de dezarmare nucleară și de neproliferare; întrucât Tratatul de interzicere totală a experiențelor nucleare (CTBT) reprezintă cel mai eficient instrument de interzicere a testărilor armelor nucleare; întrucât anul 2016 marchează cea de-a 20-a aniversare a deschiderii spre semnare a CTBT, la 24 septembrie 1996;

Joi, 27 octombrie 2016

- M. întrucât, în ciuda tuturor eforturilor depuse pentru a o organiza, Conferința privind instituirea unei zone fără arme nucleare și alte arme de distrugere în masă în Orientul Mijlociu, prevăzută a se desfășura înainte de decembrie 2012, în conformitate cu acordurile încheiate prin consens între statele părți la TNP în cadrul Conferinței de revizuire din 2010, nu a avut loc;
- N. întrucât Conceptul strategic din 2010 și Revizuirea posturii de descurajare și apărare din 2012 ale NATO obligă această organizație să creeze condițiile necesare pentru o lume fără arme nucleare; întrucât, în temeiul mecanismelor NATO, bilaterale sau de utilizare comună a armelor nucleare, aproximativ 150-200 de bombe nucleare neghidate cu rază scurtă de acțiune deținute de SUA, considerate drept arme nucleare tactice sau sub-strategice, continuă să fie desfășurate în cinci state nenucleare membre ale NATO (Belgia, Germania, Italia, Țările de Jos și Turcia) și întrucât armele sunt desfășurate în aceste țări în conformitate cu politicile actuale ale NATO;
- O. întrucât, în urma conflictului armat din Siria, care se desfășoară în apropierea bazei aeriene de la Incirlik, precum și a evenimentelor petrecute în cadrul și în vecinătatea acestei baze aeriene în timpul și după lovitura de stat eșuată din 15 iulie 2016, se acordă o mai mare atenție siguranței și securității armelor nucleare ale SUA desfășurate în Turcia;
- P. întrucât, la 5 decembrie 2015, s-au împlinit 20 de ani de la semnarea Memorandumului de la Budapesta; întrucât Ucraina a respectat toate dispozițiile acestuia și a luat poziții proactive în chestiunile privind dezarmarea și neproliferarea nucleară, spre deosebire de Federația Rusă, care și-a încălcat angajamentele ocupând o parte din teritoriul Ucrainei (Crimeea) și lansând o agresiune armată în estul Ucrainei; întrucât această situație a creat un precedent periculos în care un stat care garantase securitatea Ucrainei ca răspuns la decizia acesteia de a adera la TNP ca stat care nu deține arme nucleare a violat suveranitatea și integritatea teritorială a Ucrainei și a subminat și, în general, a afectat grav sistemul garanțiilor negative de securitate oferite de statul care deține arme nucleare, precum și TNP și ideea de a avansa în direcția dezarmării nucleare globale și a neproliferării pe baza legislației internaționale și a tratatelor multilaterale; profund îngrijorat de declarațiile amenințătoare făcute de înalți oficiali ruși, potrivit cărora Rusia are dreptul de a desfășura și găzdui arme nucleare în Crimeea, lucru care ar avea consecințe globale; îngrijorat de noua doctrină militară a Rusiei din decembrie 2014 care permite folosirea armelor nucleare împotriva unui stat care nu deține astfel de arme;
- Q. întrucât Rusia a desfășurat rachete de tip Iskander cu rază scurtă și capacități nucleare la Kaliningrad și desfășoară exerciții și survolări care implică sisteme cu capacități nucleare și întrucât declarațiile liderilor ruși privind importanța intimidării nucleare și decizia Rusiei de a suspenda dispoziția privind plutoniul și acordul de management încheiat cu Statele Unite în anul 2000 au intensificat preocupările referitoare la importanța acordată de Rusia armelor nucleare;
- R. întrucât UE joacă un rol important ca parte a Planului comun de acțiune cuprinzător convenit cu Iranul, inclusiv prin rolul său de membru cu drepturi depline al Comisiei comune care supraveghează punerea în aplicare a acordului;
- S. întrucât, la 9 septembrie 2016, RPDC a realizat cel de-al cincilea său test nuclear, la numai câteva luni de la testul din 6 ianuarie 2016; întrucât acest test, despre care RPDC susține că a reprezentat „o testare reușită a bombei cu hidrogen”, încalcă în mod clar obligațiile internaționale ale acestei țări în temeiul rezoluțiilor Consiliului de Securitate al ONU și al Declarației comune din 1992 dintre Coreea de Sud și Coreea de Nord privind denuclearizarea, care prevede că cele două țări nu vor dezvolta și nu vor deține niciun fel de arme nucleare; întrucât proliferarea oricărui tip de arme de distrugere în masă, în special a armelor nucleare și a vectorilor acestora, reprezintă o amenințare la adresa păcii și securității internaționale; întrucât RPDC a anunțat retragerea sa din cadrul Tratatului de neproliferare nucleară (TNP) în 2003, a realizat teste nucleare începând din anul 2006 iar, în 2009, a declarat oficial că a dezvoltat o armă nucleară pentru intimidare, ceea ce înseamnă că amenințarea reprezentată de această țară la adresa vecinilor săi din Asia de Nord-Est și la adresa păcii și securității regionale și internaționale s-a amplificat;
- T. întrucât Strategia europeană de securitate din 2003 prevede că proliferarea armelor de distrugere în masă este probabil cea mai mare amenințare la adresa securității noastre, inclusiv prin posibilitatea unei curse a înarmării cu arme de distrugere în masă, și întrucât UE s-a angajat să obțină aderarea universală la regimurile instituite de tratatele multilaterale și consolidarea tratatelor și a dispozițiilor lor în materie de verificare; întrucât strategia globală a UE pe

Joi, 27 octombrie 2016

2016 nu include nicio referire la armele de distrugere în masă, la neproliferație și la controlul armelor;

- U. întrucât, din păcate, în perioada premergătoare Conferinței de revizuire a TNP din 2015, UE nu a reușit să convină asupra unei poziții comune cu privire la dezarmarea nucleară, admitând pentru prima dată că au fost exprimate „opinii diferite” cu privire la consecințele armelor nucleare; întrucât în cadrul conferinței nu a fost posibil să se adopte un document final din cauza dezacordurilor privind continuarea eforturilor regionale de creare a unei zone fără arme de distrugere în masă în Orientul Mijlociu;
- V. întrucât UE și-a asumat angajamentul de a utiliza toate instrumentele adecvate pe care le are la dispoziție pentru a preveni, descuraja, opri și, dacă este posibil, elimina programele de proliferație care suscită îngrijorare la nivel mondial, astfel cum s-a stipulat în mod clar în strategia UE împotriva proliferației armelor de distrugere în masă, adoptată de Consiliul European la 12 decembrie 2003, și întrucât a asigurat o cooperare mai strânsă a grupurilor de reflecție europene în domeniul neproliferației ca parte a Consorțiului UE pentru neproliferație;
- W. întrucât este important să se sprijine și să se consolideze participarea societății civile în cadrul procesului internațional în deplină transparență,
1. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la deteriorarea mediului de securitate în jurul Uniunii Europene și dincolo de vecinătatea acesteia, deoarece aceasta ar putea duce la o reparație a armelor nucleare ca mijloc activ de intimidare și la o posibilă proliferație nucleară în rândul actorilor statali și nestatali, dar și cu privire la nepunerea în aplicare a unor acțiuni efective de dezarmare și neproliferație;
 2. solicită tuturor statelor care dețin arme nucleare să ia măsuri provizorii concrete pentru a reduce riscul detonării de arme nucleare, care să includă reducerea numărului de arme nucleare aflate în stare de funcționare, deplasarea armelor nucleare din zonele de desfășurare spre cele de depozitare, diminuarea rolului armelor nucleare în cadrul doctrinelor militare și reducerea rapidă a tuturor tipurilor de arme nucleare;
 3. își exprimă preocuparea profundă față de potențialele încălcări ale Tratatului privind forțele nucleare cu rază medie de acțiune;
 4. își exprimă preocuparea profundă cu privire la intensificarea amenințărilor nucleare în urma atitudinii adoptate de Rusia, care are repercusiuni asupra securității, stabilității și previzibilității la nivel mondial, precum și cu privire la deteriorarea relațiilor cu NATO, inclusiv în ceea ce privește potențiale încălcări ale Tratatului privind forțele nucleare cu rază medie de acțiune, declarațiile care indică o mare disponibilitate de a recurge la arme nucleare și declarațiile potrivit cărora se au în vedere desfășurări de arme nucleare și pe alte teritorii din Europa; atrage atenția asupra exercițiilor militare desfășurate de Rusia care simulează utilizarea armelor nucleare împotriva Poloniei și își exprimă profunda îngrijorare cu privire la instalarea de sisteme de rachete Iskander cu capacitate nucleară în regiunea Kaliningrad, care se află în vecinătatea statelor membre ale UE Polonia și Lituania; reamintește că, în avizul său consultativ din 1996, Curtea Internațională de Justiție a hotărât că, în temeiul dreptului internațional în vigoare la vremea respectivă, nu poate „formula o concluzie definitivă în ceea ce privește legalitatea sau ilegalitatea utilizării de către un stat a armelor nucleare în circumstanțe extreme de auto-apărare”;
 5. sprijină concluziile Summitului privind securitatea nucleară din 2016, recunoscând faptul că utilizarea și schimburile comerciale neautorizate a materialelor nucleare reprezintă o amenințare imediată și serioasă la adresa securității mondiale și dorește să se realizeze localizarea integrală și securizarea fizică a tuturor materialelor care pot fi utilizate pentru fabricarea de arme;
 6. salută finalizarea lucrărilor Grupului de lucru deschis al ONU însărcinat cu continuarea negocierilor multilaterale privind dezarmarea nucleară, în conformitate cu Rezoluția 70/33 a Adunării Generale a ONU; salută recomandarea adresată Adunării Generale a ONU, cuprinsă în raportul final al Grupului de lucru deschis (A/71/371) și adoptată cu sprijin larg la 19 august 2016, de a organiza o conferință în 2017, deschisă tuturor statelor, pentru a negocia un instrument obligatoriu din punct de vedere juridic prin care să se interzică armele nucleare și care să conducă la eliminarea totală a acestora; recunoaște că un astfel de demers va consolida obiectivele și obligațiile în materie de neproliferație și dezarmare cuprinse în TNP și va contribui la crearea condițiilor de securitate globală și la o lume fără arme nucleare;

Joi, 27 octombrie 2016

7. invită statele membre ale UE să sprijine organizarea unei astfel de conferințe în 2017 și să participe constructiv la procedurile aferente și invită Vicepreședinta / Înalta Reprezentantă Federica Mogherini și Serviciul European de Acțiune Externă să contribuie constructiv la procedurile din cadrul conferinței de negociere din 2017;
8. reamintește cea de-a 20-a aniversare a deschiderii spre semnare a CTBT, la 24 septembrie 1996, și subliniază că un tratat universal de interzicere a experiențelor nucleare, care să poată fi verificat efectiv la nivel internațional, este modul cel mai eficace de interzicere a exploziilor pentru testarea armelor nucleare și a oricăror altor explozii nucleare;
9. îndeamnă restul statelor enumerate în Anexa II la CTBT, a căror ratificare este necesară pentru intrarea în vigoare a tratatului, să semneze și/sau să ratifice tratatul urgent, pentru ca acest instrument internațional crucial să intre pe deplin în vigoare fără alte întârzieri; salută în acest sens adoptarea Rezoluției 2310 (2016) a Consiliului de Securitate al ONU;
10. își exprimă aprecierea față de progresul semnificativ înregistrat de Comisia pregătitoare a Organizației Tratatului de Interzicere Totală a Experiențelor Nucleare (CTBTO) în ceea ce privește finalizarea și exploatarea sistemului său internațional eficace de monitorizare, care, chiar și fără ca tratatul să intre în vigoare, contribuie la stabilitatea regională ca măsură de creștere semnificativă a încrederii, consolidează regimul de neproliferare și dezarmare nucleară și aduce beneficii științifice și civile pentru state; își exprimă convingerea că, pentru a asigura funcționarea continuă a sistemului de monitorizare, Comisia pregătitoare a CTBTO va continua să se bazeze pe contribuțiile financiare ale statelor;
11. deplânge faptul că, în ciuda așteptărilor contrare, armele nucleare câștigă din nou teren în cadrul planurilor strategice ale statelor care dețin arme nucleare; solicită intensificarea dialogului cu toate statele care dețin arme nucleare, în vederea urmării unei agende comune care să vizeze reduceri progresive ale stocurilor de focoase nucleare; sprijină, în special, eforturile depuse de SUA și de Rusia de a reduce armele nucleare desfășurate, după cum au convenit în noul Tratat START;
12. deplânge faptul că, de la intrarea în vigoare a noului Tratat START în 2011, nu s-au purtat alte negocieri cu privire la reducerea urgent necesară a focoaselor nucleare instalate și neinstalate și nici nu s-au adoptat, conform înțelegerii prealabile dintre SUA și Rusia, măsuri de reducere și eliminare a armelor nucleare cu rază scurtă și a armelor nucleare tactice considerate arme nucleare sub-strategice sau nestategice;
13. recunoaște că eliminarea reciprocă și simultană de pe teritoriul european a focoaselor nucleare cu rază scurtă, tactice și desemnate ca fiind sub-strategice ar putea contribui în mod pozitiv la crearea de condiții pentru instituirea unor noi zone fără arme nucleare, contribuind astfel la îndeplinirea obligațiilor de neproliferare și dezarmare prevăzute în TNP și, între timp, la stabilirea unui precedent pentru continuarea dezarmării nucleare;
14. salută crearea de zone fără arme nucleare ca un pas pozitiv înspre o lume fără arme nucleare; consideră, în această privință, că o zonă fără arme nucleare în Orientul Mijlociu, bazată pe mecanisme la care s-a ajuns în mod liber, ar fi extrem de importantă în vederea unei păci de durată și cuprinzătoare în regiune; își exprimă, în acest context, marea dezamăgire față de faptul că nu s-a reușit să se organizeze conferința din 2012 prevăzută de TNP privind crearea unei zone fără arme de distrugere în masă în Orientul Mijlociu;
15. sprijină continuarea eforturilor de consolidare a mandatului Agenției Internaționale pentru Energie Atomică (AIEA), inclusiv generalizarea protocoalelor adiționale la acordurile de garanții ale IAEA și alte demersuri destinate să dezvolte măsurile de consolidare a încrederii; dorește să se asigure că organizației îi sunt puse la dispoziție resurse suficiente care să-i permită să-și îndeplinească misiunea esențială de a garanta securitatea activităților nucleare; solicită să se realizeze progrese în cadrul Comisiei pregătitoare a următorului TNP din 2017 și al Conferinței la nivel înalt privind dezarmarea nucleară din 2018;
16. salută acordul dintre puterile P5+1 și Iran privind ambițiile nucleare ale acestei țări și încurajează cooperarea continuă dintre cele două părți în vederea asigurării punerii în aplicare depline a Planului comun de acțiune cuprinzător (JCPOA); consideră că JCPOA, cunoscut și sub denumirea de Acordul nuclear cu Iranul, a fost o realizare remarcabilă pentru diplomația multilaterală și pentru diplomația europeană în special, care ar trebui să contribuie nu doar la îmbunătățirea considerabilă a relațiilor dintre UE și Iran, ci și la promovarea stabilității în întreaga regiune; consideră că toate părțile sunt acum responsabile pentru asigurarea aplicării sale stricte și integrale; salută înființarea Comisiei comune alcătuite din reprezentanți ai Iranului și ai E3/UE+3 (China, Franța, Germania, Federația Rusă, Regatul Unit și Statele Unite), împreună cu

Joi, 27 octombrie 2016

ÎR/VP; își exprimă sprijinul deplin pentru VP/ÎR în rolul său de coordonator al Comisiei comune instituite în cadrul JCPOA și consideră că punerea strictă și integrală în aplicare a JCPOA continuă să fie deosebit de importantă;

17. condamnă ultimele teste nucleare desfășurate de RPDC și respingerea de către această țară a mai multor rezoluții ale Consiliului de Securitate al ONU, inclusiv a celei mai recente, din 2 martie 2016 (2070); îndeamnă RPDC să se abțină de la comiterea altor acte provocatoare renunțând la programele nucleare și de rachete balistice, într-un mod complet, verificabil și ireversibil, să înceteze toate activitățile conexe și să se conformeze imediat tuturor obligațiilor sale internaționale, inclusiv rezoluțiilor Consiliului de Securitate al ONU și ale Consiliului guvernatorilor IAEA, precum și celorlalte norme internaționale privind dezarmarea și neproliferația și să se întoarcă la masa negocierilor; solicită RPDC să semneze și să ratifice fără întârziere Tratatul de interzicere totală a experiențelor nucleare; își afirmă dorința de a găsi o soluție diplomatică și politică la problema nucleară din RPDC și sprijină reluarea negocierilor celor șase părți; îndeamnă China să pună presiune mai mare pe RPDC;

18. salută includerea clauzelor de neproliferație a armelor de distrugere în masă în acordurile încheiate de UE cu țările terțe și în planurile sale de acțiune; subliniază că astfel de măsuri trebuie puse în aplicare de toate țările partenere ale UE, fără excepție;

19. salută prezentarea Strategiei globale a UE și îndeamnă SEAE să adopte măsuri subsecvente și să actualizeze și să extindă Strategia UE împotriva proliferării armelor de distrugere în masă din 2003 și Noile linii de acțiune din 2009, ținând seama de aspectele și problemele descrise mai sus, pentru ca UE să devină o forță motrice în consolidarea și avansarea acordurilor multilaterale de dezarmare și de neproliferație nucleară;

20. salută abordarea periodică a acestor teme în cadrul Consorțiului pentru neproliferație al UE și al altor organizații și grupuri de reflecție ale societății civile și invită Consorțiul de neproliferație al UE, condus de consilierul principal și trimisul special al UE pentru neproliferație și dezarmare, să își extindă agenda și să includă dezarmarea;

21. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție statelor membre, Vicepreședintelui Comisiei / Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliului, Comisiei, Secretarului General al ONU, Înaltului Comisar al ONU pentru probleme de dezarmare, Organizației Tratatului de Interzicere Totală a Experiențelor Nucleare și directorului general al AIEA, precum și parlamentelor celor cinci membri permanenți ai Consiliului de Securitate al ONU.

Joi, 27 octombrie 2016

P8_TA(2016)0425

Serviciul european de voluntariat

Rezoluția Parlamentului European din 27 octombrie 2016 referitoare la Serviciul european de voluntariat și promovarea voluntariatului în Europa (2016/2872(RSP))

(2018/C 215/32)

Parlamentul European,

- având în vedere Decizia Consiliului din 27 noiembrie 2009 privind Anul european al activităților de voluntariat care promovează cetățenia activă (2011) ⁽¹⁾,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 septembrie 2011 intitulată „Politicile UE și voluntariatul: recunoașterea și promovarea activităților de voluntariat transfrontaliere în UE” (COM(2011)0568),
 - având în vedere Agenda de politici pentru voluntariat în Europa a Alianței pentru Anul european al voluntariatului 2011,
 - având în vedere Recomandarea Consiliului din 20 decembrie 2012 privind validarea învățării non-formale și informale ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 10 decembrie 2013 referitoare la voluntariat și activitățile de voluntariat în Europa ⁽³⁾,
 - având în vedere definiția activității de voluntariat propusă de Organizația Internațională a Muncii (OIM) în Manualul privind măsurarea activității de voluntariat (2011) elaborat de aceasta,
 - având în vedere Rezoluția sa din 12 iunie 2012 referitoare la recunoașterea și promovarea activităților de voluntariat transfrontaliere în UE ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 22 aprilie 2008 referitoare la contribuția activității de voluntariat la coeziunea economică și socială ⁽⁵⁾,
 - având în vedere Carta europeană a drepturilor și responsabilităților voluntarilor ⁽⁶⁾,
 - având în vedere întrebarea adresată Comisiei referitoare la voluntariat și la Serviciul european de voluntariat (O-000107/2016 – B8-1803/2016),
 - având în vedere articolul 128 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. reamintind că, în 2016, Serviciul european de voluntariat (SEV) își sărbătorește cea de-a 20-a aniversare și că de-a lungul acestor 20 de ani au fost sprijiniți 100 000 de voluntari;
- B. subliniind că Anul european al voluntariatului 2011, susținut ferm de Parlamentul European, a reprezentat o oportunitate politică majoră de a scoate în evidență valoarea adăugată a voluntariatului în Europa și că acum, cinci ani mai târziu, Parlamentul European ar trebui să analizeze impactul pe care l-a avut, din perspectiva valorii adăugate, Anul european al voluntariatului 2011 asupra elaborării politicilor și asupra modului în care voluntariatul este integrat în principalele programe europene, cum ar fi Erasmus+ și Serviciul european de voluntariat;
- C. reamintind că Anul european al voluntariatului 2011 a constituit imboldul și a oferit contextul pentru crearea și/sau revizuirea a numeroase cadre naționale și juridice privind voluntariatul din Europa; subliniind însă că Europa nu dispune încă de politici coordonate în materie de voluntariat, cu un punct de contact unic în instituțiile UE;

⁽¹⁾ JO L 17, 22.1.2010, p. 43.

⁽²⁾ JO C 398, 22.12.2012, p. 1.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0549.

⁽⁴⁾ JO C 332 E, 15.11.2013, p. 14.

⁽⁵⁾ JO C 259 E, 29.10.2009, p. 9.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/citizenship/pdf/volunteering_charter_en.pdf

Joi, 27 octombrie 2016

- D. reamintind că acțiunile de voluntariat se întreprind de bunăvoie, reprezentând o alegere și o motivație personale, fără a se urmări câștiguri materiale; subliniind că voluntariatul poate fi definit ca un parcurs de solidaritate și că reprezintă o metodă de a răspunde nevoilor și preocupărilor umane, sociale și de mediu;
- E. întrucât voluntariatul este un factor-cheie al cetățeniei active și al democrației, precum și al dezvoltării personale, întrucât valorile europene cum sunt solidaritatea și nediscriminarea, și întrucât acesta contribuie, de asemenea, la dezvoltarea democrației participative și la promovarea drepturilor omului în cadrul și în afara Uniunii Europene;
- F. subliniind valoarea și importanța voluntariatului, acesta fiind una dintre cele mai vizibile forme de manifestare a solidarității, care promovează și facilitează incluziunea socială, construiește capital social și produce transformări ale societății; subliniind că voluntariatul contribuie atât la dezvoltarea unei societăți civile dinamice, care poate oferi soluții creative și inovatoare la provocările comune, cât și la creșterea economică și că, prin urmare, merită evaluat într-un mod specific din perspectiva capitalului economic, dar și a celui social;
- G. reamintind că existența unui mediu favorabil este esențială pentru a asigura implicarea unui număr mai mare de cetățeni europeni în activități de voluntariat, garantând astfel o finanțare echitabilă pentru infrastructura necesară voluntariatului, inclusiv pentru organizațiile care lucrează cu voluntari, pentru a-i susține pe aceștia și activitățile lor;
- H. subliniind că voluntariatul presupune o combinație de mecanisme de sprijin și/sau de structuri organizaționale adecvate, care să identifice drepturile și responsabilitățile voluntarilor și ale voluntariatului;
- I. subliniind că orice persoană are dreptul la acces egal la oportunitățile de voluntariat și la protecție împotriva oricărui tip de discriminare și ar trebui să aibă dreptul de a-și concilia activitatea de voluntariat cu viața privată și cea profesională, astfel încât să poată avea un anumit grad de flexibilitate pe parcursul activității de voluntariat;
- J. evidențiind faptul că recunoașterea valorii sociale și economice a voluntariatului este esențială și pentru a încuraja stimularea adecvată a tuturor celor interesați și a spori, astfel, cantitatea, calitatea și impactul voluntariatului;
- K. reamintind competiția Capitala europeană a voluntariatului, care recunoaște succesele obținute de municipalitățile din Europa în ceea ce privește recunoașterea și sprijinirea eforturilor depuse de voluntari în regiunile lor;
- L. subliniind că noul program Erasmus+ oferă încă oportunități de finanțare și sprijinire a proiectelor de voluntariat, în special prin programul SEV, și că programul „EU Aid Volunteers” a fost lansat de DG ECHO pentru a oferi sprijin practic proiectelor de ajutor umanitar; recunoscând că noul CFM al UE pentru 2014-2020 a rezervat o serie de fonduri UE pentru voluntariat, în special programul „Europa pentru cetățeni”, gestionat în prezent de DG HOME, care a păstrat voluntariatul ca prioritate; remarcând însă că accesul organizațiilor de voluntari la alte fonduri importante ale UE, cum ar fi fondurile structurale și de investiții europene, rămâne foarte limitat;
- M. reamintind că reacția UE la actuala criză a refugiaților este un exemplu grăitor și un simbol vizibil al importanței voluntarilor și al modului în care aceștia întrușchipează valorile europene, contribuie la construirea rezilienței și sunt dispuși să ofere soluții flexibile și pragmatice la provocările comune,
1. recunoaște că voluntariatul este o expresie a solidarității, libertății și responsabilității, care contribuie la consolidarea unei cetățenii active și la dezvoltarea personală umană și reprezintă un instrument esențial pentru incluziunea și coeziunea socială, precum și pentru cursurile de pregătire, educație și dialog intercultural, asigurând, în același timp, o contribuție importantă la răspândirea valorilor europene; subliniază că avantajele sale sunt, de asemenea, recunoscute în munca de voluntariat desfășurată cu țările terțe, ca instrument strategic pentru încurajarea înțelegerii reciproce și a relațiilor interculturale;
 2. subliniază că este important să se asigure un cadru european pentru activitățile de voluntariat, care să definească drepturile și responsabilitățile sale, și să faciliteze mobilitatea și recunoașterea competențelor; încurajează statele membre care încă nu au definit un cadru juridic pentru voluntari să folosească recomandările din Agenda de politici pentru voluntariat în Europa și Carta europeană a drepturilor și responsabilităților voluntarilor;

Joi, 27 octombrie 2016

3. încurajează statele membre să implementeze procese concrete de validare în cadrul Recomandării Consiliului din 2012, pentru a asigura o mai bună înțelegere și comparabilitate a competențelor și experienței; solicită ca orice inițiativă viitoare privind pașaportul european al competențelor și Europass să acorde o importanță mai mare voluntariatului ca oportunitate de învățare informală și non-formală; reamintește că voluntariatul contribuie la dobândirea unor competențe care facilitează accesul la piața muncii; subliniază că voluntarii nu ar trebui considerați sau folosiți pe post de forță de muncă alternativă;
4. constată că, în Europa, aproape 100 de milioane de cetățeni de toate vârstele sunt voluntari, activitatea lor contribuind la realizarea a aproximativ 5 % din PIB-ul său; solicită Comisiei să ia în considerare valoarea economică a bunurilor și serviciilor furnizate de către voluntari prin elaborarea unor politici axate pe voluntariat;
5. sugerează că trebuie sprijinite și adoptate inițiative de tipul celor propuse recent de Comisie în noua propunere privind Regulamentul financiar, prin care timpul petrecut ca voluntar să fie eligibil pentru cofinanțare prin granturile acordate de UE;
6. invită Eurostat să sprijine statele membre în acest demers pentru a se asigura că sunt colectate date comparative în Europa, precum și pentru a dezvolta indicatori și metodologii comune la nivelul UE pentru măsurarea impactului social al voluntariatului; îndeamnă statele membre să adopte sistemul elaborat de Organizația Internațională a Muncii pentru a măsura valoarea economică a voluntariatului;
7. încurajează acele statele membre care încă nu au luat astfel de măsuri să instituie programe de voluntariat naționale finanțate corespunzător și să îmbunătățească accesul la informații de calitate privind oportunitățile de voluntariat la nivel național și local, în special prin rețelele de informare existente pentru tineri și informări reciproce („peer-to-peer”) și să creeze centre de serviciu civic național, care să promoveze și oportunitățile de voluntariat internațional pentru cetățenii de toate vârstele;
8. invită Comisia să faciliteze elaborarea unei politici europene de voluntariat mai coordonate, în vederea stabilirii unui punct unic de contact în cadrul Comisiei, care ar urma să facă legătura între inițiativele și programele individuale și ar îmbunătăți accesul la programele de voluntariat;
9. solicită Comisiei să elaboreze un studiu privind sistemele naționale de servicii de voluntariat, corpurile naționale de serviciu civic și de solidaritate, precum și mediul existent pentru voluntarii potențiali din rândul statelor membre, pentru a promova înțelegerea reciprocă și diseminarea bunelor practici și posibilitatea de a crea un serviciu civic european care să vină în completarea oportunităților de voluntariat existente – toate acestea în scopul consolidării cetățeniei UE;
10. ia act de ideea Comisei de a crea o nouă inițiativă europeană de voluntariat pentru tineri, cunoscută sub denumirea de „Corpul de solidaritate al UE”; invită Comisia să evalueze valoarea adăugată a acestei inițiative, pentru a sprijini activitatea desfășurată deja de societatea civilă, și să asigure includerea organizațiilor voluntare; subliniază, de asemenea, necesitatea de a asigura faptul că implementarea inițiativei nu va submina bugetele deja alocate pentru alte programe;
11. sprijină Comisia și statele membre în aniversarea celor 20 de ani de la înființarea SEV; insistă că programul SEV este benefic pentru persoanele și organizațiile implicate, precum și pentru societatea în ansamblu, și că SEV ar trebui să consolideze aspectele din programul Erasmus+ ce vizează implicarea civică; subliniază că este important să se promoveze SEV pentru toți tinerii, în special pentru cei care nu sunt încă interesați de voluntariat și mobilitate, creând, astfel, motivații și schimbări de mentalitate, fără a exclude generațiile mai în vârstă, întrucât acestea au o contribuție importantă, de exemplu ca mentori;
12. încurajează statele membre să promoveze SEV în sistemele lor educaționale și academice ca instrument de popularizare a educației de solidaritate și de implicare civică în rândul generației tinere;
13. reamintește că SEV se bazează pe oferte de voluntariat de calitate și respectă Carta voluntariatului și principiile din Carta de calitate a mobilității educaționale și că SEV ar trebui să aibă la bază o structură care încurajează organizațiile de voluntariat să devină organizații de primire, oferind-le astfel fonduri adecvate și cursuri de formare, consolidând, în același timp, rolul de coordonare al organizațiilor care oferă asistență unui număr mare de organizații de primire, de exemplu în ceea ce privește gestionarea și pregătirea;

Joi, 27 octombrie 2016

14. reamintește că SEV ar trebui să permită un acces ușor și rapid al tinerilor la program și, prin urmare, solicită o simplificare a sistemului actual de depunere a candidaturilor;
 15. subliniază că este necesar să se consolideze monitorizarea și dimensiunea locală după o experiență de voluntariat în străinătate, prin acordarea de sprijin nu doar înainte de plecare, ci și la întoarcere, sub forma unor cursuri de post-orientare și post-integrare;
 16. îndeamnă autoritățile naționale, regionale și locale să asigure o finanțare adecvată, să simplifice procedurile administrative și să ofere stimulente fiscale organizațiilor și rețelelor de voluntari, în special celor mici și cu resurse limitate;
 17. insistă că ar trebui asigurat un mentorat de calitate pe parcursul întregului proces, prin intermediul unui management responsabil al voluntariatului și prin sensibilizarea voluntarilor cu privire la responsabilitatea care le revine în ceea ce privește angajamentul față de organizație și comunitate;
 18. invită Comisia să îmbunătățească și să reconfigureze strategia de comunicare privitoare la SEV prin scoaterea în evidență a valorii sociale, umane și civice a voluntariatului;
 19. subliniază rolul îmbătrânirii active în activitățile de voluntariat și evidențiază rolul cetățenilor tineri și mai în vârstă pentru angajamentul civic în Europa, bazându-se pe impulsul oferit de Anul european al activităților de voluntariat (2011) și Anul european al îmbătrânirii active și al solidarității între generații (2012);
 20. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Joi, 27 octombrie 2016

P8_TA(2016)0426

Evaluarea Strategiei UE pentru tineret pentru perioada 2013-2015

Rezoluția Parlamentului European din 27 octombrie 2016 referitoare la evaluarea Strategiei UE pentru tineret pentru perioada 2013-2015 (2015/2351(INI))

(2018/C 215/33)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 165 și 166 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolele 14, 15, 21, 24 și 32,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1288/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a acțiunii „Erasmus +”: Programul Uniunii pentru educație, formare, tineret și sport și de abrogare a Deciziilor nr. 1719/2006/CE, nr. 1720/2006/CE și nr. 1298/2008/CE ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția Consiliului privind un plan de lucru al Uniunii Europene pentru tineret pentru perioada 2016-2018 ⁽²⁾ și Rezoluția Consiliului din 20 mai 2014 privind un plan de lucru al Uniunii Europene pentru tineret pentru perioada 2014-2015 ⁽³⁾,
- având în vedere Recomandarea Consiliului din 22 aprilie 2013 privind înființarea unei garanții pentru tineret ⁽⁴⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului European din 7 și 8 februarie 2013 în ceea ce privește crearea unei inițiative privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția Consiliului din 27 noiembrie 2009 privind un cadru reînnoit pentru cooperarea europeană în domeniul tineretului (2010-2018) ⁽⁶⁾,
- având în vedere Concluziile Consiliului din 12 mai 2009 privind un cadru strategic pentru cooperarea europeană în domeniul educației și formării profesionale („ET 2020”) ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 aprilie 2016 privind Erasmus+ și alte instrumente de promovare a mobilității în cadrul învățământului profesional și tehnic – o abordare bazată pe învățarea pe tot parcursul vieții ⁽⁸⁾,
- având în vedere Declarația de la Paris privind promovarea prin educație a cetățeniei și a valorilor comune ale libertății, toleranței și nediscriminării, adoptată în cadrul reuniunii informale a miniștrilor educației din UE, la Paris, la 17 martie 2015,
- având în vedere Raportul comun pentru 2015 al Consiliului și al Comisiei privind punerea în aplicare a cadrului reînnoit pentru cooperarea europeană în domeniul tineretului (2010-2018), adoptat de Consiliu la 23 noiembrie 2015,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 15 septembrie 2015 intitulată „Proiect de raport comun 2015 al Consiliului și al Comisiei privind punerea în aplicare a cadrului reînnoit pentru cooperare europeană în domeniul tineretului (2010-2018)” (COM(2015)0429) și documentele de lucru al serviciilor Comisiei care însoțesc Comunicarea Comisiei, intitulată „Rezultatele metodei deschise de coordonare în domeniul tineretului, cu un accent special asupra celui de al doilea ciclu (2013-2015)” (SWD(2015)0168) și „Situția tinerilor în UE” (SWD(2015)0169),

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 50.

⁽²⁾ JO C 417, 15.12.2015, p. 1.

⁽³⁾ JO C 183, 14.6.2014, p. 5.

⁽⁴⁾ JO C 120, 26.4.2013, p. 1.

⁽⁵⁾ EUCO 37/13.

⁽⁶⁾ JO C 311, 19.12.2009, p. 1.

⁽⁷⁾ JO C 119, 28.5.2009, p. 2.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0107.

Joi, 27 octombrie 2016

- având în vedere Recomandarea Consiliului din 20 decembrie 2012 privind validarea învățării non-formale și informale,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 august 2015 intitulată „Proiectul de raportul comun pentru 2015 al Consiliului și al Comisiei privind punerea în aplicare a cadrului strategic pentru cooperarea europeană în domeniul educației și formării profesionale (ET2020) – Noi priorități pentru cooperarea europeană în domeniul educației și formării profesionale” (COM(2015)0408),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010 intitulată „EUROPA 2020: O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
 - având în vedere rezoluțiile sale din 11 septembrie 2013 referitoare la punerea în aplicare a Strategiei UE pentru tineret 2010-2012 ⁽¹⁾ și din 18 mai 2010 referitoare la o strategie a UE pentru tineret – investiție și mobilizare ⁽²⁾,
 - având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile copilului,
 - având în vedere Rezoluția sa din 12 aprilie 2016 privind dobândirea de cunoștințe despre UE la școală ⁽³⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 8 septembrie 2015 referitoare la promovarea antreprenoriatului în rândul tinerilor prin educație și formare ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 28 aprilie 2015 referitoare la monitorizarea implementării procesului de la Bologna ⁽⁵⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 19 ianuarie 2016 referitoare la rolul dialogului intercultural, al diversității culturale și al educației în promovarea valorilor fundamentale ale UE ⁽⁶⁾,
 - având în vedere Raportul alternativ privind politica pentru tineret, publicat de Forumul European al Tineretului,
 - având în vedere Recomandarea Consiliului din 10 martie 2014 privind un cadru de calitate pentru stagii,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru cultură și educație și avizele Comisiei pentru control bugetar și Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A8-0250/2016),
- A. întrucât tinerii ar trebui să participe activ la planificarea, elaborarea, implementarea, monitorizarea și evaluarea tuturor politicilor pentru tineret;
- B. întrucât tinerii ar trebui ajutați și ar trebui să li se ofere mai multe posibilități pentru a face față problemelor extrem de grave cu care se confruntă în prezent și pentru a afrunta provocările viitorului, prin politici de tineret mai bine coordonate, mai eficiente și mai relevante și printr-o utilizare mai bine direcționată a politicilor economice, de ocupare a forței de muncă și a politicilor sociale la nivel local, regional, național și la nivelul UE;
- C. întrucât este necesară o mai bună integrare a politicii de tineret alături de cooperarea intersectorială și acțiunea socială în UE, precum și o consolidare a sinergiei dintre Strategia UE pentru tineret și alte strategii europene, precum cele privind educația, formarea, sănătatea și ocuparea forței de muncă, pentru a garanta că atât politicile actuale, cât și cele viitoare iau în considerare situațiile și nevoile reale ale tinerilor care se confruntă cu grave probleme economice, de muncă și sociale; întrucât, în această privință, participarea organizațiilor de tineret în procesul de elaborare a politicilor este esențială;

⁽¹⁾ JO C 93, 9.3.2016, p. 61.

⁽²⁾ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 21.

⁽³⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0106.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0292.

⁽⁵⁾ JO C 346, 21.9.2016, p. 2.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0005.

Joi, 27 octombrie 2016

- D. întrucât metoda deschisă de coordonare, aplicată în domeniul tineretului, este inspirată din cooperarea europeană în domeniul ocupării forței de muncă;
- E. întrucât unul dintre obiectivele stabilite pentru programul Erasmus + în ansamblul său este să contribuie la realizarea cadrului reinnoit pentru cooperarea europeană în domeniul tineretului (2010-2018); întrucât, în acest sens, trebuie asigurat accesul organizațiilor de tineret la granturi pentru proiecte în cadrul programului Erasmus+ reinnoit, și trebuie eliminate impedimentele pentru eligibilitatea proiectelor mici;
- F. întrucât Strategia UE pentru tineret (2010-2018) are opt domenii principale de acțiune în care ar trebui adoptate inițiative: educația și formarea, ocuparea forței de muncă și antreprenoriatul, sănătatea și calitatea vieții, participarea, voluntariatul, incluziunea socială, tineretul în lume, și creativitatea și cultura;
- G. întrucât cel de al treilea și ultimul ciclu trienal al Strategiei UE pentru tineret (2010-2018) va acorda prioritate incluziunii sociale a tuturor tinerilor, în special a celor care provin din medii defavorizate, precum și participării mai active la viața civică și democratică și facilitării tranziției către piața muncii;
- H. întrucât Strategia UE pentru tineret (2010-2018) evidențiază necesitatea unui dialog structurat continuu între factorii de decizie, tineri și organizațiile de tineret; subliniază, cu toate acestea, că 57 % din organizațiile de tineret din UE consideră că competențele tinerilor nu sunt luate în considerare la elaborarea politicilor pentru tineret;
- I. întrucât politica pentru tineret trebuie să se bazeze pe drepturi și să sprijine dezvoltarea tuturor tinerilor, asigurând respectarea drepturilor și realizarea potențialului tinerilor, evitând totodată stigmatizarea anumitor grupuri;
- J. întrucât este important de subliniat că tinerii se implică în politică în multe moduri, dar că participarea lor la alegeri este în scădere;
- K. întrucât este important ca toți tinerii să aibă acces la o educație și o formare de calitate, atât formală, cât și non-formală, deoarece tineretul european se confruntă în prezent cu o rată ridicată a șomajului în multe state membre, cu instabilitatea locurilor de muncă și cu un risc crescut de sărăcie și excluziune socială, în special tinerii cu un nivel scăzut de calificare, tinerii care nu sunt integrați în programe de educație sau formare și nici în câmpul muncii (NEET), precum și cei cu nevoi speciale sau provenind din medii socioeconomice defavorizate, cum ar fi minoritățile etnice, refugiații, migranții și solicitanții de azil, care au mai multe șanse să nu-și găsească un loc de muncă sau să fie marginalizați;
- L. întrucât sunt necesare eforturi permanente pentru a crește nivelul de participare a femeilor tinere pe piața muncii, în special după concediul de maternitate și în cazul mamelor celibatate, dar și a tinerilor migranți, a persoanelor care au abandonat școala, a tinerilor slab calificați, a tinerilor cu dizabilități și a tuturor tinerilor care riscă să fie discriminați;
- M. întrucât educația și formarea pot contribui la contracararea dezangajării sociale, a marginalizării și a radicalizării tinerilor, la combaterea șomajului în rândul tinerilor și la creșterea gradului de conștientizare al tinerilor cu privire la importanța valorilor fundamentale care stau la baza UE; întrucât abordările interculturale și interconfesionale sunt esențiale pentru edificarea respectului reciproc și pentru integrarea tinerilor în educație și în viața socială;
- N. întrucât natura specifică a activității sportive și contribuția sa la incluziunea socială a tinerilor dezavantajați, în special a refugiaților și migranților, contribuie la depășirea xenofobiei și rasismului;
- O. întrucât tinerii reprezintă viitorul și ar trebui să fie considerați o resursă cu potențial enorm pentru viitorul societăților europene;

Joi, 27 octombrie 2016

- P. întrucât este esențial să se includă în politicile pentru tineret o perspectivă de gen, care să țină seama, în toate etapele procesului de elaborare a politicilor, de circumstanțele și provocările specifice cu care se confruntă femeile tinere și fetele; întrucât în politica pentru tineret trebuie incluse măsuri specifice, care să țină seama de dimensiunea de gen în chestiuni cum ar fi combaterea violenței împotriva femeilor și fetelor, educația sexuală și relațională și educația privind egalitatea de gen;
- Q. întrucât la elaborarea și implementarea a politicilor pentru tineret trebuie să se acorde o atenție deosebită și nevoilor tinerilor care suferă de discriminări multiple, cum ar fi tinerii cu dizabilități sau cu probleme de sănătate mintală sau cei care se identifică ca fiind LGBTI;
- R. întrucât incluziunea și mobilitatea socială trebuie să fie priorități centrale ale Strategiei UE pentru tineret, iar aceasta trebuie să vizeze, prin urmare, în special tinerii aparținând grupurilor vulnerabile, cum ar fi cei care se confruntă cu sărăcia și excluziunea socială, cei din zonele rurale izolate sau din comunitățile marginalizate, precum minoritățile etnice sau refugiații și solicitanții de azil;

Recomandări generale

1. salută Raportul privind tineretul UE din 15 septembrie 2015, bazat pe Comunicarea Comisiei privind implementarea cadrului reînnoit pentru cooperare europeană în domeniul tineretului (2010-2018) (COM(2015)0429), inclusiv principalele rezultate ale ultimului ciclu trienal al Strategiei UE pentru tineret, precum și prioritățile propuse pentru următorul ciclu; recomandă autorităților UE și celor naționale, regionale și locale să se asigure că diferitele programe de la nivelul UE care se ocupă cu politicile pentru tineret sunt bine promovate, implementate și coordonate, pentru a răspunde noilor nevoi din perspectiva viitoarelor provocări sociale și educaționale;
2. consideră că metoda deschisă de coordonare reprezintă un mijloc adecvat, dar insuficient de a stabili un cadru pentru politicile din domeniul tineretului, care trebuie completat prin alte măsuri; își reiterează apelul pentru o cooperare mai strânsă și schimburi de bune practici cu privire la aspectele legate de tineret la nivel local, regional, național și la nivelul UE; invită insistent statele membre să convină asupra unor criterii de referință și a unor indicatori clari, care să facă posibilă monitorizarea progreselor realizate;
3. subliniază că, pentru a putea duce o viață independentă și a fi pe deplin integrați în societate, participând activ și aducând o contribuție reală la aceasta, tinerii cu dizabilități au nevoie de un loc de muncă;
4. subliniază importanța dialogului structurat ca modalitate de implicare a tinerilor, atât a celor care sunt implicați în organizații pentru tineret, cât și celor care nu sunt; subliniază, în acest sens, necesitatea de a crește și de a îmbunătăți impactul, vizibilitatea și calitatea procesului, acordând o atenție deosebită implicării grupurilor vulnerabile și marginalizate, în scopul de a elabora, a pune în aplicare și a evalua politicile pentru tineret într-un mod mai eficient la toate nivelurile și a promova cetățenia activă în rândul tinerilor; solicită consolidarea dialogului structurat, ca instrument participativ de calitate pentru tineri, în următorul cadru de cooperare în domeniul tineretului;
5. ia act de impactul celui de-al doilea ciclu al Strategiei UE pentru tineret (2013-2015), care a evidențiat importanța unei abordări adaptabile a politicii pentru tineret, cu implicații intersectoriale și la mai multe niveluri; apreciază, în acest sens, dialogul structurat cu organizațiile de tineret; invită Comisia și statele membre să îmbunătățească accesul la o educație și formare de calitate și să favorizeze ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor; reamintește cele opt domenii de acțiune promovate de Strategia UE pentru tineret;
6. subliniază importanța Strategiei UE pentru tineret, având în vedere rata alarmant de mare a șomajului în rândul tinerilor în UE, procentajele mari și foarte variabile de tineri care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare, precum și provocările legate de sărăcia și excluziunea socială a tinerilor; subliniază că următorul ciclu (2016-2018) ar trebui să contribuie la îndeplinirea celor două obiective ale Strategiei UE pentru tineret, identificând și abordând cauzele șomajului în rândul tinerilor, cum ar fi abandonul școlar timpuriu, promovând spiritul antreprenorial în rândul tinerilor, investind în educație, stagii, ucenicii și formare profesională destinate asimilării competențelor care reflectă oportunitățile, nevoile și evoluțiile pieței muncii și facilitând tranziția către piața muncii prin măsuri care să asigure o mai bună coordonare a programelor educaționale, a politicii de ocupare a forței de muncă și a cererii de pe piața muncii; subliniază că actorii de pe piața muncii trebuie susținuți în eforturile lor de a pune în aplicare Garanția pentru tineret, pentru a se asigura că, la cel mult patru luni de la absolvirea școlii, tinerii fie sunt angajați, fie urmează un program educațional sau fac o formare sau o reconversie profesională;

Joi, 27 octombrie 2016

7. subliniază că punerea în aplicare efectivă a Strategiei UE pentru tineret ar trebui să fie strâns legată de atingerea obiectivelor principale ale Strategiei Europa 2020, în special de cele privind atingerea la o rată de ocupare a forței de muncă de 75 % în rândul populației cu vârsta cuprinsă între 20 și 64 de ani, scoaterea unui număr cât mai mare de tineri din sărăcie și protejarea lor împotriva excluziunii sociale; observă că, deși s-a înregistrat o scădere în unele state membre începând cu 2013, există în continuare o îngrijorare justificată legată de faptul că rata șomajului în rândul tinerilor continuă să fie de aproape două ori mai mare decât rata globală a șomajului, aproximativ opt milioane de tineri europeni fiind încă în șomaj; subliniază, prin urmare, importanța abordării necorelărilor geografice dintre oferta și cererea de locuri de muncă, atât în interiorul statelor membre, cât și între acestea, prin modificarea Portalului mobilității europene pentru ocuparea forței de muncă (EURES), pentru a îmbunătăți șansele de angajare ale tinerilor și a realiza o mai mare coeziune socială;
8. subliniază că este esențial ca următorul ciclu al strategiei UE pentru tineret să îi includă în obiectivele sale pe tinerii refugiați și solicitanți de azil și să garanteze tratamentul lor egal și nediscriminatoriu, accesul lor la educație, formare și ocuparea forței de muncă, precum și incluziunea socială a acestora, ajutându-i astfel să își consolideze identitatea în țările-gazdă și să își utilizeze pe deplin talentele și potențialul, precum și să evite marginalizarea și dezamăgirea;
9. își exprimă îngrijorarea față de fenomenul exodului de creiere și față de pericolele acestuia pentru anumite state membre, în special cele care se confruntă cu dificultăți și incluse în programele de ajustare, state în care un număr tot mai mare de absolvenți sunt forțați să plece în străinătate din cauza șomajului masiv, privând țările în cauză de cele mai valoroase și productive resurse umane;
10. subliniază potențialul oferit de noile tehnologii pentru a stabili conexiuni cu tinerii și invită UE și statele membre să profite de aceste tehnologii pentru a consolida dialogul cu tinerii și capacitatea acestora de a participa la societate;
11. subliniază importanța implicării tinerilor și a organizațiilor de tineret în definirea priorităților și în elaborarea unui nou cadru de cooperare în domeniul tineretului după 2018;
12. recomandă statelor membre și UE să realizeze o evaluare a impactului politicilor care îi vizează pe tineri;
13. consideră că schimbul de bune practici, elaborarea de politici bazate pe date concrete, grupurile de experți, activitățile de învățare reciprocă și evaluările *inter pares* sunt instrumente importante pentru o cooperare intersectorială, orientată spre rezultate, în sprijinul tinerilor; subliniază importanța difuzării rezultatelor acestor activități pentru a le maximiza impactul;
14. subliniază importanța cooperării intersectoriale de la toate nivelurile și, în special, dintre diferitele strategii ale UE care au impact asupra tinerilor (strategiile actuale și viitoare ale UE privind tineretul, educația și formarea, sănătatea, ocuparea forței de muncă etc.);
15. subliniază că este important și necesar să se consolideze și să se dezvolte strategii și inițiative care să urmărească prevenirea violenței și a intimidărilor agresive în școală;
16. subliniază importanța unei cooperări de înaltă calitate, direcționate către nevoile individuale ale copiilor și tinerilor – inclusiv între familii, comunități religioase și școli, între comunitățile locale, organizațiile de tineret, tinerii lucrători și educația formală, informală sau non-formală – pentru a-i îndruma și a-i ajuta pe tineri să se integreze deplin în societate, oferindu-le un spațiu sigur pentru evoluție și educație;
17. sugerează o mai mare implicare a autorităților locale și regionale în politica pentru tineret, în special în acele state membre în care acestea dețin competențe în acest domeniu;
18. subliniază că, pentru a preveni bolile, este important să se promoveze un stil de viață sănătos și consideră că este necesar să se ofere tinerilor informații corecte și asistență cu privire la o serie de probleme grave de sănătate mintală, cum ar fi consumul și dependența de tutun, alcool și droguri;
19. reamintește valoarea includerii unei dimensiuni intergeneraționale în politicile pentru tineret, precum și necesitatea unui dialog mai intens între diferitele generații;
20. subliniază importanța combaterii sărăciei tinerilor care provin din medii defavorizate din punct de vedere socioeconomic, a celor ai căror părinți nu au un loc de muncă și a celor care nu au reușit să întrerupă ciclul socioeconomic al familiilor lor;

Joi, 27 octombrie 2016

21. invită insistent statele membre să ofere o formare eficace în limba națională, în conformitate cu principiile multilingvistului și nediscriminării și pe baza legislației naționale și a principiilor europene, precum și să acorde un sprijin mai mare instituțiilor educaționale cu predare în limba maternă a minorităților naționale sau lingvistice;
22. reamintește obiectivul principal al Strategiei Europa 2020 de a reduce la sub 10 % proporția celor care abandonează timpuriu sistemele de educație și de formare; subliniază necesitatea de a combate abandonul școlar timpuriu, care este un factor de șomaj, prin stabilirea unui dialog între sectorul educațional, serviciile publice de ocupare a forței de muncă și partenerii sociali, prin identificarea deficiențelor sistemului școlar și ale societății, sprijinirea elevilor și a studenților în descoperirea propriilor metode de învățare, aplicarea unor programe de învățământ relevante și interesante, crearea unui sistem de orientare personalizat, solid și bine dezvoltat, cu servicii de consiliere și de orientare de calitate pentru toți cursanții, care să fie reactive în special la primele semne de abandon școlar, prin informarea corespunzătoare a cursanților cu privire la viitoarele oportunități pe piața forței de muncă și la planurile de carieră, inclusiv la profilurile tehnice și artisanale, oferind formare în domeniul științei, tehnologiei, ingineriei și matematicii (STIM) și posibilitatea unei formări duale, oferind ucenicii, stagii și perioade de practică de calitate, precum și o a doua șansă sub forma unei formări profesionale;
23. invită statele membre să elaboreze rapoarte referitoare la situația socială și condițiile de viață ale tinerilor, care să se bazeze pe cunoștințe și probe, să elaboreze planuri de acțiune naționale și să le pună în aplicare în mod consecvent;
24. subliniază că promovarea unei mai mari egalități de șanse pentru toți tinerii, facilitând incluziunea socială, egalitatea de gen și solidaritatea și combătând toate formele de discriminare față de tineri, în special pe criterii de gen, origine rasială sau etnică sau dizabilități, ar trebui să stea la baza atingerii obiectivelor strategiei UE pentru tineret;
25. constată că politicile și strategiile naționale pentru tineret trebuie să fie elaborate cu participarea tinerilor și în favoarea acestora;
26. salută, în special, utilitatea Cadrului reînnoit pentru cooperarea europeană în domeniul tineretului (2010-2018), prin îmbunătățirea cooperării dintre statele membre și Uniunea Europeană și prin inițierea și dezvoltarea unor oportunități și avantaje oferite tinerilor de proiectul integrării europene; invită, prin urmare, Comisia să continue și să dezvolte acest cadru și după 2018;
27. cere statelor membre să instituie structurile educaționale necesare pentru a-i integra pe tinerii refugiați, permițându-le să învețe limba țării în care au obținut azil, să își finalizeze formarea inițială sau să își aducă competențele deja dobândite la nivelul european, pentru a le facilita integrarea pe piața muncii și în societatea europeană;
28. solicită să se adopte măsuri specifice care să vizeze persoanele care au părăsit timpuriu școala, care au nevoie de îndrumare, de calificare și de formare, precum și un sistem eficace care să îi identifice, într-o etapă timpurie a educației, pe cei care sunt expuși riscului de a abandona timpuriu școala și pe tineri neîncadrați profesional care nu urmează niciun program educațional sau de formare (NEET), astfel încât aceștia să beneficieze de asistență de la o vârstă fragedă și să poată evita acest dezavantaj;
29. încurajează statele membre să introducă principiul solidarității dintre generații în politicile lor de pensii și să aibă în vedere impactul actual și viitor al respectivelor politici asupra tinerilor;
30. salută rezoluția sa din 12 aprilie 2016 referitoare la cunoașterea UE în școală și, prin urmare, invită statele membre să promoveze o mai bună cunoaștere a UE în cadrul educației formale, non-formale și informale, vizând în special cooperarea instituțiilor de educație formală și non-formală/informală, ceea ce s-ar putea realiza printr-o strategie continuă a UE în domeniul tineretului;
31. cere statelor membre să implice mai mult organizațiile independente în procesul de implementare, în special la nivel local, și să îmbunătățească coordonarea dintre procedurile existente în cadrul strategiei de post-2018 (de exemplu prin intermediul participării la nivelul UE în cadrul unor comitete pentru tineret), pentru ca Strategia UE pentru tineret să continue să fie utilă;

Joi, 27 octombrie 2016

32. subliniază necesitatea ca tinerii să dispună de o cunoaștere solidă și o bună înțelegere a UE, inclusiv învățând despre valorile fundamentale, procesele decizionale și funcționarea UE, care să-i facă capabili de reflecție critică asupra acesteia și să le permită să devină cetățeni europeni responsabili și activi; invită Comisia și statele membre să își intensifice eforturile de promovare a dimensiunii UE în domeniul educației, pregătind astfel elevii pentru o viață și o viață profesională într-o Uniune tot mai complexă și mai integrată, pe care pot și au responsabilitatea de a o configura;

Ocuparea forței de muncă și educația

33. invită statele membre să valorifice pe deplin politicile și cadrele financiare naționale și ale UE pentru a promova investiții adecvate în tineri și în crearea unor locuri de muncă sigure și de calitate; insistă, la toate nivelurile, asupra unor modele de mobilitate care să conducă la îmbunătățirea calificărilor și competențelor tinerilor, insuflându-le încredere în sine, dezvoltându-le curiozitatea și interesul față de alte metode de învățare și de implicare în societate; recomandă cu fermitate recunoașterea și evaluarea acestor calificări consolidate grație mobilității; invită UE și statele membre să se asigure că tinerii au un acces mai bun la informațiile privind toate programele și inițiativele de care pot beneficia;

34. invită insistent statele membre să implementeze în totalitate programul Erasmus+, în special componenta sa dedicată ucenicilor, promovând și stimulând astfel în mai mare măsură formarea, cariera și mobilitatea profesională transfrontaliere în rândul tinerilor și dotându-i cu aptitudini și competențe întotdeauna utile, inclusiv competențe lingvistice, și lărgind în același timp oportunitățile și șansele lor de a se implica atât pe piața muncii, cât și în societate, indiferent de calificările academice, competențe sau nivelul lor de educație; își exprimă îngrijorarea pentru faptul că mobilitatea ucenicilor nu a atins încă nivelul dorit și solicită Comisiei, statelor membre, întreprinderilor și școlilor să găsească modalități de a depăși obstacolele rămase în calea mobilității ucenicilor; având în vedere vârsta și situația lor financiară adesea instabilă, subliniază importanța sprijinirii tinerilor în proiectele lor de mobilitate, inclusiv prin eliminarea anumitor constrângeri indirecte legate de mobilitate, cum ar fi dificultățile legate de cazare și transport;

35. solicită îmbunătățirea oportunităților pentru studenții din domeniul VET de a efectua stagii în țările învecinate, pentru a încuraja o mai bună cunoaștere a practicilor în materie de muncă și de formare din alte state membre, de exemplu prin finanțarea costurilor de călătorie ale studenților care continuă să locuiască în țara lor natală; evidențiază faptul că mobilitatea în domeniul formării profesionale este un atu esențial pentru a intra pe piața muncii, dar și pentru a înțelege proiectul european și a se implica în acesta printr-o experiență directă; subliniază importanța punerii în aplicare a unui cadru european pentru a promova mobilitatea în cadrul stagiilor și al formării profesionale; invită, în plus, statele membre să utilizeze pe deplin posibilitățile oferite de rețeaua EURES pentru a sprijini mobilitatea tinerilor lucrători în cadrul UE, inclusiv mobilitatea ucenicilor;

36. evidențiază importanța predării și dobândirii competențelor generale de bază, cum ar fi TIC, matematica, gândirea critică, limbile străine, mobilitatea etc., care le vor permite tinerilor să se adapteze cu ușurință la mediul social și economic în schimbare;

37. invită Comisia și statele membre să stimuleze formarea în domeniul TIC pentru a dota toți tinerii cu competențele digitale relevante pentru piața muncii, de exemplu prin realocarea finanțării în cadrul Inițiativei privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor;

38. reafirmă că tehnologiile informației și comunicațiilor (TIC) au un rol important în dezvoltarea personală și profesională a tinerilor și recunoaște potențialul lor important de a le oferi tinerilor posibilitatea de a reacționa colectiv la problemele sociale și de a depăși barierele geografice, sociale, religioase, economice și de gen; solicită, prin urmare, statelor membre să ia măsuri pentru ca toți tinerii să dispună de cunoștințe și competențe la zi în domeniul TIC;

39. invită Comisia și statele membre să desfășoare programe de educație și de tineret care să capaciteze tinerele femei și fetele și să le faciliteze accesul în sectoare dominate în mod tradițional de bărbați, în care femeile sunt subreprezentate, precum antreprenoriatul, TIC sau domeniul științelor, tehnologiei, ingineriei și matematicii (STIM);

Joi, 27 octombrie 2016

40. reafirmă enormul potențial al sinergiilor între sectorul STIM și TIC, pe de o parte, și domeniul artistic, designul și industriile creative, pe de altă parte, transformând STIM în STIAM (științe, tehnologie, inginerie, arte și matematică) și subliniază potențialul acestor sinergii de a atrage un număr mai ridicat de tineri, îndeosebi femei și fete, în domeniile STIM;
41. invită statele membre să încurajeze femeile să urmeze cursuri de formare și cariere în sectoare în care sunt subreprezentate, precum STIM și tehnologia informației;
42. subliniază că este necesar ca tinerii să aibă oportunitatea de a-și însuși cel puțin competențele digitale de bază și de a dispune de cunoștințe și de o înțelegere a media, pentru a putea lucra, studia și a participa activ la societatea modernă;
43. constată că, în numeroase state membre, chiar dacă tinerii surmontează reala provocare de a găsi un loc de muncă, aceasta nu le oferă întotdeauna mijloacele necesare pentru a trăi deasupra pragului sărăciei;
44. solicită continuarea Inițiativei privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor; solicită ca, până la sfârșitul cadrului financiar actual, să se propună adaptări ulterioare ale reglementărilor și resurselor pentru a depăși actualele impedimente în implementarea acesteia;
45. solicită o mai bună coordonare la toate nivelurile între programele de învățământ și formare și cerințele de pe piețele forței de muncă, care se află în continuă schimbare; solicită organizarea de campanii de informare, de conștientizare și de valorizare a programelor de mobilitate în toate instituțiile de învățământ general și profesional din Uniune, pentru a îndeplini obiectivele politicii de coeziune economică, socială și teritorială ale Uniunii Europene și ținând seama de inegalitățile persistente dintre mediul urban, suburban și rural; subliniază, cu toate acestea, că este important ca valoarea cunoașterii să fie susținută și ca obiectivul să fie oferirea unei educații complete și a unei pregătiri universitare solide; încurajează intensificarea dialogului și a colaborării între întreprinderi și universități în vederea elaborării unor programe de învățământ care să doteze tinerii cu un set adecvat de calificări, cunoștințe și competențe; solicită, în acest sens, o cooperare mai strânsă între instituțiile de învățământ, întreprinderi, în special IMM-uri, și serviciile de ocupare a forței de muncă; recomandă ca, în această privință, statele membre să facă schimb de bune practici;
46. subliniază că o abordare educațională holistică și favorabilă incluziunii este esențială pentru a-i face pe toți elevii și studenții să simtă că sunt bineveniți și incluși și că au puterea de a decide cu privire la educația lor; reamintește că absolvirea fără obținerea unei calificări reprezintă una dintre provocările majore cu care se confruntă societatea noastră, deoarece aceasta conduce la excluziune socială, iar combaterea acestui fenomen ar trebui să fie unul dintre obiectivele noastre principale; evidențiază că, pe lângă adaptarea sistemelor de formare, trebuie puse în aplicare măsuri specifice pentru persoanele care se confruntă cu dificultăți majore; reamintește că stagiile și uceniile ar trebui să se finalizeze cu ocuparea unui loc de muncă și că condițiile de muncă și sarcinile atribuite ar trebui să le permită stagiarilor să dobândească experiența practică și competențele relevante pentru a putea intra pe piața muncii; consideră că, pentru a combate șomajul în rândul tinerilor, implicarea actorilor publici și privați de la nivel regional și local în elaborarea și aplicarea configurației relevante de politici este fundamentală;
47. invită statele membre ia măsuri care să faciliteze tranziția tinerilor de la educație la activitatea profesională, inclusiv prin asigurarea unor stagii și ucenicii de calitate, oferindu-le tinerilor drepturi clar definite, care să includă accesul la protecție socială, contracte scrise și obligatorii și o remunerație echitabilă, astfel încât aceștia să nu fie discriminați atunci când intră pe piața muncii, precum și printr-o informare corespunzătoare, care să le prezinte cursanților oportunitățile de pe piața muncii;
48. subliniază că ratele șomajului scad în mod clar pe măsură ce nivelul de educație atins crește și că este necesar, prin urmare, să fie promovate oportunitățile pe care învățământul superior le oferă tinerilor din UE și să se investească în acestea;
49. subliniază, cu toate acestea, că educația nu ar trebui să ofere doar aptitudini și competențe relevante pentru cererea pieței forței de muncă, ci și să contribuie la dezvoltarea și evoluția personală a tinerilor, pentru ca aceștia să devină cetățeni proactivi și responsabili; subliniază, în consecință, necesitatea educației civice în ansamblul sistemului educațional, atât formal, cât și non-formal;

Joi, 27 octombrie 2016

50. invită statele membre să ofere tinerilor care sunt talentați la sport posibilitatea de a avea două cariere, astfel încât să-și poată dezvolta talentul sportiv fără a trebui să renunțe la dobândirea unor competențe educaționale;

51. subliniază necesitatea includerii unor elemente de antreprenoriat la toate nivelurile de educație și formare, deoarece inducerea de timpuriu a spiritului antreprenorial în rândul tinerilor constituie o modalitate eficace de combatere a șomajului; în acest context, invită insistent la dialog și la o cooperare activă între comunitatea academică și mediul de afaceri, în vederea elaborării unor programe educaționale care să asigure tinerilor calificările și competențele necesare; subliniază, de asemenea, necesitatea de a promova și de a susține politici de stimulare a antreprenoriatului tinerilor, mai ales în domeniile culturale și creative și în domeniul sportului, pentru a crea locuri de muncă sigure și de calitate și pentru a favoriza evoluția socială și coeziunea comunităților; subliniază, de asemenea, potențialul voluntariatului și al activităților benevole în dobândirea de competențe, consolidarea dezvoltării personale și sprijinirea tinerilor în a-și găsi vocația;

52. relevă faptul că spiritul antreprenorial presupune dezvoltarea unor competențe transversale, cum ar fi creativitatea, gândirea critică, munca în echipă și spiritul de inițiativă, care contribuie la dezvoltarea personală și profesională a tinerilor și facilitează tranziția acestora către piața muncii; consideră, prin urmare, că este necesar să se faciliteze și să se încurajeze participarea antreprenorilor la procesul educativ;

53. subliniază importanța creșterii investițiilor în startup-uri și în orientarea tinerilor către antreprenoriat, facilitându-le accesul la capitalul de pornire și la rețelele de consilieri de afaceri experimentați;

54. reamintește că ocuparea forței de muncă și antreprenoriatul reprezintă una din cele opt priorități identificate în strategia UE pentru tineret (2010-2018); subliniază că munca și învățarea non-formală, în special în cadrul organizațiilor tinerilor antreprenori și al organizațiilor de tineret, care le oferă tinerilor oportunitatea de a dezvolta proiecte inovatoare, de a dobândi experiență în domeniul antreprenorial, precum și mijloacele și încrederea necesare pentru a-și înființa propriile întreprinderi, au un rol vital în dezvoltarea potențialului creativ și inovator al tinerilor, inclusiv a spiritului lor întreprinzător și a abilităților lor antreprenoriale și civice; subliniază necesitatea de a crea un mediu favorabil antreprenoriatului și creării de întreprinderi inovatoare, care să ofere locuri de muncă tinerilor europeni; subliniază că trebuie eliminate toate obstacolele care îi împiedică pe tineri să își dezvolte ideile, potențialul și comportamentul;

55. recomandă să se pună un accent mai mare pe antreprenoriat în cadrul Strategiei UE pentru tineret, ca element esențial pentru stimularea creșterii economice; ia act de faptul că, în 2014, numai unul din cinci tineri europeni doreau să își înceapă propria afacere, această idee părând în continuare tinerilor una greu de realizat; consideră că ar trebui să se acorde prioritate dezvoltării unei culturi antreprenoriale de la o vârstă fragedă, flexibilității reglementărilor de muncă astfel încât acestea să permită combinarea activității profesionale și a studiilor, educației duale și accesului la finanțare;

56. reamintește că industriile creative se numără printre sectoarele cele mai antreprenoriale, cu o creștere rapidă, și că educația creativă dezvoltă aptitudini transferabile, cum sunt gândirea creativă, soluționarea problemelor, munca în echipă și ingeniozitatea; remarcă că domeniile artistice și media îi atrag în mod deosebit pe tineri;

57. reamintește importanța antreprenoriatului social ca factor de inovare, de dezvoltare socială și de creare de locuri de muncă și invită prin urmare UE și statele membre să îl promoveze și să-i consolideze rolul;

58. încurajează statele membre să ia măsuri pentru a stimula spiritul antreprenorial prin crearea unui mediu favorabil antreprenorilor și startup-urilor, care ar putea include sisteme și măsuri care să faciliteze acordarea creditelor de către bănci, norme simplificate și sisteme de facilități fiscale, precum și măsuri care să le permită tinerilor să își valorifice propriile idei de afaceri; pledează pentru metode de formare care să încurajeze o mentalitate antreprenorială creativă, precum și recrutarea absolvenților ca tineri antreprenori;

Joi, 27 octombrie 2016

59. subliniază că, pentru soluționarea problemei șomajului în rândul tinerilor, statele membre au nevoie de profesioniști bine pregătiți în domeniul orientării profesionale, la curent cu oportunitățile academice și de educație profesională, cu situația de pe piața forței de muncă, precum și cu evoluțiile probabile din statele membre și din noile sectoare economice ale acestora;

60. încurajează statele membre să acorde sprijin tinerilor în începerea unei vieți independente și în întemeierea unei familii, prin alocații familiale, tratamente fiscale preferențiale și reducerea impozitului pe venit, precum și să acorde împrumuturi preferențiale pentru studenți;

61. subliniază importanța recunoașterii și validării reciproce a capacităților, competențelor și cunoștințelor dobândite prin educația informală, non-formală și permanentă, întrucât validarea acestora este esențială pentru a face vizibile și a valoriza formele bogate și diversificate de învățare ale diferitelor persoane, în special a celor cu mai puține oportunități; subliniază că validarea capacităților contribuie la extinderea accesului la educația formală și la noi oportunități profesionale, crescând totodată stima de sine și motivația de a învăța, încurajând adoptarea unor valori și dezvoltarea unor aptitudini și competențe de către tineri, precum și ca a învăța ce înseamnă cetățenie și participare democratică la toate nivelurile; solicită insistent statelor membre să își intensifice eforturile pentru a introduce mecanisme complete de validare până în 2018, după cum a solicitat Consiliul în Recomandarea sa din 20 decembrie 2012 privind validarea învățării non-formale și informale, în strânsă cooperare cu toți actorii relevanți, inclusiv organizațiile de tineret;

62. subliniază importanța educației formale, informale și non-formale, inclusiv ca parte a activităților asociative, pentru dezvoltarea unor valori, aptitudini și competențe în rândul tinerilor, precum și pentru a învăța ce înseamnă cetățenia și participarea democratică; atrage atenția asupra diferitelor posibilități și modele de formare din statele membre și, în special, învățarea duală, care poate facilita tranziția de la educație sau formare la viața profesională; susține realizarea unor politici care să permită educația permanentă; invită Comisia și statele membre să ia măsuri pentru o recunoaștere coerentă și valabilă la nivelul întregii Europe a capacităților și competențelor dobândite prin intermediul învățării formale, informare și non-formale și a stagiilor, pentru a reduce decalajul dintre deficitul și neconcordanța competențelor observate pe piața europeană a muncii, precum și pentru a sprijini aceste activități în cadrul programelor UE respective; solicită, de asemenea, să se acorde o atenție crescută limbilor străine, în special limbilor țărilor învecinate, în cadrul învățământului profesional și tehnic (VET), pentru a consolida poziția cursanților și capacitatea lor de inserție profesională pe piața transfrontalieră a muncii;

63. observă că, datorită digitalizării și noilor tendințe de pe piața muncii, din ce în ce mai mulți tineri descoperă noi forme de angajare, care oferă un echilibru între flexibilitate și securitate; subliniază importanța unei educații adecvate pentru tineri, menite să evidențieze rolul mecanismelor de protecție socială în dezvoltarea carierei;

64. consideră că intervenția timpurie și politicile proactive pentru piața forței de muncă constituie o trecere de la combaterea simptomelor precarității perpetuate din generație în generație la identificarea și controlarea la timp a riscurilor din viața individului, pentru a preveni șomajul și pentru a facilita reinserția profesională; atrage atenția, în special, asupra situației persoanelor celor mai marginalizate, care se confruntă și cu cel mai mare risc de șomaj;

65. subliniază importanța programelor deschise, la care se poate accede cu ușurință, pentru a lucra cu tinerii care provin din medii mai puțin stimulante;

66. subliniază că este important, pentru educația permanentă și pentru îmbunătățirea oportunităților de formare și angajare a tinerilor, să existe o recunoaștere reciprocă transfrontalieră și o compatibilitate a calificărilor și a diplomelor universitare, în vederea consolidării sistemului de asigurare a calității; solicită extinderea, evaluarea și adaptarea continuă la cerințele de formare în continuă evoluție a recunoașterii transfrontaliere a calificărilor și a diplomelor; remarcă că acest lucru ar trebui realizat la nivel european, precum și în toate țările care au aderat la Spațiul european al învățământului superior și în cele listate în Cadrul european al calificărilor;

67. subliniază în acest sens rolul semnificativ al învățării nonformale și informale, precum și al participării la activități sportive și de voluntariat, pentru stimularea dezvoltării competențelor civice, sociale și interculturale; subliniază că unele țări au realizat progrese semnificative în dezvoltarea cadrului juridic din acest domeniu, în timp ce altele întâmpină dificultăți în a stabili strategii globale de validare; subliniază, așadar, necesitatea dezvoltării unor strategii cuprinzătoare care să facă posibilă validarea;

Joi, 27 octombrie 2016

68. subliniază importanța remedierii deficitului și neconcordanțelor competențelor, prin promovarea și facilitarea mobilității cursanților și personalului didactic, printr-o mai bună utilizare a instrumentelor și programelor UE; reamintește faptul că mobilitatea în domeniul formării profesionale este un atu esențial pentru intrarea pe piața muncii; insistă asupra instituirii unor măsuri care să urmărească coordonarea, complementaritatea și coerența între fondurile structurale în favoarea mobilității, printre care se numără Fondul social european (FSE), de exemplu, precum și alte programe cum ar fi Erasmus+; subliniază în acest sens importantul rol al programelor de mobilitate precum Erasmus+ în stimularea dezvoltării de competențe orizontale și a schimburilor interculturale între tineri; salută refacerea site-ului internet „Panorama competențelor în UE”;

69. subliniază necesitatea de a consolida rolul programului Erasmus pentru tineri antreprenori în vederea asigurării unor locuri de muncă de calitate pe termen lung; consideră că mobilitatea locurilor de muncă este necesară pentru valorificarea potențialului tinerilor; observă că, în prezent, există 217,7 milioane de angajați în UE, dintre care 7,5 milioane (3,1 %) lucrează în alt stat membru decât cel de origine; constată în plus că, potrivit sondajelor UE, tinerii sunt cei mai înclinați să fie mobili și să se întoarcă în țara de origine cu noi competențe și calificări;

70. invită Comisia să consolideze și să sprijine mobilitatea studenților în domeniul educației și al formării profesionale (EFP) prin promovarea programului Erasmus pentru ucenici;

71. invită statele membre să utilizeze pe deplin posibilitățile oferite de actuala reformă a rețelei EURES pentru sprijinirea mobilității în interiorul Uniunii a forței de muncă în rândul tinerilor, inclusiv mobilitatea pentru ucenicii și stagii; invită statele membre să actualizeze periodic anunțurile de locuri de muncă și cv-urile; invită Comisia să amelioreze concordanța cererii și ofertei de locuri de muncă în EURES, astfel încât tinerii să primească oferte de locuri de muncă adecvate și de calitate, adecvate cv-ului lor;

72. încurajează statele membre să instituie sisteme duale de educație și formare profesională, în coordonare cu operatorii economici locali și regionali, pe baza unor schimburi de practici optime și ținând seama de caracteristicile proprii fiecărui sistem educațional, pentru a depăși actualele și viitoarele neconcordanțe ale calificărilor;

73. invită statele membre și Comisia să instituie granturi inovatoare și flexibile pentru cultivarea competențelor artistice și sportive în domeniul culturii, educației și formării; sprijină statele membre care doresc să introducă sisteme de burse pentru studenții cu abilități educaționale, sportive și artistice consacrate;

74. subliniază faptul că abandonul școlar timpuriu și terminarea școlii fără obținerea unei calificări constituie o problemă majoră a societăților noastre, provocând precaritate și excluziune socială, iar combaterea acestor fenomene ar trebui să reprezinte unul dintre obiectivele noastre principale; reamintește că mobilitatea, adaptarea sistemelor de educație și introducerea unor măsuri individualizate pot oferi soluții pentru persoanele cele mai defavorizate, în vederea diminuării ratei abandonului în programele de educație și formare;

75. subliniază că este necesar să se creeze un contract pentru studenți, care să permită studenților din universități și din învățământul profesional să combine studiul cu munca, de preferat în întreprinderi din domeniul pentru care se pregătesc, cu garanția finalizării studiilor începute;

76. subliniază necesitatea continuării eforturilor de reducere a abandonului școlar timpuriu și a promovării educației tinerilor defavorizați;

77. ia act de faptul că, deși în majoritatea statelor membre, după ce a atins un nivel record în 2013, șomajul din rândul tinerilor s-a redus, acesta este în continuare o problemă majoră în UE, unde 8 milioane de tineri europeni nu-și pot găsi un loc de muncă, iar procentul șomerilor pe termen lung și al celor care se văd obligați să accepte să lucreze fracțiuni de normă sau să fie stagiați este în continuare ridicat;

Joi, 27 octombrie 2016

Resurse financiare

78. subliniază importanța investițiilor strategice, inclusiv din fondurile structurale și de investiții europene, îndeosebi Fondul social european, pentru dezvoltarea regională, competitivitate și crearea unor stagii, perioade de ucenicie și a unor locuri de muncă de înaltă calitate; ia act de faptul că trebuie să se acorde o atenție deosebită tinerilor care nici nu au un loc de muncă, nici nu frecventează o formă de învățământ sau de formare;

79. ia act de faptul că au fost necesare mai multe luni pentru a lansa perioada de programare 2014-2020 și că prima evaluare a politicilor Uniunii în această perioadă, și în special a celor dedicate tineretului, nu poate reprezenta pe deplin impactul lor real;

80. subliniază că, în perioada de programare anterioară, Curtea de Conturi a estimat că rata de eroare pentru operațiunile din cadrul Programului de învățare pe tot parcursul vieții și programul Tineret în acțiune a fost de peste 4 %; speră că Comisia a luat măsuri pentru corectarea acestor erori în implementarea programului Erasmus+;

81. remarcă faptul că, în 2013, rata de execuție bugetară pentru programele aferente perioadei 2007-2013, în special pentru Programul de învățare pe tot parcursul vieții și programele Cultura, Media și Tineret în acțiune, a fost de 100 %; consideră, cu toate acestea, că doar rata de execuție bugetară nu este un indicator al eficacității programelor relevante pentru evaluarea succesului acestora;

82. este preocupat de faptul că, la sfârșitul anului 2013, diferențele dintre creditele de angajament și creditele de plată au avut ca rezultat deficite de plăți (în valoare, de exemplu, de 202 de milioane EUR în cazul programului Erasmus+), cu efecte negative asupra anului următor; solicită Comisiei să se asigure că această situație nu se va mai repeta în contextul noilor programe;

83. reamintește că atitudinea rezervată a tinerilor cu privire la lansarea propriilor afaceri contribuie și la scăderea creșterii economice din Europa și consideră, prin urmare, că tinerii trebuie susținuți pentru a-și lansa propriile afaceri;

84. salută faptul că au fost alocate peste 12,4 miliarde EUR din Fondul social european (FSE) și inițiativa „Locuri de muncă pentru tineri” pentru combaterea șomajului în rândul tinerilor în cadrul noii perioade de programare;

85. ia act cu satisfacție de faptul că, în 2014, 110 300 de tineri fără un loc de muncă au participat la acțiuni finanțate prin inițiativa „Locuri de muncă pentru tineri”; salută faptul că șefii de stat și de guvern din UE au decis să aloce 6,4 miliarde EUR din fondurile Uniunii (3,2 miliarde EUR din Fondul social european și 3,2 miliarde EUR de la o nouă linie bugetară) pentru finanțarea Garanției pentru tineret; subliniază însă că în unele state membre există în continuare dificultăți privind implementarea Garanției pentru tineret și a inițiativei „Locuri de muncă pentru tineri”;

86. cere UE și statelor membre să își intensifice eforturile pentru a garanta că ucenicile și stagiile nu sunt folosite ca forme de muncă nesigură, înlocuind locurile de muncă reale și că sunt garantate toate măsurile de protecție necesare, inclusiv în legătură cu drepturile de plată și alte drepturi financiare;

87. solicită adoptarea unor măsuri specifice și simplificate pentru a consolida capacitatea statelor membre de a utiliza fondurile disponibile prin fondurile structurale europene, Fondul social european, Fondul european de dezvoltare regională, Fondul de coeziune, Fondul european pentru investiții strategice (FEIS), Inițiativa privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor, Tineret în mișcare, Primul tău loc de muncă EURES, Orizont 2020 și programele și acțiunile în domeniul civic;

88. invită Comisia și statele membre să simplifice procedurile administrative de acordare a resurselor financiare pentru organizațiile de tineret, dat fiind că acestea adesea nu au capacitatea de a se conforma procedurilor complicate de solicitare de fonduri de la diferitele programe UE;

Joi, 27 octombrie 2016

89. încurajează statele membre să utilizeze la maximum programul Erasmus+, direcționându-l în mai mare măsură către persoane de la toate nivelurile educației, pentru a ameliora perspectivele de angajare ale tinerilor și a încuraja carierele la nivel transfrontalier, precum și o mobilitate echitabilă a forței de muncă; susține educația interculturală, cetățenia europeană și educația tinerilor în spiritul democrației și al valorilor și invită, prin urmare, Comisia să identifice și să elimine, la realizarea revizuirii la jumătatea perioadei, obstacolele din cadrul procedurii de finanțare care fac dificilă atingerea acestor obiective, astfel încât programul Erasmus+ să fie mai eficient în această privință;

90. salută faptul că programul Erasmus a depășit pragul de trei milioane de studenți; ia act de succesul constant de care acest program emblematic al Uniunii s-a bucurat de la crearea sa și subliniază că este important ca acest program să fie susținut în continuare;

91. regretă că există diferențe mari între statele membre în ceea ce privește numărul de studenți Erasmus, atât trimiși, cât și primiți; recomandă realizarea unor campanii de informare mai puternice și simplificarea normelor;

92. reamintește statelor membre că ar trebui să se angajeze să majoreze volumul finanțării naționale, care vine în completarea creditelor alocate din FSE și din cadrul inițiativei „Locuri de muncă pentru tineri”, pentru a asigura creșterea necesară a nivelului ocupării forței de muncă în rândul tinerilor; consideră, de asemenea, că instrumentele utilizate și contribuțiile acordate ar trebui să poată asigura o viață trăită în demnitate; solicită, prin urmare, evaluarea nivelurilor granturilor acordate în raport cu costul real al vieții în fiecare stat membru;

93. invită insistent statele membre să ia măsurile necesare pentru a pune în aplicare Garanția pentru tineret; solicită un angajament politic continuu față de Garanția pentru tineret, ca reformă structurală pe termen lung vizând o integrare sustenabilă pe piața muncii prin intermediul unor oferte de înaltă calitate;

94. invită insistent statele membre să transpună în practică în totalitate Garanția pentru tineret, pe baza unei cooperări strânse între autoritățile naționale, regionale și locale, sistemele de învățământ și serviciile de ocupare a forței de muncă; subliniază că Garanția pentru tineret ar trebui complet integrată în planurile naționale de ocupare a forței de muncă și în planificarea politicilor pentru tineret și educație, și ar trebui ca toți tinerii să fie ca curenți cu existența acesteia; reamintește că implicarea organizațiilor de tineret în comunicarea legată de „Garanția pentru tineret”, precum și în evaluarea și implementarea acesteia, este esențială pentru succesul acestui instrument;

95. reamintește că tinerii și tinerii provenind din contexte socioeconomice diferite se confruntă cu condiții diferite pe piața muncii, care variază și în funcție de vârstă; invită Comisia și statele membre să țină seama de astfel de considerații socioeconomice și de gen la elaborarea și implementarea politicilor privind tinerii și piața forței de muncă, precum Garanția pentru tineret;

96. consideră că nivelul foarte ridicat al nesiguranței locurilor de muncă în rândul tinerilor, împreună cu îmbătrânirea populației europene, reprezintă o provocare majoră pentru sustenabilitatea, suficiența și caracterul adecvat al sistemelor de pensii și că acesta afectează grav solidaritatea dintre generații; invită, prin urmare, Comisia și statele membre să ia toate măsurile necesare pentru a preveni cel puțin abuzurile legate de granturile acordate în cadrul Garanției pentru tineret și să favorizeze, cel puțin în cazul contractelor încheiate în cadrul Garanției pentru tineret, contractele care le permit tinerilor să plătească contribuții la sistemele naționale de securitate socială;

97. invită insistent statele membre să implementeze complet Garanția pentru tineret și să monitorizeze eficacitatea acesteia, utilizând integral fondurile pe care UE le-a pus la dispoziție pentru a aplica măsuri de promovare a angajării tinerilor prin integrarea lor, inclusiv a celor cu dizabilități, pe piața muncii, oferindu-le un loc de muncă, o ucenicie sau un stagiu în termen de patru luni de la terminarea școlii sau de la pierderea locului de muncă, de exemplu prin crearea unor sisteme adaptate de orientare a carierei pe termen lung, a unor birouri de înregistrare, puncte de informare și metode de colectare a datelor, precum și prin încurajarea înregistrării șomerilor, pentru a avea o imagine a situației reale a șomajului în rândul tinerilor, și prin îmbunătățirea serviciilor oferite tinerilor aflați în căutarea unui loc de muncă de către centrele pentru ocuparea forței de muncă.

98. invită insistent statele membre să urmeze fără întârziere factorii esențiali de reușită pentru aplicarea Garanției europene pentru tineret, cum ar fi calitatea și sustenabilitatea ofertelor de muncă, educația și formarea continue, incluziunea socială, sinergia cu alte domenii de politică (legate de sistemele educaționale, piața muncii, serviciile sociale și tineret) și cooperarea dintre toți actorii implicați, pentru a integra tinerii pe piața muncii, pentru a reduce rata șomajului în rândul

Joi, 27 octombrie 2016

tinerilor și pentru a obține un impact pozitiv pe termen lung în ceea ce privește prevenirea excluziunii sociale și de pe piața muncii a tinerilor aflați în tranziție de la școală la piața muncii;

99. solicită ca Garanția europeană pentru tineret să pună un accent mai mare pe educația și formarea tinerilor șomerilor necalificați sau slab calificați, pentru a include și tinerii absolvenți universitari și pe cei care și-au finalizat formarea profesională, și solicită extinderea limitei de vârstă prevăzute de Garanția pentru tineret de la 25 la 29 de ani, pentru a reflecta faptul că mulți absolvenți și persoane nou-intrate pe piața muncii au vârsta de aproape 30 de ani;

100. invită statele membre și regiunile să realizeze schimburi de bune practici și să învețe unele de la celelalte; evidențiază că este important ca statele membre să realizeze o evaluare a punerii în aplicare a inițiativei privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor în 2014 și 2015; subliniază că este important să se evalueze eficacitatea pe termen mediu a Garanției pentru tineret, punând accentul pe măsura în care aceasta a reușit să le permită tinerilor să dobândească competențe și să intre pe piața muncii; subliniază că este important ca această inițiativă să continue; evidențiază, de asemenea, că implicarea organizațiilor de tineret în evaluarea și punerea în aplicare a Garanției pentru tineret este esențială pentru succesul acesteia;

101. așteaptă cu interes prezentarea de către Comisie, anul acesta, a raportului detaliat privind introducerea Garanției pentru tineret;

102. ia act de faptul că raportul Curții de Conturi intitulat „Garanția pentru tineret instituită de UE – punerea în aplicare în statele membre”, care urmează să fie finalizat la începutul anului 2017, va oferi o evaluare mai clară a rezultatelor programului; consideră că în raport ar trebui să fie inclusă, printre altele, o analiză a eficienței și a rezultatelor sale pe termen lung;

103. reamintește Comisiei că este important ca tinerii să fie informați mai bine cu privire la programele disponibile și la oportunitățile de participare, și ca informațiile furnizate în cadrul programelor să fie de calitate, folosind indicatori măsurabili (de exemplu, gradul de reactivitate și de implicare al grupului-țintă);

104. invită insistent Comisia și statele membre să aplice politici economice expansive, care să ofere o flexibilitate crescută în domeniul investițiilor publice pentru educație, formare și ucenicii de calitate;

105. invită insistent statele membre să investească mai mult și să nu reducă bugetul național pentru finanțarea politicilor din domeniul tineretului, artelor, culturii, educației, sănătății și serviciilor sociale; solicită, de asemenea, statelor membre să canalizeze investițiile către o educație integratoare, care să răspundă provocărilor societale, în vederea asigurării universale a egalității de acces și oportunități, inclusiv pentru tinerii proveniți din medii socioculturale diferite, precum și pentru grupurile vulnerabile și dezavantajate;

106. recomandă ca antreprenoriatul tinerilor să fie inclus în CFM, iar statele membre să acționeze pentru dezvoltarea unor strategii naționale care să realizeze sinergii între Erasmus+, FSE, Inițiativa europeană pentru tineri și programul Erasmus pentru tineri antreprenori; recomandă Comisiei să ofere statelor membre o serie de orientări clare privind evaluările de impact;

107. solicită Comisiei să introducă un mecanism cuprinzător de monitorizare a programelor pentru tineret care combină indicatori de rezultate preconizate, rezultate concrete și rezultate pe termen lung;

108. subliniază că este necesar să se acorde o atenție deosebită performanțelor și rezultatelor și apreciază că în noul cadru de reglementare al fondurilor structurale și de investiții europene pentru perioada de programare 2014-2020 sunt incluse dispoziții privind raportarea de către statele membre cu privire la rezultatele obținute;

Joi, 27 octombrie 2016

109. reamintește că 68 % din bugetul FSE se îndreaptă spre proiecte în care tinerii ar putea fi unul dintre grupurile-țintă;

110. subliniază că necesitatea oferirii unor subvenții locative atunci când studenții nu pot urma urmeze cursuri de formare profesională sau universitare în orașul lor de rezidență sau în orașe aflate la mai puțin de 50 km distanță;

Participarea la luarea deciziilor

111. solicită consolidarea parteneriatelor între organizațiile de tineret și autoritățile publice pentru a oferi tinerilor și organizațiilor lor mai multe oportunități de a participa la elaborarea politicilor; consideră că este deosebit de important rolul organizațiilor de tineret, artă și sport în dezvoltarea competențelor participative ale tinerilor și în îmbunătățirea calității procesului decizional, ținând seama în special de faptul că tinerii își aduc contribuția la mersul societății și aduc soluții la problemele cu care se confruntă societatea europeană; subliniază rolul excepțional al organizațiilor de tineret în educarea spiritului civic prin practica proceselor și valorilor democratice;

112. subliniază valoarea organizațiilor de tineret ca promotori ai educației civice și valorilor democratice, ai competențelor și calificărilor, și recunoaște contribuția lor la îmbunătățirea participării tinerilor la procesele democratice;

113. subliniază importanța capitală a învățării informale și non-formale, a artelor, sportului și activităților sociale pentru a încuraja participarea tinerilor și coeziunea socială, acestea putând avea un puternic impact asupra comunităților locale și contribui la soluționarea multor probleme societale cu care se confruntă tinerii;

114. invită statele membre să respecte cu strictețe principiile incluziunii în activitățile pentru tineret, acordând o atenție specială tinerilor cu dizabilități;

115. subliniază necesitatea de a ridica nivelul de conștientizare cu privire la cetățenie, alfabetizarea digitală și media, gândirea critică și înțelegerea interculturală, prin folosirea unei game largi de instrumente, care sunt familiare tinerilor (de exemplu rețelele sociale); subliniază rolul important pe care îl joacă astfel de programe și educația în prevenirea radicalizării tinerilor;

116. invită Comisia și statele membre să aibă în vedere noi forme de implicare economică a tinerilor, cum ar fi tendința tot mai accentuată de utilizare a instrumentelor economiei sociale;

117. subliniază faptul că ar trebui susținute activitățile de voluntariat ale tinerilor în domeniul politic, social, cultural și sportiv la nivel local, regional și național, precum și recunoscute mai bine pentru valoarea lor ca formă importantă de învățare non-formală, care contribuie la dezvoltarea unor competențe esențiale pentru viață și la promovarea unor valori precum cooperarea, solidaritatea, egalitatea și justiția; subliniază, cu toate acestea, că disponibilitatea tinerilor de a participa la activități voluntare nu poate fi considerată, în cele din urmă, drept o eventuală alternativă ieftină la serviciile pe care statele membre ar trebui să le asigure; solicită ca activitățile voluntare să fie recunoscute și pe deplin validate;

118. invită statele membre să promoveze participarea democratică a tinerilor studenți și ajute tinerii participanți în programe de educație să participe la propria educație și să contribuie la aceasta prin afilierea la organizațiile studențești;

119. subliniază că o mai bună înțelegere a valorilor UE, a funcționării UE și a diversității europene este esențială pentru promovarea participării la procesul democratic și stimularea unui spirit civic activ în rândul tinerilor;

120. invită Comisia să fructifice la maxim noile instrumente digitale și oportunitățile oferite de rețelele sociale în educație și formare, să ofere programe de formare profesională bine direcționate și de înaltă calitate în domeniul media, care să stimuleze dezvoltarea competențelor media de bază și a gândirii critice, precum și să promoveze și să încurajeze participarea tinerilor la procesele decizionale și la viața civică, culturală și socială a societății, pentru a le crește șansele de

Joi, 27 octombrie 2016

angajare și a stimula antreprenoriatul, inovarea și cultura; recunoaște totodată potențialul instrumentelor digitale pentru o combatere eficientă a intimidării, incitării la ură și radicalizării;

o

o o

121. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și guvernelor statelor membre.

Joi, 27 octombrie 2016

P8_TA(2016)0427

Modul în care PAC poate îmbunătăți crearea de locuri de muncă în zonele rurale

Rezoluția Parlamentului European din 27 octombrie 2016 referitoare la modul în care PAC poate îmbunătăți crearea de locuri de muncă în zonele rurale (2015/2226(INI))

(2018/C 215/34)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei privind ocuparea forței de muncă în zonele rurale; acoperirea deficitului de locuri de muncă (COM(2006)0857),
- având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, precum și cel al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A8-0285/2016),
- A. întrucât zonele rurale reprezintă mai mult de 77 % din teritoriul Uniunii Europene și numeroase locuri de muncă din aceste teritorii, adesea imposibil de relocat, depind de agricultură și de industria agroalimentară;
- B. întrucât agricultura și industria agroalimentară reprezintă împreună 6 % din PIB-ul Uniunii Europene, 15 milioane de întreprinderi și 46 de milioane de locuri de muncă;
- C. întrucât multe țări europene asistă, de zeci de ani, la reducerea drastică a numărului de agricultori din zonele rurale și la o scădere continuă a veniturilor agriculturilor și ale altor lucrători agricoli, precum și a numărului de locuri de muncă în aceste zone; întrucât, în perioada 2005-2014, volumul de muncă în agricultură a scăzut cu aproape un sfert (- 23,6 %) în UE-28 ⁽¹⁾;
- D. întrucât agricultura reprezintă încă principala formă de utilizare a terenurilor în Europa, însă asigură locuri de muncă doar pentru o mică parte din populația activă care locuiește în mediul rural; întrucât diversificarea utilizării terenurilor în zonelor rurale, care combină o funcție economică de producție cu funcția de a permite utilizarea în scopuri rezidențiale și recreative și funcția de protejare și conservare a naturii, reprezintă o provocare majoră pentru dezvoltarea diverselor zone rurale ale Uniunii și ocuparea forței de muncă în cadrul acestora; întrucât, deși în ultimii ani declinul demografic a fost contrabalansat printr-un influx de persoane care doresc să trăiască la țară, conducând, în cele mai multe cazuri, la un fenomen de periurbanizare, există, de asemenea, o tendință de declin inclusiv în zone mult mai puțin prospere, al căror caracter periferic este problematic, iar sprijinirea dezvoltării și a ocupării forței de muncă este mai dificilă;
- E. întrucât multe zone rurale se confruntă cu o serie de provocări, cum ar fi veniturile scăzute, rata demografică negativă, lipsa locurilor de muncă și rata ridicată a șomajului, dezvoltarea lentă în sectorul terțiar, lipsa capacității de prelucrare a produselor alimentare, competențele reduse și capitalul limitat;
- F. întrucât mai mult de nouă din zece europeni consideră că agricultura și zonele rurale sunt importante pentru viitorul lor;
- G. întrucât venitul pe unitate de muncă pentru activitățile agricole este relativ scăzut și întrucât acest lucru constituie un motiv de îngrijorare;
- H. întrucât criza economică a afectat întreaga Europă, dar mai ales zonele rurale;

⁽¹⁾ Eurostat, 2016.

Joi, 27 octombrie 2016

- I. întrucât, în contextul actualei crize economice, Uniunea Europeană a transformat ocuparea forței de muncă – în special prin FEIS – într-una dintre principalele sale priorități, iar, în acest context, trebuie să se asigure că PAC devine mai eficace și trebuie să se întărească legitimitatea sa în calitate de unul dintre principalele instrumente de acțiune europeană în ceea ce privește menținerea și crearea de locuri de muncă în zonele rurale, în special în sectorul agricol; întrucât, în acest context, este necesar să se evalueze măsura în care PAC influențează crearea de locuri de muncă și menținerea acestora în zonele rurale;
- J. întrucât este deosebit de important să se mențină cei doi piloni ai PAC, deoarece pilonul 1 previne emigrația exploatațiilor agricole mici și de familie din sector și păstrează locurile de muncă în sectorul agricol, în timp ce fondurile pilonului 2 asigură crearea de locuri de muncă în alte domenii, precum turismul, prelucrarea alimentelor și alte sectoare conexe;
- K. întrucât agricultura europeană se confruntă cu un număr de provocări legate de producția și securitatea alimentară, mediu, biodiversitate, sustenabilitate, energie și schimbările climatice și întrucât este vital să se întărească relația dintre societate și agricultură, să se dezvolte soluții inovatoare pentru a înfrunta aceste provocări pentru a asigura rezistența și competitivitatea sectorului și să se regândească obiectivele unei politici cu adevărat publice, aflate în serviciul tuturor, aceasta fiind unul dintre cele mai importante aspecte ale integrării europene;
- L. întrucât de prea mult timp nu s-a acordat o atenție suficientă recenterii agriculturii pe teritorii– ancorând, în mod necesar, producția și ocuparea forței de muncă pe un anumit teritoriu – și întrucât este de datoria noastră să susținem agricultura, această activitate exercitată de femei și bărbați în zonele în care trăiesc, pentru a garanta că zonele rurale sunt dinamice și dispun de multe locuri de muncă; întrucât această recenterare pe teritorii permite, de asemenea, asigurarea unui echilibru sănătos între dezvoltarea urbană și cea rurală;
- M. întrucât rolul agriculturii urbane și periurbane, dar și interesul pentru aceasta sunt în creștere; totodată, există un model de consum în continuă schimbare, care combină mai mulți factori, inclusiv o amprentă de mediu minimă, producția locală de înaltă calitate și recunoașterea valorii activităților desfășurate de producătorii mici și regionali;
- N. întrucât elementele care stau la baza celei mai recente reforme a PAC au permis o reorientare și o distribuire mai echitabilă a ajutoarelor între statele membre și diferitele sectoare agricole și au confirmat rolul economic și de stabilizator social al politicii agricole comune în raport cu exploatațiile agricole și cu zonele rurale;
- O. întrucât, deși studiile au arătat că plățile directe prin pilonul 1 nu creează locuri de muncă în mod direct, aceste plăți joacă un rol important în menținerea locurilor de muncă și a agricultorilor în zonele agricole; întrucât, dacă acest sprijin oferit în cadrul PAC va fi retras, 30 % dintre agricultorii europeni vor fi forțați să își înceteze activitățile și să părăsească sectorul agricol; întrucât aceste plăți asigură supraviețuirea exploatațiilor agricole mici și a zonelor rurale;
- P. întrucât plățile directe acordate agricultorilor din zonele periferice, care desfășoară activități agricole pe terenuri dezavantajate sau marginale, sunt vitale pentru a garanta nu numai că acești agricultori rămân pe terenurile respective și au un trai decent, ci și că aceste terenuri sunt protejate și joacă un rol în atragerea turiștilor în aceste zone;
- Q. întrucât principalul obiectiv al pilonului 1 al PAC reformate este securitatea aprovizionării cu alimente, care contribuie la menținerea locurilor de muncă actuale în domeniul agriculturii și întrucât există cerința de a se asigura o distribuire mai echitabilă a plăților din pilonul 1 pentru a se optimiza impactul pozitiv al acestui sprijin;
- R. întrucât experiența de pe teren demonstrează că sunt posibile și alte căi de dezvoltare agricolă, care oferă rezultate mai bune în ceea ce privește calitatea produselor alimentare și performanțele agronomice, socio-economice și de mediu; întrucât este important să se sprijine și să se promoveze diversitatea sistemelor agricole și întrucât exploatațiile agricole mici și mijlocii, care în general sunt mai diversificate, mai inovatoare, cu un grad ridicat de flexibilitate, sunt adesea bine organizate sub formă de agricultură în grup sau de cooperative, acționează în beneficiul comunităților în care se află, sprijinind, astfel, economia rurală, care este cheia dezvoltării agriculturii europene;

Joi, 27 octombrie 2016

- S. întrucât criza actuală demonstrează că, în cadrul unei politici agricole comune orientate spre piață, este esențial să se mențină o organizare comună a piețelor agricole și să se definească noi instrumente de reglementare adecvate pentru a se asigura stabilitatea prețurilor, precum și menținerea locurilor de muncă și a veniturilor;
- T. întrucât agricultorii europeni își desfășoară activitatea pe o piață din ce în ce mai globală și, prin urmare, se confruntă cu o expunere mai mare la volatilitatea prețurilor decât alte sectoare;
- U. întrucât sistemul de plăți care există în prezent în lanțul de aprovizionare cu produse alimentare nu garantează o distribuire sustenabilă a valorii adăugate și, deseori, este responsabil pentru o situație în care veniturile producătorilor primari nu sunt suficiente nici măcar pentru a le acoperi cheltuielile;
- V. întrucât, spre deosebire de zonele urbane, zonele rurale se caracterizează, în general, prin niveluri ridicate ale șomajului din punct de vedere statistic și prin venituri semnificativ mai scăzute ale rezidenților, precum și printr-o infrastructură mai puțin atractivă și printr-un acces redus la servicii, costurile de furnizare fiind semnificative din cauza densității scăzute a populației și a accesibilității deficitare;
- W. întrucât crearea de locuri de muncă în zonele rurale trebuie să facă parte integrantă dintr-o politică durabilă adaptată teritoriilor specifice și care să implice menținerea și dezvoltarea unor activități agricole și conexe agriculturii și silviculturii, precum și a unor activități rurale, care să creeze legături sociale, de solidaritate și de îmbunătățire a mediului între diverșii actori;
- X. întrucât viitorul zonelor rurale nu depinde în mod exclusiv de dezvoltarea sectorului agricol, ci este legată, de asemenea, de diversificarea și menținerea altor activități economice, cum ar fi silvicultura, artizanatul și dezvoltarea de întreprinderi mici și mijlocii și de capacități integrate de producție, turismul rural, activitățile recreative, educaționale și sportive (de exemplu călărie), precum și folosirea sustenabilă a resurselor agricole și a celor forestiere (inclusiv a deșeurilor) pentru a produce energie regenerabilă sau biomateriale și bioproduse bazate pe procese ecologice; întrucât este nevoie de politici locale descentralizate și integrate legate de aspecte socioeconomice și de identitatea și cultura rurală, precum și de un sistem teritorial adevărat, care să caute să identifice sinergii și care să se bazeze în comun pe resursele rurale prin abordări colective și trans-sectoriale, inclusiv prin folosirea altor fonduri ale UE pentru a stimula dezvoltarea și ocuparea forței de muncă în mediul rural, asigurând, în același timp, existența infrastructurii rurale;
- Y. întrucât, în acest sens, este absolut esențial să se pună accentul pe faptul că numeroase locuri de muncă sunt dependente de amplasare și de activitățile agricole specifice, inclusiv de silvicultură, nu pot fi relocalate și implică servicii alimentare și nealimentare, cum ar fi conservarea și gestionarea peisajului și a apei;
- Z. întrucât ar trebui să se acorde sprijin în special micilor exploatații agricole familiale, și anume agricultorilor individuali care, singuri sau împreună cu asociați, își conduc exploatațiile agricole în mod responsabil, independent și eficace și care pot să soluționeze orice probleme prin adaptarea deciziilor lor în materie de producție și/sau a metodelor lor de producție și prin diversificarea activităților lor pentru a aborda schimbările structurale din sectorul agricol;
- AA. întrucât potențialul femeilor care lucrează în cadrul unei afaceri în zone agricole și rurale și/sau care o conduc ar trebui analizat, înregistrat și promovat în toate politicile UE, iar femeile nu ar trebui să fie dezavantajate de niciuna dintre politici, pentru a crea bazele necesare pentru ca femeile să devină o forță motrice a dezvoltării și inovării, care va sprijini ieșirea din criză a întregului sector; întrucât femeile ar trebui să fie implicate în planurile de dezvoltare sectorială de la nivel local și regional, astfel încât acestea să poată beneficia de nevoile, experiențele și viziunea lor; întrucât, prin urmare, femeile ar trebui să dispună de competențele necesare pentru a participa activ la conceperea acestor planuri;
- AB. întrucât, în 2010, doar 7,5 % din agricultori aveau vârste sub 35 de ani și întrucât mai bine de 4,5 milioane dintre cei care dețin exploatații agricole în momentul de față au peste 65 de ani, iar articolele 50 și 51 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 includ, în temeiul PAC, dispoziții pentru a sprijini reînnoirea generațiilor în sectorul agricol,

Joi, 27 octombrie 2016

- AC. întrucât, în multe state membre, accesul femeilor din mediul rural pe piața muncii este restricționat atât în sectorul agricol, cât și în alte sectoare ale pieței muncii și se confruntă cu un decalaj mult mai mare cu privire la venituri decât în alte domenii și întrucât rolul acestora este totuși extrem de important pentru dezvoltare și pentru viața socială în zonele rurale și, în special, în exploatarea agricolă care își diversifică activitățile (turism agricol, produse de calitate, activități recreative, educative, sportive și alte servicii); întrucât antreprenoriatul feminin este, din punct de vedere social, economic și ecologic, un pilon important pentru dezvoltarea durabilă a zonelor rurale; întrucât accesul inegal la terenuri este un factor care limitează oportunitățile de care dispun femeile pentru a dezvolta o afacere în sectorul agricol; întrucât, în Europa, în medie 29 % din exploatarea agricolă sunt conduse de femei;
- AD. întrucât numărul soiurilor de culturi crescute industrial este redus; întrucât rasele și varietățile locale joacă un rol în menținerea biodiversității și în susținerea mijloacelor de subsistență ale persoanelor din regiuni și a producției locale;
- AE. întrucât mediul rural trebuie să devină mai atractiv pentru generațiile viitoare, promovându-se formarea orientată către inovare și modernizare la nivelul profesiilor și al tehnologiilor;
- AF. întrucât cadrul universal furnizat de evaluarea sustenabilității sistemelor alimentare și agricole (SAFA) a fost elaborat de FAO,
- AG. întrucât FEADR poate fi utilizat pentru măsuri de formare profesională și de dobândire de competențe în diverse sectoare de activitate din zonele rurale,

În cadrul politicii agricole comune actuale

1. invită toate statele membre să asigure prospecte pe termen lung tinerilor agricultori pentru a contracara depopularea zonelor rurale, să pună în aplicare o strategie globală pentru reînnoirea generațiilor și, în acest scop, să utilizeze pe deplin toate posibilitățile oferite de noua PAC pentru a sprijini tinerii agricultori și pe cei care au început recent să lucreze în domeniu, inclusiv în afara cadrului familial, în special prin măsurile de sprijinire a tinerilor agricultori din primul și al doilea pilon, și să faciliteze instalarea și dezvoltarea capacităților antreprenoriale ale persoanelor în vârstă de peste 40 de ani care au început recent să lucreze în domeniu; de asemenea, consideră că aceste măsuri trebuie să fie completate și să fie în concordanță cu dispozițiile care țin de politicile naționale (politica funciară, politica fiscală și socială etc.), inclusiv prin sprijinul acordat în temeiul articolelor 50 și 51 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013;
2. observă că marea majoritate a plăților directe ale PAC ajung la cele mai bogate exploatarea agricole, numai 13 % din beneficiari primind 74 % din cheltuielile cu plățile directe ale PAC în 2014; consideră că acest lucru nu contribuie la crearea de locuri de muncă în sectorul agricol, din moment ce exploatarea agricole mici utilizează mai intensiv forța de muncă și 53 % din agricultori lucrează în cadrul unei exploatarea agricole clasificate ca având o dimensiune economică redusă; solicită o mai bună distribuție a plăților PAC către exploatarea mai mici;
3. încurajează statele membre să consolideze sprijinul acordat exploatarea agricole mici și mijlocii, în special prin folosirea mai intensă a plăților redistributive; invită, în plus, statele membre să adopte măsuri care să favorizeze întreprinderile care sunt organizate în mod eficient și care utilizează instrumentele juridice de grupare a întreprinderilor;
4. consideră că PAC ar trebui să țină seama mai mult de teritoriile defavorizate (zonele montane, teritoriile de peste mări, zonele ultraperiferice, zonele naturale sensibile etc.), întrucât menținerea agriculturii este un factor-cheie al dezvoltării economice, sociale și de mediu, acordând prioritate ocupării forței de muncă; observă însă că PAC trebuie să ia în considerare, de asemenea, noile dinamici ale periurbanizării și să sprijine zonele periurbane care se confruntă cu constrângeri legate de specificitățile lor;
5. reamintește că statele membre au recurs pe scară largă la posibilitatea de a acorda plăți cuplate – care, permițând menținerea în același loc și dezvoltarea producției, fixează locurile de muncă în zonele defavorizate – și solicită statelor membre să crească cota-parte din acest tip de sprijin pentru agricultorii activi, să-l facă mai flexibil și să-l utilizeze mai mult pentru o mai bună aprovizionare cu proteine vegetale a Uniunii, materie primă pentru care depinde de importurile din țări

Joi, 27 octombrie 2016

terțe; sugerează, de asemenea, că nivelul plății cuplate voluntare ar putea fi ajustat în funcție de nivelul de ocupare a forței de muncă pentru cultura în cauză, ceea ce ar sprijini în mai mare măsură producțiile care utilizează mai multă forță de muncă;

6. subliniază că, în perioada de programare actuală și în conformitate cu programul de dezvoltare rurală, se prevede acordarea unui ajutor direcționat pentru cultivarea soiurilor locale și menținerea raselor locale, promovând astfel ocuparea locurilor de muncă la nivel regional și sprijinind biodiversitatea; invită statele membre să introducă mecanisme prin care să se asigure că grupurile și organizațiile de producători și de fermieri care cultivă și păstrează soiuri și rase locale pot primi ajutor direcționat;

7. reamintește că este necesar să se pună în aplicare dimensiunea ecologică a ajutoarelor directe, lucru care trebuie să aibă loc în contextul asigurării sustenabilității și viabilității exploatațiilor, precum și să se contribuie la menținerea locurilor de muncă existente și la crearea de noi locuri de muncă, printre altele în domeniul conservării biodiversității, al agroturismului și al gestionării zonelor rurale, de exemplu prin proprietăți funciare rurale și reședințe istorice; îndeamnă UE să asigure simplificarea și să garanteze că reglementările de mediu pot fi puse în aplicare într-un mod simplu, cuprinzător și lipsit de probleme; subliniază că dimensiunea ecologică nu trebuie să conducă la o reducere sau abandonare a producției agricole, care este deosebit de sensibilă în zonele montane și periferice;

8. consideră că, având în vedere fenomenul creșterii mortalității albinelor melifere constatată în mai multe state membre ale UE și rolul esențial pe care acești polenizatori îl au pentru securitatea alimentară și pentru economia multor sectoare agricole, Uniunea ar trebui să ajute mai mult acest sector, prin adoptarea unei adevărate strategii europene de refacere a populațiilor de albine; constată că acest demers nu necesită investiții masive, dar ar crea multe locuri de muncă, fie prin diversificarea activităților din exploatațiile agricole existente, fie prin crearea de noi exploatații agricole specializate, experții estimând că fiecare dintre acestea ar deveni viabilă cu 200 de stupi, al căror scop principal ar fi producerea de regine selecționate și de roiuri, apoi de miere, domeniu în care Uniunea înregistrează un deficit important; observă că această abordare bazată pe diferite strategii europene – inovare, incluziune socială, crearea de locuri de muncă – este în concordanță cu voința de a reorienta politica agricolă comună și dezvoltarea agriculturii spre o mai mare sustenabilitate;

9. observă că, pentru a menține locurile de muncă în cadrul exploatațiilor agricole, sectorul agricol trebuie să se orienteze către instrumente noi de gestionare a riscului și să crească gradul de utilizare a instrumentelor precum organizațiile de producători în cadrul OCP unică și din cadrul pilonului 2 pentru a face față mai bine volatilității și cererilor de pe piața globală; consideră că măsurile de piață și măsurile excepționale anticriză și de gestionare a riscului prevăzute în OCP unică și în pilonul 2 trebuie să fie puse în aplicare mult mai rapid și mai proactiv, iar sprijinul din bugetul UE ar trebui să fie adaptat, după necesități, la situația specifică a regiunilor ultraperiferice, a regiunilor montane și a altor regiuni care se confruntă cu provocări în ceea ce privește competitivitatea, pentru a limita efectele negative ale scăderii prețurilor asupra veniturilor; atrage atenția asupra faptului că implementarea măsurilor excepționale anticriză nu și-a atins pe deplin obiectivele și ar trebui să țină cont mai mult de infrastructura și capacitățile existente din statele membre; îndeamnă Comisia, având în vedere crizele recente, să dezvolte sisteme de intervenție mai rapidă și mai eficientă, care să poată împiedica efectele cele mai negative;

10. solicită Comisiei să utilizeze pe deplin potențialul măsurilor excepționale prevăzute la articolele 219-222 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013;

11. consideră că, pentru a-și juca rolul de plasă de siguranță, prețurile de intervenție trebuie să fie adaptate periodic la evoluția prețurilor de cost, lucru care ar permite să se acționeze în mod direct asupra veniturilor și asupra perenității activității producătorilor, precum și asupra ocupării forței de muncă; dorește ca UE să creeze instrumente de prevenire, de tipul observatorului pieței laptelui, în toate sectoarele majore de producție în scopul de a monitoriza piețele, ceea ce ar ajuta la orientarea producției și ar permite intervenția în situațiile de criză prin instrumente de gestionare a pieței flexibile și reactive, activate atunci când este necesar;

12. recunoaște că lanțurile de aprovizionare scurte care leagă agricultorii de producătorii locali pot stimula crearea de locuri de muncă în mediul rural și subliniază că sistemele de calitate, indicațiile geografice și agricultura ecologică reprezintă o oportunitate de a dezvolta sectorul agroalimentar și, potențial, de a crea locuri de muncă în mediul rural, iar, în această calitate, ar trebui nu doar protejate, ci și dezvoltate, pentru a crea noi locuri de muncă și a conserva cultura și identitatea

Joi, 27 octombrie 2016

regionale; subliniază necesitatea de a se asigura un acces mai bun la piețe mai mari pentru produsele respective și de a se introduce măsuri de calitate, de promovare și de protecție, pentru a îmbunătăți comercializarea acestora și includerea lor în produsele turistice generale dintr-o anumită zonă geografică; reamintește, în lumina propunerilor legislative aflate în discuție, că aceste efecte economice pozitive se bazează pe încrederea consumatorului, iar aceasta nu ar trebui subminată prin schimbări care ar putea fi percepute ca o reducere a calității; subliniază, de asemenea, că procesele pentru atingerea acestor standarde de calitate pot fi excesiv de complicate și ar trebui simplificate;

13. recomandă ca statele membre să folosească mai mult domeniile din prioritatea 6 din cadrul pilonului 2 privind conservarea locurilor de muncă și crearea de noi locuri de muncă, precum și măsurile privind transferul de cunoștințe și formarea profesională și continuă (inclusiv ucenicia și formarea și recalificarea la locul de muncă a lucrătorilor din exploatații), astfel încât aceștia să poată fi însărcinați să îndeplinească și alte activități rurale, precum și măsurile de consiliere și de ajutor pentru gestionare în vederea îmbunătățirii performanțelor economice și de mediu ale exploatațiilor agricole; solicită Comisiei și statelor membre să sprijine activitățile de formare ce urmăresc ajutarea agricultorilor și a lucrătorilor din domeniul agricol și rural să devină mai adaptabili și să își poată diversifica activitățile și inițiativele, precum și consolidarea inovării;

14. constată că programele actuale de dezvoltare rurală sunt mult mai puțin centrate pe proiecte sociale care apără locurile de muncă, în comparație cu cele din perioada anterioară de programare 2007-2013; constată că acest lucru se explică prin modalitatea în care statele membre au ales măsurile de aplicat în cadrul programelor lor de dezvoltare rurală, precum și prin faptul că s-au alocat fonduri mai mici măsurilor din domeniul ocupării forței de muncă; prin urmare, solicită o mai mare flexibilitate în punerea în aplicare a politicii rurale;

15. consideră că este necesar să se simplifice aplicarea politicii de dezvoltare rurală, să se adopte abordări mai coerente, de tip multifond, și să se oprească statele membre și Comisia să impună controale administrative și financiare prea minuțioase;

16. solicită statelor membre să promoveze mai bine potențialul celui de al doilea pilon al PAC pentru diversificarea activităților în zonele rurale (de exemplu, agroturismul, producția de energie din surse regenerabile);

17. reamintește că factorul de risc inerent inovării nu este luat în considerare suficient de bine nici de politicile naționale și nici de cele ale Uniunii, precum și că acest fenomen reprezintă o barieră în calea inovării și a creării de locuri de muncă, în special pentru numărul ridicat de actori care nu dețin o capacitate financiară suficientă pentru a realiza proiectele inovatoare;

18. subliniază că dezvoltarea rurală și crearea de locuri de muncă sunt domenii interdependente și, prin urmare, solicită statelor membre și regiunilor să maximizeze potențialul autorităților locale și regionale, care cunosc cel mai bine provocările și oportunitățile din zonele de care răspund, pentru a atinge obiectivele din cadrul pilonului 2 și pentru a respecta prioritățile PAC, inclusiv promovarea incluziunii sociale, reducerea sărăciei și dezvoltarea economică; reamintește posibilitatea de a focaliza programele de dezvoltare rurală, precum și programele operaționale asupra creării de locuri de muncă și asupra reținerii acestora, precum și asupra îmbunătățirii serviciilor în mediul rural și îndeamnă Comisia Europeană să le sprijine pentru a realiza acest obiectiv; insistă asupra adaptării modelelor de economie colaborativă (sharing economy) în mediul rural pentru a crește ocuparea forței de muncă, pentru a crește eficiența activităților agricole și a reduce cheltuielile;

19. solicită Comisiei și statelor membre să sprijine întreprinderile și cooperativele din sectorul economiei sociale, inclusiv agricultura socială⁽¹⁾, pentru a sprijini integrarea socială și crearea de locuri de muncă în zonele rurale; ia act de acțiunile urmărite în cadrul inițiativei pentru antreprenoriatul social și invită Comisia să crească contribuția economiei sociale la dezvoltarea rurală, de exemplu prin adoptarea unui plan de acțiune pentru economia socială;

⁽¹⁾ cf <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.nat-opinions.25458>

Joi, 27 octombrie 2016

20. subliniază că ar trebui să se acorde mai multă importanță măsurilor de sprijinire a dezvoltării demografice și a caracterului favorabil familiilor al zonelor rurale pentru a sprijini familiile și pentru a ușura concilierea vieții familiale cu cea profesională, de asemenea în ceea ce privește chestiunile legate de piața muncii și de dezvoltarea economică în zonele rurale;
21. subliniază necesitatea de a se promova măsuri și politici active care să accentueze rolul pozitiv al migrației în creșterea economică și stimularea coeziunii sociale în zonele rurale;
22. invită Comisia și statele membre să adopte politici care să promoveze zonele rurale prin dezvoltarea turismului, care, dacă este structurat în mod adecvat și este sprijinit prin stimulente, ar putea fi un factor al creșterii culturale, sociale și economice în sectoarele care dețin resurse naturale, peisagistice, culturale și agroalimentare semnificative; subliniază că dezvoltarea turistică a zonelor rurale și diversificarea agriculturii (pentru a include activitățile educaționale, culturale și recreaționale) reprezintă, de asemenea, un stimulent pentru ca generațiile viitoare să preia controlul asupra zonelor rurale, în spiritul inițiativei și al întreprinderii orientate spre inovare și promovarea produselor tradiționale;
23. subliniază că stabilirea unor sinergii dintre diversele domenii de politică cu ajutorul FEADR și al altor fonduri ale UE va fi esențială pentru a identifica soluții pentru provocarea de a se asigura ocuparea forței de muncă în zonele rurale și pentru a asigura că agricultura este recunoscută, din nou, ca un factor-cheie în domeniul dezvoltării teritoriale; observă că fondurile din pilonul 2 ar putea fi utilizate ca instrument financiar dinamic pentru a amplifica sinergiile cu sursele și programele de finanțare alternative, prin asigurarea accesibilității acestora pentru zonele rurale cu scopul de a spori conectivitatea, competitivitatea și diversificarea economică și cu scopul de a sprijini antreprenoriatul, ținând seama de conservarea culturii și identității rurale;
24. subliniază că exploatațiile mici, conduse de proprietari, sunt expuse unei presiuni din ce în ce mai mari în urma cumpărării de terenuri agricole de către investitori; subliniază că conservarea zonelor cultivate și a accesului la terenuri este esențială pentru crearea și extinderea proprietăților agricole și este vitală pentru conservarea locurilor de muncă în zonele rurale; subliniază că Raportul Comisiei Europene privind necesitățile tinerilor agricultori din noiembrie 2015 arată că disponibilitatea terenurilor pentru cumpărare și închiriere reprezintă cea mai mare problemă cu care se confruntă tinerii agricultori și cei care au început recent să lucreze în domeniu; invită, prin urmare, statele membre să-și împărtășească cele mai bune practici și să dezvolte instrumente pentru a face posibil accesul la terenuri în zonele rurale cu șomaj ridicat, de exemplu prin utilizarea participativă și gestionarea terenurilor agricole în conformitate cu practicile de la nivel național sau crearea de sisteme de gestionare și informare cu privire la terenurile nefolosite sau terenurile care ar putea fi folosite pentru agricultură, la ale căror servicii ar avea un acces prioritar tinerii agricultori și femeile;
25. consideră important ca programele de dezvoltare rurală să promoveze mai mult relațiile dintre mediul rural și cel urban, pentru a stimula cooperarea, pentru a deschide oportunități pentru întreprinderile din zonele rurale, esențiale pentru dezvoltarea acestora și pentru crearea de locuri de muncă; consideră că, în relația dintre mediul urban și cel rural, orașele au la rândul lor o importanță considerabilă, prin asigurarea accesului la serviciile de bază pentru locuitorii din zonele rurale din jur, precum și că statele membre ar trebui, de asemenea, să promoveze în acest scop în cadrul politicilor lor teritoriale serviciile din aceste orașe;
26. solicită adoptarea unor norme obligatorii cu privire la plata echitabilă în lanțul de aprovizionare cu produse alimentare dintre producătorii de alimente, angrosiști și prelucrătorii, pentru a se asigura că agricultorii primesc o cotă adecvată din valoarea adăugată, care să fie suficientă pentru a le permite să practice agricultura sustenabilă;
27. subliniază faptul că sectorul silviculturii, insuficient exploatat în prezent în Europa, este o adevărată sursă de locuri de muncă care trebuie mai bine valorificată sub diferite forme în cadrul întregii industrii a lemnului; observă, de asemenea, că Uniunea acuză un deficit important în ceea ce privește aprovizionarea cu lemn; de aceea, este necesar să se investească în infrastructurile necesare dezvoltării silviculturii;
28. subliniază că accesul la terenuri este esențial pentru crearea și extinderea unei exploatații agricole; subliniază că accesul la terenuri reprezintă cea mai mare problemă cu care se confruntă tinerii fermieri care încearcă să înființeze o exploatație agricolă;

Joi, 27 octombrie 2016

Pentru viitorul PAC după 2020

29. subliniază că PAC trebuie să își simplifice procedurile și să dispună de fonduri suficiente, menținând cel puțin nivelul actual, pentru a reflecta valoarea adăugată europeană semnificativă a politicii și pentru a fi în măsură să își joace în mod eficace rolul pe termen lung, stimulând ocuparea forței de muncă în cadrul unor sectoare agricole și silviculturale europene diversificate și promovând dezvoltarea durabilă și atractivitatea zonelor rurale; subliniază că politica de dezvoltare rurală, cu ajutorul căreia se pot lua măsuri mai eficiente și directe pentru a reduce excluziunea socială în rândul locuitorilor rurali și pentru a stimula ocuparea forței de muncă și activitatea în zonele rurale, ar trebui consolidată treptat, fără a pune în discuție susținerea primului pilon, care va trebui reorganizat, printre altele, asigurând o mai bună funcționare și o mai mare stabilitate a piețelor, esențială pentru garantarea veniturilor agricole, a modelului european agricol și a securității noastre alimentare și pentru menținerea atractivității zonelor rurale (mizând pe calitatea vieții) comparativ cu zonele urbane;

30. subliniază că, în cadrul PAC, ar trebui să se acorde o importanță deosebită instrumentelor referitoare la modernizare și investiții, care garantează competitivitatea sectoarelor economice aflate în zonele rurale (inclusiv a sectoarelor agroalimentare, al energiei, al serviciilor, social și de prelucrare) într-un mod sustenabil, în conformitate cu normele de mediu, asigurându-se astfel că se păstrează locurile de muncă; subliniază că instrumentele respective vor facilita și eliminarea diferențelor dintre statele membre și dintre regiuni în ceea ce privește dezvoltarea agricolă și rurală;

31. subliniază importanța turismului ca sursă de venit pentru fermieri (de exemplu, prin organizarea de vacanțe la fermă); recomandă statelor membre și Comisiei să instituie programe pentru a sprijini investițiile și antreprenoriatul; consideră că este important să li se acorde sprijin acestor exploatații prin campanii de promovare a turismului;

32. observă măsurile aplicate până în prezent cu scopul de a simplifica PAC, dar invită Comisia să dezvolte în continuare și să pună în aplicare măsuri de introducere a proporționalității și a flexibilității în legătură cu reducerea sarcinii administrative a PAC și creșterea productivității exploatațiilor;

33. subliniază că există restricții privind ceea ce se poate realiza în cadrul PAC, deoarece obiectivul său principal este securitatea aprovizionării cu alimente, și că numeroasele provocări care afectează crearea și menținerea locurilor de muncă în zonele rurale vor fi soluționate printr-o abordare transsectorială mai largă atât la nivel regional, cât și la nivelul statelor membre;

34. invită Comisia să sprijine un model agricol european competitiv și sustenabil, bazat pe agricultura de tip familial, diversificată și multifuncțională, care să considere o prioritate menținerea locurilor de muncă plătite corect pe teritoriile sale, acordând o atenție deosebită teritoriilor care se confruntă cu constrângeri specifice, astfel cum sunt recunoscute la articolul 349 din TFUE și asigurând totodată, în producția alimentară și nealimentară, securitatea alimentară și siguranța alimentelor, pentru a proteja sănătatea;

35. invită statele membre să dezvolte instrumente de monitorizare și de reglementare funciară, pentru o mai bună înțelegere a piețelor funciare și pentru a fi în măsură să pună capăt fenomenului la scară largă de concentrare sau de acaparare a terenurilor și a instrumentelor de producție;

36. subliniază necesitatea de a încuraja dezvoltarea, comercializarea și vânzarea produselor agricole de înaltă calitate; solicită să se întreprindă inițiative pentru a deschide noi piețe, precum și pentru a introduce programe operaționale pentru produse și campanii de promovare pentru a asigura diversificarea produselor și competitivitatea lanțului alimentar european;

37. consideră că PAC trebuie să ia în considerare toate aspectele agriculturii europene din toate zonele rurale, inclusiv din cele mai defavorizate și mai fragile zone (de exemplu, zone montane și regiuni ultraperiferice), pentru a se asigura o valorificare optimă a tuturor resurselor; consideră că astfel pot fi reabilitate și utilizate din nou terenurile agricole care au fost abandonate;

38. subliniază că diversificarea agriculturii și piețele regionale de nișă sporesc și asigură ocuparea forței de muncă în zonele rurale; solicită să se întreprindă inițiative pentru a sprijini diversificarea exploatațiilor agricole (de exemplu, comercializarea directă a produselor agricole) și a economiei rurale în general (de exemplu, trecerea de la munca agricolă la alte domenii de ocupare a forței de muncă);

Joi, 27 octombrie 2016

39. consideră că fondurile acordate în cadrul viitoarei PAC ar trebui să ofere mai mult sprijin pentru a încetini pierderea de exploatații agricole și întreprinderi mici și mijlocii grupate în organizații de producători care, deoarece sunt în general mai diversificate și mai autonome și consumă mai puține resurse, sunt, în același timp, mai ușor de transferat, mai eficiente în ceea ce privește crearea de valoare adăugată și de locuri de muncă pe teritoriul lor și reprezintă un important pilon social și economic al regiunilor unde se află și, de asemenea, să acorde în continuare sprijin specific teritoriilor care se confruntă cu constrângeri specifice, astfel cum sunt recunoscute la articolul 349 din TFUE;

40. subliniază că plățile directe în cadrul PAC ar trebui să fie alocate doar persoanelor al căror sector de activitate principal este agricultura;

41. subliniază că, în regiunile ultraperiferice, căutarea de soluții pentru ocuparea forței de muncă în cazul contractării economiei este compromisă din cauza lipsei de interconectivitate și, având în vedere importanța agriculturii în aceste regiuni, consideră că fondurile acordate în cadrul PAC ar trebui să aplice o discriminare pozitivă teritoriilor care se confruntă cu anumite constrângeri, astfel cum sunt recunoscute în TFUE, întrucât acest lucru ar trebui să aibă un efect multiplicator în ceea ce privește promovarea altor activități conexe, cum ar fi agroindustria, turismul, conservarea naturii, producția de energie și economia circulară, într-un mod care să completeze strategia multifond; subliniază că această strategie ar trebui să țină seama de factorii de diferențiere pozitivă identificați pentru regiunile ultraperiferice, care ar putea acționa ca un laborator pentru soluțiile inovatoare originale din agricultură ce s-ar putea aplica în alte contexte mai puțin extreme și mai cuprinzătoare, cu privire la structura fermei, la condițiile pedologice și climatice și la biodiversitatea caracteristică;

42. consideră că agricultura în grup ar trebui promovată și sprijinită financiar, întrucât permite reducerea costurilor de producție ale exploatațiilor agricole, în special, a cheltuielilor cu mecanizarea, și promovează, de asemenea, solidaritatea între agricultori, transferul de inovații, de know-how, de bune practici, creând un dinamism favorabil dezvoltării și ocupării forței de muncă;

43. invită Comisia să stimuleze diversificarea și competitivitatea exploatațiilor agricole de mici dimensiuni și în ceea ce privește agricultura socială și agricultura orientată spre servicii;

44. subliniază că este important ca PAC să sprijine mai mult efectele pozitive ale agriculturii asupra ocupării forței de muncă și a mediului și să sprijine în mod mai eficace agricultura ecologică și biodinamică și toate celelalte metode durabile de producție, inclusiv agricultura integrată și agrosilvicultura, în contextul agroecologiei, lucru care necesită simplificarea reglementărilor actuale și adoptarea unor norme care să poată fi puse în aplicare în mod simplu, cu ușurință și fără probleme; consideră că valorile acestor efecte pozitive pentru ocuparea forței de muncă și pentru mediu care prezintă interes pentru întreaga societate constituie o componentă care trebuie integrată în veniturile agricole;

45. reamintește exemplul pozitiv al „districtelor ecologice”, mai precis al zonelor în care, prin intermediul unui set coordonat de măsuri, se promovează produsele locale și creșterea animalelor prin metode ecologice, precum și toți operatorii economici care depind de acestea (întreprinderi agroalimentare, gastronomice și turistice), un instrument care a demonstrat deja că poate să conducă la creșterea veniturilor locale și să contribuie la apărarea terenurilor prin intermediul conservării produselor locale și tradiționale;

46. subliniază potențialul agriculturii și al sistemelor alimentare durabile, în special al agriculturii organice, precum și al gestionării durabile a solului, apei, biodiversității și infrastructurii rurale, cu scopul de a menține și de a crea locuri de muncă adecvate în agricultură, precum și de a asigura prosperitatea economiilor rurale;

47. consideră că asigurarea securității alimentare în Uniunea Europeană trebuie să rămână principiul central de acțiune în temeiul viitorului PAC, fără a neglija piețele din afara UE; în această privință, consideră că acordurile comerciale pot prezenta un risc real, precum și posibile oportunități pentru agricultura europeană și consideră că acordurile de liber schimb nu ar trebui să conducă la apariția unor condiții de concurență neloială în cazul exploatațiilor agricole mici și mijlocii și nici să submineze economiile și locurile de muncă locale;

48. consideră că, pentru a îmbunătăți organizarea inadecvată actuală din sectorul fructelor și al legumelor, ar trebui restabilit sprijinul UE pentru proiectele din rândul cooperativelor nou-înființate din industria fructelor și a legumelor;

Joi, 27 octombrie 2016

49. subliniază că, într-o situație de mare incertitudine privind viitorul prețurilor agricole, care sunt mici și volatile, Uniunea Europeană trebuie să atingă obiectivele din tratat referitoare la PAC, luând mai multe măsuri pentru a corecta efectele fluctuante ale piețelor unde înregistrează eșecuri și pentru a asigura rezistența și competitivitatea sectorului agricol, introducând plase de siguranță eficiente și sisteme de prevenire și de gestionare a crizelor menite să creeze un echilibru între cerere și ofertă și creând instrumente de gestionare a riscurilor bazate pe sisteme noi și inovatoare și implicând agricultorii în procesul de finanțare; consideră că ar trebui majorată ponderea finanțării măsurilor de stabilizare a piețelor agricole și, în special, că PAC trebuie să consolideze, de asemenea, sistemele de asigurare, pentru a proteja agricultorii de diferitele riscuri climatice, de sănătate și economice; consideră, de asemenea, că în contextul riscurilor legate de încălzirea globală, Uniunea trebuie să depună toate eforturile necesare pentru a spori rolul pozitiv pe care îl poate juca agricultura, prin mijloace precum agronomia și o gestionare mai bună a solului pentru o mai bună captare a carbonului și consideră că este important să se acorde sprijin tehnic și financiar agriculturilor, pentru ca aceștia să poată treptat, să își schimbe practicile și să aducă inovații;

50. subliniază, în plus, că plățile directe ar trebui să rămână un instrument al PAC după 2020, pentru a susține și a stabiliza veniturile exploatațiilor agricole, a compensa costurile în creștere rezultate din respectarea standardelor înalte ale UE (în ceea ce privește metodele de producție și, în special, cerințele de mediu), precum și pentru a menține producția agricolă în regiunile defavorizate; subliniază, în plus, că plățile directe ar trebui să servească drept garanție pentru stabilitatea economică a sectorului agricol, precum și pentru securitatea alimentară și a mediului; subliniază, în acest context, că este esențial să se echilibreze cotele de plăți directe, pentru a se asigura condiții echitabile de concurență pentru concurența pe piața unică a UE, precum și pentru exploatarea sustenabilă a resurselor agricole la nivelul UE;

51. consideră că, întrucât există diferențe semnificative la nivelul cooperării dintre agricultorii din statele membre individuale și întrucât lipsa de cooperare afectează în mod negativ capacitatea agriculturilor de a face față situațiilor de criză și presiunilor pieței, PAC ar trebui să promoveze în mod cuprinzător dezvoltarea cooperării dintre agricultori, în special în sectoarele producției și prelucrării;

52. solicită statelor membre acorde prioritate, în cadrul celui de al doilea pilon al PAC, parteneriatului european pentru inovare (PEI); invită Comisia să acorde prioritate Orizont 2020 și să asigure un acces mai bun al agriculturilor la opțiunile de finanțare oferite de BEI, precum și sprijin pentru modelele agricole și forestiere inovatoare și durabile și pentru producția de alimente și de bunuri și servicii nealimentare (resurse regenerabile, bioeconomie, turism rural, noi perspective pentru fermieri pentru aprovizionarea cu materii prime în era industrială post-petrolieră), punând în valoare întreaga gamă de resurse din fiecare teritoriu rural;

53. își exprimă convingerea fermă că va fi necesar și pe viitor să se promoveze formarea profesională continuă pentru agricultori și lucrătorii agricoli și să se garanteze diseminarea cunoștințelor științifice și a inovațiilor, asigurând astfel adaptabilitatea la mediul în schimbare și facilitând desfășurarea unor activități economice;

54. consideră că abordările ascendente (bottom-up) ale dezvoltării locale de tip LEADER/CLLD și-au demonstrat eficacitatea nu numai în ceea ce privește numărul de locuri de muncă create, ci și în ceea ce privește nivelul scăzut al cheltuielilor publice pentru fiecare loc de muncă generat, și ar trebui, în consecință, consolidate și aplicate în toate statele membre prin abordări de tip multifond și prin consolidarea rolului autorităților locale și regionale; subliniază în mod deosebit rolul responsabililor din cadrul grupurilor de acțiune locală (GAL) de a oferi suport tehnic și servicii de sprijinire a inițiativelor pentru a demara proiecte favorabile ocupării forței de muncă; cere, așadar, ca aceste GAL-uri să poată beneficia de cea mai mare autonomie posibilă pentru a atinge cel mai mare nivel de eficiență; consideră, de asemenea, că ar trebui instituite mecanisme care să garanteze participarea semnificativă a partenerilor sociali și invită Comisia să prezinte modele de bune practici în ceea ce privește proiectele transnaționale LEADER II;

55. observă că dificultatea de a accesa informații cu privire la programele și finanțările relevante naționale și ale UE reprezintă o barieră în calea dezvoltării economiei rurale;

56. solicită să se acorde prioritate investițiilor prevăzute de politica de dezvoltare rurală, pentru a sprijini ocuparea forței de muncă în mediul rural, acordându-se o atenție deosebită locurilor de muncă, schimbărilor atrase după sine de șomaj, eficienței întreprinderilor beneficiare și creării unor stimulente pentru a recruta angajați și recomandă ca programele de dezvoltare rurală să includă consolidarea microfinanțării, întrucât aceasta este deosebit de utilă pentru a ajuta întreprinderile agricole și neagricole să își înceapă activitatea;

Joi, 27 octombrie 2016

57. subliniază că importanța celui de al doilea pilon pentru crearea de locuri de muncă poate fi amplificată prin permiterea unei flexibilități mai mari în funcție de nevoile specifice ale regiunilor;

58. consideră că este necesar ca, pe viitor, să se continue să se dezvolte sisteme alimentare de înaltă calitate în teritorii, furnizând produse alimentare brute sau prelucrate, încurajând responsabilitatea civică și participarea părților interesate – fie grupate împreună ca producători, prelucrători, distribuitori și consumatori, fie numai comunitățile de producători și consumatori sau, eventual, toți operatorii economici din sectorul agroalimentar și al turismului alimentar reuniți – la activități calitative și contractuale care să vizeze nu doar asigurarea aprovizionării cu alimente și a siguranței alimentare, ci și remunerarea echitabilă, pentru ca agricultorii să poată avea un trai decent exercitându-și meseria și pentru a menține locurile de muncă în exploatarea lor; menționează că astfel de sisteme alimentare pot lua în special, dar nu numai, forma unor circuite scurte și/sau a unor piețe locale; consideră că, în viitor, ar trebui să fie alocate mai multe resurse ale Uniunii pentru dezvoltarea și funcționarea anumitor sisteme speciale pentru asigurarea calității alimentelor și pentru dezvoltarea suplimentară a gastronomiei europene, care este, renumită la nivel mondial; consideră că este esențial, în acest sens, să se adapteze mai bine cadrul legislativ pentru licitațiile publice, astfel încât comunitățile să poată stimula producția locală;

59. atrage atenția asupra necesității unui sprijin suplimentar pentru agricultură și a creării de locuri de muncă în agricultură în zonele mai puțin favorizate și în zonele aflate la frontierele externe ale UE;

60. consideră că ar trebui promovate parteneriatele multilaterale care implică agricultori și alți actori din mediul rural, deoarece acestea permit dezvoltarea mai multor activități care creează locuri de muncă directe și indirecte, cum ar fi structurarea lanțurilor alimentare și nealimentare de proximitate și punerea în aplicare a diferitelor servicii (turism rural, menținerea spațiului privat și public etc.);

61. consideră că Comisia și statele membre ar trebui să încurajeze agricultorii prin intermediul PAC și al altor politici să își diversifice sursele de venit, astfel încât să fie protejați de căderile pieței; consideră că o astfel de diversificare ar putea să includă ecoturismul, dezvoltarea energiei din surse regenerabile, precum cea solară și cea eoliană, adăugând valoare producției agricole prin procesare și magazine agroalimentare;

62. solicită Comisiei să acorde mai mult sprijin cooperativelor locale pentru ca acestea să recâștige controlul asupra prețurilor și produselor lor;

63. observă că sectorul turismului oferă oportunități importante pentru obținerea unor venituri și locuri de muncă directe și indirecte în agricultură și în zonele rurale, permițând valorificarea patrimoniului istoric, cultural, gastronomic, peisagistic și ecologic al fiecărei regiuni; observă, de asemenea, că atractivitatea turistică nu se bazează numai pe reputația istorică a anumitor zone, ci și, din ce în ce mai mult, pe calitatea produselor alimentare, a peisajelor și a mediului înconjurător din aceste zone; consideră că, pentru toate aceste motive, sectorul turismului trebuie susținut în continuare de politica de dezvoltare rurală;

64. subliniază faptul că provocările legate de schimbările climatice și de mediu presupun efectuarea unor investiții publice și private semnificative care creează locuri de muncă, cu susținerea apariției unor noi profesii, pentru a asigura menținerea și conservarea resurselor zonelor rurale, pentru refacerea calității ecosistemelor degradate, pentru a lupta mai eficient împotriva inundațiilor și a incendiilor și pentru a proteja mai bine calitatea apei, a solului, a aerului și a biodiversității; menționează că toate acestea implică, desigur, o cooperare între agricultură și alți actori din mediul rural, dar oferă mai ales noi oportunități de diversificare a veniturilor în agricultură;

65. solicită Comisiei Europene să evalueze efectele sociale ale actualei crize agricole, în special în ceea ce privește pierderea de locuri de muncă, îndeosebi în zonele rurale; invită statele membre să analizeze modul în care poate fi îmbunătățită competitivitatea agriculturii, astfel încât acest sector să poată crea locuri de muncă și genera o valoare adăugată partajată în mod echitabil în sectorul agricol și în industria agroalimentară, asigurând concurența loială și reducând la minimum daunele provocate de dumpingul social și de condițiile de muncă precare și atipice, care afectează în mod disproporționat anumite grupuri; ia act de faptul că mulți membri de familie nu au un statut social sau nu beneficiază de recunoaștere legală și/sau nu sunt incluși în vreun sistem de protecție socială; subliniază că întreprinderile agricole trebuie să respecte legislația națională în domeniul ocupării forței de muncă și în domeniul social; consideră că introducerea oricăror condiționalități suplimentare pentru plățile din primul pilon al PAC ar crește în mod considerabil sarcinile administrative cu care se confruntă agricultorii și ar limita potențialul acestora de a crea locuri de muncă; solicită ca partenerii sociali, împreună cu autoritățile de management, să aibă un rol mai important și solicită statelor membre să recunoască și să garanteze drepturile sociale ale fermierilor, asigurându-se că toți lucrătorii agricoli, cu fracțiune de normă

Joi, 27 octombrie 2016

sau cu normă întreagă, beneficiază de un sistem de protecție socială; invită statele membre să transpună în legislația națională Directiva 2014/36/UE privind lucrătorii sezonieri; solicită ca autoritățile naționale de sănătate și de siguranță să primească resurse pentru a disemina informații cu privire la siguranța în exploatațiile agricole;

66. invită Comisia să introducă în evaluarea sustenabilității sistemelor alimentare și agricole (SAFA) indicatorii propuși de FAO, în special a celor referitori la ocuparea forței de muncă și la bunăstarea socială;

67. reamintește că, în medie, fermierul european nu deține decât 12 hectare de teren și că 70 % dintre exploatațiile agricole au o suprafață mai mică de cinci hectare; constată că, din cauza dimensiunii și structurii lor, exploatațiile agricole nu-și pot permite mereu să apeleze la salariați cu normă întreagă și la lucrători înalt calificați; prin urmare, încurajează Comisia Europeană și statele membre să adopte măsuri care să încurajeze grupurile de angajatori;

68. consideră că este indispensabil să se garanteze existența unor servicii publice și private care să garanteze atractivitatea zonelor rurale și să permită menținerea și dezvoltarea locurilor de muncă în aceste zone; consideră că populația din zonele rurale are dreptul de a avea acces egal la servicii publice de calitate, precum educația și asistența socială și medicală; consideră că este esențial ca toate nivelurile de guvernare – local, regional (acolo unde există) –, precum și sectorul privat să conlucreze pentru a promova investițiile și pentru a garanta că zonele rurale și îndepărtate au acces egal la infrastructura esențială, cum ar fi legăturile de transport public și privat, securitatea aprovizionării cu energie electrică și tehnologia în bandă largă fiabilă și rapidă, precum și sisteme de creditare și de finanțare pentru antreprenorii, microîntreprinderile și IMM-urile din zonele rurale, fără de care întreprinderile rurale și locuințele ar fi permanent dezavantajate, iar migrația spre zonele urbane ar continua;

69. consideră, având în vedere epidemia animalieră recentă și scandalurile recente în materie de siguranță alimentară, cum ar fi focarul de *E. coli* din 2011, scandalul cărnii de cal din 2013 și scandalul actual al mierii contrafăcute, că este necesară o majorare semnificativă a sumelor cheltuite pentru siguranța alimentară și a hranei pentru animale, în conformitate cu capitolul al treilea al cadru financiar multianual, deoarece suma de 1,93 miliarde de euro alocată pentru perioada actuală de șapte ani este de-a dreptul necorespunzătoare;

70. subliniază că agricultorii se confruntă în mare măsură cu costuri administrative legate de PAC și că aceste costuri variază substanțial între statele membre; solicită Comisiei și statelor membre să reducă sarcina administrativă prin reducerea birocrăției și simplificarea PAC, precum și prin asigurarea transpunerii rentabile a PAC;

71. subliniază faptul că accesul la serviciile de bază, cum ar fi educația, asistența medicală și locuințele, precum și continuitatea acestor servicii reprezintă o condiție prealabilă de care depinde mediul propice pentru crearea de locuri de muncă și care răspunde nevoilor vitale ale populațiilor din mediul rural;

72. consideră că este esențial să se solicite autorităților publice să creeze servicii de informare publică și servicii de asistență pentru gestionarea fermelor în zonele rurale, pentru a moderniza agricultura europeană;

73. invită Comisia și statele membre să încurajeze și să faciliteze egalitatea femeilor pe piața muncii și reconcilierea vieții profesionale și a celei private în zonele rurale, în special în ceea ce privește salariile și drepturile sociale și de pensie, precum și promovarea de noi calificări, oferind perspective și oportunități pentru ca femeile să ocupe locuri de muncă în sectoarele agricole și neagricole, în conformitate cu principiul egalității și nediscriminării prevăzut în cadrul politicilor și programelor Uniunii; le solicită, de asemenea, să exploateze mai eficient oportunitățile oferite de platformele de informații online, de acțiune și de ajutor pentru femeile care lucrează deja în agricultură sau care demarează o activitate agricolă și pentru femeile din zonele rurale, în special în cadrul FEADR și al altor fonduri ale UE care încurajează dezvoltarea proiectelor și să ajute la conservarea infrastructurilor și a serviciilor esențiale în viața de zi cu zi în mediul rural, contribuind astfel la limitarea exodului femeilor din zonele rurale; de asemenea, atrage atenția asupra necesității, în special în zonele rurale, ca strategiile durabile să mențină, să încurajeze și să sprijine rețelele și organizațiile de femei, precum și rolul acestora, în luarea deciziilor în sectorul agriculturii și în zonele rurale; solicită, în plus, ca accesul la educație, finanțare și informații să fie mai ușor, pentru a facilita astfel inițiativele antreprenoriale ale femeilor (de exemplu, prin comerțul electronic) și deținerea și dezvoltarea de întreprinderi rurale de către femei;

Joi, 27 octombrie 2016

74. solicită statelor membre să confere mai multă greutate rolului partenerilor sociali și al organizațiilor sociale care acționează alături de autorități, în supravegherea respectării legislației în domeniul muncii, în combaterea muncii la negru și în respectarea standardelor sociale și de securitate care să faciliteze integrarea socioeconomică a lucrătorilor migranți, inclusiv a lucrătoarelor sezoniere, migrante și refugiate; face un apel pentru introducerea unor mecanisme de garantare a participării femeilor la toate nivelurile procesului;

75. reamintește că cantitatea de terenuri agricole din UE se diminuează de la an la an; subliniază că păstrarea terenurilor arabile este esențială pentru garantarea locurilor de muncă în mediul rural; solicită statelor membre să înlesnească accesul la terenuri în zonele cu niveluri ridicate de șomaj rural și pledează, în acest context, în favoarea unor acțiuni care să asigure accesul tinerelor fermiere la credite și să le dea posibilitatea de a participa de gospodărirea terenurilor;

76. atrage atenția asupra faptului că femeile reprezintă 45 % din forța de muncă de la ferme; solicită Comisiei să revizuiască definiția fermei familiale, pentru a facilita accesul femeilor la formare și la consultanță profesională, precum și la capital și beneficii;

77. invită autoritățile naționale, regionale și locale competente să încurajeze participarea femeilor la grupurile de acțiune locale și dezvoltarea unor parteneriate locale în cadrul programului LEADER, precum și să garanteze o participare echilibrată a bărbaților și a femeilor în consiliile de administrație ale acestora;

o

o o

78. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Marți, 4 octombrie 2016

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI
ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

PARLAMENTUL EUROPEAN

P8_TA(2016)0364

Cerere de ridicare a imunității lui Giorgos Grammatikakis**Decizia Parlamentului European din 4 octombrie 2016 privind cererea de ridicare a imunității lui Giorgos Grammatikakis (2016/2084(IMM))**

(2018/C 215/35)

Parlamentul European,

- având în vedere cererea de ridicare a imunității lui Giorgos Grammatikakis, transmisă la 1 aprilie 2016 de către Procurorul-adjunct din cadrul Curții Supreme a Greciei, în legătură cu trimiterea în judecată cerută de Parchetul din Rethymno pentru infracțiunea de abuz de încredere în exercitarea atribuțiilor sale, săvârșită în concurs cu alții, la Rethymno, Creta, în perioada 2000-2002 (dosarul nr. ABM:AB05/1956) și anunțată în plen la 27 aprilie 2016,
- având în vedere că Giorgos Grammatikakis a renunțat la dreptul său de a fi audiat, în conformitate cu articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul de procedură,
- având în vedere articolele 8 și 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, precum și articolul 6 alineatul (2) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct,
- având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene din 12 mai 1964, 10 iulie 1986, 15 și 21 octombrie 2008, 19 martie 2010, 6 septembrie 2011 și 17 ianuarie 2013 ⁽¹⁾,
- având în vedere articolul 62 din Constituția Greciei, articolul 54 din Codul grec de procedură civilă și articolul 83 din Regulamentul de procedură al Parlamentului Greciei,
- având în vedere Ordinul nr. 5181/18.11.2015 al procurorului din cadrul Curții de Apel din Creta,
- având în vedere raportul din 7.4.2015 privind înfățișarea lui Giorgos Grammatikakis, deputat în Parlamentul European, împreună cu pledoaria în apărarea sa și documentele justificative,
- având în vedere Hotărârea nr. 104/2015 a Curții de Apel Creta,

⁽¹⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 12 mai 1964, Wagner/Fohrmann și Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, hotărârea Curții de Justiție din 10 iulie 1986, Wybot/Faure și alții, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, hotărârea Tribunalului din 15 octombrie 2008, Mote/Parlamentul, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, hotărârea Curții de Justiție din 21 octombrie 2008, Marra/De Gregorio și Clemente, pronunțată în cauzele conexe C-200/07 și C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, hotărârea Tribunalului din 19 martie 2010, Gollnisch/Parlamentul, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, hotărârea Curții de Justiție din 6 septembrie 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU: C:2011:543, hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2013, Gollnisch/Parlamentul, pronunțată în cauzele conexe T-346/11 și T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Marti, 4 octombrie 2016

- având în vedere articolul 5 alineatul (2), articolul 6 alineatul (1) și articolul 9 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A8-0279/2016),
- A. întrucât Procurorul-adjunct din cadrul Curții Supreme de Justiție a Greciei a solicitat ridicarea imunității parlamentare a lui Giorgos Grammatikakis, deputat în Parlamentul European, în legătură cu o procedură judiciară pornită pentru o infracțiune prezumtivă;
- B. întrucât, potrivit articolului 9 din Protocolul nr. 7 privind imunitățile și privilegiile Uniunii Europene, deputații în Parlamentul European beneficiază, pe teritoriul național, de imunitățile recunoscute membrilor Parlamentului propriei țări;
- C. întrucât, în conformitate cu articolul 62 din Constituția Greciei, în cursul legislaturii un deputat nu poate face obiectul unei proceduri penale, nu poate fi arestat sau reținut și nici supus altor măsuri restrictive de libertate fără acordul parlamentului;
- D. întrucât autoritățile elene intenționează să-l urmărească în justiție pe Giorgos Grammatikakis, în concurs cu alte persoane, pentru nerespectarea anumitor obligații legale;
- E. întrucât procedura propusă privește o discuție din 8 martie 1996 referitoare la posibilitatea încheierii unei noi polițe permanente de asigurare colectivă privată – pe lângă polița de asigurare obligatorie – pentru toți angajații Universității Creta și efectuarea de plăți presupus ilegale efectuate în tranșe succesive în perioada 2000-2002;
- F. întrucât o procedură judiciară anterioară, cu același obiect, dar vizând perioada începând cu anul 2000, a avut ca rezultat achitarea tuturor inculpaților;
- G. întrucât este clar că procedura judiciară propusă nu are legătură cu calitatea de deputat în Parlamentul European a lui Giorgos Grammatikakis, dat fiind că este legată de funcția de rector al Senatului Universității Creta, deținută anterior de acesta;
- H. întrucât procedura judiciară propusă nu privește opiniile sau voturile exprimate în cadrul exercitării funcțiilor de deputat în Parlamentul European în cauză, în sensul articolului 8 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene;
- I. întrucât procedura judiciară propusă a fost extinsă, astfel încât să cuprindă perioada 1996-2000 și să includă ultima ședință a Senatului Universității Creta cu Giorgos Grammatikakis în calitate de rector, în care chestiunea a fost discutată, dar nu s-a luat nicio decizie; întrucât nu există indicii potrivit cărora intenția subiacentă procedurii judiciare propuse ar fi aceea de a provoca daune politice deputatului în cauză;
- J. întrucât procedura judiciară propusă a fost respinsă în mod definitiv pentru mulți coinculpați, membri ai Senatului Universității Creta și ai Comisiei ELKE, ca urmare a prescrierii, după 15 ani, a infracțiunilor prezumtive, în timp ce, în cazul altora, instanța s-a pronunțat definitiv pentru achitare în toate capetele de acuzare în mai 2016;
- K. întrucât nu putem decât să ne exprimăm surprinderea pentru faptul că ridicarea imunității este solicitată după circa 20 ani de la data la care au survenit evenimentele și că sistemul judiciar elen nu a fost în măsură să-l traducă în justiție pe Giorgos Grammatikakis în această perioadă, și intenționează să facă acest lucru acum, când acesta este deputat în Parlamentul European;
- L. întrucât un sistem judiciar care evoluează lent nu va fi niciodată cu adevărat echitabil pentru că persoanele implicate nu mai sunt la fel cum erau în urmă cu 20 de ani; întrucât, dacă se dorește ca justiția să fie demnă de acest nume, trebuie ca dreptatea să fie administrată în timp util;
1. hotărăște să ridice imunitatea lui Giorgos Grammatikakis, conform cererii acestuia, pentru a pune capăt acestei îndelungate proceduri judiciare;
 2. îi încredințează Președintelui sarcina de a transmite imediat prezenta decizie, precum și raportul comisiei competente, autorităților elene și lui Giorgos Grammatikakis.
-

Marți, 25 octombrie 2016

P8_TA(2016)0395

Cererea de ridicare a imunității lui Jean-Marie Le Pen**Decizia Parlamentului European din 25 octombrie 2016 privind cererea de ridicare a imunității lui Jean-Marie Le Pen (2016/2108(IMM))**

(2018/C 215/36)

Parlamentul European,

- având în vedere cele două cereri de ridicare a imunității lui Jean-Marie Le Pen transmise de către Procurorul General din cadrul Curții de Apel Paris la 14 martie 2016 și comunicate în ședința plenară din 8 iunie 2016, în legătură cu două dosare, nr. 2211/15/21 și nr. 2226/15/9, pendinte pe rolul judecătorilor de instrucție din cadrul Tribunalului Paris pentru incitare la ură rasială, ambele privind aceleași fapte,
 - în urma audierii lui Jean-Marie Le Pen, în conformitate cu articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere articolele 8 și 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, precum și articolul 6 alineatul (2) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct,
 - având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene din 12 mai 1964, 10 iulie 1986, 15 și 21 octombrie 2008, 19 martie 2010, 6 septembrie 2011 și 17 ianuarie 2013 ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 26 din Constituția Republicii Franceze,
 - având în vedere articolul 5 alineatul (2), articolul 6 alineatul (1) și articolul 9 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A8-0301/2016),
- A. întrucât doi judecători de instrucție de la Tribunalul Paris au solicitat ridicarea imunității lui Jean-Marie Le Pen, în legătură cu o presupusă infracțiune;
- B. întrucât, potrivit articolului 9 din Protocolul nr. 7 privind imunitățile și privilegiile Uniunii Europene, deputații în Parlamentul European beneficiază, pe teritoriul național, de imunitățile recunoscute membrilor Parlamentului propriei țări;
- C. întrucât, în conformitate cu articolul 26 din Constituția Republicii Franceze, „niciun membru al Parlamentului [...] în exercitarea atribuțiilor care îi revin nu poate fi urmărit, cercetat, reținut, deținut sau judecat din cauza opiniilor sau a voturilor exprimate”, și că niciun membru al Parlamentului nu poate fi „arestat sau privat de libertate sau confruntat cu măsuri de restrângere a libertății pentru o infracțiune gravă sau altă infracțiune majoră fără aprobarea Parlamentului”;
- D. întrucât articolul 8 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene prevede că deputații în Parlamentul European nu pot fi nici cercetați, nici reținuți sau urmăriți datorită opiniilor sau voturilor exprimate în cadrul exercitării funcțiilor lor;
- E. întrucât obiectivul prezentei dispoziții este de a asigura că, în principiu, deputații în Parlamentul European au dreptul la libertatea de exprimare, dar acesta nu-i îndrituiește să defăimeze, să calomnieze, să incite la ură sau să facă afirmații calomnioase sau orice altă declarație care poate contraveni articolului 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;

⁽¹⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 12 mai 1964, Wagner/Fohrmann și Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, hotărârea Curții de Justiție din 10 iulie 1986, Wybot/Faure și alții, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, hotărârea Tribunalului din 15 octombrie 2008, Mote/Parlamentul, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, hotărârea Curții de Justiție din 21 octombrie 2008, Marra/De Gregorio și Clemente, pronunțată în cauzele conexe C-200/07 și C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, hotărârea Tribunalului din 19 martie 2010, Gollnisch/Parlamentul, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, hotărârea Curții de Justiție din 6 septembrie 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU: C:2011:543, hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2013, Gollnisch/Parlamentul, pronunțată în cauzele conexe T-346/11 și T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Marți, 25 octombrie 2016

- F. întrucât dispozițiile privind imunitatea parlamentară trebuie interpretate având în vedere valorile, obiectivele și principiile din tratatele europene;
 - G. întrucât, pentru un deputat în Parlamentul European, această imunitate se referă nu numai la opiniile exprimate de deputat în reuniunile oficiale ale Parlamentului, ci și la cele exprimate în afara acestuia din urmă, cum ar fi în media, atunci când există „o legătură între opinia formulată și funcțiile parlamentare”;
 - H. întrucât Jean-Marie Le Pen este acuzat că, într-o înregistrare video publicată pe internet la 6 iunie 2014, a incitat în mod public la ură rasială;
 - I. întrucât nu există legături între opinia controversată exprimată și activitatea parlamentară a lui Jean-Marie Le Pen și întrucât, prin urmare, acesta nu a acționat în exercitarea atribuțiilor sale de deputat în Parlamentul European;
 - J. întrucât nu există nicio bază pentru o suspiciune de *fumus persecutionis* care ar constitui o încercare de a împiedica activitatea parlamentară a lui Jean-Marie Le Pen,
 - 1. hotărăște să ridice imunitatea lui Jean-Marie Le Pen,
 - 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite imediat prezenta decizie, precum și raportul comisiei competente, autorităților competente ale Republicii Franceze.
-

Marți, 25 octombrie 2016

P8_TA(2016)0396

Cererea de apărare a privilegiilor și imunităților lui Jane Collins**Decizia Parlamentului European din 25 octombrie 2016 privind cererea de apărare a privilegiilor și imunităților lui Jane Collins (2016/2087(IMM))**

(2018/C 215/37)

Parlamentul European,

- având în vedere cererea lui Jane Collins din 3 mai 2016, comunicată în ședința plenară din 11 mai 2016, pentru apărarea privilegiilor și imunităților sale în cadrul procedurii civile intentate împotriva sa, aflată pe rolul Queen's Bench Division of the High Court din Londra (Cauza nr. HQ14DO4882),
 - având în vedere audierea lui James Carver, care a reprezentat-o pe Jane Collins în conformitate cu articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere articolele 7, 8 și 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, precum și articolul 6 alineatul (2) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct,
 - având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene din 12 mai 1964, 10 iulie 1986, 15 și 21 octombrie 2008, 19 martie 2010, 6 septembrie 2011 și 17 ianuarie 2013 ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 5 alineatul (2), articolul 7 și articolul 9 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A8-0297/2016),
- A. întrucât Jane Collins a solicitat apărarea privilegiilor și imunităților sale în cadrul procedurii civile intentate împotriva sa, aflată pe rolul Queen's Bench Division of the High Court din Londra (Cauza nr. HQ14DO4882);
- B. întrucât, în primul rând, cererea privește apărarea dreptului deputaților în Parlamentul European, în temeiul articolului 7 din protocol, de a nu fi supuși unor restricții administrative sau altor restricții privind libertatea lor de circulație în drumul către sau dinspre Parlamentul European;
- C. întrucât această parte a cererii are legătură cu faptul că Jane Collins ar fi fost împiedicată să se deplaseze pentru a participa la reuniuni parlamentare ca urmare a programului procedurilor judiciare intentate împotriva sa;
- D. întrucât, totuși, articolul 7 din protocol nu se aplică restricțiilor rezultate din proceduri judiciare, deoarece acestea sunt acoperite de dispozițiile specifice de la articolele 8 și 9 din protocol ⁽²⁾, iar cererea de apărare a privilegiului parlamentar nu poate fi, prin urmare, admisă în ceea ce privește articolul 7 din protocol;
- E. întrucât, în al doilea rând, cererea privește apărarea libertății deputaților în Parlamentul European, în temeiul articolului 8 din protocol, care stipulează că aceștia nu pot fi cercetați, reținuți sau urmăriți pentru opiniile sau voturile exprimate în cadrul exercitării funcțiilor lor;

⁽¹⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 12 mai 1964, Wagner/Fohrmann și Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, hotărârea Curții de Justiție din 10 iulie 1986, Wybot/Faure și alții, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, hotărârea Tribunalului din 15 octombrie 2008, Mote/Parlamentul, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, hotărârea Curții de Justiție din 21 octombrie 2008, Marra/De Gregorio și Clemente, pronunțată în cauzele conexe C-200/07 și C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, hotărârea Tribunalului din 19 martie 2010, Gollnisch/Parlamentul, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, hotărârea Curții de Justiție din 6 septembrie 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU: C:2011:543, hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2013, Gollnisch/Parlamentul, pronunțată în cauzele conexe T-346/11 și T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

⁽²⁾ Hotărârea Tribunalului din 15 octombrie 2008, Mote/Parlamentul, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, punctele 49 și 51.

Marți, 25 octombrie 2016

- F. întrucât această parte din cerere privește faptul că împotriva lui Jane Collins a fost inițiată, în Regatul Unit, o acțiune civilă în despăgubire, incluzând pretenții în formă agravată, pentru calomnie și defăimare prezumtive, precum și o acțiune civilă în încetare pentru a i se interzice să repete declarațiile contestate;
- G. întrucât acuzația de calomnie și defăimare privește declarații pe care Jane Collins le-a făcut la o conferință de partid;
- H. întrucât imunitatea parlamentară prevăzută la articolul 8 din protocol se aplică opiniilor exprimate de deputații în Parlamentul European numai în cadrul exercitării funcțiilor lor;
- I. întrucât o declarație efectuată de un deputat european în afara incintei Parlamentului European nu constituie o opinie exprimată în cadrul exercitării funcțiilor parlamentare decât atunci când această declarație corespunde unei aprecieri subiective care prezintă o legătură directă și evidentă cu exercitarea unor asemenea funcții ⁽¹⁾;
- J. întrucât nu există o legătură directă, evidentă, între declarațiile contestate și sarcinile lui Jane Collins în calitate de deputat în Parlamentul European, deoarece acestea nu se referă la activitatea sa ca deputat în Parlamentul European sau la politicile Uniunii Europene, ci au fost făcute în contextul unei dezbateri politice naționale;
- K. întrucât declarațiile contestate nu sunt, prin urmare, acoperite de articolul 8 din protocol,
1. hotărăște să nu apere privilegiile și imunitățile lui Jane Collins;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite imediat prezenta decizie, precum și raportul comisiei competente, autorităților din Regatul Unit, inclusiv judecătorului Warby.
-

⁽¹⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 6 septembrie 2011, Patricello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543.

Marți, 25 octombrie 2016

P8_TA(2016)0397

Cerere de apărare a privilegiilor și imunităților lui Mario Borghezio**Decizia Parlamentului European din 25 octombrie 2016 privind cererea de apărare a privilegiilor și imunităților lui Mario Borghezio (2016/2028(IMM))**

(2018/C 215/38)

Parlamentul European,

- având în vedere cererea lui Mario Borghezio din 5 ianuarie 2016, comunicată în ședința plenară din 1 februarie 2016, pentru apărarea privilegiilor și imunităților sale în cadrul procedurii penale aflate pe rolul Tribunalului Milano (RGNR No 41838/13, RG GIP No 12607/14),
 - în urma audierii lui Mario Borghezio, în conformitate cu articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere articolele 8 și 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, precum și articolul 6 alineatul (2) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct,
 - având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene din 12 mai 1964, 10 iulie 1986, 15 și 21 octombrie 2008, 19 martie 2010, 6 septembrie 2011 și 17 ianuarie 2013 ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 1 alineatul (1) litera (A) din Legea italiană nr. 205/1993,
 - având în vedere articolul 5 alineatul (2), articolul 7 și articolul 9 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A8-0312/2016),
- A. întrucât un deputat în Parlamentul European, Mario Borghezio, a solicitat apărarea imunității sale parlamentare în temeiul articolelor 8 și 9 din Protocolul nr. 7, în cadrul unei proceduri penale aflate pe rolul Tribunalului Milano, întrucât, potrivit notei transmise de parchet, dl Borghezio ar fi pledat, în cursul unei emisiuni radiofonice, pentru idei bazate pe superioritate și ură rasială sau etnică, comportament pasibil de a fi pedepsit în conformitate cu articolul 1 litera (a) din Legea italiană nr. 205/1993;
- B. întrucât articolele 8 și 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene se exclud reciproc ⁽²⁾; întrucât speța de față privește exclusiv opiniile presupus discriminatorii exprimate de un deputat în Parlamentul European; întrucât, în consecință, aplicabilitatea exclusivă a articolului 8 din Protocol este de la sine înțeleasă;
- C. întrucât, în conformitate cu articolul 8 din Protocolul nr. 7, deputații în Parlamentul European nu pot fi cercetați, reținuți sau urmăriți pentru opiniile sau voturile exprimate în cadrul exercitării funcțiilor lor;
- D. întrucât Curtea de Justiție a statuat că, pentru a beneficia de imunitate, opiniile unui deputat în Parlamentul European trebuie să fie exprimate în exercitarea funcțiilor sale, ceea ce impune existența unei legături între opinia exprimată și îndatoririle parlamentare; întrucât această legătură trebuie să fie directă și evidentă ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 12 mai 1964, Wagner/Fohrmann și Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, hotărârea Curții de Justiție din 10 iulie 1986, Wybot/Faure și alții, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, hotărârea Tribunalului din 15 octombrie 2008, Mote/Parlamentul, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, hotărârea Curții de Justiție din 21 octombrie 2008, Marra/De Gregorio și Clemente, pronunțată în cauzele conexe C-200/07 și C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, hotărârea Tribunalului din 19 martie 2010, Gollnisch/Parlamentul, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, hotărârea Curții de Justiție din 6 septembrie 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2013, Gollnisch/Parlamentul, pronunțată în cauzele conexe T-346/11 și T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

⁽²⁾ Cauzele conexe C-200/07 și C-201/07 Marra, menționate mai sus, punctul 45.

⁽³⁾ Cauza C-163/10 Patriciello, menționată mai sus, punctele 33 și 35.

Marți, 25 octombrie 2016

- E. întrucât, în timpul emisiunii radiofonice în cauză, lui Mario Borghezio i s-a cerut să se exprime în legătură cu numirea și competența unui nou membru al guvernului italian, și anume noul Ministru pentru Integrare;
- F. întrucât faptele cauzei, astfel cum sunt prezentate în documentele furnizate Comisiei pentru afaceri juridice și în cadrul audierii desfășurate în fața acesteia, arată că declarațiile făcute în timpul interviului nu au o legătură directă și evidentă cu îndatoririle sale parlamentare;
- G. întrucât, în special, declarațiile de care este acuzat excedează tonul ce caracterizează în general dezbaterile politice și, mai mult, sunt profund anti-parlamentare ca natură; întrucât acestea sunt contrare articolului 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și, prin urmare, nu se poate considera că au fost făcute în exercițiul atribuțiilor unui deputat în Parlamentul European;
- H. întrucât, prin urmare, nu se poate considera că Mario Borghezio acționa în exercițiul funcțiilor sale de deputat în Parlamentul European,
- I. întrucât Curtea de Justiție a statuat că, atunci când pe rolul unei instanțe naționale este înregistrată o acțiune împotriva unui deputat în Parlamentul European, iar instanța este informată cu privire la inițierea unei proceduri de apărare a imunității și privilegiilor deputatului respectiv, în conformitate cu Regulamentul de procedură al Parlamentului, respectiva instanță națională trebuie să suspende procedura judiciară și să-i solicite Parlamentului să emită un aviz în cel mai scurt timp ⁽¹⁾; întrucât Tribunalul Milano, la care a fost intentată procedura judiciară împotriva dlui Borghezio, a refuzat să suspende procedura și a dispus continuarea acesteia în pofida unei cereri formulate de dl Borghezio pe baza jurisprudenței pertinente a Curții de Justiție,
1. hotărăște să nu apere privilegiile și imunitatea lui Mario Borghezio;
 2. deplânge faptul că Tribunalul Milano, în pofida jurisprudenței pertinente a Curții de Justiție, a refuzat să suspende procedura intentată împotriva dlui Borghezio;
 3. se așteaptă ca autoritățile italiene să se conformeze întotdeauna pe deplin principiului statuat de Curtea de Justiție în legătură cu obligația impusă instanței competente de a suspenda procedura judiciară odată cu depunerea unei cereri de apărare a privilegiilor și imunității unui deputat în Parlamentul European;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite imediat prezenta decizie, precum și raportul comisiei competente, autorităților competente ale Republicii Italiene și lui Mario Borghezio.

⁽¹⁾ Cauzele conexe C-200/07 și C-201/07 Marra, menționate mai sus, punctul 43.

Marți, 4 octombrie 2016

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

P8_TA(2016)0363

Încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 4 octombrie 2016 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (12256/2016 – C8-0401/2016 – 2016/0184(NLE))

(Procedura de aprobare)

(2018/C 215/39)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de decizie a Consiliului (12256/2016),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 192 alineatul (1) și cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C8-0401/2016),
 - având în vedere Acordul de la Paris adoptat la cea de-a 21-a Conferință a părților (COP 21) a Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC), organizată la Paris, Franța, în decembrie 2015,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Calea de urmat după Acordul de la Paris: evaluarea implicațiilor Acordului de la Paris – document care însoțește propunerea de decizie a Consiliului privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (COM(2016)0110),
 - având în vedere concluziile Consiliului European din 23 și 24 octombrie 2014,
 - având în vedere contribuțiile preconizate stabilite la nivel național (INDC) ale UE și statelor membre transmise CCONUSC la 6 martie 2015 de către Letonia și Comisia Europeană,
 - având în vedere articolul 99 alineatul (1) primul și al treilea paragraf, articolul 99 alineatul (2) și articolul 108 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A8-0280/2016),
1. aprobă încheierea Acordului de la Paris;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și Organizației Națiunilor Unite.

Marți, 4 octombrie 2016

P8_TA(2016)0365

Mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene în vederea furnizării de asistență Greciei în urma cutremurului care a afectat Insulele Ionice în noiembrie 2015

Rezoluția Parlamentului European din 4 octombrie 2016 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene (COM(2016)0462 – C8-0283/2016 – 2016/2165(BUD))

(2018/C 215/40)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2016)0462 – C8-0283/2016),
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2012/2002 al Consiliului din 11 noiembrie 2002 de instituire a Fondului de solidaritate al Uniunii Europene ⁽¹⁾,
 - având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 ⁽²⁾, în special articolul 10,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽³⁾, în special punctul 11,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru dezvoltare regională,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A8-0270/2016),
1. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a semna această decizie împreună cu Președintele Consiliului și de a asigura publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ JO L 311, 14.11.2002, p. 3.

⁽²⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 884.

⁽³⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

Marți, 4 octombrie 2016

ANEXĂ

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene în vederea furnizării de asistență Greciei

(Textul prezentei anexe nu este reprodus aici, întrucât corespunde cu actul final, Decizia (UE) 2016/1856.)

Marti, 4 octombrie 2016

P8_TA(2016)0366

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (cerere din partea Finlandei – EGF/2016/001 FI/Microsoft)

Rezoluția Parlamentului European din 4 octombrie 2016 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (cererea prezentată de Finlanda – EGF/2016/001 FI/Microsoft) (COM(2016)0490 – C8-0348/2016 – 2016/2211(BUD))

(2018/C 215/41)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2016)0490 – C8-0348/2016),
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1309/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul european de ajustare la globalizare (2014-2020) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ („Regulamentul privind FEG”),
 - având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 ⁽²⁾, în special articolul 12,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară (AII din 2 decembrie 2013), în special punctul 13 ⁽³⁾,
 - având în vedere procedura trilogului prevăzută la punctul 13 din AII din 2 decembrie 2013,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru dezvoltare regională,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A8-0273/2016),
- A. întrucât, deși globalizarea generează, în general, creștere economică, această creștere ar trebuie folosită și pentru a ușura situația oamenilor afectați de efectele negative ale globalizării;
- B. întrucât Uniunea a instituit instrumente legislative și bugetare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor afectați de schimbările structurale majore intervenite în practicile comerciale internaționale sau de criza economică și financiară mondială și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața muncii;
- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniune lucrătorilor disponibilizați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil;
- D. întrucât Finlanda a depus cererea EGF/2016/001 FI/Microsoft pentru o contribuție financiară din partea FEG conform criteriilor de intervenție prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind FEG, ca urmare a efectuării unui număr de 2 161 disponibilizări la Microsoft Mobile Oy și la 8 furnizori și producători în aval ai acestei companii din Finlanda, care își desfășoară activitatea în sectorul NACE a doua revizuire diviziunea 62 („Activități de servicii în tehnologia informației”);
- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul privind FEG;

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 855.

⁽²⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 884.

⁽³⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

Marți, 4 octombrie 2016

F. întrucât responsabilitatea controlului financiar al măsurilor sprijinite de FEG revine statului membru în cauză, conform dispozițiilor de la articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul privind FEG,

1. este de acord cu Comisia că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind FEG și că, prin urmare, Finlanda are dreptul, în temeiul acestui regulament, la o contribuție financiară de 5 364 000 EUR, reprezentând 60 % din costurile totale de 8 940 000 EUR;

2. remarcă faptul că autoritățile finlandeze au depus cererea pentru o contribuție financiară din partea FEG la 11 martie 2016 și că, pe baza informațiilor suplimentare puse la dispoziție de Finlanda, evaluarea sa a fost finalizată de către Comisie la 29 iulie 2016, care a respectat astfel termenul de 12 săptămâni de la primirea cererii completate și a conchis că au fost îndeplinite condițiile pentru acordarea unei contribuții financiare din FEG;

3. constată că principalul motiv al disponibilizărilor de la Microsoft îl reprezintă cota de piață în scădere a telefoanelor care folosesc sistemul de operare Microsoft Windows, de la peste 50 % în 2009 la 0,6 % în al doilea trimestru al anului 2016;

4. reamintește că ponderea Uniunii în ansamblul locurilor de muncă din sectorul TIC la nivel mondial a scăzut în ultimii ani și că sectorul TIC are un rol fundamental în economia finlandeză, 6,7 % dintre angajați lucrând în sectorul TIC în 2014, cel mai mare procentaj dintre toate statele membre; consideră că disponibilizările de la Microsoft au legătură cu tendința care afectează întregul sector finlandez al electronicelor de la începutul declinului Nokia în țara sa de origine și pentru care au fost depuse anterior patru cereri; consideră că aceste evenimente sunt direct legate de schimbările structurale intervenite în practicile comerciale internaționale ca urmare a globalizării;

5. reamintește că industria producătoare de software este puternic reprezentată la nivel internațional, iar concurența din sector este globală, ceea ce înseamnă că toți participanții de pe piață pot concura pentru aceiași clienți, localizarea și contextul cultural al personalului având o importanță limitată;

6. recunoaște că această cerere vine după o serie de cazuri legate de declinul Nokia în Finlanda și că se așteaptă încă două cereri conexe ca urmare a concedierii altor lucrători din sectorul TIC;

7. ia act de faptul că disponibilizările sunt concentrate în regiunile de nivel NUTS 2 Helsinki-Uusimaa (FI1B), Etelä-Suomi (FI1C) și Länsi-Suomi (FI197) și privesc lucrători cu competențe foarte diferite, dintre care 89 % au între 30 și 54 de ani; este îngrijorat de situația deja dificilă creată de șomajul unor persoane cu competențe și educație înalte, care ar fi avut, în mod normal, șanse bune de a ocupa un loc de muncă, mai ales de cea a femeilor, care se confruntă cu obstacole mai mari în a găsi locuri de muncă, luând în considerare faptul că ele reprezintă aproape jumătate dintre beneficiarii vizați;

8. constată că, până în prezent, sectorul „Activități de servicii în tehnologia informației” a făcut obiectul a două cereri FEG anterioare, ambele ca urmare a globalizării schimburilor comerciale (EGF/2013/001 FI/Nokia și EGF/2015/005 FI/Activități de realizare a soft-ului la comandă);

9. subliniază importanța sectorului TIC pentru ocuparea forței de muncă în regiunile Helsinki-Uusimaa, Etelä-Suomi și Länsi-Suomi, precum și potențialul lucrătorilor disponibilizați de a contribui în cadrul sectorului dacă ar primi un sprijin suficient prin educație și formare continuă sau prin planuri de promovare a antreprenoriatului;

10. salută faptul că autoritățile finlandeze au început furnizarea serviciilor personalizate către lucrătorii afectați la 11 septembrie 2015, cu mult înaintea depunerii cererii de acordare a unui sprijin FEG pentru pachetul coordonat propus, deoarece astfel de acțiuni sunt eligibile pentru finanțare din FEG;

11. salută procentajul ridicat (aproape 80 %) din pachetul global de servicii personalizate;

12. constată că Finlanda are în vedere șase tipuri de măsuri pentru lucrătorii disponibilizați vizați de cerere: (i) măsuri de ghidare și alte măsuri pregătitoare; (ii) servicii în domeniul ocupării forței de muncă și al afacerilor; (iii) formare profesională; (iv) subvenții salariale; (v) subvenții pentru înființarea unei întreprinderi; și (vi) indemnizații pentru deplasări, cazări peste noapte și mutări; remarcă faptul că pentru activitățile de control și raportare au fost alocate fonduri suficiente;

Marti, 4 octombrie 2016

13. constată că subvențiile salariale menționate la punctul 12 vor fi între 30 % și 50 % din costurile salariale ale lucrătorului și vor fi acordate pe o perioadă cuprinsă între 6 și 24 de luni; solicită statelor membre să fie foarte atente ca, atunci când utilizează subvențiile salariale, să se asigure că lucrătorii disponibilizați angajați pe baza unei subvenții nu înlocuiesc, în totalitate sau în parte, o poziție deținută anterior de un alt angajat la societatea în cauză; este mulțumit că autoritățile finlandeze au dat asigurări că acordă atenție acestui aspect;
14. observă că finanțarea măsurilor de sprijinire a venitului reprezintă 16,64 % din pachetul global de servicii personalizate, cotă mult sub limita de 35 % prevăzută în Regulamentul privind FEG, iar aceste măsuri sunt condiționate de participarea activă a beneficiarilor vizați la activități de căutare a unui loc de muncă sau de formare;
15. invită Comisia să evalueze și să ofere informații despre impactul măsurilor de sprijinire a venitului pe o perioadă de câțiva ani, pentru a se asigura că acestea sprijină locurile de muncă de calitate și nu sunt utilizate pentru a subvenționa contracte pe termen scurt, cu salarii mici;
16. observă că pachetul coordonat de servicii personalizate a fost elaborat prin consultare cu reprezentanții beneficiarilor vizați și cu partenerii sociali, naționali și regionali;
17. reamintește importanța îmbunătățirii șanselor de angajare ale tuturor lucrătorilor; se așteaptă ca oferta de cursuri de formare să fie adaptată atât la nevoile și competențele lucrătorilor disponibilizați, cât și la nevoile efective ale mediului de afaceri;
18. observă că în cazul Microsoft se va coopera cu Labour Mobility in Europe 2014-2020 („Mobilitatea forței de muncă în Europa 2014-2020”), un proiect EURES la nivel național de dezvoltare a serviciilor; constată că o serie de evenimente în materie de recrutare de la nivel internațional vor fi organizate la nivel regional în cooperare cu serviciile FEG și EURES; salută aceste măsuri și faptul că autoritățile finlandeze încurajează lucrătorii disponibilizați să beneficieze pe deplin de dreptul lor la libera circulație;
19. remarcă faptul că, în cadrul Fondului social european, a fost lansat un pachet național de măsuri intitulat „Modele între întreprinderea care recrutează și întreprinderea care își reduce personalul”; observă că pachetul de măsuri va produce rezultate care pot fi utile pentru punerea în aplicare a proiectelor derulate în temeiul acestei cereri FEG; salută eforturile depuse de autoritățile finlandeze pentru a căuta sinergii cu alte acțiuni finanțate din fondurile naționale sau ale Uniunii;
20. reamintește că, în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul privind FEG, la conceperea pachetului coordonat de servicii personalizate ar trebui să se anticipeze perspectivele de pe piața muncii și competențele necesare în viitor și să se asigure compatibilitatea cu tranziția către o economie sustenabilă și eficientă în ceea ce privește utilizarea resurselor;
21. menționează că, într-o serie de cazuri anterioare în care s-a acordat sprijin din FEG, acordarea unor servicii „față în față” pentru lucrătorii disponibilizați s-a dovedit a fi extrem de folositoare;
22. ia act de faptul că autoritățile finlandeze confirmă că acțiunile propuse nu vor primi sprijin financiar din partea altor fonduri sau instrumente financiare ale Uniunii, că va fi evitată orice dublă finanțare și că aceste acțiuni sunt complementare cu măsurile finanțate de fondurile structurale; își reiterează apelul adresat Comisiei de a prezenta o evaluare anuală comparativă a acestor date pentru a asigura deplina respectare a reglementărilor existente și a evita dublarea serviciilor finanțate de Uniune;
23. salută asigurarea dată de Finlanda că o contribuție financiară din partea FEG nu va înlocui acțiunile pe care întreprinderea în cauză trebuie să le ia în conformitate cu legislația națională sau în temeiul acordurilor colective;
24. salută procedura îmbunătățită introdusă de Comisie ca urmare a solicitării Parlamentului de a se accelera eliberarea subvențiilor; ia act de intervalul de timp limitat prevăzut de noul calendar și de potențialul impact asupra eficacității prelucrării dosarelor;
25. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
26. încredințează Președintelui sarcina de a semna această decizie împreună cu Președintele Consiliului și de a asigura publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
27. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

Marti, 4 octombrie 2016

ANEXĂ

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (cererea prezentată de Finlanda – EGF/2016/001 FI/Microsoft)

(Textul prezentei anexe nu este reprodus aici, întrucât corespunde cu actul final, Decizia (UE) 2016/1857.)

Marti, 4 octombrie 2016

P8_TA(2016)0367

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (cerere din partea Suediei – EGF/2016/002 SE/Ericsson)

Rezoluția Parlamentului European din 4 octombrie 2016 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (cererea din partea Suediei– EGF/2016/002 SE/Ericsson) (COM(2016)0554 – C8-0355/2016 – 2016/2214(BUD))

(2018/C 215/42)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2016)0554 – C8-0355/2016),
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1309/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul european de ajustare la globalizare (2014-2020) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (Regulamentul privind FEG),
 - având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 ⁽²⁾, în special articolul 12,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽³⁾ (AII din 2 decembrie 2013), în special punctul 13,
 - având în vedere procedura trilogului prevăzută la punctul 13 din AII din 2 decembrie 2013,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru dezvoltare regională,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A8-0272/2016),
- A. întrucât Uniunea a creat instrumente legislative și bugetare cu scopul de a acorda ajutor suplimentar lucrătorilor afectați de consecințele modificărilor structurale majore survenite în practicile comerciale mondiale ca urmare a globalizării sau ale crizei financiare și economice mondiale și de a susține reintegrarea acestora pe piața muncii;
- B. întrucât asistența financiară oferită de Uniune lucrătorilor disponibilizați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, și cu respectarea AII din 2 decembrie 2013 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a Fondului european de ajustare la globalizare (FEG);
- C. întrucât adoptarea Regulamentului privind FEG reflectă acordul la care au ajuns Parlamentul European și Consiliul de a reintroduce criteriul de mobilizare în caz de criză, de a stabili contribuția financiară a Uniunii la 60 % din costurile totale estimate ale măsurilor propuse, de a crește eficiența procesării cererilor privind mobilizarea FEG de către Comisie și în cadrul Parlamentului European și al Consiliului prin reducerea timpului de evaluare și aprobare, de a extinde gama de acțiuni și de beneficiari eligibili prin includerea persoanelor care desfășoară activități independente și a tinerilor și de a finanța măsuri de stimulare pentru înființarea unor afaceri proprii;

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 855.

⁽²⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 884.

⁽³⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

Marți, 4 octombrie 2016

- D. întrucât Suedia a depus cererea EGF/2016/002 SE/Ericsson pentru o contribuție financiară din partea FEG, ca urmare a disponibilizărilor care au avut loc în sectorul economic încadrat la NACE Revizia 2, diviziunea 26 (Fabricarea computerelor, produselor electronice și optice), în principal în regiunile de nivel NUTS2 Stockholm (SE11), Östra Mellansverige (SE12), Sydsverige (SE22) și Västsverige (SE23); și întrucât se preconizează că 918 din cei 1 556 de lucrători eligibili pentru contribuții din partea FEG vor participa la aceste măsuri;
- E. întrucât cererea a fost introdusă în temeiul criteriilor de intervenție de la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul FEG, conform cărora contribuția financiară este asigurată dacă într-o perioadă de referință de patru luni au fost concediați cel puțin 500 de lucrători dintr-o întreprindere dintr-un stat membru, inclusiv lucrătorii concediați de furnizorii și producătorii din aval și/sau persoanele care desfășoară o activitate independentă și care și-au încetat activitatea;
- F. întrucât, în condițiile unei creșteri stagnante și fiind totodată confruntată cu o concurență mai acerbă din partea producătorilor asiatici, Ericsson și-a redus constant producția de echipamente pentru telecomunicații, proces care a început cu două decenii în urmă,
1. este de acord cu Comisia că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind FEG și că, prin urmare, Suedia are dreptul, în temeiul acestui regulament, la o contribuție financiară de 3 957 918 EUR, reprezentând 60 % din costurile totale de 6 596 531 EUR, contribuție ce îi va ajuta pe cei 918 lucrători vizați să se reintegreze pe piața muncii;
 2. remarcă faptul că autoritățile suedeze au depus cererea pentru o contribuție financiară din partea FEG la 31 martie 2016 și că, după ce Suedia a prezentat informații suplimentare, evaluarea acesteia a fost finalizată de către Comisie la 5 septembrie 2016 și adusă la cunoștința Parlamentului în aceeași zi, fiind astfel respectat termenul de 12 săptămâni de la primirea cererii complete;
 3. constată că sectorul TIC și cel al telecomunicațiilor sunt dominate de producători asiatici, către care se externalizează producția; subliniază că Ericsson și-a scăzut treptat numărul de angajați din Suedia (de la 21 178 în 2005 la 17 858 în 2014), dar, în același timp, numărul angajaților săi a înregistrat o creștere enormă la nivel mondial (de la 56 055 în 2005 la 118 055 în 2014);
 4. subliniază că în regiunile afectate se înregistrează un număr relativ ridicat de lucrători mai în vârstă cu experiență similară, care au fost disponibilizați în același timp, iar majoritatea acestor lucrători, mai ales cei din Kista, oraș în care au avut loc cele mai multe disponibilizări, nu au competențele cerute pe piața de muncă locală;
 5. salută decizia Suediei de a concentra eventuala asistență din partea FEG în unitățile din Kista, Katrineholm și Kumla, care se confruntă cu cele mai mari dificultăți, oferindu-le totodată asistență individualizată lucrătorilor disponibilizați de la alte unități;
 6. atrage din nou atenția asupra faptului că disponibilizările au afectat diverse categorii de angajați, atât muncitorii din producție, cât și lucrătorii de birou; își exprimă, de asemenea, îngrijorarea cu privire la faptul că unii muncitori se confruntă cu o piață a muncii pe care cererea de competențe în sectoarele de producție tradiționale este destul de scăzută; ia act de posibilitățile ce li se oferă acestor lucrători în sectoarele de servicii public sau privat, care ar implica eforturi de recalificare importante;
 7. ia act de aprecierea Arbetsförmedlingen (Oficiul public din Suedia pentru ocuparea forței de muncă), potrivit căreia muncitorii din producție pot avea posibilitatea de a se angaja în sectorul public sau privat în activități din domeniul serviciilor, cu condiția să li se ofere măsuri ample de recalificare;
 8. recunoaște că majoritatea lucrătorilor de birou afectați sunt ingineri, unii dintre aceștia fiind specializați în domenii de nișă ce există numai în cadrul Ericsson, dar salută încrederea Oficiului pentru ocuparea forței de muncă din Suedia privind faptul că un pachet personalizat de programe de formare și îndrumare le va permite majorității dintre acești lucrători disponibilizați să-și găsească un nou loc de muncă de înaltă calitate;
 9. ia act de faptul că serviciile personalizate cofinanțate de FEG și destinate lucrătorilor disponibilizați includ următoarele: consiliere și orientare profesională, încadrare în muncă protejată și asistată și măsuri de reabilitare, educație și formare profesională și alocații pentru căutarea unui loc de muncă; salută atenția specială care li se va acorda participanților cu vârsta de 50 de ani și mai mult atunci când se vor oferi măsuri de îndrumare motivațională și de planificare a carierei;

Marti, 4 octombrie 2016

10. observă că finanțarea măsurilor de sprijinire a venitului reprezintă 33,92 % din pachetul de servicii personalizate, cotă ce se apropie de cea maximă de 35 % prevăzută în Regulamentul privind FEG, iar aceste măsuri sunt condiționate de participarea activă a beneficiarilor vizați la activități de căutare a unui loc de muncă sau de formare; consideră că acest procent relativ ridicat este justificat de proporția importantă a lucrătorilor mai în vârstă din rândul celor vizați și de asigurarea unui sprijin individual participanților cu tulburări de învățare;
11. constată că pachetul coordonat de servicii personalizate a fost elaborat prin consultare cu beneficiarii vizați și cu reprezentanții lor, precum și cu actorii publici de la nivel local, având în vedere faptul că 22 % din lucrători sunt femei, iar 78 % sunt bărbați;
12. reamintește că, în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul privind FEG, la conceperea pachetului coordonat de servicii personalizate sprijinite prin FEG ar trebui să se anticipeze perspectivele de pe piața muncii și competențele necesare în viitor și să se asigure compatibilitatea cu tranziția către o economie eficientă în ceea ce privește utilizarea resurselor și durabilă;
13. reamintește importanța îmbunătățirii capacității de inserție profesională a tuturor lucrătorilor prin cursuri de formare adaptate și prin recunoașterea aptitudinilor și a competențelor acumulate în cursul carierei profesionale; se așteaptă ca oferta de cursuri de formare din pachetul coordonat să fie adaptată nu numai la nevoile lucrătorilor disponibilizați, ci și la nevoile efective ale mediului de afaceri;
14. salută asigurările date de autoritățile suedeze că se va depune un efort special pentru spargerea barierelor de gen tradiționale, inclusiv prin încurajarea participanților bărbați să-și găsească locuri de muncă în sectorul îngrijirii sănătății, precum și faptul că măsurile preconizate vor contribui la realizarea celor 16 obiective ale Suediei referitoare la calitatea mediului;
15. solicită Comisiei să indice, în propunerile viitoare, sectoarele în care lucrătorii ar putea să își găsească un loc de muncă și să precizeze dacă oferta în materie de formare corespunde perspectivelor economice viitoare și nevoilor de pe piața muncii din regiunile afectate de disponibilizări;
16. ia act de faptul că autoritățile suedeze confirmă că acțiunile propuse nu vor primi sprijin financiar din partea altor fonduri sau instrumente financiare ale Uniunii, că va fi evitată orice dublă finanțare și că acestea sunt complementare cu măsurile finanțate de fondurile structurale; își reiterează apelul adresat Comisiei de a prezenta o evaluare comparativă a acestor date în cadrul rapoartelor sale anuale, pentru a asigura deplina respectare a reglementărilor în vigoare și pentru a evita dublarea serviciilor finanțate de Uniune;
17. constată că, până în prezent, sectorul de fabricare a computerelor, produselor electronice și optice a făcut obiectul a 14 cereri în temeiul FEG, 11 dintre acestea fiind bazate pe aspecte comerciale legate de globalizare, iar trei pe criza economică și financiară mondială;
18. reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă și nici măsurile de restructurare a unor întreprinderi sau sectoare de activitate;
19. salută procedura îmbunătățită introdusă de Comisie ca urmare a solicitării Parlamentului de a se accelera eliberarea subvențiilor; ia act de intervalul de timp limitat prevăzut de noul calendar și de potențialul impact asupra eficacității prelucrării dosarelor;
20. solicită Comisiei să asigure accesul public la toate documentele legate de cazurile FEG;
21. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
22. încredințează Președintelui sarcina de a semna această decizie împreună cu Președintele Consiliului și de a asigura publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
23. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

Marți, 4 octombrie 2016

ANEXĂ

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (cerere din partea Suediei – EGF/2016/002 SE/
Ericsson)**

(Textul prezentei anexe nu este reprodus aici, întrucât corespunde cu actul final, Decizia (UE) 2016/1858.)

Marti, 4 octombrie 2016

P8_TA(2016)0368

Asistența juridică pentru persoanele suspectate și persoanele acuzate în cadrul procedurilor penale și pentru persoanele căutate în cadrul procedurilor privind mandatul european de arestare *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 4 octombrie 2016 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind asistența judiciară provizorie pentru persoanele suspectate sau acuzate care sunt private de libertate și asistența judiciară în cadrul procedurilor aferente mandatului european de arestare (COM(2013)0824 – C7-0429/2013 – 2013/0409(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2018/C 215/43)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2013)0824),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 82 alineatul (2) litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0429/2013),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 25 martie 2014 ⁽¹⁾,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 30 iunie 2016, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A8-0165/2015),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P8_TC1-COD(2013)0409

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 4 octombrie 2016 în vederea adoptării Directivei (UE) 2016/... a Parlamentului European și a Consiliului privind asistența juridică gratuită pentru persoanele suspectate și persoanele acuzate în cadrul procedurilor penale și pentru persoanele căutate în cadrul procedurilor privind mandatul european de arestare

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Directiva (UE) 2016/1919.)

⁽¹⁾ JO C 226, 16.7.2014, p. 63.

Marți, 4 octombrie 2016

P8_TA(2016)0369

Comerțul cu anumite bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse și tratamente *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 4 octombrie 2016 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1236/2005 al Consiliului privind comerțul cu anumite bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse și tratamente cu cruzime, inumane sau degradante (COM(2014)0001 – C7-0014/2014 – 2014/0005(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2018/C 215/44)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2014)0001),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0014/2014),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 30 iunie 2016, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional și avizul Comisiei pentru afaceri externe (A8-0267/2015),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare ⁽¹⁾;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P8_TC1-COD(2014)0005

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 4 octombrie 2016 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2016/... al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1236/2005 al Consiliului privind comerțul cu anumite bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) 2016/2134.)

⁽¹⁾ Prezenta poziție înlocuiește amendamentele adoptate la 27 octombrie 2015 (Texte adoptate, P8_TA(2015)0368).

Marti, 4 octombrie 2016

P8_TA(2016)0370

Acordul privind cooperarea strategică dintre China și Europol *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 4 octombrie 2016 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Consiliului privind aprobarea încheierii de către Oficiul European de Poliție (Europol) a Acordului privind cooperarea strategică dintre Ministerul Securității Publice din Republica Populară Chineză și Europol (08364/2016 – C8-0217/2016 – 2016/0808(CNS))

(Consultare)

(2018/C 215/45)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul Consiliului (08364/2016),
 - având în vedere articolul 39 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, astfel cum a fost modificat prin Tratatul de la Amsterdam, și articolul 9 din Protocolul nr. 36 privind dispozițiile tranzitorii, în temeiul cărora a fost consultat de către Consiliu (C8-0217/2016),
 - având în vedere Decizia 2009/371/JAI a Consiliului din 6 aprilie 2009 privind înființarea Oficiului European de Poliție (Europol) ⁽¹⁾, în special articolul 23 alineatul (2),
 - având în vedere Decizia 2009/934/JAI a Consiliului din 30 noiembrie 2009 de adoptare a normelor de punere în aplicare care reglementează relațiile Europol cu partenerii, inclusiv schimbul de date cu caracter personal și de informații clasificate ⁽²⁾, în special articolele 5 și 6,
 - având în vedere Decizia 2009/935/JAI a Consiliului din 30 noiembrie 2009 de stabilire a listei statelor terțe și organizațiilor cu care Europol încheie acorduri ⁽³⁾,
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A8-0265/2016),
1. aprobă proiectul Consiliului;
 2. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 3. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea Comisiei;
 4. invită Comisia să evalueze, după data aplicării noului Regulament privind Europol ⁽⁴⁾, dispozițiile cuprinse în Acordul de cooperare; invită Comisia să informeze Parlamentul European și Consiliul cu privire la rezultatul evaluării și, dacă este cazul, să prezinte o recomandare de autorizare a inițierii de discuții privind renegocierea la nivel internațional a acordului;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei și Europol poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO L 121, 15.5.2009, p. 37.

⁽²⁾ JO L 325, 11.12.2009, p. 6.

⁽³⁾ JO L 325, 11.12.2009, p. 12.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru cooperare în materie de aplicare a legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 53).

Miercuri, 5 octombrie 2016

P8_TA(2016)0372

Aderarea Republicii Peru la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 octombrie 2016 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de autorizare a Republicii Austria și a României să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Republicii Peru la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (COM(2016)0367 – C8-0234/2016 – 2016/0168(NLE))

(Procedura de consultare)

(2018/C 215/46)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de decizie a Consiliului (COM(2016)0367),
 - având în vedere articolul 38 paragraful al patrulea din Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii,
 - având în vedere articolul 81 alineatul (3), precum și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora a fost consultat de către Consiliu (C8-0234/2016),
 - având în vedere avizul Curții de Justiție ⁽¹⁾ privind competența externă exclusivă a Uniunii Europene pentru o declarație de acceptare a aderării la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii,
 - având în vedere articolul 59 și articolul 108 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A8-0267/2016),
1. aprobă autorizarea Republicii Austria și a României să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Republicii Peru la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Republicii Peru, precum și Biroului permanent al Conferinței de la Haga privind dreptul internațional privat.

⁽¹⁾ Avizul Curții de Justiție din 14 octombrie 2014, 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

Miercuri, 5 octombrie 2016

P8_TA(2016)0373

Aderarea Kazahstanului la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 octombrie 2016 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de autorizare a anumitor state membre să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Kazahstanului la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (COM(2016)0368 – C8-0232/2016 – 2016/0169(NLE))

(Procedura de consultare)

(2018/C 215/47)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de decizie a Consiliului (COM(2016)0368),
 - având în vedere articolul 38 paragraful al patrulea din Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii,
 - având în vedere articolul 81 alineatul (3), precum și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C8-0232/2016),
 - având în vedere avizul Curții de Justiție ⁽¹⁾ privind competența externă exclusivă a Uniunii Europene pentru o declarație de acceptare a aderării la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii,
 - având în vedere articolul 59 și articolul 108 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A8-0268/2016),
1. aprobă autorizarea anumitor state membre să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Kazahstanului la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Kazahstanului, precum și Biroului permanent al Conferinței de la Haga privind dreptul internațional privat.

⁽¹⁾ Avizul Curții de Justiție din 14 octombrie 2014, 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

Miercuri, 5 octombrie 2016

P8_TA(2016)0374

Aderarea Republicii Coreea la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 octombrie 2016 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de autorizare a anumitor state membre să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Republicii Coreea la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (COM(2016)0372 – C8-0233/2016 – 2016/0173(NLE))

(Procedura de consultare)

(2018/C 215/48)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de decizie a Consiliului (COM(2016)0372),
 - având în vedere articolul 38 paragraful al patrulea din Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii,
 - având în vedere articolul 81 alineatul (3), precum și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora a fost consultat de către Consiliu (C8-0233/2016),
 - având în vedere avizul Curții de Justiție ⁽¹⁾ privind competența externă exclusivă a Uniunii Europene pentru o declarație de acceptare a aderării la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii,
 - având în vedere articolul 59 și articolul 108 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A8-0266/2016),
1. aprobă autorizarea anumitor state membre să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Republicii Coreea la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Republicii Coreea, precum și Biroului permanent al Conferinței de la Haga privind dreptul internațional privat.

⁽¹⁾ Avizul Curții de Justiție din 14 octombrie 2014, 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

Marți, 25 octombrie 2016

P8_TA(2016)0391

Schimbul automatizat de date în ceea ce privește datele ADN în Danemarca *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Consiliului privind lansarea schimbului automatizat de date în ceea ce privește datele ADN în Danemarca (11219/2016 – C8-0340/2016 – 2016/0813(CNS))

(Procedura de consultare)

(2018/C 215/49)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul Consiliului (11219/2016),
 - având în vedere articolul 39 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, astfel cum a fost modificat prin Tratatul de la Amsterdam, și articolul 9 din Protocolul nr. 36 privind dispozițiile tranzitorii, în temeiul cărora a fost consultat de către Consiliu (C8-0340/2016),
 - având în vedere Decizia 2008/615/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere ⁽¹⁾, în special articolul 33,
 - având în vedere Rezoluția sa din 10 octombrie 2013 referitoare la consolidarea cooperării transfrontaliere în domeniul asigurării respectării legii în UE: punerea în aplicare a „Deciziei Prüm” și modelul european de schimb de informații ⁽²⁾
 - având în vedere Rezoluția sa din 9 iulie 2015 referitoare la agenda europeană de securitate ⁽³⁾,
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A8-0289/2016),
1. aprobă proiectul Consiliului;
 2. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 3. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea Comisiei;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ JO L 210, 6.8.2008, p. 1.

⁽²⁾ JO C 181, 19.5.2016, p. 67.

⁽³⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0269.

Marți, 25 octombrie 2016

P8_TA(2016)0392

Schimbul automatizat de date în ceea ce privește datele dactiloscopice în Danemarca ***Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Consiliului privind lansarea schimbului automatizat de date în ceea ce privește datele dactiloscopice în Danemarca (11220/2016 – C8-0341/2016 – 2016/0814(CNS))****(Procedura de consultare)**

(2018/C 215/50)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul Consiliului (11220/2016),
 - având în vedere articolul 39 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, astfel cum a fost modificat prin Tratatul de la Amsterdam, și articolul 9 din Protocolul nr. 36 privind dispozițiile tranzitorii, în temeiul cărora a fost consultat de către Consiliu (C8-0341/2016),
 - având în vedere Decizia 2008/615/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere ⁽¹⁾, în special articolul 33,
 - având în vedere Rezoluția sa din 10 octombrie 2013 referitoare la consolidarea cooperării transfrontaliere în domeniul asigurării respectării legii în UE: punerea în aplicare a „Deciziei Prüm” și modelul european de schimb de informații (EIXM) ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 9 iulie 2015 referitoare la agenda europeană de securitate ⁽³⁾,
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A8-0288/2016),
1. aprobă proiectul Consiliului;
 2. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 3. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea Comisiei;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ JO L 210, 6.8.2008, p. 1.

⁽²⁾ JO C 181, 19.5.2016, p. 67.

⁽³⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0269.

Marti, 25 octombrie 2016

P8_TA(2016)0393

Acordul UE-China cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere pentru titularii de pașapoarte diplomatice ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Populară Chineză privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere pentru titularii de pașapoarte diplomatice (15470/2015 – C8-0110/2016 – 2015/0293(NLE))

(Procedura de aprobare)

(2018/C 215/51)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (15470/2015),
 - având în vedere proiectul de acord dintre Uniunea Europeană și Republica Populară Chineză cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere pentru titularii de pașapoarte diplomatice (15469/2015),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 77 alineatul (2) și cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C8-0110/2016),
 - având în vedere scrisoarea transmisă de Comisia pentru afaceri externe,
 - având în vedere articolul 99 alineatul (1) primul și al treilea paragraf, articolul 99 alineatul (2) și articolul 108 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A8-0281/2016),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Republicii Populare Chineze.

Marți, 25 octombrie 2016

P8_TA(2016)0394

Anumite state membre care se confruntă cu dificultăți grave sau sunt amenințate de astfel de dificultăți cu privire la stabilitatea lor financiară *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1303/2013 în ceea ce privește anumite dispoziții referitoare la gestiunea financiară pentru anumite state membre care se confruntă cu dificultăți grave sau sunt amenințate de astfel de dificultăți cu privire la stabilitatea lor financiară (COM(2016)0418 – C8-0238/2016 – 2016/0193(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2018/C 215/52)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2016)0418),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 177 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C8-0238/2016),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 21 septembrie 2016 ⁽¹⁾,
 - după consultarea Comitetului Regiunilor,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru bugete,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat în scrisoarea din 21 septembrie 2016, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională (A8-0292/2016),
1. adoptă poziția sa în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P8_TC1-COD(2016)0193

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 octombrie 2016 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2016/... al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1303/2013 în ceea ce privește anumite dispoziții referitoare la gestiunea financiară pentru anumite state membre care se confruntă cu dificultăți grave sau sunt amenințate de astfel de dificultăți cu privire la stabilitatea lor financiară

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) 2016/2135.)

⁽¹⁾ Nepublicat încă în Jurnalul Oficial.

Marti, 25 octombrie 2016

P8_TA(2016)0398

Statisticile din transportul feroviar, în ceea ce privește colectarea datelor privind mărfurile, călătorii și accidentele *II**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării regulamentului Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 91/2003 privind statisticile din transportul feroviar, în ceea ce privește colectarea datelor privind mărfurile, călătorii și accidentele (10000/1/2016 – C8-0365/2016 – 2013/0297(COD))

(Procedura legislativă ordinară: a doua lectură)

(2018/C 215/53)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția în primă lectură a Consiliului (10000/1/2016 – C8-0365/2016),
 - având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽¹⁾ referitoare la propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2013)0611),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 76 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru transport și turism (A8-0300/2016),
1. aprobă poziția Consiliului în primă lectură;
 2. constată că actul este adoptat în conformitate cu poziția Consiliului;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a semna actul, împreună cu Președintele Consiliului, în conformitate cu articolul 297 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 4. încredințează Secretarului General sarcina de a semna actul, după ce s-a verificat îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor, și de a asigura, în acord cu Secretarul General al Consiliului, publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ Texte adoptate la 11.3.2014, P7_TA(2014)0197.

Marți, 25 octombrie 2016

P8_TA(2016)0399

Statistica transportului de mărfuri pe căi navigabile interioare (competențe delegate și de executare) *II**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1365/2006 privind statistica transportului de mărfuri pe căi navigabile interioare în ceea ce privește acordarea de competențe delegate și de executare Comisiei pentru adoptarea anumitor măsuri (09878/1/2016 – C8-0358/2016 – 2013/0226(COD))

(Procedura legislativă ordinară: a doua lectură)

(2018/C 215/54)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția în primă lectură a Consiliului (09878/1/2016 – C8-0358/2016),
 - având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽¹⁾ referitoare la propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2013)0484),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 76 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru transport și turism (A8-0298/2016),
1. aprobă poziția Consiliului în primă lectură;
 2. constată că actul este adoptat în conformitate cu poziția Consiliului;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a semna actul, împreună cu Președintele Consiliului, în conformitate cu articolul 297 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 4. încredințează Secretarului General sarcina de a semna actul, după ce s-a verificat îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor, și de a asigura, în acord cu Secretarul General al Consiliului, publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ Texte adoptate la 11.3.2014, P7_TA(2014)0180.

Marți, 25 octombrie 2016

P8_TA(2016)0400

Cadrul juridic al Uniunii referitor la încălcările dispozițiilor vamale și la sancțiunile aferente ***I

Amendamentele adoptate de Parlamentul European la 25 octombrie 2016 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind cadrul juridic al Uniunii referitor la încălcările dispozițiilor vamale și la sancțiunile aferente (COM(2013)0884 – C8-0033/2014 – 2013/0432(COD)) ⁽¹⁾

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2018/C 215/55)

Amendamentul 1

Propunere de directivă

Referirea 1

Textul propus de Comisie

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 33,

Amendamentul

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 33 și 114,

Amendamentul 2

Propunere de directivă

Considerentul 1 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(1a) **Prezenta directivă ar trebui să fie în concordanță cu Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.**

⁽¹⁾ **Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).**

Amendamentul 3

Propunere de directivă

Considerentul 2

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(2) **În consecință, tipurile de încălcări ale** normelor vamale și sancțiunile aplicate sunt prevăzute în 28 de norme juridice **diferite**. Prin urmare, o încălcare a legislației vamale a Uniunii nu este tratată în același fel în întreaga Uniune și sancțiunile care pot fi impuse în fiecare caz diferă, **din punct de vedere al naturii și al gravității**, în funcție de statul membru care impune sancțiunea.

(2) **Încălcările** normelor vamale și sancțiunile aplicate sunt prevăzute în 28 de **seturi diferite de** norme juridice. Prin urmare, o încălcare a legislației vamale a Uniunii nu este tratată în același fel în întreaga Uniune și sancțiunile care pot fi impuse în fiecare caz diferă **în ceea ce privește natura și gravitatea lor** în funcție de statul membru care impune sancțiunea, **ceea ce conduce la posibile pierderi de venituri pentru statele membre și la denaturări ale comerțului**.

⁽¹⁾ Chestiunea a fost retrimisă spre reexaminare comisiei competente în conformitate cu articolul 61 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură (A8-0239/2016).

Marți, 25 octombrie 2016

Amendamentul 4
Propunere de directivă
Considerentul 3

Textul propus de Comisie

- (3) Această discrepanță **între** sistemele juridice ale statelor membre **afectează** nu numai gestionarea optimă a uniunii vamale, ci **împiedică** și **îndeplinirea** unor condiții de concurență echitabile pentru operatorii economici în cadrul uniunii vamale, din cauza impactului pe care îl are asupra accesului acestora la simplificări și la facilități vamale.

Amendamentul

- (3) Această discrepanță **dintre** sistemele juridice ale statelor membre nu numai **că afectează** gestionarea optimă a uniunii vamale **și transparența necesară asigurării unei bune funcționări a pieței interne în ceea ce privește modurile de abordare a încălcării normelor de diferite autorități vamale**, ci și **împiedică asigurarea** unor condiții de concurență echitabile pentru operatorii economici în cadrul uniunii vamale, **care trebuie deja să respecte diferite seturi de norme la nivelul întregii Uniuni**, din cauza impactului pe care îl are asupra accesului acestora la simplificări și la facilități vamale.

Amendamentul 5
Propunere de directivă
Considerentul 6

Textul propus de Comisie

- (6) Ar trebui să se stabilească o listă de comportamente care ar trebui să fie considerate drept o încălcare a legislației vamale a Uniunii și care atrag după sine sancțiuni. Aceste încălcări ale dispozițiilor vamale ar trebui să fie bazate în totalitate pe obligațiile care decurg din legislația vamală, cu trimitere directă la cod. Prezenta directivă **nu stabilește dacă** statele membre **ar trebui** să aplice sancțiuni **administrative sau penale** cu privire la **acele** încălcări ale dispozițiilor vamale.

Amendamentul

- (6) Ar trebui să se stabilească **în prezenta directivă** o listă de comportamente care ar trebui să fie considerate drept o încălcare a legislației vamale a Uniunii și care atrag după sine sancțiuni. Aceste încălcări ale dispozițiilor vamale ar trebui să fie bazate în totalitate pe obligațiile care decurg din legislația vamală, cu trimitere directă la cod. Prezenta directivă **prevede ca** statele membre să aplice sancțiuni **nepenale** cu privire la **astfel de** încălcări ale dispozițiilor vamale. **Statele membre ar trebui, de asemenea, să poată să prevadă impunerea unor sancțiuni penale, conform legilor naționale și dreptului Uniunii, în locul unor sancțiuni nepenale în cazurile în care natura și gravitatea încălcării impune acest lucru, pentru ca sancțiunea impusă să fie disuasivă, eficientă și proporțională.**

Amendamentul 6
Propunere de directivă
Considerentul 7

Textul propus de Comisie

- (7) **Prima categorie de comportament ar trebui să includă încălcări ale dispozițiilor vamale pe baza răspunderii obiective, care nu necesită niciun element de culpă, având în vedere caracterul obiectiv al obligațiilor implicite, precum și faptul că persoanele responsabile de îndeplinirea acestor obligații nu pot ignora existența acestor dispoziții și caracterul lor obligatoriu.**

Amendamentul

eliminat

Marți, 25 octombrie 2016

Amendamentul 7
Propunere de directivă
Considerentul 8

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul</i>
(8) <i>A doua și a treia categorie comportamentală ar trebui să includă încălcări ale normelor vamale săvârșite din neglijență sau, respectiv, cu intenție, atunci când trebuie să se stabilească un astfel de element subiectiv din care să rezulte răspunderea pentru actul săvârșit.</i>	<i>eliminat</i>

Amendamentul 8
Propunere de directivă
Considerentul 10

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul</i>
(10) Pentru a se asigura securitatea juridică, ar trebui să se prevadă că orice act sau omisiune care rezultă dintr-o eroare comisă de autoritățile vamale nu ar trebui să fie considerate o încălcare a legislației vamale.	(10) Pentru a se asigura securitatea juridică, ar trebui să se prevadă că orice act sau omisiune care rezultă dintr-o eroare comisă de autoritățile vamale, astfel cum se prevede în cod , nu ar trebui să fie considerate o încălcare a legislației vamale;

Amendamentul 9
Propunere de directivă
Considerentul 12

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul</i>
(12) În vederea apropierii sistemelor naționale de sancțiuni ale statelor membre, ar trebui să se stabilească niveluri de sancțiuni care să reflecte diversele categorii de încălcări ale normelor vamale și gravitatea acestora . Pentru a impune sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive, statele membre ar trebui, de asemenea, să se asigure că autoritățile naționale competente țin seama de circumstanțele agravante sau atenuante specifice atunci când stabilesc tipul și nivelul sancțiunilor care urmează să fie aplicate.	(12) În vederea apropierii sistemelor naționale de sancțiuni ale statelor membre, ar trebui să se stabilească niveluri de sancțiuni care să reflecte gravitatea încălcărilor dispozițiilor vamale. Pentru a impune sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive, statele membre ar trebui, de asemenea, să se asigure că autoritățile naționale competente țin seama de circumstanțele agravante sau atenuante specifice atunci când stabilesc tipul și nivelul sancțiunilor care urmează să fie aplicate.

Marți, 25 octombrie 2016

Amendamentul 10
Propunere de directivă
Considerentul 12 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (12a) **Numai în cazurile în care încălcările grave au legătură nu cu taxele eludate, ci cu valoarea mărfurilor respective, de exemplu în cazul încălcărilor legate de drepturile de proprietate intelectuală sau al mărfurilor care fac obiectul unor interdicții sau restricții, autoritățile vamale ar trebui să stabilească sancțiunea impusă în funcție de valoarea mărfurilor.**

Amendamentul 11
Propunere de directivă
Considerentul 13

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (13) Perioada de prescripție a procedurilor privind încălcarea normelor vamale ar trebui să fie stabilită la patru ani de la data la care s-a comis încălcarea normelor vamale sau, în cazul unei încălcări continue sau repetate, atunci când încetează comportamentul care constituie o încălcare. Statele membre ar trebui să se asigure că perioada de prescripție este întreruptă de o acțiune care implică cercetări sau proceduri judiciare legate de **încălcarea** normelor vamale. Statele membre **pot** stabili cazurile în care se suspendă perioada de prescripție. **Începerea sau continuarea acestor proceduri** ar trebui să fie **interzisă** după expirarea unei perioade de opt ani, în timp ce perioada de prescripție pentru executarea unei sancțiuni ar trebui să fie de trei ani.

- (13) Perioada de prescripție a procedurilor privind încălcarea normelor vamale ar trebui să fie stabilită la patru ani de la data la care s-a comis încălcarea normelor vamale sau, în cazul unei încălcări continue sau repetate, atunci când încetează comportamentul care constituie o încălcare. Statele membre ar trebui să se asigure că perioada de prescripție este întreruptă de o acțiune care implică cercetări sau proceduri judiciare legate de **aceeași încălcare a** normelor vamale **sau de o acțiune a persoanei care se face responsabilă de încălcare**. Statele membre **ar trebui să poată** stabili cazurile în care se suspendă perioada de prescripție. **Toate procedurile** ar trebui să fie **prescrise, indiferent dacă perioada de prescripție este întreruptă**, după expirarea unei perioade de opt ani, în timp ce perioada de prescripție pentru executarea unei sancțiuni ar trebui să fie de trei ani.

Amendamentul 12
Propunere de directivă
Considerentul 14

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (14) Ar trebui să se prevadă suspendarea procedurilor administrative privind încălcările normelor vamale, în cazul în care au fost inițiate procedurile penale împotriva aceleiași persoane și pentru aceleași fapte. Continuarea procedurilor administrative după finalizarea procedurilor penale ar trebui să fie posibilă numai în condiții de strictă conformitate cu principiul de drept ne bis in idem.

- (14) Ar trebui să se prevadă suspendarea procedurilor administrative privind încălcările normelor vamale, în cazul în care au fost inițiate procedurile penale împotriva aceleiași persoane și pentru aceleași fapte. Continuarea procedurilor administrative după finalizarea procedurilor penale ar trebui să fie posibilă numai în condiții de strictă conformitate cu principiul de drept ne bis in idem, **în temeiul căruia este interzisă sancționarea de două ori a aceleiași încălcări.**

Marți, 25 octombrie 2016

Amendamentul 13
Propunere de directivă
Considerentul 15 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(15a) *Obiectivul general al prezentei directive este acela de a asigura respectarea legislației vamale a Uniunii. Cu toate acestea, cadrul vamal prevăzut de prezenta directivă nu permite o abordare integrată privind asigurarea respectării legislației, care să includă supravegherea, controlul și efectuarea de anchete. Prin urmare, Comisia ar trebui să aibă obligația de a prezenta Parlamentului European și Consiliului un raport referitor la aceste aspecte, inclusiv cu privire la aplicarea cadrului comun de gestionare a riscurilor, pentru a verifica dacă este nevoie și de alte acte legislative.*

Amendamentul 14
Propunere de directivă
Considerentul 18 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(18a) *Prezenta directivă are ca scop consolidarea cooperării vamale prin apropierea legislațiilor naționale în materie de sancțiuni vamale. Întrucât tradițiile juridice ale statelor membre sunt în prezent extrem de divergente, această armonizare nu poate fi totală.*

Amendamentul 15
Propunere de directivă
Articolul 1 – alineatul 1

Textul propus de Comisie

Amendamentul

1. Prezenta directivă **stabilește un cadru** privind încălcările legislației vamale a Uniunii și prevede sancțiuni pentru aceste încălcări.

1. Prezenta directivă **urmărește să contribuie la buna funcționare a pieței interne și să creeze cadrul** privind încălcările legislației vamale a Uniunii și prevede **impunerea unor sancțiuni nepenale** pentru aceste încălcări **prin apropierea dispozițiilor actelor cu putere de lege și ale actelor administrative din statele membre.**

Marți, 25 octombrie 2016

Amendamentul 16
Propunere de directivă
Articolul 1 – alineatul 2 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

2a. Prezenta directivă se referă la obligațiile statelor membre față de partenerii comerciali ai Uniunii Europene, precum și de Organizația Mondială a Comerțului și Organizația Mondială a Vămirilor, pentru a crea o piață internă omogenă și eficientă, facilitând, totodată, schimburile comerciale și asigurând securitate.

Amendamentul 17
Propunere de directivă
Articolul 2

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Articolul 2

Articolul 2

Încălări ale dispozițiilor vamale și sancțiuni

Principii generale

Statele membre stabilesc norme cu privire la sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor vamale prevăzute la articolele 3-6.

1. Statele membre stabilesc norme cu privire la sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor vamale prevăzute la articolele 3 și 6, **cu stricta respectare a principiului ne bis in idem.**

Statele membre se asigură că actele sau omisiunile prevăzute la articolele 3 și 6 constituie încălcări ale dispozițiilor vamale atunci când sunt comise din neglijență sau cu intenție.

Statele membre pot să prevadă impunerea unor sancțiuni penale, conform legilor naționale și dreptului Uniunii, în locul unor sancțiuni nepenale în cazurile în care natura și gravitatea încălcării impune acest lucru, pentru ca sancțiunea impusă să fie disuasivă, eficientă și proporțională.

2. În sensul prezentei directive:

(a) autoritățile vamale stabilesc dacă încălcarea a fost comisă din neglijență, adică dacă persoana responsabilă nu a acordat atenția cuvenită controalelor efectuate cu privire la operațiunile desfășurate de aceasta sau dacă a luat măsuri evident insuficiente pentru a evita apariția situației care a dus la încălcarea respectivă, în cazul în care apariția situației poate fi prevăzută în mod rezonabil;

Marți, 25 octombrie 2016

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (b) *autoritățile vamale stabilesc dacă încălcarea a fost comisă cu intenție, adică dacă persoana responsabilă a acționat știind că actul sau omisiunea pe care o comite constituie o încălcare a dispozițiilor sau dacă a acționat în mod intenționat și conștient pentru a încălca dispozițiile vamale;*
- (c) *erorile materiale sau greșelile nu reprezintă încălcări ale dispozițiilor vamale, cu excepția cazului în care reiese în mod evident din întreaga situație că acestea au fost comise din neglijență sau cu intenție.*

Amendamentul 18**Propunere de directivă****Articolul 2 a (nou)**

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Articolul 2 a**Facilitarea schimburilor comerciale**

Pentru a respecta obligațiile Uniunii în temeiul Acordului OMC privind facilitarea comerțului, statele membre colaborează pentru crearea unui sistem de cooperare care să includă toate statele membre. Acest sistem are ca scop coordonarea indicatorilor -cheie de performanță privind sancțiunile vamale (analiza numărului de apeluri, rata de recidivă etc.); diseminarea celor mai bune practici între autoritățile vamale (eficiența controalelor și a sancțiunilor, reducerea costurilor administrative etc.); transmiterea experiențelor operatorilor economici și crearea de legături între aceștia; monitorizarea modului în care serviciile vamale își desfășoară activitățile; și realizarea unor statistici privind încălcările săvârșite de către întreprinderi din țări terțe. În cadrul sistemului de cooperare, toate statele membre sunt notificate fără întârziere cu privire la investigarea încălcărilor dispozițiilor vamale și la încălcările constatate, astfel încât să se faciliteze schimburile comerciale, să se împiedice intrarea mărfurilor ilegale pe piața internă și să se îmbunătățească eficacitatea controalelor.

Marți, 25 octombrie 2016

Amendamentul 19
Propunere de directivă
Articolul 3

Textul propus de Comisie	Amendamentul
Articolul 3	Articolul 3
Răspunderea obiectivă privind încălcările dispozițiilor vamale	Încălcările dispozițiilor vamale
<p>Statele membre se asigură că următoarele acte sau omisiuni constituie încălcări ale dispozițiilor vamale, indiferent de natura elementului de culpă:</p> <p>(a) nerespectarea de către persoana care depune o declarație vamală, o declarație de depozit temporar, o declarație sumară de intrare, o declarație sumară de ieșire, o declarație de reexport sau o notificare de reexport, a obligației de a asigura corectitudinea și caracterul complet al informațiilor furnizate în această declarație, notificare sau cerere, în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) litera (a) din cod;</p> <p>(b) nerespectarea de către persoana care depune o declarație vamală, o declarație de depozit temporar, o declarație sumară de intrare, o declarație sumară de ieșire, o declarație de reexport sau o notificare de reexport, a obligației de a asigura autenticitatea, corectitudinea și valabilitatea oricărui document de însoțire, în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) litera (b) din cod;</p> <p>(c) nerespectarea de către persoana care depune o declarație sumară de intrare, în conformitate cu articolul 127 din cod, a obligației de a trimite o notificare privind sosirea unui vapor aflat pe mare sau a unei aeronave, în conformitate cu articolul 133 din cod, o declarație de depozit temporar, în conformitate cu articolul 145 din cod, o declarație vamală, în conformitate cu articolul 158 din cod, o notificare a activităților din zonele libere, în conformitate cu articolul 244 alineatul (2) din cod, o declarație prealabilă la ieșire, în conformitate cu articolul 263 din cod, o declarație de reexport, în conformitate cu articolul 270 din cod, o declarație sumară de ieșire, în conformitate cu articolul 271 din cod sau o notificare de reexport, în conformitate cu articolul 274 din cod;</p> <p>(d) nerespectarea de către un operator economic a obligației de a păstra documentele și informațiile legate de îndeplinirea formalităților vamale prin orice mijloace accesibile pentru perioada de timp prevăzută de legislația vamală, în conformitate cu articolul 51 din cod;</p>	<p>Statele membre se asigură că următoarele acte sau omisiuni constituie încălcări ale dispozițiilor vamale:</p> <p>(a) nerespectarea de către persoana care depune o declarație vamală, o declarație de depozit temporar, o declarație sumară de intrare, o declarație sumară de ieșire, o declarație de reexport sau o notificare de reexport, a obligației de a asigura corectitudinea și caracterul complet al informațiilor furnizate în această declarație, notificare sau cerere, în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) litera (a) din cod;</p> <p>(b) nerespectarea de către persoana care depune o declarație vamală, o declarație de depozit temporar, o declarație sumară de intrare, o declarație sumară de ieșire, o declarație de reexport sau o notificare de reexport, a obligației de a asigura autenticitatea, corectitudinea și valabilitatea oricărui document de însoțire, în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) litera (b) din cod;</p> <p>(c) nerespectarea de către o persoană care depune o declarație sumară de intrare, în conformitate cu articolul 127 din cod, a obligației de a trimite o notificare privind sosirea unui vapor aflat pe mare sau a unei aeronave, în conformitate cu articolul 133 din cod, o declarație de depozit temporar, în conformitate cu articolul 145 din cod, o declarație vamală, în conformitate cu articolul 158 din cod, o notificare a activităților din zonele libere, în conformitate cu articolul 244 alineatul (2) din cod, o declarație prealabilă la ieșire, în conformitate cu articolul 263 din cod, o declarație de reexport, în conformitate cu articolul 270 din cod, o declarație sumară de ieșire, în conformitate cu articolul 271 din cod sau o notificare de reexport, în conformitate cu articolul 274 din cod;</p> <p>(d) nerespectarea de către un operator economic a obligației de a păstra documentele și informațiile legate de îndeplinirea formalităților vamale prin orice mijloace accesibile pentru perioada de timp prevăzută de legislația vamală, în conformitate cu articolul 51 din cod;</p>

Marți, 25 octombrie 2016

Textul propus de Comisie

- (e) scoaterea mărfurilor introduse pe teritoriul vamal al Uniunii de sub supravegherea vamală fără permisiunea autorităților vamale, contrar dispozițiilor articolului 134 alineatul (1) primul și al doilea paragraf din cod;
- (f) scoaterea mărfurilor de sub supravegherea vamală, contrar dispozițiilor articolului 134 alineatul (1) al patrulea paragraf, ale articolului 158 alineatul (3) și ale articolului 242 din cod;
- (g) nerespectarea de către o persoană care introduce mărfuri pe teritoriul vamal al Uniunii a obligației de a transporta mărfurile la locul desemnat, în conformitate cu articolul 135 alineatul (1) din cod sau nerespectarea obligației de a informa autoritățile vamale atunci când aceste obligații nu pot fi respectate, în conformitate cu articolul 137 alineatele (1) și (2) din cod;
- (h) nerespectarea de către o persoană care introduce mărfuri într-o zonă liberă, în cazul în care zona liberă se învecinează cu frontiera terestră dintre un stat membru și o țară terță, a obligației de a duce aceste mărfuri direct în zona liberă respectivă, fără a le trece printr-o altă parte a teritoriului vamal al Uniunii, în conformitate cu articolul 135 alineatul (2) din cod;
- (i) nerespectarea de către declarantul unui depozit temporar sau al unui regim vamal a obligației de a furniza documente autorităților vamale în cazul în care legislația Uniunii prevede acest lucru sau în cazul în care este necesar pentru efectuarea controalelor vamale, în conformitate cu articolul 145 alineatul (2) și cu articolul 163 alineatul (2) din cod;
- (j) nerespectarea de către **operatorul economic responsabil** de mărfurile din afara UE, aflate în depozit temporar, a obligației de a plasa aceste mărfuri sub un regim vamal sau de a le reexporta în termenul prevăzut, în conformitate cu articolul 149 din cod;

Amendamentul

- (e) scoaterea mărfurilor introduse pe teritoriul vamal al Uniunii de sub supravegherea vamală fără permisiunea autorităților vamale, contrar dispozițiilor articolului 134 alineatul (1) primul și al doilea paragraf din cod;
- (f) scoaterea mărfurilor de sub supravegherea vamală, contrar dispozițiilor articolului 134 alineatul (1) al patrulea paragraf, ale articolului 158 alineatul (3) și ale articolului 242 din cod;
- (g) nerespectarea de către o persoană care introduce mărfuri pe teritoriul vamal al Uniunii a obligației de a transporta mărfurile la locul desemnat, în conformitate cu articolul 135 alineatul (1) din cod sau nerespectarea obligației de a informa **fără întârziere** autoritățile vamale atunci când aceste obligații nu pot fi respectate, în conformitate cu articolul 137 alineatele (1) și (2) din cod, **și de a informa, de asemenea, cu privire la locul în care se află mărfurile;**
- (h) nerespectarea de către o persoană care introduce mărfuri într-o zonă liberă, în cazul în care zona liberă se învecinează cu frontiera terestră dintre un stat membru și o țară terță, a obligației de a duce aceste mărfuri direct în zona liberă respectivă, fără a le trece printr-o altă parte a teritoriului vamal al Uniunii, în conformitate cu articolul 135 alineatul (2) din cod;
- (i) nerespectarea de către declarantul unui depozit temporar sau al unui regim vamal a obligației de a furniza documente autorităților vamale în cazul în care legislația Uniunii prevede acest lucru sau în cazul în care este necesar pentru efectuarea controalelor vamale, în conformitate cu articolul 145 alineatul (2) și cu articolul 163 alineatul (2) din cod;
- (j) nerespectarea de către **declarantul unui depozit temporar sau de către persoana care depozitează mărfuri în cazul în care acestea sunt depozitate în alte facilități desemnate sau aprobate de autoritățile vamale, responsabilă** de mărfurile din afara UE, aflate în depozit temporar, a obligației de a plasa aceste mărfuri sub un regim vamal sau de a le reexporta în termenul prevăzut, în conformitate cu articolul 149 din cod;

Marți, 25 octombrie 2016

Textul propus de Comisie

- (k) nerespectarea de către declarantul unui regim vamal a obligației de a deține și de a pune la dispoziția autorităților vamale, în momentul în care prezintă declarația vamală sau o declarație suplimentară, documentele însoțitoare necesare pentru aplicarea procedurii în cauză, în conformitate cu dispozițiile articolului 163 alineatul (1) și ale articolului 167 alineatul (1) al doilea paragraf din cod;
- (l) nerespectarea de către declarantul unui regim vamal, în cazul unei declarații simplificate în temeiul articolului 166 din cod sau al unei intrări în registrele declarantului în temeiul articolului 182 din cod, a obligației de a depune o declarație suplimentară la biroul vamal competent, în termenul prevăzut în acest sens, în conformitate cu dispozițiile articolului 167 alineatul (1) din cod;
- (m) eliminarea sau distrugerea mijloacelor de identificare aplicate de către autoritățile vamale pe mărfuri, ambalaje sau mijloace de transport, fără să existe autorizarea prealabilă din partea autorităților vamale, în conformitate cu articolul 192 alineatul (2) din cod;
- (n) nerespectarea de către titularul regimului de perfecționare activă a obligației de a îndeplini o procedură vamală în termenul specificat, în conformitate cu articolul 257 din cod;
- (o) nerespectarea de către titularul regimului de perfecționare pasivă a obligației de a exporta mărfurile defecte în termenul specificat, în conformitate cu articolul 262 din cod;
- (p) construirea unei clădiri într-o zonă liberă fără aprobarea autorităților vamale, în conformitate cu articolul 244 alineatul (1) din cod;
- (q) neplata taxelor la import sau la export de către persoana plătitoare în termenul stabilit, în conformitate cu articolul 108 din cod.

Amendamentul

- (k) nerespectarea de către declarantul unui regim vamal a obligației de a deține și de a pune la dispoziția autorităților vamale, în momentul în care prezintă declarația vamală sau o declarație suplimentară, documentele însoțitoare necesare pentru aplicarea procedurii în cauză, în conformitate cu dispozițiile articolului 163 alineatul (1) și ale articolului 167 alineatul (1) al doilea paragraf din cod;
- (l) nerespectarea de către declarantul unui regim vamal, în cazul unei declarații simplificate în temeiul articolului 166 din cod sau al unei intrări în registrele declarantului în temeiul articolului 182 din cod, a obligației de a depune o declarație suplimentară la biroul vamal competent, în termenul prevăzut în acest sens, în conformitate cu dispozițiile articolului 167 alineatul (1) din cod;
- (m) eliminarea sau distrugerea mijloacelor de identificare aplicate de către autoritățile vamale pe mărfuri, ambalaje sau mijloace de transport, fără să existe autorizarea prealabilă din partea autorităților vamale, în conformitate cu articolul 192 alineatul (2) din cod;
- (n) nerespectarea de către titularul regimului de perfecționare activă a obligației de a îndeplini o procedură vamală în termenul specificat, în conformitate cu articolul 257 din cod;
- (o) nerespectarea de către titularul regimului de perfecționare pasivă a obligației de a exporta mărfurile defecte în termenul specificat, în conformitate cu articolul 262 din cod;
- (p) construirea unei clădiri într-o zonă liberă fără aprobarea **prealabilă a** autorităților vamale, în conformitate cu articolul 244 alineatul (1) din cod;
- (q) neplata taxelor la import sau la export de către persoana plătitoare în termenul stabilit, în conformitate cu articolul 108 din cod;
- (qa) **nerespectarea de către operatorul economic a obligației de a furniza autorităților vamale, ca urmare a unei solicitări din partea acestora, documentele și informațiile solicitate într-o formă adecvată și într-un timp rezonabil și de a acorda tot sprijinul necesar pentru îndeplinirea formalităților vamale sau a controalelor menționate la articolul 15 alineatul (1) din cod;**

Marți, 25 octombrie 2016

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (qb) nerespectarea de către titularul unei decizii privind aplicarea legislației vamale a obligației de a se conforma obligațiilor care rezultă din respectiva decizie, în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) din cod;
- (qc) nerespectarea de către titularul unei decizii privind aplicarea legislației vamale a obligației de a informa autoritățile vamale fără întârziere cu privire la orice eveniment survenit după luarea deciziei de către autoritățile respective, care influențează menținerea sau conținutul acesteia, în conformitate cu articolul 23 alineatul (2) din cod;
- (qd) nerespectarea de către titularul regimului de tranzit al Uniunii a obligației de a prezenta mărfurile intacte la biroul vamal de destinație în termenul prevăzut, în conformitate cu articolul 233 alineatul (1) litera (a) din cod;
- (qe) descărcarea sau transbordarea mărfurilor de pe mijloacele de transport în care circulă, fără autorizație acordată de autoritățile vamale sau în locuri care nu sunt desemnate sau aprobate de aceste autorități, în conformitate cu articolul 140 din cod;
- (qf) depozitarea mărfurilor în spațiile de depozitare temporară sau în antrepozite fără autorizație acordată de către autoritățile vamale, în conformitate cu articolele 147 și 148 din cod;
- (qg) nerespectarea de către titularul autorizației sau de către titularul regimului vamal a obligațiilor care rezultă din stocarea mărfurilor aflate sub regimul de antrepozit vamal, în conformitate cu dispozițiile articolului 242 alineatul (1) literele (a) și (b) din cod;
- (qh) furnizarea către autoritățile vamale, la cererea acestora întemeiată pe articolul 15 sau 163 din cod, de informații sau documente false;
- (qi) utilizarea de către un operator economic de informații false sau incomplete sau de documente false, incorecte sau nevalabile, în scopul de a obține o autorizație din partea autorităților vamale;
- (i) pentru a deveni un operator economic autorizat, în conformitate cu articolul 38 din cod;
 - (ii) pentru a face uz de o declarație simplificată, în conformitate cu articolul 166 din cod;
 - (iii) pentru a face uz de alte instrumente simplificate, în conformitate cu articolele 177, 179, 182 și 185 din cod; sau
 - (iv) pentru a plasa mărfurile în regim special, în conformitate cu articolul 211 din cod;

Marți, 25 octombrie 2016

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (qj) *introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii ori scoaterea lor fără a fi prezentate autorităților vamale, în conformitate cu articolele 139 și 245 sau cu articolul 267 alineatul (2) din cod;*
- (qk) *prelucrarea mărfurilor într-un antrepozit vamal fără să existe o autorizație acordată de către autoritățile vamale, în conformitate cu articolul 241 din cod;*
- (ql) *achiziționarea sau deținerea mărfurilor implicate în una din încălcările dispozițiilor vamale prevăzute la literele (qd) și (qj) de la prezentul articol.*

Amendamentul 20

Propunere de directivă

Articolul 4

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Articolul 4

eliminat

Încălcări ale dispozițiilor vamale comise din neglijență

Statele membre se asigură că următoarele acte sau omisiuni constituie încălcări ale dispozițiilor vamale atunci când sunt săvârșite din neglijență:

- (a) *nerespectarea de către operatorul economic responsabil de mărfurile din afara UE, aflate în depozit temporar, a obligației de a plasa aceste mărfuri sub un regim vamal sau de a le reexporta în termenul prevăzut, în conformitate cu articolul 149 din cod;*
- (b) *nerespectarea de către operatorul economic a obligației de a furniza autorităților vamale tot sprijinul necesar pentru îndeplinirea formalităților vamale sau a controalelor, în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) din cod;*
- (c) *nerespectarea de către titularul unei decizii privind aplicarea legislației vamale a obligației de a se conforma obligațiilor care rezultă din respectiva decizie, în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) din cod;*
- (d) *nerespectarea de către titularul unei decizii privind aplicarea legislației vamale a obligației de a informa autoritățile vamale fără întârziere cu privire la orice eveniment survenit după luarea deciziei de către autoritățile respective, care influențează menținerea sau conținutul acesteia, în conformitate cu articolul 23 alineatul (2) din cod;*

Marți, 25 octombrie 2016

Textul propus de Comisie	Amendamentul
<p>(e) <i>nerespectarea de către operatorul economic a obligației de a prezenta autorităților vamale mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Uniunii, în conformitate cu articolul 139 din cod;</i></p>	
<p>(f) <i>nerespectarea de către titularul regimului de tranzit al UE a obligației de a prezenta mărfurile intacte la biroul vamal de destinație în termenul prevăzut, în conformitate cu articolul 233 alineatul (1) litera (a) din cod;</i></p>	
<p>(g) <i>nerespectarea de către operatorul economic a obligației de a prezenta la vamă mărfurile introduse într-o zonă liberă, în conformitate cu articolul 245 din cod;</i></p>	
<p>(h) <i>nerespectarea de către operatorul economic a obligației de a prezenta autorităților vamale, la ieșire, mărfurile scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, în conformitate cu articolul 267 alineatul (2) din cod;</i></p>	
<p>(i) <i>descărcarea sau transbordarea mărfurilor de pe mijloacele de transport în care circulă, fără autorizație acordată de autoritățile vamale sau în locuri care nu sunt desemnate sau aprobate de aceste autorități, în conformitate cu articolul 140 din cod;</i></p>	
<p>(j) <i>depozitarea mărfurilor în spațiile de depozitare temporară sau în antrepozite fără autorizație acordată de către autoritățile vamale, în conformitate cu articolele 147 și 148;</i></p>	
<p>(k) <i>nerespectarea de către titularul autorizației sau de către titularul regimului vamal a obligațiilor care rezultă din stocarea mărfurilor aflate sub regimul de antrepozit vamal, în conformitate cu dispozițiile articolului 242 alineatul (1) literele (a) și (b) din cod.</i></p>	

Amendamentul 21
Propunere de directivă
Articolul 5

Textul propus de Comisie	Amendamentul
Articolul 5	eliminat

Încălcări ale dispozițiilor vamale săvârșite cu intenție

Statele membre se asigură că următoarele acte sau omisiuni constituie încălcări ale dispozițiilor vamale atunci când sunt săvârșite cu intenție:

Marți, 25 octombrie 2016

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (a) furnizarea către autoritățile vamale, la cererea acestora întemeiată pe articolul 15 sau 163 din cod, de informații sau documente false;
- (b) utilizarea, de către un operator economic, de declarații false sau de orice alte mijloace care sunt contrare dispozițiilor legale, în scopul de a obține o autorizație din partea autorităților vamale:
- (i) pentru a deveni un operator economic autorizat, în conformitate cu articolul 38 din cod;
 - (ii) pentru a face uz de o declarație simplificată, în conformitate cu articolul 166 din cod;
 - (iii) pentru a face uz de alte instrumente simplificate, în conformitate cu articolele 177, 179, 182 și 185 din cod;
 - (iv) pentru a plasa mărfurile în regim special, în conformitate cu articolul 211 din cod;
- (c) introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii ori scoaterea lor fără a fi prezentate autorităților vamale, în conformitate cu articolele 139 și 245 sau cu articolul 267 alineatul (2) din cod;
- (d) nerespectarea de către titularul unei decizii privind aplicarea legislației vamale a obligației de a se conforma obligațiilor care rezultă din respectiva decizie, în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) din cod;
- (e) nerespectarea de către titularul unei decizii privind aplicarea legislației vamale a obligației de a informa autoritățile vamale fără întârziere cu privire la orice eveniment survenit după luarea deciziei de către autoritățile respective, care influențează menținerea sau conținutul acesteia, în conformitate cu articolul 23 alineatul (2) din cod;
- (f) prelucrarea mărfurilor într-un antrepozit vamal fără să existe o autorizație acordată de către autoritățile vamale, în conformitate cu articolul 241 din cod;
- (g) achiziționarea sau deținerea mărfurilor implicate în oricare dintre tipurile de încălcare a dispozițiilor vamale prevăzute la articolul 4 litera (f) și la litera (c) din prezentul articol.

Marți, 25 octombrie 2016

Amendamentul 22
Propunere de directivă
Articolul 6

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul</i>
Articolul 6	Articolul 6
Instigare, complicitate, favorizarea și tentativă	Instigare, complicitate, favorizarea și tentativă
<p>1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că instigare sau complicitate la un act, precum și favorizarea unui astfel de act sau omisiunea menționată la articolul 5 constituie o încălcare a legislației vamale.</p> <p>2. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că tentativa de a comite un act sau omisiunea prevăzută la articolul 5 literele (b) sau (c) constituie o încălcare a legislației vamale.</p>	<p>1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că instigare sau complicitate la un act, precum și favorizarea unui astfel de act sau omisiunea menționată la articolul 8b alineatul (2) constituie o încălcare a legislației vamale.</p> <p>2. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că tentativa de a comite un act sau omisiunea prevăzută la articolul 3 literele (qi) sau (qj) constituie o încălcare a legislației vamale.</p>

Amendamentul 23
Propunere de directivă
Articolul 7

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul</i>
Articolul 7	Articolul 7
Eroare comisă de autoritățile vamale	Eroare comisă de autoritățile vamale
<p>Actele sau omisiunile menționate la articolele 3-6 nu constituie încălcări ale dispozițiilor vamale, în cazul în care acestea apar în urma unei erori comise de autoritățile vamale.</p>	<p>Actele sau omisiunile menționate la articolele 3 și 6 nu constituie încălcări ale dispozițiilor vamale, în cazul în care acestea apar în urma unei erori comise de autoritățile vamale, în conformitate cu articolul 119 din cod, dar autoritățile vamale răspund dacă erorile produc daune.</p>

Amendamentul 24
Propunere de directivă
Articolul 8 – alineatul 1 – partea introductivă

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul</i>
<p>1. Statele membre se asigură că persoanele juridice sunt considerate răspunzătoare pentru actele de încălcare a legislației vamale săvârșite în beneficiul lor de către orice persoană care acționează fie individual, fie ca membru al unui organism al persoanei juridice și care deține o poziție de conducere în cadrul persoanei juridice, în baza oricăreia dintre următoarele:</p>	<p>1. Statele membre se asigură că persoanele juridice sunt considerate răspunzătoare pentru actele de încălcare a legislației vamale menționate la articolele 3 și 6, săvârșite în beneficiul lor de către orice persoană care acționează fie individual, fie ca membru al unui organism al persoanei juridice și care deține o poziție de conducere în cadrul persoanei juridice, în baza oricăreia dintre următoarele:</p>

Marți, 25 octombrie 2016

Amendamentul 25
Propunere de directivă
Articolul 8 – alineatul 2

Textul propus de Comisie

2. Statele membre se asigură, de asemenea, că persoanele juridice sunt considerate răspunzătoare atunci când lipsa supravegherii sau a controlului din partea unei persoane menționate la alineatul (1) a făcut posibilă comiterea unei încălcări a legislației vamale în beneficiul acelei persoane juridice de către o persoană aflată sub autoritatea persoanei menționate la alineatul (1).

Amendamentul

(Nu privește versiunea în limba română.)

Amendamentul 26
Propunere de directivă
Articolul 8 – alineatul 3 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

3a. În sensul prezentei directive, „persoană juridică” înseamnă orice entitate care are personalitate juridică în temeiul legislației aplicabile, cu excepția statelor sau a organismelor publice în exercitarea prerogativelor lor de autoritate publică și a organizațiilor publice internaționale.

Amendamentul 27
Propunere de directivă
Articolul 8 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Articolul 8 a

Factori care trebuie luați în considerare atunci când se stabilește dacă o încălcare este minoră

1. Când stabilesc dacă o încălcare menționată la articolul 3 este minoră, statele membre se asigură de la începutul procesului, adică atunci când stabilesc dacă s-a comis o încălcare a dispozițiilor vamale, că autoritățile lor competente iau în considerare toate circumstanțele relevante posibile, inclusiv următoarele:

- (a) încălcarea dispozițiilor vamale a fost comisă din neglijență;**
- (b) mărfurile vizate nu fac obiectul interzicțiilor sau al restricțiilor prevăzute la articolul 134 alineatul (1) a doua teză din cod și la articolul 267 alineatul (3) litera (e) din cod;**

Marți, 25 octombrie 2016

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (c) încălcarea are un impact redus sau inexistent asupra valorii taxelor vamale datorate.
- (d) persoana responsabilă de încălcare cooperează efectiv cu autoritatea competentă în cadrul procedurilor;
- (e) persoana responsabilă de încălcare notifică în mod voluntar încălcarea, cu condiția ca încălcarea respectivă să nu facă încă obiectul unei anchete despre care persoana responsabilă de încălcare să aibă cunoștință;
- (f) persoana responsabilă de încălcare poate dovedi că depune eforturi majore să respecte legislația vamală a Uniunii, demonstrând că deține un nivel înalt de control asupra operațiunilor sale, de exemplu cu ajutorul unui sistem de conformitate;
- (g) persoana responsabilă de încălcare este o întreprindere mică sau medie fără experiență anterioară în chestiuni legate de domeniul vamal.

2. Autoritățile competente consideră că o încălcare este minoră numai dacă nu există nicio circumstanță agravantă în legătură cu încălcarea, astfel cum se menționează la articolul 8b.

Amendamentul 28

Propunere de directivă

Articolul 8 b (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Articolul 1b

Factori care trebuie luați în considerare atunci când se stabilește dacă o încălcare este gravă

1. Când stabilesc dacă o încălcare menționată la articol 3 sau 6 este gravă, statele membre se asigură de la începutul procesului, adică atunci când stabilesc dacă s-a comis o încălcare a dispozițiilor vamale, că autoritățile lor competente iau în considerare toate circumstanțele următoare posibile:

- (a) încălcarea dispozițiilor vamale a fost comisă cu intenție;
- (b) încălcarea a fost comisă pe o perioadă de timp îndelungată, dovedind faptul că a fost comisă cu intenția de a continua încălcarea respectivă;

Marți, 25 octombrie 2016

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (c) o încălcare similară sau conexă este continuată sau are caracter repetat, adică are loc mai mult decât o dată;
- (d) încălcarea are un efect major asupra valorii taxelor de import sau export eludate;
- (e) mărfurile vizate fac obiectul interzicerilor sau al restricțiilor prevăzute la articolul 134 alineatul (1) a doua teză din cod și la articolul 267 alineatul (3) litera (e) din cod;
- (f) persoana responsabilă de încălcare refuză să coopereze sau să coopereze pe deplin cu autoritatea competentă;
- (g) persoana responsabilă de încălcare a comis anterior și alte încălcări.
2. Încălările menționate la articolul 3 literele (f), (g), (p), (q) și (r) constituie, prin însăși natura lor, încălcări grave.

Amendamentul 29

Propunere de directivă

Articolul 9

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Articolul 9

Articolul 9

Sanțiuni aplicabile în cazul încălcărilor legislației vamale
prevăzute la articolul 3

Sanțiuni **fără caracter penale** aplicabile în cazul încălcărilor
minore ale legislației vamale

Statele membre se asigură că se aplică sancțiuni eficiente, proporționale și **disuasive** atunci când se comit **încălări ale** legislației vamale, **astfel cum** sunt **menționate la articolul 3**, în conformitate cu următoarele praguri:

1. Statele membre se asigură că se aplică sancțiuni eficiente, proporționale, **disuasive** și **fără caracter penal, pe lângă recuperarea taxelor eludate**, atunci când se comit **încălările** legislației vamale **menționate la articolul 3 care sunt considerate minore în temeiul articolului 8a**, în conformitate cu următoarele limite:

- (a) în cazul în care încălcarea dispozițiilor vamale se referă la **mărfuri specifice**, o amendă pecuniară de **1 % până la 5 %** din valoarea **mărfurilor**;
- (b) în cazul în care încălcarea dispozițiilor vamale nu se referă la **mărfuri specifice**, o amendă pecuniară **cuprinsă între 150 EUR și 7 500 EUR**.

- (a) în cazul în care încălcarea dispozițiilor vamale se referă la **eludarea de taxe**, o amendă pecuniară de **cel mult 70 %** din valoarea **taxelor eludate**;
- (b) în cazul în care încălcarea dispozițiilor vamale nu se referă la **eludarea de taxe**, o amendă pecuniară **de cel mult 7 500 de euro**.

2. **Atunci când stabilesc nivelul sancțiunilor ce urmează a fi impuse în limitele stabilite la alineatul (1) de la prezentul articol, statele membre se asigură că se iau în considerare toate circumstanțele relevante enumerate la articolul 8a.**

Marți, 25 octombrie 2016

Amendamentul 30
Propunere de directivă
Articolul 10

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Articolul 10**eliminat**

**Sanțiuni aplicabile în cazul încălcărilor legislației vamale
prevăzute la articolul 4**

Statele membre se asigură că se aplică sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive atunci când se comit încălcări ale legislației vamale, astfel cum sunt menționate la articolul 4, în conformitate cu următoarele praguri:

- (a) în cazul în care încălcarea dispozițiilor vamale se referă la mărfuri specifice, o amendă pecuniară de cel mult 15 % din valoarea mărfurilor;
- (b) în cazul în care încălcarea dispozițiilor vamale nu se referă la mărfuri specifice, o amendă pecuniară de cel mult 22 500 EUR.

Amendamentul 31
Propunere de directivă
Articolul 11

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Articolul 11**Articolul 11**

**Sanțiuni aplicabile în cazul încălcărilor legislației vamale
prevăzute la articolele 5 și 6**

**Sanțiuni *fără caracter penal* aplicabile în cazul încălcărilor
grave ale legislației vamale**

Statele membre se asigură că se aplică sancțiuni eficiente, proporționale și **disuasive** atunci când se comit încălcări ale legislației vamale, astfel cum sunt menționate la articolele 5 și 6, în conformitate cu următoarele praguri:

1. Statele membre se asigură că se aplică sancțiuni eficiente, proporționale, *disuasive* și *fără caracter penal, pe lângă recuperarea taxelor eludate*, atunci când se comit încălcări ale legislației vamale, astfel cum sunt menționate la articolele 3 și 6, care sunt considerate *grave în temeiul articolului 8b*, în conformitate cu următoarele limite:

- (a) în cazul în care încălcarea dispozițiilor vamale se referă la **mărfuri specifice**, o amendă pecuniară **de cel mult 30 %** din valoarea **mărfurilor**;

- (a) în cazul în care încălcarea dispozițiilor vamale se referă la **eludarea de taxe**, o amendă pecuniară cuprinsă **între 70 % și 140%** din valoarea **taxelor eludate**;

- (aa) în cazul în care încălcarea dispozițiilor vamale nu se referă la eludarea de taxe, dar se referă la valoarea mărfurilor, o amendă pecuniară între 15 % și 30 % din valoarea mărfurilor;

Marți, 25 octombrie 2016

Textul propus de Comisie

(b) în cazul în care încălcarea dispozițiilor vamale nu se referă la **mărfuri specifice**, o amendă pecuniară **de cel mult 45 000 EUR**.

Amendamentul

(b) în cazul în care încălcarea dispozițiilor vamale nu se referă **nici la eludarea de taxe, nici la valoarea mărfurilor**, o amendă pecuniară **cuprinsă între 7 500 și 45 000 EUR**.

2. **Atunci când stabilesc nivelul sancțiunilor ce urmează a fi impuse în limitele stabilite la alineatul (1) de la prezentul articol, statele membre se asigură că se iau în considerare toate circumstanțele relevante enumerate la articolul 8a și la articolul 8b alineatul (1).**

Amendamentul 32

Propunere de directivă

Articolul 11 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Articolul 11 a

Alte sancțiuni fără caracter penal aplicabile în cazul încălcărilor grave

1. **În afară de sancțiunile enumerate la articolul 11, și conform codului, statele membre pot aplica următoarele sancțiuni nepecuniare în cazul comiterii unei încălcări grave:**

(a) **confiscarea temporară sau permanentă a mărfurilor;**

(b) **suspendarea autorizației acordate.**

2. **Conform codului, statele membre prevăd ca deciziile de acordare a statutului de operator economic autorizat să fie anulate în cazul unei încălcări grave sau repetate a legislației vamale.**

Amendamentul 33

Propunere de directivă

Articolul 11 b (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Articolul 11 b

Revizuire

1. **Cuantumurile amenzilor aplicabile în conformitate cu articolele 9 și 11 fac obiectul unei revizuii din partea Comisiei și a autorităților competente din statele membre, în termen de cinci ani de la ... [data intrării în vigoare a prezentei directive]. Scopul acestei proceduri de revizuire este acela de a se asigura o convergență mai mare a quantumurilor amenzilor aplicate în cadrul uniunii vamale, pentru a se armoniza funcționarea acesteia.**

Marți, 25 octombrie 2016

Textul propus de Comisie

Amendamentul

2. În fiecare an, Comisia publică detaliile sancțiunilor impuse de statele membre pentru încălcările dispozițiilor vamale menționate la articolele 3 și 6.

3. Statele membre asigură respectarea legislației vamale în sensul articolului 5 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, precum și a Regulamentului (UE) nr. 978/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 978/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 de aplicare a unui sistem generalizat de preferințe tarifare și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 732/2008 al Consiliului (JO L 303, 31.10.2012, p. 1).

Amendamentul 34

Propunere de directivă

Articolul 11 c (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Articolul 11 c

Soluționarea litigiilor

Statele membre asigură existența posibilității de soluționare a litigiilor ca procedură ce permite autorităților competente să ajungă la un acord cu persoana responsabilă de încălcare pentru ca aceasta să repare prejudiciul în cazul unei încălcări a dispozițiilor vamale, ca alternativă la inițierea sau la derularea procedurilor judiciare de aplicare a unei sancțiuni, persoana respectivă acceptând, în schimb, o sancțiune cu aplicare imediată.

Cu toate acestea, în cazul în care s-a inițiat o acțiune în justiție, autoritățile competente pot realiza compromisuri numai cu acordul autorității judiciare.

Comisia furnizează orientări privind procedurile de soluționare a litigiilor pentru a se asigura că o persoană responsabilă de o încălcare are posibilitatea de a soluționa un litigiu conform principiului egalității de tratament și într-un mod transparent și că soluționarea respectivă include publicarea rezultatului procedurii.

Marți, 25 octombrie 2016

Amendamentul 35
Propunere de directivă
Articolul 12

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Articolul 12

eliminat

Aplicarea efectivă a sancțiunilor și exercitarea de către autoritățile competente a prerogativelor de a impune sancțiuni

Statele membre se asigură că, atunci când stabilesc tipul și nivelul sancțiunilor în cazul încălcării dispozițiilor vamale menționate la articolele 3-6, autoritățile competente iau în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv, dacă este cazul:

- (a) gravitatea și durata încălcării;*
- (b) faptul că persoana responsabilă de încălcare este un operator economic autorizat;*
- (c) valoarea taxei de import sau de export eludate;*
- (d) faptul că mărfurile vizate fac obiectul interzicerilor sau al restricțiilor prevăzute la articolul 134 alineatul (1) a doua teză din cod și la articolul 267 alineatul (3) litera (e) din cod sau pun în pericol siguranța publică;*
- (e) nivelul de cooperare cu autoritatea competentă a persoanei responsabile de încălcare;*
- (f) încălcările anterioare săvârșite de către persoana răspunzătoare pentru încălcare.*

Amendamentul 36
Propunere de directivă
Articolul 12 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Articolul 12 a

Conformitate

Statele membre se asigură că părților interesate le sunt puse la dispoziție, într-o formă ușor accesibilă, inteligibilă și actualizată, orientări și publicații privind modul de respectare sau de continuare a respectării legislației vamale a Uniunii.

Marți, 25 octombrie 2016

Amendamentul 37
Propunere de directivă
Articolul 13

Textul propus de Comisie	Amendamentul
Articolul 13	Articolul 13
Prescripția	Prescripția
<p>1. Statele membre se asigură că termenul de prescripție a acțiunii privind o încălcare vamală menționată la articolele 3-6 este de patru ani și începe să curgă de la data la care s-a comis încălcarea dispozițiilor vamale.</p> <p>2. Statele membre se asigură că, în cazul unor infracțiuni vamale continue sau repetate, termenul de prescripție începe să curgă din ziua în care încetează actul sau omisiunea care constituie o încălcare a legislației vamale.</p> <p>3. Statele membre se asigură că termenul de prescripție este întrerupt de orice act al autorității competente, este notificat persoanei în cauză, este legat de cercetarea sau urmărirea în justiție cu privire la același act de încălcare a dispozițiilor vamale. Termenul de prescripție începe să curgă din ziua în care autoritățile competente emit un act de întrerupere a perioadei de prescripție.</p> <p>4. Statele membre se asigură că începerea sau continuarea oricărui acțiuni legate de o încălcare a dispozițiilor vamale menționată la articolele 3-6 este interzisă după expirarea unei perioade de opt ani de la data menționată la alineatul (1) sau (2).</p> <p>5. Statele membre se asigură că perioada de prescripție pentru executarea unei decizii de impunere a unei sancțiuni este de trei ani. Acest termen începe să curgă de la data la care decizia devine definitivă.</p> <p>6. Statele membre stabilesc cazurile în care termenele de prescripție prevăzute la alineatele (1), (4) și (5) se suspendă.</p>	<p>1. Statele membre se asigură că termenul de prescripție a începerii acțiunii privind o încălcare a dispozițiilor vamale menționată la articolele 3 și 6 este de patru ani și că acesta începe să curgă de la data la care s-a comis încălcarea dispozițiilor vamale.</p> <p>2. Statele membre se asigură că, în cazul unor infracțiuni vamale continue sau repetate, termenul de prescripție începe să curgă din ziua în care încetează actul sau omisiunea care constituie o încălcare a legislației vamale.</p> <p>3. Statele membre se asigură că termenul de prescripție este întrerupt de orice act al autorității competente, notificat persoanei în cauză, privind cercetarea sau procedurile judiciare legate de aceeași încălcare a dispozițiilor vamale sau de un act al persoanei responsabile de încălcare. Termenul de prescripție continuă să curgă din ziua în care actul care duce la întreruperea procedurilor încetează.</p> <p>4. Fără a aduce atingere articolului 14 alineatul (2), statele membre se asigură că procedurile legate de o încălcare a dispozițiilor vamale menționată la articolele 3 sau 6 sunt prescrise, indiferent dacă termenul de prescripție menționat la alineatul (3) al prezentului articol este întrerupt, după expirarea unei perioade de opt ani de la data menționată la alineatul (1) sau (2) al prezentului articol.</p> <p>5. Statele membre se asigură că perioada de prescripție pentru executarea unei decizii de impunere a unei sancțiuni este de trei ani. Acest termen începe să curgă de la data la care decizia devine definitivă.</p> <p>6. Statele membre stabilesc cazurile în care termenele de prescripție prevăzute la alineatele (1), (4) și (5) se suspendă.</p>

Marți, 25 octombrie 2016

Amendamentul 38
Propunere de directivă
Articolul 16 – alineatul 1

Textul propus de Comisie

Statele membre cooperează și schimbă orice informații necesare în cadrul procedurilor privind o acțiune sau o omisiune care constituie o încălcare a dispozițiilor vamale menționate la articolele 3-6, în special în **cazul** în care mai mult de un stat membru a inițiat procedurile împotriva aceleiași persoane în legătură cu aceleași fapte.

Amendamentul

Statele membre cooperează și schimbă orice informații necesare în cadrul procedurilor privind o acțiune sau o omisiune care constituie o încălcare a dispozițiilor vamale menționate la articolele 3 și 6, în special în **cazurile** în care mai mult de un stat membru a inițiat procedurile împotriva aceleiași persoane în legătură cu aceleași fapte. **Cooperarea dintre autoritățile competente din statele membre trebuie să vizeze consolidarea eficacității controalelor vamale ale mărfurilor și armonizarea procedurilor în cadrul Uniunii.**

Amendamentul 39
Propunere de directivă
Articolul 16 – alineatul 1 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Comisia supraveghează cooperarea dintre statele membre pentru crearea unor indicatori-cheie de performanță aplicabili controalelor și sancțiunilor vamale, diseminarea celor mai bune practici și coordonarea instruirii lucrătorilor vamali.

Amendamentul 40
Propunere de directivă
Articolul 17

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Articolul 17

Articolul 17

Sechestru

Sechestru

Statele membre se asigură că autoritățile competente au posibilitatea de a sechestra temporar orice mărfuri, mijloace de transport și orice alt instrument utilizat pentru săvârșirea actelor de încălcare a dispozițiilor vamale menționate la articolele 3-6.

Statele membre se asigură că autoritățile competente au posibilitatea de a sechestra temporar orice mărfuri, mijloace de transport sau alt instrument utilizat pentru săvârșirea actelor de încălcare a dispozițiilor vamale menționate la articolele 3 și 6. **Dacă, în urma aplicării unei sancțiuni, un stat membru confiscă permanent astfel de mărfuri, acesta poate opta pentru distrugerea, reutilizarea sau reciclarea acestora, după caz.**

Marți, 25 octombrie 2016

Amendamentul 41**Propunere de directivă****Articolul 18 – alineatul 1 a (nou)**

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Până la 31 decembrie 2017, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport referitor la celelalte elemente de asigurare a respectării legislației vamale a Uniunii, precum supravegherea, controlul și efectuarea unor anchete, însoțit, dacă e cazul, de o propunere legislativă de completare a prezentei directive.

Amendamentul 42**Propunere de directivă****Articolul 18 a (nou)**

Textul propus de Comisie

*Amendamentul***Articolul 18 a****Rapoarte prezentate de către statele membre**

Statele membre transmit Comisiei statistici privind încălcările legislației vamale, în care prezintă sancțiunile aplicate în urma încălcărilor constatate, cu scopul de a permite Comisiei evaluarea aplicării prezentei directive. Astfel de informații sunt transmise anual în urma intrării în vigoare a prezentei directive. Comisia poate utiliza aceste date în contextul revizuirii prezentei directive în vederea unei mai bune apropieri a sistemelor naționale de sancțiuni.

Marți, 25 octombrie 2016

P8_TA(2016)0401

Proiectul de buget rectificativ nr. 3/2016: securitatea instituțiilor**Rezoluția Parlamentului European din 25 octombrie 2016 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 3/2016 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2016: securitatea instituțiilor (12600/2016 – C8-0409/2016 – 2016/2121(BUD))**

(2018/C 215/56)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 314 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 106a din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice,
 - având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽¹⁾ al Consiliului, în special articolul 41,
 - având în vedere bugetul general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2016, adoptat definitiv la 25 noiembrie 2015 ⁽²⁾,
 - având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 ⁽³⁾,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽⁴⁾,
 - având în vedere proiectul de buget rectificativ nr. 3/2016 adoptat de Comisie la 30 iunie 2016 (COM(2016)0310),
 - având în vedere poziția privind proiectul de buget rectificativ nr. 3/2016 adoptată de Consiliu la 11 octombrie 2016 și transmisă Parlamentului European la aceeași dată (12600/2016 – C8-0409/2016),
 - având în vedere scrisoarea Președintelui Parlamentului European din 7 iunie 2016, adresată Președintelui Comisiei Europene, în special punctul 3,
 - având în vedere declarația sa cu privire la aplicarea punctului 27 din Acordul interinstituțional, care face parte din concluziile comune formulate la 14 noiembrie 2015 în cadrul procesului de conciliere desfășurat în vederea adoptării bugetului pentru 2016,
 - având în vedere articolele 88 și 91 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A8-0295/2016),
- A. întrucât atacurile teroriste recente au determinat instituțiile Uniunii să își revizuiască nevoile în materie de securitate, iar în urma acestui proces ele au constatat, în cursul exercițiului 2016, faptul că sunt necesare resurse suplimentare;
- B. întrucât proiectul de buget rectificativ nr. 3/2016 propune, prin urmare, consolidarea bugetului pentru securitate prin mobilizarea unei sume suplimentare totale de 15,8 milioane EUR, care va fi utilizată pentru măsuri de securitate în Școlile Europene, Parlamentul European, Comisia Europeană, Curtea de Justiție, Curtea de Conturi Europeană, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Serviciul European de Acțiune Externă;

⁽¹⁾ JO L 298, 26.10.2012, p. 1.⁽²⁾ JO L 48, 24.2.2016.⁽³⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 884.⁽⁴⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

Marți, 25 octombrie 2016

- C. întrucât proiectul de buget rectificativ nr. 3/2016 prevede, în special, crearea unui număr de 35 de posturi permanente suplimentare, pentru a permite recrutarea unui număr suplimentar de agenți de securitate în cadrul Parlamentului European; întrucât aceste posturi ar trebui menținute în bugetul pentru 2017 și nu ar trebui să intre sub incidența dispozițiilor care prevăd reducerea cu 5 % a efectivului de personal, deoarece ele corespund unei noi activități în cadrul instituției; întrucât Parlamentul își respectă pe deplin angajamentul referitor la reducerea cu 5 % a efectivului de personal, astfel cum este prevăzut în declarația sa anexată la concluziile comune privind bugetul pentru 2016,
1. ia act de proiectul de buget rectificativ nr. 3/2016 prezentat de Comisie;
 2. aprobă poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 3/2016;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a constata adoptarea definitivă a bugetului rectificativ nr. 3/2016 și de a asigura publicarea acestuia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Curții de Conturi și parlamentelor naționale.
-

Miercuri, 26 octombrie 2016

P8_TA(2016)0410

Decizia de a nu formula obiecție la un act delegat: standarde tehnice de reglementare pentru tehnici de minimizare a riscului pentru anumite contracte derivate extrabursiere

Decizia Parlamentului European de a nu formula obiecțiuni la Regulamentul delegat al Comisiei din 4 octombrie 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții în ceea ce privește standarde tehnice de reglementare pentru tehnici de minimizare a riscului pentru contracte derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o contraparte centrală (C(2016)06329 – 2016/2930(DEA))

(2018/C 215/57)

Parlamentul European,

- având în vedere regulamentul delegat al Comisiei (C(2016)06329),
- având în vedere scrisoarea Comisiei din 4 octombrie 2016, prin care aceasta îi solicită Parlamentului să declare că nu va formula obiecțiuni la regulamentul delegat,
- având în vedere scrisoarea Comisiei pentru afaceri economice și monetare adresată președintelui Conferinței președinților de comisie la 13 octombrie 2016,
- având în vedere articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții⁽¹⁾ (Regulamentul privind infrastructura pieței europene – EMIR), în special articolul 11 alineatul (15),
- având în vedere articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei⁽²⁾, din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei⁽³⁾, precum și din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei⁽⁴⁾,
- având în vedere proiectele de standarde tehnice de reglementare prezentate de autoritățile europene de supraveghere (AES – Autoritatea Bancară Europeană, Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale și Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe) la 8 martie 2016 în temeiul articolului 11 alineatul (15) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012,
- având în vedere recomandarea de decizie a Comisiei pentru afaceri economice și monetare,
- având în vedere articolul 105 alineatul (6) din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere că nicio opoziție nu a fost exprimată în termenul prevăzut la articolul 105 alineatul (6) liniuța a treia și a patra din Regulamentul său de procedură, care a expirat la 25 octombrie 2016,

⁽¹⁾ JO L 201, 27.7.2012, p. 1.

⁽²⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 12.

⁽³⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 48.

⁽⁴⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 84.

Miercuri, 26 octombrie 2016

- A. întrucât EMIR prevede cerințe privind compensarea și gestionarea bilaterală a riscurilor pentru contractele derivate extrabursiere, cerințe de reportare pentru contractele derivate și cerințe uniforme pentru desfășurarea activităților contrapărților centrale (CPC) și ale registrelor centrale de tranzacții;
- B. întrucât, la articolul 11 alineatul (15) din EMIR, se prevede că AES elaborează proiecte comune de standarde tehnice de reglementare în care precizează procedurile de gestionare a riscului, inclusiv nivelul și tipul garanțiilor, precum și mecanismele de segregare necesare în vederea respectării dispozițiilor de la articolul 11 alineatul (3) din EMIR, procedurile pe care trebuie să le urmeze contrapărțile și autoritățile competente relevante atunci când aplică exceptările prevăzute la articolul 11 alineatele (6)-(10) din EMIR și criteriile aplicabile menționate la articolul 11 alineatele (5)-(10) din EMIR, în special ceea ce trebuie considerat un impediment de ordin practic sau juridic în calea transferului rapid de fonduri proprii sau a stingerii rapide a obligațiilor între contrapărți;
- C. întrucât articolul 11 alineatul (15) din EMIR acordă Comisiei competența de a adopta, în funcție de natura juridică a contrapărții, aceste standardele tehnice de reglementare în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 (Regulamentul ABE), Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 (Regulamentul AEAPO) sau Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 (Regulamentul ESMA);
- D. întrucât Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară (BCBS) și Organizația Internațională a Reglementatorilor de Valori Mobiliare (IOSCO) au publicat, în septembrie 2013, cadrul lor global comun de stabilire a cerințelor de marjă pentru instrumentele financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central, pe care l-au revizuit în martie 2015;
- E. întrucât AES au prezentat Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare la 8 martie 2016;
- F. întrucât, la 28 iulie 2016, Comisia a notificat AES intenția sa de a aproba proiectele de standarde tehnice de reglementare sub rezerva anumitor modificări în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din Regulamentele ABE, AEAPO și ESMA;
- G. întrucât AES au prezentat Comisiei un aviz oficial, în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din Regulamentele ABE, AEAPO și ESMA, și proiecte revizuite de standarde tehnice de reglementare la 8 septembrie 2016;
- H. întrucât Comisia a adoptat regulamentul delegat la 4 octombrie 2016;
- I. întrucât regulamentul delegat ar putea intra în vigoare la sfârșitul perioadei de examinare rezervate Parlamentului și Consiliului numai în cazul în care nu a fost formulată nicio obiecțiune de către Parlament sau de către Consiliu sau dacă, înainte de expirarea respectivei perioade, Parlamentul și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni;
- J. întrucât perioada de examinare prevăzută la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentele ABE, AEAPO și ESMA este de trei luni de la data notificării standardelor tehnice de reglementare; întrucât această perioadă de examinare expiră, prin urmare, la 4 ianuarie 2017;
- K. întrucât calendarul de punere în aplicare a cerințelor de marjă pentru instrumentele financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central a fost convenit la nivel internațional (BCBS și IOSCO); întrucât, deși Uniunea nu a respectat data de 1 septembrie 2016 convenită pentru prima fază a punerii în aplicare, ea poate încă să își pună la punct normele înaintea expirării celui de al doilea termen, la 1 martie 2017, când un număr mare de contrapărți financiare și de grupuri nefinanciare ar trebui să facă schimb de marje;
- L. întrucât ar trebui să se declare în cel mai scurt timp absența de obiecțiuni pentru a permite Uniunii să își îndeplinească angajamentul internațional și pentru a permite contrapărților să se pregătească pentru noile cerințe cu suficient de mult timp înainte; întrucât această abordare va contribui la asigurarea, în cel mai scurt timp, a securității juridice pentru participanții pe piață din Uniune și din țările terțe,
1. declară că nu formulează obiecțiuni la regulamentul delegat;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului și Comisiei.
-

Miercuri, 26 octombrie 2016

P8_TA(2016)0411

Bugetul general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2017 – toate secțiunile**Rezoluția Parlamentului European din 26 octombrie 2016 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2017 (11900/2016 – C8-0373/2016 – 2016/2047(BUD))**

(2018/C 215/58)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 314 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 106a din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice,
- având în vedere Decizia 2014/335/UE, Euratom a Consiliului din 26 mai 2014 privind sistemul de resurse proprii al Uniunii Europene ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului ⁽²⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 ⁽³⁾ (Regulamentul privind CFM),
- având în vedere Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽⁴⁾ (AII),
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind evaluarea/revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual 2014-2020 (COM(2016)0603),
- având în vedere Rezoluția sa din 9 martie 2016 referitoare la orientările generale pentru pregătirea bugetului 2017, secțiunea III – Comisia ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 aprilie 2016 referitoare la estimarea bugetului de venituri și cheltuieli al Parlamentului European pentru exercițiul financiar 2017 ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 iulie 2016 referitoare la pregătirea revizuirii postelectorale a CFM 2014-2020: recomandările Parlamentului înainte de propunerea Comisiei ⁽⁷⁾,
- având în vedere proiectul de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2017, adoptat de Comisie la 18 iulie 2016 (COM(2016)0300),
- având în vedere poziția privind proiectul de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2017 adoptată de Consiliu la 12 septembrie 2016 și transmisă Parlamentului European la 14 septembrie 2016 (11900/2016 – C8-0373/2016),
- având în vedere articolul 88 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru bugete și avizele celorlalte comisii interesate (A8-0287/2016),

⁽¹⁾ JO L 168, 7.6.2014, p. 105.⁽²⁾ JO L 298, 26.10.2012, p. 1.⁽³⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 884.⁽⁴⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.⁽⁵⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0080.⁽⁶⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0132.⁽⁷⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0309.

Miercuri, 26 octombrie 2016

- A. întrucât, într-o situație în care resursele sunt limitate, trebuie să se acorde o importanță mai mare nevoii de a respecta disciplina bugetară și de a utiliza fondurile în mod eficient și eficace;
- B. întrucât dialogul dintre Parlament și Comisie prevăzut la articolul 318 din TFUE ar trebui să stimuleze o cultură a performanței în cadrul Comisiei, inclusiv mai multă transparență și asumarea sporită a răspunderii,

Secțiunea III*Prezentare generală*

1. subliniază că bugetul pe 2017 trebuie examinat în contextul mai larg al revizuirii la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual (CFM); evidențiază nevoia de a asigura un echilibru între prioritățile pe termen lung și noile provocări și subliniază, prin urmare, că bugetul pe 2017 trebuie să fie în conformitate cu obiectivele Strategiei Europa 2020, care reprezintă principala sa orientare și prioritatea sa absolută;
2. își reiterează convingerea fermă că, în contextul actual particular, inițiative cum ar fi suspendarea fondurilor ESI de către Comisie, prevăzută la articolul 23 alineatul (15) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 (Regulamentul privind dispozițiile comune – RDC) ⁽¹⁾, nu numai că sunt inechitabile și disproporționate, ci și nesustenabile din punct de vedere politic;
3. subliniază că lectura Parlamentului a bugetului pe 2017 reflectă în totalitate prioritățile politice adoptate de o majoritate covârșitoare și incluse în rezoluția sa din 9 martie 2016 menționată mai sus referitoare la orientările generale și în Rezoluția sa din 6 iulie 2016 menționată mai sus referitoare la pregătirea revizuirii postelectorale a CFM 2014-2020: recomandările Parlamentului înainte de propunerea Comisiei;
4. subliniază că pacea și stabilitatea sunt valori esențiale care trebuie menținute de către Uniune; consideră că Acordul din Vinerea Mare, care s-a dovedit vital pentru pacea și reconcilierea în Irlanda de Nord, trebuie să fie protejat; evidențiază necesitatea unor măsuri specifice pentru a asigura acordarea de sprijin regiunilor care vor fi afectate în mod deosebit în cazul unei ieșiri negociate din Uniune în urma invocării de către Regatul Unit a articolului 50 din TUE, în conformitate cu voința exprimată a cetățenilor săi;
5. subliniază că Uniunea se confruntă în prezent cu o serie de urgențe majore și de noi provocări, care nu au putut fi prevăzute în momentul stabilirii CFM 2014-2020; este convins că trebuie alocate de la bugetul Uniunii resurse financiare suplimentare pentru a se putea face față provocărilor politice și a permite Uniunii să găsească soluții și să reacționeze cu eficacitate la aceste crize, ceea ce este extrem de urgent și prioritar; consideră că este necesar un angajament politic ferm pentru a putea fi asigurate în acest scop noi credite în 2017 și până la sfârșitul perioadei de programare;
6. subliniază că este necesar ca bugetul pe 2017 să răspundă nevoilor legate de provocarea reprezentată de migrație și de creșterea economică înceată în urma crizei economice; observă că ar trebui alocate mai multe fonduri pentru proiectele de cercetare și infrastructură, precum și pentru combaterea șomajului în rândul tinerilor;
7. reamintește că, deși a aprobat imediat finanțarea suplimentară necesară pentru abordarea actualelor provocări legate de refugiați și de migrație, continuând, în același timp, să sprijine obiectivele de dezvoltare durabilă, Parlamentul a insistat în mod constant ca această provocare să nu lase în umbră alte politici importante ale Uniunii, în special crearea de locuri de muncă decente și de calitate, precum și dezvoltarea întreprinderilor și a antreprenoriatului pentru o creștere inteligentă, sustenabilă și favorabilă incluziunii; observă că plafonul rubricii 3 este absolut insuficient pentru a finanța în mod adecvat dimensiunea internă a actualelor provocări legate de refugiați și de migrație și insistă asupra necesității de a adopta o abordare cuprinzătoare, bazată pe drepturile omului, care să conecteze migrația și dezvoltarea și să garanteze integrarea lucrătorilor migranți, a solicitanților de azil și a refugiaților, precum și programe prioritare, cum ar fi programele culturale; subliniază că, pentru a asigura finanțarea suplimentară necesară în acest domeniu, Comisia a propus în proiectul de buget

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 320).

Miercuri, 26 octombrie 2016

pe 2017 (PB) să se recurgă într-o măsură fără precedent la instrumentele speciale ale CFM, inclusiv să se utilizeze integral instrumentul de flexibilitate, precum și să se mobilizeze substanțial marja pentru situații neprevăzute, „de ultimă instanță”, propunerea fiind acceptată de către Consiliu;

8. își reiterează poziția că fondurile suplimentare care sunt necesare pentru soluționarea provocării legate de refugiați și de migrație nu ar trebui alocate în detrimentul acțiunii externe existente a Uniunii, inclusiv al politicii sale de dezvoltare; repetă că instituirea Instrumentului pentru refugiații din Turcia (IRT), a fondurilor fiduciare și a altor instrumente ad-hoc nu poate fi finanțată prin reducerea fondurilor destinate instrumentelor existente; își exprimă îngrijorarea cu privire la instituirea unor instrumente ad hoc în afara bugetului UE, deoarece acestea amenință unitatea bugetului și eludează procedura bugetară, care impune implicarea și controlul Parlamentului European; se îndoiește foarte tare că plafonul rubricii 4 (Europa globală) ar fi suficient pentru a da un răspuns sustenabil și eficace la provocările externe actuale, inclusiv la actualele provocări legate de refugiați și migrație;

9. își repetă convingerea că în bugetul Uniunii ar trebui să se găsească modalități de finanțare a unor inițiative noi fără a fi afectate programele și politicile existente ale Uniunii și solicită să se identifice surse sustenabile de finanțare a noilor inițiative; este îngrijorat că bugetul acțiunii pregătitoare privind cercetarea în domeniul apărării, de 80 de milioane EUR în următorii trei ani, va fi redus considerabil în actualul CFM; este convins că, în condițiile unui buget al Uniunii care suferă deja de o insuficiență de fonduri, eforturile suplimentare legate de finanțarea operațiunilor, a cheltuielilor administrative, a acțiunilor pregătitoare și a proiectelor-pilot din domeniul politicii de securitate și apărare comune au de asemenea nevoie de fonduri suplimentare din partea statelor membre; consideră că statele membre ar trebui să utilizeze în acest scop evaluarea/revizuirea la jumătatea perioadei a actualului CFM; subliniază necesitatea de a clarifica finanțarea pe termen lung a cercetării în domeniul apărării comune;

10. reamintește că Uniunea a ratificat acordul COP 21 și trebuie să dedice o parte a resurselor sale financiare pentru a-și respecta angajamentele internaționale; constată că, potrivit situației estimărilor pentru exercițiul financiar 2017, în acest scop urmează să se aloce 19,2 % din cheltuielile prevăzute în buget; încurajează cu fermitate Comisia să continue în această direcție pentru a atinge obiectivul de 20 %, în conformitate cu angajamentul Comisiei de a integra politicile climatice în actualul CFM;

11. solicită Comisiei să prezinte, în cadrul bugetului pe 2017 și cu credite adecvate, o inițiativă care să vizeze furnizarea de tichete de transport în comun către tineri europeni selectați în urma unui concurs; un obiectiv esențial al unei astfel de inițiative l-ar reprezenta evaluarea fezabilității și impactului potențial al unui sistem mai generalizat care să favorizeze, în special, mobilitatea tinerilor, sensibilizarea tineretului cu privire la UE și promovarea egalității de șanse;

12. restabilește toate reducerile propuse de Consiliu în privința PB; nu înțelege raționamentul pe care se bazează reducerile propuse și contestă intenția declarată a Consiliului de a recrea marje artificiale la unele rubrici, cum ar fi subrubrica 1a (Competitivitate pentru creștere și locuri de muncă) și rubrica 4 (Europa globală), mai ales dat fiind faptul că aceste marje ar fi oricum prea mici pentru a se putea răspunde unor împrejurări sau crize neprevăzute;

13. constată că lectura Consiliului nu a reușit să prevadă executarea efectivă a bugetului Uniunii în ultimii cinci ani și că, luând în considerare toate bugetele rectificative, au fost necesare mult mai multe fonduri în fiecare dintre bugetele finale; invită, prin urmare, Consiliul să își revizuiască poziția în cadrul comitetului de conciliere pentru a furniza o finanțare adecvată a bugetului pe 2017 chiar de la început;

14. anunță că, pentru a putea fi finanțate în mod adecvat urgențele respective și având în vedere marjele foarte reduse prevăzute în CFM pentru exercițiul 2017, Parlamentul va finanța sumele suplimentare față de PB prin epuizarea tuturor marjelor disponibile și recurgerea în măsură mai mare la marja pentru situații neprevăzute;

15. compensează integral reducerile legate de Fondul european pentru investiții strategice (FEIS) aplicate Mecanismului pentru interconectarea Europei (MIE) și programului Orizont 2020, în valoare totală de 1 240 de milioane EUR în credite de angajament pentru 2017, din contul unor noi credite ce urmează să fie obținute în cadrul revizuirii la jumătatea perioadei a CFM; insistă asupra necesității de a oferi un răspuns eficace la problema șomajului în rândul tinerilor în întreaga Uniune;

Miercuri, 26 octombrie 2016

majorează, prin urmare, Inițiativa privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor (YEI), cu o sumă suplimentară de 1 500 milioane EUR în credite de angajament pentru a permite continuarea sa; consideră că în cadrul revizuirii la jumătatea perioadei a CFM ar trebui să se decidă acordarea de fonduri suplimentare adecvate pentru aceste programe importante ale Uniunii;

16. se așteaptă ca Consiliul să accepte această abordare și să se ajungă ușor la un acord în faza de conciliere, ceea ce ar permite Uniunii să se ridice la nivelul așteptărilor și să răspundă eficace provocărilor viitoare;

17. stabilește nivelul global al creditelor de angajament și de plată pentru 2017 la 160,7 miliarde EUR și, respectiv, 136,8 miliarde EUR;

Subrubrica 1a – Competitivitate pentru creștere și locuri de muncă

18. observă că subrubrica 1a este puternic afectată încă o dată de lectura Consiliului, 52 % din totalul reducerilor aplicate de acesta creditelor de angajament vizând anume această subrubrică; se întreabă, în consecință, cum se reflectă prioritatea politică a Consiliului privind locurile de muncă și creșterea economică în această lectură;

19. se opune ferm acestor reduceri, care sunt aplicate unei rubrici ce simbolizează valoarea adăugată europeană și asigură o rată mai mare a creșterii și mai multe locuri de muncă pentru cetățeni; decide, așadar, să restabilească toate sumele reduse de Consiliu;

20. intenționând să-și respecte angajamentul asumat în iunie 2015 de a reduce la maximum impactul creării FEIS asupra bugetului programului Orizont 2020 și MIE în cadrul procedurii bugetare anuale, decide să reinstituească integral liniile bugetare, astfel cum au fost dotate înainte de crearea FEIS, afectate programului Orizont 2020 și MIE, care au fost reduse pentru a se asigura resursele necesare Fondului de garantare al FEIS; subliniază importanța celui mai mare program de cercetare și inovare al Uniunii, Orizont 2020, care transformă ideile majore în produse și servicii, stimulând astfel creșterea economică și crearea de locuri de muncă; solicită în acest scop credite de angajament suplimentare de 1,24 miliarde EUR peste PB; se așteaptă ca în cadrul revizuirii la jumătatea perioadei a CFM să se ajungă la un acord global în legătură cu această chestiune urgentă; subliniază că FEIS ar trebui să fie îmbunătățit pentru a fi pe deplin eficient și eficace, asigurând respectarea principiului adiționalității, ameliorând echilibrul geografic și sectorial și îmbunătățind transparența procesului decizional;

21. în conformitate cu prioritățile sale permanente privind ocuparea forței de muncă și creșterea și după o evaluare minuțioasă a capacității de absorbție a programelor COSME, Progress, Marie Curie, Consiliul European pentru Cercetare, Eures și Erasmus+, decide să propună unele majorări selective pentru aceste programe peste nivelul din PB; observă că astfel de majorări pot fi finanțate în cadrul marjei disponibile la această subrubrică;

22. majorează, prin urmare, creditele de angajament pentru subrubrica 1a cu 45 milioane EUR peste PB (fără a include FEIS, proiectele-pilot și acțiunile pregătitoare);

Subrubrica 1b — Coeziunea economică, socială și teritorială

23. subliniază că circa o treime din bugetul anual al Uniunii este axată pe coeziunea economică, socială și teritorială; subliniază faptul că politica de coeziune reprezintă principala politică de investiții a Uniunii și un instrument de reducere a decalajelor dintre toate regiunile Uniunii și joacă un rol important în aplicarea Strategiei Europa 2020 pentru o creștere economică inteligentă, sustenabilă și favorabilă incluziunii;

24. nu este de acord cu reducerile propuse de Consiliu în valoare de 3 milioane EUR în credite de angajament și, mai important, de 199 de milioane EUR în credite de plată la subrubrica 1b, inclusiv la liniile de sprijin; invită Consiliul să explice cum pot fi compatibile aceste reduceri cu obiectivul său de a prevedea „creditele necesare care să permită punerea în aplicare în bune condiții a noilor programe în cel de al patrulea an al cadrului financiar multianual 2014-2020”; reamintește că nivelul creditelor de plată propus de Comisie la această rubrică este deja cu 23,5 % mai mic decât în bugetul pe 2016; subliniază, în acest sens, că orice reducere suplimentară a creditelor de plată nu poate fi nici justificată, nici acceptată;

25. solicită o evaluare a impactului politicilor Uniunii bazată pe rapoartele de evaluare a impactului pentru a stabili în ce măsură au reușit, printre altele, să reducă disparitățile economice, să dezvolte economii regionale competitive și diversificate și să stimuleze în mod durabil creșterea economică și crearea de locuri de muncă;

Miercuri, 26 octombrie 2016

26. este alarmat de întârzierile considerabile înregistrate în executarea ciclului fondurilor structurale și de investiții europene, ceea ce poate avea un efect negativ grav asupra atingerii la timp a rezultatelor pe teren, riscând totodată să ducă la acumularea unor noi facturi neplătite în a doua jumătate a CFM în curs; îndeamnă statele membre vizate să desemneze fără întârziere autoritățile de management, de plată și de certificare rămase și să elimine toate celelalte cauze ale întârzierilor înregistrate în implementarea programelor; ia act de propunerea Comisiei de a se simplifica procedurile în domeniu și consideră că statele membre ar trebui să depună urgent toate eforturile posibile pentru ca programele să funcționeze la capacitate maximă; solicită, prin urmare, să existe mai multe sinergii și mai multă complementaritate între politicile de investiții publice din bugetele statelor membre și bugetul Uniunii și politicile care vizează promovarea creșterii economice și a creării sustenabile de locuri de muncă, piatra de temelie a Uniunii;

27. ia act de propunerea Comisiei privind instituirea Programului de sprijin pentru reforme structurale, cu un buget de 142 800 000 EUR, și subliniază că aceste fonduri ar trebui alocate cu scopul de a consolida coeziunea economică, socială și teritorială;

28. regretă că Comisia nu a propus alocarea în 2017 de credite de angajament pentru YEI din cauza alocării anticipate de fonduri în perioada 2014-2015; își reafirmă sprijinul puternic pentru continuarea YEI; decide, ca prim pas și în conformitate cu Regulamentul privind Fondul social european ⁽¹⁾, care prevede posibilitatea unei astfel de continuări, să aloce YEI sumele suplimentare de 1 500 de milioane EUR în credite de angajament și 500 de milioane EUR în credite de plată, pentru a da un răspuns eficace șomajului în rândul tinerilor, trăgând învățăminte din rezultatele evaluării Comisiei privind implementarea YEI; observă că, în conformitate cu solicitările Parlamentului, ar trebui ca în contextul viitoarei revizuirii la jumătatea perioadei a CFM să se ajungă la un acord global cu privire la finanțarea suplimentară adecvată a YEI în intervalul rămas din actuala perioadă de programare; îndeamnă statele membre să facă tot ce le stă în putere pentru a accelera punerea în aplicare a inițiativei pe teren, în beneficiul direct al tinerilor europeni;

29. decide să reinstitue valorile din PB de la liniile bugetare la care Consiliul a aplicat reduceri atât în ceea ce privește angajamentele, cât și plățile; majorează creditele de angajament pentru subrubrica 1b cu 1 500 de milioane EUR și creditele de plată cu 500 de milioane EUR peste PB în folosul YEI, precum și cu 4 milioane EUR în angajamente și cu 2 milioane EUR în plăți în folosul Fondului de ajutor european destinat celor mai defavorizate persoane, depășind astfel plafonul actual pentru angajamente cu 1,57 miliarde EUR;

30. subliniază că la subrubrica 1b se înregistrează cea mai mare parte a actualelor angajamente restante (RAL), care se ridicau la 151 119 milioane EUR la începutul lui septembrie 2016, și există riscul să se pună în pericol implementarea noilor programe;

31. subliniază faptul că politica de coeziune are o contribuție importantă la integrarea eficace a dimensiunii de gen în procesul de elaborare a bugetului; invită Comisia să acorde sprijin măsurilor cu ajutorul cărora pot fi create instrumentele necesare pentru a îndeplini obiectivul referitor la egalitatea de gen, cum ar fi mecanismele de stimulare care utilizează fondurile structurale pentru a încuraja integrarea dimensiunii de gen în procesul de elaborare a bugetelor naționale;

Rubrica 2 — Creștere durabilă: resurse naturale

32. constată că rubrica 2 a fost redusă de Consiliu cu 179,5 milioane EUR în credite de angajament și cu 198 de milioane EUR în credite de plată în cazul liniilor pentru sprijin administrativ, al liniilor pentru asistență tehnică operațională (cum ar fi Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și programul LIFE), al liniilor operaționale din cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA), care este esențial pentru menținerea agriculturii în zone dinamice, și în cazul agențiilor descentralizate; observă că cele mai mari reduceri ale creditelor de plată au fost suportate de dezvoltarea rurală; consideră că scrisoarea rectificativă ar trebui să rămână punctul de plecare pentru orice revizuire fiabilă a creditelor destinate FEGA; prin urmare, reinstitue nivelurile prevăzute în PB;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1304/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul social european și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1081/2006 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 470).

Miercuri, 26 octombrie 2016

33. consideră că bugetul Uniunii trebuie să acorde prioritate inițiativelor care facilitează o îmbunătățire veritabilă a economiei din punct de vedere ecologic;
34. anticipează prezentarea scrisorii rectificative pentru pachetul destinat sprijinului de urgență, în special în sectorul produselor lactate, și decide să își exprime sprijinul ferm pentru sectorul agricol din Uniune; majorează, prin urmare, creditele cu 600 de milioane EUR peste PB, pentru a combate efectele crizei din sectorul produselor lactate și efectele embargoului rus asupra sectorului laptelui;
35. salută alocarea de fonduri pentru cercetare și inovare în domeniul agricol în cadrul programului Orizont 2020, ceea ce va permite asigurarea unor stocuri alimentare și a altor produse biologice sigure și de înaltă calitate; subliniază că este necesar să se acorde prioritate proiectelor la care participă producătorii primari;
36. reiterează că creditele PAC nu ar trebui folosite pentru a sprijini reproducerea sau creșterea taurilor destinați luptelor letale cu tauri; îndeamnă Comisia să prezinte fără întârziere modificările legislative necesare pentru punerea în aplicare a acestei solicitări, formulate deja în bugetul general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2016;
37. subliniază că punerea în aplicare a noii politici comune în domeniul pescuitului presupune modificarea modelului de gestionare a pescuitului atât la nivelul statelor membre, cât și în cazul pescarilor, și reamintește, în acest sens, dificultățile întâmpinate în exercițiile financiare precedente în urma reducerii creditelor;
38. regretă totuși, în contextul respectiv, că, în acest an din nou, programul LIFE, care are un buget total de 493,7 milioane EUR, reprezintă numai 0,3 % din ansamblul PB, deși salută majorarea cu 30,9 milioane EUR a creditelor de angajament alocate programului LIFE în PB;
39. subliniază problemele generate anterior de lipsa creditelor de plată pentru programul LIFE, care au împiedicat și întârziat punerea sa în aplicare corespunzătoare;
40. în conformitate cu obiectivele sale prevăzute în Strategia Europa 2020 și cu angajamentele sale internaționale de a combate schimbările climatice, decide să propună majorarea peste nivelul din PB al creditelor alocate programului LIFE+;
41. majorează, prin urmare, creditele de angajament cu 619,8 milioane EUR și creditele de plată cu 611,3 milioane EUR (fără a include proiectele-pilot și acțiunile pregătitoare), lăsând astfel o marjă de 19,4 milioane EUR sub plafonul pentru creditele de angajament de la rubrica 2;

Rubrica 3 – Securitate și cetățenie

42. subliniază că Parlamentul consideră în continuare actuala provocare legată de migrație drept cea mai importantă prioritate; salută propunerea Comisiei de a alocă o sumă suplimentară de 1,8 miliarde EUR față de suma programată inițial pentru 2017 destinată provocării legate de migrație din Uniune; observă că diferența considerabilă față de programarea inițială pledează în favoarea unei majorări a plafoanelor rubricii 3; atrage atenția asupra faptului că, potrivit propunerii Comisiei, această majorare urmează să fie finanțată în principal prin mobilizarea instrumentului de flexibilitate (pentru o sumă de 530 de milioane EUR, epuizându-se astfel finanțarea disponibilă pentru acest exercițiu) și a marjei pentru situații neprevăzute (pentru o sumă de 1 160 de milioane EUR); având în vedere nivelul de finanțare fără precedent prevăzut pentru cheltuielile legate de migrație (în total 5,2 miliarde EUR în 2017 la rubricile 3 și 4, precum și mobilizarea Fondului european de dezvoltare) și propunerile înaintate privind aplicarea mecanismelor de flexibilitate, nu solicită majorări suplimentare pentru politicile care vizează migrația; totodată, se va opune oricărei încercări de a se reduce finanțarea destinată măsurilor întreprinse de Uniune în acest domeniu;
43. reamintește că flexibilitatea bugetară își are limitele sale și nu poate fi decât o soluție pe termen scurt; este ferm convins că un răspuns curajos și orientat spre viitor dat acestor provocări pe termen lung legate de refugiați și migrație, care implică întregul continent și care nu par să slăbească, necesită majorarea plafonului de la rubrica 3; consideră că toate deciziile bugetare adoptate recent pentru a alocă noi credite acestui domeniu au demonstrat nevoia de a revizui plafonul respectiv;

Miercuri, 26 octombrie 2016

44. în contextul actualelor provocări în materie de securitate și migrație, salută majorarea finanțării acordate FAMI (1,6 miliarde EUR) și FSI (0,7 miliarde EUR); consideră că majorarea FAMI accentuează necesitatea de a se asigura o repartizare corectă și transparentă a finanțării anuale între diferitele programe și obiective ale fondului, precum și o mai mare claritate cu privire la modul în care vor fi cheltuite aceste resurse financiare;

45. observă că, la 15 martie 2016, a fost adoptat un nou instrument pentru acordarea unui ajutor de urgență în cadrul Uniunii, care dispune de un buget orientativ de 700 de milioane EUR pentru trei ani (2016-2018) și care a produs deja rezultate pe teren sub forma unor măsuri de sprijin de urgență ca răspuns la nevoile umanitare ale unui număr mare de refugiați și migranți ce au intrat pe teritoriul statelor membre; cu toate acestea, își reiterează poziția privind faptul că, în viitor, ar trebui prevăzut un cadru juridic și bugetar mai sustenabil, pentru a permite mobilizarea ajutorului umanitar pe teritoriul Uniunii; insistă că ar trebui menținut un dialog constant cu Comisia în ceea ce privește funcționarea și finanțarea, în prezent și în viitor, a acestui instrument, dialog bazat pe transparența deplină a informațiilor și pe rapoarte de evaluare a impactului;

46. având în vedere nivelul ridicat al amenințărilor în mai multe state membre, provocările paralele legate de gestionarea migrației, combaterea terorismului și a criminalității organizate, precum și necesitatea unui răspuns european coordonat, solicită fonduri pentru a mări personalul Europol, cu scopul de a înființa o celulă de combatere a terorismului activă 24 de ore pe zi, șapte zile pe săptămână, care să furnizeze autorităților competente ale statelor membre răspunsuri ale serviciilor secrete; consideră că această majorare are, de asemenea, scopul de a îmbunătăți lupta împotriva traficului de persoane (cu o atenție specială acordată minorilor neînsoțiți) și lupta împotriva criminalității informatice (noi membri ai personalului EC3), precum și de a consolida resursele umane în hotspoturile din Grecia și Italia; reamintește că, în prezent, Europol dispune doar de 3 membri ai personalului pe care să-i trimită în 8 hotspoturi permanente și în alte hotspoturi temporare, numai în Italia; consideră că aceștia sunt prea puțini pentru a putea să își îndeplinească sarcinile de combatere a traficului de persoane, a terorismului și a altor forme de criminalitate transfrontalieră gravă;

47. salută crearea unei noi linii bugetare care oferă finanțare pentru victimele terorismului; sprijină punerea la dispoziție de resurse pentru a răspunde diverselor nevoi ale victimelor, inclusiv de tratamente fizice, servicii psihosociale și asistență financiară; consideră că mult prea des nevoile victimelor inocente ale actelor de terorism fie sunt uitate, fie sunt considerate de importanță secundară, atunci când se propun măsuri de combatere a amenințării teroriste;

48. condamnă reducerile aplicate de Consiliu, care reprezintă în total 24,3 milioane EUR în credite de angajament mai multor programe din domeniile culturii, mass-mediei, cetățeniei, drepturilor fundamentale și sănătății publice; consideră că prin acțiunea sa Consiliul a dat un semnal negativ atunci când a aplicat reduceri programelor culturale pentru a elibera fonduri pentru actualele provocări legate de refugiați și migrație; regretă că multe dintre aceste reduceri par să fie aplicate în mod arbitrar și să nu țină seama de ratele de execuție excelente; consideră că și micile reduceri pot pune în pericol realizarea obiectivelor programelor și punerea cu succes în practică a măsurilor Uniunii; reinstituie, așadar, toate creditele reduse la nivelul din PB;

49. insistă că este necesar să fie majorată finanțarea pentru o serie de măsuri din cadrul programelor Europa creativă și Europa pentru cetățeni, care suferă de mai mult timp de o insuficiență de fonduri; este ferm convins că aceste programe sunt în prezent mai importante ca oricând, atât prin amplificarea contribuției sectoarelor culturale și creative la crearea de locuri de muncă și la creștere, cât și prin încurajarea participării active a cetățenilor la procesul de elaborare și punere în aplicare a politicilor Uniunii; nu înțelege cum poate Consiliul să justifice reducerea fondurilor destinate IMM-urilor din sectoarele culturale și creative, în timp ce mecanismul de garantare pentru sectoarele culturale și creative, pentru care finanțarea a fost deja amânată, abia a fost lansat în iunie 2016 și reprezintă un exemplu excelent de soluție inovatoare pentru o disfuncție semnificativă a pieței, care contribuie la dezvoltarea capacităților și oferă protecție împotriva riscurilor de credit intermediarilor financiari care asigură împrumuturi în sectoarele creative și culturale;

50. subliniază că programele Uniunii axate pe cultură, educație, tineret și cetățenie prezintă o valoare adăugată europeană clară, precum și aditivitate și sinergie cu politicile de integrare a migranților și a refugiaților; invită, prin urmare, instituțiile Uniunii să ia măsurile corespunzătoare, alocând resurse financiare suplimentare programelor gestionate direct, cum ar fi Europa Creativă, precum și liniilor bugetare dedicate din cadrul fondurilor structurale și de investiții;

Miercuri, 26 octombrie 2016

51. relevă faptul că, pentru a finanța activitățile pregătitoare prevăzute în contextul Anului european al patrimoniului cultural (2018), trebuie să se pună la dispoziție garanțiile bugetare necesare;

52. reamintește că mecanismul de protecție civilă al Uniunii reprezintă un element fundamental al solidarității Uniunii; subliniază că Uniunea joacă un „rol de catalizator”, sprijinind, coordonând sau completând acțiunile statelor membre în materie de prevenire, pregătire și răspuns la dezastre; constată ușoara creștere a nivelului creditelor de angajament pentru acest program;

53. salută crearea unei linii bugetare pentru un fond al UE de căutare și salvare, care va finanța acțiunile de căutare și salvare, în special în Marea Mediterană, realizate de statele membre și coordonate la nivelul Uniunii; consideră că înființarea unui fond specific reprezintă o soluție mai potrivită decât majorarea constantă a bugetului Frontex sau al Poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, înființată recent;

54. salută crearea unei linii bugetare pentru a sprijini inițiativa cetățenească europeană (ICE), care este un instrument nou creat ce vizează să implice cetățenii în procesul decizional al Uniunii și să aprofundeze democrația europeană; este de părere că nivelul creditelor de angajament propus în PB este prea scăzut; decide să majoreze respectiva linie bugetară;

55. salută decizia de a majora finanțarea alocată pentru activitățile de comunicare desfășurate de reprezentanțele Comisiei, precum și pentru instrumente de tipul „dialogurilor cu cetățenii” și pentru acțiunile de parteneriat, bugetul alocat acestor inițiative în 2017 cuprinzând credite de angajament în valoare de 17,036 milioane EUR și credite de plată în valoare de 14,6 milioane EUR, având în vedere faptul că inițiativele menționate urmăresc să îmbunătățească comunicarea cu cetățenii, să sporească gradul lor de încredere și să amelioreze nivelul lor de înțelegere a politicii și strategiilor Uniunii;

56. subliniază necesitatea de a furniza secretariatului comun al registrului de transparență resurse administrative și financiare corespunzătoare și suficiente pentru a-i permite să își îndeplinească atribuțiile în urma adoptării noului Acord interinstituțional privind registrul de transparență;

57. remarcă faptul că, în lectura sa, bugetul (fără proiectele-pilot și acțiunile pregătitoare) depășește plafonul de la rubrica 3 cu 71,28 milioane EUR în credite de angajament, în timp ce nivelul creditelor de plată se majorează cu 1 857,7 milioane EUR; întrucât la nivelul PB nu se prevede încă o marjă, propune ca aceste majorări să fie finanțate în limitele plafonului, mobilizându-se totodată marja pentru situații neprevăzute pentru o serie de cheltuieli esențiale legate de migrație;

Rubrica 4 — Europa globală

58. constată că, având în vedere actualele provocări legate de refugiați și migrație, acțiunea externă a Uniunii are nevoie de fonduri tot mai multe, care depășesc cu mult fondurile prevăzute în prezent la rubrica 4; prin urmare, se îndoiește foarte tare că plafoanele rubricii 4 ar fi suficiente pentru a finanța în mod adecvat dimensiunea externă a provocărilor legate de refugiați și de migrație; regretă faptul că, pentru a finanța noi inițiative precum IRT, Comisia a optat pentru reducerea fondurilor altor programe în PB, cum ar fi Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare (ICD) și instrumentul care contribuie la stabilitate și pace (IcSP); subliniază că acest lucru nu ar trebui să fie în detrimentul politicilor din alte domenii; prin urmare, decide să reducă, în mare măsură, transferurile de resurse financiare importante dinspre două instrumente care, printre altele, abordează cauzele profunde ale fluxurilor de migrație; reamintește că obiectivul primar al politicii de dezvoltare a Uniunii trebuie să rămână reducerea sărăciei; regretă că fondurile destinate ajutoarelor umanitare și segmentului mediteranean al Instrumentului european de vecinătate (IEV) se află sub nivelul celor aprobate în bugetul 2016, în ciuda importanței lor evidente în soluționarea numeroaselor provocări externe; deplânge reducerile nejustificate aplicate de Consiliu;

59. decide, așadar, să restabilească sumele reduse de Consiliu la rubrica 4; decide, de asemenea, să reinstituească nivelul creditelor din 2016 pentru liniile bugetare ale IEV afectate regiunii mediteraneene și pentru ajutoarele umanitare; în plus, decide să atenueze reducerile aplicate de Comisie în cazul ICD și IcSP; consideră că este esențial să se mențină rolul central al Uniunii și nivelul contribuției financiare în sprijinirea procesului de pace din Orientul Mijlociu, a Autorității Palestiniene și a UNRWA, precum și liniile IEV dedicate Parteneriatului estic; subliniază importanța Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului;

Miercuri, 26 octombrie 2016

60. decide să majoreze asistența macrofinanciară, redusă semnificativ în comparație cu 2016; consideră că, pentru a se asigura că pot fi acoperite toate cererile viitoare de împrumuturi, va fi nevoie de un nivel mai ridicat de finanțare decât cel propus;

61. sprijină pe deplin IRT și propune ca o parte din contribuția de la bugetul Uniunii prevăzută pentru 2017 să fie alocată deja în 2016, având în vedere buna execuție și marjele generoase ce mai sunt disponibile în bugetul pe 2016; solicită, așadar, să fie majorat IPA II cu 400 de milioane EUR prin intermediul unui buget rectificativ pentru 2016 și să fie mobilizată în consecință marja pentru situații neprevăzute; înscrie în rezervă o sumă identică pentru bugetul 2017, în așteptarea unui acord cuprinzător privind modalități alternative de finanțare a IRT, care ar reduce presiunea fără precedent exercitată asupra altor instrumente de finanțare externă;

62. constată cu îngrijorare că, în ciuda caracterului lor actual și a sumelor considerabile implicate, fondurile fiduciare ale UE și IRT sunt aproape invizibile în bugetul Uniunii; solicită ca aceste instrumente să fie incluse în mod mai transparent și mai respectuos față de unitatea bugetului Uniunii și de prerogativele autorității bugetare și creează în acest scop noi linii bugetare; de asemenea, solicită Comisiei să demonstreze că utilizarea instrumentelor financiare din cadrul fondurilor fiduciare nu duce la deturnarea creditelor de la obiectivele stabilite în temeiurile lor juridice inițiale; observă că, până în prezent, obiectivul privind mobilizarea unor contribuții la nivel național pe lângă fondurile din bugetul Uniunii a eșuat lamentabil; subliniază în acest context că, în viitor, atunci când va fi rugat să aprobe contribuții de la bugetul Uniunii în folosul fondurilor fiduciare, Parlamentul le va aproba numai dacă va fi fost vărsată o sumă comparabilă sub formă de contribuții din partea statelor membre; invită, prin urmare, statele membre să își onoreze angajamentele cât mai curând;

63. observă că Fondul de garantare pentru acțiuni externe, care acoperă cazurile de nerambursare legate de împrumuturile și garanțiile la împrumuturi acordate statelor nemembre sau pentru proiecte derulate în state nemembre, are nevoie, potrivit Raportului Comisiei privind garanțiile acoperite de la bugetul general (COM(2016)0576), de finanțare suplimentară pentru a atinge suma-țintă, ceea ce a determinat includerea în PB a unei sume de 228,04 milioane EUR; este preocupat de faptul că aceste cerințe vor exercita presiuni suplimentare asupra plafoanelor deja foarte scăzute de la rubrica 4;

64. salută propunerile bugetare ale Comisiei referitoare la noul cadru de parteneriat privind migrația și la Planul de investiții externe; își exprimă totuși îngrijorarea cu privire la crearea unor potențiali noi „sateliți” în afara bugetului Uniunii; reafirmă necesitatea de a menține un control parlamentar deplin asupra bugetului Uniunii; insistă cu fermitate să se respecte principiul unității bugetului; este convins că noua prioritate nu ar trebui să fie finanțată în detrimentul proiectelor existente ale Uniunii; consideră că ar trebui asigurată o flexibilitate mai mare pentru a furniza un cadru ambițios pentru promovarea investițiilor în Africa și vecinătatea UE, care să fie dotat cu credite noi, adecvate;

65. își reiterează solicitarea ca linia bugetară pentru reprezentanții speciali ai UE să fie transferată, într-o manieră neutră din punct de vedere bugetar, din bugetul PESC în bugetul administrativ al SEAE pentru a consolida și mai mult activitățile diplomatice ale Uniunii;

66. majorează, prin urmare, creditele de angajament de la rubrica 4 cu 499,67 milioane EUR peste PB și creditele de plată cu 493,2 milioane EUR peste PB (fără proiectele-pilot și acțiunile pregătitoare, dar incluzând transferul liniilor destinate reprezentanților speciali ai UE la bugetul SEAE);

67. consideră că este necesar să se majoreze creditele de la linia bugetară dedicată comunității turco-cipriote (3 milioane EUR) pentru a realiza o contribuție decisivă la continuarea și intensificarea misiunii Comisiei pentru persoane dispărute din Cipru și a sprijini Comisia tehnică pentru patrimoniul cultural, cu structură bipartită, promovând astfel încrederea între cele două comunități și reconcilierea acestora;

Rubrica 5 — Administrație; alte rubrici – cheltuieli de sprijin administrativ și pentru cercetare

68. consideră că reducerile aplicate de Consiliu sunt dăunătoare și nejustificate și reinstituie la nivelul din PB toate cheltuielile administrative ale Comisiei, inclusiv cheltuielile de la rubricile 1-4 pentru sprijin administrativ și pentru cercetare;

Miercuri, 26 octombrie 2016

69. decide, în urma dezvăluirilor recente și pentru a recâștiga încrederea cetățenilor Uniunii și a repara credibilitatea instituțiilor Uniunii, să înscrie în rezervă 20 % din creditele prevăzute pentru indemnizațiile temporare destinate foștilor membri, până când Comisia va face mai strict Codul de conduită al comisarilor, pentru a preveni conflictele de interese și situațiile de „uși turnante”;

70. consideră că cooperarea administrativă interinstituțională reprezintă o sursă a eficienței, deoarece know-how-ul, capacitățile și resursele dezvoltate de o instituție pot fi puse la dispoziția celorlalte; solicită, prin urmare, să se instituie un sistem care limitează sarcinile administrative la minimumul necesar, asigură o calitate corespunzătoare a serviciilor, furnizează principalei instituții responsabile resursele bugetare necesare și stimulează cooperarea celorlalte instituții limitând cota lor la costurile marginale cauzate de cooperare și, astfel, aliniind deciziile de bună gestiune financiară la nivelul instituțiilor cu buna gestiune financiară globală a bugetului;

Agențiile

71. sprijină, în general, estimarea Comisiei privind nevoile bugetare ale agențiilor; remarcă faptul că Comisia a redus deja în mod considerabil creditele solicitate inițial de către majoritatea agențiilor; consideră, prin urmare, că orice reducere suplimentară propusă de Consiliu ar pune în pericol buna funcționare a agențiilor și nu le-ar permite să-și îndeplinească sarcinile ce le-au fost atribuite;

72. salută majorarea bugetului alocat agențiilor din cadrul pilonului JAI care s-au dovedit eficiente, în special celor care desfășoară activități legate de migrație și garantarea securității; subliniază că agențiile respective trebuie să dispună de suficiente resurse (inclusiv pentru investiții în tehnologii noi) și personal atunci când mandatele lor sunt extinse;

73. în contextul actualelor provocări în materie de securitate și având în vedere că se impune un răspuns coordonat la nivelul UE, consideră că unele dintre aceste majorări nu sunt suficiente și decide să majoreze creditele prevăzute pentru Oficiul European de Poliție (Europol), Unitatea Europeană de Cooperare Judiciară, Agenția Europeană pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatică la Scară Largă (EU-LISA) și Agenția Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelelor și a Informațiilor (ENISA);

74. în detaliu, subliniază necesitatea de a aloca suficiente resurse umane și materiale pentru Centrul european de combatere a terorismului, EC3 și IRU, înființate recent de Europol, inclusiv în ceea ce privește planificarea operațională și evaluarea amenințărilor în comun în vederea consolidării unei abordări coordonate între statele membre pentru a combate criminalitatea organizată, criminalitatea informatică și criminalitatea legată de internet, terorismul și alte infracțiuni grave; solicită fonduri suplimentare pentru echipele comune de anchetă;

75. reamintește îmbunătățirea și interoperabilitatea preconizate ale diferitelor sisteme de informații din domeniul JAI, anunțate de Comisie în comunicarea sa din 6 aprilie 2016 privind viitorul cadru pentru sisteme de informații mai puternice și mai inteligente în ceea ce privește gestionarea frontierelor și securitatea internă; îndeamnă să se prevadă necesitatea unor resurse adecvate pentru soluțiile tehnice respective, care să fie puse în aplicare în mod rapid și eficient;

76. salută includerea în bugetul 2017 a unor resurse adecvate pentru a sprijini transformarea pe termen lung a Frontex într-o Agenție Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, precum și transformarea EASO într-o veritabilă agenție pentru azil; subliniază că, deși în prezent resursele alocate Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă par să fie adecvate, în viitor vor trebui monitorizate cu atenție nevoile agenției în ceea ce privește resursele operaționale și personalul, astfel încât agenția să poată ține pasul cu realitatea;

77. având în vedere deteriorarea situației umanitare din vecinătatea sudică a UE, numărul tot mai mare al solicitanților de azil și, în special, intenția de a extinde mandatul său mai mult decât se prevedea în propunerea Comisiei, decide să majoreze și creditele bugetare pe 2016 destinate Biroului European de Sprijin pentru Azil;

78. își reiterează dezacordul față de poziția Comisiei și a Consiliului referitoare la personalul agențiilor și, prin urmare, modifică un număr substanțial de scheme de personal; subliniază încă o dată că fiecare agenție trebuie să reducă cu 5 % numărul de posturi în termen de 5 ani, astfel cum s-a convenit în cuprinsul AII, însă posturile noi necesare pentru îndeplinirea sarcinilor suplimentare apărute începând cu 2013 ca urmare a recentelor evoluții politice și a noii legislații trebuie să fie însoțite de resurse suplimentare și să nu fie luate în calcul pentru îndeplinirea obiectivului din AII privind reducerea personalului; subliniază, prin urmare, încă o dată opoziția sa față de conceptul de fond comun de redistribuire

Miercuri, 26 octombrie 2016

a personalului între agenții, dar își reafirmă deschiderea față de eliberarea de posturi prin îmbunătățirea eficienței realizată prin intensificarea cooperării administrative între agenții sau chiar prin fuziuni, acolo unde este cazul, și prin partajarea anumitor funcții cu Comisia sau cu o altă agenție;

79. subliniază că ar putea fi realizate economii considerabile la nivel operațional și în ceea ce privește personalul dacă agențiile care își desfășoară activitatea în mai multe amplasări geografice (ENISA, eu-LISA, ERA) s-ar limita la un singur sediu; consideră că nevoile operaționale actuale ale acestor agenții face fezabilă această schimbare; subliniază că deplasarea de la Londra a Autorității Bancare Europene (ABE) și fuziunea sa cu cel puțin una dintre celelalte două autorități de supraveghere ar putea genera economii considerabile în privința costurilor celor două agenții; invită Comisia să pregătească o propunere în acest sens;

Proiecte-pilot (PP) și acțiuni pregătitoare (AP)

80. decide să adopte un pachet de compromis care conține un număr limitat de PP și AP, pe baza unei analize atente a PP și a AP propuse, plecând de la ratele de succes ale celor existente și excluzând inițiativele pentru care există deja un temei juridic, luând pe deplin în considerare analiza Comisiei privind fezabilitatea proiectelor și ținând seama și de disponibilitatea unor marje reduse, precum și de plafoanele PP și AP;

Instrumente speciale

81. reamintește importanța rezervei pentru ajutoare de urgență (RAU) pentru asigurarea unei reacții rapide la nevoile specifice de ajutor ale țărilor terțe în caz de evenimente neprevăzute, precum și apelul său de a se majora în mod substanțial pachetul financiar respectiv în cadrul revizuirii CFM; constată că utilizarea sa foarte rapidă în 2016, care va duce probabil la epuizarea tuturor posibilităților de reportare, demonstrează că acest instrument special va fi insuficient pentru toate nevoile suplimentare în 2017; majorează, prin urmare, creditele aferente acestui instrument până la o sumă anuală de 1 miliard EUR, până la adoptarea unei decizii privind suma anuală a RAU, care urmează să fie luată în contextul revizuirii la jumătatea perioadei a CFM;

82. reinstituie la nivelul din PB rezerva pentru Fondul european de ajustare la globalizare și cea pentru Fondul de solidaritate al Uniunii Europene pentru a înlesni mobilizarea acestor instrumente speciale;

Plăți

83. își exprimă îngrijorarea cu privire la reducerea semnificativă a creditelor de plată în PB față de bugetul pe 2016; observă că acest lucru revelează întârzieri în implementare, ceea ce este nu numai îngrijorător pentru realizarea politicilor Uniunii, ci prezintă și un risc de a se acumula din nou facturi neplătite la sfârșitul perioadei de programare în curs; consideră că această chestiune ar trebui să fie abordată în cadrul procesului de revizuire a CFM; regretă, de asemenea, reducerile aplicate de Consiliu creditelor de plată, deși sub plafoane există marje generoase;

84. subliniază că, la cererea Parlamentului, a fost convenit un plan de plăți cu scopul de a reduce la un nivel „normal” de 2 miliarde EUR până la sfârșitul anului 2016 cererile de plată neonorate aferente politicii de coeziune pentru perioada 2007-2013; subliniază că, la sfârșitul lui 2015, au fost identificate facturi neplătite în valoare de cel puțin 8,2 miliarde EUR pentru perioada 2007-2013 în domeniul politicii de coeziune, sumă care se așteaptă să scadă sub valoarea de 2 miliarde EUR până la sfârșitul anului 2016; consideră că ar trebui să fie elaborat și convenit între cele trei instituții un plan comun obligatoriu de plăți pentru perioada 2016-2020; insistă că un plan nou de plăți ar trebui să se bazeze pe o bună gestiune financiară și să ofere o strategie clară care să răspundă tuturor nevoilor de plată de la toate rubricile, până la finalul actualului CFM, și care să evite o „restanță ascunsă”, cauzată de o încetinire artificială în punerea în aplicare a anumitor programe multianuale și a altor măsuri de atenuare, cum ar fi reducerea ratelor de prefinanțare;

85. decide să reinstituie la nivelul din PB creditele de plată de la toate liniile reduse de Consiliu și majorează creditele de plată de la toate liniile la care au fost modificate creditele de angajament;

Miercuri, 26 octombrie 2016*Întocmirea bugetului în funcție de performanțe*

86. reamintește că în Rezoluția sa din 3 iulie 2013 referitoare la cadrul de control intern integrat ⁽¹⁾ Parlamentul a împărtășit opinia exprimată de Curtea de Conturi cu privire la faptul că este lipsit de sens să se încerce măsurarea performanței fără ca bugetul să fie stabilit pe baza unor indicatori de performanță ⁽²⁾ și solicită instituirea unui model de stabilire a bugetului public bazat pe performanțe, în cadrul căruia fiecare linie bugetară să fie însoțită de obiective, iar rezultatele să fie măsurate prin indicatori de performanță;

87. salută fișele de program pentru cheltuieli operaționale anexate PB, deoarece acestea răspund parțial unei solicitări formulate de Parlament cu privire la obiective, rezultate și indicatori; constată că aceste fișe completează metoda obișnuită de întocmire a bugetului bazată pe activități cu unele date referitoare la performanță;

88. insistă asupra faptului că, pentru a simplifica instrumentele de gestionare internă ale Comisiei, directorii generali ar trebui să respecte obiectivele politice și indicatorii cuprinși în fișele de program pentru cheltuieli operaționale atunci când adoptă planul lor de gestiune și rapoartele anuale de activitate și că Comisia ar trebui să își elaboreze raportul de evaluare în temeiul articolului 318 din TFUE pe această bază;

Alte secțiuni*Secțiunea I – Parlamentul European*

89. menține neschimbat nivelul global al bugetului său pentru 2017, astfel cum a fost adoptat în plen la 14 aprilie 2016, care se ridică la 1 900 873 000 EUR; include adaptările tehnice neutre din punct de vedere bugetar, prin care vor fi integrate în buget deciziile sale recente, și eliberează rezerva pentru linia bugetară destinată transportului deputaților, al persoanelor și al bunurilor;

90. aprobă modificarea organigramei sale și a creditelor bugetare aferente pentru a acoperi nevoile suplimentare ale grupurilor politice; compensează integral aceste majorări prin reducerea creditelor din rezerva pentru situații neprevăzute și de la linia bugetară destinată amenajării spațiilor;

91. reamintește decizia sa politică de a exonera grupurile politice de obiectivul privind reducerea personalului cu 5 %, astfel cum se subliniază în rezoluțiile sale referitoare la bugetele pentru 2014 ⁽³⁾, 2015 ⁽⁴⁾ și 2016 ⁽⁵⁾;

92. reduce schema de personal a Secretariatului său General ⁽⁶⁾ pe 2017 cu 60 de posturi (obiectivul privind reducerea cu 1 % a personalului), în conformitate cu acordul din 14 noiembrie 2015 convenit cu Consiliul referitor la bugetul general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2016; reamintește că impactul bugetar al acestei măsuri a fost deja luat în calcul în cadrul estimării;

93. reduce schema sa de personal cu alte 20 de posturi, pentru a reflecta finalizarea transferului de posturi prevăzut în acordul de cooperare cu Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor; subliniază că, întrucât aceste posturi nu au fost incluse în buget, nu trebuie reduse credite din bugetul Parlamentului;

94. îi încurajează pe secretarii generali ai Parlamentului European, Comitetului Regiunilor și Comitetului Economic și Social European să colaboreze cu privire la alte modalități posibile de partajare a funcțiilor și serviciilor administrative de către cele trei instituții; îi invită pe secretarii generali să efectueze un studiu cu privire la posibilitatea realizării unor sinergii și între Parlament, Comisie și Consiliu în ceea ce privește funcțiile și serviciile administrative;

95. menține în schema sa de personal pe 2017 cele 35 de posturi noi, astfel cum a solicitat în PBR nr. 3/2016, destinate consolidării securității în instituții; exonerează aceste posturi de obiectivul de reducere a personalului cu 5 %, deoarece corespund unor activități noi în cadrul Parlamentului;

⁽¹⁾ JO C 75, 26.2.2016, p. 100.

⁽²⁾ A contribuit cu informații în acest sens Kersti Kaljulaid, în cadrul audierii privind cadrul de control intern integrat organizate de Comisia CONT la 22 aprilie 2013.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0437.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P8_TA(2014)0036.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0376.

⁽⁶⁾ Întrucât s-a luat decizia politică de a exclude grupurile politice din acest calcul, reducerea respectivă se aplică părții din schema de personal care se referă la Secretariatul General.

Miercuri, 26 octombrie 2016

96. reiterează că realizarea obiectivului privind reducerea personalului nu ar trebui să compromită buna funcționare a instituției și exercitarea de către Parlament a competențelor sale de bază, nici să modifice excelența sa legislativă sau calitatea condițiilor de muncă ale deputaților și ale personalului;

97. date fiind multiplele probleme întâmpinate pe parcursul procedurii bugetare interne de anul acesta, concluzionează că revizuirea capitolului 9 și a părților relevante ale altor capitole din Regulamentul său de procedură este inevitabilă pentru a realiza ceea ce Parlamentul a solicitat în Rezoluția sa din 14 aprilie 2016 referitoare la estimarea bugetului de venituri și cheltuieli al Parlamentului European pentru exercițiul financiar 2017, și anume ca „toate informațiile relevante [...] să fie prezentate membrilor Biroului și ai Comisiei pentru bugete în fiecare etapă a procedurii, în timp util și în mod inteligibil, precum și cu detaliile și defalcările necesare, pentru a permite Biroului, Comisiei pentru bugete și grupurilor politice să desfășoare deliberări adecvate și să își bazeze deciziile pe o imagine cuprinzătoare a situației și necesităților bugetului Parlamentului”;

98. în conformitate cu punctul 15 din Rezoluția sa din 14 aprilie 2016 menționată mai sus referitoare la estimarea bugetului de venituri și cheltuieli al Parlamentului European pentru exercițiul financiar 2017, cere ca metoda de întocmire a bugetului Parlamentului pe baza nevoilor curente și nu pe baza unui sistem de coeficienți să fie utilizată pentru prima dată în cursul procedurii bugetare privind exercițiul financiar 2018;

99. reamintește că administrația s-a angajat să prezinte o planificare bugetară pe termen mediu și lung, prevăzând o separare clară între investiții și cheltuielile operaționale legate de funcționarea instituției, inclusiv obligațiile legale; se așteaptă, prin urmare, ca proiectul preliminar de estimare a bugetului pe 2018 să fie prezentat în același format;

100. reamintește raportul Fox-Häfner din 2013⁽¹⁾, care estima costurile dispersiei geografice a Parlamentului între 156 de milioane EUR și 204 de milioane EUR, reprezentând echivalentul a 10 % din bugetul Parlamentului; observă că 78 % din toate misiunile personalului statutar al Parlamentului constituie rezultatul direct al dispersiei geografice a instituției; subliniază că raportul estimează, de asemenea, impactul asupra mediului al dispersiei geografice între 11 000 și 19 000 tone de emisii de CO₂; reiterează percepția publică negativă cauzată de dispersie și solicită, prin urmare, o foaie de parcurs spre un sediu unic și o reducere a liniilor bugetare relevante;

101. regretă că, în ciuda numeroaselor apeluri ale Comisiei pentru bugete, strategia pe termen mediu și lung privind clădirile Parlamentului nu este disponibilă pentru deliberări ale comisei în cunoștință de cauză;

Secțiunea IV – Curtea de Justiție

102. regretă majorarea de către Consiliu a ratei standard de reducere de la 2,5 % la 3,8 %, ceea ce echivalează cu o reducere de 3,4 milioane EUR și contravine ratei extrem de ridicate de ocupare a posturilor în cadrul Curții (98 % la sfârșitul lui 2015); reajustează, prin urmare, rata standard de reducere la nivelul din PB, ceea ce îi va permite Curții să-și îndeplinească misiunea în contextul unei creșteri constante a numărului de cauze;

103. decide, de asemenea, să reinstituie valorile din PB ale altor șase posturi bugetare din titlurile I și II ale bugetului Curții, care au fost reduse de Consiliu, ceea ce ar putea afecta deosebit de puternic prioritățile Curții în domeniul lingvistic și în cel al securității;

104. își exprimă nemulțumirea față de declarația unilaterală a Consiliului și anexa conexă în ceea ce privește reducerea cu 5 % a personalului, incluse în poziția Consiliului privind PB pe 2017, conform cărora Curtea trebuie să reducă încă 19 posturi din schema sa de personal; subliniază că cele 19 posturi în cauză reprezintă cele 12 și 7 posturi acordate în mod justificat de Parlament și Consiliu în cursul procedurilor bugetare pe 2015 și, respectiv, 2016, deoarece au apărut nevoi suplimentare, și insistă deci ca cele 19 posturi să nu fie din nou eliminate, deoarece Curtea a realizat deja în mod corespunzător obiectivul de reducere a personalului cu 5 % prin eliminarea a 98 de posturi în perioada 2013-2017;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0498.

Miercuri, 26 octombrie 2016*Secțiunea V – Curtea de Conturi*

105. reinstituie rata standard de reducere la nivelul inițial de 2,6 % pentru a permite Curții de Conturi să răspundă nevoilor sale în ceea ce privește schema de personal;
106. reinstituie, de asemenea, cinci linii bugetare reduse de Consiliu pentru a permite Curții de Conturi să-și pună în aplicare programul de lucru și să realizeze rapoartele de audit planificate;
107. reinstituie parțial PB în ceea ce privește trei linii bugetare, în conformitate cu propunerile privind realizarea unor economii identificate chiar de Curtea de Conturi;

Secțiunea VI – Comitetul Economic și Social European

108. reinstituie rata standard de reducere la nivelul inițial de 4,5 % pentru a permite Comitetului Economic și Social European să răspundă nevoilor sale și să facă față reducerii constante a personalului în contextul acordului de cooperare din februarie 2014 dintre Parlament, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor;
109. reinstituie cele 12 posturi și creditele aferente reduse de Comisie în PB în conformitate cu acordul de cooperare menționat, ceea ce reflectă numărul real de posturi transferate de la Comitetul Economic și Social European către Parlament;
110. decide, de asemenea, să ajusteze postul bugetar legat de serviciile suplimentare pentru serviciile de traducere la nivelul estimat de instituția însăși, compensând astfel parțial transferul celor 36 de posturi de la Comitetul Economic și Social European către Parlament în conformitate cu acordul de cooperare menționat mai sus;

Secțiunea VII – Comitetul Regiunilor

111. reinstituie cele 8 posturi și creditele aferente reduse de Comisie în PB în conformitate cu acordul de cooperare menționat, ceea ce reflectă numărul real de posturi transferate de la Comitetul Regiunilor către Parlament;
112. de asemenea, reinstituie la nivelul estimat de Comitet creditele reduse de Comisie în PB legate de cheltuielile de birou și indemnizațiile IT ale membrilor Comitetului, pentru a asigura fonduri suficiente pentru cheltuielile de birou și indemnizațiile IT ale membrilor Comitetului Regiunilor;
113. regretă reducerile aplicate de Comisie în PB postului „amenajarea spațiilor” și decide să reinstituie acest post la nivelul estimat de Comitet însuși pentru a-i permite acestuia să răspundă nevoilor mai mari în materie de securitate, să mențină clădirile în stare bună, cu respectarea obligațiilor legale, și să îmbunătățească eficiența energetică;
114. în sfârșit, reinstituie creditele legate de activitățile de comunicare ale grupurilor politice, care au fost reduse de Comisie în PB, pentru a asigura finanțarea adecvată a activităților de comunicare ale grupurilor politice din cadrul Comitetului;

Secțiunea VIII – Ombudsmanul European

115. ia act de faptul că Consiliul a redus proiectul de buget al Ombudsmanului cu 195 000 EUR; subliniază că această reducere ar impune o sarcină disproporționată asupra bugetului foarte limitat al Ombudsmanului și ar avea un impact major asupra capacității instituției de a servi cetățenii europeni în mod eficace; reinstituie, așadar, toate liniile bugetare reduse de Consiliu, pentru a-i permite Ombudsmanului să-și îndeplinească mandatul și angajamentele;

Secțiunea IX – Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor

116. ia act cu regret de faptul că Consiliul a redus proiectul de buget al Autorității Europene pentru Protecția Datelor cu 395 000 EUR; subliniază că această reducere se află în gravă contradicție cu sarcina suplimentară conferită instituției de către Parlament și Consiliu și ar pune în pericol capacitatea acestei instituții de a servi în mod eficace instituțiile europene; reinstituie, așadar, toate liniile bugetare reduse de Consiliu pentru a-i permite Autorității Europene pentru Protecția Datelor să-și îndeplinească obligațiile și angajamentele;

Miercuri, 26 octombrie 2016

Secțiunea X – Serviciul European de Acțiune Externă

117. reinstituie toate liniile bugetare reduse de Consiliu;

118. decide, de asemenea, să creeze un post bugetar pentru capacitatea de comunicare strategică, în conformitate cu concluziile Consiliului European din martie 2015, și să acorde SEAE personalul și instrumentele necesare pentru a reacționa la dezinformarea propagată de țări terțe și actori nestatali;

119. salută angajamentele în scris ale Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate de a soluționa dezechilibrele existente în cadrul personalului SEAE în ceea ce privește repartizarea anumitor posturi între diplomații din statele membre și personalul statutar al UE și de a prezenta în 2017 o analiză a politicii SEAE privind resursele umane; îl invită pe Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să informeze Parlamentul cu privire la măsurile adoptate cel târziu până în primăvara lui 2017, înainte de începutul următoarei proceduri bugetare;

o

o o

120. este convins că bugetul Uniunii poate contribui la abordarea în mod eficace nu doar a consecințelor, ci și a cauzelor profunde ale crizelor cu care se confruntă Uniunea în prezent; consideră totuși că evenimentele neprevăzute care au un impact asupra întregii Uniuni ar trebui să fie abordate prin eforturi comune și prin asigurarea de mijloace suplimentare la nivelul Uniunii, mai degrabă decât prin punerea sub semnul întrebării a unor angajamente anterioare sau prin revenirea la iluzia unor soluții exclusiv naționale; subliniază, prin urmare, că dispozițiile privind flexibilitatea au menirea de a permite o astfel de reacție comună și rapidă și ar trebui să fie utilizate pe deplin pentru a compensa constrângerile severe impuse de plafoanele CFM;

121. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu amendamentele la proiectul de buget general, Consiliului, Comisiei, celorlalte instituții și organe interesate, precum și parlamentelor naționale.

Miercuri, 26 octombrie 2016

P8_TA(2016)0413

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: cererea EGF/2016/003 EE/petrol și produse chimice

Rezoluția Parlamentului European din 26 octombrie 2016 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (cererea prezentată de Estonia – EGF/2016/003 EE/petrol și produse chimice) (COM(2016)0622 – C8-0389/2016 – 2016/2235(BUD))

(2018/C 215/59)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2016)0622 – C8-0389/2016),
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1309/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul european de ajustare la globalizare (2014-2020) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (Regulamentul privind FEG),
 - având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 ⁽²⁾, în special articolul 12,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽³⁾ (AII din 2 decembrie 2013), în special punctul 13,
 - având în vedere procedura trilogului prevăzută la punctul 13 din AII din 2 decembrie 2013,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru dezvoltare regională,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A8-0314/2016),
- A. întrucât Uniunea a instituit instrumente legislative și bugetare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor afectați de schimbările structurale majore intervenite în practicile comerciale internaționale sau de criza economică și financiară mondială și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața muncii;
- B. întrucât asistența financiară acordată de Uniune lucrătorilor disponibilizați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, și cu respectarea AII din 2 decembrie 2013 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a Fondului european de ajustare la globalizare (FEG);
- C. întrucât adoptarea Regulamentului privind FEG reflectă acordul la care au ajuns Parlamentul European și Consiliul de a reintroduce criteriul de mobilizare în caz de criză, de a stabili contribuția financiară a Uniunii la 60 % din costurile totale estimate ale măsurilor propuse, de a crește eficacitatea procesării cererilor privind mobilizarea FEG la Comisie și în cadrul Parlamentului European și al Consiliului prin reducerea timpului de evaluare și aprobare, de a extinde gama de acțiuni și beneficiari eligibili prin includerea persoanelor care desfășoară activități independente și a tinerilor și de a finanța măsuri de stimulare pentru înființarea unor afaceri proprii;

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 855.

⁽²⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 884.

⁽³⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

Miercuri, 26 octombrie 2016

- D. întrucât Estonia a depus cererea EGF/2016/003 EE/petrol și produse chimice pentru o contribuție financiară din partea FEG, ca urmare a disponibilizărilor care au avut loc în sectorul economic încadrat la NACE Rev. 2, diviziunea 19 (Fabricarea produselor de cocserie și a produselor obținute prin rafinarea petrolului) și diviziunea 20 (Industria chimică și fabricarea produselor chimice); întrucât Estonia nu este împărțită în regiuni de nivelul NUTS 2 și întrucât se preconizează că 800 din cei 1 550 de lucrători disponibilizați eligibili pentru contribuții din FEG vor participa la aceste măsuri;
- E. întrucât cererea a fost depusă în temeiul criteriilor de intervenție prevăzute la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul privind FEG, care introduce o derogare de la criteriile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din respectivul regulament potrivit căreia asistența poate fi acordată dacă sunt disponibilizați cel puțin 500 de lucrători într-o perioadă de referință de nouă luni în întreprinderi care își desfășoară activitatea în același sector economic definit la nivelul unei diviziuni NACE Rev. 2 și care sunt situate într-o regiune sau în două regiuni învecinate de nivel NUTS 2 dintr-un stat membru;
- F. întrucât, în contextul fluctuațiilor recente de pe piața mondială a petrolului, al scăderii generale a poziției comerciale pe plan internațional a îngrășămintelor fabricate în UE (în beneficiul producătorilor din China) și al activității regiunilor din afara UE care comercializează gaz natural la prețuri scăzute, Eesti Energia AS, Nitrofert AS și Viru Keemia Grupp AS au închis mai multe unități de producție sau și-au redus volumul producției, ceea ce a avut ca rezultat rezilierea colectivă a contractelor de muncă;
- G. întrucât Estonia a decis să combine disponibilizările într-o singură cerere regională, deoarece disponibilizările au avut loc în același loc, în același interval de timp și au vizat lucrători cu profiluri profesionale foarte similare,
- este de acord cu Comisia că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul privind FEG și că, prin urmare, Estonia are dreptul, în temeiul acestui regulament, la o contribuție financiară de 1 131 358 EUR, ceea ce reprezintă 60 % din costurile totale de 1 885 597 EUR pentru servicii personalizate care presupun acordarea de sprijin pentru studiile formale, plata costurilor de formare, rambursarea costurilor de formare pentru angajatori, formarea profesională adaptată la piața muncii, practica profesională, consiliere financiară în materie de datorii, consiliere psihologică, alocații de studiu pentru participarea la studiile formale, burse de studii, alocații pentru transport și cazare pentru cursurile de limbă estonă;
 - salută prima cerere de asistență din partea FEG depusă de Estonia; consideră că FEG ar putea fi un instrument deosebit de valoros pentru a ajuta lucrătorii din țări cu economii mici și mai vulnerabile din Uniune;
 - ia act de faptul că Comisia a respectat termenul de 12 săptămâni de la primirea cererii complete din partea autorităților estoniene, la 6 iulie 2016, până la finalizarea evaluării privind îndeplinirea condițiilor pentru acordarea unei contribuții financiare, la 28 septembrie 2016, evaluare pe care a notificat-o Parlamentului la acea dată;
 - observă că Uniunea și-a pierdut treptat prima poziție în lume la vânzările de produse chimice în favoarea Chinei, a cărei cotă a crescut de la 9 % la aproape 35 % în același interval de timp; reamintește că producția de îngrășămintă minerale este mare consumatoare de energie (prețul gazului reprezintă până la 80 % din costurile totale de producție); observă că, din cauza scăderii prețurilor la petrol, exportul de combustibili minerali din Estonia a scăzut cu 25 % în primele două luni ale anului 2016, în comparație cu aceeași perioadă a anului precedent; constată că în Estonia există o concentrație mare de industrii care sunt dependente de prețurile la petrol și la gaz;
 - subliniază că aceste disponibilizări pot avea un impact considerabil asupra economiei locale și regionale și asupra ocupării forței de muncă;
 - salută decizia Estoniei de a combina două sectoare ale economiei într-o singură cerere de asistență la nivel regional, întrucât disponibilizările au avut loc în aceeași regiune, iar acest lucru va reduce sarcina administrativă și va face posibilă organizarea de măsuri comune pentru lucrătorii care au fost disponibilizați în ambele sectoare;
 - salută faptul că a fost elaborată o strategie de dezvoltare regională, prezentată în Planul de acțiune pentru districtul Ida-Virumaa pe perioada 2015-2020 ⁽¹⁾, logistica și turismul fiind identificate ca posibile sectoare generatoare de creștere; ia act de faptul că au fost lansate proiecte de infrastructură pentru a stimula creșterea și a crea o bază pentru diversificarea structurii economiei;

⁽¹⁾ https://www.siseministerium.ee/sites/default/files/dokumendid/Arengukavad/ida-virumaa_tegevuskava_2015-2020_26.02.15.pdf

Miercuri, 26 octombrie 2016

8. observă că numărul relativ scăzut de lucrători disponibilizați care participă la măsuri (800 din 1 550) se explică prin dorința de a include cei mai vulnerabili lucrători de pe piața muncii și declarațiile unor lucrători că nu vor participa la măsurile preconizate de autoritățile estoniene; ia act de faptul că proporția beneficiarilor vizați care nu sunt cetățeni ai Uniunii este destul de ridicată (63,3 %);
9. constată că FEG a cofinanțat servicii personalizate pentru lucrătorii disponibilizați, inclusiv plata costurilor pentru studiile formale, rambursarea costurilor de formare pentru angajatori, formarea profesională adaptată la piața muncii, cursuri de limbă estonă, practică profesională și consiliere; ia act de faptul că Estonia a furnizat informațiile necesare privind acțiunile care sunt obligatorii pentru întreprinderea vizată în temeiul legislației naționale sau în temeiul contractelor colective de muncă și a confirmat că aceste acțiuni nu vor fi înlocuite de contribuția financiară din partea FEG;
10. observă că Estonia declară, de asemenea, că pachetul coordonat de măsuri este compatibil cu trecerea la o economie sustenabilă și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și prezintă un mare potențial privind facilitarea acestei treceri, ceea ce corespunde prevederilor de la articolul 7 din Regulamentul privind FEG;
11. salută consultările cu părțile interesate, inclusiv cu sindicatele, asociațiile patronale, întreprinderile și serviciile publice de ocupare a forței de muncă, care au avut loc la nivel național și regional cu scopul de a elabora pachetul coordonat de servicii personalizate;
12. ia act de faptul că acțiunile realizate în conformitate cu articolul 7 alineatul (4) din Regulamentul privind FEG – activități pregătitoare, management, informare și publicitate, control și raportare – reprezintă o proporție relativ mare din costurile totale (7,7 %);
13. reamintește importanța îmbunătățirii capacității de inserție profesională a tuturor lucrătorilor prin cursuri de formare adaptate și prin recunoașterea capacităților și a competențelor acumulate în cursul carierei profesionale; se așteaptă ca oferta de cursuri de formare din pachetul coordonat să fie adaptată nu numai la nevoile lucrătorilor disponibilizați, ci și la nevoile efective ale mediului de afaceri;
14. observă că măsurile de sprijinire a venitului vor reprezenta 27,25 % din pachetul total de măsuri personalizate, sub cota maximă de 35 % prevăzută de Regulamentul privind FEG; ia act, în plus, de faptul că aceste măsuri sunt condiționate de participarea activă a beneficiarilor vizați la activități de căutare a unui loc de muncă sau de formare;
15. constată că costurile de asistență tehnică reprezintă un procent destul de ridicat din costurile totale; consideră că acest lucru se justifică prin faptul că aceasta este prima cerere de asistență din partea FEG a Estoniei;
16. ia act de faptul că Estonia confirmă că acțiunile eligibile nu beneficiază de asistență din partea altor instrumente financiare ale Uniunii; își reiterează apelul adresat Comisiei de a prezenta o evaluare comparativă a acestor date în cadrul rapoartelor sale anuale, pentru a asigura deplina respectare a reglementărilor existente și pentru a evita dublarea serviciilor finanțate de Uniune;
17. observă că aceste măsuri au fost elaborate în conformitate cu nevoile identificate în strategia de dezvoltare regională în Estonia și sunt compatibile cu tranziția către o economie sustenabilă și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor;
18. solicită Comisiei să asigure accesul public la toate documentele legate de cazurile FEG;
19. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
20. încredințează Președintelui sarcina de a semna această decizie împreună cu Președintele Consiliului și de a asigura publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
21. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

Miercuri, 26 octombrie 2016

ANEXĂ

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (în urma unei cereri din partea Estoniei – EGF/2016/003 EE/petrol și produse chimice)

(Textul prezentei anexe nu este reprodus aici, întrucât corespunde cu actul legislativ final, Decizia (UE) 2016/2099.)

Miercuri, 26 octombrie 2016

P8_TA(2016)0414

Accesibilitatea site-urilor web și a aplicațiilor mobile ale organismelor din sectorul public ***II

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 octombrie 2016 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unei directive a Parlamentului European și a Consiliului privind accesibilitatea site-urilor web și a aplicațiilor mobile ale organismelor din sectorul public (09389/1/2016 – C8-0360/2016 – 2012/0340(COD))

(Procedura legislativă ordinară: a doua lectură)

(2018/C 215/60)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția în primă lectură a Consiliului (09389/1/2016 – C8-0360/2016),
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 22 mai 2013 ⁽¹⁾,
 - după consultarea Comitetului Regiunilor,
 - având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽²⁾ referitoare la propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2012)0721),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 76 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A8-0269/2016),
1. aprobă poziția Consiliului în primă lectură;
 2. constată că actul este adoptat în conformitate cu poziția Consiliului;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a semna actul împreună cu Președintele Consiliului, în conformitate cu articolul 297 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 4. încredințează Secretarului General sarcina de a semna actul, după ce s-a verificat îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor, și de a asigura, în acord cu Secretarul General al Consiliului, publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 271, 19.9.2013, p. 116.

⁽²⁾ Texte adoptate la 26.2.2014, P7_TA(2014)0158.

Miercuri, 26 octombrie 2016

P8_TA(2016)0415

Măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor *II**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 octombrie 2016 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 228/2013, (UE) nr. 652/2014 și (UE) nr. 1143/2014 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivelor 69/464/CEE, 74/647/CEE, 93/85/CEE, 98/57/CE, 2000/29/CE, 2006/91/CE și 2007/33/CE ale Consiliului (08795/2/2016 – C8-0364/2016 – 2013/0141(COD))

(Procedura legislativă ordinară: a doua lectură)

(2018/C 215/61)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția în primă lectură a Consiliului (08795/2/2016 – C8-0364/2016),
 - având în vedere avizul motivat prezentat de către Consiliul Federal al Austriei în cadrul Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, în care se susține că proiectul de act legislativ nu respectă principiul subsidiarității,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 10 decembrie 2013 ⁽¹⁾,
 - după consultarea Comitetului Regiunilor,
 - având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽²⁾ referitoare la propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2013)0267),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 76 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A8-0293/2016),
1. aprobă poziția Consiliului în primă lectură;
 2. constată că actul este adoptat în conformitate cu poziția Consiliului;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a semna actul împreună cu Președintele Consiliului, în conformitate cu articolul 297 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 4. încredințează Secretarului General sarcina de a semna actul, după ce s-a verificat îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor, și de a asigura, în acord cu Secretarul General al Consiliului, publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 170, 5.6.2014, p. 104.

⁽²⁾ Texte adoptate, 15.4.2014, P7_TA(2014)0382.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO